ANECDOTA GRÆCA

E CODD. MANUSCRIPTIS

BIBLIOTHECÆ REGIÆ PARISIENSIS.

EDIDIT

J. A. CRAMER, S. T. P.

AULÆ NOVI HOSPITII PRINCIPALIS,

NECNON

ACADEMIÆ ORATOR PUBLICUS.

VOL. IV.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

M.DCCC.XLI.

EXCERPTA PHILOLOGICA.

PARS II.

ETYMOLOGICI GRÆCI PARISIENSES ET EX IIS VARIA EXCERPTA.

GRAMMATICORUM GRÆCORUM INEDITORUM SPECIMINA.

APPENDIX AD EXCERPTA POETICA ET PHILOSOPHICA.

ETYMOLOGICI GRÆCI PARISIENSES

ET EX IIS

VARIA SPECIMINA.

QUAM plurima Glossaria et Lexica Græca possidet Bibliotheca Regia Parisiensis, quæ fere omnia inspexi, et plus minusve excussi. Sed si præstantissima illa Seguierana excipias, a Bekkero et Bachmanno edita, omnibusque philologis nota, nulla mihi visa sunt, quæ per se atque integra vulgare operæ pretium esset; ut quæ majori ex parte cum editis Lexicis conveniant. Mihi potius esse visum fuit, quæ in his libris nova et notatu digna reperi excerpere et typis committere. Præsertim autem in eos Codices operam insumpsi qui Etymologica Lexica continerent. Hæc in classes quantum fieri potuit distribui, et eorum specimina satis ampla, (quam rationem video exemplo virorum doctorum commendatam [a]) exhibui, ut indoles eorum et varietas ex comparatione cum vulgatis libris dignosci possent.

Classes autem sic constitutæ quatuor sunt. 1. Etymologicon Magnum. 2. Etymologicon Gudianum. 3. Lexicon Zonaræ. 4. Lexicon Cyrilli. De quibus nobis agendum erit eodem ordine quo nunc recensentur.

ETYMOLOGICON MAGNUM.

Hujusce Lexici omnium ejusdem generis præstantissimi, at cujus rarissimi sunt Codices, unum tantum exemplar habet Bibliotheca Parisiensis cui in Catalogo assignatur numerus 2654. Hic codex formæ in 4°. bombycinus est et parum eleganter scriptus, decimo quarto sæculo ut refert Catalogus. De ejus autem præstantia et utilitate ad emendandum Etymologicon cujus est apographus, nobis pleniorem certioremque notitiam dabit proculdubio, Gaisfordius noster,

a " Operæ omnino pretium foret," ait Titmannus in Prol. ad Zonar. Lex. p. xliii. Lexicorum omnium, quæ adhuc in Bibliothecis latent, Catalogum conscribere, singula plurium virorum doctorum opera conferre, et idonea, ubi opus fuerit, specimina edere.

magnum Græcarum literarum lumen, et quem huic lexico edendo post Suidam paratum esse, omnes illarum amantes, credo, cum audiverint, id grato animo accipient, et magnum opus cupide expectabunt. Præter hunc Codicem, unum autem fragmentum deprehendi in Bibliotheca Parisiensi, quod ad Etymologicon Magnum referendum esse mihi potius visum est, licet in quibusdam non parum discrepet ab editis libris, Codicibusque qui adhuc nobis innotuerint. Desumptum autem est hoc fragmentum e Cod. 2720. fol. 42. Qui liber est Chart. form. in 4°. eadem ut opinor manu scriptus, vergente Sæc. XV. Hic Codex, teste quodam anonymo auctore Angeli Politiani olim fuit. Illum autem adhibuisse cel. Ruhnkenium patet ex Critica ejus Epistola, cujus verba infra citabimus.

Ἀλδήμιος: Ἢ Ἄλδιος ὁ Ζεὺς ἐν Γάζῃ τῆς Συρίας τιμᾶται παρὰ τὸ ἀλδαίνω τὸ αὐξάνω, ἐπὶ τῆς ἀλδήσεως τῶν καρπῶν Ὅμηρος,

λήϊον ἀλδήσαντες.

Ἀλέξω: Ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ ἀλξῶ πλεονασμῷ τοῦ ε (Cod. om. ε) γίνεται ἀλεξῶ, ὅπερ ἀνάγεται εἰς ἐνεστῶτα καὶ βαρύνεται.

Ἀληθὲς: Τὸ μὴ λήθην ὑποπίπτων τοῦ δικαίου· οὕτως Ὠρίων.

Ἁλήπεδον: Τὸ ὁμαλὸν πεδίον, κυρίως τὸ παραθαλάσσιον χωρίον τὸ ἁλὸς πέδον, ἢ τὸ ὁμαλὸν καὶ τετριμμένον καὶ οἷον ἀληλεσμένον πεδίον· γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι.

Ἀλίηατα: Τὰ ἄλευρα τὰ ἐκ πυροῦ ἀληλεσμένα, καὶ ἄλητα κατὰ συγκοπήν.

Ἄλθετο: Τὸ ὑγιασθῆναι· παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξάνω, τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξάνεται.

Ἀλίαστος: Σημαίνει δὲ τὸν ἀκατάπαυστον.

οἱδ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι.

καὶ

ὅμαδος ἀλίαστος ἐτύχθη.

παρὰ τὸ λιάζω τὸ σημαῖνον τὸ ἐκκλίνω.

ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.

ὁ μέλλων λιάσω· γέγονε ὄνομα ῥηματικὸν λιαστὸς, καὶ τοῦ στερητικοῦ ἀλίαστος· ὃν οὐν ἄν τις ἐκκλίνοι· ἢ παρὰ τοῦ ἀλῶ ῥήματος, ἀφ' οὗ καὶ

ἀλεύατο νίφα πολλήν.

γέγονεν ἀλίζω, ὡς φοιτῶ, φοιτίζω. ἀλίζω οὖν καθ' ὑπέρθεσιν λιάζω λιαστὸς καὶ ἀλίαστος.

Ἀλκυόνην: Φερώνυμον τῆς Μαρπίσσης γυναικὸς τοῦ Μελεάγρου οἷον

τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἀλκυόνην καλέεσκον.

Κῆυξ ὁ φωσφόρου τοῦ ἀστέρος γήμας Ἀλκυόνην τὴν Αἰόλου μέγα φρονήσας ἐφ' ἑαυτῷ θεὸς ἐβούλετο νομίζεσθαι· διόπερ ἥτε γαμετὴ διὰ παντὸς ἐκάλει αὐτὸν Δία, κἀκεῖνος αὐτὴν Ἥραν. Ζεὺς δὲ ἀγανακτήσας μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ὄρνεα χωρὶς ἀλλήλων βιοῦντα· ἐκλήθη δὲ ἡ μὲν Ἀλκυόνη, ὁ δὲ Κῆυξ. παρὰ δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς Ἀλκυόνης τικτούσης, τὰ ἔκγονα αὐτῆς τὰ κύματα διέφθειραν. Ζεὺς δὲ θεασάμενος ἐπικλαίουσαν[b] κατελεήσας ἐπέταξεν τοῖς ἀνέμοις καθ' ὃν Ἀλκυόνη καιρὸν τίκτῃ, μὴ πνέειν μέχρι ιδ' ἡμέρας. ὥσπερ οὖν Ἀλκυόνη τὸν αὑτῆς ἄνδρα ἐζήτει τὸν Κήϋκα, οὕτω καὶ ἡ Μάρπισσα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα τὸν Ἴδαν.

Ἁλιεύς: Ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Αἰακίδης γίνεται Αἰακιδεύς, καὶ ἀπὸ ναύτης ναυτεύς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἁλιὴς ἁλιεύς.

Ἀλκυδών: Ἀλκυών, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἀλκυδών· καί ἐστι μονῆρες· οὐδὲν γὰρ εἰς δων καθαρὸν λήγει, ἀλλὰ τοῦτο μόνον.

Ἀλλοπρόσαλλος: Δίγνωμος, διπρόσωπος, ἄλλοτε ἄλλον φιλῶν.

Ἄλληξ: Κατὰ Θετταλοὺς σημαίνει τὴν χλαμύδα. Καλλίμαχος

ἄλληκα χρυσείην ἐπεργομένην ἐνέησεν.

Ἄλλεται: Εἰς ἵππους ἄλλεται· ψιλοῦται εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐκκλίνειν τάσσεται, ὡς φησὶν Ἀσκαλωνίτης, εἴτε ἐπὶ τοῦ συστραφῆναι ἔστιν. ἀλῶ τὸ πλανῶ, ὅπερ ψιλοῦται, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦλον, ἦλες, ἦλε, ὁ παθητικὸς ἥλην· ἡ μετοχὴ ἀλεὶς ἀλέντος, ὡς φανείς· τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν ἀλῶμαι, ἀλῇ, ἀλῆται. συστολὴ οὖν ἐγένετο καὶ μεταβολὴ τοῦ τόνου ἄλλεται.

Ἄλος: Ἄλος πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἀθάμαντος ἄλης περὶ τοὺς τόπους γενομένης ἐκείνους, καὶ ὑπ' αὐτοῦ κτισθεῖσα· λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς.

Ἁλὸς ἄχνη: τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα, ὅπερ καὶ φύκιον λέγεται.

b ἐπικλέουσαν Cod.

Ἄλπεια: Ὄρος τῆς Κελτικῆς, καὶ πληθυντικῶς λέγεται ἀπό τινος Ἀλπίδος κατὰ τοὺς τόπους ἀνῃρημένου, ἢ διὰ τὸ πλῆθος τῆς λευκῆς χιόνος Ἄλπις ἐκλήθη τὰ ὄρη· ἢ παρὰ τὸ ἄλτον, ὅ ἐστιν ὑψηλὸν, Ἄλτις κεκλῆσθαι λέγεται, καὶ πληθυντικῶς Ἄλπεια.

Ἀλτὴρ καὶ Ἀλτῆρες: Κατασκεύασμά τι ἀπὸ μολίβδου, ᾧ κέχρηνται οἱ σῶμα ἀσκοῦντες ἐν τοῖς γυμνασίοις, παρὰ τὸ ἄλλομαι· βαστάζοντες γὰρ αὐτοὺς καὶ περιφέροντες ἥλλοντο ἐν τῷ γυμνάζεσθαι.

Ἀλυκρόν: Ἀντὶ τοῦ θαλυκρόν· οἷον·

ἀπάντη πάντα θαλυκρὸς ἐγώ

εἶτα

γέντο δ' ἀλυκρά.

ἔνδεια· καὶ διὰ θ, καὶ χωρὶς τοῦ θ.

Ἀλύω: Ἰστέον ὅτι τῶν, ἀλύω, ὀπύω, καὶ τῶν παραπλησίων ἐκλελοίπασιν οἱ χρόνοι οἱ διὰ συμφώνου γινόμενοι· οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν υι δίφθογγον σύμφωνον ἐπιφέρεται, οἷον αἴθυια, ἅρπυια· μυῖα.

Ἀλύσσοντες: Παρὰ τὸ λυσσάω, ῶ, λυσσάοντες, καὶ ἐν ὑπερθέσει ἀλύσσοντες.

Ἀλυτάρχης: Ὁ ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ ἀγῶνι εὐκοσμίας ἄρχων. Ἠλεῖοι (Cod. ἥλιοι) γὰρ τοὺς ῥαβδοφόρους ἢ μαστιγοφόρους παρὰ τοῖς ἄλλοις καλουμένους ἀλύτας καλοῦσι, καὶ τὸν τούτων ἄρχοντα ἀλυτάρχην. Ἥδυλλος δὲ εἰς τὰ ἐπιγράμματα Καλλιμάχου διὰ τῶν δύο λάμβδα ὀνομάζει τοὺς ἀλύτας ἀλλύτας.

Ἀλυσκάζειν: Τὸ φεύγειν, παρὰ τὸ ἄλην τὴν πλάνην. οἱ γὰρ φεύγοντες πλανῶνται.

Ἀλφησταί: Σώφρων εἰς ἀνδρείους μίμους.

καταπυγοτέραν ἀλφηστᾶν

Ἀπολλόδωρος δέ φησιν, ἰχθῦς τινὲς οἱ ἀλφησταὶ, τὸ μὲν ὅλον κηροειδεῖς, πορφυρίζοντες κατά τινα μέρη· φασὶ δὲ αὐτοὺς ἁλίσκεσθαι σύνδυο, καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἑπόμενον. ἀπὸ γοῦν τοῦ κατὰ πυγὴν ἑτέρῳ ἕτερον ἐπακολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφθείροντες οὕτως ἔλεγον.

Ἀλφίτου Ἀκτὴν εἰρῆσθαι, ὅτι ἄκρον ἐκάλουν τὸν κάρπον,

ἔνθεν καὶ ἀκρόδρυα· ἢ ὅτι ὥσπερ ὁ εἰς θάλασσαν καθήκων τόπος ἔσχατος ὢν τῆς ἠπείρου ἀκτὴ λέγεται, οὕτω καὶ τὸ ἔσχατον τοῦ ἀλεύρου εἶναι προπονηθέντος εἰς τὸν καρπόν.

Ἀλωπεκόνησος: Ὄνομα νήσου, ὅτι Ἀθηναίοις ἀποικίαν στελλομένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἐκεῖ κατοικῆσαι, ἔνθα ἂν ἀλώπηξ φανῇ· καὶ ἐν τῇ νήσῳ φανείσης τῆς ἀλώπεκος, ἐκεῖ ᾤκησαν.

Ἅλωα: Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ως βαρύτονα, τὰ βραχείᾳ παραληγόμενα, διὰ τος κλίνονται, ἔρωτος, νέπωτος, ὅ ἐστιν ὄνομα ὄφεος· τὰ δὲ μακρᾷ παραληγόμενα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος, Μίνως Μίνωος, ἥρως ἥρωος· σεσημείωται τὸ Εἵλως Εἵλωτος· περὶ οὗ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι Ἕλως ἐστὶ, καὶ ἐκλίθη Ἕλωτος, ᾧ περ βραχεῖα ἡ παραλήγουσα. Εἵλωτες δέ εἰσι οἱ τὴν Μεσήνην οἰκοῦντες Πελοπονήσου· λοιπὸν ἐπλεόνασε· καὶ παρὰ τὸ κάλως, ὃ σημαίνει τὸ σχοινίον, βαρύτονον ὂν καὶ βραχείᾳ παρεληγόμενον, οὐ κλίνεται διὰ τοῦ τος, ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ὡς μαρτυρεῖ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ, εἰπὼν κάλωες ὡς ἥρωες· οὐ γὰρ δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι Ἀττική ἐστιν ἡ κλίσις· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ κλίνουσιν· οἷον, ὁ κάλως, τοῦ κάλω· ἐπέκτασίς ἐστι τῆς ος συλλαβῆς κάλωος, ὥσπερ ἡ ἅλως τῆς ἅλω καὶ ἅλωος· ἐξ οὗ ἡ αἰτιατικὴ τὴν ἅλωα, ὥσπερ Καλλίμαχος ἐν τῇ Ἑκάλῃ.

δινωμένην περὶ βουσὶν, ἐμὴν ἐφυλάσσατ' ἅλωα.

Ἅμα: Ἐπίρρημα παρὰ τὸ θαμὰ συνεχῶς, καὶ κατ' ἀποβολὴν τοῦ θ, ἅμα, τὸ γὰρ πυκνῶς γινόμενον κατὰ τὸν αὐτὸν ἀποτελεῖται χρόνον· τὸ δὲ θαμὰ γέγονεν οὕτως· ἔστι θαμὸς, ἐξ οὗ τὸ θαμειὸς, ὡς ἀδελφὸς ἀδελφειὸς, καὶ τὸ θηλυκὸν θαμειὰ, καὶ τὸ οὐδέτερον θαμὸν, ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν καὶ τὸ ἐπίρρημα θαμὰ, οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ θάμος θαμειός.

Ἁμάδιος: Ἐπιρρηματικῶς, ἅμα τῷ προελθεῖν, ἀπὸ τοῦ ἅμα παράγωγον διὰ τοῦ διος· πολὺς ὁ τοιοῦτος χαρακτήρ.

Ἄμαθος ἡ ψάμμος·

πλέον ἀμάθοιο βαθείης,

παρὰ τὸ ψάμαθος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ψ ἄμαθος, ἢ ἄμυθός τις οὖσα, τούτεστιν ἀνεπίγνωστος, ἣν οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι καὶ καταμαθεῖν.

Ἀμαιμάκετος: Ὁ μακρὸς,

οἶστον ἀμαιμάκετον,

παρὰ τὸ μῆκος μάκετος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ μετὰ στερητικοῦ α ἀμαιμάκετος, κατ' ἀναδιπλασιασμὸν ὁ μακρὸς καὶ ὑπερφυής· τὸ δὲ

πνείουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,

παρὰ τὸ μαιμῶ μαίμακα, ὃ καὶ μαιμάω φησὶν Ὅμηρος

ὡς δ' ἀναμαιμάει.

Χίμαιραν ἀμαιμακέτην,

ἄμαχον, ἀκαταγώνιστον, φοβερὰν, ἀνυπόστατον· ἢ ἀπροσμάχητον καὶ μεγάλην· παρὰ τὸ μαιμάω, μαιμάκετον, ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν ἀμαιμακέτην, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, πρὸς ἣν οὐδεὶς προθυμεῖται μάχεσθαι· ἢ παρὰ τὸ μάχην, ἀμαιμάχητος καὶ ἀμαιμάκετος καὶ ἀμαιμακέτην. οἷον

πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν.

Ἀμάνδαλον: Τὸ ἀφανὲς παρὰ Ἀλκαίῳ· ἀμαλάνω[b] τὸ ἀφανίζω, ἀμάλδανον τὸ ἀφανὲς καὶ ἀφανιζόμενον, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἀμάνδαλον.

Ἀμβλῶσαι: Ἐκ τοῦ ἀμβλῆσαι, ὅ ἐστιν τὴν γονὴν ἀφανίσαι, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ω, ἀμβλῶσαι.

Ἀμβωμοῖσι:

ἅρματα δ' ἀμβωμοῖσι,

ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς βωμοῖς. Χρύσιππος ὑφ' ἓν προφέρεται· ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος β' μέρη λόγου παραλαμβάνει, καὶ προπερισπᾷ· λέγει οὖν καὶ ἀλλαχοῦ,

χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐΰδμητον ἐπὶ βωμόν.

χρὴ γινώσκειν ὅτι διὰ τοῦ μ γράφεται, κἂν παράθεσις ᾖ, οἷον

ἀμφόνον ἀμ' νεκύας.

Συρακόσσιος διὰ δύο σσ γράφει Ἡρωδιανός.

Ἰστέον ὅτι τὸ ἦεν οὐδέποτε εὑρίσκεται χωρὶς τοῦ ν· ὅτι δὲ β' ἀόριστός ἐστιν, δηλοῖ καὶ ἡ μετοχὴ, ἐὼν, οὖσα, ὡς λαβὼν καὶ φαγών. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ ἦν ἐγὼ, καὶ ἦν ἐκεῖνος, οὐχ ὁμοφωνοῦσι. τὸ μὲν γὰρ ἦν ἐγὼ Ἀττικόν ἐστι, καὶ ἀπὸ τῶν εἰς μι, τὸ δὲ ἦν ἐκεῖνος κοινὸν, καὶ τοῦ β ἀορίστου ἀπὸ τοῦ εἰς ω.

Ἁμαρτῆι: Σημαίνει τὸ ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὅπη καὶ τὸ

b Leg. ἀμαλδύνω.

πῆ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι σὺν τῷ ι γράφεται· τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα ἐπιρρήματα ἔχουσι τὸ ι προσγεγραμμένον· οἷον ἄλλῃ, αὔτῃ, κρυφῇ, ἡσυχῇ, ἁμαρτῇ, κομιδῇ, σημαίνει δὲ τὸ πάνυ καὶ μετ' ἐπιμελείας, σπουδῇ, εἰκῇ, ὅπῃ, πῇ, ᾗ, ἐξ οὗ τὸ ᾗχι κατ' ἐπέκτασιν, οἷον,

ᾗχι ἑκάστῳ δώματα.

σημαίνει δὲ καὶ τὸ καθάπερ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ,

οὗτος γὰρ ἀνὴρ ᾗ μάλιστ' ἐκάμνομεν.

ἀντὶ τοῦ καθάπερ· εἰσὶ δέ τινα εἰς η λήγοντα μὴ ἔχοντα τὸ ι προσγεγραμμένον· εἰσὶ δὲ ταῦτα ἢ θέμις, σημαίνει δὲ ὡς θέμις, φῆ, οἷον

φῆ νέος οὐκ ἀπάλαμνος.

σημαίνει δὲ τὸ ὡς νέος· μὴ, οἷον, μὴ τύψῃς· νὴ, οἷον, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν· ἰὴ, ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα καὶ θαυμαστικόν· ἔστι δὲ καὶ τὸ ἤδη χρόνου ἐπίρρημα· οἷον, ἤδη ἔγραψα· ἔστι δὲ καὶ τὸ νῦν δὴ, σημαίνει δὲ τὸ ἀρτίως· τοῦτο δὲ τὸ νῦν δὴ οὐκ ἀνέχεται τὰς συντάξεις τοῦ νῦν· τὸ μὲν γὰρ νῦν συντάσσεται ἐπὶ γ' χρόνους· οἷον, νῦν γράφω, νῦν ἔγραψα, νῦν γράψω· τὸ δὲ νῦν δὴ παρωχημένῳ χρόνῳ συντάσσεται· ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ·

νῦν δή τοι ξυμβλήμενος ἐγγὺς ὁδίτης.

ἔστι δὲ καὶ τὸ δηλαδὴ, καὶ τὸ βῆ, ὃ περισπᾶται, τῶν ἄλλων μὴ ἐχόντων τὸ ι μὴ περισπωμένων, ἔστι δὲ μίμημα φωνῆς προβάτων· ἔστι δὲ παρὰ Κρατίνῳ[b] ἡ λέξις· ἔστι δὲ καὶ τὸ ἀκαρῆ· σημαίνει δὲ τὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ· λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς τὸ ἡσυχῇ καὶ ἄλλῃ καὶ πάντῃ καὶ τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦτο σὺν τῷ ι γράφεσθαι, ἐπειδὴ ἀπὸ δοτικῆς γεγόνασιν· ὅτι γὰρ ἀπὸ δοτικῆς γεγόνασιν δηλοῖ τὸ ταύτῃ· ἔστι γὰρ αὕτη, ἡ εὐθεῖα· ἡ γενικὴ ταύτης, καὶ ἡ δοτικὴ ταύτῃ ἀπέλθωμεν, καὶ οὐ λέγομεν αὕτῃ ἀπέλθωμεν, δῆλον ὅτι ἀπὸ δοτικῆς γέγονεν. εἰ δὲ τοῦτο ἀπὸ δοτικῆς γέγονε, δῆλον ὅτι καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἔχοντα τὸ ι, ἀπὸ δοτικῆς γεγόνασιν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἁμαρτοεπής: Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἁμαρτανόντων τῆς ὁδοῦ.

Ἀμάζων: Ἡ μὴ μάζαις χρωμένη ἀλλὰ κρέασι· ἢ ὅτι τὴν μίαν θήλην ἔκαιον τὴν δεξιὰν, ἵνα μὴ ἐμποδίζωνται τοξεύουσαι.

[b] Cf. Etym. M. p. 196, 8.

Ἄμαυρος : Ἀπὸ τοῦ μαίρω μαρῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ μαυρῶ, ὡς καίω καύσω, κλαίω κλαύσω, οὕτως Ὠρίων[b].

Ἀμενηνῶ : Τὸ ἀσθενῆ ποιῶ.

Ἀμορεύοντο : (sic) Σημαίνει δὲ τὸ διεκόμιζον. Νίκανδρος

ναθοὶ γὰρ κάμνοντες ἀμοργεύοντο λοπάργων.

Ἀμ' πόνον : Σημαίνει ἐπὶ τὸν πόλεμον

ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμ' πόνον ἀνδρῶν.

Ἀμπρὸν : Σχοινίον τι, καὶ ἀμπρεύειν δὲ τὸ ἕλκειν, οἷον ἀμπρευόν τι ὂν τὸ διαμπερὲς τῷ ζυγῷ δεδεμένον.

Ἀμήρυτον : Τὸ ἀτελὲς, καὶ τέλος μὴ ἔχον, ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀπὸ τῶν ἐριῶν μηρυομένων.

Ἀμυχρὸς : Ὁ καθαρὸς, καὶ ἀμυσχρὰ (sic), ὁ μὴ μύσει χρανθεὶς, ἢ παρὰ τὸ μύσω μυσαχρὸς ὁ μυσαρὸς, καὶ μυσχρὸς, καὶ ἀμυσχρὸς ὁ ἀμίαντος.

Ἀμφεπονεῖτο : Διέτριβε.

Ἀμφεποτᾶτο : Περὶ τῶν τεκνῶν αὐτῆς λυπουμένη ἐπέτατο.

Ἀμφικάρη : Ἀμφικεφάλη.

Ἀμφιβέβηκας : Ὑπερμαχεῖς.

Ἀμφιελίσσας : Αἱ νῆες ταῖς κώπαις ἐλαυνόμεναι, ἢ ἑκάτερα τὰ πλευρὰ στρεφόμεναι.

Ἀμφίπολις : Πόλις Ἀθηναίων ἢ Θρακῶν, ἥτις ἐκαλεῖτο πρότερον ἔναυδοι[c] (sic), διὰ τὸ περιέχεσθαι καὶ περιοδεύεσθαι ὑπὸ τοῦ Στρύμονος ποταμοῦ.

Ἀμφίβασις : Λέγεται ἡ περὶ τῶν νεκρῶν μάχη· περιβάντες γὰρ τὸν νεκρὸν ἀγωνίζονται ὑπὲρ τοῦ σωθῆναι.

Ἀμφιφορίτης : Ὅτι ἐν Αἰγίνῃ ἔδραμον περὶ τὴν Ἀσωπίδα κρήνην ὑδρεύσασαι· ὅθεν καὶ ἀγὼν ἄγεται ἀμφιφορίτης λεγόμενος παρὰ τοῖς Αἰγινήταις· ἐν ᾧ ἐκεῖσε ἀγωνιζόμενοι τοὺς κεράμους ὕδατος πεπληρωμένους κατὰ τῶν ὤμων παραλαμβάνοντες τρέχουσι, περὶ τῆς νίκης φιλονεικοῦντες κατὰ μίμησιν τῶν ἡρώων.

Ἀμφίων : Ἀπὸ τοῦ ἀμφὶ καὶ ἰὼν, βαρυτόνως δὲ γέγονεν ἐπειδὴ

[b] Vel Ὦρος nam Cod. ὧς.   [c] Leg. ἐννέα ὁδοί.

αἱ μετοχαὶ συντιθέμεναι, ἐὰν μὲν φυλάξωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσι, οἷον βὰς, ἀναβάς· στὰς, ἀναστάς· ἐὰν δὲ ἐναλλάξωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, καὶ τὸν τόνον ἐναλλάσσουσι, οἷον βὰς Ἄβας, φὰς Περίφας.

Ἀνεκυμβαλίαζον: Ἀνεκρότουν ἢ ἀνετρέποντο.

δίφροι ἀνεκυμβαλίαζον.

Δρυμα οὐ δρυμὰ: Οὐ γὰρ σώζεται τῶν γ προσώπων συζυγία· σοφὸς μὲν γὰρ σοφὴ σοφὰ ὀξυτόνως, δρυμὸς δὲ δρυμὴ, οὐκ ἔτι δρυμὰ, ἀλλὰ δρύμα ὡς λύχνα.

Ἰστέον ὅτι πᾶν οὐδέτερον εἰς ν λῆγον ἀπαθὲς βραχυκαταληκτεῖν θέλει, χωρὶς τοῦ πᾶν· τοῦτο γὰρ μακροκαταληκτεῖ· καὶ χωρὶς τῶν παρὰ τὸ ποῦς, οἷον διποῦν, τρίπουν· προσκεῖται ἀπαθὲς διὰ τὸ ποιοῦν, ὀστοῦν καὶ χαλκοῦν· ταῦτα γὰρ ἀπὸ κράσεως γέγονεν, καὶ τὸ διπλοῦν ἀπὸ τοῦ διπλόον· καὶ τὸ εὐγήρων ἀπὸ τοῦ εὐγήραον· τὸ καρχαροδοῦν καὶ τιμήειν ἀπὸ τοῦ καχαρόδον καὶ τιμῆεν γέγονεν· τὸ μὲν τοῦ ι πλεονασμῷ, τὸ δὲ τοῦ υ. Τὸ ἀξιόχρεων καὶ ἀνάπλεων Ἀττικῶς ἔκτασιν ἔπαθον ἀπὸ τοῦ ἀξιόχρεος καὶ ἀνάπλεος διὰ τοῦ ο μικροῦ· οὕτως ὁ Χοιρόβοσκος.

Μάγις: Ἡ τράπεζα, ἔνθα τὰ μεμαγευμένα.

Μαινόλης: Μανιοποιὸς ἢ μαινόμενος.

Μανὸν: Ἀραιὸν, χαῦνον, ἢ ἀνωφερὲς ὡς φλὸξ, καὶ ὁ μαινόμενος, καὶ ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσίν.

Μαργίτης: Ὁ ἀνόητος, ἀπὸ τοῦ μάργος, μαργίτης, ὡς μεσίτης.

Μέγαρον: Ὁ οἶκος, μέγα, μεγαίρω, μέγαρον· ἐγκώμιον γὰρ οἴκου τὸ μέγα καὶ ἄξιον φθόνου.

Μέγας: Μήγας, ὁ μὴ ὢν ἐν τῇ γῇ, ἀλλ' ὑπερέχων αὐτῆς.

Μεγακήτεα: Τὸν μεγάλα κήτεα ἔχοντα· ἢ ἁπλῶς μέγαν παρὰ τὸ κῆτος.

Μεγαλεῖον: Ἔστι δὲ μύρον ἀπὸ Μεγάλου Σικελιώτου πρώτου εὑρόντος.

Μεγάλως: Ἡσίοδος

ὡς δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται·

ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς.

Μέγεθος: Παρὰ τὸ μέγα μέγαθος, καὶ μέγεθος κατὰ τροπήν.

Μεγήρατα: Μέγα ἐπέραστα, ἢ ὑπερήφανα διὰ τὸ κάλλος, ἢ μέγα ἐρίζοντα περὶ κάλλους, ἢ πρὸς οὓς οὐδεὶς δύναται ἐρίσαι, ἀλλὰ μετ᾽ ἀλλήλων ἐρίζειν.

Τάριχος λέγεται πᾶν σῶμα τεθνεῶτος ζώου ἁλσὶ περιτριβὲν διὰ τὸ μὴ ὑπὸ σκωλήκων βιβρώσκεσθαι, καὶ ἄσηπτον διαμένειν.

Τὸ χειροτονεῖν λέγεται ἀπὸ ἔθους (Cod. ἤθους) παλαιοῦ· οἱ γὰρ παλαιοὶ θέλοντες ποιῆσαί τινα ἢ στρατηγὸν ἢ ἄλλό τι, ἠρώτων πρῶτον τὸν δῆμον, τὸν δεῖνα θέλετε εἶναι στρατηγόν; οἱ βουλόμενοι ἔτεινον τὰς χεῖρας καὶ λαλοῦντες δεῖγμα ὅτι ναί· οἱ δὲ μὴ θέλοντες οὐκ ἔτεινον τὰς χεῖρας, καὶ οὕτως ἐλέχθη τὸ χειροτονεῖν.

Μήδομαι: Παρὰ τὸ μήδω τὸ βουλεύομαι, οὕτως Ἀπολλώνιος.

Ἀμὶς, σταμνίον ᾧ ἐνουροῦσι. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Πανδώρᾳ ἐνουρήθρον καλεῖ, Αἰσχύλος δὲ οὐρανήν.

Μίστυλλον τ᾽ ἄρα τ᾽ ἄλλα: Τινὲς κατὰ συναλοιφὴν τἄλλα ὡς τἄργα· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τὸ τὰ παραπληρωματικῶς ἀποδέχεται· καὶ λείπειν τὸ ἄρθρον Ὁμηρικῷ ἔθει.

Ὀρίγανον: Ὤφειλεν διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι, ἐπειδὴ ἓν ἁπλοῦν σύμφωνον ἐπιφέρεται· καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὄρει δοτικῆς καὶ τὸ γᾶνος τὸ σημαῖνον χαρὰν, γέγονε ὀρείγανον, οἱονεὶ τὸ λαμπρῦνον τὴν ὅρασιν, ὁρᾶν γὰρ καλῶς ποιεῖ τὸ ὀρίγανον. ὁ δὲ γραμματικὸς Θεοδόσιος λέγει ὅτι διὰ ι γράφεται, ἐπειδὴ παρὰ τὸ ῥιγῶ γέγονε ῥίγανον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀρίγανον, οἱονεὶ τὸ ψῦχον τινὰ, κατὰ ἀντίφρασιν· θερμαίνει γάρ· ἢ ἐπειδὴ, ὥς φησιν Ὠριγένης, εὕρηται ἐν συστολῇ συλλαβὴ ὡς παρὰ τῷ Τιμοθέῳ τῷ κιθαρῳδῷ· οἷον[c],

τεταμένα ὀρίγανα δμοελοτρειφῆ.

σύγκειται δὲ οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκελευσματικῶν· ὁ δὲ τελευταῖος ποὺς ἀνάπαιστος, τῶν δύο βραχέων εἰς μίαν μακρὰν συναιρεθεισῶν. Λέγεται δὲ καὶ ὁ ὀρίγανος καὶ ἡ ὀρίγανος καὶ τὸ ὀρίγανον. καὶ θηλυκῶς μὲν εὕρηται παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἐκκλησιαζούσαις· ἀρσενικῶς δὲ, παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακομάντει· καὶ οὐδετέρως ἐν Ἠλείοις[d], καὶ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀταλάντῃ. Χοιροβοσκός.

Ὀρείχαλκος: Εἶδος ὕλης οὕτω καλουμένης, ἥτις νῦν οὐκ

c οἱ Cod. d ἐλείοις Cod.

εὑρίσκεται. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι χείμυσίς ἐστι τοῦ νῦν εὑρισκομένου χαλκοῦ λευκοῦ, οὗτος γὰρ σκευασίᾳ τινὶ γίνεται, λευκὸς φύσει· Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι

ὡς εἰπὼν κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ.

Οὐρῆας τοὺς ἡμιόνους· παρὰ τὸ ἐν ὄρεσι μᾶλλον δύνασθαι ἐργάζεσθαι, ὄρος, οὐρεὺς, ἡ γενικὴ οὐρῆος.

Οὑτοσὶ: Τοῦτο παράγωγον ἀντωνυμίας καὶ οὐ πλεονασμός.

Οὕτω: Ἀπὸ τοῦ οὕτως γέγονε κατ' ἀποβολὴν τοῦ σ, Ἡρωδιανός.

Ὀφείλω τὸ αὔξω, ὅθεν καὶ ὀφείλημα τὸ αὐξανόμενον ἐν τόκῳ.

Ὄχνη: Ἡ ἀχλὰς[e] (sic) ἔστιν εἶδος φυτοῦ, οἷον ἀχόη τις οὖσα διὰ τὸ μὴ ποτίζεσθαι· ἄχη καὶ ὄχνη κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν· ἢ παρὰ τὸ ἄγχειν ὄχνη, ὡς τραχεῖά τις οὖσα· ἔστι δὲ καὶ ἄλλη ἑτέρα, ἥτις καὶ ἄπιος καλεῖται· οἱονεὶ ἡ ἥκιστα πίνουσα.

Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτός. ἡ μία περιττὴ ἀπόφασις, καὶ ἔστι μία μὲν ἐπὶ τοῦ πράγματος, θατέρα δὲ ἐπὶ τοῦ προσώπου.

Οὐσία καὶ περιουσία: Οὐσία ἡ σύμμετρος. περιουσία ἡ περιττὴ οὐσία.

Οἰσπώτη: Ὁπλὴ προβάτων, ἐκ τοῦ ὄϊς καὶ τοῦ πατῶ, οἰσπάτη τροπῇ τοῦ α εἰς ω.

Οὐτιδανὸς: Οὐδενὸς λόγου ἄξιος· ἐκ τοῦ οὐ ἀρνήσεως, καὶ τοῦ τις, ὃ σημαίνει πολλά. τὸ οὐδεὶς γίνεται οὔ τινος, οὐτιανὸς καὶ οὐτιδανός.

Παιδεύω: Παιδεία σημαίνει πολλά· τὴν παίδευσιν καὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν μίξιν. τὸ γὰρ σημαῖνον τὸ παίγνιον διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ παρ' ἡμῖν μὲν ὀξύνεται, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνεται.

Παραβλήδην: Σημαίνει μὲν παρ' Ἀπολλωνίῳ ἀντὶ τοῦ περιβάλλω καὶ παρηγορῶ τῷ λόγῳ. παρὰ δὲ Ὁμήρῳ τὸ κατ' ἀπάτην λέγειν·

κερτομεῶν ἐπέεσσι παραβλήδην.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς δην ἐπιρρήματα, εἰ μὲν ἀπὸ ὀνομάτων παράγονται, τῷ α παραλήγουσι· λόγος λογάδην· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ῥημάτων τῷ β, οἷον γράφω γράβδην· λείβω λείβδην, τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν τῆς β, τῷ γ παραλήγουσι,

[e] Leg. ἀχρὰς.

οἷον, μίγδην, αἴγδην· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν περισπωμένων, τῷ η· οἷον διαρρήδην, ἀπὸ τοῦ ῥέω καὶ διαρρέω. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς μι, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας, τῷ ε, ἀνίημι, ἀνέδην· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς β, τῷ α· βίβημι βάδην· ἵστημι στάδην· ὅθεν καὶ ὀρθοστάδην παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεῖ.

Παρείατο: Πλεονασμῷ τοῦ α· εἵατο καὶ παρείατο· ἕω τὸ καθέζομαι· εἰμὶ, ἕμην ὁ μέσος ἀόριστος, ἕσο, ἕτο, καὶ εἷτο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, εἵατο καὶ παρείατο. οἱ δὲ πληθυντικὸν ἀντὶ ἑνικοῦ· τὰ γὰρ εἰς το λήγοντα, πληθυντικά εἰσι, εἰ ἔχοι τὸ α μὴ ἐκ συναιρέσεως,

τάδε πάντα πυθοίατο,
μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ.

Πάρθενος: Παρὰ τὸ παραθέειν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ἢ παρὰ τὸ παραθέειν τῇ μητρί· ἢ παρὰ τὸ θήσω μέλλοντος

γυναῖκά τε θήσατο μαζόν.

γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν θηνὴ, καὶ μετὰ τῆς παρὰ παραθήνη, καὶ κατὰ συγκοπὴν παρθένος, ἡ παρὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν οὖσα καθ' ἣν ὥραν ἔχει ἐκθρέψαι καὶ ἐκτεῖσαι μάζους. τὰς οὖν μικρὰς παῖδας οὐ προσαγορεύομεν παρθένους, ἀλλὰ τὰς ἤδη ἐπὶ τὸ γυναῖκας μέλλειν ἰούσας. ὁ δὲ Ἡρακλείδης, ἡ παρ' οὐδενὸς οὐδὲν λαβοῦσα εἰς ἕδνα.

Παρείας ὄνομα ὄφεως. Παρίας δὲ κύριον.

Δελφύνης ἐκαλεῖτο ὁ φυλάσσων τὸ ἐν Δελφοῖς χρηστήριον· τοῦτον ἐφόνευσεν ὁ Ἀπόλλων, ἐθελήσαντα ἐπελθεῖν καὶ ἐπιχειρῆσαι ἀθλητῶν.

Παροινία: Ἡ νῦν ἀταξία.

Ὡς ἀπὸ τοῦ εὔχω εὐχωλὴ, οὕτως ἀπὸ τοῦ παύσω παυσωλή.

Ἀπαφίσκειν τὸ ἀπατᾶν· ἔνθεν τὸ

ἀπ' ἐμ' ἤπαφε δαίμων.

ἀντὶ τοῦ ἐξηπάτησεν· καὶ τὸ παρήπαφεν.

Πένοντο: Πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω, ἀφ' οὗ καὶ πόνος.

Πεπαλαγμένον: Μεμολυσμένον, κατεστιγμένον.

Πεπάλασθε: Κληρώθητε, λάχετε, πάλος γὰρ ὁ κλῆρος παρὰ τὸ παλῶ παλάσω.

Περίστωιον: Ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον, ἢ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ῳον οὐδέτερα μονογενῆ, πάντως τὸ ι θέλει ἔχειν, οἷον, πτῷον, ζῷον,

οὕτως καὶ περίστῳον προπαροξύνεται εὐλόγως, τὸ δὲ προστῷον προπερισπᾶται. καὶ ὤφειλεν ἢ τὰ δύο προπερισπᾶσθαι, ἢ τὰ δύο προπαροξύνεσθαι, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ στοὰ ἀμφότερα γέγονε. ἀλλ᾽ ἡ παράδοσις τὸ μὲν ἓν οἶδεν προπερισπᾶσθαι, τὸ δὲ ἕτερον προπαροξύνεσθαι.

Πέρραμος: Αἰολέων διάλεκτος· τὸ γὰρ Πρίαμος Πέρραμος λέγεται, καὶ τὸ κοπρία κόπερρα.

Περσεύς:

Περσῆα μετέκλησαν Ἀχαιοὶ
οὕνεκ᾽ ἄστεα πέρθαι ἀπειρεσίων ἀνθρώπων.

Πῖλος: Ἢ παρὰ τὸ πιλνῶ, ὃ σημαίνει τὸ προσεγγίζω, καὶ γὰρ πιλνᾶται φασὶ καὶ συνάπτεται ἵνα κατασκευασθῇ· οἱ δὲ παρὰ τὸ πελάσαι ἐτυμολογοῦσι, ἐπεὶ συμπελάζεται ἀλλήλοις τὰ ἔρια. μάχεται δὲ αὐτῷ ἡ διὰ τοῦ ι γραφή· ὁ δὲ Χοιρόβοσκος διὰ τοῦ ι γράφει, λέγων οὕτως. τὰ διὰ τοῦ ιλος βαρύτονα, μὴ ὄντα οὐδέτερα, μήτε σύνθετα ἀπὸ ὀνομάτων ἐχόντων τὴν ει δίφθογγον, διὰ τοῦ ι γράφονται, χωρὶς τοῦ Νεῖλος, οἷον, ὅμιλος, Πάμφιλος, Τρωΐλος, Ζωΐλος, ναυτίλος, Καδμίλος, κτῖλος, οὕτως οὖν καὶ πῖλος. πρόσκειται βαρύτονα, διὰ τὸ δειλὸς, πρόσκειται οὐδέτερα, διὰ τὸ χεῖλος, πρόσκειται μὴ ὄντα σύνθετα ἀπὸ ὀνομάτων ἐχόντων τὴν ει δίφθογγον, διὰ τὸ χεῖλος, τρίχειλος, ἀγκυλόχειλος, καὶ κροκόδειλος.

Πίπτω: Γράφεται διὰ τοῦ ι, ὅτι τὰ διὰ τοῦ πτω ῥήματα οὐ θέλει τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγειν, χωρὶς τοῦ φιλαλείπτω καὶ ἀναρείπτω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀνηρείψαντο. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ ὄπτω γίνεται Αἰολικῶς ὄσσω, οὕτως καὶ πίπτω πίσσω.

Πεῖσμα: Τὸ σχοινίον Ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ι, ὁ δὲ Ὠρίων[c] διὰ τῆς ει διφθόγγου.

Πίσω: Μέλλων ἀπὸ τοῦ πίω λέγει μὴ εἰρῆσθαι ὁ τεχνικὸς, καίτοι εὕρηται παρὰ Πινδάρῳ, οἷον

πίσω γε Δίρκης[d]

καὶ παρ᾽ Εὐπολίδι[e]

τῷ δ᾽ ἄρ᾽ οἶνος εἴη πίσει.

ἔστι δὲ εἰπεῖν ὅτι μὴ εἰρῆσθαι εἶπεν ἐν πλάτει.

[c] ὦ Cod. [d] δήρης Cod. [e] εὐπολίδη.

Πληγάδες:[f]

οὐδ' ἵπποι ὀρθριναὶ κατὰ κλισίας χρεμέθεσκον,
ἀλλὰ βόες πλήρεσσι κατηυνάζουσαι κάποισι.
νηυσὶ δὲ πρηκτὰ κέλευθα Χελιδονίης ἀπὸ πέτρης
Πλήγαδας ἀξείνους καὶ ὅ[g] φινήϊαδα δόρπα
ἅρπυιαι ἄτλητον ἐπὶ ψῶον ἀμπνεύεσκον.

Πλωτὴ ἐγένετο ἡ θάλασσα ἀπὸ Χελιδονίων, ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον τῆς Λυκίας, μέχρι τοῦ στόματος τοῦ Ἀξείνου πόντου. αἱ γὰρ Συμπλήγαδες ἐκεῖ εἰσιν ἃς πλήγαδας εἴρηκεν. δοκεῖ δὲ Φινεὺς τυφλωθεὶς ἐπ' ἐκείνου τοῦ τόπου διατρίβειν, καὶ στερεῖσθαι τῆς τροφῆς, τῶν ἁρπυιῶν αὐτὰ τὰ δεῖπνα ἁρπαζουσῶν, καὶ τοσοῦτον ἀπολειπόντων ὀδμὴν ἀνυπόστατον διὰ τὴν δυσωδίαν.

Πλωάδας: Ὀρνίθων (sic) οἷον

πλωάδας ὄρνιθας Στυφαλίδας ἔστενε λίμνης.

Πλωάδας ὄρνιθας τὰς Στυφαλίδας λέγει. Στυφαλίδες δὲ λέγονται ἐπεὶ Στυφαλὶς τῶν Ἀρκάδων. πλησίον δὲ αὐτῆς λίμνη, ἔνθα διέτριβον ὄρνιθες. ἐξεδίωξε δὲ αὐτὰς ὁ Ἡρακλῆς πλαταγῇ, μὴ δυνάμενος αὐτὰς τοξεῦσαι διὰ τὸ πλῆθος.

Ποδαλείριος: Οἱ μὲν παρὰ τὸ ἔχειν τὸν πόδα λείριον, ἤγουν ἁπαλόν· ἄτοπον δέ ἐστιν ἥρωος πόδα λέγειν ἁπαλόν· οἱ δὲ ὅτι παρὰ τὸ λείριον τὸ ἁπαλὸν γίνεται ἀλείριος κατὰ στέρησιν, καὶ ἐκεῖθεν ποδαλείριος, οἷον, ὁ τοὺς πόδας μὴ ἁπαλοὺς ἔχων ἀλλὰ σκληρούς.

Ῥαΐδιον: Ἔχει τὸ ι, ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν ῥηΐδιον, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥέα γέγονε ῥεΐδιον, καὶ τροπῇ τοῦ ε καὶ η, καὶ συναιρέσει ῥήδιον. οὐκ ἐγένετο ῥάδιος ἀπὸ τοῦ ῥᾶος ῥᾶον, ἐπειδὴ εἰσὶ παράγωγα καὶ διὰ τοῦ ιδιον. καὶ ἡνίκα μὲν ἡ τελευταῖα συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, τότε διὰ τοῦ ιδιον γίνεται ἡ παραγωγὴ, καὶ φύσει αἱ γ συλλαβαὶ αἱ τελευταῖαι βραχεῖαι, οἷον γνώμη, γνώμης, γνωμίδιον· ψυχὴ, ψυχῆς, ψυχίδιον· παῦρος, παύρου παυρίδιον. ἡνίκα δὲ ἡ τελευταία συλλαβὴ τοῦ πρωτοτύπου τῆς γενικῆς ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, τότε διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγὴ, καὶ ἐκτείνεται ἡ συλλαβὴ, οἷον γραφεῖον, γραφείου, γραφείδιον· ἀγγεῖον, ἀγγείου, ἀγγείδιον. καὶ εἰ μὲν παραλήγει τὸ ο ἢ τὸ ε, προσλαμβάνει τὸ ι.

[f] Hos versus citavit Ruhnken. in Epist. Crit. II. p. 279. proculdubio e nostr. Cod. et Apollonio Rh. attribuit. [g] Ruhn. leg. ὅπου.

οἷον, φύσεως, φυσείδιον, λέξεως λειξίδιον· βοῦς, βοὸς, βοΐδιον· νοῦς, νοὸς, νοΐδιον, καὶ φάδιον καὶ προσκεφαλάδιον· σπήλαιον, σπηλαίου, σπηλάδιον· ἔλαιον, ἐλαίου, ἐλάδιον. εἰ δὲ ἄλλο φωνῆεν παραλήγει, εἰς ἑαυτὸ μεγαθύνεται τὸ φωνῆεν· οἷον, βότρυς βότρυος βοτρύδιον, μῦς μυὸς μύδιον. εἰ οὖν ἀπὸ τοῦ ῥᾶος ῥάου ἐγένετο, οὐκ ὄφειλεν ἔχειν τὸ ι[g], ἐπειδὴ ἡ τελευταῖα συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου τῇ αι διφθόγγῳ παραλήγει· καὶ πάλιν εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥαῖος, οὐκ ὤφειλεν τρέψειν τὸ α εἰς η καὶ γενέσθαι ῥήϊδιον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ διον ἔχοντα ἀπὸ πρωτοτύπου φωνῆεν τὸ α, οὐδέποτε τρέπουσιν αὐτὸ εἰς η. οἷον κεφαλιαίου κεφαλιάδιον, σπηλάδιον, ἐλάδιον, καὶ οὐ λέγεται σπηλήδιον καὶ ἐλήδιον.

Ἴπτω διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ τὰ εἰς πτω λήγοντα ῥήματα οὐ θέλουσι τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγειν, οἷον ἴπτω, ῥίπτω, λίπτω, σημαίνει δὲ τὸ ἐπιθυμῶ. οὕτως οὖν καὶ ἴπτω, χωρὶς τοῦ φιλαλείπτω καὶ ἀναρείπτω, τὸ σημαῖνον τὸ ἁρπάζω.

Πολυκληῗδι: Προπερισπᾶται ὡς τὸ ἁπλοῦν

ἐνὶ κληῖδι καθέζον.

οὐκ ἔχει δὲ οὕτως ἡ ἀνάγνωσις. λέγομεν γὰρ ὅτι τὰ εἰς ις λήγοντα θηλυκὰ ὀξυνόμενα, εἰ μὲν ἐν τῇ συνθέσει ἐφυλάττον μόνον τὸ θηλυκὸν γένος, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσουσι. εἰ δὲ μεταληπτικὸν γένοιτο, καὶ ἀρσενικοῦ γένους, μεθίσταται εἰς βαρεῖαν τάσιν. παραδείγματα τοῦ μὲν προτέρου, περισκελὶς, τοῦ δὲ δευτέρου δύσελπις· ταύτῃ τοι καὶ τὸ μὲν καταιγὶς ὀξύνεται, τὸ δὲ μελαναίγις βαρύνεται· οὕτω καὶ τὸ εὐκλήϊς γὰρ ἐπὶ Ἀμάζονος ταγείη ἂν, καὶ τὸ εὐκνήμις ἀμελίει[h] ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς τέτακται.

Χρῶς: Ἐστὶ χροῦς, ὅθεν τὸ

χροῦς ἄμεναι ἄνδρα,

καὶ μεταβολῇ τῆς ου χρῶς, ὡς βοῦς βῶς παρὰ Δωριεῦσιν.

Πόρκος: Οἱ μὲν δίκτυον ἀπέδοσαν οὐκ εὖ. ἔστι δὲ σχοινίῳ πλέγμα· οἱ δὲ κύρτον. οὐ δὲ οὗτοι ὑγιῶς. ὁ γὰρ Πλάτων ἕτερόν φησιν εἶναι τὸν πόρκον τοῦ κύρτου ἐν Σοφιστῇ λέγων οὕτως, “ κύρτους δὴ καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους καὶ τὰ τοιαῦτα

[g] ι om. Cod. [h] Sic Cod. Leg. vid. ἀμέλει.

"οὐκ ἄλλό τι πλὴν ἕρκη δεῖ προσαγορεύειν." καὶ Δίφιλος ἐν Σχεδίᾳ μνημονεύει τοῦ πόρκου,

θᾶττον πλέκειν κέλευε τῶν πόρκων πυκνοτέρους

καὶ Ἀντιφάνης Κιθαρῳδῷ.

εἰσδυόμενος εἰς πόρκον, ὅθεν ἔξω πάλιν
οὐ ῥᾳδίως ἔξειμι τὴν αὐτὴν ὁδόν.

Ποσειδῶν: Διὰ τοῦ ι καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. διὰ μὲν τῆς ει διφθόγγου, ὅτι παρὰ τὸ πέδον σείειν. ἀπὸ γὰρ τοῦ πέδον καὶ τοῦ σείω γίνεται πεδοσείων, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ Ποσειδῶν. εἰ δὲ διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ τοὺς πόδας δεσμεῖν. ἐκεῖσε γὰρ ἀφικόμενοι, βαδίζειν οὐ δυνάμεθα. ἢ ποσειδῶν λέγεται παρὰ τὸ πόσιν τῷ δάει, ἤγουν τῷ ἡλίῳ, ἀναπέμπειν. ἐκ τῆς θαλάσσης γὰρ ὁ ἥλιος ἀνιμᾶται τὴν ὑγρότητα. τὸ δὲ Ποσιδῶν τὸ διὰ τοῦ ι γραφόμενον λέγεται καὶ Ποσιδάων καὶ διαιρούμενον Ποσιδάωνος. φυλάττει τὸ ω. τὸ σι μακρὸν, τὸ δὲ Τυφάονος λεγόμενον ἐνδιατρέπει τὸ ω εἰς τὸ ο. τὸ δὲ Ποσίδειον ἔστιν ἄκρον τῆς Μυσίας. οἷον, Ποσίδειον ἄκρη.

Ὠκὺς παρὰ τὸ ἀκὴ, ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα, ἀκὺς καὶ ὠκὺς, ὡς τέκμαρ τέκμωρ, καὶ ὡς παρὰ τὸ φάρη φαριαμὸς καὶ φωριαμός.

Ὠμήρησε: Ἀντὶ τοῦ συναντιλαβεῖν καὶ συμβαλεῖν, ἐξ οὗ ὅμηροι οἱ ἐπὶ καταλλαγῇ στελλόμενοι δι' ὁμόνοιαν. οἱ δέ φασι τοὺς ἀρχαιοὺς ὁμηρεῖν λέγειν τὸ συνακολουθεῖν. τοὺς οὖν ἐπὶ ἀκολουθίᾳ τῶν ὁμολογουμένων ὁμήρους ἔλεγον.

Ὤμοι, εἰ χωρὶς λέγεται, γίνεται ἀπὸ τοῦ οἲ σχετλιαστικοῦ ἐπιρρήματος, τροπῇ τοῦ ο εἰς ω, κατ' ἐπέκτασιν τῆς μοι συλλαβῆς. ὡς παρὰ τοῦ οἴσω μέλλοντος γίνεται οἶμος καὶ ὦμος τροπῇ τοῦ οι εἰς ω· οὕτως παρὰ τὸ ἄγκων γίνεται ἀγκοίνη καὶ ἀγκώνη, καὶ παρὰ τὸ θῶ δὲ οὗ ὁ μέλλων θώσω, θώνη καὶ θοίνη.

Τεθνᾶσιν: Οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι τεθνήκασιν κατὰ συγκοπὴν τεθνᾶσιν. ἀλλ' εἰ ἦν οὕτως, οὐκ ὤφειλε περισπᾶσθαι. οὐδέποτε γὰρ συγκοπὴ περισπᾶται· ἀλλ' ἐστὶ τέθνημι τὸ πληθυντικὸν τέθναμεν, τέθνατε, τεθνᾶσι· ὁ παρατατικὸς ἐτέθναμεν, ἐτέθνατε, ἐτέθνασαν, τὸ ἀπαρέμφατον τεθνᾶναι. τὸ προστακτικὸν τέθναθι, τὸ γ τεθνάτω, τὸ εὐκτικὸν τεθναίην. ἢ ἀπὸ τοῦ τεθνήκασιν, ἀφαι-

ρέσει τοῦ κ καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς τὸ α, τεθνάασι, καὶ κατὰ συναλοιφὴν τεθνᾶσι· τὸ δὲ τεθναίης ἀπὸ τοῦ τέθνημι.

Στομφάζειν παρὰ τὸ στόμα καὶ τὸ ὄμφαξ, ὀμφάζω καὶ στομομφάζω, καὶ ἐν συγκοπῇ στομφάζω. ἄλλοι τὸ στομφάζειν οἷον κομπάζειν, ἀλαζονεύεσθαι, στομοβάζειν. ἢ στομφῶδες καὶ σκληρὸν βάζειν καὶ αἱμωδιᾶν, ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τοῦ ὄμφακος στομομφακίζειν καὶ στομφάζειν.

Ὑπόξυλα κυρίως ἀγάλματα ἀκρολίθινα ὄντα, ἅτινα ἔμφασιν παρέχει τοῖς πόρρωθεν ὁρῶσι λίθινα εἶναι. ἔστι δὲ πλὴν τῶν ἄνω ξύλινα.

Ἐτετύφεσαν: Κατὰ Ἴωνας καὶ Ἀττικοὺς, οὐχὶ κατὰ κανόνα, ἐτετύφεισαν γάρ.

Εἵατο: Ἐκάθητο· ἥμην ὁ παρατατικὸς ἦν· τὸ Ἰωνικὸν ἕατο. ποιητικῶς εἵατο. ἄλλως ἑῶ ἕημι, ἕεμαι ἧμαι, κάθημαι ἧνται· ἕαται Ἰωνικῶς, καὶ πλεονασμῷ εἵαται, ὡς μέμνηται μεμνέαται.

Εἰδείην: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ γνοίην· ἔστιν εἰδὼς εἰδότος, καὶ τὸ εὐκτικὸν ὤφειλεν εἶναι εἴδοιμι, ἀλλ' οὐκ εἰδείην. ἐπεὶ καὶ τὰ ἔχοντα μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονα διὰ τοῦ ντ κλινόμενα, εἰς ην ἔχουσι τὸ εὐκτικόν· οἷον τυφθεὶς τυφθείην. αὐτὸ δὲ οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ· καὶ οὐκ ὤφειλεν εἶναι εἰδείην· ἀλλ' ὥσπερ τροπῇ τῆς μι καὶ τοῦ ο εἰς ε, εἰδείην. καὶ ἐπειδὴ εἰς ην καθαρόν ἐστι τὸ εὐκτικὸν, ἡνίκα ὦσι μετὰ περισπωμένου ἐνεστῶτος, οἷον, ποιῶ, ἐὰν ποιῶ. ἢ ἐὰν ἔχουσι τὴν μετοχὴν εἰς σ μετ' ὀξείας διὰ τοῦ ντ κλινομένην, δαρεὶς, δαρῶ· ἐν οἷς οὖν τοῦτο, οὔτε μετὰ περισπωμένου τόνου ἐστὶ τοῦ ἐνεστῶτος, οὔτε ἔχει τὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον διὰ τοῦ ντ κλινομένην. εἰδὼς γὰρ εἰδότος, οὐκ ὤφειλε περισπᾶσθαι· ἀλλὰ περιεσπάσθη ὡς εἴρηται, ἐπειδὴ ἐγένετο τὸ εὐκτικὸν εἰς ην καθαρόν. Εἴδω τὸ κτίζω, εἴσω ὁ μέλλων.

LEXICON GUDIANUM.

Inter Etymologos Græcos, post illum qui Magni nomine insignitur, secundum locum, sed longo satis intervallo, obtinet Lexicon quod vulgo Gudianum appellatur. Vix autem ullus exstat liber qui pluribus aut fœdioribus deformatur vitiis; quibus qui mederi vellet, is profecto non parum proficeret e Codicibus Parisiensibus quos Gudiano cognatos esse agnovi. Hi autem numero sunt quatuor, in Catalogo sic numerati 2630, 2631, 2636, 2638[a]. Quamvis autem hi Codices ejusdem sint familiæ, neque tamen prorsus cum Gudiano libro congruunt, neque sibi invicem omni ex parte respondent. Fere autem similes sunt 2630 et 2631; ut et altera ex parte, magis inter se congruunt 2636 et 2638; quos et cum Etymologo Ultrajectino omnino convenire valde suspicor. De quibus omnibus ut studiosi viri melius judicium ferant, horum Codicum collationem cum Gudiano libro oculis subjicere institui in littera K, ut quæ cæteris plenior sit, et auctorum citationibus magis abundet.

Jam autem monendum erit Codicem 2630 cujus specimina prius edita sunt a Frid. Gul. Sturzio ad calcem Orionis Thebani p. 186. et a Bekkero in notis ad Etym. M. esse membranaceum, et sæculo decimo tertio vergente forsan scriptum satis eleganti manu, sed parum docti librarii. Initio autem est mutilus, et in litera K lacuna satis ampla laborat.

Codicis autem 2631 nullam apud doctos viros mentionem esse factam reperi; et quod in Catalogo notatum est, fere nullos in eo Auctores laudatos esse, plane falsum est. Est autem Codex membranaceus et alicubi rescriptus, latentibus subter novam scripturam, Epistolarum Sancti Pauli vestigiis; recentior autem manus, plane inelegans et rudis, decimi quarti sæculi esse videtur.

Desunt multa initio, incipit

Ἀσκίον: Παρὰ τὸ ὑ ∽ ας̎ καὶ ἀνώδυνον οὕτως Ἡρωδιανός. quæ ad Ἀσκληπιος referenda esse docet Lex. Gudian. p. 83.

Ἀσκαλαβώτης—ἢ ὅτι ἀσχάλλουσα ἡ Δημήτηρ ἐπεβόησεν ἡ μερ αὐτοῦ.

[a] His etiam addendum forsan Lexicon olim Sorbonnicum, quod nunc Regiæ Bibliothecæ adnumeratur in Supplemento num. 172. hoc obiter tantum mihi inspicere licuit, sed cum 2630 plerumque consentire credo; de hoc vero nos plenius docebit Gaisfordius noster, qui ejus apographum possidet.

Ἀφίγμεθα—ἀπὸ τοῦ ἥκω—καὶ ἀφίγμεθα τὸ πληθυντικόν. Εὐλογίου σχόλια (Cod. εὐλογία). ἀφίγμεθα ἀπὸ ποίου θέματος; καὶ λέγομεν ἀπὸ τοῦ εἴκω.

CODEX 2631.

Καβαλλάριος: Ἔφιππος οἱονεὶ ἵππων καθήμενος.

Καγχαλόωσι: Ῥῆμα ἐνεστῶτος, συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων, τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν· ἔστι γὰρ καγχαλόωμεν καγχαλῶμεν, τὸ τρίτον καγχαλόωσι, καγχαλῶσι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ποιητικῶς καγχαλόωσι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ χαίρω, ὁ μέλλων χαρῶ, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ εἰς τὸ λ χαλῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν χαχαλῶ καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, καγχαλῶ, τραπέντος τοῦ ν εἰς γ διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ χ.

Κάγκελλον: Ἀντὶ τοῦ δικτυΐσκου, ὑποκοριστικοῦ[a]· ὅτι κάσσης Ῥωμαῖοι τὰ δίκτυα λέγουσι, καὶ ὑποκοριστικὸν[b] κάγκελλον, ἔνθεν καγκελλάριοι οἱ ἐν αὐτῷ ἑστηκότες, δύο δὲ οὗτοι μόνοι.

Κάβηροι: Ὁ Ἀλεξίων διὰ τοῦ ι, ὡσαύτως δὲ καὶ Φιλόξενος καὶ Ἡρωδιανὸς λέγει. τὴν παράδοσιν ἡ ει δίφθογγος ἔχει, καὶ ἴσως συνέδραμε τῷ μάγειρος, αἴγειρος, πέπειρος, ὄνειρος. Κάβειροι δέ εἰσι δαίμονες. περὶ τὴν ῥίαν οἰκήσαντες τὴν Σαμοθράκην, ὧν τι μεμνημένος τὰ μυστικὰ ἐν καιρῷ[c] ἀνάγκης εἰσακούονται, ὡς δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ λέγων, ἀλλ᾽ εἴτις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει μεμνημένος νῦν δέξασθαι.

Κάδμιλος λέγεται ὁ Ἑρμῆς παρὰ τοῖς Τυρσινοῖς διὰ τοῦ ι.

P. 291, 5. Σημαίνει τὸ καθέζομαι. τὸ παράγωγον ἕημι, ἕης, ἕησιν, τὸ δυϊκὸν ἕετον, ἕετον, τὸ πληθυντικὸν ἕεμεν, καὶ εἰς η γίνεται ἧμαι[d]· ὁ παρατατικὸς ἥμην, τὸ πληθυντικὸν ἥμεθα, τὸ δεύτερον ἧσθε καὶ καθῆσθε.

Καθῆσθαι, καθέζεσθαι: Ἔστιν ἧμαι, ἧσαι, ἧται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἧσθαι, καὶ μετὰ τῆς κατα προθέσεως καθῆσθαι.

[a] -κῶς C. 2630. [b] -κῶς 2630. [c] In marg. Ὅμηρος.
[d] τὸ παθητικὸν ἕεμαι, καὶ κράσει ἧμαι.

291, 17. Τὸ θέμα εἵημι τὸ καθέζομαι.

Καθῆστο : Ἐκάθησο, ἀπὸ τοῦ ἧσμαι Δωρικοῦ, ἥσμην, ἧσο, ἧστο, καὶ ἐν συνθέσει καθῆστο. οἱ δὲ τοιοῦτοι περισπώμενοι, καὶ ὑπερσυντελικοὶ, ἐὰν ἔχωσι δύο σύμφωνα, ἐν τῇ συνθέσει φυλάσσει τὸν τόνον, οἷον ἧργμαι, καθῆργμαι· ἧγμαι, συνῆγμαι. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἕημι ἦν ἧτο ἂν ἦν, καὶ ἀνεδίδου τὸν τόνον.

Κάθου : Ἔστιν ἕημι, τὸ παθητικὸν ἕεμαι, ἧμαι ὁ παρακείμενος, ἑέμην ἥμην, ἕεσο ἧσο, ἐξ οὗ καὶ τὸ

ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα,

καὶ μετὰ τῆς κατα προθέσεως καθίσω, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς ε κάθες, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, καὶ κράσει τοῦ εο εἰς τὴν ου δίφθογγον, κάθου.

Κάθου : Παρὰ τὸ ἕω τὸ καθέζομαι, ὁ μέλλων ἕσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἕον, καὶ ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος ἑοίμην. ἕου, καὶ κράσει ο, καὶ τὸ προστακτικὸν ου καὶ μετὰ τῆς κατα προθέσεως κάθου, καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα.

Καὶ : Σύνδεσμος συμπλεκτικὸς, ἰσοδυναμῶν τοῦ τε, διαφέρει δὲ ἀντὶ κατὰ τάξιν, ὁ μὲν γὰρ τὰ ὄπισθεν συμπλέκει, ὁ δὲ τὰ ἐπιφερόμενα. πᾶς σύνδεσμος συμπλεκτικὸς ὀξύνεται, πλὴν τοῦ ἤτοι, οὗτος γὰρ βαρύνεται, ἐπεὶ σύνθετος ἐστίν.

Καὶ κλησιάων : Εἰς τὸ ἀπὸ καὶ κλησιάων.

P. 291. v. Καινίσας : l. 2. Τοῦτο παρὰ τὸ καινὸν, ὃ σημαίνει τὸ καινούργιον.

Καισάρειος : Ὁ ἀπὸ τῆς Καισαρείας, τὸ δὲ κύριον ἐκ τοῦ Καίσαρ.

οὔνυτο

Καίνω : Εἰς τὸ σύνυτο καὶ κονίῃ.

291. v. Καίριον : l. 4. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιτήδειον. 9. Βωμὸς βωμαῖος καὶ ἐπιβώμιον.

Καιριώτερον : Σημαίνει τὸ ἀναγκαιότερον, ἐκ τοῦ καίριος, τοῦτο ἐκ τοῦ Κὴρ, ὃ σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν· κλίνεται δὲ κὴρ, κηρὸς, καὶ συστολῇ καρὸς, Τίω δέμεινε[c] καρὸς ἔση[d]. κατὰ παραγωγὴν κάριος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καίριος. ὁ ἐπικίνδυνος ὤν.

294. C. 1. v. Καιρός : l. 2. Μεμετρημένον. 3. Πολλῶν καιρῶν περιοχή.

c Leg. δέ μιν. d Leg. αἴσῃ.

294. C. 2. Καίω: l. 1. Ἐλλείψει τοῦ σ.

Καθοσιωμένος: Ἐγγεγραμμένος, ἐγκείμενος.

294. C. 1. Κακκείοντες: Εἰς τὸ κιγχάνω. Ὅμηρος. κακοσσόμενος.

294. 10. C. 1. Κάκιστος, καὶ ἐκεῖθεν.

Κάκιστος: Ἐκ τοῦ κακίζειν.

294. 42. C. 1. Κακόσχολος, χρόνου διατιθέμενον, ἐπὶ τὸ χεῖρον.

Κακχασμένος: Ὁ ἐγκεχυμένος γέλως, τοῦτο γὰρ δεῖ προσυπακούεσθαι, Ὅμηρος, γέλω ἐκθανών.

294, 33. C. 2. Κάλαθος, κόφινος.

Κακία: Παρὰ τὸ κάτω κεκρατηκέναι.

294, 36. Καλαύροψ, καλαύροπος, καλαύροπα.

C. 2. 29. Καὶ κέραμος καλλάϊνος. αἰσχύνη[e] ἐν τῷ Ἀγαμέμνονι·

ἐν ποικίλλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν.

295. C. 1. l. 9. Ἕκαστον τῷ θεῷ φίλον θυμάτων. 13. ὅταν δαίμονι τινὶ θύσαντες, ἐπιτύχωσι τινὸς σημείου ἐν τῷ ἥπατι τοῦ ἱερείου, καὶ τοῦτο καλοῦσι καλλιέρημα, ὅταν τῷ δαίμονι φιλικὸν τὸ θῦμα διὰ τῶν φαινομένων ἀ. ὀ. σημεῖον.

Καλλιέρημα: Ἐκ τοῦ κάλλος, καὶ τοῦ ῥῆν, ὃ σημαίνει τὸ πρόβατον, ὅπερ ὁ ποιητὴς περιφέρει. σημαίνει γὰρ τὸ ἱερεῖον, καὶ τὴν θυσίαν, ἐκ τοῦ καλλιερῶ, καλλιερώσω, καλλιέρωμα, καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν, καλλιέρημα, τὸ ρη η.

C. 2. 9. Ἄνα Δαρδωναῖε.

Κάλον εἰς τὸ κλῆρος. Καλὸς ἐκ τοῦ κάλλους, ἢ παρὰ τὸ καλεῖν.

295. C. 1. l. 23. Κάλον γὰρ τὸ ξύλον.

295, 32. Ἐκ Καλύδων. 33. Περὶ Καλύδνας. 34. Καλύδνας ὡς καλύβνας.

297, 1. Κάμνειν ὅ ἐστι κοπᾷν ἐν τῷ.

295, 21. Καὶ χορτώδη οἰκίαν, καλύβη, μεταβολῇ τοῦ φ εἰς β, καλύφη τίς οὖσα.

Κάλτε: Εἰς τὸ κελύφη.

296, 35. Δὲ τὸ διανοούμενον. 37. Δολόεσσα Καλυψώ. καὶ

αἰεὶ δ' ἐν μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
θέλγειν, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται.

[e] Leg. Αἰσχύλος.

Καλωὸς: Εἰς τὸ Ἀθῷος.

Κάλχας: Ἐκ τοῦ καλχαίνω. Κανών· Τὰ εἰς ας ἔχοντα ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, διὰ τοῦ ντ κλίνεται, γίγας, γίγαντος, Κάλχας, Κάλχαντος, τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν, ἔστι δὲ ὄνομα κύριον.

295, 29. Καλλωπάρηος. 32. Καλλωπάρηος. 38. Τὸ ρη η διατί; ὤφειλεν εἶναι διὰ τῆς ει διφθ., ἀλλὰ ποιητικῶς ἐγένετο, τροπῇ τοῦ ε εἰς η. 43. Ἢ παρὰ τὸ κάμνειν καλῶς. 44. Κάμηλος, χάμηλος. 45. Τινὲς κάμηρος, ἀπὸ τοῦ κάμπτειν. 46. Συγγένειαν (πρὸ om.) 47. Ἀπὸ τοῦ τοὺς μηρούς. 48. Οὕτως Ἡρακλείδης.

Καμήσιον: Ὁ ἐπὶ καμάτων χιτών.

Κάμηνος: Παρὰ τὸ ὑπομένειν καιομένη, ἢ παρὰ τὸ ὑπομίμνειν.

295, 49. Ἐργάζεσθαι (καὶ ἐπὶ τοῦ πονεῖν om.) 57. Τὸ καμεῖν τριχῶς. 58. Καὶ ἐπὶ τῶν κοπτομένων.

Καπτὴρ: Λουτὴρ, ξυστὴρ, παρὰ τὸ κέκαμπται, καὶ λέλουται, καὶ ἔξυσται.

297, 12. Συγκοπῇ γάπτω.

Καψάκις: Ὕδατος σταμνίον, ἔστι ιβ ξέστων τῷ μέτρῳ· τὸ δὲ τῷ Ἠλίᾳ ἑτοιμασθὲν τεσσάρων ξεστῶν.

297, 56. Ἢ παρὰ τὸ κάπος, ὅ ἐστι πνεῖν, ὡς ἐν τῷ

ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσεν.

297, 45. Κανοῦν, τὸ ἐνέχον κείμενον, ὅ ἐστι κτεῖνον. λέγω δὴ τὴν μάχαιραν, κυρίως ἀπὸ τοῦ γενομένου ἐν ταῖς θυσίαις.

297, 22. Κάνδηλος. — Κατασκευαζόμενον, ὡς καὶ ἀβυτάκην ἔροικον βρῶμα.

Κανδιδεῖτοι: Τοὺς λευχήμονας Ῥωμαίοις ἔθος καλεῖν.

Κανόνια: Διὰ τὸ ἐνίζεσθαι ἀλλήλοις, ἤγουν ἓν εἶναι.

Καπηλεῖον: Διὰ τὸ καθεζομένους πίνειν.

298, 8. Ἔλεγον. ἔστι γὰρ καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν ταῖς Ἀκεστρίαις· ὁ δὲ Αἰσχύλος. 10. προσφέρων.

Κάπηλος: Παρὰ τὸ τὸν πηλὸν κακίζειν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἀνάπηλος καὶ ἄμπελος.

298, 12. Λέγουσιν οἱ Ἴωνες, τὸν πάλλοντα. 13. Τὰ διὰ τοῦ ηλος. 15. Ῥερυπωμένος. Καὶ εἰς τὸ κύπελλον.

298, 34. Τοῦτο παρὰ τὸ καίω, τοῦτο παρὰ τὸ κάπτω τὸ ἐκπνέω.

Κάπος: Εἰς τὸ ἡμῖν.

Καπὸς: Εἰς τὸ καπνός.

Καππάδοξ: Εἰς τὸ λάας ἐθνικόν.

298, 30. Δράξονται. — Ἀπηνεῖς δηρατότις· ὁρᾷ φαῦλοι ἐπὶ φαυλοτέρους.

298. 16. Καππάτιον. 17. Ἐκ τοῦ κατωτάτου τῆς γλώττης ἔχουσι τὴν προφοράν.

Κάρα: Ἡ κεφαλὴ παρὰ τὸ κέρας, ὃ σημαίνει τὴν τρίχα, ἡ οὖσα τετριχωμένη· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω. καὶ εἰς τὸ καραδοκῶ, καὶ ἀποκαραδοκία.

298, 49. βαίνειν. ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπὶ πλοίου λεγόμενον.

Καραδοκεῖν: Τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν[f] καὶ ἐλπίζειν[g], ἐκδεχόμενον μήποτε τὸ κέαρ ἔγκειται. τὸ μὲν γὰρ καρηβαρεῖν, ἀντὶ τοῦ καταβαρεῖσθαι[h] τὴν κεφαλὴν, ἢ παρὰ τὸ βάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. Τιμαχίδης δὲ ἐν τῷ τοῦ κόλεικος[i] ὑπομνήματι λέγει, ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ κάτω κάρα ἐπιφέρει[k] τὸ καραδοκεῖν· παρατίθεται δὲ ἐν ἄλλαις Δίφιλον λέγοντα ἐν Ἐμπόρῳ,

τὴν νύκτα ἐκείνην δι' ἐκείνην διεκαρανόμηνεν[l].

Καραίνω: Εἰς τὸ κρήηνον.

299, 9. Καρδαμύττειν. — Τὰ βλέφαρα. 13. Καρδία, ὡς ἐκ τοῦ καραδ. 15. Καρδία, τινὲς παρά. — ἔστι γὰρ ἡγ.

Κασσάλβας: Πόρνη, ἀπὸ τοῦ καλεῖν καὶ σοβεῖν.

299, 19. Ἡ κεφαλή.

299, 24. Ἐστὶ τὸ κάρη, καὶ οὐχ ὑγιὲς δῆλον. — λήγοντα οὐδέτερα οὐδέποτε.

Κάρη: Ὄνομα οὐδέτερον, αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἡ εὐθεία τῶν ἑνικῶν τὸ κάρα. τὸ ρα μακρὸν, ὥσπερ τὸ ἡμέρα. ἢ ὅτι τὰ εἰς α λήγοντα οὐδέτερα συστέλλουσι τὸ α, βῆμα, δῶμα· πλὴν τοῦ κάρα. γίνεται παρὰ τὸ κάρηνον, τὸ πληθυντικὸν κάρηνα, καὶ κατὰ

[f] προσβλέπειν 2636. [g] Om. 2636. [h] ἤτοι καρηβαρεῖσθαι 2636. [i] Sic. An κόλλικος aut κύλικος? omittit operis tit. Etym. M. in v. Cf. Anecd. Oxon. II. p. 455. not. [k] ἐπιφέρειν 2636. [l] Cf. Anecd. Oxon. loc. cit.

συγκοπὴν κάρη. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ κάρη, ὡς λέγει ὁ τεχνικὸς τὸ κάρα λείπω, ἄλειφα, ἀποκοπή ἐστιν, ἀλλ' ὁ ποιητὴς τὸ κάρη χρᾶται τὸ ἐξονεῶν ἐπικάρες[1], εἰπών. λέγεται εἶναι ἐκ τοῦ κάρα, ἢ ἀπὸ τοῦ κάρη· εἶπε γὰρ ὅτι ὁ ποιητὴς τὸ κάρη χρᾶται. τὸ δὲ κάρη γίνεται ἀπὸ τοῦ κέρας, ὃ σημαίνει τὴν τρίχα, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η Ἰωνικῶς, γίνεται κάρη, ἢ παρὰ τὸ κείρω, ἔκαρον.

299, 29. γίνεται δὲ παρά.

Καρὶς: Ὅτι μεγαλοκέφαλος, καὶ τὸν κάραβον οὐχ ὡς ἡμεῖς ἀποδεδώκαμεν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς περὶ τὸ κάρα ῥαιβότητος, ὅ ἐστι κυρτότητος.

Καρὶς, ἴδος: Παρὰ τὸ σκαίρω τὸ πηδῶ, σκάρις καὶ κάρις.

Καρκίνος: Παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ κινεῖσθαι, καὶ εἰς τὸ καρπαλίμως.

Καρπαλίμων: Παρὰ τὸ ἁρπάζω, ἁρπάσω, ἁρπαγμὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ προσθέσει τῆς αλ συλλαβῆς, καρπαλίμων.

Καρπαλίμως: Ταχέως, τὸ λι ι, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος, ἔστι γὰρ καρπάλιμος· κανὼν, τὰ διὰ τοῦ ιμος παράγωγα ἀπὸ δύο συλλαβῶν διὰ τοῦ ι γράφεται, πλὴν τῶν παρὰ τὸ σχῆμα καὶ φήμη συγκειμένων, διὰ τὸ εὔσχημος καὶ εὔφημος. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κραιπνὸς κραίπνιμος, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ι, καὶ μεταθέσει τοῦ ρ, καρπάλιμος, ἡ γενικὴ τῶν καρπαλίμων, καὶ καρπαλίμως ἐπίρρημα. καὶ ποσαχῶς προσφέρονται τὰ τῆς μεσότητος ἐπιρρήματα; πενταχῶς. κατὰ ἔπαινον, ὡς τὸ καλῶς, ἀγαθῶς· κατὰ ψόγον, ὡς τὸ πονηρῶς, ἀθέως· κατὰ ἐπιτήδευμα, ὡς τὸ γραμματικῶς, φιλοσοφικῶς· κατὰ μετουσίαν, ὡς τὸ σαρκίνως, ἀνθρωπίνως· κατὰ ἐναλλαγὴν, ὡς τὸ ἄλλως, οὕτως.

301, 3. Κάρταλον. — πλακτόν. κατάλληλον ὄνομα, παρὰ τὸ ἀλλήλοις ἐοικέναι.

Καρπὸς: Ἀπὸ τοῦ κείρω τοῦ σημαίνοντος τὸ κόπτω, γίνεται ὁ παρακείμενος κέκαρκα, ὁ παθητικὸς κέκαρμαι, καὶ ἐξ αὐτοῦ καρπὸς ὁ κοπτόμενος καὶ προσφερόμενος εἰς βρῶσιν.

301, 30. Καρπὸς ὁ κατάξηρος.

304, 18. Κάτω τετεῦχθαι.

Κάρτον: Παρὰ τὸ κάρον, ἡ κεφαλὴ, τὸ οἷον ὅμοιον κεφαλῇ.

[1] Leg. ἐξ ὄρεων ἐπὶ καρ Il. Π. 392.

302, 1. Ἡ κίνησις (γίνεται om.)

302, 3. Ἐκ τοῦ κάσινος, ὃ. 28. Ἀδελφός. εἰς τὸ κόσμος.

Κάσοτρος[m]: Ἡ λιχνευομένη γυνή.

Καστανέων: Καθανίων, διὰ τὴν ἐνοῦσαν ἐν αὐτοῖς πολλὴν ψυχρότητα.

303, 23. Καὶ τοῦ αἰγὶς ὀνόματος. 27. Ζεὺς ἐξ αἰγός. 28. Ἐνεδέδυτο καὶ εἰς τό.

Καταγνῦναι: Κατάσσειν, κατακλᾷν, συντρίβειν, ἀπὸ τοῦ ἄγνυμι, τοῦτο παρὰ τὸ ἀγνύω, τοῦτο παρὰ τὸ ἄγω, ὃ σημαίνει τὸ κλῶ. ἔστι δὲ ἄγω καὶ ἀγνῶ, καὶ ἀγνύω καὶ ἄγνυμι.

Καταδουλοῦ: Σεαυτὸν, καταδουλοῦσθαι.

Καταδουλεύω: Εἰς τὸ κατήλευσε.

Καταπροέσθαι: Καταπροδοῦναι, ἀπὸ τοῦ ἵημι ὁ παθητικὸς παρακαίμενος ἔσμαι, ὁ ἀόριστος ἔθην, ὁ μέσος ἔμην, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἔσθαι καὶ προέσθαι.

Καταπολεμῶν: Τὸ καταπολεμεῖν, πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται, τὸ δὲ πολεμεῖν, πρὸς δοτικήν.

306, 6. Ἔστι τὸ ῥῆμα ἐρίπω.

307, 1. Ὡς ὅτε τίς δρῦν ἤριπεν.

307, 3. Ἐρίπων. — Καταρρίπων, καὶ καταβάλλω. οὗ. 6. Καὶ κατὰ Ἀττικόν.

302, 5. Τὸ φθείρω, ῥάκτης καί.

303, 49. Τετρυχομένος. — Φέρεται δὲ τὸ

303, 7. Καταρτίζω, εἰς τὸ ἀρτύνω.

Κατασπιλάζοντες: Κατακρύπτοντες, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑφάλων πετρῶν, αἵτινες ὑπὸ τοῦ ὕδατος κατακαλύπτονται.

306, 53. Οἱ γὰρ πραϋνόμενοι διακεχυμένοι.

Κατεδίκασεν: Ὁ διαιτητὴς, κατεδικάσθη ὁ καταδικασθεὶς, κατεδικάσατο ὁ ἀντίδικος.

306, 57. Ὁ μέλλων καταλεύσω, ὁ ἀόριστος κατέλευσα.

306, 33. Πέπωκα, πέποσμαι.

307, 16. Ἀπὸ τοῦ στύζω, ἢ στυγῶ. 18. ἀηδῆ. 19. Ἀπὸ τῶν ψυχρῶν. 20. Ἀπὸ τῆς στυγὸς. 22. Παρ᾽ αὐτῶν εἴρηται. — Τὴν δὲ τέρψιν θαλπρὴν. 24. Ἀπὸ τοῦ κρύναι.

[m] Fors. κασσωρίς.

Κατήφεια: Ἡ στυγνότης, τὸ φει δίφθογγος, παρὰ γὰρ τὸ φῶ, οὗ παράγωγον φάω, καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως, καταφαὴς καὶ κατηφής.

306, 27. Κατοίκησις καὶ κατώκησις. 29. Κατώκησις δέ.

308, 1. Ἐριδήσασθαι.

308, 16. Ὡς ἀμφαδὸν ἀμφάδιος, ἐκταδὸν ἐκτάδιος.

Καΰστριος: Τὸ στρι ὡς κάπριος, ἔστι δὲ ἀπὸ Καΰστρου, Καΰστρος, ἔστι δὲ υἱὸς Πενθεσιλείας τῆς Ἀμαζόνος, ὃς ἐν Ἀσκάλῳ ἔγημε τὴν Δερκεστὼ, καὶ ἐξ αὐτῆς ἔσχε τὴν Σεμίραμιν, ἥτις καὶ τὰ Βαβυλώνια τείχη κατεσκεύασε. λοιπὸν δὲ Καΰστριος, καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι, ἢ ὅτι τὰ εἰς ος διὰ τοῦ ιος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου παρηγμένα. Κάϋστρος λέγεται καὶ ποταμὸς Ἀσίας.

308, 60. Ὅτι ἐμμένει.

Κατήγορος: Δηλάτωρ.

Καύηξ: Ὁ λάρος διὰ τὸ ἀδηφάγον, καύη γὰρ ἡ τροφή· Εὐφορίων

s
γ[m] οὐδεὶς αἰθυαίου δὲ κρυεροὶ καύηκες,

ἀπὸ τοῦ καυ καυ λέγειν.

Καχέσπερος: Ἐκ τοῦ καχεσπέρου, τοῦτο ἐκ τοῦ κακὸς καὶ τοῦ ἑσπέρα, ὃ σημαίνει τὸ σκότος, γίνεται κακοέσπερος, καὶ ἐπεὶ ψιλὰ ψιλῶν προηγοῦνται, ἐτράπη τὸ κ εἰς χ, καὶ συγκοπῇ τοῦ ο, καχέσπερος· σημαίνει δὲ τὴν κακίστην καὶ σκοτεινὴν νύκτα τῆς ἁμαρτίας.

Κατνάκης: Τινὲς ὁ ἀγὼν λέγεται.

Κεδάζω: Σκεδάζω, ἐκ τοῦ σκεδῶ· λέγεται γὰρ καὶ μετὰ τοῦ σ, καὶ χωρὶς τοῦ σ, γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἐψιλοῦ. ἔδω τὸ ἐσθίω, μέδω, ταῦτα γὰρ διφορεῖται· εἰσὶ γὰρ βαρύτονα καὶ περισπώμενα, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, "Δωδώνης μεδέων." ἔστι δὲ καὶ βαρύτονον ἔδω, καὶ περισπώμενον ἐδῶ, ἐξ οὗ καὶ ῥηματικὸν ὄνομα. ἔδεσμα. τὸ γ ἐδέσται, ἔδεστον, καὶ ἀνένδεστον τὸ μὴ ἐσθιόμενον. σεσημείωται τὸ αἰδοῦμαι γραφόμενον διὰ τῆς αι διφθόγγου. περισπώμενον μεδῶ, πεδῶ, σκεδῶ, καὶ εἰς τὸ διασκεδάζω.

[m] Leg. τῆς cum Etym. M. p. 493, 48.

309, 14. Σεσημείωται δὲ διά.

Κέδρος: Παρὰ τὸ καέζεσθαι ῥαδίως, ἤγουν σχίζεσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἔχεσθαι ῥαδίως τῶν ῥιζῶν αὐτῆς.

Κεῖμαι: Εἰμὶ, καὶ πόθεν γίνεται; ἔστιν ὁ ἐνεστὼς κέω, καὶ τὸ παράγωγον κέημι, καὶ τὸ παθητικὸν κέεμαι, καὶ συναιρέσει τῶν δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον κεῖμαι.

Κεαρὰ: Ὅτι τὸ κέαρ ἔχει, ἐπεὶ ὅτι ἕν ἐστι τῶν ἡγεμονικῶν ἡ κεφαλή.

310, 33. Ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς λέγει, καὶ ἀναγινώσκει.

310, 34. Καὶ εἰς τὸ ως δασεῖαν. 38. Καθ' οὗ μὲν λέγεται.

311, 2. Τὸ α φύσει μακρόν. 4. Λέχω, λεχάζω.

311, 5. Πλὴν τοῦ κράζω, τὰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς συστέλλει τὸ α, οἷον ἀνιάζω, μιμνάζω, ὑποπιάζω, χωρὶς τῶν ἐχόντων.

311, 9. Τὸ μὲν γὰρ ὑποπιέζω ἐστὶ κοινὸν, τὸ δὲ ὑποπιάζω Δωρικόν. 19. Καὶ ἡ μετοχή.

312, 24. Κεκλημένος, κεκαλυμμένος. καὶ τὸ στύλη κεκλημένος, καὶ κερία ἔγχος ἐκέκλιτο, γίνεται ἐκ τοῦ κλείω.

Κεκλήσηι: Οἱ μὲν λέγουσι τὸ κε σύνδεσμον παραπληρωματικὸν, οἱ δὲ ῥῆμα. καὶ εἰ μὲν ἐστὶ ῥῆμα μετ' ὀλίγον ἐστὶ καὶ μέλλων. εἰς τὸ κλύτε.

Κέκμηκα: Ἐκοπίασα, παρὰ τὸ καμῶ καμήσω κεκάμηκα, καὶ ἐν συγκοπῇ κέκμηκα, ἡ μετοχὴ ὁ κεκμηκώς. τὸ μη η, διατί; ἡ γὰρ πρώτη τῶν περισπωμένων, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος θέλει ἔχειν τὸ η ἢ τὸ ε, νοήσω, τελέσω, κυβερνῶ, κυβερνήσω, καμῶ, καμήσω, καὶ ἐξ αὐτοῦ κεκμηκώς.

313, 36. Κέλεαί με, κέλευσόν με.

313, 40. Οἷον τύπτεται, τύπτεαι.

Κεκοιστρῶσθαι: Γίνεται ἐκ τοῦ κινῶ καὶ τοῦ σύρω, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι κοισυρῷ [αι] τὸ ἐνδεδεῖσθε.

313, 47. Καθόλου τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβάς.

Κελητίζω: Τὸ μονοσελῶ.

313, 60. Κέλλης, ὁ δρομικὸς ἵππος.

Κέλευθος: Σημαίνει δύο, τὴν διὰ γῆς καὶ θαλάσσης ὁδόν. καὶ εἰς τὸ ἐξώκειλον.

313, 6. Καὶ ἐπάκτρις εἶδος πλοίου λῃστρικοῦ καὶ ἐπακτροκέλλης.

Κενὸν: Τὸ μάταιον καὶ κοῦφον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κενῶ κενώσω.

Κεμὰς: Ὁ κοιμώμενος ἔλαφος ἐν θηλαίῳ, καὶ μήπω δυνάμενος ἐξιέναι διὰ τὴν σμικρότητα.

Κενεμβατῶ: Παρὰ τὸ κενῶς ἐπιβαίνειν.

Κενὸς: Εἰς τὸ ξένος.

315, 8. Διαφανὲς καὶ λαμπρόν.

Κενεὼν: Ὁ κατὰ τὸν λαγῶνα τόπος κενὸς ὀστέων, καὶ λαπάρα διὰ τοῦτο, λαπάξαι γὰρ τὸ κενῶσαι. Ὅμηρος,

μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,

ἀντὶ τοῦ ἐκκενώσας τῶν πολιτῶν, ἢ μεταστήσας. οὐ γὰρ πορθῆσαι λέγει τὴν Ἴδην. εἴρηται δὲ παρὰ τὸν λάπαθον βοτάνην, κενωτικὴ γαστρὸς οὖσα.

Κέντρον: Παρὰ τὸ κέντειν μέσον. κέντρον δέ ἐστι παντὸς κύκλου τὸ μεσότατον, περὶ αὐτὴν δὲ μέσην οὖσαν πάντες οἱ κύκλοι γίνονται.

Κελτικὴ: Ἡ ἀπὸ τοῦ Κέλτου υἱοῦ Ἡρακλέους καὶ Στερόπης τῆς Ἄτλαντος θυγατρός.

Κένω: Εἰς τὸ ὄκνος καὶ κονιορτός.

Κέπφος: Ἀπὸ τοῦ ὀρνέου, ὅ ἐστι κοῦφον καὶ ἐπιπλέον τοῖς κύμασι.

315, 2. Ὁ πίθος· κεράμιον δὲ ὀστράκινον πιθάριον.

Κεραμεὺς: Ὄνομα κύριον, ἀφ' οὗ Κεραμικὸς δῆμος ἐν Ἀθηναίοις.

315, 22. Οἷον κράμφηλος. 24. Ἀλλὰ παντὸς ἀκροδρύου.

Κεραῖα: Ὁ ὄρδινος.

315, 33. Ἀντὶ τοῦ κεράσας. 34. Ἐξ αὐτοῦ κερῶ κεράσω.

315, 36. Πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν δύο νν γράφεται.

316, 3. (Καὶ om.) ὤφειλε.

316, 7. Ἀγλαὸς ὁ λαμπρὸς, ταναὸς ὁ μακρός.

315, 46. Καὶ κυρίαι στενά.

Κέρας: Σημαίνει πολλὰ, κέρα, μέρος πολέμου, καὶ τὸ κέρας τοῦ ζώου, καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δόξαν.

315, 60. Σαίνειν, ἤγουν σείεσθαι.

Κέρας: Σημαίνει γ, παρὰ τὸ κέρας, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλὴν,

τὸ κέρατον ὡς τὸ, "τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς," καὶ τὴν τρίχα, ὡς τὸ "τοξότα λωβητὴρ κεραγλαέ." καὶ τὴν δόξαν, ὡς τὸ "ὑψώσει "κέρας χρηστῶν αὐτοῦ."

Κεραία: Ἐκ τοῦ κέρας γίνεται κεραία.

316, 25. Παρὰ τὸ κάρβαρος ἤτοι παρὰ—

316, 27. Μυθεύεται κύων Κέρβερος.

Κεραυνὸς: Πῦρ ἄνωθεν πεμπόμενον καὶ καῖον τὴν γῆν.

316, 17. Κερδαλέον, τοῦτο παρὰ τὸ κερδῶ κερδαίνω, τοῦτο παρὰ τὸ κέαρ καὶ τὸ ἰαίνειν, ἤγουν ὁ τὴν ψυχὴν ἰαίνων, τουτέστιν εὐφραίνων. ὁ κανὼν, Τὰ διὰ τοῦ αλεος ἅπαντα παροξύνεται, οἷον γηραλέος, διψαλέος, πλὴν τοῦ δαιδαλέος.

Κέρδιον: Βέλτιον, ὠφειλικώτερον, ὄνομα γένους οὐδετέρου. Τὸ ἀρσενικὸν κερδίων, τρίτον τύπον οὐκ ἔχει. τὸ δὲ οὐδέτερον ὁμοφωνεῖ τῇ κλητικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ. διατὶ παροξύνεται; ἐπειδὴ τὰ συγκριτικὰ ἅπαντα προπαροξύνεται, οἷον γοργότερος, ἐνδοξότερος, ἐπεὶ οὖν τὸ καλλίων, καὶ κερδίων, διὰ τὸ ἐπὶ τέλους μακρὰν, οὐ μὴ δύνανται προπαροξυνθῆναι διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, μακρᾶς οὔσης ἐπὶ τέλους οὐδετέρου, τὸν μὲν χρεωστημένον τόνον τῇ εὐθείᾳ ἀνεδέξατο ἐν τῇ κλητικῇ.

Κερδαλέος: Ποικίλος, πανοῦργος, κερδαλέη γὰρ ἀλώπηξ εἴρηται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

Κέρδος: Παρὰ τὸ χεὶρ χειρὸς χέρδος καὶ κέρδος, κυρίως τὸ διὰ τῶν χειρῶν διδόμενον ἐπ' ὠφελείᾳ. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κέαρον καὶ τὸ ἅδω τὸ ἀρέσκω, τὸ τὴν ψυχὴν εὐφραῖνον, ἢ παρὰ το κέαρ καὶ τὸ ἡδύ.

Κέρδος: Ἐπίκαιρος δόσις.

Κερκὶς: Τὸ κερκίδιον, παρὰ τὸ κέρκω τὸ πλήττω, κέρκις, καὶ ὑπερβιβασμῷ κερκὶς, καὶ τοῦ λέοντος ἡ οὐρὰ κέρκος λέγεται, πληκτικὴ γάρ ἐστι, ἐκ τοῦ κέρκω, κερκὶς, καὶ εἰς τὸ κίρκη.

316, 56. Ὡσαύτως καὶ κερκογνώμονες ἐκκλήθησαν.

316, 57. Ἡ τοῦ λέοντος οὐρά. —Ἦχον ἀποτελεῖν.

Κέρρω: Εἰς τὸ εἰραφιώτης.

Κέρσιος: Καὶ κερσῶ εἰς τὸ ἐγκάρσιον.

Κερτομέοισι: Χλευαστικοῖς, τοῖς τὸ κέαρ, τουτέστι τὴν ψυχὴν, τέμνουσι καὶ λυποῦσι.

317. 22. Ὡσεὶ ψυχοτόμος.

Κεραμὶς: Διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς ις θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν κοινολεκτούμενα, ἀποστρέφονται τὴν διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφὴν, οἷον ἀσπὶς, ῥανὶς, βολὶς, κρηπὶς, κεραμίς.

Κερῶ: Εἰς τὸ ἀκραιφνὲς καὶ ἄκριτον.

Κέρως: Εἰς τὸ μονόκερως.

Κεστὸς: Ποικίλον ἔνδυμα Ἀφροδίτης, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν γυναικῶν φαντασιῶδες ἔνδυμα.

317, 32. Αἰολικῶς, ἐξ οὗ καὶ τὸ κένσαι ὁμοκλήσασκε, ῥηματικὸν ὄνομα. ἢ παρὰ τὸ κέντω ῥῆμα, ὁ παρακείμενος κέκεκα, ὁ παθητικὸς κέκεμαι, τὸ γ κέκεσται, καὶ ἐξ αὐτοῦ κεστός.

βαφαῖς
317, 37. Διαραφαῖς καὶ κατὰ μετάθεσιν.

Κέστις: Ἡ κρύφιος τοῦ ποδὸς ἢ τῆς χειρὸς, ἃς κτένας φαμέν.

317, 45. Ἔχοντα ἐν τῇ προηγουμένῃ συλλαβῇ.

Κετθμῶνες: Οἱ ἀφεγγεῖς τόποι, ἐκ τούτου καὶ τὸ κεκευθμένον, ἵν' ᾖ παθητικὴ μετοχή.

Κετθω: Εἰς τὸ ἐσκευωρῆσθαι.

317, 60. Οἱ μὲν Αἰολεῖς καὶ Ὅμηρος διὰ τοῦ αων.

318, 1. Οἱ δὲ Δωριεῖς διὰ τοῦ εων.

318, 4. Τὰ κτητικά. — Λαμβανόμενα κατὰ τεθνηκότος.

318, 8. Εἴποι τις ἄν.

Κεφαλὴ: Ἀπὸ τοῦ κελύφου τοῦ περιέχοντος τὸν ἐγκέφαλον, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου, ἢ ἀπὸ τοῦ κεκυφῶσθαι, καὶ οἱ ἰατροὶ σκάφιον αὐτὴν καλοῦσι, καὶ Ἱπποκράτης κύβη (τ above). Μακεδόνες δὲ κέβλην τὸ β ἀντὶ τοῦ φ λαμβάνοντες, ὡς ἐπὶ τῆς Βερενίκης, Φερενίκη γάρ ἐστιν.

318, 21. Εὐκτικοῦ Ἰωνικοῦ. 23. Τῶν πληθυντικῶν ἔχον τὸ ν.

318, 25. Πύθοιντο πυθοίατο, λέγοιντο. 27. Καὶ μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ. 29. Κεχολώσεται, ὀργισθήσεται.

Κέω: Κέως ἡ νῆσος ὠνομάσθη ἀπὸ Κέω τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοδόπης Νύμφης.

Κεώεις: Καὶ κέων, εἰς τὸ κηώεις.

Κηδὰρ: Σημαίνει τὸν σκοτεινὸν τόπον, παρὰ τὸ κήδω τὸ λοιμῶμαι[u].

[u] κοιμῶμαι ?

319, 9. Κηκὰς γὰρ ἡ λοίδωρος, καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ οὕτως ἐκδεχόμεθα,

ἀλλὰ κακῶς ἀφίει,

ἀντὶ τοῦ λοιδώρως.

319, 51. Ἡ δι' ᾠδῆς ἡδονὴ, οἷον χάλευσις τὶς οὖσα.

319, 29. Καὶ κατανεῦον κάλον, ἔγκειται παρὰ τὸ κάλον καὶ τὸ νεύειν.

319, 22. Πλεονασμῷ τοῦ ε. Ὅμηρος φησὶ, πυρὶ κηλεῷ.

Κήδετο: Ἐκ τοῦ κήδω, τὸ κήδω ἐκ τοῦ ἥδω τὸ εὐφραίνω.

318, 52. καὶ ἔστι μετὰ τῆς περὶ καὶ ἀνάσχεο κηδομένη. δηλοῖ δέ.

319, 4. Θύος Θυέστης, ὄρος Ὀρέστης. κῆδος καὶ ἡ ἐπιφορὰ τῶν νεκρῶν.

318, 44. Κηδεία. καὶ κηδεύσαντες ἀντὶ τοῦ θάψαντες.

319, 42. Κηλήτης τὸ πάθος τοῦ ὄρχεως.

319, 34. Κῆρα, μέλη ἢ σημεῖα, δῆλα τινὰ ὄντα φοβερὰ, παρὰ τὸ καίω.

Κήλεο: Πυρὶ καυστικόν.

319, 49. Τέρψις, χαλίθυμός τις ὤν.

Κήλησις: Ἡ ἡδονὴ ἡ διὰ λόγων κατὰ κλῶσα (sic). κήλη γὰρ ἐστὶν ἡ δι' ᾠδῆς ἡδονή.

Κηλεῖσθαι: Ἐκ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ, γίνεται χαλῶ, καὶ κηλεῖς, τουτέστι τοῖς αὐτοῖς πραέσι λόγοις οἱ κρατούμενοι.

319, 48. Οἷον μολυσμοῦ οὐ καθαρός.

Κηλῶ: Εἰς τὸ κατεκήλησε.

319, 33. Τὸ καύσω. οὕτω Φιλόξενος.

320, 50. Τῆς θέσει μακρᾶς.

Κηλὶς, ιδος: Δηλοῦσιν οἱ Δωριεῖς καλῖδα λέγοντες.

Κῆπος: Οἱ Δωριεῖς κάπος λέγοντες.

319, 59. Σκάπτω σκάπος καὶ κῆπος.

320, 1. Χύνεσθαι τὸ κῆρ, τὸ κέαρ τοῦ κέαρος, τὸ κῆρ τοῦ κηρὸς, καὶ ἔστιν αἰτιατική.

Κῆρ: Παρὰ τὸ κέω κῆρ, τοῦτο παρὰ τὸ κῶ κέω κέαρ, ἢ παρὰ τὴν καῦσιν, τὸ γὰρ ἔκφυτον θερμὸν φασὶν εἶναι τὴν ψυχήν· ἢ παρὰ τὸ κεκράσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν στοιχείων, τουτέστι ἐκ θερμοῦ

καὶ ψυχροῦ, ἢ παρὰ τὸ ἔαρ, ὅ ἐστι πνεῦμα· ἢ παρὰ τὸ δίκην κηροῦ ἐναπομάττεσθαι τὰ μαθήματα. τὸ γὰρ κῆρ σημαίνει δύο, ὀξυνόμενον μὲν τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀπὸ τοῦ κέω κέκηα· καυστικὴ γάρ ἐστι καὶ ἀφανιστική· περισπώμενον δὲ τὴν ψυχήν.

320, 7. Καὶ *νεκρὸς, καὶ εἰς τὸ καίριον.*

320, 16. Δ*ιὰ τοῦ ειον γινόμενα, ἅτινα διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται.*

320, 18. Φοίνιξ *φοινίκειον.*

320, 27. Ἀ*ρτέμιδος. καὶ κηρύκειον ῥάβδον εἴρηται καὶ φιλίας, κῆρυξ γὰρ ὁ καλῶν καὶ ὁ πρωτεύων. καὶ κηρύκειον ὅπερ καὶ πληθυντικῶς.* 29. Τ*ὸν διδόμενον ἐπὶ τῇ κηρύξει.*

Κηρόθι: Ἐ*κ ψυχῆς.*

320, 36. Ἢ *τὸ ι πρὸ τοῦ ξ εὑρίσκεται φύσει μακρὸν, χωρὶς εἰ μὴ λόγῳ ἀρχούσης παρήχθη, ὡς ἐπὶ τοῦ ἰξεύω, ἴξευον. τοῦτο ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας ἐστὶ βραχὺ, ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς μακρόν. χωρὶς εἰ μὴ μόνου ἑνὸς στοιχείου.*

320, 40. Ὁ *τῶν προφητῶν.*

320, 47. Ἢ *τὸ κινήσει ῥᾶον εὐχερὲς, ῥᾶον ὀξύς.*

Κήω: Εἰ*ς τὸ κίω.*

321, 1. Κοιμῶμαι, *κεώεις, καὶ τροπῇ κηώεις.*

321, 3. Εἰ*ργασμένος.* 13. Ὁ *ῥυπαρὸς χρυσός.* — *τὸ δῆλον ἤγουν τὸ φανερόν.*

321, 16. Στείνω, *θείνω, γείνω, τείνω, κτείνω, καὶ τὰ ἑξῆς.*

321, 17. Καὶ *ἄλλως. οἱ Ἀθηναῖοι.*

321, 19. Ἐ*νεχάραττον τὸν τοῦ χι.*

Κίβδηλον: Τ*ὸ ἀπερριμένον καὶ νόθον χρυσίον.*

321, 12. Καὶ *κίβδηλον. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τῷ μίσει τῷ πρὸς τοὺς Χίους φερόμενοι, τὰ ἐξ αὐτῶν νομίσματα ἀπεβάλλοντο.*

Κίβδηλος: Ἡ *σκωρία, καὶ τὰ μὴ ἀπὸ καλῆς γῆς ὄντα ἀδόκιμα.*

Κιβωτὸς: Π*αρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βρῶσιν, ἢ παρὰ τὸ κίβος, ὃ σημαίνει τὴν τροφήν.*

321, 23. Κ*ιβωτὸς καὶ κίστη διαφέρει, κιβωτὸς μὲν γάρ ἐστιν ἡ ξυλίνη, διὸ καὶ ἀντίπηξ καλεῖται, κίστη δὲ ἡ πλεκτή.*

Κίβης: Ἡ *πήρα, καὶ εἰς τὸ κίειν καὶ πορεύεσθαι μέσην ἔχουσα.*

321, 21. Φ*ωτισμὸς, ἢ φῶς* Θεοῦ.

Κιγκλίδων: Θ*υρῶν ἢ καγκέλλων τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ*

κιγκλίζειν, τὸ κινεῖν καὶ πειράζειν, καὶ κίγκλος, ὀρνιθάριόν τι, πυκνὰ τὴν οὐρὰν κινοῦν, ὃ ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσι.

Κιγκλὶς οὖν, οἱονεὶ κυκλίς τις οὖσα, παρὰ τὸ καὶ κύκλους τοὺς ἀποτελουμένους κλεισμένης αὐτῆς.

Καταπροέσθαι: Καταπροδοῦναι ἀπὸ τοῦ ἵημι, ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἕμαι, ὁ ἀόριστος ἕθην, ὁ μέσος ἕμην, τὸ ἀπαρέμφατον ἕσθαι καὶ πρόεσθαι.

321, 25. Εἶδος θύρας, παραπλησίως ταῖς φυλακαῖς.

321, 28. Ἐν Ὑμνίδι.

321, 40. Κιθάρα, παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα τοὺς ἀκούοντας, ἢ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ῥαδίως, ἢ παρὰ τὸ κινεῖν τοὺς θαρούς.

321, 45. Οὓς ἡμεῖς λυρῳδοὺς φαμέν.

Κίθαρις: Παρὰ τὸ κίω τὸ κινῶ κίναρις καὶ κίθαρις, ἢ παρὰ τὸ κίω, τὸ πορεύομαι.

Κιθαιρῶν: Κιθάρα, κιθαρὼν καὶ Κιθαιρών.

Κῖκυς σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου, παρὰ τὸ κίκις γέγονεν, ὃ σημαίνει τὴν ἰσχὺν, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι.[n]

Κίκυς: Ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἐκμὰ[o] ἀλλ' οὐ γὰρ οἱ ἐμεῖο ἔμποδος, οὐδὲ τεκτικοῖς ἀπὸ τοῦ ἀνακικύειν

πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρώς. Il. ψ. 507.

καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ

καὶ θανόντων εἰσιν οὐκέτι ἱμάσι τὰ σοὶ
δ' οὐκ ἔστι κίκυς οὐδὲ αἱμόρρυτοι φλέβες[p]

θανόντων φησὶν ἀψύχων· καὶ παρὰ τῷ Πινδάρῳ ἔστι δὲ τάχεων κακίει καπνός[q]. ὁ δὲ Ὅμηρος κατὰ τὸ ἐναντίον τὸν ἀσθενῆ ἄκικυν λέγιε

νῦν δὲ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς

[n] Cf. Etym. M. v. Κίθαρος. cum nostro consentit Lex. Cyrill. MS. Bodl. Auct. T. II. 11. Κίκϊς· ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίου.

[o] Leg. ἰκμάς

ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς. Od. Λ. 392.

[p] Hæc forsan sic restituenda sunt,

θανόντι δ' οὐκέτ' ἔστιν ἰκμὰς ἴνεσιν
οὐκ ἔστι κίκυς, οὐδ' ἔτ' αἱματόρρυτοι
φλέβες.

Tum leg. θανόντι φ. ἀψύχῳ.

[q] Reponendum,

ἔτι δὲ τείχεων κακίει καπνός.

ὁ δὲ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὁμήρῳ τὸν ἰσχυρὸν κίκυν καλεῖ· καὶ τὸ κικίδιον τὸ ἐκθλιβόμενον ἐκ τοῦ κρότωνος λίπασμα.

Κύλιξ, ικος: Ὄνομα κύριον βασιλέως. καὶ εἰς τὸ νέκυς. ἀφ' ἀφ' οὗ καὶ κυλίκια κέκληται.

323, 50. Σημαίνει δὲ τὸ χειρομάνικον, τοῦτο.

323, 52. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ κίρις.

325, 53. Λέγεται δὲ παρὰ τοῖς Κυπρίοις.

Κρίνε: Ἀπόκρινε, ἀνάκριναι καὶ ὑπόκριναι.

322, 28. Γίνεται κινοδύνη.

Κινῶ: Σημαίνει τὸ κίω κινῶ, καὶ κύω κυῶ, καὶ ἔστι μακρὸν τὸ ι, γέγονε δὲ ἐκ τοῦ ἲς ἰνὸς, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, ἰνῶ καὶ κινῶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ, καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι ὡς δικατάληκτον, μακρὸν δὲ τὸ ι· λέγει γὰρ ὁ κανὼν, τὰ εἰς ιν ὀξύτονα μακρὸν ἔχει τὸ ι, λέγεται γὰρ ἲν, καὶ κλίνεται ἰνὸς, ἰνὶ, ἶνα, ὡς τὸ,

ἶνα κρατοῦντος ὤλεσε ψυχοφθόρου,

καὶ τί μετέχει, τοῖς γὰρ δυναμένοις παρέπεται τὸ κινεῖσθαι, ὥσπερ τοῖς ἀδυνάτοις τὸ μὴ κινεῖσθαι.

Κινώπετα: Τὰ θηρία, κινήπεδα τινὰ ὄντα τὰ ἐν τῷ πέδῳ γινόμενα, ἤγουν κινούμενα.

323, 42. Κινύρα ἡ κιθάρα.

323, 3. Κίρκη ἡ κιρνῶσα τὰ φάρμακα.

323, 5. Παιπαλώδεις κιρρὸς ὁ κίτρινος.

Κισσα: Σκώψ. παρὰ τὸ πρὸς τὸ κήειν καὶ σεύειν κίκια.

Κισσύβιον: Ἐκ κισσοῦ πεποιημένον ποτήριον, ἢ ὄνομα κύριον ποτηρίου, ὡς θηρίκλειον, ἢ ἔχον κισσὸν ἔξωθεν, ἢ σίτλα γάλακτος.

323, 24. Τὸ μετὰ ἡδονῆς.

Κλείσιον: Σημαίνει τόπον ἐν ᾧ ἵσταται τὰ ζεύγη.

Κλῆμα: Κλίματος διαφέρει· κλῆμα μὲν γάρ ἐστιν εἶδος ἀμπέλου, κλίμα δὲ μέρος τι τοῦ κόσμου.

Κλημάκιν: Διὰ τὸ θάλλειν.

327, 34. Ὁ καλῶν εἰς ἑαυτόν.

327, 35. Παρὰ τὸ κάλον, ὃ σημαίνει τὸ ξύλον.

327, 37. Κυνέην βάλε φαίδιμος Αἴας.

327, 42. Καὶ τὸ σύστημα, κληρουσία, ἠλαγμός.

Κλητική: Παρὰ τὸ κλῶ, κλήσω, ὃ σημαίνει τὸ καλῶ, κλητική, ἡ τὰ ὀνόματα καλοῦσα.

328, 48. Καὶ κλίμαξ, καὶ χλάνα καὶ χλανίς.

Κλήρης: Εἰς τὸ χαλκήρεϊ.

Κλοιὸν: Ἡφαλωτὸν ῥόπαλον.

Κλισιάων: Εἰς τὸ ἀποκεκλησιάων.

329, 6. Καὶ τὸ χρυσοῦν περιδέρραιον.

Κλοπώτερος: Τὸ κλο μικρὸν διατί; ἐκ τοῦ κλέπτω κλοπὸς, καὶ ἐξ αὐτοῦ κλοπώτερος. τὸ πω μέγα, διατί; τὰ διὰ τοῦ ωτερος συγκριτικὰ, εἰ μὲν βραχείᾳ παραλήγε, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται, εἰ δὲ μακρᾷ, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

331, 14. Τουτέστιν τὰ ὄμματα, τουτέστι κλυμένος ὁ ᾅδης, ὁ ἀλίτανος, ἀπὸ τοῦ μηδενὸς κλύειν, κατὰ ἀντίφρασιν· σημαίνει δὲ—

Κλῶσμα: Εἰς τὸ αἷμα.

Κλυταιμνήστρα: Ὄνομα κύριον, παρὰ τὸν κλυτὸν, ὃ σημαίνει τὸν ἔνδοξον, καὶ τὸ μήδω τὸ φροντίζω, γίνεται κλυτομνήστρα, τουτέστιν ἡ ἔνδοξα φροντίζουσα, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α καὶ προσθέσει τοῦ ι γίνεται Κλυταιμνήστρα. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ος ὀκταχῶς συντίθεται. πόθεν Κλυταιμνήστρα; παρὰ τὸ κλυτὸς καὶ τὸ μήδω γίνεται κλυτομήδα, καὶ κλυτομνήστρα, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι Κλυταιμνήστρα.

Κλύτιος: Ὄνομα κύριον, διατὶ προπαροξύνεται; τὰ διὰ τοῦ ιος ὀνόματα τριβράχεα προπαροξύνεται, οἷον Τύχιος, ὅσιος,

Τύχιος κάμε τεύχων.

329, 39. Τὸ βυθίζω καὶ ποντίζω.

329, 40. Νῦν δὲ κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἁμαρτίαν.

330, 58. Καὶ μίαν αὐτῷ τεταγμένην εἶναι δόξαν.

331, 38. Πρὸ αὐτοῦ προτακτικὸν φωνῆεν.

331, 39. Σκεῦος τὶ ἐν ᾧ.

331, 44. Τὸ λεπτότατον κρισάριον. ἢ ἀπὸ τοῦ κνισμός.

331, 59. Ἱππάζεται, ἀντὶ τοῦ κνήθω. 61. Φοιτῶ, φοιτίζω.

332, 1. Ὄνομα κνύζα.

331, 17. Κνῶ τὸ κνήθω, ἐξ οὗ κνώσω καὶ κνήμη· κνῶ τὸ διακόπτω, ἐξ οὗ κονῶ· κνῶ τὸ κάμπτω, ἐξ οὗ καὶ ἀκμή.

331, 21. Καὶ τὸ κενῶ κενοῦσθαι τὸ βλέπω.

332, 58. Ἤγουν ἓν εἶναι, ἢ διότι εἰς κοινωνίαν ἰαίνουσι.

332, 27. Κοιλία, χολία τίς.

Κόθορνος: Ἀμφοτεροδέξιον ὑπόδημα.

Κολοφῶνος: Τὸ ἄκρον καὶ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον, καὶ ὄνομα πόλεως, λαμβάνεται καὶ ἐπὶ κακῶν μεγάλων.

332, 22. Εὕρηται κατὰ διαστολήν.

332, 5. Μεταφέρειν τὰ ἀλλόμισθα κατ' ὀλίγον.

332, 10. Κοβαλεία.

334, 44. Ὁ δὲ Φιλόξενος.

Κοῖα: Εἰς τὸ τροῖα.

Κοεῖν: Εἰς τὸ θυοσκόος, καὶ κοῖος.

Κοιλὸς: Παρὰ τὸ κοῖλον ὃ σημαίνει τὸ βάθος· τὸ δὲ κοῖλον, παρὰ τὸ κεῖσθαι ὅλον.

332, 23. Κοιλία, διὰ τὸ κλύειν τὰ λεῖα.

Κοίρανος: Ἐτυμολογεῖται οὕτως ὁ καιροῦ κύριος, καίρανός τις ὤν, ἐν ἀντιθέσει τοῦ α εἰς ο, ὡς παρὰ τὸ θρεῖν τὸ βλέπειν, Ὀθρὺς τὸ ὄρος, οὕτως Ἡρωδιανός.

Κοινωνός: Ἐκ τοῦ κοινῶ κοινώσω, κοινωνὸς ὁ κεκοινωμένος καὶ ἀναμεμιγμένος πολλοῖς.

333, 5. Παρὰ τὸ καιρὸς γέγονε καιρανὸς, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο κοίρανος· παρὰ τὸ καιροῦ ἄρχειν, ὁ καιροῦ κύριος.

Κοινωφελὴς: Ὁ πάντας ὠφελῶν.

Κοιρανέων: Βασιλικῶν διαταγμάτων.

332, 56. Κοινωνὸς, ἔστι δὲ ἡ λέξις Μακεδόνων, ἐκ τοῦ κοινὸς, ὃ σημαίνει τὸν ἀνακείμενον τινί.

332, 57. Δύο ἀμεταβόλων, ἢ μέσον δύο συμφώνων τῶν αὐτῶν.

Κοιρανέων: Μετοχὴ, ἐντελὲς ἐστὶν ἡ συνῃρημένη πῶς· ποίας συζυγίας; πρώτης τῶν περισπωμένων· καὶ τὰς εἰς ων ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων γενομένας, οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ εων προσφέρουσιν, οἷον φρονῶν φρονέων, νοῶν, νοέων, κοιρανῶν κοιρανέων. παρὰ τὸ κοίρανος· τὸ δὲ κοίρανος, παρὰ τὸ καιρὸς, ὁ τοῦ καιροῦ ἄρχων, καὶ εἰς τὸ βασιλεύς.

Κοίτη: Ἐκ τοῦ κῶ τὸ κοιμῶμαι κοῖτη καὶ κοίτη.

333, 16: Ἐν αἷς καθεζόμεναι αἱ γυναῖκες.

Κολοβάριν: Ὁ μικρὰν ῥίνα ἔχων.

Κοδράντης: Νοῦμμος ἄγει γὰρ ἐξ.

Κόλλα: Παρὰ τὸ κεκομμένα λούειν.

334, 11. Ἑψόμενα αἱ τεκτονικαὶ κόλλαι γίνονται.

334, 7. Ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων κόλλαθ, παρὰ τὸ σίθην τὸ ἥμισυ τοῦ σάτου ὑγροῦ ἐστι ξεστῶν κε.

334, 60. Κόλπος· καὶ σημαίνει τὸ βαθὺ καὶ κοῖλον.

335, 4. Σκόπελον Ἀθήνησι· οἱ δὲ κολῶνες τόπος ὕψωμα ἔχων.

335, 7. Καὶ κολωνικαὶ κολωνὸς, εἰς τὸ Ἀθῷος.

335, 15. Ὁ δὲ σίκλος τέταρτον μὲν τῆς γομόρ.

335, 18. Τοῦ αὐτοῦ σταθμοῦ.

335, 20. Ὅταν ἐκουρεύετο.

335, 21. Γράμματα τέσσαρα.

335, 40. Κόμανα, πόλις.

Κόμη: Ἀπὸ τοῦ κομεῖσθαι, ὅθεν καὶ ἱπποκόμον ὁ τῶν ἵππων ἐπιμελούμενος· ἢ παρὰ τὸ κείρω, κόρος, καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς μ κόμη· κώμη δὲ ἡ πόλις παρὰ τὸ χῶ, τὸ χωρῶ, χώμη, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ κώμη.

335, 39. Τὴν τρίχα· καὶ εἰς τὸ ἠϋκόμος.

Κόμης: Κόμου, ὁ κομίζων.

335, 3. Πᾶν οὖν ὕψωμα γῆς κολωνὸς λέγεται.

Κομενταρίσιος: Χαρτουλλάριος.

Κόλτβα: Συναγωγὴ σίτου ἐστί.

334, 51. Κόλυβον, συνήγαγον· καὶ κόλλυβος εἶδος νόσου· κολλυβισταὶ δὲ οἱ τραπεζῆται καὶ κερματισταί.

335, 55. Τὸ κομπούμενον, γυναικεῖα κόσμια.

336, 4. Καὶ τὸ τὰς τρίχας.

336, 11. Οἷον ἱπποκόμος πήλικος.

333, 50. Κολοσσὸς σημαίνει τὸ εἴδωλον—κολοσσοὶ λέγονται

333, 52. Ὅ ἐστιν ἐλαττοῦνται ὅσση.

Κομψὸν: Ἔντιμον, ἀδουδαῖον, παρὰ τὸ κάμπτω καμψὸν, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ὁ κομψόν.

Κομψὸν: Πόσα σημαίνει; τέσσαρα· ἐπὶ τοῦ κεκαλλωπισμένου γυναικείου, ἢ μειρακίου, ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου, καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαδίου καὶ ὑγιοῦς, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀστείου καὶ χαρίεντος, εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κόμπου.

Κόμη: Ἡ θρὶξ, παρὰ τὸ κομῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι, ἐξ οὗ καὶ κομίτης ὁ ἀστήρ.

336, 22. Παρὰ τὸ καμπύλον.

Κομενταρίσιος: Χαρτουλάριος, ἢ ὁ τὰς γραφὰς τῶν ἐγκλημάτων δεχόμενος.

Κομῶ: Ποίας συζυγίας τῶν περισπωμένων; εἰ μὲν σημαίνει τὸ ἐπιμελοῦμαι, ἔστι πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι οὐ μόνον ἐν ταῖς συνθέσεσι τῶν ῥημάτων εἰώθασι μεταβολαὶ γίνεσθαι συζυγίας, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἁπλότητι· οἷον, συλῶ ἔστι συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων, ἱεροσυλῶ δὲ πρώτης· καὶ πάλιν ὁρκῶ, τρίτης συζυγίας, εὐορκῶ δὲ πρώτης· πάλιν τὸ καυχῶ δευτέρας συζυγίας, τὸ δὲ αὐχῶ, πρώτης· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι. ἐπὶ γὰρ φημὶ τὸ λέγω, καὶ ἔστι πρώτης συζυγίας τῶν εἰς μι, ἠμὶ δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ φι ἔστι δευτέρας τῶν εἰς μι· καὶ εἰς τὸ γηροκομῶ, καὶ εἰρόκομος, καὶ λεοντόκομος.

336, 42. Καὶ κόναβος· τὸ δὲ κόναβος ἐκ τοῦ κόνις, οὐκ ἔστι δὲ κυρίως. — ἡ ἐπὶ γῆς βοή.

Κόνδαξ: Κόνδακος, παρὰ τὸ κω τὸ κεῖμαι, κόαξ, καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων κόνδαξ ὁ τόμος.

Κονεῖν: Εἰς τὸ βουκόλος, καὶ διάκονος.

Κονιόπους: Πολυσχεδὲς ὑπόδημα, τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸν πόδα, ἀλλὰ κατασπασσόμενος ὑπὸ τῆς κόνεως, ἡ δὲ κόνις ἀπὸ τῆς χρήσεως.

336, 13. Ἐπειδὴ καὶ κομμωτικὴν λέγουσι τὴν κ. καὶ ἐμπλέκουσαν, καὶ τὸ κομμῆσαι τὸ ἐπιμελείας.

337, 22. Κάρδος, τὸ α μακρὸν, ὡς ἐκεῖ γίνεται.

337, 24. Μετὰ τὸ φάος φάσκανον. 25. Ῥῆμα τῶν εἰς μι.

337, 27. Ἐκ τοῦ κνῶ οὖν τὸ διακόπτω γίνεται.

337, 28. Ἡ εἰς μικρά.

Κόνις: Εἰς τὸ ἀκονιτὶ, καὶ κονίη.

Κονίω: Ἀπὸ τοῦ κόνις κονίω, ὡς ἀπὸ τοῦ δῆρις δηρίω, καὶ εἰς τὸ ἀδήριτον[t].

[t] ἀδήρητον Cod. 2630.

Κόπος: Κυρίως εἴρηται ἀπὸ τῶν κοπτόντων καὶ τὸ κοπᾶσαι[u].

Κοράλιον: Διὰ τοῦ ι, καὶ ἴσως τὸ ἅλιον ἔγκειται, ἀπὸ θαλάσσης ταῖς κόραις κόσμος· ἡ[οἱ] κοινὴ[οἱ] διὰ τοῦ ο μικροῦ, Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Κορώνη: Ὄνομα πόλεως, καὶ πετεινοῦ· καὶ κόρωνος ὁ γαῦρος.

Κορωνὶς: Τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς, καὶ τὸ κοράκιν, ἢ ἐπίθεμα στεφανίου, καὶ τὸ ἀκρωτήριον τῶν λόγων, κορονίδα[x], καὶ τοῦ πλοίου ἔταττον, διὰ τὸ ἐπὶ συμπεράσματι[y] τῶν ἀγώνων δίδοσθαι.

337, 51. Κοπρία. 52. Εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.

337, 54. Κοπὶς: Τὸ ξίφος, ἔστι δὲ εἶδος πολυτελοῦς μύρου, οὕτω καὶ βόνιον[z], β ὅτι ἀνεφάνη τὸ ε ἐν τῷ κενεάζομαι ἔδνα.

Κόροιβος: Ὁ εὐήθης.

Κόπος: Κόπου ῥύσις ἢ ῥεῦσις.

339, 39. Ἢ διὰ τὸ πολλὰ ἐσθίειν, καὶ κορεσθῆναι καὶ φαγεῖν ὅσον χωρεῖ.

Κονσοτλάριος: Ὑπατικός.

339, 37. Ἢ διὰ τὸ τοῖς κοινοῖς ῥέξαι.

338, 3. Κόρη: Παρὰ τὸ χέω χώρη[a], καὶ κόρη· καὶ εἰ μὲν σημαίνει τὸν ὀφθαλμὸν παρὰ τὸ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ ὁρατικόν· εἰ δὲ σημαίνει τὴν νεάνιν, παρὰ τὸ κορῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι, ἐξ οὗ καὶ νεοκόρος ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμελούμενος.

Κόρη: Παρὰ τὸ κορεῖσθαι περισσότερον τῆς ἄλλης ἡλικίας, ὅπερ ἐστὶν ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι, ἔνθεν[b] καὶ νεοκόρος καὶ κορήματος ἀροῦν τὸ κοσμητήριον.

339, 48. Ὡς ἐκ τοῦ κοίλου χέειν. 50. ἤτοι τὴν κεφαλήν.

Κορδῶ: Τὸ γεμίζω.

339, 57. Τὰ βουνία· βουνισθέντες γὰρ οἱ λ μόδιοι φορτίον ποιοῦσι καμήλου.

Κόρρη: Ἡ ὄψις καὶ τὸ πρόσωπον.

Κόρσην: Κεφαλὴν, εἰς τὸ κατὰ κόρρης.

[u] κομπᾶσαι Cod. 2630. [x] κωρονίδα 2630. [y] συμπεράσματος 2630. [z] κόνιον 2630. [a] χόρη 2630. [b] ὅθεν 2630.

338, 22. Κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, ἡ κορυφὴ, κρύβαντες τινὲς ὄντες, ἀπὸ τοῦ κρύβειν τὸν Δία, ὡς μυθεύεται, ὅτε κατέπινεν.

340, 7. Αἴολος, παναίολος.

340, 8. Οὐκ ἔχει (τὸ om.) ἐγκείμενον.

Κόρυθος: Ἡ περικεφαλαία, τὸ ρυ βραχύ· πᾶσα γενικὴ διὰ τοῦ θος κλινομένη, μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, οἷον ὄρνις, ὄρνιθος, μέρμις, μέρμιθος, κόμυς, κόμυθος, σημαίνει δὲ τὴν δέσμην τοῦ χόρτου, πλὴν τοῦ κόρυς κόρυθος, τοῦτο γὰρ τὸν χρόνον τῆς εὐθείας ἐφύλαξε καὶ ἐν τῇ γενικῇ, γίνεται δὲ παρὰ τὸ κάρα κόρυς.

338, 14. Οὓς κούρους καλοῦσι θάλλοντας, ὡς καὶ Χρύσιππος, ἀλλὰ δᾷδας ἡμμένας μοὶ ταχὺ δότω τίς ἔνδοθεν, καὶ κόρους πλεκτοὺς, ἀκρατεῖς μυρρίνης· οἱ γὰρ ποιηταὶ πάλιν.

Κορυφὴ: Παρὰ τὸ κόρυς, ὃ σημαίνει τὴν περικεφαλαίαν, γίνεται κορυφή· ἢ παρὰ τὸ κρύπτω, κρύψω, κρυφὴ, καὶ κορυφή.

342, 1. Κουρῆτες οἱ Ἀκαρνάνες, οἱ ἐν Πλευρῶνι τόπῳ πόλεως τῆς Αἰτωλίας οἰκοῦντες, ὠνομάσθησαν δὲ οὕτω παρὰ τὸ μὴ κείρεσθαι τὰς κόμας.

342, 4. Κατ' ἐπέκτασιν ἀντὶ τοῦ χωροὶ νέοι.

339, 47. Κοσμήτορας τοὺς ἡγεμόνας.

Κόσμος: Παρὰ τὸ κεῖσθαι ἅμα.

Κόσμου: Ἐκ τοῦ κόσμος, τὸ δὲ κόσμος παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ· κόσμος σημαίνει τέσσαρα, τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημα καὶ σύγκρημα· καὶ τὸν πρὸς πλάτος καὶ ἡδονὰς ἄγοντα, ὡς ἡ θεία γραφὴ, "ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ "ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ἡμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου." σημαίνει δὲ καὶ τὸ καλλώπισμα, ἀμφοτέρω κόσμος, ἐστὶν ἵππῳ· σημαίνει δὲ καὶ τὴν διάταξιν, "τοὺς αὐτοὶ βασιλεῖς διεκόσμων."

Κορωνὶς: Ὄνομα κύριον, θυγάτηρ Φλεγίου, Ἀσκληπιοῦ μήτηρ.

340, 33. Καὶ τὸ ἄκρον. 35. Καὶ καλεῖται αἴθυια.

340, 24. Δῶμα κορήσατε, τουτέστι καλλύνατε.

340, 25. Καὶ μυληκόρον τὸ καθαρίζον τὸν μῦλον.

340, 26. Διὰ τὸ κορῆσαι.

340, 27. Οὐκ ἔστιν ὁ κοσμῶν τὸν νεών.

340, 29. Κόρη, ἧς. — ἐπενθεῖσα βλέφαρα.

Κόσμος: Τὸ κάλλος τοῦ προσώπου, καὶ χρυσοῦν κόσμιον.

Κοτερὸς: Ὁ κεκοσμημένους τοὺς πόδας ἔχων, ἐκ τοῦ κόπτω, οἱονεὶ κοπτὸς καὶ κοτερός.

341, 36. Κουρίζω τὸ νεάζω.

Κοσμῶ: Παρὰ τὸ κόσμος, τοῦτο παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ, ὁ μέλλω κάσσω, καὶ ἐξ αὐτοῦ κάσος, καὶ κόσμος, πλεονασμῷ τοῦ μ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο.

340, 59. Τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, εἰδικοῦ.

Κόττε: Εἰς τὸ νεκρός. ὶ

341, 4. Παρὰ τὸ κεῖσθαι, καὶ εἰς τὸ ἐνεκότα, καὶ θυμὸς, κα μῆνις.

Κοτύλαι: Αἱ ἐν τοῖς ἰσχύοις κοιλότητες, εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἁρμόζονται.

341, 24. Κοτύλη, κράσεως μέτρον, ὁ γλοῦτος.

341, 26. Ὅθεν οἱ πωλοῦντες οἶνον ἢ ἔλαιον.

341, 28. Ἀπὸ τοῦ τὸν ξέστην.

341, 54. Ἡ δ' ἐλεὸν γναπτοῖσι.

Κοῦρβα: Διὰ τὸ εἰς κόρον βαίνειν.

341, 39. Κούρη, παρὰ τὸ οὐρῶ. 42. Ἔτι καὶ νεάζουσα.

Κούρη: Παρὰ τὸ κείρω τὸ κουρεύω, γίνεται κόρη καὶ κούρη κατὰ πλεονασμόν.

Κοῶ: Εἰς τὸ ἀκούω καὶ μακκοῶ.

Κοῦφος: Ἐλαφρὸς, παρὰ τὸ κάπος, ὃ σημαίνει τὸ πνεῦμα, τροπῇ τοῦ α εἰς ο καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, κοῦφος.

Κοχλάζω: Παρὰ τὸν κόπον τοῖς βαστάζουσιν, ἢ παρὰ τὸ κῦφον τὸ σημαῖνον τὸ βαθὺ, καὶ εἰς τὸ παφλάζω.

342, 9. Κοχλιάριον τὸ χλίον αἶρον. 16. Κατὰ φιλοτιμίαν.

342, 17. Καὶ ὃ ἑρμηνεύεται. 18. Ἔχει δὲ ξέστας οβ.

342, 11. Γωνία, γωνίδιον. 38. Κρεμνᾷ τὰς βάσεις.

Κραδία: Ἡ καρδία διὰ τὸ κραδαίνειν, ἤγουν σαλεύεσθαι.

342, 46. Παρὰ τὸ καλῶ κλῶ καὶ κρῶ.

342, 53. Ὁ β ἀόριστος ἔκρανα.

342, 54. Καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου η κρήηνον.

Κραιπάλη: Ἡ μέθη, παρὰ τὸ κάραν πάλλειν.

Κραιπάλη: *Καὶ μέθη διαφέρει, κραιπάλη μὲν γάρ ἐστιν ἡ χθεσινὴ μέθη, μέθη δὲ ἡ τῆς αὐτῆς ἡμέρας γινομένη οἴνωσις* [d].

Κραιπαλῶ: *Δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κραιπάλη, σημαίνει δὲ τὴν μέθην, τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ πάλλω Ἀττικῷ ὑπερβιβασμῷ.*

Κραιπάλη: *Παρὰ τὸ τὴν κάραν ποιεῖν ἅλλεσθαι.*

Κράμβη: *Παρ' ὅτι ἄκρως βαίνει.*

Κραιπαλῶ: *Τὸ μεθύω, καὶ κραιπαλώδης ὁ μέθυσος. κραιπάλη δὲ λέγεται ἡ χθεσινὴ μέθη ἀπὸ τοῦ κάραν πάλλειν, ἤγουν κεφαλὴν κινεῖν.*

Κραιπαλοῦντες: *Καὶ βαρυκαροῦντες ἐν ῥαστώνῃ καὶ ἐν ἀμελείᾳ καὶ ἐκεχειρίᾳ.*

Κραναή: *Ἡ τραχεῖα, παρὰ τὸ κράον, τοῦτο παρὰ τὸ κρανίον, ὅπερ ἐστὶ τραχὺ, καὶ ὀστὰ δ' ἐν Ἰθάκῃ οὗ ἀρίδρομοι αὐρεές.*

343, 3. *Κρέμαται.*

Κρανίον: *Ἡ κεφαλὴ, Κρανεῖον δὲ τόπος ἐν Κορίνθῳ, καὶ κράνειον ὁ καρπὸς τῆς κρανέας.*

343, 55. *Κρεμώμενον.* 56. *Πέδον ὃ σημαίνει τὴν γῆν.*

343, 59. *Καὶ ἐν ἀκροτάτῳ.* — *Καὶ πρὸς τὴν γῆν.*

343, 28. *Φοβερὸς, μυσσερὸς, ἱερός.*

343, 49. *Γενομένου.* 50. *Ἔμισγον ἐν ἀμφορεῦσι καὶ ὕδωρ.*

Κράτησον: *Τοῦ πιάσαι διαφέρει.*

Κρείσσων: *Ὁ μέγας, παρὰ τὸ κράτος γέγονε, κρατὺς, κρατείων, καὶ κράσσων, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κρείσσων ὁ μέγας· κρείσσων ἀπὸ τοῦ κράτυς παρήχθη, καὶ ἐγένετο πρῶτος τύπος τῶν συγκριτικῶν κρατείων, καὶ ὁ β κρατείων καὶ ὁ γ κράσσων, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε κατὰ Αἰολεῖς κρέσσων, καὶ κατὰ παρένθεσιν τοῦ ι, ἤγουν προσθέσει, γέγονε κρείσσων.*

Κρείσσων: *Παρὰ τὸ κρατῶ γίνεται κρατὺς, ὁ συγκριτικὸς πρῶτος τύπος κρατύτερος, ὁ β κρατείων, ὁ γ κράσσων, καὶ τροπῇ Αἰολικῶς τοῦ α εἰς ε κρέσσων, ὡς βάραθρον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κρείσσων.*

345, 14. *Παρ' ἐνεστώτων ἢ μελλόντων.*

[d] οἴνησις Cod. 2636.

Κρέας: Παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω, ἢ παρὰ τὸ κρατύνειν καὶ ἰσχυρὸν ποιεῖν τὸ σῶμα.

344, 6. Πᾶν γὰρ κρέας ἀπὸ ἐμψύχου.

344, 34. Παρὰ γὰρ τῶν κρεάτων.

Κρέκω: Εἰς τὸ κερκίς.

345, 3. Κρεμῶ, ὡς κέκρις, κρέκω, ἐκ μεταφορᾶς.

345, 27. Κρήδιον, τουτέστι τὸ κέαρ ἡδὺ, καὶ προσηνὲς, ὃ ταυτόν ἐστι τὸ θυμῆρες.

Κρήγυον: Τὸ ἀληθὲς τάχα καλιγήριον καλόφωνον, ἢ τὸ ἐκ τοῦ κέαρος ἡδὺ, κηρύδιον κρήδιον καὶ κρήγυον.

345, 40. Ἔκρανα.

Κρήνη: Κρηνὶς, πηγὴ, Καλλιρόη, Εὐροὴ ὕδατος.

Κρήνη: Ἡ πηγὴ τοῦ ὕδατος, ἐκ τοῦ κρήνω τὸ ἔρχομαι, ἢ ῥέω. κρῶ ῥῆμά ἐστι μονοσύλλαβον, ἀπὸ τοῦ κερῶ, ὅ ἐστιν ἐπιχέω, καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ εἴρω εἰρήνη, οὕτω κρῶ κρήνη.

Κρήτη: Ἐκ τοῦ Κρῆς Κρητὸς γίνεται Κρήτη.

Κρηπίδες: Αἱ κρατοῦσαι τοὺς πόδας.

Κρηπὶς: Κραπὶς, καὶ κρηπὶς κατὰ τροπὴν τοῦ α, ὡς ἁλμηρὸς ἁλμυρὸς, παρὰ τὸ ἐντὸς ἕρπειν.

346, 20. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος [e].

346, 1. Ἡ κρήνη, ἡ κόρη τοῦ νάματος.

346, 6. Δι' ἧς ἐστιν ὄρτην ὑπεροδεύειν.

346, 9. Οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς, σημαίνει δὲ τὴν βάσιν καὶ τὸν θεμέλιον.

Κρησφύγετον: Ἐκ τοῦ κάρη καὶ τοῦ φυγος καραφύγετον, καὶ ἐν συναιρέσει τῶν δύο αα εἰς η κρησφύγετον· σημαίνει δὲ τὸ καταφύγον, ὁ διαλαμβάνων τόπον καὶ πάροδον.

346, 11. Ἐν οἷς ἔκρυπτον τὸ στήριγμα οἱ νησιῶται.

346, 1. Ἐχρῶντο ἀντὶ τοῦ προχοϊδίου. 23. ἢ ἀπὸ τοῦ κρίμον.

Κρῖ: Ἡ κριθὴ οὐ κατὰ ἀποκοπὴν, ἐπεὶ οὐ περιεσπᾶτο ἂν, ἀλλὰ κοινῶς, ὥσπερ τὰ διώνυμα κατὰ οὐδέτερον καὶ θηλυκὸν, ὥσπερ τὸ ἔτος καὶ ὁ ἐνιαυτὸς, καὶ πάλιν τὸ ἦμαρ καὶ ἡμέρα.

Κριθὴ: Ὅτι ἐχωρίσθη ἀπὸ τοῦ πυροῦ, ὥς τινες, ἐμοὶ δὲ οὐ

ώνιος
[e] ἀπολλόδωρος (sic) Cod. 2636.

φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν βαλάνων καὶ τῆς ἄλλης τροφῆς ἀρχαιοτέρας οὔσης ἐχώρησεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

346, 32. Κλίβανον λέγουσι, καὶ εὕρηται ἡ χρῆσις παρ' Ἐπιχάρμῳ.

346, 35. Κριθῆς ὕστερον. 36. Ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.

Κριθὴ: Παρὰ τὸ κριθῆναι[f] τῶν ἀκροδρύων, ἀκρόδρυα γὰρ ἤσθιον πρὸ τῶν καρπῶν, ἢ παρὰ τὸ διακρίνεσθαι τῆς ἴχνης, ἤγουν διασχίζεσθαι[g], ἐπαγομένων ἀνέμων.

Κρίκος: Παρὰ τὸ κλείω, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε κλίκος καὶ κρίκος. ὁ πάντοθεν περικεκλεισμένος, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ, ὡς ἄλγος ἀλγαλέος καὶ ἀργαλέος. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐν ὑπερθέσει γίνεται κίρκος, ὡς ἡ κραδία καρδία. βαρύνεται δὲ, ἐπειδὴ τὰ εἰς κος μονογενῆ διὰ βραχέων βαρύνεται· εἰ δὲ ὀξύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν σημαινομένου, ὡς ἔχει τὸ δόκος τὸ ἐπὶ τῆς δοκήσεως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δοκοῦ· σεσημείωται τὸ φακὸς ὀξυνόμενον. τὸ δὲ φακῆ περισπᾶται, ἀπὸ γὰρ τοῦ φακέα, τὸ δὲ φακὸς τριγενές. Ἡρωδιανός[h].

347, 42. Διακρίνειν δὲ τὸ πρᾶγμα διαχωρίζειν.

347, 40. Κρημισὸς δὲ καὶ Κηφησὸς.

347, 46. Κρίνον, ἀπὸ τοῦ διακρίνειν λέγεται κρίνον, εὐμάραντον.

347, 48. Ἐκ τοῦ κρίνου γὰρ γίνεται ἡ κολοκύντη.

347, 50. Νεκροὺς κρίνα λέγουσι.

Κεριὸς καὶ Κριὸς: Κατὰ συγκοπὴν, καὶ ἀπὸ τῆς τῶν τριχῶν διακρίσεως.

347, 52. Εἰ δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου ἐγράφετο.

347, 54. Καὶ ἄλλως ἐπειδὴ κρίννω λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς.

347, 7. Τῷ προειρημένῳ ἐν τῷ κρῖος.

347, 11. Τὰς τραχείας κόγχας οὕτω καλοῦσι.

347, 13. Ἀπὸ τοῦ κέρας. 16. Κνεφαιὸς, καὶ οὖδας οὐδαιός.

Κρόκος. Εἶδος ἄνθους καὶ ὑάκινθος.

347, 61. Ὁ τοὺς ἐμπλεγμούς.

348, 1. Γυναῖκες κρίναι τρίχας ἐπὶ τῶν ἐμπλοκῶν λέγουσι τὸ διαχωρίσαι, καὶ τὸν κεχωρισμένον τοῦ πυρετοῦ κεκρίσθαι λέγομεν.

347, 45. Ἐν κονοῖς ὑδάτων.

[f] προκριθῆναι 2636. [g] διαχωρίζεσθαι 2636. [h] Cf. Epimerism. Hom. p. 222, 24. v. Κρίκον.

Κρόκος: Παρὰ τὸ ἐν τῷ κρούειν ἔχειν τὴν αὔξησιν, κριόκιός τις ὤν, ὁ ἐν τῷ κρούειν κύων καὶ αὐξάνων.

348, 41. Καὶ ἐπὶ γενικῆς.

348, 42. Διὰ τοῦ ι, εὕρηται γὰρ καὶ συνεσταλμένη ἡ νι συλλαβὴ ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ.

348, 48. Διὰ τοῦ ι, ἐπειδὴ τὸ Κρονίδης διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ Κρόνος γέγονε. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ δης γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται, ὡς Αἰακὸς.

348, 49. Κυθνείδης, ἔστι δὲ ὄνομα κύριον.

348, 50. Τὸ πατρωνυμικὸν. 51. Εἰ δὲ μὴ καθαρεύωσι.

Κρόνος: Σημαίνει δύο, κύριον ὄνομα βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ τὸν ἀστέρα.

Κρόνος: Κορόνους τίς ὢν καὶ τέλειος νοῦς, ἢ ἀντὶ τοῦ χρόνου.

Κρόταφος: Ἔστι κέρας, καὶ σημαίνει τὸ κέρατον, καὶ φύω τὸ βλαστάνω, καὶ ἐκ τούτου γίνεται κέρταφος, καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο κρόταφος, εἰς ὃν φύονται τῶν ζώων τὰ κέρατα ὄπισθεν τῶν ὀφθαλμῶν.

349, 19. Ἀπὸ τοῦ κρατεῖν οἷς ἂν ἐμφύει[i].

349, 28. Ἐκ τοῦ κροτῶ, τοῦτο ἐκ τοῦ κρότος, τοῦτο παρὰ τὸ κρούω κρούσω, κέκρουμαι. 56. Καὶ συγκοπῇ κρύω.

350, 6. Τὸ κάζω, καὶ τὸ λαρύζω, οὗ ὁ μέλλων.

350, 13. Ἔκτηκα, ἔκταμαι.

350, 14. Τί δέ ἐστι τὸ ἰσχυρῶς ἀναιρεθέν[k]; ἐπειδὴ θέλει.

350, 14. Τὸ ἰσχυρὸν τοῦ δέρματος. 17. Ὡς προδιαφθαρέντα.

Κτηνώδης: Τὸ νω μέγα· ὁ κανὼν, τὰ διὰ τοῦ ωδης ἅπαντα[l], διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, πυρσώδης[m], κτενώδης.

350, 34. Κτῆσις δὲ ἡ δημιουργία.

350, 49. Ἢ παρὰ τὸ ἄγω, ὁ μέλλων ἄξω, τὸ ῥηματικὸν ὄνομα ἄκτιλος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ α κτίλος. τὸ κτι ι, τὰ διὰ τοῦ ιλος ἀρσενικὰ.

350, 50. Μὴ ὄντα ἀπὸ ὀνομάτων, ἔχοντα.

350, 56. Προΐσι τὸν ῥοῦν. 58. Καὶ ἐξερχόμενος.

[i] Cod. 2630. [k] ἀναιρεθῆναι 2630. [l] διὰ τοῦ ηνος οὐδέτερα 2630. [m] περοώδης 2630.

349, 26. Τάφον ἔχει. καὶ ἔκπληκτον ἀγί[p], ὡς τὸ τάφος.

349, 54. Κρύσταλλος, παρὰ τὸ κρύος.

351, 3. Οἶκος, τεῖχος. 6. Τὰ γὰρ κτυπώμενα.

351, 7. Φάβα (μέγα om.) 8. Φαγεῖν, κεφαλάς τε τοκίων.

351, 14. Κυμέρευνος. 27. Ἐπὶ βρεγμούς γε[q] καί.

351, 28. Οἱ μανιώδεις, περὶ τὴν κεφαλὴν πάθους.

351, 29. Τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβήβην.

Κυβιστὴρ ὁ ὀρχηστὴς, παρὰ τὸ κύπτω, κύψω, γίνεται κύβος, ὅθεν καὶ κύφος καὶ ἀμφικύπελλον, καὶ ἐξ αὐτοῦ κυβιστὴς καὶ κυβιστῶ καὶ κυβιστήρ.

Κυβιτὸς[r]: Ἀπὸ τοῦ κύψαι, ὅθεν καὶ[s] κῦφος καὶ ἀμφικύπελλον[t], καὶ ἀμφίκυρτον, καὶ Ῥωμαῖοι τὸ ἐγκῶ[u] (sic) ἰάμητον[x] λέγουσι, καὶ κύμβιον[y], τὸν σφόνδυλον τοῦ βοὸς, κυρτὸς γάρ ἐστι· καὶ τῶν θαλασσίων ὀρνέων τὰ κατακύφοντα, καὶ Ὅμηρος,

κύμβαχος ἐν κονίῃσι,

ἀπὸ τοῦ κύρτην καὶ περιφερῆ εἶναι.

Κύφος: Βόλιον, ψῆφος γίνεται ὕφον, ἢ πᾶν τετράγωνον παρὰ τὸ κύπτω, ὁ κατὰ κάψας.

351, 50. Ποτήριον (δὲ om.) 51. πῇ δὲ εἰς τριπλοῦν.

351, 56. Μασμαρὼθ, καὶ τοὺς διϋλιτῆρας.

351, 34. Κύβος ἡ τάβλα. 36. κυβιστῆσαι ἔλεγον.

351, 41. Ἢ παρὰ τὸ κλύω τὸ φιλῶ.

351, 44. Κυδώτερος, κυδώτατος.

Κῦδος: Παράστημα ψυχῆς, σημαίνει δὲ φήμην.

Κυδιῶ τὸ δοξάζω, Ὅμηρος τὸ γαυριῶ, ἐξ οὗ καὶ κυδιόωσα ἡ γαυριῶσα. κυδοιμῶ, τὸ θορυβῶ, καὶ ταράσσω, καὶ ἦχον ποιῶ.

Κυθέρεια: Ἀπὸ τοῦ κεύθειν τοὺς ἐραστὰς, καὶ λάθρα γίνεσθαι.

352, 19. Πόλις μικρὰ Κύπρου.

Κυκνίτης: Σημαίνει τὸν κύκνον, διὰ τοῦ ι γράφεται, τῷ λόγῳ τοῦ Ἀσκαλωνίτης.

[p] καὶ ἔκπληκτος γίνεται Cod. 2630. [q] ἐπιβρεγμόν γε 2630.
[r] κύβητος (μ supra) 2636. [s] κῦβος καὶ 2636. [t] ἀμφικύπελον 2630, 2636.
[u] ὄγκωμα 2630. ἄγκωμα 2636. [x] κίμητον 2636. [y] κίμαιον 2636.

351, 57. Κυθέρεια, ἡ Ἀφροδίτη, δύναται δὲ ἡ κεύθουσα τοὺς ἔρωτας. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ τόπου φησὶ Κυθήρης ὅτι προσέκυρσε.

351, 59. Ἔννοια ἧς ἔθηκεν ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι.

ΚΥΝΏΠΙΣ: Κυνώπιδος, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν μεταπεποίηται. τὸ ἀρσενικὸν κυνώπης, ἐξ οὗ καὶ ἡ κλητικὴ ὦ κυνῶπα.

ΚΎΠΕΛΟΝ σημαίνει τὸν τόπον, ἀπὸ τοῦ κύφον, ὃ σημαίνει τὸ βαθὺ καὶ τὰ νέφη.

ΚΎΦΕΛΑ ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὴν ἕλην, ἤγουν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην.

ΚΎΠΕΛΟΝ: Παρὰ τὸ κύφος, ἢ παρὰ τὸ κρύπτω, τὸ κεκυρτωμένον καὶ περιφερὲς, ἐτυμολογεῖται χύφελόν τι ὂν, παρὰ τὸ χύειν τὸν πῆλον, πῆλος δὲ ὁ οἶνος, παρὰ τὸ πάλλειν καὶ καταβάλλειν τὰς φρένας, ἐξ οὗ καὶ κάπηλος παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλὸν, τουτέστι τὸν οἶνον.

ΚΎΡΒΑΝΤΕΣ: Οἵ τὸν κόρον φυλάξαντες, βαίνειν γὰρ τὸ φυλάσσειν,

ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,

ἀντὶ τοῦ φυλάσσεις.

ΚΥΠΤΆΖΩ: Εἰς τὸ χθαμάζω.

355, 11. Ὅμηρος δὲ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ τήν. 12. Ἱλαράν. 16. Περὶ τῶν μνηστήρων.

356, 9. Κῦρμα, ἐγκύρημα, ἔντευγμα, οἷον ἐπίτευγμα, ἐντύχημα.

353, 17. Παρ' Ἀθηναίοις αἱ πυξίδες.

353, 25. Τέκνα Ποδαργᾶς, Ἥραν δὲ Ἐξάλιθον καὶ Κύλλαρον.

ΚΎΛΟΙ: Βλέφαρα, οἶδμα τὸ κῦμα, ἐκ τοῦ οἰδῶ τὸ ἐξογκῶ.

354, 29. Διὰ κυνῶν θήρας λαμβάνειν.

354, 32. Κάρκερε, κρίκε, καὶ τὸ τριχᾶς. κύμβαλον καὶ τύμπανον περισσὸν ἔχει τὸ μ.

ΚΥΛΛΟΠΟΔΊΝΗ: Διὰ τοῦ ι γράφεται.

353, 33. Ὥσπερ καὶ οἶγμα λέγεται.

ΚΎΜΒΑΛΟΝ: Παρὰ τὸ κυνῶ, κυνόβαλόν τι ὂν, καὶ κύμβαλον ἐξ αὐτοῦ.

353, 58. Κυνοραϊστῶν τῶν κροτώνων· τινὲς δὲ φασὶν ἀλλὰ ζῶα ἐγγίνεσθαι, ἃ λέγονται κυνοραϊσταί.

Κυνόμυια καὶ Κυνομεία: Ἐκ τοῦ κυνὸς καὶ τοῦ μυῖα γίνεται κυνόμυια, σημαίνει δὲ τοῦ ὑλακτοῦντος κυνὸς μυῖαν. ἄλλοι δὲ λέγουσι τὴν κυνόμυιαν, εἶδος διαφόρων θηρίων καὶ ἑρπετῶν· λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀναίδεια.

Κυνῶπις: Γλαυκῶπις καὶ βοῶπις, ἡ γενικὴ εἰς α καὶ ἡ κλητικὴ εἰς α.

352, 2. Τινὲς δὲ καὶ τὰ Κύθηρα ἀπ' αὐτῆς.

352, 4. Κρυψίποθον (ἔνων om.) 12. Ἡ γένησις αὐτοῦ.

352, 13. Τὸ γεννώμενον κυούμενον.

Κυκλος: Παρὰ τὸ κυλίω κύλος καὶ κύκλος ὁ εὐκύλιστος, ἔστι δὲ ὄνομα τριγενὲς, τὰ κύκλα, ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τῶν οὐδετέρων.

352, 43. Οὐχ ὡς Ἡσίοδος.

352, 45. Μετώπῳ, οὔτε γὰρ τὸ ἑεῖς οὔτε τὸ μετώπῳ, ἐν τῇ φωνῇ εἴρηται τῶν Κυκλώπων. Κύκλωπες οὖν.

352, 48. Αὐτοὺς ἔφυγον Φαίακες. 50. Οἷς φέασιν ἔσχον βιῇ φιτέον φέρτεροι. 53. Παρὰ τόπον ἔχειν τὴν θέσιν.

352, 54. Κατεκλάσθησαν καὶ ἐθαμβήθησαν, μέγεθος ἰδόντες ὀφθαλμοῦ. 55. Ὅμηρον εἰπόντα. 58. Τοιοῦτόν τι.

353, 5. Κύκνος ὄνομα εἰδικὸν, καὶ Ὅμηρος, τὸ γὰρ ἐστὶν ὄρνις καὶ τὸ πετεινόν. ὁ γὰρ ποιητής.

Κυκᾶσθαι: Κυρίως τὸ μετὰ ἤχου ἀναζέειν, οἱονεὶ χηχᾶσθαι.

Κυνειος διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. ὅτι εἴρηται χωρὶς τοῦ ι, οἷον κύνεος· καὶ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ειος σημαίνοντα μέρος σωματικὸν, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, οἷον χήνειος, χοίρειος, θήρειος, προβάτειος, βόειος, οὕτω καὶ κύνειος.

352, 28. Ἀναμεμιγμένον πόμα.

Κυλοιδιάω: Κυλοιδιῶ, τὸ συστρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς. καὶ πόθεν γίνεται; ἐκ τοῦ κύκλος, καὶ τοῦ οἴδω τὸ ἐξογκῶ· ὁ γὰρ οἰνοφλύγα στοιχῶν, καὶ μέθῃ χείρων ἐστὶ ὑδρωπιώντων, ὕφαιμον ἐστὶν αὐτῷ τὸ ὄμμα. ἢ κυλοιδιῶν παρηγμένη γλῶττα.

355, 4. Καὶ ἀμφικύπελλον. — Τὸ (δὲ αὐτὸ om.) ἀμφικύπελλον.

Κυπρις ἡ Ἀφροδίτη, ἤγουν κυόπορος[z], ἡ τὸ κύειν πορίσκουσα.

[z] κυόπερις 2630.

355, 35. Ἐπιγράμμασιν ἔχει τὰς περικεφαλαίας κ. λέγων.

355, 37. Λέγει· τάτε σοι κυρβασίαι τε δείοι τε χιτῶνες.

355, 43. Κυρωθῆναι τοῖς πράγμασι.

355, 29. Ὁ δὲ μέγας παρ' αὐτοῖς.

356, 43. Θαλάσσιον ζῶον, ὡς τὸ, δελφίνας τε κύνας τε.

356, 30. Ἐξ οὗ καὶ κύημα.

356, 20. Κύστις παρὰ τὸ κρύπτειν τὸ οὖρος.

356, 1. Κυρεία, ἡ ἐξουσία, ἡ ἡμέρα δὲ καὶ ἡ δέσποινα.

Κύρτη διὰ τὸ τὴν κάραν τείνεσθαι τὴν[a] κάτω, ἤτοι τὴν κεφαλήν.

356, 14. Κυρτὸς, ἐκ τοῦ κρύπτω[b] κρυπτὸς[c], καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ ἀποβολῇ τοῦ συμφώνου, κυρτός.

355, 60. Εἰς κ καὶ σ. τὸ δὲ ποητικὸν[d] ἐνεργείᾳ αὐτὸ ἔχει.

Κυρῶ: Ὅτε ἐστὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, κύρσω[e] καὶ ἐκύρωσεν, σημαίνει τὸ ἐποίησεν αὐτὸν δεσπότην τοῦ πράγματος· γέγονε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ κῦρος, ὃ σημαίνει τὴν ἐξουσίαν. ὅταν[f] δέ ἐστι πρώτης συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιτυγχάνω, οἱ γὰρ κύριον[g] ἐπιτυγχάνουσι.

358, 1. Ἀπὸ τῶν ἔργων ἀνύοντες. ἐκ τούτου ἐτυμολογεῖται καὶ ὁ κωμῳδός. μίμησις, παρὰ τὸ κωκύω τὸ θρηνῶ. λέγουσι δὲ καὶ ἀλίβαντα πῇ εἶναι ποταμὸν[h] ἀπὸ τοῦ ἅπαντα καταξηραίνειν, καὶ μηδὲ λίβα ὑπάρχειν[i]· καὶ τὸ ὄξος ἀλίβαντα καλοῦσιν, ὅτι νενεκρωμένος οἶνος ἐστί· τὸ δὲ κηρ ψυχή ἐστι, διάπυρος ἐστι.

Κωκυτός ἐστιν φωνῆς μίμησις παρὰ τὸ κωκύω τὸ φωνῶ, λέγουσι δὲ καὶ ἀλίβαντα καλοῦσιν, ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι· τὸ δὲ κη ψυχὴ ἐστὶ διάπυρος.

Κώλυσις διὰ τὸ κωλύειν τὸν σκοπὸν τοῦ καλοῦ.

Κώμας οὐ μόνον τὰ ἐν ἀγροῖς, ἀλλὰ καὶ πόλει[j] μέρη. 2630.

358, 1. Ἀπὸ τῶν ἔργων ἀνίοντες. 2630. 2. Χώμη ἀναχώματος[k].

Κωμάζειν: Τὸ μετὰ μέθης αἰσχρὰ ᾄδειν· κῶμος δὲ τὸ ὄνομα.

Κυρῶ: Κυρήσω, ἐκύρησα, καὶ ἡ μετοχὴ κυρήσας, κατὰ συγκοπὴν κύρσας.

[a] (τὴν om.) 2630. [b] κύπτω corr. Cod. 2630. [c] κυπτὸς corr. 2630. [d] ποιήσω 2630. [e] κυρώσω 2630. [f] ὅτε 2630. [g] κύριοι 2630. [h] λέγεται δὲ καὶ ἀλίματα (marg. ἄμβατα) πάλιν τινὰ εἶναι 2636. [i] λιβάδα ἔχειν 2636. [j] πόλεων 2630. [k] χώμη ἀνάχωμά τι 2630.

Κῦτος: Παρὰ τὸ κύω τὸ ταράσσω, καὶ κύω τὸ ἐξογκοῦμαι, κῦτος δὲ καὶ πλάτος καὶ μῆκος, καὶ εἰς τὸ κύπελον.

356, 25. Καὶ τὸ τοῦ ὠτίου.

357. Κωδίκελλος ἡ μετὰ τῆς διαθήκης βουλή· Ῥωμαῖοι, χάρτης ἔγγραφος.

Κωκυτὸς: Οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ταφῆς, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔχει[l] εἰς αὐτὸν ῥεῖν, χοάχυτος[m], κωκυτός. ὁ δὲ κωκυτὸς φωνῆς ἐστὶ μίμησις[n].

357, 59. Ζώων, καὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν ἀγρῶν.

Κώμυς, κώμυθος, σημαίνει δὲ δέσμην.

Κώνω: Παρὰ τὸ κῶνος, ὃ σημαίνει τὸ στύγγια· καὶ γὰρ ὀκώνω[o], στρογγύα πάντα μυῶν.

Κώμη: Ἡ μέθη.

358, 36. Ξίφους, παρὰ τὸ μὴ κόπτειν τὴν χεῖρα. κόπτω σὺν κώπη, τῆς θέσει μακρᾶς γενομένης φύσει, ἀπὸ τοῦ κολλῶ κολύω καὶ κόπτειν δυνάμεθα.

358, 23. Καὶ τοὺς βέμβηκας κώνους λέγουσι.

358, 24. Τὸ περιενικεῖν κωνίσαι λέγεται. — Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ταγηνισταῖς[p] τὸ—

360, 5. Μετεωρίζουσι. Σοφοκλῆς κωμικοῖς[q]·

πιστοί με κωχεύουσιν ἐνφοραὶ δέμας[r].

358, 59. Ἀγνοῶν τὸ φῶ.

359, 2. Ὁ μὴ λαλεῖν.

Κωφὸς καὶ ἐνεὸς διαφέρει. κωφὸς λέγεται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ μὴ φθεγγόμενος, ἐνεὸς δὲ, ὁ ἔκ τινος θαύματος μείνας ἄφωνος.

Cod. 2720. f. 106. Frag. Lex. Gr. e lit. K solum constat, quod cum Gud. plurimum facit, sed discrepat tamen in quibusdam vocibus. Inc. ΚΑΒΒΑΛΩΝ, βάλλω, ἔβαλον, βαλὼν, καταβαλών.

Κάβιροι: Ἀλεξίων καὶ Φιλόξενος διὰ τοῦ ι· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ τῆς ει· καὶ ἴσως ξυνέδραμε τὸ μάγειρος· πέπειρος· ὄνειρος. Κάβιροι δὲ δαίμονες παρὰ τὴν Ῥέαν οἰκήσαντες τὴν Σαμοθράκην.

χοάχυτὸς (ω suprascr.)

[l] τὰ ἄχη 2636. ἄχει 2630. [m] χοάχυτος 2630. [n] μίμημα 2636. [o] ὁ κώνωψ 2630. [p] ταγήνισται Cod. [q] Leg. καμικίοις Frag. 303. Dind. [r] Sic et 2630.

ὧν οἱ μεμνημένοι (sic) τὰ μυστήρια ἐν καιρῷ ἀνάγκης εἰσηκούοντο. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Καβάρων ὀρέων.

Καββάλης λέγεται ὁ καταβαλὼν, οἷον ἀπὸ ἄλλης σκέπης ἐσθίων.

F. 107. v. Καλίμνος: Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος ἀντὶ τοῦ Καλίμνιος. ὁ γὰρ Φιλάδελφὸς ἐκ Καλίμνων μετήνεγκε τὸ σπέρμα.

Καλύδνας: Ὡς καλύβας· εἰ γὰρ ὡς ἐρυθρᾶς ἐπιθετικὸν ἐγένετο· οὐκ ἔστιν δὲ, ὥστε βαρυτονηθῆναι· ζήτει δὲ τὴν εὐθείαν που προσοίσεις. Καλύδναι ἢ Καλυδναί· "νήσους περὶ Καλύδνας" ὡς Ἀπολλόδωρός φησί.

Καλοὶ: Χαλοί τινες ὄντες οἷς χαλᾶται τὰ ἱστία· ἔστιν ὁ καλὸς, τοῦ καλοῦ τοῦ κάλους·

ἐν δ' ὑστέρας τε κάλους

καὶ ὁ κάλως, τοῦ κάλω Ἀττικῶς, καὶ κάλως κάλῳος.

Καλοστρόφοι: Σχοινοστρόφοι· κάλως γὰρ τὸ σχοινίον· ἴσως ὅτι ἀπὸ φλοίου ξύλου τὸ πρῶτον ἐπετηδεύθη, κάλον δὲ τὸ ξύλον εἴρηται, ἀφ' οὗ καὶ καλόπους. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ[s]·

παλαίθετα καλὰ καθῄρει.

F. 108. Καναχηδά:

χείμαρροι χαναχηδὰ καλινδόμενοι φορέοντο.

Καρβάν: Οἱ βάρβαροι οἱ ἔχοντες καρὸς βοὴν, παρὰ τὸ κὰρ καρὸς καὶ ἡ βοή. Λυκόφρων

κάρβανον ὄχλον, ἐν δὲ Γραικίταις πέπλοις.

Κάρδοπος: Μάκτρα, ἤγουν σκάφη, ἢ λίθινον τριβεῖον. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς

καρδόπῳ ἐντρίψας ποίεουν δ' ὀφίεσσιν ἀρωγὴν
σπερμαειος ὧν κυμβοῖο τραπεζήεντος ὄλεσθαι.

Καρήατος ἀπὸ τοῦ κάρης κάρητος, πλεονασμῷ τοῦ α, ἔνθεν τὸ

καδδε κάρητος
οὔλας ἧκε κόμας.

εἰ μὴ ἄρα ἀπὸ τῆς κάρης εὐθείας πεπλεόνακεν. καρήας μὲν γὰρ οὐχ οἷον τε ἔστιν παραλαμβάνειν τὴν εὐθείαν. ἐχρῆν δὲ παραλαμβάνειν τὴν παρὰ Ἀντιμάχῳ εὐθεῖαν οἷον,

ἡ οἰκέτης θέσκε κάρη

ἀλλ' οὐχὶ κάρηας. οὐδὲν γὰρ εἰς ας λῆγον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὐδέτερόν ἐστιν, οἷον, γέρας, δέρας, κέρας, σκέπας. τὸ γὰρ καλλί-

[s] Callim. Fr. 459. ex Etymol. Leid. quocum fors. hoc Lex. Paris. cum integrum erat, faciebat.

κερας καὶ βουκέρας σύνθετα. οὐκ ἄρα ἀπὸ τῆς κάρηας εὐθείας καρήατος ἡ γενική, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ κάρηαρ· ἔχομεν γὰρ εἰς αρ ὑπὲρ δύο συλλαβας, ὄνειαρ, δέλεαρ, κάρηαρ, καρήατος ἡ γενική, ὡς δελέατος· ἄλλωστε εἰ ἦν κάρηας ἄνευ τοῦ τ ἐγένετο ἂν ἐπὶ γενικῆς· κάρηαρ οὖν ἡ εὐθεία· ἀπὸ δὲ τοῦ κείρω τὸ κόπτω γίνεται κέρανον καὶ κάρανον, καὶ ἀποκοπῇ κάρα. ἀπὸ τοῦ κάρανον γίνεται κάρηνον, καὶ ἀποκοπῇ κάρη τὸ πληθυντικὸν ἐκ τοῦ κάρηνον. οὐδὲν γὰρ εἰς η λῆγον οὐδέτερον ἑνικόν ἐστιν. τὸ κάρη ἄρα εἰ μὲν ἑνικόν ἐστιν, οὐκ ὤφειλεν λήγειν εἰς η. ὥστε πέπονθεν ἄρα ἀποκοπήν, καὶ ἐστὶν αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν.

In Κάρητος (Etym. M. 491, 20.) post φρείατος, στείατος, Cod. add. ἐξ οὗ τὸ

φρείατα μακρὰ νάουσιν.

et mox legit μᾶμαρ σημαίνει τὸν μῶμον· βῶβαρ σημαίνει τὸν μέγαν, νῶκαρ σημαῖνει τὴν στέρησιν τῆς ψυχῆς.

Καρκῖνος (sic) ζῶον θαλάσσιον·

ἔνθ' ἐκ βυθοῦ θαλασσίου

ὁ λεγόμενος πάγουρος, καρακῖνος τις ὤν, ὁ κινῶν συχνῶς τὴν κάραν.

Κάρος: Σκότωσις παρὰ τὸ τὴν βλάπτειν ὡς παρ' Ἀπολλωνίῳ ἐν Ἀργοναυτικοῖς

ὀδοῦ ἐπαυλείοιο κάρος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.

Κάρρων: Οἷον

ναὶ κάρρων βῶς

τρίτος τύπος ἐστὶ συγκριτικῶν, ὡς παρὰ τὸ βαθὺς γίνεται βαθύτερος βαθίων, ὁ τρίτος τύπος βάσσων, ἔνθεν παρ' Ἐπιχάρμῳ

βάσσων τὸ χώριον

ἐλαχύς, ἐλαχίων, ἐλάχιστος, ἐλάσσων· ταχύτερος, ταχίων, τάχιστος, τάσσων καὶ θάσσων· βραχύτερος, βραχίων βράσσων, ὅπερ συνεμπίπτει ἀπὸ τοῦ βραδύς, διὰ τὸ ἀμαυρῶσαι τὸ σύμφωνον· γλυκὺς γλυκύτερος, γλυκίων γλύσσων, ὁ τρίτος τύπος. κέχρηται δὲ Ξενοφῶν[a] τῷ ὀνόματι, οἷον "γλύσσονα σίκα." καὶ πάλιν παχύς, παχύτερος παχίων, πάσσων,

μείζονα τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα.

οὕτως οὖν καὶ τὸ κρατὺς κρατύτερος, κρατίων, κράτιστος. ὁ τρίτος τύπος κράσσων, ὑπερθέσει κάρσων καὶ κάρρων, ὡς ἡ μυρσίνη ἡ μυρρίνη.

[a] Leg. Ξενοφάνης.

Καρχαλέος: Καρχαλέοι κύνες, ὥστε περὶ βρωμῆς ὀλέκοιεν ἀλλήλους. καρχάλεος ὁ τραχὺς, ἀπὸ τοῦ κάρφος.

Κασσαβᾶς: Λέγεται ἡ πόρνη παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν· ἐξ αὐτοῦ γὰρ κατὰ παρασχηματισμὸν κασσωρὶς εἰς ἐπίσιον χλεύειν ὑλακτίσασα. ἐπίσιον σημαίνει τὸ γυναικεῖον καὶ ἀνδρεῖον αἰδοῖον· λέγεται καὶ κάσσα ἡ πόρνη ἡ κατωφέρης, παρὰ τὸ καίω καύσω κάσσα, Λυκόφρων·

λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος.

Κατακρῆθεν: Παρὰ τὸ καρὴ ὀξυνόμενον γίνεται καρῆθεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν κρῆθεν· τοῦτο Ἡσίοδος ἐδέξατο εἰπὼν,

καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλέφαρον.

Καταπροΐξασθαι: Ἀπὸ τοῦ προικὸς, ἣν διαιροῦντες οἱ Ἴωνες πρόϊκα λέγουσιν, ὥσπερ ἡ προῒξ δωρεὰν δίδοται οὐ φασὶν, οὐ δωρει[b] μου καταγνώσεταί τις, ἀλλ᾽ ἀποδώσει μισθὸν ὧν ἐπράξατο. καὶ ὁ ἐπαίτης, καὶ ὁ προῖκα αἰτῶν προΐκτης λέγεται· οὕτω εὗρον ἐν ὑπομνήματι ἐπωδῶν Ἀρχιλόχου. λέγεται ἐκ τοῦ ἵκω τὸ παραγίνομαι, ἵξω.

Καταρρεπὲς:

ἔνθα δ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπειτα καταρρεπὲς ἔσσυτο κῦμα

καταρρέπω καταρρεπὴς, καὶ καταρρεπὲς τὸ βαρύ.

Κατεπόθη: Οὕτω ὁ Χοιρόβοσκος·

Κατηιομένοι: Ἔχει τὸ ι, ἀπὸ γὰρ τοῦ καταιονῶ, καταιονᾷς, καταιονᾷ, σημαίνει δὲ τὸ κατήντησε.

Καύηξ: Ὁ λάρος διὰ τὸ ἀδδηφάγον, καύη γὰρ ἡ τροφή· Εὐφορίων

τῆς δ᾽ οὐδ᾽ αἴθυιαι οὐδὲ κρυεροὶ καύηκες.

ἢ ἀπὸ τοῦ καυ καυ λέγειν· καὶ Λυκοφρὼν

καύηξ ἐρινοῦ κροσκαθήμενος κλάδῳ.

Καύκων: θ᾽ ἕλικας βοάς· ἀποκοπῇ καὶ συγκοπῇ, Καυκόνων εἰς πτολιεθρὸν, καὶ κατὰ συγκοπὴν Καύκων.

Καχλάζω: Οἷον

κοίλαι δὲ σπήλυγγες ὑπὸ σπήλαδος τρηχείης
λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτα κύματος[c] ἄχνη.

F. III. v. Κεῖθεν: Ἐκ τοῦ ἐκείνου ἐκείνοθεν, καὶ κατὰ συγ-

[b] δωρεὰν leg. [c] καύματος Cod.

κοπὴν ἐκεῖθεν, κεῖθεν· ἢ ἐκ τοῦ κεῖνος κεινόθεν, ὡς ἐκ τοῦ Λέσβος Λεσβόθεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν κεῖθεν· οὐδὲν γὰρ εἰς θεν λῆγον ἐπίρρημα ει διφθόγγῳ παραλήγει χώρις τούτου· δηλονότι ὅτι σύγκειται. τὸ γὰρ ἐντελὲς αὐτοῦ ἐπίσταται Ἀλκαῖος[d].

F. 112. v. Κεκλαυμένην: Ἰστέον ὅτι τὸ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Χοηφόροις (χλοηφόρω Cod.) λεγόμενον, οἷον

τρόφον δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην

ἀντὶ τοῦ κεκλαυκυῖαν κεῖται. ἀλλ' εἴπομεν, ὅτι τὰ τοιαῦτα ποιητικά ἐστιν.

CODEX 2630.

Hæc enotata sunt præterea e Cod. 2630. qui defectu laborat in lit. K. a voce Κοσμηθεῖμεν usque ad Κρόταφος.

289, 27. Κάβαλος ὁ καταβάλλων. 29. Ἀπὸ ἄλλης κώπης. Καβαλλάριος ἔφιππος, οἷον ἵππῳ καθήμενος.

289, 55. Ἡμίκαδον.

337, 4. Κονιορτὸς, παρὰ τὸ κόνις καὶ τὸ ὄρω.

337, 8. Κόπτω (καὶ διαφθείρω om.) ἡ εἰς μικρὰ κατατεμνομένη γῆ.

Κοντῶ: Εἰς τὸ γόνυ.

239, 33. Κοράλιον per unum λ.

239, 35. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου.

337, 18. Κονίσαλος, ἡ σεσαλευμένη κόνις.

337, 47. Ἐγκείμενον καὶ κοποῖ. ἢ κόπρος χόρος τίς οὖσα.

Κοπετὸς: Θρῆνος μετὰ ψόφου χειρός.

338, 11. Ἔνιοι δὲ ἐπὶ κορωνὶς ὄνομα.

Κοντουβερνάριος, καὶ Κουντοβερνάριος, ἢ κουντουβερνάριος.

337, 51. Κοπρία. 52. Πᾶς γὰρ κόπος ἀνθρώπου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.

337, 55. Κοπὶς, ὁ λάλος καὶ φλύαρος.

Κόπος: Κόπου ῥύσις, ἢ ῥεῦσις.

Κόραξ: Ὅτι κορός ἐστι τῇ χροιᾷ. κόρον δὲ τὸ μαῦρον εἴρηται, ἢ διὰ τὸ τοῖς κοινοῖς ῥέξαι, ἢ διὰ τὸ τὰς κόρας ξύειν παντὸς ὀρνέου.

[d] κήνοθεν ap. Herod. π. μον. λ. p. 27, 9.

339, 47. Ἐκ τοῦ κοίλου χέειν τὸ δάκρυον λέγεται, ἐκ τοῦ κολλούριον τὸ κωλύον τὸ ῥέον εἴρηται.

339, 50. Κορίαξος — Ἤτοι τὴν κεφαλήν.

339, 54. Κόρος σίτου, ὁ κόρος εἴρηται.

339, 57. Τὰ βουνία. βουνισθέντες γὰρ οἱ λ μόδιοι, φορτίον ποιοῦσι καμήλου.

339, 59. Κορύβαντες, μαινόμενοι δαιμονιζόμενοι, οἱ τὴν κόρην.

338, 18. Τοὺς κλάδους (καὶ om.) ὄζους. — Ὄρπικας.

Κορτθαίολος: Αἰολῶ ἐστὶ ῥῆμα δηλοῦν τὸ κινῶ, ἀφ' οὗ αἴολος, καὶ ἐν συνθέσει κόσκινον.

Κορώνη: Παρὰ τὸ κρώζω κρώνη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, κορώνη.

340, 20. Ἐκ τοῦ κάρα, διὰ τὸ ὑψηή ἀνέχειν.

Κρόταφος: Παρὰ τὸ κρούω.

349, 52. Παρὰ τὴν γενομένην κροῦσιν τῶν ὀδόντων.

349, 54. Παρὰ τὸ κρύος καὶ τὸ σταλάσσω. 56. Καὶ συγκοπῇ κρύω.

350, 5. Ὑδρείαν. 6. Τὸ κράζω καὶ τὸ κελαρύζω. 7. Μή τι κρώζει.

Κτεριῶ: Τὸ θάπτω.

350, 25. Κτῆνος, διὰ τὸ κτείνεσθαι, ἤγουν σφάζεσθαι.

Κτίλος: Ὁ κριὸς, οὐχ ἁπλῶς δὲ, ἀλλ' ὁ προεξάρχων τῆς ποίμνης· γίνεται δὲ παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι, κίλος καὶ κτίλος· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κίειν τῶν λοιπῶν ἤγουν πορεύεσθαι.

351, 2. Ἑκάστου ἀνθρώπου δυνάμενον οἰκοδομεῖσθαι. — Οἶκος, τεῖχος.

Κυβαροία: Τὸ τὴν κεφαλὴν καλύπτειν. ἔνιοι δὲ τὰς περικεφαλαίας.

Κυπρίζουσαι: Ἀνθοῦσαι.

355, 39. Κυρβασταὶ, ἢ κύρβες. 48. Οἷον πλινθίον τί μέγα.

355, 25. Ἡ νῆσος, καὶ ὄχλα. καὶ κύπρος μέτρον, παρὰ τὴν κουσταντικὴν ξηροῦ γεννήματος.

355, 29. Ὁ δὲ μέγας παρ' αὐτοῖς μόδιος ξέστων κδ.

356, 29. Τὸ γεννῶ, κύημα καὶ λέ. κυῶ· καὶ τὸ προσκυνῶ. κυνῶ σημαίνει τὸ προσκυνῶ.

356, 17. Ὡς πυρίδα.

355, 54. Ὀρῶ, ὄρω, ὄρσω. — Διὰ τοῦτο πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐπειδὴ βαρυντικοί εἰσι.

Κυρῶ, κυρήσω, ἐκύρησα, καὶ ἡ μετοχὴ κυρήσας καὶ συγκοπῇ κύρσας.

Κύστις: Παρὰ τὸ κεύθειν τὸ τοῦ νοῦ φυλάττει τὰ ὑγρά. ἢ παρὰ τὸ κυμόριον τὸ οὖρον. p. 356, 18.

356, 22. Κύφηλα. 26. Διὰ τὸ κοῦφον τε καὶ κογχοειδές.

Κύων: Διὰ τὸ κράζειν καὶ νοεῖν, ἢ διὰ τὸ συχνῶς κύειν καὶ γεννᾷν. ἢ παρὰ τὸ φιλῶ, φιλιτικὸν γὰρ τὸ ζῶον πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ δεσπότας. καὶ εἰς τὸ κύνεσσι.

356, 46. Κωτίλος. 47. Κωτίλοι.

Κῶ: Εἰς τὸ καίω, καὶ κηώεις, καὶ κοίλησιν, καὶ κόνδαξ, καὶ κοτέοντες, καὶ κῶμος, καὶ κωμῳδός.

Κώκυμα: Τὸ φώνημα, καὶ κωκύω τὸ φωνῶ.

Κωλύω: Ἐκ τοῦ χωλὸς, ὃ σημαίνει τὸ ὀστοῦν· φασὶ γὰρ p. 357, 40.

357, 40. Προσκαλεσαμένου τὴν Ἀφροδίτην.

357, 55. Κυρίως τὸ ἐπὶ τὸ κοιμᾶσθαι βαδίζειν.

357, 56. Ὁ καιρὸς ὁ ἀπὸ τῶν δείπνων πρὸς ὕπνον καλῶν. ἐκ τοῦ κῶμος γίνεται κωμάζω τὸ ἐπὶ τὸ κοιμᾶσθαι.

357, 58. Τὸ χωρίον, ἡ κοιμήτρα καὶ ἀνάπαυσις.

Κώμη: Παρὰ τὸ κῶ, ὃ σημαίνει τὸ κοιμῶμαι, ὁ μέλλων κώσω, καὶ ἐξ αὐτοῦ κώμη, ὡς ἂν τις εἴπῃ κοιμητήριον[a], καὶ ἀνάπαυσις ζώων τὲ καὶ ἀνθρώπων ἀπὸ[b] ἀγρῶν. καὶ εἰς τὸ κώμη καὶ κωμῳδός.

Κωμαζέτω: Τελέτω.

358, 10. Ἐμφαίνει γὰρ τὸ ἀπὸ τοῦ δείπνου.

Κωνσιστώριον: Θεῖον συνέδριον.

Κωμῳδός: Κῶ τὸ κοιμῶμαι, ἐκ τούτου γίνεται κώμη, τὸ χωρίον εἰς ὃ κοιμῶνται πολλοὶ, καὶ ἐκ τούτου γίνεται κωμῳδός.

358, 41. Κωπήεσσιν. — Λαβὴν, ἢ ἐκ τοῦ λαμβάνω.

358, 51. Ἢ κενωπός τις ὤν.

[a] κοιμητηρια 2636. [b] ἀπὸ τῶν 2636.

CODEX 2636.

Hic Codex chartaceus est form. in fol. et Sæculo decimo quinto videtur exaratus; fuit olim Francisci Asulani, ut testatur Catalogus. Est autem integer, quod in Lexicis rarius evenit; et in primo fol. minutissimis characteribus miniatis leg. Λεξικὸν τοῦ Σουΐδα. An autem revera Suidas sit Auctor Etymologici Lexici præter illud, quod nomen ejus vulgo præ se fert, videant viri docti—Annotabo tantum eundem titulum invenisse Salmasium in Palatinæ Bibliothecæ Lexico, e quo quædam exscripsit, nunc etiam in Bibl. Reg. Paris. adservata, Cod. 2657[a]. Ego hæc Salmasiana Excerpta contuli cum Cod. Reg. 2636, et ea omnino consentire reperi. Consimilis est etiam Cod. Reg. 2638 chartaceus ipse, et ejusdem fere ætatis ac 2636, sed titulo caret, quia initio mutilus est. Horum Codd. hæc sunto specimina e Lit. A.

Incipit—Τὸ α ἐν τῇ συνθέσει ἢ στέρησιν σημαίνει, ὡς τὸ ἄφιλος καὶ ἄκλητος· ἢ ἄθροισιν ὡς τὸ πᾶς ἅπας· ἢ ἐπίτασιν ὡς ὕλη ἄξυλος, ἡ πολύξυλος, καὶ ἀχανὲς, τὸ ἐπιπολὺ κεχηνὸς, καὶ ἄτλας ὁ πάνυ καρτερικός· ἢ τὸ ὁμοῦ, ὡς τὸ ἀδελφὸς καὶ ἀκόλουθος ὁ ὁμοκέλευθος, καὶ ἀγάλακτες, (hoc add. rec. man.) καὶ ἀνίσχει ποιητικῶς, ἤγουν ἅμα ἴσχει, καὶ ἄκοιτις ἡ παράκοιτις. ποτὲ δὲ δηλοῖ τὸ κακὸν, ὡς ἄφωνος ὁ κακόφωνος, καὶ ἀφύης ὁ κακοφύης. ἢ τὸ ἴσον, ὡς ἀτάλαντος ὡς ἰσοτάλαντος. ποτὲ δὲ τὸ ὀλίγον, ὡς τὸ ἀμαθὴς ποιητικῶς ὁ ὀλιγομαθὴς, καὶ ἄπειρος ὁ ὀλίγην πεῖραν ἔχων. ἐνίοτε δὲ πλεονάζει Ἀττικῶς, μηδὲν σημαίνων, ὡς στάχυς ἄσταχυς, καὶ σταφὶς ἀστάφις. ἂ ἂ παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἐπίρρημα μετ᾽ ἐκπλήξεως καὶ κελεύσεως

ἂ ἂ τὴν δᾷδα μὴ πρόσφερε.

Ἀδοκίμαστος: citatur Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας.

[a] Catal. Excerpta e Suidæ Etymologico nondum publicato et Claudio Salmasio e Bibliotheca Palatina communicato. Is Codex Claudii Salmasii manu exaratus est.

Ἀγροτέρας :—πολυχρόνιον τὸ ζῶον τοῦτο, ὥς Χρήσιππός φησι,

ἐννέα γὰρ ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν γηρώντων, ἔλαφος δὲ τετρακόρωνος.

Ἄκτθος : in marg. ἤγουν ἄγονος, Καλλίμαχος· οὕτω Θεόγνωστος.

Ἀλάκατη : Οὕτως οὖν Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ ἀναδιπλασιασμοῦ.

Ἄλεισον : cit. Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου.

Ἀληθής : cit. Ἡσίοδος περὶ τοῦ Νηρέως.

Ἀλίβας : Καλλίμαχος

ἐβηζανοὶ ἀλίβας τε πίνοντες.

Cf. Etym. M. v. Ἀλίβας.

Ἀμαζὼν—ὅθεν αὐτὰς καὶ σαυροπεδίλας κληθῆναι, παρὰ τὸ σαύρους πατεῖν καὶ ἐσθίειν· κατὰ δὲ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς δ σαυροπεδίδας κληθῆναι.

Ἀμαλθεία : Ἡ τροφὸς τοῦ Διός. Καλλίμαχος

σὺ δὲ θήσαο πίονα μαζὸν
αἰγὸς Ἀμαλθείας.

Ἄρδις : Καὶ οὕτω Καλλίμαχος—ἀλλ' ὑπὸ τόξου (ἀργύποδες κύνες) αὐτὸς ὁ τοξευτὴς ἄρδιν ἔχων ἑτέρον. Salm. ἀργίποδες. Cod. 2638. in marg. tant. ἀργιπ. κ.

Ἀργειφόντης ὁ Ἑρμῆς παρ' Ὁμήρῳ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ· ἐπεὶ δὲ Ἀπόλλωνος, καὶ Παρθενίῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ Τηλέφου· ἢ παρὰ τὸν Ἄργον τὸν πολυόμματον κυνα φονεῦσαι τοὺς υἱοὺς Φυλάκω· ἢ παρὰ τὸ ἀργὸς ὁ ταχὺς ἄγγελος· ἢ ὁ ἐναργεῖς τὰς φαντασίας ἔχων· ὀνειρόπομπος γάρ ἐστιν· ἢ ὅτι καταργεῖ τοὺς φόνους· εἰρηνικὸς γὰρ ὁ θεός· ἢ ὁ ἐν Ἄργει πρῶτον πεφηνώς· ἢ ὅτι ὄφιν τὸν Πυθῶνα (Cod. τυθῶνα) ἀνεῖλε· κατὰ γὰρ Ἀργείων γλῶσσαν ἀργὴν καλεῖται ὁ ὄφις, ἵν' ᾖ ὁ ὀφιόκτονος (Cod. ὀφόκτονος). καὶ εἶδος ψηρίου[b] καλεῖται ἄργη· καὶ οἱ Κένταυροι οὕτως ὑπό τινων προσηγορεύθησαν.

Ἀργειφόντης, ει : Παρὰ γὰρ ἐναργεῖς τὰς φαντασίας ποιεῖν. Τρύφων δὲ διὰ τοῦ ι· ἤτοι γὰρ Ἀριστοφάνης, ὁ μεγάλως φανταζόμενος διὰ τοὺς ὀνείρους. Salm. add. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι Ἡσιόδου.

[b] Leg. θηρίου.

Ἀργηφόντης: al. loc. ὥς φησιν Ἀλεξίων καὶ Ἀρχίας καὶ Ἀρίσταρχος. mox ὡς Δίδυμος καὶ Τρύφων.

Ἄρειος πάγος: Δικαστήριον Ἀθήνῃσιν οὕτω καλούμενον· Καλλίμαχος

αἱ δὲ πάγον φορέουσιν ἐπ' Ἄρεος

καὶ οἱ δικάσται Ἀρεοπαγῖται. ἢ ὥς φησιν Αἰσχύλος, ὅτι αἱ Ἀμάζονες ἐπὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐστράτευσαν.

Ἀρετὴ: Αἱρετή τις ἐστίν· ἣν αἱροῦνται πάντες, οὕτως Δίδυμος ἐν ὑπομνήμασιν. ὁ δὲ Ἡρακλείδης ἐν τῷ περὶ Ἐτυμολογίας φησὶ, κατὰ μετάθεσιν ἀρετή τις οὖσα ἡ ἐπέραστος κτῆσις. ὡς δὲ ἐν ὑπομνήσει εὗρον Θέωνος, ἀρεστή.

Ἀρθρέμβολα: in fin. Σελεύκου.

Ἄρκος: Οὐδέτερον, οὗ μέμνηται Ἀλκαῖος·

τὸν χαλινὸν ἄρκος ἔσῃ.

Ἄρκτος: Οὕτω Κρατῖνος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν βασιλίδων περὶ Ὁμηρικῶν λέξεων.

ἱπποκράτει

Ἁρμαλιῆς—ὡς καὶ καθαίρω καθαρμὸς παρὰ ἵππος ἄνακτι.

Ἀστεμφὴς: Οὕτω μέμνηται Αἰσχύλος—οὕτω Φιλόξενος.

Ἄστηνος: Ὁ πένης (Cod. Gud. ἄστυνος) ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν στάσιν. οὕτω Σέλευκος.

Ἀταλὸς:—ὁ δὲ Χρύσιππος ἀπὸ τοῦ ἀπαλοῦ.

Ἄτερπνος: Οὕτως ὁ ἄγρυπνος, παρὰ τῷ Ῥηγινῷ, ὡς καὶ παρ' Ἰβυκῷ καὶ Στησιχόρῳ· οὐκ ἔστι δὲ ἡ φωνὴ κατὰ στέρησιν τοῦ τέρπνου.

Ἀτμίς: Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι ζξ Ὀδυσσείας.

Ἀτρύγετος: Ὁ καρπὸς παρὰ τὸ τρυγήν· ἔστι δὲ ὁ Δημητριακὸς καρπός. Ἀρχίλοχος (Cod. ἀρχίλογος) οἱ δὲ οἰσαθήκην, ὃ σημαίνει τόνου κῶλωνος ὀτρυφαγον, περιττεύοντος τοῦ ο.

Hæc autem e Lit. K sumpta sunt ejusdem Lexici.

289, 23. Ἀξιόκερσος (μὲν οὖν om.) 28. Καβάλλης, καβάλλης λέγεται ὁ καταβαλών. 29. Κάπης.

Κάβαισος: Τὸ βαι δίφθογγος προπαροξύνεται παρὰ τὸν κάβον, ὅπερ ἐστὶ μετουσιαστικόν· ὁ ἄπληστος, Κρατῖνος Μαλθακοῖς. ἔστι δὲ καὶ κύριον πεποιημένον παρὰ τὴν αἶσαν.

Κάβησος: Πόλις Θρᾳκικὴ, ἀπὸ Καβησοῦ τινός.

289, 40. Κατὰ καλατινά.

289, 45. Οἱ μὲν ξύλα κάγκανα, τοὶ δὲ λεχαίην.

289, 48. Χλῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν χαλῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ γίνεται χαγχαλῶ, καὶ καγχαλῶ.

289, 53. Ἀφ' οὗ τὸ κεχαδήσω κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν χάδος (sic) καὶ κάδος, τὸ χωρητικόν.

290, 20. Καὶ συσσήσει Κύριος. 22. Παρὰ τῷ ἁγίῳ Βασιλείῳ.

290, 42. Παθητικὸς ὁ ἀπὸ τῶν εἰς μι. 44. Εἰς σ om.

290, 48. Παθητικοῦ ἐστι παρακειμένου.

Κάθισο: Ἐκ τοῦ καθίζω, τοῦτο ἐκ τοῦ ἕζω, ἵζω καὶ ἐν συνθέσει καθίζω διὰ τοῦ ι.

ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας.

καὶ τὸ διὰ τοῦ η,

ἀλλ' αὐτός τε κάθησο.

291, 43. Εἰς τὸ ἀντίστοιχον^{οῦν} αὐτοῦ δασύ.

Καθίστα: Εἴρηται εἰς τὸ ἵστη.

291, 51. Ὁ μέλλων ἕσω. 52. Οὐκ ἀνεδόθη δὲ ὁ.

291, 56. Αἰολικὸν, καὶ τοῦ οἶσθα κάτοισθα Αἰολικὸν, καὶ τοῦ εἶξα. — Καὶ τοῦ εἴκω ὑπόεικον. ἔστω σοι δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα.

292, 10. Συστέλλει αὐτό. 11. Ἔχει. 14. Ὁ ἤδη ἐπιτελεσθείς.

292, 20. Κροσσωτῶν. — Καιρωμάτων. — Καίρωμα. — Ἡ παραπλοκή.

292, 24. Ὑδάτινον (sic) καίρωμα. 31. Πάθος καὶ γέγονε καί σφεας (sic). 34. Οὗθεν (sic). 35. Οὐέθεν.

293, 3. Ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ κ κάκαβος. 5. Παντελῶς ἀδόκιμον. 9. Παρὰ τὸ κακίζω κάκιστος. 16. (τὰ om.) δύο. 17. Ἀποβάλλει τὸ τ. 25. Ἐνικάτθεο. 26. Ἀπ' ἔργοιο. 27. Ὀπιπτεύοντ'. 28. Ἡ κακή. 29. Καὶ ἀκροάσεις. 33. Ἐπάρῃ αὐτοῦ.

Κακὸς χόλος: Ὁ χρόνου διατιθέμενος ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἢ σκώπτων, ἢ σινόμενος.

Καλαμογλυφεῖν: Οὔτε ἐν τῷ γλύφω ἐνεστῶτι, οὔτε ἐν τῷ

γλύφειν ἀπαρεμφάτῳ ἡ συνήθεια ἐγένετο, ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι, οἷον καλαμόγλυφος, καὶ καλαμογλυφῶν.

293, 37. Κατὰ διάλεκτον Αἰολικὴν, οἱ Αἰολεῖς. 38. Προφέρουσιν οἷον ἀδικέω. 40. μά[χ]ομαι (sic). 51. Ἐν ᾧ ἔστι τὸ πάχος. 52. Καλουμένη κορδύλα. 54. Ἔνθ' αὖ Τυνδαρίδης. — Φάρος λεπταλέον· τὸ ῥά οἱ τί σε ου ξεινήϊον. 56. Ὁ δ' ἐρεμνὴν δίπτυχα λώπην αὐτῆσι. 57. Τετρυχυῖαν. — Ὀρειτρεφέος κοτίνοιο. 59. Παραστήσας—πορφυρὰν ἢ μέλαιναν.

295, 2. ὅτ' ἄργος om.

ΚΑΛΉΜΕΝΑΙ: Καλήω, ἀπὸ τοῦ καλῶ, τὸ ἀπαρέμφατον.

295, 5. Καὶ ἐπὶ τῶν λίθων τῶν οἰκιῶν. 6. Εἰς (τ' om.) αὔριον—ἔνηφι. 7. Ἐτωσιεργὸς.

ΚΑΛΛᾺ: Τὸ καλλὰ παρὰ Ἀλκμᾶνι,

καλὰ ἐσσὶν

καὶ

καλὰ μελισδόμεναι.

ΚΆΛΛΕΑ: Καλεῖται τὸ κατωθεντῶν ἀλεκτρυόνων, ὥσπερ γένεια, διὰ τὸ ἀνθηρὰ καὶ πορφυρώδη· οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰ πορφυρᾶ κάλλη, Εὔπολις

βάπτειν τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα τῇ θεῷ·

καὶ Αἰσχύλος,

ἐν ποικίλοις γὰρ θνητῶν ὄντα κάλλεσιν·

ἔνθα καὶ τὸ καλλαήν· ἔστι γὰρ χρῶμα ἀνθηρὸν, ἢ τὸ βένετον χρῶμα οὕτω λέγεται.

ΚΑΛΛΙΣΦΎΡΟΥ: Εὐπρεποῦς, καλῆς, ἀπὸ μέρους τῶν σφυρῶν.

ΚΆΛΛΥΝΤΡΟΝ: Κόσμιον, παρὰ τὸ κονῶ ῥῆμα, ὅ ἐστι σαίρειν καὶ καλλύνειν.

296, 22. Ἀπὸ συντάξεως ὀνομάτων γίνεται.

ΚΑΛῸΣ: Τὸ ἐπίθετον, ἔστι ῥῆμα κάζω, ὃ δηλοῖ τὸ κοσμῶ, ὁ μέλλων κάσω, ῥηματικὸν ὄνομα καλός. ἢ παρὰ τὸ καλῶ ῥῆμα γίνεται καλὸς, τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον· ὡς τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ᾧ ἄγαν θέομεν.

ΚΆΛΠΙΝ: οἷον

τίκτε δέ μιν Νύμφη Λειμωνιὰς, οὐδέ οἱ ὕβρις
ἥνδανεν, ἄλλα θεληµὸς ἐφ' ὕδασι πατρὸς ἑοῖο

μητέρι συνναίεσκεν, ἐπακτία πώεα φέρβων
ἠϊόνα πεδίονδε βαθυρρόοντά τε Κάλπιν[a].

τὸ θελημὸς σημαίνει ἀντὶ τοῦ ἐθέλων. Διονύσιος δὲ ὁ Ὀλβιανὸς[b] ἱστορεῖ κιόνου[c] λέγεσθαι Ἀχιλλέως δρόμους. κάλπη καὶ κάλπις. κάλπη μὲν οὖν λέγεται ἡ ὑδρία, Κάλπις δὲ πόλις Βιθυνίας.

295, 20. Καλύβη οἱονεὶ καλύφη τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς φ.

296, 33. Περὶ Καλύδνας. 34. Καλύδνας ἢ καλύβας.

296, 35. Τὸ διανοούμενον. 42. Καλχηδών. 43. Ὦρος (ὁ μαίων om.) Κάλωα ἡ διδασκαλία, τοῦτο εἴρηται εἰς τὸ κάλας. 46. Εἶναι καλίδιον.

Καμμονίην: Καλῶς τῇ λέξει κέχρηται. Καμμονία γάρ ἐστιν ἡ γινομένη νίκη, τουτέστιν ἡ μετακαταμονῆς νίκη ἐπὶ πάλης καὶ πυγμῆς, καὶ τῶν ὁμοιοτρόπων ἀγωνισμάτων, ἐπὶ δὲ ἵππων οὐκ ἂν χρήζοι τὸ λεξίδιον.

296, 55. Τὸ ὄρυγμα.

297, 4. Παρὰ τὸ ὑπομένειν καιομένην.

297, 8. Πρὸς τὴν Κύμην. 18. Μέρη ἀποτείνει. 22. Κανδύκην, βρώματά ἐστι διὰ γάλακτος. 23. Θροικῶν βρῶμα. 25. Δακνόμενος.

Κανάχιζεν, ἦχει. καναχὴ ἡ βοή, ἀπὸ τοῦ κενὸν ἀχεῖν.

297, 28. Ἀκρωτήριον.

Κάνναθρον: Δίδυμος τὴν πείρινθον ἐκ ῥίπων πλεκομένην λέγεσθαι, ῥίσπινθον, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν πείρινθον· τοῦτο δ' ὑπὸ Ξενοφῶντος καλεῖσθαι κάνναθρον, ἐπεὶ καὶ κάνη ἡ ψίαθος. οὕτως Ἐπαφρόδιτος, Ὦρος.

297, 41. Οὕτω γάρ. 50. Ἐν ὑπομνήματι ἄλγε' ἔχειν Ἡρακλείδας. 51. Ὅτι ὑπὸ αἱμορρίδος. — Οἷον ἧμε ἀποψύχοντα.

Καναχηδὰ:

χείμαρροι καναχηδὰ κυλινδούμενοι φορέοντο.

Κανὼν: Εἴρηται κανὼν ἀπὸ τοῦ τεκτονικοῦ κανόνος· ὥσπερ γὰρ ὁ τέκτων κέχρηται κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὸ ἀποτελούμενον, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμεῖς κεχρήμεθα τῷ κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὰς λέξεις.

[a] Apoll. Argon. II. 658. [b] Male Ἀλβιανὸς Schol. Apollon. ad loc.
[c] Leg. ἠϊόνας.

297, 59. Ἢ παρὰ τὸ ἐσκάφθαι καὶ κοιλάνθαι.

298, 10. Προσφέρονται χρήματα. 23. Παρὰ τοῖς ποσὶν εἶχον. 32. Ἡ τάφρος. 24. Ὅτι ἡ καλή. 25. Οὐχ οὕτως ἐν κρημνοῖς.

Καπύη: Πόλις ἣν Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος υἱοὶ Αἰνείου ἔκτισαν, ὥς φησι Κεφάλων ὁ Γεργήθιος, οὕτως Ὦρος.

298, 4. Τὸ δὲ κάρα, λείπα, ἀλεῖφα, ἀποκοπὰς πέπονθεν. ἀπὸ τοῦ κάρανον, λιπαρὸν, ἀλειφατὸν δὲ κάρα, ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ ἄκρα.

298, 59. Διαγραφέντα.

299, 4. Ἐν δὲ γραικίταις πέπλοις.

299, 7. ὃν κυμβοῖο τραπεζήεντος ὀλέσθαι
καρδόπῳ ἐντρίψας, πιέειν δ' ὀφίεσσιν ἀρωγὴν

οἷον κυμβοῖο περιφεροῦς.

Καρήατος: Ἀπὸ τῆς κάρης κάρη. ἔνθα τὸ "καδδὲ καρήατος "οὔλαις ἧκε κόμαις." εἰ μὴ ἄρα ἀπὸ τῆς καρήαρ εὐθείας πέπλα. καρήαρ μὲν γὰρ οὐχ οἷόν τέ ἐστι παραλαμβάνειν τὴν εὐθεῖαν. ἐχρῆν δὲ παραλαμβάνειν παρὰ Ἀντιμάχου εὐθεῖαν, οἷον

οἰκέτην θέσκε καρήαρ,

ἀλλ' οὐχὶ κάρηας· οὐδὲν γὰρ εἰς ας λῆγον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὐδέτερόν ἐστιν, οἷον δέρας, κέρας, σκέπας· τὸ γὰρ καλλικρέας καὶ βουκρέας· ἔχομεν γὰρ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὄνειαρ, δέλεαρ, κάρηαρ, καρήατος.

Κάρη: Πρόδηλον, κάρηνον, πληθυντικῶν αἰτιατικὴ κάρηνα, καὶ ἀποκοπῇ κάρη· οὐδὲν γὰρ εἰς η λῆγον οὐδέτερον ἑνικόν ἐστιν, ἀλλ' ἢ δυϊκὸν πέπονθεν ἢ πληθυντικὸν, οἷον βέλη, τείχη. τὸ κάρη ἄρα, εἰ μὲν ἑνικόν ἐστιν, οὐκ ὤφειλε λήγειν εἰς η, ὥστε πέπονθεν ἄρα ἀποκοπὴν, καὶ ἔστιν αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν.

299, 32. Ἀκροπόλεις. 33. Κατέλυσε κάρηνα. σημαίνει δὲ τὴν κεφαλὴν, τῇ ῥα μάλιστα ἂν (sic) πίπτε κάρηνα.

299, 34. Κάρητος. τῶν εἰς αρ οὐδετέρων, τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβάς. 38. Κάρητος, καὶ κρατὸς, τῶν δέ. 44. Παρὰ τὸ θείνειν ἤγουν τύπτειν. 57. Μῶμον σημαίνει τὸν μέγαν om.

300, 12. Τόπος τῆς Ἀττικῆς. 16. Τὴν τῶν ἁπλῶν. 17. Οἷον ἀκτίν. 34. Συστολὴν ποιητικήν.

Κάρος: Σκότωσις, παρὰ τὸ κάρα βλάπτειν, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ ἐν Ἀργοναυτικοῖς,

ὁδοῦ ἐπαυλείοιο, κάρος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.

300, 39. Τὸ κάπω τὸ πνέω.

300, 41. Εἶτα μετὰ προσθέσεως τοῦ ρ.

300, 45. Καρπὸς κυρίως ὁ ἀπροσμάχητος στάχυς, παρὰ τὸ κάρφος τὸ σημαῖνον τὸ ξηρὸν, καρφὸς καὶ καρπὸς, ἔνθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς ξηρὸς τόπος καὶ ἄσαρκος, καρπὸς λέγεται, παρὰ τὸ κάρφος. Ὧρος.

301, 8. Βαθύων. 15. Γλύσσονα σῦκα.

301, 17. Μείζονα τῶν εἰσειδέειν.

301, 20. Ἤσειν, ἢ τοσοῦτον om. 38. Εἰς πολυτελεῖς.

301, 40. Ἐν τῇ κωμικῇ λέξει οὕτω.

301, 42. Οἶμαι λέγεσθαι καρύκη.

Καρχαλέος: Καρχαλέοι κύνες ὥστε περὶ βρώμης ὀλέκοιεν ἀλλήλους, καρχαλέος ὁ τραχὺς, ἀπὸ τοῦ κάρφους.

301, 44. Τὰ κεχαραγμένους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας.

302, 7. Εἰ δέ σε γ' ἄρχη, εἴτ' ἔπος.

302, 11. Φίλον τ' ἄλλοτ' ἄλλον ποιῆσαι.

302, 12. Μή τινος κατελεγχέτω. 13. Κακόν.

302, 13. Ἐσθλὸν νεικητῆρα. Σχόλιον· τοῦ ἀδελφοῦ σου.

302, 21. Σὺ δὲ εἴπερ ἔχεις καλήν.

302, 24. Τὸ δὲ ἄξεινον θηριῶδες. 36. Λίποντα κάσσης.

Καστανέα: Πόλις Μαγνησίας, ὅθεν καὶ Κασταναῖα εἴρηται, ἀπὸ Καστάνης τινός.

Κασωρεύουσα: Πορνεύουσα, παρὰ τὸ κασωρὶς κασωρεύουσα· Λυκόφρων, μοκλοῖς γυναικόκλωψ, ἡ δὲ ὡς ἄρα μέμνη κασσωρεύουσα κοιλανεῖ δόμους.

302, 48. Ἐπίσιον. 49. Καρβάνων τελεῖν.

302, 53. Τουτέστιν εἰς τὸ τοὺς παρὰ τὴν κάρβασιν κοίλους τόπους. 56. Κομῶν τοῖς βοστρύχοις.

Καταείνυον:

θριξὶ πάντα νέκυν καταείνυον,

ἀντὶ τοῦ κατεκάλυπτον πάντα νέκυν. ἀπὸ τοῦ ἔω ἐνίω τὸ ἐνδίω, καὶ εἰνύω.

Καταείσατο: Καθώρμησε, κατῆλθεν,

ὅθι οἱ καταείσατο γαίης.

304, 7. Κατακλῖδες εἴρηνται.

303, 1. Καταπέψῃ, κατασχῇ, καταδαπανήσῃ, ἤτοι καὶ καταπραΰνει, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γαστρὶ πεπεμμένων τροφῶν.

Καταποντωθῆναι: Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ καταποντισθῆναι.

304, 11. Καταδημοβορῆσαι, καταναλῶσαι.

304, 14. Ὅθεν καὶ κλώστης κατακτανέεσθαι, μέλλων ἀπὸ τοῦ κτανοῦμαι,

ἀλλὰ καὶ ὣς ὀλέεσθαι κακὸν μόρον·

ἀπὸ τοῦ ὄλλω ὀλῶ ὁ μέλλων Ἰωνικῶς.

304, 18. Τὴν αὐλῶπιδα κατακρῆθεν, παρὰ τὸ κάρη ὀξυνόμενον, γίνεται καρῆθεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν κρῆθεν. τοῦτο καὶ Ἡσίοδος ἐξεδέξατο εἰπὼν,

καὶ ἀποκρῆθεν βλεφάρων.

Κατακτὰς: Εἰς τὸ κατέκταθεν.

ἔστι

304, 58. Οὐκ ἐχυρὸν (sic).

304, 56. Ἰωνικῶς ἐκάει suprascriptum ἡμήρε.

305, 3. Ἀπὸ τῆς προικός. 5. Οὕτω φαμέν.

305, 6. Καὶ ὁ ἐπαίτης.

Καταρρεπὲς:

ἔνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα καταρρεπὲς ἔσσυτο κῦμα.

305, 14. Καὶ ἀνεδόθη εἰς ἐνεστῶτα.

305, 16. Καταψῶ, καὶ τὸ ψαύω, ἐκ τούτου ψήχω, καὶ τὸ ψω τὸ κρατῶ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ω, ὡς ῥήσσω, ῥήξω, ῥὴξ, καὶ ῥὼξ, καὶ ἀπορρώξ.

Κατειμένον ὕλῃ: Μεταφορικῶς ἠμφιεσμένον ἐν αὐτῷ.

305, 24. Ἐκτάνθησαν, ἔκταθεν.

305, 36. Ἑτάροι δὲ κατέκταθεν, κατέκτανεν ἀπὸ τοῦ κτείνω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔκτανον.

305, 38. (ἡ om.) ἐμαυτός.

305, 39. Εἶχεν εἶναι ὡς ἔγ' αὐτὸς, ἀλλ' ἔστιν ἀσύστατος· οὔτε γὰρ ἐμαυτὸς δύναται εἶναι, οὔτε ἐγ' αὐτὸς, καὶ ἐμαυτὸς μὲν ὅτι πᾶσα σύνθετος.

305, 46. Ἔμελλεν εἶναι ἀνομοιόπτωτος.

305, 49. Ἔστιν εὐθείας. 59. Τῆς ἀλλοπαδοῦς.

306, 7. Λέγει τινὸς κατισχνωθέντα, λεπτυθέντα. ἀπὸ τοῦ ἴσχω ἰσχνῶ, τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων.

307, 29. Ἀριστάρχου οὕτως ἐστίν. 31. Τὴν Ἰωνικὴν ἴῶκα.

Κατεπόθη: Ἔστι ῥῆμα πῶ, παράγωγον πῶμι, ὁ μέλλων πώσω, ὁ παρακείμενος πέπωκα. ὁ παθητικὸς πέπομαι, διὰ τοῦ ο, ὡς δέδωκα δέδομαι, ὁ ἀόριστος πρῶτος ἐπόθην (sic) καὶ κατεπόθην, οὕτω Χοιροβοσκός.

Κατερύκω: Κατέχω, καταλαμβάνω.

307, 36. Τὸ περί τινων ἄδικον λέγοντας.

Κατηιόνων: Ἔχει τὸ ι, ἀπὸ γὰρ τοῦ καταιωνῶ, καταιωνᾶς, καταιονᾶ, σημαίνει δὲ τὸ κατήντλουν.

307, 42. Παρὰ τὸ αἰρῶ.

Κάτθανεν: Ἡ κατὰ συγκοπὴ ἐὰν ἔχῃ ἐπαγόμενον δασὺ, τὸ τ ἑαυτῆς εἰς τὸ ἀντίστοιχον τοῦ ἐπαγομένου δασέος ψιλὸν μεταβάλλει, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι συλλαβὴν εἰς δια καταλήγειν, οἷον καταθανεῖν κατθανεῖν, κατάθανε κάτθανε· καὶ πα (sic) καταφάλαρα, καπφάλαρα.

Καύηξ: Ὁ λάρος διὰ τὸ ἀδηφάγον, καύη γὰρ ἡ τροφή· Εὐφορίων,

τῆς οὐδ' αἴθυιαι, οὐδὲ κρυεροὶ καύηκες,

ἀπὸ τοῦ καῦ καῦ λέγειν, καύηξ ἐρινοῦ προσκαθήμενος κλάδον.

308, 27. Καυκώνην πτολίεθρον καὶ κατὰ συγκοπὴν Καύκων. Καυλωνία, Αὐλωνία, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ Καυλωνία, περὶ παθῶν.

308, 29. Ὀξὺ ἐντίθεται.

Καῦμα: Τὸ κεκαυμένον ἄημα.

308, 36. Γαῦρον λέγειν. 38. καμαλαύκιον.

308, 39. καὶ γὰρ ἡ καυσία.

Καυστειρὸς: Ἀπὸ τοῦ καίω, καύσω, κέκαυμαι κέκαυσαι κέκαυσται, καυστειρὸς, κατὰ τροπὴν Δωρικὴν τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον.

304, 44. Σπήλυγγες,

λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπνεε καύματος ἄχνη.

304, 48. Ἐκβράσεσιν. 54. Λέγει δέ. 55. Ἐκ κεκαυμένων.

309, 1. Ὑπερσυντελικοῦ ποιοῦσιν οἱ Ἴωνες τρίτον πρόσωπον ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος.

309, 4. Ὀλέσαντες.

Κέβαλη ἡ κεφαλὴ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ κέβλη.

Κέδρος, κέντρος, κενδρώδης γάρ ἐστιν.

309, 19. Ὁ μέλλων κοήσω.

309, 21. Κεδνὸς ὁμηδανός τις ὢν, οὗ ἄν τις.

309, 28. Ἐντελὲς αὐτοῦ. — Ἀλκῖος.

Κεῖθι: Ἐκ τοῦ ἐκείνοθι ἢ κείνοθι καὶ ἐκ τοῦ ἐκεῖσε κεῖσε.

309, 43. Ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω. 53. εἰς μαι λήγων.

309, 54. Ἀπὸ τῶν εἰς μι ἐστὶν, οἷον τίθεμαι, τίθεσαι, ἵσταμαι, ἵστασαι· εἰ οὖν ἐστι τὸ ἧσαι καὶ κεῖσαι δεύτερον πρόσωπον οἷον "κεῖσαι Ὀτρυντείδη," δῆλον ὅτι ἀπὸ τῶν εἰς μι ἐστίν. ἔστι δὲ σχηματίσαι αὐτὰ οὕτως, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ μέν.

310, 3. Συμφώνων. 7. Ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τά.

310, 13. Τὸ ε φωνῆεν.

Κειρία: Σημαίνει τὰ σχοινία, ἤγουν τὰ ἐντάφια δεσμὰ, λέγεται δὲ θηλυκῶς παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω, τὸ εἰς λεπτὰ κατακόπτεσθαι αὐτά. ἢ παρὰ τὸ κέρας τὸ σημαῖνον τὰς τρίχας· κερία γὰρ γέγονε, καὶ πλεονασμῷ.

Κείω: Σημαίνει τὸ καίω, ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε, ὡς ἐν τῷ

κέδρου τ' εὐκεάτοιο.

Κεδάζω: Σκεδάζω, σκορπίζω, ἀπὸ τοῦ χέω, χεδάζω καὶ σκεδάζω.

Κείρειν: Ἀπὸ τοῦ αἴρειν καὶ ἀποκόπτειν τὰς τρίχας· οὕτως ἐγώ.

Κείων: Τὸ κοιμησόμενος, ἀπὸ τοῦ κέων "ὦρσο κέων," πλεονασμῷ τοῦ ι, κείων. κίω δὲ τὸ πορεύομαι διὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἴω.

311, 36. Καὶ κατὰ ποιητικόν.

311, 46. Χωρίσας.

311, 49. Ἐὰν γράψω ἐπεὶ (κεκάμω om.)

ζεται

311, 51. Ἀναδιπλασιασμὸς ἡ κε συλλαβὴ, καὶ ἔστιν ἐνεστώς.

Κεκινέαται: Οἷον, "οἱ δέ μεν ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι

"πάντες κεκινέαται[c]." ἀπὸ τοῦ κινῶ, κινήσω, κεκίνηκα, κεκίνημαι, σαι, κεκίνηται, καὶ Ἰωνικῶς κεκινέαται.

311, 57. Κεκλαυμένην. 58. Κεκλαυμένην.

312, 3. Πρὸς ἀντίθεσιν εἶναι πρός τι ἐνδείᾳ.

312, 15. Γίνεται κεκληγών.

Κεκλίαται: Ἰστέον ὅτι οἱ καθαριεύοντες παρακείμενοι, τὸ α μόνον προσλαμβάνουσι κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ἑνικῶν. καὶ εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγονται, ταύτην συστέλλουσι, καὶ οὕτως τὸ Ἰωνικὸν ποιοῦσιν, οἷον ἐρύω ἔρυται ἐρύαται· οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ κλείω κέκλειται κεκλίαται, κατὰ συστολὴν τῆς ει διφθόγγου, οἷον κεκλίαται.

Κεκλόμενοι: Ἐγκελευόμενοι, ἀπὸ τοῦ κέλω, κελόμενοι, πλεονασμῷ τοῦ κ κεκλόμενοι,

ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι.

312, 38. Τοῦ γὰρ παρατατικοῦ.

312, 47. Οὐδὲν οὖν ἄτοπον. 52. Τὸ σιδήρῳ ἠμφιεσμένα.

313, 7. Μένω μνῶ μέμνω. 17. Κέκρικα, ἰστέον.

313, 18. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου.

313, 30. Τὸ γὰρ κοινὸν ἐστὶν ἔκτημαι, ὃ τὸ Ἴλιον ἐκτῆσθαι.
ἄζεται

313, 31. Ἀναδιπλασιασμῷ.

Κέλαδον: Ταραχὴν, θόρυβον, πεποιημένη λέξις.

313, 56. Τὸ ταχέως.

314, 15. Ἠερόεντα. — Ἐν τῷ Χοιροβοσκῷ.

314, 17. Μεταβαλοῦσα ἔλαφος. 18. Ἢ νεογνὸν ἔλαφον.

Κέλωρ: Σημαίνει τὴν φωνὴν, παρὰ τὸ καλεῖν κάλωρ, καὶ Κελωρὸς Ἄρτεμις.

ὁ ὑπερσυντελικὸς

314, 39. Δέντα· οὕτω κέλται, κένται.

Κεντρηνεκέας: Παρὰ τὸ κεντῶ κέντλον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ κέντρον, κεντρότυπτον, καὶ τὸν μαστιγίαν ἀπὸ τοῦ τύπτειν.

315, 11. Κεραβάτης ὁ τὰ ἀκρωτήρια.

315, 29. Τοῦ ἄρρενος τράγου.

c Hoc frag. Hipponacti assignat Auctor Epimerism. Hom. v. Μεμετρέαται p. 288, 1.

Κεραμεικὸς: Ἀπὸ τοῦ κεραμεὺς κεραμέως, κεραμεϊκὸς, καὶ κεραμεικός.

315, 31. Μενῶ. 32. Κερῶ κεραίω.

315, 41. Ἡ ἐκ τοῦ βάθους ἰκμὰς ἀναφερομένη.

Κέρδιον: Βέλτιον, κρεῖσσον, ἀπὸ τοῦ κέρδος.

316, 31. Ἡ εἰδῶ καὶ ἡ ὑψῶ. — Εἰδοθέα.

Κέρκουρος: Τὸ μακρὰν ἔχον πρύμναν σκάφος· Ὧρος.

316, 39. Οὐ πρόκειται ἡμῖν εἰ ἄρα δύναται γενέσθαι.

316, 42. Οὐκ ἄρα ἔχεται. 44. Ὃ μὴ εἴρηται.

316, 44. Ὥσπερ (οὐ om.) 50. Δὲ τὸ ψίθυρ.

Κέρκωπες: Οὕτω πρότερον ἐκαλοῦντο οἱ Κύκλωπες, ὅθεν καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ κακοὺς ἄνδρας κέρκωπας φαμέν. Κέρκωπες δὲ ἐκλήθησαν ἢ διὰ τὸ κερδαλέον αὐτῶν καὶ πανοῦργον· ἢ ἀπὸ μητρὸς Κερκώπης· κέρκωπες λέγονται οἱ ἀπατεῶνες, ἀπὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφορά· οἷον ταῖς ὄψεσι καὶ τοῖς κέρκωψιν ἄδακον σίνοντες· οὕτως Ὧρος.

317, 9. Πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι αὐτοῖς τῶν ποτηρίων τὴν χρείαν.

317, 10. Γέγονε κερατόεις.

Κέρσαι: Κόψαι, κείρω, Αἰολικῶς κέρσω.

Κεστὸς: Ὁ κεντητὸς λῶρος.

317, 28. Καὶ διακεκεντημένος (sic) [above: οσμημένος λόρος]. 30. Ὁ κεκοσμημένος [above: εντημένος].

317, 31. Ἵπποι. 33. πολύκεστος [above: ποικιλόκεστος]. 47. κάρφος, καρφαλή.

317, 48. Κατὰ Ἀπολλώνιον κελύφη.

317, 54. Τὸν ἀποτεμνόμενον τόπον.

318, 26. Χαίρω χαρῶ. 27. Ἐχαροίμην, ἐχάροιο, ἐχάροιτο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κεχάροιτο, καὶ Ἰωνικῶς κεχαροίατο.

Κηδεὸς: Ὁ νέκυς, ὁ φροντίδος καὶ κηδεμονίας ἄξιος καὶ τῆς κηδεύσεως· παρὰ τὸ κήδω τὸ φροντίζω γέγονε κηδεύω κηδεὸς, ὡς φωλεύω φωλεός.

319, 2. Καὶ φροντίδος. 5. Κήδιστοι.

Κήδειν: Λυπεῖν, βλάπτειν· καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸ κήδειν.

Κήδιστος: Ὁ φροντιζόμενος· οἷον

ὅς μοι κύδιστος ἑτάρων ἦν κεδνότατός τε.

παρὰ τὸ κήδω τὸ φροντίζω γέγονεν ὄνομα ῥηματικὸν, κῆδος· καὶ

ὥσπερ παρὰ τὸ κάλλος γίνεται καλλίων, καὶ τὸ ὑπερθετικὸν, κάλλιστος, οὕτω κῆδος κηδίων κήδιστος.

Κηκὰς: Ἀλώπηξ κακοτικὴ, κακοῦργος καὶ πονηρά· Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς· [ευτικοῖς]

πιοτέρην ὅτε βότρυν ἐπήνατο κηκὰς ἀλώπηξ.

319, 24. Περίκηλα. 27. Καλοπόδιον.

320, 5. Μοῖραν κῆτοι κενὰ ἐπιφέρουσαν.

320, 42. Κῆρυξ, ὡς παρὰ τὸ πτερὸν γίνεται πτερῶ.

320, 43. Ὃ δηλοῖ.

321, 9. Τὴν τροφὴν, ἄλλως τε διὰ τοῦ ι γράφεται.

Κιγκλίσαι: Σφαλίσαι.

321, 30. Ὕφασμα, καμελαύκιον. 32. Ἀνεδύσατο.

321, 40. Ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸν ἔρωτα.

321, 54. Κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβήν.

322, 20. Ἡ γὰρ Φόρκυν. 21. Φόρκυν θ' ἵπποθ.

322, 21. Ἀπὸ τοῦ Φόρκυς Φόρκυος. 37. Ὅπερ καὶ ἶν.

323, 3. Ἡ κιρνῶσα τὰ φάρμακα. 4. Ἀπὸ τοῦ κρέκω om.

323, 7. Ἀττικοὶ (δὲ om.) 9. Ἀγεληδὸν ὑποτρέσωσι πέλεται.

323, 11. Κίσιρις. 16. Τῶν ξυλίνων. 18. χυσσίβιον.

323, 19. Δήσεται κισσυβίῳ. 21. Λιχνότατον (καὶ om.)

323, 24. Δὲ τὸ κισσῶ τὸ μεθ' ἡδονῆς. 28. Γίνεται κιχάνω.

324, 31. Ὤμωξ' ἀτὰρ ἔπειτα φίλον δ' ὠνόμηνεν.

324, 33. Καὶ χρέα οὐδέτερα ἀπὸ τοῦ κλέεα.

324, 38. Τὸ γ καὶ ὁ ἐνεστώς. 42. Οὐκ ἔστιν ἐν μιᾷ λέξει. [μία ις]

325, 33. Ὥσπερ δέον.

Κλειταγόρας: Παρὰ τὸ κλειτὸς γέγονεν.

325, 36. Ἣν ἀπ' αὐτῆς. 40. Νέον ἐξέτι.

325, 41. Εὗρον δὲ σχόλιον κλειώ, παρὰ τὸ κλέος κλέω, καὶ κλείω·

ἐγὼ δέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

325, 47. τὴν δ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη.

Κλέος: Παρὰ τὸ κλείω, ἢ παρὰ τὸ κλύειν, ὅ ἐστιν ἀκούειν λέγεται κλέος, ἡ δόξα ἡ ἐξακουομένη, καὶ ἡ φήμη.

Κλέπτης: Ἀπὸ τοῦ καλύπτειν, καλύπτης, λάθρα γὰρ ἀφαιρεῖται.

326, 19. Συντιθέμενα πάντα εἰς ους.

326, 20. Συντιθέμενα εἴρηται.

326, 23. Ἐστὶ συντεθέν. 32. Δηλοῦσι δὲ τὰ πατρωνυμικά.

Κλήζω: Σημαίνει δὲ τὸ φημίζω, εἰς τὸ καλήζω.

326, 52. Ἀπὸ τοῦ καλῶ κλῶ. 59. Βρισηῒς, Νηρηΐς.

Κληρονόμος: Παρὰ τὸ κλῆρος καὶ τὸ νόμος, ζήτει εἰς τοὺς Ἐπιμερισμούς.

327, 36. Ἐχαράσσοντο οἱ κλῆροι.

328, 48. Καὶ κλίμαξ, ὡς χλαῖνα χλαμύς.

Κλίνη: Παρὰ τὸ κλίνω, τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κλῶ, κλάσιν γὰρ λαμβάνουσι τὰ κλινόμενα στερισκόμενα τῆς ὀρθότητος· εἰς τὸ κλίνω.

Κλισμοῖσι: Θρόνοις ἔχουσιν ἀνακλίσεις, παρὰ τὸ κλίνω.

328, 16. Κλειτίς. 17. Τὰ ἀποκλίματα.

328, 27. Ἀποστρέφεται τοῦ οἴνου. Χοιροβοσκοῦ.

328, 29. Διὰ τῆς ει διφθόγγου.

328, 30. Παρὰ τὸ κλίνω ἐστὶ τό.

328, 35. Θρόνιον, πτὺξ πτυχὸς πτύχιον, οὕτως οὖν καὶ κλίσις κλίσιον.

328, 38. Ἔχουσιν, ὠτὸς, ὠτίον.

Κλισία: Οἶμαι ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κλίνω τὸ σημαῖνον τὸ περιέχω γίνεται, κλίνω, κλίσις, κλισία.

328, 57. Τριβραχέα.

329, 21. Ἐπιπείθεται. 45. Καὶ κατ' ἔκτασιν.

330, 9. Τὸν μετὰ πολλοῦ καμάτου γενόμενον.

330, 12. Οὕτω Φιλόξενος. 16. ὡς χῶ χάπτω.

εἶναι φάους

330, 19. Περιστίχειν. 20. παρὰ τὸ κενὸν ὦφα (sic).

330, 26. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἔμπροσθεν. 33. Κνήστει χαλκείῳ. 34. Παρὰ τὸ κνῶ κνίζω. 36. Κνισμὸς γίνεται παρὰ τῆς ὀσφρήσεως. 38. Κνυζώσω, σημαίνει τὸ διαφθερῶ καὶ κακώσω. 39. Δὲ οἱ ὄσσε. 40. Πρώτης καὶ δευτέρας. 43. Φρίξῳ κυνιδόν. 44. Κνιζούμενον. 44. Καὶ δευτέρας. 47. Κνύζης. 51. Ἐπὶ ταύταις κατακναίεσθαι

μετὰ τυρὸν, et in marg. ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθαίην ἐν μηττωτῷ μετὰ τυροῦ. 54. Διακνήση. 58. Ἡ τῇ ὀσφρήσει προΐζουσα. 59. Κνύζα.

331, 1. Τῷ καθόλ' in mar. τῷ κανόνι.

Κνύσσω: Παρὰ τὸ ὄσσω, τὸ βλέπω, ἢ παρὰ τὸ κενὸν, τουτέστι κενοῦσθαι τοῦ βλέπειν.

331, 9. Κνώδαλα ὅσσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠ δὲ θάλασσα. κνώσσειν τὸ κοιμᾶσθαι, παρὰ τὸ κενὰ καὶ ἀργὰ εἶναι τὰ ὄσσα, τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ κοιμᾶσθαι κενώσσειν, καὶ κατὰ συγκοπὴν κνώσσειν.

332, 5. Τὸ μεταφέρειν τὰ ἀλλότρια μισθοῦ κατ' ὀλίγου Ἀπολλῶ[d] δὲ ὧν ἐστιν Ὧρος ὅτι κόβαλα λέγει τὰ κατεστωμυλμένα.

Κοδρίτης[e]: Σημαίνει δὲ τὸν τοῦ Κόδρου· ἀπὸ γὰρ τοῦ Κόδρος γέγονε Κοδρίδης, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ Κρόνος Κρονίδης· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ὥσπερ τὸ λοχίτης.

332, 16. Καὶ χυλοῦν. 34. Ὁ δὲ Ὧρος παρὰ τὸ κείω. 36. Κεῖμαι, κεινὸς καί. 43. Βουληθέντα. 44. Ὀνομάζειν Λάκωνος ἀνθίστατο.

333, 3. Τὰ μακρόθεν διεστῶτα. 13. Θείω, σῶ, σείω. 15. Κύτην λέγουσι.

Κόκοι: Ἀττικῶς τὸ ταχύ.

Κοκρύδες: Παρὰ τὴν κρόκην, κροκὶς κροκίδος κροκίδες. Επίχαρμος τὴν χρῆσιν.

333, 20. Κοκύας: Ὁ πρόγονος· ἔστι δὲ Ἰακὴ ἡ λέξις· σημαίνει δὲ τοὺς ἤδη κεκομένους.

333, 23. Ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῆς. 30. Κόλακος γὰρ φύσις. 35. Κόλον. 36. Ὡς δὲ Ἀπίων ἀπὸ τοῦ κολᾶσθαι. 37. Ὡς ταχύ.

Κολοίφριξ: Ὁ ὀλόφρυξ, τὸ κ περισσεύει.

333, 55. Κολοσυρτὸς, κόνιός τε καί.

Κόλλαβοι: Μικροὶ ἄρτοι, παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολοβοῦσθαι. λέγεται δὲ ἄλλο τοῦτο σημαίνειν. εἰς τὸ κόλλοπες.

[d] Fors. ἄλλοι δὲ ὧν ἐστ. Ω. [e] Leg. Κοδρίδης.

Κόλλοπες: Τὰ τῶν ὑῶν καὶ βοῶν σκληρὰ δέρματα περὶ τῶν τραχήλων· ἐξ οὗ καὶ τοὺς νῦν λεγομένους κολλάβους ἐποίουν. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ νωτιαῖον δέρμα, διὰ τὸ τὴν κόλλαν ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι· ὅθεν Ἀριστοφάνης τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐνδεικνύμενος ἔφη,

οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι ἐοικέναι.

334, 7. Ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων.

οὐρὰν ὀδύσσειαν
334, 10. Νευρὰν εἰς τὴν δ°

334, 13. Ἐν ὑπομνήματι Ἀνδρονίκου εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. male Kulenk. εἰς τὸ δος.

334, 24. Ἡ δὲ κολῶναι.

Κολωὸς: Θόρυβος, παρὰ τὸ κλῶ ῥῆμα τὸ δηλοῦν τὸ καλῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κλὼς, ὡς σὼς σωὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο κολωός· ἢ παρὰ τό.

334, 29. Τὸ κολοῶ ῥῆμα.

οὔνων
335, 27. Σύσκια κατὰ τὴν κατὰ τῶν ὄνων φωνήν. 29. Ἐπιμελείας.

336, 13. Ἐπειδὴ καὶ κομμωτικήν. 15. Τὸ ἐπιμελείας.

335, 37. Καταδρομὴ, τομὴ, σημαίνει δὲ τὴν κεφαλήν.

Κομίζω: Τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ περιποιῶ, παρὰ τὸ κομῶ, ὅθεν καὶ ἱπποκόμος, ὁ ἐπιμελούμενος τῶν ἵππων.

335, 48. Κομιδὴ, θεραπεία . . . παρὰ τὸ κομίζω κομιδή.

336, 40. Τοῦτο παρὰ τὸ κινεῖν θοήν. 53. Τῶν δακτύλων ἐγγίνεται, ἡ κένδυλος. 58. Κόνις παρὰ τὸ κονῶ κονίω, ὡς ταίνω ταινία.

337, 2. Βιάσοιτο. 3. Λιμέσι.

Κονιόπους: Πολυσχεδὲς ὑπόδημα, τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸ σῶμα, ἀλλὰ καταπασσόμενον ὑπὸ τῆς κόνεως. ἡ δὲ κόνις ἀπὸ τῆς χύσεως.

337, 9. Κατακεκομμένη.

Κονίσουσι: εὐρὺ κονίσουσι πεδίον,

Ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος νοεῖται τὸ φεύξονται· οἱ γὰρ φεύγοντες, κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν· οὕτως εὗρον.

Κονίω: Ὥσπερ ἀπὸ τοῦ μῆτις γίνεται μητίω διὰ τοῦ ι, δῆρις δηρίω καὶ μῆνις μηνίω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κόνις κονίω.

Κόντιλος: Εὔπολις·

εἰ μὴ παίζῃ αὐτοῦ δ' ὄπισθε κατέλαβε τὸν κόντιλον.

ἔστι κοντὸς κόντιλος.

337, 44. Κόπερρα, Αἰολικῇ διαλέκτῳ. 45. πέρραμος . . ἀλλότερρος. 47. Ἐγκείμενον καὶ κοποῖ. 59. Μὴ εὕρωμεν.

338, 3. χώρη τίς. 8. Νεωκόρος.

Κορήσατε: Σάρατε, ποιήσατε· κόρημα γὰρ τὸ σαρὸν, καὶ κορῶ τὸ σαρῶ.

338, 11. Ἢ ἀπὸ τῆς κόρυθος. 12. Ὁ σωρός. 13. Κοροιθάλη. 14. Ὡς καὶ ὁ Χρύσιππος. 15. Ἡμμένας μοι

ε
η

δότω. 16. Μυρίνες. 19. ἐφιρίοις (sic).

Κόρριον: Παρὰ τὸ κόρον ἐστι· οἷον νῦν μανῶ κόριον κόρριον.

338, 20. Δαίμονες τινὲς, οἵτινες. 26. Ὡς μὲν Ἀπολλώδωρος. 29. Κορσωτῆρος ἐνὶ τρίχα καλλύνονται. 3. Τῇ δ' ἐπαντέλλῃ νόσῳ. 33. Καρπὸν κόρην. 40. Ὡς πρὸς τὴν συνήθειαν. — Κόρσαφος καὶ κόρταφος. 43. Καὶ τὸ κρόσος.

Κόρση: Ἡ κεφαλὴ, ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι· καὶ γὰρ τὸ κεῖραι κόρσαι λέγουσι. κάρα δὲ ἀπὸ τοῦ τετριχῶσθαι· κέρα γὰρ ἡ θρὶξ, κράτα δὲ αὐτὴν ἐκάλουν, ἀπὸ τοῦ κράτους, ὡς ἐν αὐτῇ τοῦ ἡγεμονικοῦ τυγχάνοντος.

338, 57. Τὸ προμετωπίδιον.

338, 58. Περικεφαλαίας· εἰσὶ γάρ τινες ἧλοι λαμπροὶ ἕνεκα κόσμου τῆς περικεφαλαίας· φαλὸν γὰρ

339. Μή τι κορύψῃ. 18. Ὅθεν καὶ Ὅμηρος. 22. Καὶ τὸ παρασκευάζω. 23. Κορωνὶς ἐπὶ τῶν νεῶν. 23. Καμπυλόπρυμνοι. 24. Παρὰ τὸ ἄνω ἐξηρμέναι. 27. Καὶ ἐπὶ τοῦ ὀρνέου. 28. Καὶ ὁ τῆς θύρας κρίκος. 31. Ἀρ-

ων

χίλοχος βοῦς ἐστὶν ἡμῖν. 32. Ἔργων. 37. Ἐν ἑαυτῷ.

341, 14. Τοῦ μηροῦ παρὰ τὴν κοιλότητα. 15. Λέγεται κοτύλη καὶ τὸ κοῖλον. 31. Ἐπιρριπτοῦντες, ἃ δήστρωμνα αὐτοῖς. 34. Σημαίνει δὲ καί.

ὅρους
342. Ἀπὸ τόπου τοπικοί.

Κοχλιάριον: Παρὰ τὸ κόχλος, πλεονασμῷ δηλονότι τοῦ ι· Φιλόξενος.

342, 26. Χαλώμενον κάτω ὅθεν.

υ
342, 28. Κάχλακας. 30. Τομώτατοι (sic).

σμῷ
342, 31. Μύρμων πλεονᾶν ἢ διαστολῇ οὕτω κόχλος.

Κραδή: Ἡ Συκῆ διὰ τὸ συνεχῶς κραδαίνεσθαι, Ὦρος. τῷ δὲ Φηριππίδῃ ἔστι πατὴρ κύμινον καὶ μόνον, οὐ ταριχεύων τοὺς θαλλοὺς τῶν κραδῶν.

342, 44. Ἐν τοῖς συμποσιακοῖς.

Κραίνω: Τὸ ἐπιτελῶ, παρὰ τὸ κάρα καραίνω, ὡς χεῖμα, χειμαίνω, καὶ συγκοπῇ κραίνω. εἴρηται δὲ κυρίως ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ τελειοῦσθαι καὶ τῇ κεφαλῇ κατανεύειν, τὸν ὑποσχόμενον·

ομαι
εἰδ᾽ ἄγε τῇ κεφαλῇ κατανεύσω.

Κράπαθος: Κάρπαθος, καὶ Καρπάθιον οὕτω· λέγεται δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ Κράπαθος.

343, 8. Παρὰ τὸ κρατῶ κράτεια, ὡς.

343, 17. Τὸν κράτεα καὶ κράτα.

Κρανίον: Ἀπὸ τοῦ κάρα καρανίον καὶ κρανίον.

343, 6. Ἢ τελείως λήψεσθαι, ἀπὸ τοῦ κραΐνω καὶ κραίνω.

Κραῦγα: Νόσος περὶ τὰς ὗς γινομένη. ἔστι δὲ εἴδη τρία, βράγχη, κραῦγα, διάρροια.

Κραιπνός: Ταχὺς, καὶ τὸ συγκριτικὸν κραιπνότερος, παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, ὅθεν καὶ κάπος τὸ πνεῦμα καὶ καπνὸς, τὸ ἐκ ξύλων καυθέντων ἀναπεμπόμενον πνεῦμα· τοῦτο κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ γίνεται κναρπὸς, καὶ καθ᾽ ὑπερβιβασμὸν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κραιπνὸς, οὕτω Φιλόδωρος.

343, 55. Εἰς τὸ πέδον.

343, 47. Κραταίπεδον, λιθόστρωτον ἔδαφος.

343, 21. Κρατερὸς, ἰσχυρὸς, ἀπειλητικός.

343, 26. Ἐκ τοῦ βλάβη. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κράτος, κρατερὸς, ὡς θάλος, θαλερός.

Κρέουσα: Σημαίνει τὸ βασιλεύουσα, παρὰ τὸ κρατῶ κρατείω,

ὡς κίχω κιχείω, καὶ ὅλω ὀλείω. καὶ ἡ μετοχὴ κρατείων, καὶ τὸ θηλυκὸν κρατείουσα, καὶ συγκοπῇ κρείουσα.

344, 44. Εὑρίσκονται *ἐ. σ. ἔχοντες.* 48. Καὶ *μετάγεται.*

344, 52. Ἀλλ' *ἐκ τοῦ κρεμάζω, καὶ τὸ ἀγοράσω.*

344, 56. Εἰ *μή τις εἴποι.* 59. Πρώτης, *οὕτως ζήτει.*

345, 26. Κηρύδιον. 30. Κρήδεμνον.

345, 31. Καρήδεμνον, *καὶ συγκοπῇ κρήδεμνον·* (in marg. *τὸ δεσμεῦον τὴν κεφαλὴν, ὁ δὲ Ἡρωδιανός φησι κρήδεμνον*) *λέγεται τό.*

345, 36. Ῥύεταί *τε πόληα* [ς].

345, 40. Κρανῶ, *ἔκρανα, τὸ ἀπαρέμφατον κράναι καὶ κρῆναι Ἰωνικῶς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η κρηῆναι, τὸ προστακτικὸν κρῆνον καὶ κρήηνον.*

345, 50. Ὁ *παρατατικὸς κρήμνην.*

Κρήσερα: *Δηλοῖ τὸ πόμα, κυρίως δέ ἐστιν ἐπιβόλαιόν τι τῆς κεφαλῆς ποιόν· ἔνιοι δὲ περιτραχήλιον ποιὸν φασὶν εἶναι κακῶς, ἡ γὰρ λέξις ἀπὸ τοῦ κάρα ὠνόμασται. τὸ τοῦ κοφίνου οὖν ἐπιβό-* [νιος] *λαιον κατὰ μεταφορὰν κρήσερα εἴρηται. Ἀπολλώδωρος δὲ γελοίως ἵστασθαι, φησὶ γὰρ ἐπὶ τὰ ἐσκυτωμένα κόσκινα, οἷς ἐπικαλύπτουσι τοὺς κοσκίνους. Ὧρος.*

346, 11. *φεύγοντες. παρὰ τὸ κριτὴν αὐτὸν εἶναι. τὸ οὖν κρησφύγετον.*

346, 26. Ἢ *ἀπὸ τοῦ κρῆμνον.*

347, 24. Τοῦ *κρίζω ὄν, ὁ β ἀόριστος οὔτε διὰ τοῦ γ ἐστὶν, ὡς τὸ στίζω, ἔστιγον, οὔτε διὰ τοῦ δ.*

347, 32. Τούτου *δὲ τοῦ κρίζω.*

347, 36. Ἤχησεν, *ποιὸν ἀπετέλεσεν ἦχον.*

346, 54. Ἄρουρα, *σημαίνει δὲ τὴν ἀρουμένην γῆν.*

347, 3. Κριὸς, *ὥσπερ λέγεται κρείων ὁ βασιλεὺς, οὕτω καὶ κριὸς ὁ ἐξέχων τῆς ποίμνης. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φησὶ παρὰ τὸ κεκρίσθαι τὰς τρίχας· διαφέρουσι γάρ.*

347, 16. Κνέφας *κνεφαῖος, οὕτω καὶ οὖδας οὐδαῖος.*

348, 9. Κρουαίνω, *καὶ κροαίνω.*

348, 32. ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται.

Κρόνιος: Λόφος, ἀπὸ τοῦ Κρόνου, οὕτω προσαγορεύεται. Ὦρος.

348, 38. Ὄνομα κύριον. Χοιροβοσκός.

348, 56. Προκρόσας κλημακίσας.

348, 58. Ἱματίων λέγομεν. — Οἱονεὶ κρόσους.

συστέλλοιμεν
349, 5. Διαστέλλοιμεν. 8. Κρόσσας μὲν πύργων.

349, 19. Ἀπὸ τοῦ κρατεῖν, οἷς ἂν ἐμφυῇ. ὁ δὲ Ὦρος βοτάνης
ὄζειν σπέρμα
ὄνομα λέγεται διὰ τὸ ἄζειν αὐτοῦ τὸ δέρμα διατριβόμενον ἐν τοῖς δακτύλοις.

349, 22. Ὄνομα πόλεως, ἀπὸ Κρότωνος τινὸς, ὅστις ὑφ' Ἡρακλέους ἀνηρέθη.

Κρούζω: Κροβύζω, ἀφαίρεσις τοῦ β, καὶ κράσει τῶν στοιχείων, κρούζω.

Κρυόεσσα: Φρικτὴ, φοβερὰ, ἢ ψυχροποιὸς, ἀφ' οὗ ἡ νεκροποιὸς, ἀπὸ τοῦ κρύος κρυόεις καὶ κρυόεσσα.

349, 51. καιροῦ τὸ πάθος. 52. παρὰ (τὸ) τὴν γινομένην.

349 57. Κρωσσὸς, ὑδρία, ἤτοι ἄγγος ἄλλο εἰς τό. — Παρὰ τὸ κρόω.

350, 2. Νεοκραὶ αἱ σπονδαί.

350, 10. Τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν.

ἕσ
350, 20. Ἐπὶ κτενὸς ἧκον ἐθεῖραι.

μένων
350, 26. Ἐπὶ τῶν τε θυσίμων.

350, 31. Ὑψηρεφὲς μέγα δῶμα. 39. Ἡμέρου ζώου.

Κύβηλιν: Σημαίνει δὲ τὸν πέλεκυν, ἡ ἐτυμολογία εἰς τὸ Κύβελον ὄρος.

351, 16. Παρὰ τὸ κύπτω, κύψω γίνεται κύβος.

351, 19. Κυβιστῆσαι ἔλεγον. 21. Τὰ ἄκρα τῆς νεώς.

351, 25. Τὰ πρωρήσια.

Κυδαίνω: Τὸ δοξάζω, ἀπὸ τοῦ κῦδος κυδαίνω λέγεται, καὶ κυδανῶ.

ό
351, 45. Ἀπὸ τοῦ κῦδος κυδιῶ.

Κυδρός: Τίμιος, ἀγαθὸς, ἀπὸ τοῦ κῦδος, κυδρός.

Κυθέρεια: Ἡ Ἀφροδίτη παρὰ τὸ κεύθειν τοὺς ἔρωτας, ἢ κευθόμενον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν ἔρωτα, ἢ παρὰ τὸ κεύθειν καὶ κρύπτειν τὸ αἰσχρὸν, κρυφαίαν οὖσαν τὴν μίξιν.

Κυθρίσαι: Ὅτι τὸ κυθρίσαι, ἐπὶ τοῦ σκῶψαι καὶ γελάσαι κεῖται. καὶ πανήγυρις ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις ἡ
θρ
κυ, ἐν ᾗ ἀλλήλους ἔσκωπτον.

Κυκεῶ: Ἀποκοπή ἐστι, κυκεῶνα κυκεῶ.

Κύκλῳ: Εἴτε ὄνομα εἴτε ἐπίρρημα σὺν τῷ ι γράφεται. ἔστι γὰρ κύκλος κύκλου κύκλῳ. καὶ λοιπὸν αὗται αἱ δοτικαὶ μετερχόμεναι εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν, τῆς δοτικῆς τὴν γραφὴν φυλάττει, οἷον ἰδίᾳ, δημοσίᾳ. κύκλῳ στῶμεν.

Κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ, κυλιόμενος παρὰ τὸ σίδηρον, τῶν ἐπισώστρων, ὅ ἐστι τῶν κανθῶν.

353, 52. Κρύπτει γὰρ ἑαυτῆς. 53. Καταδύνουσα.

νου
353, 58. Κυνοραϊστέων. — Ῥαίσσουσι γάρ.

354. Γενικὴν γίνεται κυνότερον, καὶ συγκριτικὸν κύντερον.

Κύρμα: Ἐπιτύχημα, εὕρεμα, παρὰ τὸ κυρῶ τὸ ἐπιτυγχάνω.

Κύστις, Ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸ οὖρος, σημαίνει δὲ τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον.

356, 25. Λέγεται δὲ καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὠτίου.

356, 27. Κυψελὶς ὁ ῥύπος ὁ ἐν τῷ ὠτίῳ.

Κύων: Ἐπὶ μὲν τοῦ ἀλόγου ζώου ἀπὸ τοῦ κινεῖν καὶ σαίνειν. ἢ παρὰ τὸ ὀξὺ εἶναι τὸ ζῶον, κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων.

356, 56. Μεμαῶτας, ὧδε δὲ εἶπεν.

356, 58. Κολῴδιον, λαγῴδιον.

357, 3. Καὶ γίνεται στοΐδιον. 5. Σημαίνει δὲ τό.

357, 12. Κώας κώατος. 20. Ἔστιν εἰπεῖν ὅτι.

357, 50. Κῶμος εἶδος.

357, 57. Βαδίζειν καιρὸν, καὶ τὸ κωμάζειν.

ων τοῖς
Κῶμος: Ἔστι μεθυστικὸς αὐλὸς ἐγχρονίζοντος οἴνοις (sic) καὶ κυμβάλοις καὶ αὐλοῖς, καὶ θέλγων τοὺς δαιτυμόνας.

358, 27. Κώϊος σὺν τῷ ι γράφεται.

358, 28. Καλλίμαχος τὸ ικενον τὸ γράμμα.

358, 30. Ἧ τῷ $\overset{\omega}{\alpha}$ (sic).

Κωπήεντα: Μελάνδετα, σιδηροένδετα, ἢ μέλανας λαβὰς ἔχοντα, ἔστι γὰρ ἡ λαβὴ δεσμός τις τοῦ ξίφους.

Κῶς: Ἡ νῆσος, ἣν φασιν ἀπὸ τῆς Κῶ ὀνομάζεσθαι, ἥτις ἦν θυγάτηρ Μέροπος, καὶ Ἐχεμείας.

358, 53. Λέξεως, ὡς πρὸς ἄφωνον.

Κοφοῦ συνίημι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω.

358, 55. Οὐ λαλέοντος δέ.

LEXICON ZONARÆ.

An rite Græcum Lexicon quod vulgo Zonaræ nomen obtinuit, huic Auctori ascribendum sit, non in animo est nunc in dubium vocare. id potius nostrum est Lectorem monere, nullibi esse hujus familiæ majorem copiam quam in Bibliotheca Regia Parisiensi. Magna est autem in his Codicibus varietas. Sunt qui revera cum eo Lexico congruunt, quod vulgavit Tittmannus sub hoc Titulo, *Συναγωγὴ Λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων παλαιᾶς τέ φημι γραφῆς καὶ τῆς νέας καὶ αὐτῆς δήπου τῆς θύραθεν*, et totius classis sunt ii præstantiores et copiosiores. Sed Codices Parisiensis Bibliothecæ hujusmodi sunt pauci et ii recentissimi, si duo Coislinianos excipias a Montfauc. notatos, qui vetusti sunt et bonæ notæ. Multi autem Epitomen tantum Lexici Zonaræ exhibent; alii rursus adeo in multis cum Cyrilli Lexicis conveniunt, ut dubium sit utri familiæ assignandi sunt. Prioris Classis sunt Cod. 902. Sæc. XIV. sed qui literam A tantum exhibet. Cod. 1142. bomb. Sæc. XIV. sed in finem utilus. Cod. 2408. ejusdem fere ætatis, de quo notitiam dedit Mons. de Rochefort "Notices et Extraits des MSS. du Roi T. I. p. 131." Codd. 2639. 2663. 2664. omnes Chartacei et valde recentes; neque quidquam inveni in his aut cæteris ejusdem classis, quibus diutius immorari operæ pretium esse mihi visum fuit. Unus autem Codex 2669, quamvis recens, vergente enim decimo quinto sæculo scriptus est, dignum judicavi cujus pleniorem notitiam publici juris facerem. Sic autem in Catal. describitur. "Codex chartaceus, Constantinopoli nuper in "Bibliothecam regiam illatus, quo continentur 1°. Anonymi Lexicon "ubi veteres quidam Scriptores laudantur, Homerus nempe Phylar-"chus, Theopompus, Pherecrates, Aristophanes, &c. Is codex e ve-"tusto serenissimi Valachiæ Principis exemplari descriptus est."

Hujusce Lexici Titulus a ceteris omnibus discrepans, inscriptus est *Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς Ἑλληνικῆς ἁπάσης φωνῆς*. Initio quidem ita cum Phavorino consentire videbatur, ut isti libro simillimum esse primo judicavi; collatione autem facta, plurima in eo inesse inveni, quibus caret Phavorinus; mox etiam Phavorino relicto Zonaræ Lexico se affiniorem præbet, ita ut deinceps cum illo libro collationem instituere commodius fuit. Sic autem incipit.

ΛΕΞΙΚῸΝ ΚΑΤᾺ ΣΤΟΙΧΕῖΟΝ ΤῆΣ ῾ΕΛΛΗΝΙΚῆΣ ἈΠΆΣΗΣ ΦΩΝῆΣ.

Ἄλφα τὸ στοιχεῖον παρὰ τὸ ἄλφω τὸ εὑρίσκω· πρῶτον γὰρ τῶν ἄλλων στοιχείων εὑρέθη· ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ ἀμοιβὰς πολιτεύεσθαι· ἄλφειν γὰρ τὸ εὑρίσκειν ἢ τὸ ἀμείβειν. ἄλφα τὸ μόριον ποτὲ μὲν δηλοῖ στέρησιν ψιλούμενον, ὡς ἐν τῷ ἄκλητος· ποτὲ δὲ τὸ πολὺ, ὡς ἐν τῷ ἀχανὲς πέλαγος, τὸ μέγα πάνυ καὶ πολὺ κεχηνός. ποτὲ δὲ τὸ ὁμοῦ, ὡς ἐν τῷ ἀκόλουθος, ὁ ὁμοκέλευθος, καὶ ἀνίσχει ποιητικῶς, ἤγουν ἅμα ἴσχει, καὶ ἄκοιτις, ἡ παράκοιτις, καὶ τοῦτο ποιητικὸν, καὶ ἀκοίτης ἀρσενικόν· ἐνίοτε δὲ τὸ κακὸν, ὡς ἀφυὴς ποιητικῶς ὁ κακοφυής. ἄλλοτε δὲ τὸ ἴσον, ὡς ἀτάλαντος, ὁ ἰσοτάλαντος. ποτὲ δὲ τὸ ὀλίγον, ὡς ἀμαθὴς ποιητικῶς, ὁ ὀλιγομαθής. ἐνίοτε δὲ πλεονάζει Ἀττικῶς, μηδὲν σημαῖνον, ὡς ἐν τῷ στάχυς ἄσταχυς, σπαίρειν, ἀσπαίρειν, ὃ λέγεται ἐπὶ τῆς ἀκοντὶ καὶ ἀμούσου κινήσεως, οἷον, ἐπὶ δεδεμένου τινος καὶ κεκρατημένου νόσῳ τινι· σκαίρειν δὲ τὸ εὐρύθμως κινεῖσθαι καὶ ὀρχηστικῶς· καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ προτέρου σπάρος ὁ ἰχθύς· ἀπὸ δὲ τούτου σκάρος. σημαίνει δὲ καὶ ἄθροισιν δασυνόμενον, ὡς ἐν τῷ ἅπας. Ἆ, Ἆ τὸ ἐπίρρημα, ψιλούμενον μὲν καὶ ὀξυνόμενον ἔκπληξιν καὶ παρακέλευσιν δηλοῖ, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει

ἆ, ἆ τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερε

ἅπερ οὐ καθ' ἕνωσιν ἀλλὰ κατὰ διαίρεσιν ἀμφότερα ἀναγνωστέον· εἰ γὰρ ἓν μέρος λόγου ἦν, καὶ κατὰ σύναψιν ἀνεγινώσκετο, οὐ χρείαν εἶχε τῶν δύο τόνων. δηλοῖ καὶ ἐπιτίμησιν, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀριστοφάνει

ἆ μὴ λέγ' ὦ πόνηρε.

Δασυνόμενον δὲ ἄρθρον γίνεται ὑποτακτικὸν πληθυντικὸν γένους οὐδετέρου, σημαῖνον τὸ ἅπερ ἢ ἅτινα, ὡς παρ' Ἱπποκράτει, ἔν τισι καὶ τὸ ὅσα· παρὰ Δημοκρίτῳ, τὰ ἴδια. παρ' Ὁμήρῳ τὰ ἑαυτοῦ,

ἃ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

τέτακται δὲ ἀντὶ τοῦ ὧν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ

πράξασ' ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι.

καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ

αἰτεῖς ὧν τεύξῃ.

Ἆ ψιλούμενον καὶ περισπώμενον κλητικὸν ἐπίρρημα ὄν, καθὰ καὶ τὸ ὦ ἔχει πρὸς τῇ κλήσει, ὡς πολλαχοῦ φαίνεται, καί τινα πλείω ἔμφασιν ἔχει ἐπὶ σχετλιασμῷ ἢ θαύματι, κατὰ τοὺς παλαιούς· ἢ καὶ ἄλλως ἐπί τινι λόγῳ οἴκτῳ ὁμοίῳ.

Ἄλλως. ἆ ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον δηλοῖ τὸ ἐν ἴσῳ. ἐπιρρημάτων καὶ εἴθε, ὥς ἐστιν ἐκ τῶν παλαιῶν δῆλον· Καλλίμαχος

ἆ πάντα συναγείρας

καὶ τὸ ὦ τὸ κλητικὸν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ,

ἆ δειλοὶ

τὸ κακῶν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ ἢ μέγα, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ,

ἆ ἕαδε εἴς τε Ταύρους

καὶ ἔτι σχετλίαζον ἀντὶ τοῦ φεῦ· ὡς παρὰ Πλάτωνι· καὶ τὸ νῦν, ὡς ἐν τοῖς Εὔκλου τοῦ χρησμολόγου ποιήμασιν. δασυνόμενον δὲ ὡς Ἀγαθίας ἐν τῷ εἰς Εὐστάθιόν τινα νέον ἐπιγράμματι, θαυμαστικὸν γίνεται, οἷον

ἆ μέγα νηλείης ἔσβεσεν ἀγλαΐην.

Ἀάνθα: Εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκμᾶνι ἢ Ἀριστοφάνει.

Ἄαπτος: Ἀβλαβής. Ἡρωδιανός φησιν ὅτι γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰάπτω τὸ βλάπτω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα κατ' ἔλλειψιν τοῦ ι ἄαπτος, ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι, ἢ οὐ κατὰ στέρησιν ἐκληπτέον τὸ α ἀλλὰ κατ' ἐπίτασιν, ἵν' ᾖ ὁ μεγάλα δυνάμενος βλάπτειν. ὅθεν παρ' Ὁμήρῳ αἱ ἄαπτοι χεῖρες. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς γλώσσαις ἀέπτους γράφει διὰ τοῦ ε, οἱονεὶ ἀρρήτους, ἃς οὐ δύναταί τις εἰπεῖν, ἢ δυσπαρακολουθήτους, αἷς οὐ δύναταί τις ἕπεσθαι· καὶ ἄλλως χεῖρες ἄαπτοι καὶ ἀπροσπέλαστοι, ὧν οὐκ ἂν ἅψαιτό τις.

Ἀβακίζω: Ἀνακρέων· "ἐγὼ δὲ μισέω πάντας οἱ χθονίους "ἔχουσι ῥυμοὺς καὶ χαλεποὺς μεμαθήκασιν, ὡς μεγίστη τῶν "ἀβακιζομένων," ἀντὶ τοῦ τῶν ἡσύχων καὶ μὴ θορυβηδῶν.

Ἀβάς: Ὁ εὐήθης, καὶ ἴδια νόσος παρὰ Ταραντίνοις.

Ἄβας: Σοφιστὴς ὁ ἴστο κατὰ ὑπομνήματα καὶ τέχνην ῥητορικὴν κατέλιπεν.

Ἀβήρ: Οἴκημα, ταμεῖον, Λακῶνες.

Ἀβάλη: Τὸν ἀχρεῖον Λακῶνες· οἱ δὲ τὸν νωθρόν.

CODEX 2669.

ΛΕΞΙΚῸΝ ΚΑΤᾺ ΣΤΟΙΧΕΙ͂ΟΝ ΤΗ͂Σ ἙΛΛΗΝΙΚΗ͂Σ ἉΠΆΣΗΣ ΦΩΝΗ͂Σ.

Fol. 1. l. 2. Ed. Phav. Αλφειν γὰρ τὸ εὑρίσκειν ἢ τὸ ἀμείβειν.

3. Καὶ πολὺ κεχηνός.

Ἀκοίτης τὸ ἀρσενικόν.

6. Ποιητικῶς ὁ ὀλιγομαθὴς om.

8. Σπάρος μὲν ὁ ἰχθύς.

14. Ἔν τισι καὶ τὰ ὅσα.

Fol. 1. v. l. 5. Ὡς διπλασιάζον ἢ διπλάζον.

Κατὰ τὸ ἀνάπειρος.

ἌΒΑΝΑ: Τὰ ῥόδα Μακεδόνες.

Ἀντὶ τοῦ τῶν ἡσύχων.

Ἀβάλαι ἀντὶ τοῦ φεῦ.

Fol. 2. l. 15. Οὕτω καὶ παρὰ τὸ βάλλω.

Ἀβελτεροκόκυξ.

ἌΒΕΝΑ: Ἡ ἄβηνα Ῥωμαϊστί.

ἈΒΔΊΑ: Καὶ ἄβδηρα ἡ θάλασσα. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως, καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀβδηρίτης.

ἌΒΟΡΑ: Ὄνομα πόλεως.

ἌΒΟΛΛΑ: Πόλις Σικελίας, τὸ ἐθνικὸν Ἀβολλαῖος.

ἈΒΔΈΛΥΚΤΑ: Τὰ μὴ μιαίνοντα, ἃ οὐδεὶς βδελυχθείη. τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις.

καὶ μὴν φιλῶ γὰρ ἀβδέλυκτά μοι τάδε.

ἈΒΆΚΑΙΝΟΝ: Πόλις Σικελίας. οὐ δύναται τὸ ἐθνικὸν Ἀβακαινῖνος, ὡς Ἀκραγαντῖνος, Βρεντεσῖνος, Ἀσαρῖνος.

ἌΒΙΚΤΟΝ: Τὸ ἐκ μέρους ἀκοῦον, ἢ τὸ ἀνύστακτον.

ἈΒΛΗΧΡΌΝ: Ἀσθενὲς κατ᾽ ἐπίτασιν τοῦ α. βληχρὸν γὰρ τὸ ἀσθενές. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ, οἷον ποτὲ μὲν τὸ καταβάλλειν εἰς γῆν καὶ δύνασθαι ἀναιρεῖν, ποτὲ δὲ τὸ καταβάλλεσθαι εἰς γῆν.

ἈΒΑΣΆΝΙΣΤΟΝ: Τὸ ἀνεξέταστον. τὸ ἀγύμναστον.

ἈΒΟΥΛΌΤΑΤΑ: Ἀμαθῶς. "Ὁ δὲ οὐ σφόδρα στοχαζόμενος "τῆς τοῦ βασιλέως γνώμης, ἀβουλότατα διεπράξατο."

Ἀγαστός: Παρὰ τὸ ἄγω, ὡς σκεδῶ σκεδάζω, οὕτως ἀγῶ ἀγάζω. ἐκ τοῦ ἀγῶ ἄγημαι ἄγαμαι.

Ἀγάστρτος: Ἀκάθαρτος.

Ἀγέρωχος: Ὑπερόπτης, ὑβριστὴς, ὑπερήφανος, παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν, ἢ ὁ ἔντιμος καὶ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ ἄγαν γερωχεῖν. καί τινες τῶν σοφῶν, τοὺς ἄγαν ἐντίμους αὐχεῖν ἔλεγον, ἀπὸ τοῦ ἄγαν γερουχεῖν, τὸ γέρας ὀχεῖσθαι. ἔνιοι δὲ τῶν γλωσσογράφων, ἰδίως τοὺς νησιώτας εἶπον ἀγερώχους καλεῖσθαι, διὰ τὸ ἐπεισάκτῳ τροφῇ κεχρῆσθαι αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ ἀγείρειν τροφὰς, ἤγουν συνάγειν. ὀχὴ γὰρ λέγεται ἡ τροφὴ παρὰ τοῖς πολλοῖς τῶν σοφῶν, ἐκ τοῦ ἔχειν καὶ διακρατεῖν τὸ ζῶον.

Ἀγάθαρχος: Ὄνομα κύριον. ἦν δεξιογράφος ἐπιφανὴς, Εὐδήμου υἱὸς, τὸ γένος Σάμιος.

Ἀγαθοκλῆς: Οὗτος ἐγένετο τύραννος, καὶ ὡς λέγει Τίμαιος, κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν, κοινὸς πόρνος, ἕτοιμος τοῖς ἀκρατεστάτοις.

Ἀγαλαιόν: Ὄνομα ὄρους.

Ἀγανοῖς: Προσηνέσιν, ἀπὸ τοῦ ἄγω καὶ τὸ αἰνεῖσθαι. ὅθεν καὶ ἀγανὴ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω.

Ἀγαλματοποιοί: Χειρουργοὶ ἀκριβεῖς.

Ἀγαπήνορος: Τὴν ἀνδρείαν ἀγαπῶντος.

Ἀγαπητός: Ὁ ἠγαπημένος, ἢ μονογενής.

Ἀγέλιος: Οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος ἦν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος, βίον ἀποστολικὸν βιοὺς, ἀνυπόδετος γὰρ διόλου διῆγεν. ἑνὶ δὲ χιτῶνι ἐκέχρητο, τὸ τοῦ Εὐαγγελίου φυλάττων ῥητόν.

Ἀγκυλομήτεω: Σκολιὰ βουλευομένου, ἀπὸ τοῦ ἀγκύλου καὶ τοῦ μῆτις ἡ βουλὴ, γέγονεν ἀγκυλομήτου κοινῶς, Δωρικῶς ἀγκυλομήταο, καὶ Ἰωνικῶς ἀγκυλομήτεω.

Ἀγλευκής: Παρὰ τὸ γλυκὺς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἀγλευκής.

Ἄγνος: Φυτὸν, ὅ ἐστι κοινῶς ἡ λυγαρέα, ὃν καὶ λύγον καλοῦσι, παρὰ τὸ τοὺς ἐσθίοντας ἀγόνους τηρεῖν. τινὲς δὲ τὸ κολίανδρον λέγουσι.

Ἁγνός: Ὁ καθαρὸς, παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι, ἅζος ἅγος ἀγανὸς καὶ ἁγνός. τὸν γὰρ ἁγνὸν καὶ ἅγιον πάντες σεβόμεθα.

Ἀγοστῶι: Τῷ ἀγκῶνι. "ἐν ἀγοστῷ συνευεργεσιῶν τῷ προσιόντι λέγω."

Ἀγκών: Ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ τοῦ Γελιουμέρους, οἴκημα.

Ἀγών: Παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἀγὼν, ὁ φέρων πολλὴν ὄχλησιν καὶ ἀδημονίαν. σημαίνει δὲ ὁ ἀγὼν πέντε. ἀγὼν ὁ τόπος,

> λείηναν δὲ χῶρον, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.

ἀγὼν καὶ τὸ πλῆθος.

> λῦτο δ' ἀγών.

ἀγὼν καὶ τὸ ἄθροισμα,

> Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν.

ἀγὼν καὶ τὸ ἆθλον καὶ ὁ ναὸς,

> θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

ἀγὼν καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησις. ἀγῶνα Ὅμηρος λέγει τὸν τόπον αὐτὸν ἐν ᾧ ἀγωνίζονται.

Ἀγλαόδημος: Λαμπρὸς, τετιμημένος.

Ἀγνώμονες: Οἱ ἀχάριστοι. καὶ ἀγνώμονες οἱ ἀμαθεις παρὰ Πλάτωνι.

Ἀγωγεύς: Ὁ ἐνάγων τὴν δίκην, ὁ διώκων. καὶ ἀγωγεὺς ὁ λῶρος, καὶ ἀγωγὴ τῷ ἱμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος.

Ἀγωγόν: Ἐπακτικὸν, καὶ Πισίδης, "πρὸς τοὺς ἀγωγοὺς ἐτράπη τοῦ Τίγριδος."

Ἀγωνοθέτης: Ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς, ἀθλοθέτης δὲ ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς.

Ἀγριόθυμος: Τῇ ψυχῇ ἄγριος· "οἱ δὲ ἐλέφαντι ἀνέτρεχον, καὶ ἐβόων ἀγριαίνοντες."

Ἀγρότας: Ἀγροίκους· "ἀλλ' ὡς πάροινος ἀγρότης ἀνεκλήθης."

Ἀγροιώτης: Ὁ γεωργικὸς λεὼς ὁ ἐν ἀγορᾷ·

> ἀγροιῶτα τῷ δὲ μονοστόρθιγγι Πριήπῳ.

οἱ δὲ Διονύσου· καὶ ὁ πρὸ τῶν θυρῶν κωνοειδὴς κίων ἱερὸς Ἀπόλλωνος.

Ἀγυρισμός: Συναθροισμός· "ὁ δὲ ἐσπούδασεν εἰς τὸ δυνατὸν πρὸς ἀγυρισμὸν, τῆς ἀπορρήτου τῶν θείων θεραπείας."

Ἀγχιβαθής: Ὁ ἐγγὺς βάθους.

Ἀγχένσιος: Ὁ τοῦ Ἀγχιάλου.

Ἀγγελιαφόρος: Ὁ πρέσβης, ἢ ὁ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόρος.

Ἀγχίστροφος: Εὐπερίστροφος.

Ἀγάστορες . . . δίδυμοι, ὁμόγαστροι. οὕτω Λυκόφρων.

Ἄγγαρος: Ὁ ἄγγελος· οὕτως ὁ Ψελλός.

Ἄγγουρος: Τὸ μελίπηκτον.

Ἀγχίνοια: Ὀξύτης νοὸς παραχρῆμα εὑρετικὴ τοῦ μέλλοντος.

Ἀγάπη: Ἄπαυστος πρόθεσις ἐπὶ τῇ φιλίᾳ τοῦ φιλουμένου, καὶ τὸ προτιμᾶν ἑαυτῷ ἀεὶ ἀπόντα καὶ παρόντα τὸν ἠγαπημένον. ἢ ἡ τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμψυχία.

Ἀγάπη Θεοῦ, ἀπόθεσις παντοίας ἐννοίας πρὸς μόνον τὸν ποθούμενον ἀτενίζουσα, καὶ ἐκεῖ ἀσχολουμένη.

Ἀγιστία καὶ Ἁγιστία: Ἡ καθαρότης, ἁγιωσύνη, πονηρία δὲ ἡ ἀκαθαρσία.

Ἀγυιά: Ῥύμη, ἄμφοδος, παρὰ τὸ ἄγω τὸ πορεύομαι. τινὲς δὲ περισπῶσι τὸ ἀγυῖα ἐπὶ εὐθείας.

Ἁγιότης: Ἡ παντὸς ἄγους ἐλευθερία καὶ παντελὴς, καὶ παντὸς ἄχραντος καθαρότης.

Ἐλευθερία, ἡ παρατήρησις παντὸς μολυσμοῦ.

Ἀγχίθυροι: Ὡς σύνεγγυς τινὲς θύρας, ἀντ' ἄλλης τῇ ἀδηλίᾳ εἰς ἄλλην εἰσάγουσαι.

Ἄγλιθες: Αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων. Ἀριστοφάνης,

ὡς ἀρουραῖοι μῦες ὀρύσσετε πασσάλῳ τὰς ἄγλιθας.

Ἀγανάκτησις: Βάρος, ἄχθος.

Ἀγωγή: Ἡ παίδευσις.

Ἀγάθυια: Πόλις Φωκίδος, ὁ πολίτης Ἀγαθεύς.

Ἀγάπη: Ἀπόθεσις παντοίας ἐννοίας. παρὰ τὸ ἄγαν πιότητα ἔχειν.

Ἀγελείη: Ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ ἄγουσα λείαν ἀπὸ τοῦ πολέμου, ὅ ἐστιν ἡ λαφυραγωγός.

Fol. 7. l. 28. Διάζευξις τῶν ἐγνωκότων καὶ ἐγνωσμένων, νοούντων καὶ νοουμένων. ἢ ἡ τῆς κατὰ γνῶσιν ἐνεργείας ἀναίρεσις.

Fol. 9. v. 31. Φόβος πτώσεως ἢ ἥττης· ἢ ἐπὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα μέλλοντος ἀπιέναι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ φόβου.

Ἀγκοίνη: Ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, ἀγκώνη καὶ ἀγκοίνη, ἡ ἀγκάλη.

Ἀγκύλη: Τὸ ὄπισθεν τοῦ γόνατος, ἢ τοῦ ἀγκῶνος ἡ κάμψις.

Ἀγαθοθέλεια: Ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐκλογή· "οὐκ ἀρκεῖ τοῖς "πράγμασιν ἡ ἀγαθοθέλεια μόνον, ἀλλὰ δεῖ καὶ ῥώμης καὶ εὐεπι- "στρεφυίας."

Ἀγελαία: Σταφυλὴ, ἡ εὐτελὴς καὶ μικρά.

Fol. 5. v. l. 20. Ἀγὴ δὲ ἡ κλάσις τοῦ κύματος, ἀπὸ τοῦ ἄγω, ὃ σημαίνει τὸ κλῶ.

Ἀγάθυρσος πόλις Σικελίας· τὸ ἐθνικὸν Ἀγαθυρσαῖος.

Ἄγρος: Ἡ ὀδύνη· ἐκ τούτου τὸ ἀγγρίζειν, ὅ ἐστι τὸ ὀδυνᾶν.

Ἀγκύλη: Εἶδος ἀκοντίου. σημαίνει δὲ καὶ ἔργον τί τῆς σκηνῆς τοῦ Μωσέως.

Ἀγλαομήτια: Ἡ μεγάλη καὶ λαμπρὰ βουλή.

Ἀγλαΐα: Λαμπρότης.

Ἀγονία: Ἡ ἀτεκνία, ἢ ἡ ἀκαρπία· "διεφθείρετο ἡ νεολαία, "καὶ ἦν ἀγονία."

Fol. 7. v. l. 2. Τῶν ἐπὶ νεκροῖς χεομένων θυσιῶν.

Ἀγοράς: Ὑπερίδης, ἀντὶ τοῦ συνόδους. "οὗτοι πολλάκις ἀγο- "ρὰς ποιοῦνται."

Ἀγωγή: Φορὰ τινῶν, ὃ καὶ παρακομίζειν λέγεται, ὡς λέγεται σίτου ἀγωγὴ ἢ οἴνου.

Ἀγορά: Τὸ πωλητήριον, τὸ βούλευμα· τὰ ἐν ἀμφοτέροις λαλιᾶς, καταχρηστικῶς καὶ πᾶσαν ἀπὸ τούτων λαλιάν. ἀγορὰ λέγεται καὶ τὸ ἀγοραζόμενον πρᾶγμα, καὶ τὸ νόμισμα δι' οὗ ἀγοράζεται.

Ἀγοτέρας: Ἀγρίου, ἐν ἐπιγράμματι·

τοῦτό σοι ἀγροτέρης Διονύσιος αὐτὸς ἐλαίης
θῆκε ῥόπαλον.

Ἀγχιστεῖαν: Καὶ τὴν μετουσίαν τῆς οὐσίας, "νόθῳ μὴ εἶναι "ἀγχιστεία."

Fol. 9. v. l. 2. Αἱ γυναῖκες. ἡ ἄγχουσ' οὐ δυνήσει καὶ τὸ σὸν ψιμμίθιον.

Fol. 3. v. l. 50. Ὡς ὁ ἀπόστολος· "ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ "ἐστὲ ἀγαθοσύνης." τὸ δὲ μεστοὶ ἐπιτάσεως ἐστὶ ῥῆμα.

Fol. 6. v. l. 34. Ἢ Ἀγκυριεὺς ὡς Κιτιεὺς, ἢ Ἀγκυριανὸς, ὡς Ἀνδριανός.

Ἀγάλματα : Ξόανα, ἀνδριάντες, παρὰ τὸ ἀγάλλω, τοῦτο παρὰ τὸ ἀγλαὸν, τοῦτο παρὰ τὸ αἴγλη.

Ἀγκύλον : Παρὰ τὸ ἄγω γίνεται. σημαίνει δὲ τρία, τὸ σκολιόν.

Ἁγίασμα : Ὁ θεῖος ναός. Δαβίδ· "ἐγεννήθη Ἰουδαία ἁγί-" ασμα αὐτοῦ."

Fol. 7. r. l. 42. Ἄγκεσι θηροτόκοις. καὶ ἐν ἑτέρῳ. "ποσὶ δ' " αὖ ἐλθεῖν ἄγκος ἐς ὑψικάρηνον ἐδίζετο."

Fol. 4. v. l. 3. Ἀγγεῖον παρὰ τὸ ἄγειν δι' ἑαυτοῦ καὶ φέρειν τί.

Ἄγκιστρον : Παρὰ τὸ ἄγω ἄγιστρον καὶ ἄγκιστρον.

Ἅγια ἁγίων : Ἅγια τὰ ἐντὸς τοῦ καταπετάσματος. ἁγίων τῶν ἐκτὸς τοῦ καταπετάσματος.

Ἀγώγιον : Τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἁμάξης. οὕτω Ξενοφῶν.

Ἀγωγίμων : Φορτίων βασταζομένων, ἢ ἐμπορικῶν. "αὐτοὺς " μὲν τοὺς ἐμπόρους ἀπαθεῖς κακῶν ἀποσῶσαι, τὰ δὲ ἀγώγιμα " ἀνασώσασθαι."

Ἀγαλλίαμα : Καύχημα, δόξασμα, χαροποίημα.

Ἀγχίαλον : Παραθάλασσον.

Ἀγλευκές : Τὸ ἀηδές. καὶ ἀγλευκέστερον.

Ἄγμασι : Κλάσμασι, τροπαῖς. "ἄγματα ἀμφορέων ἐς τὰ " ἑλώδη τῶν χωρίων λάθρα ἐμβεβλήκεσαν."

Ἀγραφίου δίκη : Τῶν ἐκ καταδίκης ὠφληκότων τῷ δήμῳ, γράφουσι τὰ ὀνόματα ἐν σανίσιν οἱ κατὰ καιρὸν περὶ τούτων διοικοῦντες, προστιθέντες ἀνὰ πόσον ἐστὶ τὸ ὄφλημα.

Ἀγράφου Μετάλλου δίκην .οἱ τὰ ἀργύρια μέταλλα ἐργαζόμενοι, ὅπου βούλοιντο καινοῦ ἔργου ἄρξασθαι, φανερὸν ἐποιοῦντο τοῖς ἐπ' ἐκείνοις τεταγμένοις ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ ἀπεγράφοντο τοῦ τελεῖν ἕνεκα τῷ δήμῳ, εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ καινοῦ μετάλλου. εἰ οὖν ἐδόκει λάθρα ἐργάζεσθαι μέταλλον τὸν μὴ ἀπογραφόμενον, ἐξῆν τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι καὶ ἐλέγχειν.

Ἀγώνισμα : Σπουδὴν, ἐπιμέλειαν. "ἀγώνισμα τίθεται συλ-" λαβεῖν αὐτόν." καὶ Ἀριστοφάνης,

λαβεῖν τ' ἀγώνισμα ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ ἔπαθλον.

Ἀγαθός : Τὸ ἄκρως ἀγαθὸν μόνου Θεοῦ, κἂν τοῦτο καὶ ἀνθρω-

ποι ὀνομάζονται κατὰ χάριν τούτου μετέχοντες. ὅπερ οἶμαι δηλοῦν, καὶ τὸ, "ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ προβάλλει τὸ ἀγαθόν." καὶ πρὸ τούτου πρὸς Σαοὺλ περὶ Δαβὶδ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βασιλειῶν, "καὶ δώσει τὴν βασιλείαν τῷ ἀγαθῷ "ὑπὲρ σέ."

Ἄγειν: Ἐπὶ ἐμψύχων, φέρειν ἐπὶ ἀψύχων.

Ἀγηόχασι: Ἤνεγκαν, παρ' οὐδενὶ εὑρίσκεται τῶν ἀκριβῶν, ἀγηόχασι, ἀλλ' ἐν ἐπιστολῇ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος. οἱ δόκιμοι δὲ περὶ τὴν διάλεκτον, ἦχα, συνῆχα, ἐξῆχα λέγουσιν.

Ἁγιασθήτω: Ἀντὶ τοῦ δοξασθήτω.

Ἁγιάσαι: Καρπῶσαι, καῦσαι ἁγίως.

Ἀγάλλων: Ἑαυτὸν σεμνοποιῶν ἢ χαίρων.

Ἀγαίομαι: Φθονοῦμαι.

Ἄγε δῆτα, φέρε, κόμιζε δεῦρο. "Διόγενες ἄγε λέγε τίς σε "λώβησε μόρος; ἐς ἄϊδος ἔλαβέ με κυνὸς ὀδαξόν."

Ἀγηλατεῖν: Διώκειν, φυγαδεύειν, ἐπιτάττειν, Ἡρόδοτος, ἀντὶ τοῦ ὑβρίζειν.

Ἀγνοῶ: Παρὰ τὸ νοῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ γνοῶ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀγνοῶ.

Ἀγορεύω: Παρὰ τὸ ἀγορὰ, τοῦτο παρὰ τὸ ἄγω καὶ τὸ εἴρω τὸ λέγω, ὁ πρὸς τὸ λέγειν συναθροιζόμενος.

Ἁγιάσαι: Καὶ καθαγιάσαι τὸ καρπῶσαι.

Ἀγγυΐσας: Ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας.

Ἀγωνίζεσθαι: Παρὰ πράγματος, καὶ ἀγωνίζεσθαι περὶ πρᾶγμα. "ἀνάγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμα ἠγωνήσω."

Ἀγοράσω: Λέγουσι τὸ διαγορῶ, βάρβαρον.

Ἀγχάσας: Ἀναχλάσας, ἀνακουφίσας, ἀναβαστάσας.

Ἀγώμενος: Θαυμαζόμενος. ἀγόμενος δὲ ὁ φερόμενος, τὸ ο μικρόν.

Ἀγωνιῶ: Τὸ κινδυνεύω καὶ τὸ φοβοῦμαι, Πολύβιος, "πολ"λαὶ δὲ πόλεις προσεπίθετον τῶν μεσογαίων τοῖς Ῥωμαίοις, ἀγω"νιῶσαι τὰς πεζικὰς παρατάξεις καὶ δυνάμεις."

Ἀγωνιῶν: Δεδιὼς, "ἀγωνιῶν δὲ τὴν ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν καὶ "τὰς βουλὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα."

Ἀγρόμενοι: Συναθροιζόμενοι καὶ συναθροίζοντες, ἀγρόμενοι

πᾶς δῆμος. σύνταξις πρὸς σχῆμα ὁ δῆμος ἀγρόμενοι, ἐπεὶ ὁ δῆμος πλῆθος σημαίνει.

Ἀγρώσσω: Τὸ ἀγορεύω, Ὅμηρος,

ἰχθῦς ἀγρώσσων.

Ἀγχονῆσαι: Πνίξαι. ἀπαγχονίσαι δὲ ἰῶτα.

Fol. 5. v. l. 26. Κοσμῆσαι, καὶ εἰς ἄγασιν καὶ χαρὰν ἀγαγεῖν.

Ἀγαπᾶιν: Ὅπερ ἐστὶν ἐξ ἀγάπης, λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκεῖσθαι καὶ πικραίνεσθαι.

Ἀγνωμόνως: Ἀχαρίστως, ἀνοήτως, ἢ ἀμαθῶς, παρὰ Πλάτωνι.

Ἀγηράτως[a]: Ἐλαύνοντα, ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα. οὕτω Ξενοφῶν.

Ἀδεῖς: .... Ἀδεὴς δὲ, ὁ ἄφοβος. γράφεται καὶ ἀδειὴς πλεονασμῷ τοῦ ι.

Ἀδιάκριτος: Ἀδιαχώριστος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ γινωσκόντων τὰ δεόντα, ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων.

Ἀδέκαστος: Ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον ἢ δῶρα.

Fol. 10. r. Ἀδερκὴς καὶ ἀδρακὴς τυφλός.

Ἀδευκής: Ὁ ἀπροσδόκητος καὶ ἄγνωστος, παρὰ τὸ δήκω τὸ δεικνύω, δεικὴς καὶ ἀδηκὴς, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ ἀδευκὴς, καὶ ἀδευκείο τοῦ πικροῦ καὶ ἀπεοικότος. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκὺ, ὅθεν καὶ Πολυδεύκης ἐκλήθη.

Ἀδελφιδοῦς: Ὁ ἀνεψιὸς, ἰστέον ὅτι τὰ εἰς δους λήγοντα, εἰς ου ἔχει τὴν γενικὴν, οἷον ἀδελφιδοῦς ἀδελφιδοῦ, θυγατριδοῦς θυγατριδοῦ. γεγόνασι δὲ ἀπὸ τοῦ θυγατρίδεος καὶ ἀδελφίδεος κατὰ κρᾶσιν. οὐχ ὥς τινες λέγουσι τὸ ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦς ἀδελφίδεος. οὐδέποτε γὰρ εὐθεῖα διαλύεται. τὸ γὰρ εἰς εης πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε. πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας ὅτι εἰ γέγονε τὸ ἀδελφιδοῦς καὶ θυγατριδοῦς ἀπὸ τοῦ ἀδελφίδεος, ἔδει ὀξύνεσθαι, λέγομεν, ὅτι πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ους ἁπλῶν περισπωμένων.

Ἄδερ: Οὗτος ὁ ἀλιτήριος ἐπανέστη τῷ Σολομῶντι. παῖς δὲ ἦν Ἰδουμαῖος τὸ γένος, ἐκ βασιλικῶν σπερμάτων, κατέστρεψε δὲ τὴν Ἰδουμαίαν Ἰωάβου τοῦ Δαβὶδ στρατηγοῦ.

[a] Leg. ἀνὰ κράτος.

Ἀδέρκων: Πόλις Ἰβηρίας, ὁ πολίτης Ἀδερκωνίτης, ὡς Ἀσκαλωνίτης.

Ἀδράμυττις: Νῆσος κατὰ τὴν Λυκίαν, τὸ ἐθνικὸν Ἀδραμυττίτης, ὡς Ναυκράτης Ναυκρατίτης.

Fol. 11. r. l. 54. Ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος. οὕτω Λυσίας.

Ἀδόκιμος: Ἀδοκίμαστος, καὶ ὁ ἀπόβλητος.

Ἀδωνίδιος Καρπὸς, ὁ τοῦ Ἀδώνιδος, ὅ ἐστι τοῦ ἅδου, ἡ εὐθεῖα ὁ Ἄδωνις τοῦ Ἀδώνιδος.

Ἀδραστίδης: Κύριον.

Ἀδινάων: Παρὰ τὸ ἅδην, ὃ σημαίνει τὸ πλῆρες ἢ τὸ ἀδιαλείπτως, γέγονεν ἀδινὸς, τὸ θηλυκὸν ἀδινὴ, καὶ ἀδινῶν καὶ ἀδινάων. τὸ δι ἰῶτα, διατί; τὰ εἰς νος ὀξύτονα ἀπὸ ἐπιρρημάτων γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφονται, οἷον πρίκαποι κοινὸς[b], ἅδην ἀδινός.

Fol. 11. v. Ἀδύνατοι,...δοκιμασθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς οἱ μὲν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας. Φιλόχορος δὲ φησὶ δραχμὰς κατὰ μῆνα.

Ἅδης Θανάτου διαφέρων, ὅτι ὁ μὲν ψυχὰς κατέχει, ὁ δὲ σώματα.

Ἄδωνις: Παρὰ τὸ ἄδω τὸ ψάλλω, ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι.

Ἀδικία: Ἕξις παροπτικὴ τοῦ δικαίου, ἡ κίνησις ἐν τῷ αὐτῷ πολυχρόνου θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας, τοῦ μὲν τοῖς παροῦσιν ὀργιζομένου, τῆς δὲ ἐφιεμένης τῶν μὴ παρόντων.

Ἀδράστεια: Ὄνομα κύριον, καὶ ἡ νέμεσις, καὶ τόπος μεταξὺ τοῦ Πριάπου καὶ τοῦ Παρίου.

Ἀδελφιξία: Ἡ κοινωνία, καὶ ἀδελφὸν, τὸ κοινόν.

Ἀδμενίδες: Αἱ δοῦλαι, οἶμαι δὲ ὅτι ἀδαμυλίδες θέλει γράφεσθαι.

Ἀδρήνη: Πόλις Θρᾴκης.

Ἀδρία: Πόλις, καὶ παρ' αὐτῆς κόλπος Ἀδρίας. ἡ χώρα δὲ τοῖς βοσκήμασιν ἐστὶν ἀγαθὴ, καὶ δὶς τίκτειν τὸν ἐνιαυτὸν, καὶ διδυμοτοκεῖν, πολλάκις δὲ καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἐρίφους τίκτειν. ὁ πολίτης Ἀδριανὸς, ὡς Ἀσία Ἀσιανὸς, καὶ Ἀδριάνης Ἀττικῶς.

Ἀδιαβηνή:......καὶ δυσχερεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν. ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἡ Νινευί. τοσαύτην δὲ ἀσφάλειαν ποιεῖ τοῖς κτίσμασιν ἡ ἄσφαλτος, ὥστε ταῖς ὀπταῖς πλίνθοις καὶ τοῖς λοιποῖς λίθοις συμμιγεῖσα, ἰσχυροτέρα γίνεται παντὸς σιδήρου. ἐκεῖσε δὲ ἐστὶ

[b] Leg. πύκα πυκινός. Cf. Etym. M. v. ἀδινός.

καὶ τὸ ἄορνον στόμιον, ἐξ οὗ δεινὸν πνεῦμα ἀναδίδοται, ὥστε πᾶν μὲν ἐπίγειον ζῶον, πᾶν δὲ πτηνὸν ἀποφθείρειν, καὶ εἰ πρὸς τὸ τυχὸν ὀσφρήσαιτο. καὶ εἰ ἐσκεδάννυτο, οὐκ ἂν ᾠκίσθη ὁ χῶρος· ἀλλὰ κατ' εὐθεῖαν ἄνεισι, καὶ ὀλίγον ἀνερχόμενον, πάλιν ἀντανακλᾶται. καὶ ἐκ τούτου τά τε ἐν ὑψηλοτέρῳ τόπῳ πετόμενα σώζεται, καὶ τὰ πέριξ νεμόμενα. ὁ πολίτης Ἀδιαβηνός.

Ἀδικοδοξία: Παράλογος *λοιδορία. "ὁ δὲ στρατηγὸς οὐ "δυνάμενος ἐνεγκεῖν τὴν ἀδικοδοξίαν τῶν ταῦτα λεγόντων."*

Ἀδμωλία: Ἀδμολία, *καὶ ἄγνοια, παρὰ* Καλλιμάχῳ, *παρὰ τὸ εἴδω τὸ γινώσκω, ἴδμων ἴδμονος, ἰδμονία καὶ ἀϊδμονία, καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ, ἀδμολία.*

Ἀδορατία:...*κυρίως δὲ ἡ ἀργία. ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ δόρατος, ὅ ἐστι τοῦ κονταρίου.*

Ἀδωνίαν *ἄγομεν, ὅ ἐστι στερούμεθα τοῦ* Ἀδώνιδος. Ἀδωνίαν *ἄγομεν, καὶ τὸν* Ἄδωνιν *κλαίομεν.*

Ἄδρησις: Ἡ *ἀδρόασις, ἡ ἀπραξία.*

Ἀδημονία: Ἐπικράτεια *θλίψεως παρατεταμένη.*

Ἀδήριτον:...*ἀφιλονείκητον. δῆρις γὰρ ἡ φιλονεικία.*

Ἀδαλές: Ὑγιές.

Ἀδινόν:...*λεπτόν. ἢ τὸ πυκνὸν καὶ τὸ συνετόν.*

Ἄδοξον: Εὖχος, *ἄτιμον καύχημα.*

Ἀδιεξίτητον: Τὸ *ἀδιεξέλευστον.*

Ἄδορον: Τὸ *ἀνέκδαρτον.*

Ἀδύνατον:...*οἷον ἡ γῆ ἵπταται. "ἀδύνατα ἔχοντος τοῦ στρα-"τηγοῦ κῦβον ἀναρρίψαι πολέμου τοσούτου."*

Ἀδνούμιον: Ἀδιαλώβητον, *ἀβλαβές.*

Ἀδιεξίτητον: Καὶ *ἀδιεξέλευστον, ἀπόρευτον.*

Ἀδαΐον: Ἄκαυστον.

Ἀδεινῶς *ἀρέσαι, ἀπὸ τοῦ ἅδω τὸ ἀρέσκω.*

Ἀδηξῆσαι: Κνῆσαι, *λυπῆσαι.*

Ἀδελφίζειν: Ἀντὶ *τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν, οὕτως* Ἰσοκράτης, *καὶ ὁ* Μιλήσιος Ἑκαταῖος, *καὶ* Ἀπολλοφάνης *ἐχρήσαντο.*

Ἀδιαστὴ: Χωρὶς *μαθήσεως, ἢ χωρὶς μερισμοῦ.*

Ἀδορεί: Ἀνεκδαρτί. *ἀδωρὶ δὲ, χωρὶς δώρων, μετὰ τοῦ ι.*

Ἀδηρίτως: Ἀμάχως, *ἀφιλονείκως.*

Ἀδεή: Ἀφόβως.

ἈΔΟΓΜΑΤΊΣΤΩΣ: Ἀναμφιβόλως.

ἈΕΛΛΌΠΟΥΣ: Ταχύτατος.

ἈΕΣΊΦΡΩΝ: Ὀξύφρων ἢ ὁ ματαιόφρων.

ἈΈΤΙΟΣ: Ὄνομα κύριον. οὗτος ἐξ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας εἷλκε τὸ γένος, διδάσκαλος γεγονὼς Εὐνομίου, ἀπὸ πενιχρῶν καὶ εὐτελῶν γονέων ἐτύγχανεν, ᾧ τινι ἀνάθεμα ἐγὼ φημί.

ἈΕΊΤΗΣ: Ὁ ἑταῖρος, ἀπὸ τοῦ ἀεί.

ἈΕΡΓΗΛΉ: Ἀργὴ, ἄπρακτος, "τρομερῷ γήραϊ κάμνων ἀεργηλὰς ἀνέθηκε κορύναν."

ἌΕΛΛΑΙ: Πνοαὶ ἀνέμων, ἢ ἄτακτα πνεύματα καὶ καταιγῖδες, ἢ μεγάλαι συστροφαὶ, αἳ ἄγαν ἤλουσαι. ἢ παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ὁ μέλλων ἀήσω καὶ ἀέσω, καὶ ἐξ αὐτῶν ἄελλα, πλεονάσαντος ἑτέρου λ.

ἈΕΡΊΑ: Ἡ Αἴγυπτος.

ἈΕΤΊΓΕΝΝΑ: Πόλις οὕτω καλουμένη.

ἈΕΙΚΊΑΣ: Τὰς ἀπρεπεῖς ὕβρεις, τὰς ὑβριστικὰς αἰσχύνας, ἀπὸ τοῦ αἰκίας, πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀεικίας.

ἈΕΙΛΟΓΊΑ: Τὸ ἀεὶ λόγον καὶ εὐθύνας ὑπέχειν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος.

ἈΕΊΔΕΛΟΝ: Ἀφανές. εἴδω τὸ γινώσκω, ᾧ ἀντιπαράκειται τὸ εἶδα γίνεται ἔηδελος, ὡς πέμπω πέμπελος, καὶ ἐν συνθέσει ἀείδελος, ὡς Ἡσίοδος περὶ Αὐτολύκου,

ὅττι καὶ χερσὶ λάβεσκεν, ἀήδελα πάντα τίθεσκεν.

ἈΗΓΎΒΕΡΣΟΝ: Ἀντὶ τοῦ ἀκούσατε, Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις.

ἈΕΡΟΤΌΜΑ: Τὰ πετεινὰ τοῖς πτεροῖς τέμνοντα τὸν ἀέρα.

ἈΕΙΚΊΖΕΙ: Ἀπολύει, φθείρει. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ αἰκίζεται.

ἈΈΛΠΤΩΣ: Ἀνελπίστως.

ἈΈΝΝΑΟΣ: Ὁ ἀεὶ νάων καὶ ῥέων. "ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ὥσπερ ποταμὸς ἀέναος ἐδώρει τοὺς ὑπηκόους."

ἈΖΕΛΜΊΑΚΟΣ, ἈΖΉΔΗΣ, ἈΖΉΪΟΣ, ἈΖΗΝΑ͂, ἈΖΟΝΕΥ͂Σ, καὶ ἊΖΩΝΟΣ: Ὀνόματα κύρια.

ἈΖΗΧΈΣ: Τὸ ἀδιάλειπτον, τροπῇ τοῦ δ εἰς ζ, ἀδηχὲς γὰρ, ἄδην δὲ ἐστὶ τὸ ἀδιάλειπτον.

ἌΖΩ: Τὸ σέβομαι, δασύνεται.

ἈΖΗΤΩ͂Σ: Σεβαστῶς.

Ἀήρ: Οὐ πᾶσαι αἱ κινήσεις κατὰ φύσιν εἰσίν. παρὰ τὸ ἄω δὲ τὸ πνέω ἀὴρ, ἡ γὰρ κίνησις αὐτοῦ ποιεῖ τὸν ἄνεμον. ἢ παρὰ τὸ αἴρω τὸ κουφίζω, ἀὴρ, κουφίζονται γὰρ ἐν αὐτῷ καὶ αἴρονται τινὰ ζῶα.

Ἀήτης: Παρὰ τὸ ὁρμῶ, ἀείτης δὲ ὁ φίλος, διφθόγγῳ, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ εἶναι.

Ἀηδών: Ἀπὸ τοῦ ἀείδω ἀειδὼν, καὶ τροπῇ Αἰολικῶς τῆς ει εἰς η, ἢ μόνου τοῦ ε εἰς η, ἀηδών.

Ἀήμενος: Ὑπὸ ἀνέμων καταπνεόμενος.

Ἀήδιζον: Ἀηδῶς εἶχον. ἰστέον ὅτι τὰ ἀπὸ φωνήεντος...τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν, οἷον ἄγω ἄγεν, ἄγε δὲ ἡ μοῖρα βαρεῖα, καὶ ἅψατο δ' ἡμιόνου. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ προθέσεων ἀρχομένων οἷον ἀναγινώσκω, ἀνεγίνωσκον, ἀνέρχομαι ἀνερχόμην. ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐνεστῶτος ἐφυλάχθη καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ.

Ἀθύρας: Ἐπίνειον περὶ τὸ Βυζάντιον, κλίνεται ἰσοσυλλάβως. ὁ πολίτης Ἀθυραῖος, ὡς Ῥήβας Ῥηβαῖος.

Ἄθως—

Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός·

βοῦς γὰρ ἵδρυται ἐν τῇ Λήμνῳ. εἴρηται δὲ Ἄθως ἀπὸ τοῦ Ἄθου γίγαντος. τὸ τοπικὸν Ἄθωος χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀθώους τοὺς ἐνοικοῦντας, τὸ θηλυκὸν Ἀθωΐς, εἴρηται καὶ Ἀθῶος, ὡς τὸ Κῶς Κῶος, καὶ κατὰ συναίρεσιν Ἄθους. ἔστι καὶ Ἀθῶος πόλις ἐπὶ τῷ Ἄθω, ὁ πολίτης Ἀθωΐτης.

Ἄθλος: Τὸ ἀγώνισμα καὶ ὁ πόνος. παρὰ τὸ τλῶ τὸ καρτερῶ, τλος καὶ ἄτλος, καὶ τροπῇ τοῦ εἰς θ ἄθλος. γράφεται δὲ καὶ ἄεθλος, ὡς τὸ, "οὕτω μὲν δὴ ἄεθλος ἄατος."

Ἀθανασία: Ἀΐδιος ζωὴ καὶ αἰώνιος.

Ἀθήναζε: Εἰς Ἀθήνας. Ἀθήνηθεν, ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἀθωνίς: Πόλις καὶ Ἀθοΐς.

Ἀθηρηλοιγὸν καὶ ἀθερολογόν: Τὸ λικμητήριον, τὸ διαλέγον καὶ διαθερίζον τοὺς ἀθέρας, ἤτοι τὰ ἄχυρα. γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι ἀθηρηλοιγόν.

Ἀθύρματα: Παίγνια, παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ, θύω θύρω καὶ ἀθύρω καὶ ἄθυρμα. ἢ ἀθρήματα τινὰ ὄντα, παρὰ τὸ ἀθρεῖν τινὰ θεάματα.

Ἀθή: Σκληρὸν, ἀδάμαστον, ἀνδρῶδες.

Ἀθρῶν: Μετ' ἐπιτάσεως θεωρῶν, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐπίτασιν ἀθρῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ δρῶ, τὸ βλέπω, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀδρῶ, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ ἀθρῶ.

Ἀθερίζειν: Τὸ ἐκπίπτειν καὶ ἀποβάλλειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθέρων τῶν μὴ δυναμένων θερίζεσθαι καρπῶν. οἱ γὰρ λικμῶντες ἐκρίπτουσι τοὺς ἀθέρας, τουτέστι τὰ ἄχυρα. ἐκ τοῦ θέρους θερίζω, καὶ τοῦ στερητικοῦ α ἀθερίζω· τὸ δὲ θέρος παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων θερῶ καὶ θέρσω Αἰολικῶς, καὶ Θερσίτης καὶ θερμὸς, θέλδεται, διηθεῖται.

Ἀθετεῖν: Τὸ ἀπιστεῖν τὸ διαπαίζειν, οὕτως ὁ Ἀπόστολος, "οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ."

Αἴθες καὶ Ἄϊνες: Ἐθνικά.

Ἄϊρος: Ὄνομα κύριον.

Ἄϊς: Ὁ μὴ βλεπόμενος, καὶ ὁ ἀνίσχυρος ἀπὸ τοῦ ἲς ἡ δύναμις.

Αἰών: Ὁ χρόνος ἢ τὸ συμπαρατεινόμενον τοῖς οὖσιν, οἷον τι χρονικὸν κίνημα καὶ διάστημα. ἢ παράτασις ζωῆς πάντων τῶν λογικῶν εἴτε καλῆς, εἴτε ἄλλως ἀπέραντος. αἰὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ὤν.

Αἰσχροκερδής: Ὁ ἕνεκα τοῦ κερδῆσαι εἰς αἰσχρὰ ἔργα ἑαυτὸν ἐμβάλλων.

Αἰδήμονα: Ἄξιον αἰδοῦς.

Αἰών: Σύστημα φυσικὸν ἐκ σωμάτων ποικίλων λογικὰ διάφορα περιέχων, τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως ἕνεκα.

Αἰανός: Σκοτεινὸς, Σοφοκλῆς,

νυκτὸς αἰανῆς κύκλος.

ἢ θρηνητικὸς ἀπὸ τοῦ αἰάζω τὸ θρηνῶ.

Αἴας, Αἴβιλος, Αἰβιωναῖος, Αἰγαίωρος: Ὀνόματα κύρια.

Αἰγέα: Τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα, Ἀριστοφάνης,

τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει.

Αἰγεσταῖος, Αἰγεὺς, Αἰγεστεὺς: Ὀνόματα κύρια.

Αἴγειρος: Ἐκ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ. τὰ εἰς ρος ῥηματικὰ τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγουσιν, οἷον μάσσω μάγειρος, ὀνῶ ὄνειρος, ἀΐσσω αἴγειρος. ἢ παρὰ τὸ αἴρω τὸ εἰς ὕψος αἴρεσθαι καὶ αὔξεσθαι, καὶ Ὅμηρος, μακεδνῆς αἰγείροιο. Αἴγιρος δὲ ὄνομα πόλεως, ἰῶτα.

Αἰδοῖος: Ὁ αἰδοῦς καὶ ἐντροπῆς ἄξιος. Δαμάσκιος, "ὁ δὲ "Ἰσίδωρος ἐξεπλήττετο ὁρῶν τὸν Πρόκλον αἰδοῖον τε καὶ δεινὸν "ἰδεῖν."

Αἰαῖος: Ἢ αἰὸς, ὁ σύγγαμβρος.

Αἰέντπνος: Ὁ θάνατος, ἢ ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. Σοφοκλῆς

σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰενύπνιον.

Αἰετὸς: Ὁ ἀετὸς, ὅν φασι δίψης καὶ κρύους εἶναι ἀνώτερον. παρὰ τὸ ἀΐσσειν γέγονεν ἀετὸς, ὅθεν καὶ ἀναλογώτερον οἱ Ἀττικοὶ ἀετὸς λέγουσι χωρὶς τοῦ ι, ὡς κλαίω κλάω.

Ἀειγενέτησιν: Ἐκ τοῦ ἀεὶ καὶ τοῦ γενέτης. τὸ δὲ γενέτης ἐκ τοῦ γινῶ τὸ ὑπάρχω γέγονε, γενῶ γενέτης, ἢ ἐκ τοῦ γεννῶ. τὰ διὰ τοῦ ετης ἀρσενικὰ βαρύτονα εἴτε ἁπλᾶ εἴτε σύνθετα, διὰ τοῦ ε γράφονται, οἷον μητιέτης, λογοθέτης, πλὴν τοῦ προσαίτης, καὶ εὐχαίτης ὁ καλόθριξ. τὸ δὲ εὐχέτης, ὁ εὐχόμενος ψιλογραφεῖται.

Αἰαίλουρος, ζῶον. τοῦτο οὐκ ἔστι πλεονασμὸς, ἀλλ' ἀντίθεσις, παρὰ τὸ αἰόλειν καὶ τὴν οὐρὰν, ἐτυμολογεῖται αἰέλουρος. Ἔλουρος δὲ ἔθνος, ψιλόν.

Αἴγαρος, ζῶον, καὶ αἴγαστρος.

Αἰδίφρων: Ὁ αἰσχυντηλός.

Αἰακίξ: Εἶδος κύλικος, ἢ κόλακος.

Αἰήτης, κύριον. καὶ Αἰήτειον ἔπος.

Αἴθαλος: Κύριον καὶ τόπος.

Αἰθήρ: Ὁ ἐν ὕψει ἀὴρ, ὁ ἐπάνω τοῦ ἀέρος καιομενος ἐκ τοῦ ἡλίου, παρὰ τὸ αἴθω αἰθήρ. πυρώδης γὰρ ὁ τόπος ὁ ὑπὲρ τὸν αἰθέρα, καὶ λέγεται καὶ θηλυκῶς ἡ αἰθὴρ, τὸ παράγωγον αἰθέριος καὶ αἰθερία. καὶ τῆς αἰθέρος αἰθερίτης.

ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος ἱερᾶς.

Αἰθιοπεὺς: Ὁ ἀπὸ Αἰθιοπιας. ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, τοὺς Αἰθίοπας.

Αἰκανός: Ὄνομα ὄρους.

Αἰκόλος: Κύριον, καὶ ὄνομα ὄρους.

Αἰνειάνες: Ἔθνος, τοὺς Λατίνους.

Αἶνος: Ὁ ἔπαινος, παρὰ τὸ αἴνω τὸ τέρπω καὶ διαχέω τὴν ψυχήν. αἴαινος καὶ αἶνος,

νῦν δ' αἶνον ἐρέω.

Αἰνῶς: Σημαίνει καὶ τὸ λίαν,

αἰνῶς ἀκτίνεσιν ἐοικότες ἠελίοιο.

Αἰολεῖς: Οἱ περὶ Σικελίαν. Ὀρέστης κατὰ χρησμὸν συνήθροισε πολλοὺς τοὺς ὠνομασμένους Αἰολεῖς. ἀπὸ τοῦ οὖν ἀολίζω τὸ συναθροίζω, Αἰολεῖς, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνηθροῖσθαι.

Αἰωνάριος: Ὁ Ἰανουάριος μὴν, οὕτως ἑρμηνεῦσαι Λογγῖνος αὐτὸν βιάζεται, ὡσανεὶ αἰῶνος πατέρα.

Αἰπόλος: Ὁ αἰγονόμος παρὰ τὸ αἶπα, ὅ ἐστιν ὑψηλοῖς τόποις περιπολεῖν. χαίρουσι γὰρ τοῖς ὑψηλοῖς αἱ αἶγες.

Αἴσηπος: Ποταμὸς Λυκίας, Αἰσίποιο ῥοαῖς.

Αἴσιμος: Προσήκων, δίκαιος. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σπορὰ σπόριμος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ αἶσα αἴσιμος, ὅθεν καὶ αἰσιμία. αἴσιμος καὶ ὁ χωλὸς καὶ ὁ ἄτιμος καὶ ὁ ἀμαθής. Ἀριστοφάνης. Τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἴσιος ὁ καθήκων καὶ ἀληθής.

Ἀΐστωρ: Ὁ ἁγνός.

Αἰστητῆρι: Χοιροβοσκῷ.

Αἰσχρίων: Μιτυληναῖος ἐποποιός.

Αἴτιος: Ὁ πρόξενος, ἐκ τοῦ αἰτῶ αἴτιος, τὸ τι ι, ὡς τὸ ἄρκιος. ἢ παρὰ τὸ ἄτη ἄτιος καὶ αἴτιος.

Αἰτωλοί: Οἱ ἀπὸ Αἰτωλίας, οἱ τὴν Καλυδῶνα κατοικοῦντες.

Αἰφηρητιάδαο: Ἀπὸ τοῦ Φέρης Φέρητος γίνεται Φερητίδης, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η Φηρητιάδης.

Ἀΐτης: Ὁ ἐρώμενος καὶ ὁρμητικὸς, παρὰ τὸ ἀΐειν ὅ ἐστι πνέειν. ὁ εἰσπνέων τὸν ἔρωτα τῷ ἐραστῇ, ἢ παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ. ἢ ὁμοίτης ἐστὶν, ὁ ἅμα τινὶ ἰὼν καὶ ὁμοῦ πορευόμενος. ὁ ἄλοχος ἢ ὁμόλεχος. γράφεται διὰ τοῦ ι, τῷ χαρακτῆρι τῶν διὰ τοῦ ιτης, οἷον πολίτης.

Αἰανή: Σκοτεινὴ, ἢ θρηνητικὴ, ἀπὸ τοῦ αἰάζω τὸ θρηνῶ. Σοφοκλῆς,

νυκτὸς αἰανῆς κύκλος.

Αἰανή: Πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ τοῦ Αἰάντου παιδὸς Ἐλύμαντος τοῦ βασιλέως, ὃς τύραννος[c] ἦν. τὸ ἐθνικὸν Αἰαναῖος. Ἰχναῖος γὰρ λέγεται καὶ Ἐδεσσαῖος καὶ Βεροιαῖος.

[c] Leg. Τυρρηνός. Cf. Steph. Byz. in v.

Αἴβουρα: Πόλις Ἰβηρίας, ὁ πολίτης Αἰβουραῖος, ὡς ἄρουρα ἀρουραῖος, Κόλουρα Κολουραῖος, πόλις δὲ ἐστὶ περὶ Πραπιήνην.

Αἰγίλιψ: Πόλις Κεφαληνίας.

Αἰγαί: Πόλις Κιλικίας, ἔστι δὲ καὶ Μακεδονίας καὶ Αἰτωλίας καὶ Εὐβοίας. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ μὲν δισυλλάβου Αἰγαῖος, ἀπὸ δὲ τρισυλλάβου Αἰγαιάτης, καὶ Αἰγαῖον πέλαγος. Καὶ ἡ σελήνη οὕτω καλεῖται, καὶ ὁ Ἀσκληπιός.

Αἰγώνη καὶ Αἰγωνία: Ὀνόματα πόλεων.

Αἴγινα νῆσος: Ὁ πολίτης Αἰγινεὺς, ἢ Αἰγινήτης. ὁ δὲ τοῦ Αἰγινήτου φόρτος ἢ δοῦλος, Αἰγηνιτικὸς, ὡς τὸ Ῥόδιος Ῥοδιακός.

Αἴγυπτος: Αἰγίποτος, διὰ τὸ αἶγας πίονας ἔχειν. Σημαίνει δὲ ὅτι ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ᾽ Αἴγυπτον πληγαί.

Αἰδοσύνη: Ἐπὶ τῶν κεκρυμμένων καὶ ἀφανῶν καὶ λανθάνειν βουλομένων.

Αἰθάλη:... καπνοῦ πεπυκνωμένου, καὶ ὁ κονιορτός. "ἐκέλευσε "τὰ ταμιεῖα τῆς αἰθάλης μαχαιριδίῳ διατιτρᾶν," ὅ ἐστι διατυρεῖν, διατρυπᾶν, διακόπτειν. γίνεται δὲ.... τὸ ἐθνικὸν αἰθαλίτης. τὰ ἀπὸ εἰς λος βαρύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα, μὴ ἐθνικὰ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται, οἷον ὁ αἴολος ὁ κατάστικτος καὶ ποικίλος, αἰόλειος· αἴθω, αἴθαλος αἰθάλειος, σημαίνει δὲ καὶ τὸν καπνόν. δαίδαλος ὁ ποικίλος, δαιδάλειο μεγάλειο, ὡς ἀπὸ τοῦ μεγάλεως βαρυτόνου. πρόσκειται διὰ τὸ ὀμφαλὸς ὀμφάλιος μὴ ἐθνικόν.

Αἰθώπιον: Χώρα Λυδίας, ἀφ᾽ οὗ Ἄρτεμις Αἰθιόπη.

Αἴθαλη: Ἡ Χίος.

Αἰθώ: Ὄνομα πόλεως.

Αἴλινος: Ὠιδὴ, ὀδυρτικὸν, θρηνητικόν.

Αἱμασιά: Κυρίως ὁ ἠκανθωμένος φραγμὸς, ἀπὸ τοῦ αἱμάττεσθαι τοὺς ὑπερβαίνοντας. τὸ δὲ αἱμάττω συντάσσεται μετὰ πτώσεως αἰτιατικῆς.

Αἶνος: Πόλις Θρᾴκης, καὶ Αἰνίτης ὁ πολίτης.

Αἰνή: Χαλεπὴ, δεινή.

Αἴτνη δὲ τὸ ὄρος τῆς Σικελίας.

Αἴξ: Παρὰ τὸ ἀΐξω τὸ ὁρμῶ, ἀῒξ, καὶ κατὰ συναίρεσιν αἶξ, ὅθεν Ὅμηρος, ἴξαλον ταύτην εἶπεν.

ΑἽΡΕΣΙΣ: Ἡ *πρόκρισις, ἀπὸ τὸ αἱρῶ τὸ βούλομαι καὶ προκρίνω.*

ΑἸΣΙΜΊΑ: Ἡ *μαντεία.*

ΑἸΣΎΜΗ *καὶ* ΑἸΣΎΜΝΗ: Πόλις. *αἰσχρὰ γυνὴ καὶ ἄμορφος.*

ΑἸΣΧΎΝΗ *πόλεως, πολιτῶν ἁμαρτία. αἰσχύνη, ἡ τοῖς κατεγνωσμένοις ἐπιγενομένη αἰδώς.*

ΑἸΣΎΜΗ: Πόλις Θρᾴκης, *ὁ πολίτης* Αἰσυμαῖος. *ὡς* Δύμη Δύμαιος.

ΑἸΧΜΑΊ: *Αἱ ἐπιδορατίδες τῶν σιδηρῶν δοράτων, αἵτινες λόγχαι καλοῦνται. παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, ἢ παρὰ τὸ αἷμα χέειν, ἀϊχμὴ, καὶ κράσει αἰχμὴ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἀΐχμή.*

ΑἼΤΗΣΙΣ: Παρὰ Ἀριστοτέλει *αἴτησίς ἐστι τοῦ ἐναντίου ἡ ἐν λόγοις παραγωγὴ, τὸ λαμβάνειν τί παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου, καὶ μετὰ ταῦτα πειρᾶσθαι τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου δεῖξαι τὴν ἐναντιλογίαν τῶν ἀποκρίσεων.*

ΑἸΤΩΛΊΑ: Χώρα, *ἥτις ἐστὶν ἡ* Καλυδών.

ΑἸΨΗΡΉΝ: Ἀντὶ τοῦ ταχεῖαν,

λῦσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.

ΑἿΡΑ: Παρὰ τὸ *ῥαίω τὸ φθείρω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, αἰώρα ἡ κρεμάστρα.*

ΑἼΘΥΓΜΑ: Ὅρμημα. "*ὁ δὲ βασιλείαν ὠνειροπόλει, καὶ αἴθυγμα ἀμηγέπη, καὶ φαντασίαν τινὰ ἀπετέλει μοναρχίας.*"

ΑἿΜΑ: ... *ἡ τελευταία τροφὴ τοῖς ἐναίμοις ζώοις.*

ΑἹΜΗΡΌΝ: Πλῆρες *αἵματος.*

ΑἼΝΙΓΜΑ: *Διήγησις μὲν ὥσπερ γεγονότος, μὴ γεγονότος δὲ μηδὲ γενέσθαι δυναμένου, σημαίνοντος δὲ ὡς τὸ,* "*εἶπε τὰ ξύλα χρίσαι ἐφ' ἑαυτοῖς βασιλέα.*" *ἐκ τοῦ αἰνὸς, ὃ σημαίνει τὸν δεινὸν καὶ φοβερόν. αἰνίγματα, ζητήματα.*

ΑἸΠΌΝ: Τὸ *ἀκρωτήριον.*

ΑἹΡΌΠΙΝΟΝ: Κόσκινον *ἐν ᾧ οἱ πυροὶ σήθονται, ὑπὲρ τοῦ τὰς αἴρας διελθεῖν. λέγεται καὶ τὸ σκοτεινόν.*

ΑἹΡΕΤΏΤΕΡΟΝ: Προκριτότερον, *οὐκ ἐκ παραλλήλου κεῖται τὸ αἱρετώτερον τοῦ βελτίονος, ἀλλ' ἐπὶ πλεῖον τὸ βέλτιον τοῦ αἱρετωτέρου. τὸ μὲν γὰρ αἱρετώτερον ἐν τοῖς αἱρετοῖς καὶ μόνοις, τὸ δὲ βέλτιον, καὶ ἐν ἄλλοις. καὶ γὰρ ἐν θεωρητικοῖς καὶ φυσικοῖς καὶ λογικοῖς ἡ ζήτησις ἡ τοῦ βελτίονος. ὁ γὰρ ζητῶν πότερον*

βελτίων οὐσία ἡ κινουμένη ἢ ἀκίνητος, φυσικὸν μεταχειρίζεται πρόβλημα. λογικὸς δὲ ὁ ζητῶν πότερον ἡ φρόνησις πρακτικωτάτη ἢ θεωρητική.

ΑἼΣΙΜΑ: Τὰ *προσήκοντα, παρὰ τὴν αἶσαν. ἐνίοτε δὲ τὰ καθήκοντα, ἢ τὰ ἀγαθά. ἔστιν ὅτε καὶ τὰ εἱμαρμένα.*

ΑἼΤΙΟΝ: Ἐξ *οὗ γίνεταί τι κλίνης τεχνικὸν, ὡς ἡ ἀνάπαυσις δι' ἣν ἡ κλίνη. ὀργανικὸν αἴτιον, ὡς τὸ σκέπαρνον καὶ ὁ πρίων, δι' ὧν ἡ κλίνη, ὑλικὸν αἴτιον.*

ΑἼΤΙΟΝ: Ὅτι *τετραχῶς τὰ αἴτια, ὡς ὕλη, ὡς εἶδος, ὡς τέλος, ὡς ποιητικόν· καὶ τῶν αἰτίων τὰ μὲν προκαταρκτικὰ, τὰ δὲ συνεργὰ, ἢ συναίτια, τὰ δὲ τελικά· αἰτιῶδες ψεῦδος, ὃ ἀπὸ ψεύδους ἄρχεται, ἢ μὴ εἰς ἀκόλουθον λήγει, ἢ ἔχει τὸ λῆγον τὸ ἀρχόμενον ὡς ἀκόλουθον, οἷον διότι νὺξ ἐστὶ, Δίων περιπατεῖ.*

ἈΪΔΩΝΙΑ: Τὰ *τοῦ Ἅδου θανάσιμα.*

ἈΪΔΙΟΝ: Τὸ *ἀρχὴν μὲν ἔχον, τέλος δὲ οὐκ ἔχον. ἔστι δὲ ἀΐδιον τὸ ἀρχὴν μὲν μὴ ἔχον, τέλος δὲ ἔχον. ἔστι δὲ τὸ ἀΐδιον, τὸ μήτε ἀρχὴν μήτε τέλος ἔχον, ὥσπερ ὁ Θεός. Ἀΐδιόν ἐστι τὸ μὴ ἑαυτὸ ὃ ἐστὶν κατ' οὐσίαν νοηθῆναι δυνάμενον. ἀΐδιον δὲ λέγεται, τὸ ἀεὶ διὸν, ἤγουν τὸ μηδέποτε ἀρξάμενον μηδὲ λῆγον. οὐ πᾶν γὰρ ἀτελεύτητον, πάντως καὶ ἄναρχον. οἱ γὰρ ἄγγελοι καὶ αἱ ψυχαὶ, ἀρχὴν μὲν ἔσχον τοῦ εἶναι, τέλος δὲ οὐκ ἔχουσιν. ἀΐδιον δὲ οὐδὲν ἄλλο, ἢ μόνον ἡ θεότης.*

ΑἸΣΩΠΕΙΟΝ *αἷμα, ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων· οὐ γὰρ ἐνδίκως ἀπέκτειναν τὸν Αἴσωπον οἱ Δελφοί.*

ΑἸΔΕΣΑΣΘΑΙ: ... *οὕτω Λυσίας καὶ Δημοσθένης. ἐν δὲ τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, ἀντὶ τοῦ ἐξελάσεται καὶ πείσειν.*

ΑἸΘΥΞΑΣΑ: Κι*νήσασα.*

ΑἸΘΥΣΣΩ: *Αἰθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπὲρ κόμης.*

ΑἼΘΩ: Τὸ *καίω, ἔθω δὲ τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι ψιλὸν, καὶ Ὅμηρος,*

> *ἔθων Οἰνῆος ἀλωὴν,*

ἤτοι ἀμπελινὸν χωρίον.

ΑἼΝΥΜΑΙ: Τὸ *ἀφαιρῶ ἢ τὸ λαμβάνω. παρὰ τὸ αἱρῶ ἀρνῶ ὡς περῶ περνῶ, ἀφ' οὗ*

> *περνάσω νήσων ἐπὶ τηλεδαπαῶν·*

παράγωγον αἴρνυμι καὶ αἴρνυμαι, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ αἴνυμαι.

Αἵρεσθε: Προσενέγκασθε, οὐ σῖτον αἵρεσθε, οὐχ ὕπνου λαβεῖν μέρος.

Αἶρε: Πρόσφερε, Ὅμηρος

μή μοι αἶνον ἄειρε.

καὶ Ἀριστοφάνης,

αἶρ' αἶρε μάζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.

Αἱρεῖ: Φονεύει, ἀναιρεῖ, Σοφοκλῆς,

πόλεμος γὰρ οὐδέν' ἄνδρα[d]
αἱρεῖ πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεὶ,

σημαίνει καὶ τὸ λαμβάνει. αἵρειν, αὔξειν, ἢ τράπεζαν παρατιθέναι ἢ αἵρειν.

Αἱρῆι: Βούλῃ ἐπείπερ αὐτὸς αἱρῇ λέγειν.

Αἱρούμενος: Βουλόμενος, καὶ δεῖπνον αἱρούμενος.

Αἱρῇ: Ἀντὶ τοῦ λαμβάνει, μετέχεις, "σῖτον αἱρῇ τὸν αὐτὸν "ἐκείνοις, καὶ πόμα παραπλήσιον."

Αἰσθόμενοι: Νοήσαντες. "οἱ δὲ τὴν προθυμίαν τοῦ Καίσα"ρος ἰδόντες, καὶ τὰ ἔργα ὁμολογοῦντα ταῖς ἐλπίσιν αἰσθόμενοι."

Αἰτιῶμαι: Γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. ὅταν μὲν γενικῇ συντάσσεται τοιοῦτον ἐστὶν, οἷον αἴτιον ἀποφαίνω. ὅταν δὲ αἰτιατικῇ, οἷον μέμφομαι.

Αἰτίσασθαι: Τὸ χρήσασθαι, "ἀνδρὸς τίτθη, ἣν ἄν τις ἡμῶν "παιδίων ἠτίσατο."

Αἴ: Σημαίνει τὸ εἴθε. ἰστέον ὅτι τὸ αἶ γέγονεν ἐκ τοῦ εἶ τοῦ εὐκτικοῦ ἐπιρρήματος. ἔστι γὰρ εἶ ὃ σημαίνει τὸ εἴθε, τοῦτο τὸ εἶ γίνεται αἶ, τοῦ ε τραπέντος εἰς α.

Αἴθ' ὄφελες θανεῖν, ἢ πανύστατον ὀρχήσασθαι,

περὶ τῆς Γλαυκὸς τοῦτο, ἣν ὅταν λάβωσι τὰ παιδία περιάγουσιν, ἡ δὲ μὴ βλέπουσα δι' ἡμέρας, ὥσπερ ὀρχεῖται.

Αἶψα: Ἀντὶ τοῦ ταχέως,

αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.

γίνεται δὲ καὶ κατὰ στέρησεν τοῦ ἴψαι τοῦ σημαίνοντος τὸ βλάψαι. τὸ γὰρ βλάπτον, καὶ ἐμποδίζειν ἀνάγκη, τὸ δὲ ἀνεμπόδιστον ταχὺ γίνεται. ἢ παρὰ τὸ ἄψω αἶψα, δοκεῖ γὰρ ταχέως γινόμενον, ἀλλήλων ἅπτεσθαι κατὰ συνέχειαν.

Ἀκαρίδιος: Ὁ βραχύτατος, "ἀκαρίδιος ὁ ἀνθρώπινος βίος, "καὶ μετ' ὀλίγον πάντα ἐξετάθημεν."

[d] Leg. ἄνδρ' ἑκὼν Phil. 437.

Ἀκαλός: Ἥσυχος. ἔστιν ἦκα τὸ ἠρέμα καὶ ἡσύχως, ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον ἤκαλος, ὡς πέμπω πέμπελος, καὶ κατὰ συστάδην, ἀκαλός.

Ἀκηδής: Ἄταφος, ἀμελής. "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς ἑαυτοῦ πολέμους ἀκηδεῖς οὐχ ὑπέμειναν παριδεῖν."

Ἀκιδνός: Ὁ ἀσθενὴς, παρὰ τὸ κινῶ ἄκινος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἀκιδνὸς, ὁ μὴ κινούμενος. ἢ παρὰ τὸ αἰκίζω ἀκιδὴς, ὁ εὐτελὴς, καὶ ἐν αἰκισμοῖς ὤν.

Ἀκόλαστος: Ἀκρατής. θρασύς. ἢ ὁ ἀπαίδευτος. παρὰ τὸ μὴ κολάσεως τετυχηκέναι, ὅ ἐστι παιδείας. ἐπὶ δὲ τοῦ κατωφεροῦς, παρὰ τὸ μὴ κολάσαι τὴν ἐπιθυμίαν.

Ἀκριβής: Ὁ νέος, καὶ ἡ δι' ἀναγκαίων γενομένη, καὶ ὧν πᾶσα σπουδαίου ὑπόληψις ἔχει. ἀκριβὴς καὶ ὁ βέβαιος, "ἐλέγετο γὰρ ἀκριβὴς ζηλωτὴς τῆς τοῦ Μάνεντος δόξης."

Ἄκριτος: Ὁ ἀδιάκριτος, οὕτω Δημοσθένης.

Ἀκρέμων: Ὁ κλάδος, ὁ βλαστὸς, παρὰ τὸ ἄκρον, ἢ παρὰ τὸ κρέμω, ὁ αὐτὸς καὶ κρεμῶν λέγεται.

Ἀκταί: Οἱ ζωγράφοι.

Ἄκυλος: Τῆς πρίνου ὁ καρπὸς, ἔκυλος δὲ, εἶδος βοτάνης.

Ἄκακοι: Οἱ ἁπλούστεροι. καὶ ὁ Ἀπόστολος, "τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων."

Ἀκαλανθίς: Εἶδος ὀρνέου, ἢ ἡ κύων, παρὰ τὸ αἰκάλλειν ἴσως τοὺς γνωρίμους, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους.

Ἀκαλίφη: Θαλάσσιον φυτὸν, δῆξιν καὶ κνησμὸν ἐμποιοῦσα. ἢ ἡ χερσαία κνίδη παυσαμένη τῆς δυσκολίας ἀπὸ τῆς ὀργῆς τὴν ἀκαλήφην ἀφελεῖσθαι. ἀκαλήφη δὲ ἡ θάλασσα[c], ἥτις καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται, ἔστι κογχυλίδιον τί. Ἀριστοφάνης,

καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλίφας.

καὶ Φερεκράτης· κατὰ ἀντίφρασιν δὲ ἀκαλίφη, ἡ ἔχουσα ἀκαλὴν τὴν ἀφὴν, ἧς οὐκ ἔστιν ἀκαλῶς, ὅ ἐστιν ἡσύχως, ἅπτεσθαι. τὰ δὲ διὰ τοῦ ι μονογενῆ, διὰ τοῦ ι γράφονται, οἷον Σίφη ἡ πόλις, ἀγρίφη ἡ σκάφη, τὸ κνήφη καὶ ἀκαλήφη σεσημείωται.

Ἄκανθα: Παρὰ τὸ ἀκῇ ἀνθεῖν, ὅ ἐστι τῇ ὀξύτητι. ἀκάνθας δὲ ἡ θεία γραφὴ τὰς βιωτικὰς λέγει φροντίδας.

Ἀκαθαρσία: Τὰ ἐκ φυσικῆς ἀνάγκης συμβαίνοντα.

[c] Leg. θαλασσία.

Ἄκεσσα: Ῥωμαϊκόν τι μηχάνημα, ἐκ δενδροτομίας πρὸς ἐρυμνότητα μετασκευαζόμενον.

Ἄκη: Πόλις ἐν Φοινίκῃ, ἡ νῦν καλουμένη Πτολεμαΐς.

Ἀκιδαλία: Ὄνομα κρήνης.

Ἀκίνησης: Ὄνομα τόπου.

Ἀκηδία: Πάρεσις ψυχῆς, νοὸς ἔκλυσις.

Ἀκίς: Ἡ ὀξύτης.

Ἄκρα: Τελεία, ἄκραν ἐπὶ γύαλον, ἐπ' ἄκραν πέτραν.

Ἄκρας νυκτὸς, περὶ πρῶτον ὕπνον.

Ἀκρασία: Ἀνωμαλία, παρὰ τὸ μὴ συγκεκράσθαι, Ἰώσηπος. Ἀκρασία ἐστὶν ἕξις βιαστικὴ παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν πρὸς τὰ δοκοῦντα ἡδέα εἶναι.

Ἀκράγαντος: Πόλις Σικελίας ἀπὸ ποταμοῦ παραρρέοντος. φησὶ γάρις[c] ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν Σικελῶν πόλεων, ἐκ τῶν ποταμῶν ὀνομάζονται. οἱ δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ Ἀκράγαντος Διὸς, καὶ Ἀστερόπης τῆς Ὠκεανοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἀκραγαντῖνος.

Ἀκρησία, ἡ ἀκρασία. ἀκρισία δὲ ἡ ἀδιακρισία καὶ ἡ κακὴ κρίσις ι.

Ἀκρίς: Παρὰ τὸ κάρη καρὴς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀκρίς. οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ ἄκρα τῶν σταχύων καὶ τῶν φυτῶν νέμεσθαι.

Ἀκρίς: Βοτάνη τὶς οὕτω λεγομένη, καὶ ὁ Σολομῶν ἡμᾶς διδάσκει λέγων, "ἀνθήσει τὸ ἀμύγδαλον, καὶ παχυνθήσεται ἡ "ἀκρίς." ταῦτα οἶμαι καὶ τὸν βαπτιστὴν Ἰωάννην καὶ πρόδρομον ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐσθίειν.

Ἀκρόπολις: Πόλις Λιβύης.

Ἀκροπόλοισιν: Ἐπὶ οὐδετέρου ὡς οἶμαι. ὧν τὰ ἄκρα καὶ αἱ κορυφαὶ περιπολοῦνται καὶ κινοῦνται.

Ἀκρώρεια: Ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους, ἢ ἄκρον ὄρους, ἐν ᾧ οἱ κατοικοῦντες ἀκρωρῆται.

Ἀκτάλη: Ἡ παραθαλασσία,

δῶρα παρ' ἀκτάλῃ σοι τάδ' ἐπ' ὠφελείῃς.

ἐν ἐπιγραφῇ τοῦτο εὗρον. παρὰ τὸ κλᾶσθαι ἐν αὐτῇ τὰ κύματα.

Ἀκτίς: Παρὰ τὸ ἄγω ἄξω, ἦχα, ἦγμαι, γέγονεν ἀκτίς. οἷον

[c] Leg. Δοῦρις.

ἡ ἁπανταχοῦ φερομένη καὶ ἀναστρεφομένη. ἡ γὰρ ἀκτὶς τοῦ ἡλίου πάνυ ἐστὶν ἐκτεταμένη. ἀκτὶς, ἡ οὖσα ὁρμητική.

Ἀκυληΐα: Πόλις Ἰταλίας πολυάνθρωπος προκειμένη ἐν θαλάσσῃ, καὶ Ἀκυληΐσιοι.

Ἄκυθος καὶ παμμάκυθος ὁ μωρὸς, οὕτω Θεόγνωστος.

Ἄκυτος: Νῆσος περὶ τὴν Κυδωνίαν Κρήτης. ὁ νησιώτης Ἀκύτιος.

Ἀκόνιτον: Εὐφορίων λέγει τὴν βοτάνην, ἣν οὐδεὶς δύναται κονίσαι, ὅ ἐστι νικῆσαι, δηλητηριώδης γάρ ἐστι.

Ἀκκώ: Ὄνομα γυναικὸς Σαμίας ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένης.

Ἀκίνητος σφραγὶς, ὁ Υἱὸς κατὰ τὸ ἄτρεπτον καὶ ἀναλλοίωτον, ῥηθήσεται καὶ κινουμένη, κατὰ τὸ μὴ εἶναι ἄψυχος, ἀλλὰ ζῶσα. ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελίου δὲ σφραγὶς ἐλήφθη, "τοῦτον γὰρ ὁ "πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Θεός."

Ἀκάσιον: Ὄνομα ὄρους.

Ἀκάματον: Πολὺ καὶ ἄσβεστον. ἀκάματον πῦρ.

Ἀκενόσπουδον: "Παρὰ τοῦ Διαγνήτου ἔμαθον τὸ ἀκενό-"σπουδον καὶ τὸ ἀπιστητικὸν," φησὶ Μάρκος ὁ φιλόσοφος βασιλεύς.

Ἀκήλητον, ἄθελκτον, ἀπηνὲς, "καὶ τὸ ἀκήλητον τοῦ θυμοῦ, "ἔθελξε λύρα," ἢ τὸν ἀκήλητον θυμόν.

Ἀκούβιτα: Στρωμναὶ μαλακαί.

Ἄκρον ἐπιλίγδην, μεσότητος ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύδην, ὅσον ἐπιψαῦσαι μόνον.

Ἀκροθινίων, σκύλων, λαφύρων. Ἀπόστολος, "ᾧ καὶ δεκά-"την Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης."

Ἀκροᾶσθαι: Ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν, οὕτως Ἀντιφῶν.

Ἀκροκελαινιόων: Τὸ ἄκρον τοῦ κύματος μελαίνων.

Ἄλαστε, ἀνεπίληστε, "τέκνον ἐμὸν ἄλαστον."

Ἀλαζών: Ἐκ τοῦ ἄλᾶν ζῶν, οὐκ ἐξ ἐπιτηδεύματος ἀλλ' ἐξ ἀπάτης.

Ἀλβανοί: Ὄνομα ἔθνους Γαλατῶν. τούτων φασὶ τὴν γῆν εὐδαίμονα καὶ καρποὺς ἐνεγκεῖν οὖσαν ἀγαθὴν, οἶνον πολὺν καὶ ἡδὺν ἔχουσαν.

Ἀληθής: Ὁ τὰ ὄντα ὡς ἔχει λέγων.

Ἄληξ: Ποταμὸς Ἰταλίας.

Ἁλίαρτος: Ὁ ἠρτημένος ἅλατι, Ἁλιάρτης, ὁ ἀπὸ Ἁλιαρτίας χώρας.

Ἁλιζῶνες: Οἱ Βιθυνοὶ, ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν θαλάσσῃ διέζωσται, καὶ οἱονεὶ χερσόνησος ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου τῆς Προποντίδος διεζευγμένη.

Ἁλικαρνασός: Πόλις Καρίας, ἀπὸ τοῦ ἅλιον περιέχεσθαι τὴν Καρίαν.

Ἅλιος: Θαλάσσιος, καὶ ὁ ἥλιος κατὰ τροπὴν Δωρικὴν, καὶ ἄλιος ὁ μάταιος.

Ἀλκτῆρες: Οἱ φύλακες, ἄλογοι ἐρανισταὶ, οἱ μὴ ἐξελέγχοντες τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς.

Ἀλλοπρόσαλλος: Εὐμετάβλητος, ἀνάρμοστος.

Ἄλλος: Ἀντὶ τοῦ ἕτερος,

Δϊ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.

Ἁλμυρός: Ὡς τόλμη τολμηρὸς, οὕτω καὶ ἅλμη ἁλμυρὸς, καὶ ὡς τύρα τυρός. κυρίως δὲ τίθεται ἡ λέξις ἐπὶ τῶν εἰς ἅλα μυρομένων ποταμῶν, ὅ ἐστιν ἐκχεομένων.

Ἀλοιμός: Ἡ ἐπάνω τοῦ θαλάμου γανώσεως ἐνιεῖσα ἐπάλειψις, καθάπερ πετάλωσις οὖσα ἐν αὐτῷ, ὡς οὖν λείπω λοιμὸς, οὕτως ἀλείφω ἀλοιμός.

Ἄλπις: Ὄρος μέγα τῆς Εὐρώπης, ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ἴστρος, καὶ ἄλλο δυτικώτερον, ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ῥῆνος ποτάμος· Ἄλπις δὲ λέγεται ἀπό τινος Ἄλπιδος, ὑπὸ τοὺς τόπους ἀνῃρημένου· ἢ παρὰ τὸ ἄλτον ὃ σημαίνει τὸ ὑψηλόν.

Ἅλς: Ἡ θάλασσα, παρὰ τὸ ἀλς τὸ συνεστραμμένον καὶ ἠθροισμένον.

Ἀλαζόνας: Τοὺς ἐφ' οἷς οὐκ ἔχουσιν αὐχοῦντας ὡς ἔχοντας· οὕτως Παῦλος ὁ Ἀπόστολος.

Ἀλάβανδα: Πόλις Καρίας.

Ἀλάκατος καὶ ἠλάκατος καὶ ἀλακάτη: Παρὰ τὸ ἄγω ἄξω γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν ἀκτὸς, τὸ θηλυκὸν ἀκτὴ, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς ὥσπερ εἴωθε, γίνεται ἀλακάτη, ἡ ἄγουσα τὸ ἔριον ἢ τὸ λινόν.

'Αλεας: Πόλις Θεσσαλίας, οἱ πολῖται 'Αλεῖς.

'Αλετρόττησις: Τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου, ἢ τὸ κόσκινον· σήθω σήσω, σῆσις, τροπῇ τοῦ τ εἰς σ τῆσις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ τὸ ἄλευρον ἀλευρόττησις.

'Αλάβαστρα: Πόλις Φρυγίας, τὸ ἐθνικὸν, 'Αλαβαστρίτης.

'Αλάβανδα: Πόλις Καρίας· ὁ πολίτης 'Αλαβανδεύς.

'Αλήθεια: Τὸ μὴ διαψευσθῆναι τῆς τοῦ ὄντος κατανοήσεως, ἢ ἡ τοῦ ὄντος ὄντως ἀληθὴς κατανόησις.

'Αλεκτρτών: 'Επὶ ἄρσενος καὶ θηλείας, ἀλέκτωρ δὲ ἐπὶ μόνου ἀρσενικοῦ, ἀλεκτορὶς δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ· ὁ ἐκ τῶν λέκτρων, τουτέστι τῶν κοιτῶν ἡμᾶς διεγείρων.

'Αλιξάντοις: ... 'Εν ἐπιγράμματι,

ἀλιξάντοισι χοιράσιν.

'Αλλαρία: Πόλις Κρήτης· τὸ ἐθνικὸν 'Αλλαριάτης.

'Αληπής: Πηγὴ ἐν 'Εφέσῳ.

'Αλήθεια: 'Απόφασις λέγουσα τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον, καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον.

῞Αλμη: Παρὰ τὸ ἁλὸς ἅλη καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἅλμη.

'Αλόπη: Χώρα, ἡ καλουμένη Κία πρὸς τῇ 'Εφέσῳ, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ παραλίῳ αὐτῆς πρῶτον αὐτομάτως πηχθῆναι.

'Αλουργοπωλική: 'Η πορφυροπωλικὴ λεγομένη· οὕτως 'Ισαῖος.

'Αλίσαρνα: Πόλις Τρῳάδος, ὁ πολίτης 'Αλισαρναῖος.

῞Αλπεις: Αἱ ἐν στενοχωρίᾳ δίοδοι.

'Αλωπεκόννησος: Πόλις ἐστὶ μία τῶν ἐν χερονήσῳ.

'Αλυπία: ῞Εξις καθ' ἣν ἀνέκτατοι ἐσμὲν πρὸς λύπην.

'Αλωπεκεία: 'Η νόσος ἡ περὶ τὴν κεφαλὴν, ἣ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται.

'Αλάβαστρον: Μυροθήκη ψήφινος ἢ λίθινος· ἀλάβαστόν τι ὂν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ ἀλάβαστρον, οὗ λαβέσθαι διὰ λειότητα ἀδύνατον.

῞Αλιον: Παρὰ τὸ ἃλς ἁλὸς ἅλιον, ὡς πτὺξ πτυχὸς πτύχιον, οἱονεὶ τὸ εἰς θάλασσαν ῥιπτόμενον καὶ ἀφανιζόμενον.

'Αλήϊον: Πεδίον Κιλικίας, τὸ ἐθνικὸν 'Αλήϊος· ὁ πλανητικός.

'Αλίαστον: 'Ακατάπαυστον, ἢ ὃ οὐ δύναταί τις ἐκφυγεῖν.

῞Αλας: Τὸ ἐσθιόμενον· παρὰ δὲ τῷ Εὐαγγελίῳ ἡ φρόνησις.

Ἀλογίου δίκη, ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες, τὸν λόγον οὐ διδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς ἀδικημάτων.

Ἀλήπεδον: Τὸ ὁμαλὸν, οὕτως εὗρον παρὰ τῷ Ψελλῷ.

Ἀλαλάζειν: Παρὰ τὴν ἀλάλην, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον.

Ἀλείς: Ἀντὶ τοῦ συσταλείς· καὶ ἀλεῖς ἀντὶ τοῦ ἁλιεῖς.

Ἀλήθω: Ὥσπερ κνῶ κνήθω, οὕτως ἀλῶ ἀλήθω.

Ἅλμενος: Ἐξαλλόμενος, κατασυγκοπτόμενος· τὸ θέμα ἅλλω τὸ πηδῶ.

Ἀλύειν: Ἀδημονεῖν, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, τὸ μὴ λύσιν εὑρίσκειν τῶν κακῶν· ἀλύειν καὶ τὸ χαίρειν, παρὰ τὸ ἄγαν λελύσθαι καὶ διακεχύσθαι.

Ἀλῶ: Τὸ πλανῶ, καὶ ἀλλῶ τὸ συλλαμβάνω.

Ἀλίσας: Ἀντὶ τοῦ κονίσας. καὶ ἀλίζειν τὸ ἀλείφεσθαι, ἢ ἅλας ἐπιτάττειν, οὕτως εὗρον παρὰ τῷ Ψελλῷ.

Ἀλδαίνειν: Μεμηνέναι, τοῦ Ψελλοῦ.

Ἀλλά: Ἀντὶ τοῦ ὅταν, καὶ ἀντὶ τοῦ γε. οὗτος ὁ σύνδεσμος δοκεῖ προκειμένοις τισὶν ἐπιφέρεσθαι, οἷον "οὐκ ἐγὼ ταῦτ' εἶπον "ἀλλ' ὁ δεῖνα." καὶ ἐν τῷ, "οὐ μὴν ἀλλ' ἔγωγε." ἐν ἀρχῇ δὲ λόγου ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος θαυμασμόν τινα καὶ ἔκπληξιν εἰσάγει, οἷον "ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ."

Ἀλείπτως: Ἀνενδεῶς, ἀλήπτως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀδώρως, ἦτα.

Ἄληκτον: Ὑμνεῖ τὸν κενούμενον λόγον. ἔστι δὲ καὶ μεσότητος ἐπίρρημα, μετάγεται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος εἰς ἐπίρρημα.

Ἀλλοτρίων: Πολεμίων, Δαβὶδ, "καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι "τοῦ δούλου σου," τουτέστι τῶν πολεμίων.

Ἄλλως: Ἀντὶ τοῦ ματαίως, παρὰ τὸ ἦλος τὸ μάταιον, οἷον

δαιμόνιε φρένας ἠλέ.

καὶ διπλασιασμῷ τοῦ λ καὶ συστολῇ τοῦ η, ἄλλως εἰώθασι γὰρ οἱ Δωριεῖς διπλασιάζοντες τὸ ἀμετάβολον, συστέλλειν τὰς ὑπερκειμένας συλλαβάς.

Ἀλογίστως: Ἄνευ λόγου καὶ τινὸς αἰτίας. τοῦ Θεολόγου· "μηδὲν εἰκῇ μηδὲ ἀλογίστως μηδὲ χαμερπῶς."

Ἀλκτών: Παρὰ τὸ κύειν ἐν τῇ θαλάσσῃ, τοῦτο ἐστὶ θαλάσσιον ὄρνεον, αὕτη γὰρ παρ' αὐτοῖς νοσσεύειν τοῖς αἰγιαλοῖς πέφυκεν, ἐπ' αὐτῆς τὰ ὠὰ τῆς ψάμμου καταθεμένη, καὶ νοσσεύει κατὰ

μέσον τοῦ χειμῶνος, ὅτε πολλοῖς καὶ βιαίοις ἀνέμοις ἡ θάλαττα τῇ γῇ προσαράσσεται. ἀλλ' ὅμως κοιμίζονται μὲν πάντες οἱ ἄνεμοι, ἡσυχάζει δὲ κύματα θαλάσσης, ὅταν ἀλκυὼν ἐπωάζει τὰς ἑπτὰ ἡμέρας· ἐν τοσαύταις γὰρ μόναις ἐκλεπίζει τοὺς νεοττούς. ἐπεὶ δὲ τροφῆς αὐτοῖς χρεία, ἄλλας ἑπτὰ πρὸς τὴν τῶν νεοττῶν αὔξησιν ὁ μεγάδωρος Θεὸς τῷ μικροτάτῳ ζώῳ παρέσχετο· καὶ ναυτικοὶ πάντες ἴσασι τοῦτο, καὶ ἀλκυωνήτιδας τὰς ἡμέρας ἐκείνας προσαγορεύουσι.

Ἀλληλούϊα: *Αἶνος Θεοῦ. ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἀλληλοῦ αἶνος, τὸ δὲ ἴα Θεός.*

Ἀμάργατος[d]: *Μὴ φθόνου ἄξιος, δηλοῖ καὶ τὸ πολύ.*

Ἄμβων: *Ὁ ὑψηλὸς τόπος, κυρίως δὲ τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος, παρὰ τὸ βῶ βῶν καὶ ἀνάβων, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄμβων.*

Ἄμητος: *Καιρὸς θέρους· ἀμητὸς ὁ θερισμός.*

Ἀμφιβάτωρ: *Ἄμφω τοὺς γονεῖς ἔχων.*

Ἀμαιμάκετος: *Καὶ ἀμαιμακέτης, ὁ μακρὸς, ὁ ἀκαταγώνιστος, ὁ ἀκαταπόνητος· ἢ παρὰ τὸ μῆκος μάκετος, οἷον καὶ διπλασιασμῷ μαμάκετος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α καὶ τοῦ ι ἀμαιμάκετος ὁ ὑπερφυής· τὸ δὲ*

πνείουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ.

παρὰ τὸ μαιμῶ μαίμακα, ὃ καὶ μαιμάω ῥῆμα, Ὅμηρος,

ὡς δ' ἀναμαιμάει.

Ἀμβλύς: *Παρὰ τὸ μῶλος ὅ ἐστι ἐγχρονισμὸς τῆς μάχης, γέγονε μολὺς, ὡς ἵππος ἱππύς· καὶ κατὰ στέρησιν ἀμωλὺς, ὁ μὴ ἐπὶ μωλὸν καὶ πόλεμον ἐπιτήδειος, συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β ἀμβλύς.*

Ἀμβροσία: *Τροφὴ θεία, ἧς οἱ βροτοὶ οὐ μετέχουσιν.*

Ἀμνηστεία: *Ἡ ἀγαμία. ἀμνηστία δὲ ἡ λήθη ι.*

Ἁματροχία: *Τὸ ἅμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι.*

Ἁμαξοτροχιά: *Ὁ τύπος καὶ ἡ ἐγχάραξις τοῦ τροχοῦ.*

Ἁμαρτία: *Ἡ τοῦ καλῶς ἔχοντος παρεκτροπὴ, καὶ ἡ τοῦ κατὰ σκοπὸν καὶ κατὰ γνώμην ἔκπτωσις, πρὸς τὴν ἀπηγορευμένην ἡδονὴν τοῦ λογισμοῦ συγκατάθεσις.*

Ἁμαρτία: *Γνωστικοῦ, γνῶσις ψευδὴς, αὐτῶν τῶν πραγμάτων*

[d] Leg. ἀμέγαρτος.

τῆς θεωρίας ἐκ πάθους τεχθεῖσα τινὸς, ἢ ἐκ τοῦ μὴ καλῶς βασανίζεσθαι τὸ πρόβλημα.

ʽΑμαρτία: ʽΗ τῆς προσηκούσης πράξεως ἀπόπτωσις· ἔστι δὲ καὶ πρᾶξις παρὰ τὸν προσήκοντα λόγον πραττομένη.

Ἄμανον: Ὄρος πρὸς τῇ Κιλικίᾳ. Ὀρέστης ἀπὸ Ταύρων σὺν Ἰφιγενείᾳ τὴν Ἄρτεμιν κομίσας, τῆς μανίας λύσιν εὗρεν.

Ἀμήριον: Πόλις Ἰταλίας, ὡς ʽΡήγιον, τὸ ἐθνικὸν Ἀμερῖνος, ὡς Ἀμήστρατος πόλις Σικελίας Ἀμηστρατῖνος.

Ἄμφηκες: Ξίφος δίστομον ἑκατέρωθεν ἠκονημένον.

Ἀμβλωθρίδιον: Τὸ ἀμβλωθὲν βρέφος, τουτέστι τὸ ἄωρον, παρὰ τὸ ἀμβλὰ ἔχειν τὰ ὄσσα ἤτοι τοὺς ὀφθαλμούς· τὸ ἀτελὲς βρέφος ἀποβαλεῖν, καὶ τὰ πρὸς τοῦτο φάρμακα ἀμβλωθρίδια καλοῦσιν οἱ ἰατροί. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμπέλων, ὁπόταν γὰρ αὗται τοὺς λεγομένους ὀφθαλμοὺς ἀποκαθεῖεν, λέγομεν αὐτὰς ἀμβλυώττειν.

Ἀμφισβητεῖν: Ἀμφιβάλλειν, τουτέστι τὸ μὴ ἐφ' ἕνα σκοπὸν βάλλειν τὸν λογισμὸν ἀλλ' ἐπὶ δύο, ἀφ' οὗ ἀμφίβολος ὁ ἐν διπλῇ γνώμῃ κείμενος, καὶ ἀμφιβολία ἡ διπλῇ γνώμη.

Ἀμέρδω: Στερίσκω, "ὄσσε δ' ἄμερδεν αὐγὴ χαλκείη."

Ἀναδιπλασιασμός: Ὅταν τὸ ἑξῆς τῆς λέξεως δὶς τὸ αὐτὸ σύμφωνον ἔχῃ.

Ἀναφλασμός: Τὰ ἀφροδίσια· καὶ ἀναφλᾶν τὸ μάττειν τὸ αἰδοῖον.

Ἀνδρόβαλος: ʽΟ κακοῦργος ὁ ἀνδροφόνος, οὕτως λέγεται κἂν γυναῖκα τίς κτείνῃ.

Ἀνδρεών: ʽΟ μέγας οἶκος παρ' ʽΗροδότῳ.

Ἀνδράγχος: Δήμιος ὁ τοὺς ἄνδρας ἄγχων ἤτοι πνίγων.

Ἄνθρωπος: Διαφόρων φύσεων ὁμόχρονος ὕπαρξίς τε καὶ ἕνωσις· ἢ ἄνθρωπός ἐστιν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ἑτερουσιῶν κατ' αὐτὸ συντεθείς.

Ἀνθήλιος: Λέγεται ἡ νεφέλη ἡ πυρρὰ, ἡ φοινικίζουσα.

Ἄνομοι: . . . . οἱ ἀποστατήσαντες αὐτῶν, ἢ μηδὲ τὴν ἀρχὴν προσελθόντες.

Ἀνάκλασις: ʽΗ ἀπό τινος ἐπί τι κίνησις, καὶ ἐξ ἐκείνου πάλιν ἐξ οὗ προῆλθεν ἐπιστροφὴ, ὡς ἐπὶ τῆς σφαίρας.

ἈΝΆΜΝΗΣΙΣ: Μνήμης ἐξιτήλου γενομένης ἀνάκτησις.

ἈΝΔΕΝΆΚΗΝ: Ἐνταῦθα τὸ αν ἀντὶ τῆς ἀνὰ κεῖται κατὰ συνέκπτωσιν· ἡ νάκη τῆς νάκης, σημαίνει τὸ δέρμα.

ἈΝΑΔΡΟΜΉ: Ἀναδασμὸς, ἐγὼ δὲ λέγω ἀνάκτησις.

ἈΝΤΊΛΗΨΙΣ: Ἡ βοήθεια, καὶ ἡ ἐπίληψις παρὰ Πλάτωνι.

ἈΝΆΣΤΑΣΙΣ: Ἡ τοῦ πεπτωκότος ἔγερσις. ἀνάστασις δὲ κοινὴ ἡ τῶν διεζευχθέντων στοιχείων, κελεύσει τοῦ κτίσαντος πρὸς ἑαυτὰ συνδρομή.

ἈΝΆΣΤΑΣΙΣ: Λύσις, μετάθεσις τῆς λογικῆς φύσεως ἐκ φθορᾶς ἐπὶ τὴν ἀφθαρσίαν, καὶ ἐκ τῆς ἀγνοίας ἐπὶ τὴν ἀπλανῆ γνῶσιν.

ἈΝΤΙΈΑΡΑ: Πόλις τῶν Σάρδεων.

ἈΝΑΛΟΓΊΑ: Ἡ τὸ πολυσχεδὲς τῶν ἀνθρώπων φθέγμα συντόνως παραδιδοῦσα.

ἈΝΆΒΑΡΖΑ: Πόλις Κιλικίας, ἀπὸ τοῦ Τάρβα τοῦ κτίσαντος. ὁ πολίτης Ἀναζαρβεὺς, ὡς Καριανδεὺς, ἀφ' ἧς ἦν Διοσκορίδης ἰατρὸς χρηματίζων, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Ἀναζαρβεύς.

ἎΝΕΟΣ. ἈΝΑΪΟΣ: Ἐντεῦθεν ἦν Μενέλαος ὁ περιπατητικὸς φιλόσοφος.

ἈΝΘΗΔΏΝ: Ἡ μέλισσα, παρὰ τὸ ἄνθη ἔδειν.

ἈΝΊΑ: Παρὰ τὸ ἰῶ, ὃ σημαίνει τὸ ὑγιάζω, γίνεται ἀϊῶ κατὰ στέρησιν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἡ γὰρ ἀνία ἐστέρηται τῆς ἰάσεως.

ἈΝΆΓΡΑΠΤΟΝ: Τὸ πᾶσιν ἐγνωσμένον, τὸ φανερῶς γεγραμμένον.

ἈΝΔΡΟΛΉΨΙΟΝ: Ἐγκλημάτων εἶδος, ἐὰν ἔξω τῆς Ἀττικῆς ἀνὴρ Ἀθηναῖος ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἐξεδίδουν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἐν ᾗ τὸ ἔργον ἐπράχθη τὸν δοκοῦντα αἰτίαν εἶναι, ἐφεῖτο ἐκ τοῦ νόμου τρεῖς τῶν ἐκείνου πολιτῶν ἄγειν εἰς Ἀθήνας δίκην ὑφέξοντας· καὶ τοῦτο ἀνδρολήψιον καλεῖται.

ἌΝΔΗΡΑ: Τὰ χώματα τὰ ἀνέχοντα τὸν ποταμὸν, παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερῶν.

ἈΝΥΠΌΣΤΑΤΟΝ: Οὐχὶ τὸ μὴ ὂν, ἀλλὰ τὸ μὴ γενόμενον.

ἈΝΔΡΌΚΜΗΤΟΝ: Ὃ μετὰ καμάτου ἄνδρες ἐποίησαν.

ἈΝΑΛΙΒΌΖΟΡΑ: Τόπος.

Ἀνάθεμα: Ἤγουν κεχωρισμένος ἔστω τοῦ Θεοῦ.

Ἀναλῶ: Ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀναλίσκω παράγωγον, σημαίνει δὲ τὸ πορθῶ καὶ δαπανῶ, ἐξ οὗ καὶ ἀνάλωμα. ἔστιν οὖν ἄλες τὸ σημαῖνον τὸ ἀθροῦν, οἱονεὶ χειμέριον ὕδωρ ἄλεν, ἐξ οὗ ῥῆμα ἁλῶ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀαλῶ, τουτέστι τὰ συνηθροισμένα διασκορπίζειν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀναλῶ, ὡς αἴτιος ἀαίτιος καὶ ἀναίτιος. ἐκ δὲ τοῦ ἀναλῶ ἀναλίσκω. ἢ παρὰ τὸ ἅλις ἐπίρρημα.

Ἀναθέσθαι: Ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιῶναι· ἀναθέσθαι δὲ οὐ δηλοῖ τὸ ὑπερθέσθαι, οὐδέ γε τὸ ἀνακοινῶσαι καὶ συμβουλεύσασθαι, ἀλλὰ τὸ μεταθέσθαι ἃ ἔδοξε πρότερον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πεττευόντων καὶ τὰς κεκινημένας ψήφους διορθούντων. τὰ δὲ μαρτύρια, πλεῖστα παρὰ Πλάτωνι, "οὔτ' ἂν τῶν τότ' εἰρημένων οὐδὲν "ἀναθείμην."

Ἀναβάς: "Ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπήει, καὶ πάλιν, ἀναπηδήσας "ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ ἀρξάμενος δ' ἀπὸ τοῦ ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς "ἵππους, πάντα τὰ ἐν ἱππικῇ μελετᾷν."

Ἀναβάς: Ἐπὶ τὸν ἵππον, οὐ πάνυ δόκιμον. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις,

ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι.

Ἀναστοιχειώσας: Ἀναπλάσας, ὡς καὶ μεταστοιχειώσας, μεταπλάσας.

Ἀνάπτειν: Ἀναπέμπειν, περιτιθέναι, προσάγειν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν αναπτόντων τὸ πῦρ.

Ἀνέῳγε: Χρὴ λέγειν καὶ ἀνέῳκται. Φερεκράτης,

οὐδεὶς δὲ ἀνέῳγέ μοι θύραν.

καὶ ὁ Πλάτων,

ἀνεῴγετο γὰρ οὐ πρωΐ.

καὶ ὁ Δημοσθένης, "ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον," καὶ ἐν Θετταλίᾳ,

καὶ τὸ κεράμιον ἀνέῳχας,

τὸ δὲ ἤνοιγε καὶ ἠνοίγετο καὶ ἤνοικται, δεινῶς βάρβαρα, οἷς χρῶνται ἐπιεικῶς ἅπαντες.

Ἀνελεῖν: Φονεύειν, ἢ καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἔκθετα βρέφη.

Ἀνείρειν: Τὸ ἀναπήρειν.

πλάτος σχοινίου λαβὼν ἀνάειρε τὰ κρέα.

Ἀντιβολοῦντες: Παρακαλοῦντες, ἔστι δὲ καὶ ἐναντία τῶν ἡμετέρων λόγων λέγοντες.

Ἀνήιεσαν: Ἀνήρχοντο, ἀνίεσαν δὲ ἀντὶ τοῦ συνεχώρουν, ἰῶτα.

Ἀναίνεται: Ὥσπερ παρὰ τὸ λιπῶ λιπαίνω, καὶ ὁρμῶ ὁρμαίνω, ὑφῶ ὑφαίνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀρνῶ ἀρναίνω, καὶ ἐνδείᾳ τοῦ ρ ἀναίνω, ἀναίνομαι· ἢ παρὰ τὸ αἰνῶ ἀναίνω τὸ οὐκ ἐπαινῶ, οὐ συγκατατίθεμαι, καὶ δεδιακόνηκα, καὶ δεδιώκηκα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. καὶ τῆς ἄνευ προθέσεως Θουκυδίδης, δεδιῄτημαι· καὶ Δημοσθένης, "καταδεδιῃτημένον τὴν δίκην." καὶ Νικόστρατος,

εἰπέ μοι τίνι ἐδιακόνεις.

λέγουσι δὲ καὶ ἐγγύησε καὶ κατεγγύησε. καὶ Εὐριπίδης, ἐπροξένει· καὶ Ἀριστοφάνης. αἱ προθέσεις οὐκ ἀναδιπλοῦνται.

Ἀναισίμωτο: Τὰ χείλη.

Ἀναπρήσας: Ἐκ τοῦ πλήθω, ἀναπλήσω, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ ἀναπρήσω· οἱ γὰρ κακοῖς τισι συνεχόμενοι, πνεύματος τὰς γνάθους πληροῦντες, τὰς ἐκφύσεις ἀποτελοῦσιν.

Ἀναπνεύσουσιν: . . . . πλεονασμῷ τοῦ υ κατὰ τὸν μέλλοντα· ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ εω ἐπὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου συναίρεσιν δεχόμενα, πλεονάζουσι τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα.

Ἀνακαγχήσας: Καὶ οὐχὶ ἀνακαγχάσας.

Ἀνέδην: Φανερῶς, παρὰ τὸ ἐῶ τὸ ἀφίημι, ἔδην καὶ ἀνέδην, ὡς κλέπτω κλέβδην. σημαίνει τὸ ἀνάστατος εἶναι, παρὰ τὸ ἕδος ἕδην καὶ ἀνέδην, κατὰ στέρησιν τοῦ ἑδρᾶσαι, ὅ ἐστιν ἱδρῦσαι, τὸ ἄνευ ἕδος φυγεῖν.

Ἄνω: Τὸ ἀπέχον πλέον τοῦ μέσου.

Ἀνασταδόν: Ἀντὶ τοῦ ἀναστάντες, ἐπίρρημα ποιότητος, ἀπὸ τοῦ ἵστημι ἵσταμαι.

Ἀνδρακάς: Σημαίνει κατὰ ἄνδρα, παρὰ τοῦ ἀνδρὸς γίνεται γενικῆς, καὶ τὸ ἕκαστον, συγκοπῇ ἑκὰς καὶ ἀνδροεκὰς, καὶ συγκοπῇ ἀνδροκὰς, καὶ τροπῇ ἀνδρακὰς, ὡς κυνάμυια κυνόμυια.

Ἀνατείον: Ἄνευ βλάβης, παρὰ τῷ Λυκόφρονι.

Ἀξύλωι: Πολυξύλῳ, τὸ γὰρ α κατ' ἐπίτασιν.

Ἀξουμίτης: Μητρόπολις Αἰθιοπίας.

Ἄξος: Πόλις Κρήτης.

Ἄξιον: Οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ εὐλόγου τοῦτο ἐκλαμβάνουσιν.

Ἀξύμβλητον: Ὥστε μηδενὶ ἀπαντῆσαι, ἄπλαστον, ἀξύμβλητον. δεῖ γινώσκειν ὅτι τῶν οὐδετέρων εἰς ν λῆγον ἀπαθὲς, βραχυκαταληκτεῖ, ξύλον, λουτρὸν, πτερόν· χωρὶς τοῦ πᾶν, τοῦτο γὰρ μακροκαταληκτεῖ· καὶ χωρὶς τῶν παρὰ τὸ πούς, οἷον δίπουν· πρόσκειται καὶ ἀπαθὲς, διὰ τὸ ποιοῦν καὶ χρυσοῦν καὶ ὀστοῦν καὶ χαλκοῦν. ταῦτα γὰρ ἀπὸ κράσεως γέγονε· καὶ τὸ διπλοῦν ἀπὸ τοῦ διπλόον, καὶ τὸ εὐγήρων ἀπὸ τοῦ εὐγήραον. τὸ ἀξιόχρεων καὶ ἀνάπλεων, Ἀττικὴν ἔκτασιν ἔπαθον, ἀπὸ τῶν ἀξιόχρεον ἀνάπλεον τῶν διὰ τοῦ ο.

Ἀοσσητήρ: Παρὰ τὴν ὄσσαν ὀσσητὴρ καὶ ἀοσσητὴρ, ὁ ἄνευ ὄσσης καὶ κληδόνος αὐτομάτως βοηθῶν.

Ἄοζοι: Πολύοζοι, πολλὰ ξύλα καίοντες, ἤγουν οἱ μάγειροι, ὄζος γὰρ ὁ κλάδος.

Ἄορνος: Λιμὴν περὶ Τυρσηνίαν.

Ἄορ: Πέτρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἐν ᾗ οὐ κάθηται ὄρνις διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑπερύψηλον.

Ἀόριστος: Γῆ ἡ μὴ ἔχουσα ὅρους μηδὲ σπειρομένη ἕως οὗ ἐστιν ἑκάστου τὸ δίκαιον.

Ἀπηλιαστής: Μισόδικος, ἄπελος τὸ ἕλκος, διὰ τὸ μὴ πελάζειν, ἀλλὰ διΐστασθαι.

Ἀποτρόπαιος: Φευκτὸς, μισητὸς, ἀπλοῦς, ὁ μηδενὶ μετ' ἐπινοίας ἐξ ἑαυτοῦ λαλῶν.

Ἄπαστος: Ἄγευστος, παρὰ τὸ ἐσθίω καὶ πόα ἡ βοτάνη· ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ γίνεται μαστὸς, οὕτω καὶ παρὰ τοῦ πῶ παστὸς καὶ ἄπαστος.

Ἀπάλαμνος: Ὁ μὴ δυνάμενος παλαμήσασθαι, ὅ ἐστι τεχνάσασθαι, παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι· καὶ ὁ ἐν πάλῃ μὴ μένων, ὅ ἐστι μάχῃ.

Ἀπάθεια: Οὐ τὸ μὴ λυπεῖσθαι ὑπὸ τῶν δαιμόνων, ἐπεὶ ἄρα ὀφείλομεν κατὰ τὸν Ἀπόστολον ἐξεληλυθέναι ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ τοὺς πολεμουμένους ὑπ' αὐτῶν ἀπολεμήτους μένειν. ἡ ἀπάθειά ἐστιν, ἄνθος τῆς πρακτικῆς. πρακτικὸν δὲ συνίστησιν ἡ τήρησις

τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. τούτων δὲ φύλαξ, ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ. ἔργον δὲ ἀπαθείας, ἡ ἀγάπη· ἣ ἀπάθειά ἐστι, κατάστασις ψυχῆς λογικῆς, ἐκ πραότητος καὶ σωφροσύνης συνισταμένη.

Ἀπόφασις: Λόγος ἐν ᾧ τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ὑπάρχει.

Ἀπάργματα: Παρὰ τὸ ἄρχω ἄργμα καὶ ἄπαργμα[c] Ὅμηρος,

ἄργματα θῦσαι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν.

ἀπάργματα ἃ εἰς τοὺς τάφους ἔβαλλον ἐναγίσματα, ἤτοι θυσίας.

Ἀποφώλια: Ἀπαίδευτα, Ὅμηρος,

ἤδη ἀλιτρὸς εὖ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς.

πῶς οὖν ἁμαρτωλόν τε καὶ οὐκ ἀπαίδευτον, ἀλλὰ λέγει πάνυ ἥμαρτες, καὶ οὐκ ὢν ἀπαίδευτος· ὡς εἴωθε λέγειν, θαυμάζω πῶς σοφὸς ὢν ἥμαρτες· γέγονε δὲ παρὰ τὸ φωλεὸς, φωλεοὶ γὰρ λέγονται τὰ παιδευτήρια, παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς φωλεύειν καὶ διατρίβειν. ἢ παρὰ τὸ φῆλος ὃ σημαίνει τὸν ἀπαταιῶνα, φήλιος καὶ ἐν συνθέσει ἀποφήλιος, καὶ τροπῇ ἀποφώλιος, ἀποφωλίους δὲ τοὺς ἀδιδάκτους ἐκάλουν.

Ἀποσκυδμαίνω: Ὀργίζομαι, σκύδνος γὰρ ἡ λοιδορία, ἢ παρὰ τὸ σκύζω γίνεται σκυζαίνω, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ σκυδαίνω. καὶ ἐπενθέσει τοῦ μ σκυδμαίνω.

Ἀπέβριξεν: Ἀφύπνωσεν.

Ἀπέδοσθε: Ἀπεμπολήσατε.

Ἀπείρηται: Ἀπηγόρευται.

Ἀπειρηκὼς: Ἀπαγορεύσας.

Ἀπεσφακέλισεν: Οἱ μὲν γραμματικοὶ, ἐσάπη φασὶν, Ἀριστοφάνης, ὤκλασεν[d]· οἱ δὲ ἰατροὶ, τὴν ἐκ σήψεως μελανίαν φασί.

Ἀπελευθερῶσαι: Τὸ ἀφεῖναι ἐλεύθερον.

Ἀποχρῆν: Καὶ ἀποχρᾶν, τὸ ἀπαρέμφατον ῥῆμα λέγουσιν ἑκατέρως. Δημοσθένης, ἀποχρῆν οἶμαι τὴν δύναμιν· λυ
"Φαινίππῳ δὲ μὴ οἴεσθαι ταῦτ᾽ ἀποχρᾶν."

Ἀπηνήνατο: Ἀναίνω, ἀνανῶ, ἤνηνα, ἠνηνάμην, ἠνήνω, ἠνήνατο.

Ἀποτροποιεῖσθαι: Οὐδεὶς λέγει Ἕλλην, οὐ μέν τοι οὐδ᾽ οὕτω λέγουσιν, οἷον, ὅτι προποιεῖται μὴ ἀκούειν.

Ἀπαγορεύειν: Ἡ ἀπὸ πρόθεσις ἐνταῦθα τὸ χωρίζεσθαι δηλοῖ. τὸ γὰρ ἀπαγορεύειν, ἐκτὸς γίνεται τοῦ λέγειν, ἀπὸ τοῦ ἀγορῶ.

[c] ἄρπαγμα Cod. [d] Hesych. Ἀριστ. Ὀλκάσιν.

Ἀπατρῶ: Ἐκ τοῦ αἴρω, τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου, αὐρῶ καὶ ἀπαυρῶ.

Ἀπαυθαδιάζω: Ἀπὸ τοῦ αὐθάδης αὐθαδιάζω καὶ ἀπαυθαδιάζω. [τοῦτο δὲ ὅτι αὐτοαδής τίς ἐστιν ὁ ἑαυτῷ ἀρέσκων.]

Ἀπεβήσετο: Βῶ, βῆμι, βήσω, εἶτα μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, ὁ παθητικὸς βήσομαι, ἐβησόμην, ἐβήσετο καὶ ἀπεβήσετο.

Ἀπέχθηαι: Ἀπέχθω, ἐὰν ἀπέχθωμαι, ἐὰν ἀπέχθηται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ ἀπέχθηαι.

Ἀπενεγκάμενος: Κτησάμενος.

Ἀπεοικέναι: Μὴ ὁμοιοῦσθαι.

Ἀπηλγηκέναι: Ἀναισθητῆσαι.

Ἀποίσονται: Κομίσουσι.

Ἀπεμπολῶ: Τὸ ἀγοράζω, τὸ κερδαίνω. ὅπερ ἀντικείμενον ὂν τοῦ ἐμπωλεῖν, τὴν διάπρασιν σημαίνει.

Ἀπείπη: Ἀπαγορεύσει, ἀτονήσει.

Ἀπεμόρξατο: Ἀπεπίασεν, ἀπέκτονεν, ἐφόνευσε.

Ἀπερύκει: Κωλύει, ἀποτρέπει.

Ἀπεπίστετον: Ἤλπιζον.

Ἀπριάτην: Ἄνευ τιμῆς ἔδωκεν.

Ἀπάγου: Ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν, ἄπαγε.

Ἀπόκριναι: Ἀποκρίθητι. ἀπόκρινε δὲ ἀντὶ τοῦ διαχώρισον, ψιλόν.

Ἀπερωήσας: Ὁρμήσας ἢ κωλύσας.

Ἄπαγε: Παῦσον, μὴ γένοιτο.

Ἀπέκρινον: Ἀπεδοκίμαζον.

Ἀπρίξ[e]: . . . . καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπίρρημα ἀπρίξ. [τουτέστιν ὡς μὴ ἀποσχίζεσθαι τοῦ κρατοῦντος τὸ κρατούμενον.]

Ἀπαταγῆ, Χωρὶς ἤχου.

Ἄρραιστος: Ὁ ἄφθαρτος.

Ἀρρενωπός: Φοβερός.

Ἄρκτος: Τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ ζώδιον, καὶ τὸ χερσαῖον θηρίον.

Ἀράξις: Πόταμος[f] παρὰ τὸ ἀράσσειν, ὅτι ἀπὸ Καυκάσου καταρρήγνυται.

[e] Inde deinceps Cod. collatus est cum ed. Zonar. [f] πόλις Cod.

Ἀρδμός: Ὁ ποταμός.

Ἀρτιεπής: Ἀπηρτισμένος, καὶ ἄρτιος ἐν τῷ λέγειν.

289, 3. Ἁλιρροθίου, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον Ἀλκίππην.

Ἄρταμος: Ὁ τελαμών.

Ἀραφέα: Γνόφος, ὁμίχλη, ἢ ὄνομα στερεώματος.

Ἀριστεύς: Νικητὴς, πρόμαχος.

Ἀργόλαι: Εἶδος ὄφεων.

Ἁρμονία: Συμφωνία.

Ἄροτρα: Ἡ γῆ· ὡς ἐπὶ πολὺ δὲ ἡ ἀρόσιμος.

Ἄρουρα: Τῆς ἀρούρης, καὶ γέφυρα τῆς γεφύρας, καὶ σφαίρα τῆς σφαίρας· τὰ δὲ διὰ τοῦ η, Ἰακά.

298. Ἀριστεραὶ χεῖρες . . . . " ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν " τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ ταῦτα."

Ἀρρητουργία: Ἡ αἰσχρουργία.

Ἀριστεία: Νίκη καὶ ἡ εὐωχία.

296. Ἀργηλα: Οἴκημα Μακεδονικὸν ὅπερ θερμαίνοντες λούονται.

297. Ἀρετὴ . . . ἡ τῶν ἀποκειμένων ἐν ἡμῖν παρὰ θεῷ.

Ἀραρότως: Ἁρμοζόντως, ἢ παγίως, ἑδραίως.

Ἄργεμον: . . . Ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Ἅρμενον: Ἡρμοσθὲν ἐν τῷ πλοίῳ.

Ἅρπετον: Τὸ ἐκ χαλίκων.

Ἀρασσόμενα: Προρηγνύμενα.

Ἀρκτωρεῖσθαι: Φυλάσσειν τὰς ἄρκυς.

Ἄραρε: Δέδοκται, κέκριται.

Ἀρκτῶ: Δύναμαι ὑπομνῆσαι.

Ἄρας . . . διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ι.

Ἄραιτο: Λάβοι, κομίσειεν.

Ἀρθμηθῆναι: Εἰς φιλίαν ἐλθεῖν.

Ἀρεσόμεθα: Ἐξιλεωσόμεθα.

Ἀρτίως: . . . Λέγεται δὲ καὶ τὸ πρὸ μικροῦ. (τὸ α μετὰ τοῦ σ. ἀρσενικόν.)

Ἄστινος: Ὁ δυστυχής.

Ἀσινής: Ἀβλαβής.

ΑΣΠΟΝΔΟΣ: Ἄγριος, ἐχθρός.

Ἀσυντελής: Ἄχρηστος.

314. Ἀστήρ: . . . Ὁ Κρόνος, καὶ οἱ ἕτεροι, ὡς πλάνητες.

315, 5. Μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται.

311. Ἀσκαλαβώτης: . . . παρὰ τὸ ἀσκαλῶς, ὅ ἐστιν ἡσύχως.

Ἀσκάντης: . . . ἡ μὴ κάνην . . . ἐκάλουν τὴν ψίαθον.

Ἀσαλής: Ἡ ἄφροντις.

Ἀσκάλων: Πόλις Συρίας.

Ἄσφαλτος: Ἡ λεγομένη νάφθα.

320, 1. Παρὰ τὸ στερίσκειν τοὺς ὦπας τὸ ὁρᾶν διὰ τῆς ἀντιλαμπούσης.

318. Ἀσκαμμωνία.

320, 5. Ἐκ νεφῶν παρατρίψεως.

318. Ἀσκοπῆρα: Τὸ μαρσίππιον, ἢ τὸ σακκοφάτνιον.

320. Ἀστρονομία: . . . πρῶτοι Βαβυλώνιοι—μετὰ Ζωροάστρου μᾶλλον καὶ Οὐαστάνης.

321. Ἀστράβη: Τὸ σαγμοσέλινον.

Ἄση: Κατὰ τοὺς ἰατροὺς ἡ ἀνερμήνευτος ποιότης, ἡ προηγουμένη τοῦ ἐμέτου.

326. Ἀστροπολοῦντας: Περὶ τὰ ἄστρα ἀναφέροντας.

Ib. Ἀστραβαλίζειν: . . . . . καὶ ἀστράβη τὸ σαγμοσέλινον.

Ἀσφαλίζω: Τὸ φυλάττω.

Ἀστατοῦμεν: Διωκόμεθα.

323, 1. Συνεχομένη ἀναπνοή.

324. Ἄστυ: Πόλις παρά.

322. Ἀσηρή: Ἀκάθαρτα.

324. Ἀσύντακτον: . . . . ἀλλὰ διεσπαρμένον καί.

323, 7. Διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον.

323. Ἄστεκτον: Ἀθηναῖοι.

324, 5. Ἕτερος ὡς ἐπὶ καθαρῷ αὐτῷ δανείσῃ.

325, 4. Ἄσσωρον: Ὄρος Σάμου, καὶ Ἀσσώριον πόλις.

322, 7. Ἄσαρ.

328. Ἀστενακτί: Ἄνευ στεναγμοῦ.

329. Ἀτάσθαλος: . . . ἢ παρὰ (τὸ om.) τὴν ἄτην . . . . καὶ παρὰ τὸ ἄτω ἀτάζω ἀτάζαλος, καὶ τροπῇ.

330. Ἀτεράμων: Καὶ οὐχὶ ἀτέραμνος. ἔστι δὲ καὶ ὁ σκληρὸς, ὁ ἀκαταπόνητος. Ὅμηρος.

Ἄτρητος: Σκληρὸς, ἀμάλακτος.

332, 6. Ἄτρεστος: Ἀκαταπόνητος.

331, 2. Ἀτειρής: Ὁ σκληρὸς, παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ.

Ἀτυπονοῦς: Ὁ μηδὲν σωματικὸν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς προαρχῆς φανταζόμενος, οὐ γάρ ἐστι σῶμα Θεός.

332. Ἀτραπός: Οἶνος τὸ πρὸ τοῦ πατηθῆναι ἀπόσταμα τῆς σταφυλῆς.

334. Ἀτοπία: Ἀλογία, ἀβουλία.

Ib. Ἀττάλεια: Πόλις Λυδίας, ἀπὸ Ἀττάλου.

336, 1. Ἀτάρβητον.

337, 5. Ἀτάλλων: Τρέφων, ἢ ὁ ἀπαθὴς καὶ μὴ κακοπαθῶν, ἐπιτάσει τοῦ α, παρὰ τὸ τλῶ.

337. Ἀτίζω: . . . . παρὰ τὸ ἄτη ἀτίζω.

337. Ἀτιμάζω: . . . . Διόσκουροι οὐκ ἠτίμασαν.

338. Ἀτὰρ οὖν: Τοιγαροῦν, ἢ διὰ τοῦτο οὖν. Ἀτὰρ δὴ, τί οὖν δὴ, δηλαδὴ ὁμοίως δὴ, πλὴν ὅμως, ἢ διὰ τοῦτο.

339, 5. Ὃν οὐδὲν δύναται.

339. Αὐθάδης: . . . ἀλαζὼν, ἢ ὁ ἑαυτῷ ἄδων καὶ ἀρέσκων.

Αὐθέκαστοι: Λόγοι σαφεῖς καὶ σύντομοι.

340. Αὐλῶνες: Φάραγγες, ἢ τόποι πλατεῖς οἱ ἐπ' εὐθείας.

341, 3. Αὐτόχειρες: Οἱ τῇ ἰδίᾳ χειρὶ φονεύοντες τινὰς ἢ ἑαυτούς.

Αὐτουργός: Ὁ δι' ἑαυτοῦ ἐργαζόμενος.

Αὐτάρκης: Παρὰ τὸ αὐτὸς καὶ τὸ ἀρκῶ, τὸ βοηθῶ.

Αὐτόνομος: Ἐλεύθερος.

344. Αὐτοκαύδαλος—αὐτοκαύδαλον.

346. Αὐτούργητον: Αὐτοφυέστατον, μὴ ἐπίπλαστον ἔχον κάλλος.

Ναυλόχητον, αὐτοσχέδιον. οὐδέπω ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι καταλεγόμενον, ναυλόων γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας. ἢ τὸ εἰκῇ καὶ ὡσαύτως αὐτουργὸν γεγονός.

349, 3. Αὐτόχρημα: *Σχεδὸν εἰπεῖν ὁλοτελῶς ἢ ἀληθῶς. ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.*

349. Αὔτως: *Ὁμοίως, σημαίνει καὶ τὸ ματαίως.*

Αὖ: *Ἀντὶ τοῦ πάλιν.*

350, 3. *Ὣς δ' οὕτως Μενέλαος.*

351, 2. *Καὶ ἀλαμπής. ἀφαυροτέροις, ἀγενεστέροις.*

351. Ἄφιτος: *Ὁ ἀπολελυμένος.*

353. Ἁφή: *Ψηλάφησις, ἢ χείρ. λέγεται καὶ ἡ χροιά.*

Ἀφοσίωσις: *Θυσία, καθιέρωσις.*

353, 4. Ἀφάροτος: *Ἡ ἀροτρίαστος . . . χιτῶνας διφαρέους φαμέν.*

Ἀφραδίῃσιν: *Ἀβουλίαις.*

354. Ἀφύαι: *Αἱ ἔγγραυλοι.*

353. Ἄφοδος: *Ἔξω τῆς ὁδοῦ γενόμενος. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀναχώρησις.*

Ἀφρόδιον: *Ἡ ἀκαθαρσία, παρὰ τὸ ἀφορίζω ἀφορίζιον καὶ ἀφορίδιον καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀφρόδιον, τὸ ἀφορίζεσθαι ἄξιον.*

356, 7. *Καὶ ἐρωτικῶς διακειμένων.*

356. Ἀφριόεν: *Ἀφρόδες.*

Ib. Ἀφύγγετον: *Τὸ ἰλυῶδες.*

354. Ἄφαντον: *Φῶς . . . .*

> ἀλλ' ἐν πέτραισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις
> ἔφην' ἄφαντον φῶς.

358. Ἀφοσιώσασθαι: *Τὸ ὅπως δήποτε ἀποδοῦναι, καὶ θεραπεῦσαι τὸ ὀφειλόμενον.*

357. Ἀφείκασιν: *Ἀφεικέναι, ἀφεικότες.*

358. Ἀφίκεται: *Παραγίνεται. Ἀφῖκται, ὁμοίως. Ἀφίκοντο, ὡσαύτως.*

358. Ἀφοσιώσομεν: *. . . . καθηκόντως ἀποπληρώσομεν.*

Ἀφοσιοῦται: *Πληροῦται.*

357, 6. Ἀφαβανθήσομαι: *Ἀφάβει.*

360. Ἀχαρής: *Ὁ λεπρός.*

Ib. Ἀχήρωτος: *Ἀνίκητος.*

363, 1. *Ἀχνύς.*

362, 9. *Ἀττικοὺς γ.*

363. ἈΧΡΉΝΗ: Βαθυτάτη.

ἈΑΧΩ͂ΡΑ: τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ πίτυρα.

364. ἌΧΤΡΟΝ: Ἡ ἠλλειωθεῖσα καλάμη. ἀέχυρόν τι ὂν, οὐδὲν ἔχον.

Ib. ἈΧΥ͂ΝΕΤΟΝ: Πολύ.

Ib. ἈΧΑΊΝΕΙΝ: Παίζειν.

365. ἌΨΟΡΡΟΣ: Ὀπισθόρμητος, ἢ ὁ ἐξ ὑποστροφῆς ῥέων.

Ib. ἈΨΆΛΑΚΤΟΣ: . . . ἀψάλακτον γάρ.

Ib. ἈΨΙΒΙΣΊΑ: Πρὸς ὀλίγον διαφορά.

Ib. ἌΨΥΝΘΟΣ: . . . ἀψυνθίς.

366. ἌΨΑΙΡΟΝ: Τὸ μὴ χαῖρον.

366, 11. Ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον ἐν γνώσει, ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν.

368. ἌΩΡΑ: Τὰ παρὰ τὸν καιρὸν τρυγώμενα.

Ib. ἌΩΤΟΝ: Ἀγγεῖον μὴ ἔχον ὠτία.

Ib. ἈΩΤΕΜΕΙ͂Ν: Ὑφαίνειν.

369, 5. Βαθυδίνης.

369. ΒΆΚΙΝΟΣ: Καὶ βακάκινος.

370. ΒΑΣΙΛΕΎΣ: . . . ἢ παρὰ τὴν βάσιν καὶ τὸ λεύσειν.

ΒΆΤΑΛΟΣ: Ὁ μαλακὸς καὶ αἰσχρός.

369. ΒΆΝΗΣ: Ὁ χρήσιμος.

373. ΒΆΡΒΙΤΟΣ: Κιθάρα ἢ ψαλτήριον.

375. ΒΑΥ͂ΝΟΣ: Ἡ κάμινος.

374, 1. ΒΆΣΑΝΟΣ: Τιμωρία καὶ ἡ δοκιμασία.

375, 6. Παρὰ νηυσί.

377. ΒΑΚΧΕΥΘΕΙ͂ΣΑ: Ἐξεστηκυῖα.

379, 6. ΒΑΣΚΑΊΝΕΙ: Φθονεῖ. Βασκαίνειν οὐχί.

378, 2. Πάντως βαρύνονται.

381, 2. Νὴ τοὺς Θεούς.

382, 5. ΒΕΚΚΕΣΈΛΗΝΕ: Ἀνοητότατε.

383. ΒΕΝΕΒΕΝΔΌΣ: . . . ἣν ἔκτισε Διομήδης.

385, 3. Τῇ ψυχῇ τετρωμένοι ἦσαν, ἐλυποῦντο.

385. ΒΈΒΥΤΟ: Ἐπεπλήρωτο.

386. ΒΗΡΎΤΙΟΣ: . . . τὸ φρέαρ παρ' αὐτοῖς.

386. Βήξ: Ἡ περὶ τὸν φάριγγα.

Ib. Βηΐτειος: Πίναξ.

387. Βιβλιοφόρος: . . . . οὐ βιβλιοφόρος om.

388. Βιός: Τὸ τόξον, παρὰ (τὸ om.) τὴν βίαν.

389, 3. Βιστωνίης: Φόρμιγγος Θρᾳκικῆς.

388. Βία: . . . ἀδικία, παρὰ τὸ ἶς ἰνὸς καὶ τὸ θηλυκὸν ἴα ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β βία.

389. Βίνολα: Πέδιλα.

390. Βιαίως: Σφόδρα, ἀναγκαστῶς.

Βιωσίμως: Ἐλπίδα ἔχων τοῦ ζῆσαι.

391. Βλάσφημος: . . . ἐβλασφήμουν αὐτὸν ὡς κακῶς ἐπὶ τρισίν.

393. Βλωθρή: Μακρὰ, μεγάλη.

392. Βλακεία: Ὑπεροψία.

393. Βαίττρι.

396, 2. Βόλβιτος.

396. Βόμβιξ: Ὁ βοοβοσκός.

Ib. Βοοπόρους: Ὀβελοὺς μεγάλους.

Ib. Βορβορισμός: Ὁ ἐπιφερόμενος . . . ὁ τοιοῦτος ἦχος. ὠνοματοποίηται ἡ λέξις.

397. Βούβρωστις: Ὁμοίως.

398. Βουλητός: Ἡ δειλινή.

397. Βουγαῖος: Ὁ μεγαλόσωμος.

396. Βόμβυξ: Εἶδος.

395. Βοαδρόμος.

Βολμός: Παρὰ βίαν ἀναβάλλεσθαι.

400, 5. Βρόσις: Ἡ τροφή.

400. Βουλὴ ἁγίων . . . ὄρεξις ζητητικὴ περί.

402. Βουκόλημα: Τὸ θέλγητρον.

Ib. Βουλεττόν: Οὐ τὸ τέλος, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους.

403, 5. Βασβάδειν.

405, 3. Τοῦ ἀνθρώπου, ἢ καὶ ἄλλου ζώου. βρωτὸς ὁ βεβρωμένος, βροτὸς δέ.

404. Βρεγμός: . . . τῆς κεφαλῆς ἄκρον, λέγεται καὶ κρανίον.

408. Βρόμεον: Πῦρ.

Ib. Βρύτια: . . . πιέσματα, ἃ καὶ στέμφυλα λέγονται.

Ib. Βρύχια: Ὕδατα τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ἐσφιγμένως διερχόμενα.

409. Βρέμω: Ἠχῶ.

410. Βρωμώμενοι.

411. Βυζάνη καὶ Βυζίη.

412, 5. Ἐπὶ Σεβήρου.

412, 8. Ἀπὸ τῶν Θρακίων μερῶν πύργοι.

413, 3. Οὔτε ποτ᾽ εἰς ἀγορὰν πολέσκετο.

413. Βώτορες: Οἱ νομεῖς παρὰ τὸ βῶ βέβοται βότης καὶ βοτήρ.

414, 6. Βωδώνη: Πόλις Παρραιβική.

415, 1. Βώσασθε: Βιώσασθε.

415, 3. Καλέσομεν.

Γάμμα: Τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἀμᾶν τὴν γῆν ἤτοι θερίζειν. δρεπανῶδες γάρ ἐστιν, ᾧ καὶ ὁ τύπος τοῦ γράμματος ὅμοιος.

416. Γαμψώνυχος: Ὁ ἐπικαμπεῖς ἔχων τοὺς ὄνυχας.

Ib. Γαργαρεών: Ἡ λεγομένη.

417. Γαιτοῦλοι: Οἱ Γαλάται.

419, 1. Ἥ καρκῖνος.

418, 13. Ἐκ ταύτης γίνεται γεωμέτρης.

419. Γαγγάμη: Ἡ σαγήνη ἤγουν τὸ δίκτυον, παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω, γίνεται γαγγάμη.

421, 10. Γαδειρίτης καὶ Γαδειρινός.

421. Γαλσιόν: Ἡδύ, πρᾶον.

422, 15. Ἀκατάπληκτον. Ἀριστοφάνης.

426. Γεωμόρος.

Γέρανος: Τὸ ζῷον, ἀπὸ τοῦ γῆς ἐρᾶν σπέρματα.

427. Γελασίνοις: Γραμμαῖς.

Γενεθλιαλογία: Ἡ δι᾽ ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ θανόντος μνήμη.

429. Γεράνεια: Ὄρος Μεγάρων.

Ib. Γέρμη: Πόλις.

Γέλα: Πόλις Σικελίας ἀπὸ Γέλα ποταμοῦ, ἐν ᾧ παράκειται πόλις.

ΓΕΡΑΣΤΙΑΔΕΣ: Οὕτω Νύμφαι καλούμεναι ἐν Γορτείᾳ τῆς Κρήτης.

ΓΕΡΑΡΟΝ: Καὶ γερούσιον τὸ ἔντιμον.

432. ΓΕΓΩΝΩΣ: Βοῶν.

432, 5. Γεγάασι, γεγένηνται.

433. ΓΕΡΑΙΡΕΙΝ: . . . δοξάζειν, ἐπαινεῖν.

ΓΛΟΥΤΟΣ: Τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ ἰσχίου.

439, 3. Ὁ λίαν καὶ ἐπὶ πολὺ χρώμενος, πλεονασμῷ.

438. ΓΛΑΓΕΡΟΣ: Λευκός. ἄρκυν τε γλαγερῶν.

440. ΓΛΥΦΗ: Ἡ χηλή.

Ib. ΓΛΗΧΥΛΙΣ: Πονηρά.

440, 4. Παρὰ τὸ γλάπτω ἢ γλάφω, ὃ σημαίνει τὸ κοιλαίνω· γλάφυ γὰρ τὸ κοῖλον.

440. ΓΛΙΦΩ: Ἡ φειδωλία.

442, 5. Γλωσσόκομον.

441. ΓΛΥΚΕΙΔΙΟΝ: Ἡ γλυκύρριζος.

442. ΓΛΑΓΓΥΖΕΙ: Κρώζει.

443, 7. Παρὰ τὸ καινὸν φάος εἶναι.

444, 9. Ἡ προαίρεσις, ἡ δημηγορία, ἡ οἴησις.

444. ΓΝΩΣΙΣ: Ἡ διὰ τῆς τοῦ πνεύματος χάριτος ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀξίων γινομένη.

445. ΓΝΩΡΙΖΩ: . . . εἰ γὰρ ἐγώ σε νῦν.

446. ΓΟΗΣ: Ὁ πλάνος . . ὁ φαρμακὸς, ὁ μάταιος.

447. ΓΟΥΝΩΝ: Γονάτων.

Ib. ΓΟΡΓΟΣ: . . . Ἀττικοὶ δὲ γοργὸν οὐ τὸ πρακτικόν.

448. (θηλυκόν.) ΓΑΛΟΗ: Ὄνομα τόπου.

Ib. Γομφοπαγῆ ῥήματα.

451. ΓΡΑΙΚΟΙ: . . . ἀπὸ κώμης τινὸς, ἢ ἀπὸ Γραικοῦ τινός.

452. ΓΡΟΥΝΟΙ: Κορμοί.

453, 5. ΓΡΑΥΔΙΣ.

455. ΓΡΙΠΠΙΣΜΑ.

456. ΓΡΙΠΠΙΖΩ: Τὸ κερδαίνω.

458. ΓΥΡΟΣ: Ὁ κυρτός.

460. ΓΥΙΩΣΩ: Βλάψω, χωλώσω.

460. ΓΥΝΑΙΜΑΝΩ͂: Ἀκολασταίνω.

461. ΓΏΥΝΟΣ: Γωγιδίσκος.

Ib. ΓΩΝΊΑ: . . . γωνία ἀπορθῶσαι.

ΔΈΛΤΑ: Τὸ στοιχεῖον, ἰσόπλευρον γὰρ ὄν, οὐκ ἀφαιρούμεθά τι τῶν ἴσων ἵνα ἶσα γένηται. ἐπεὶ οὖν οὕτως ἔτυχεν ἐκ τῆς κατ' ἀρχὴν ἐκτυπώσεως. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ δέλτα τοῦ ἐξ ἀστέρων συγκειμένου.

ΔΑΊΜΩΝ: Οὐσία λογικὴ ἀθάνατος κατὰ γνώμην πάσης ἀγαθοεργίας ἐστερημένη.

ΔΑΣΊΦΡΩΝ: Ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος.

463, 1. Δαβείρ.

ΔΑΚΊΒΙΖΑ: Τόπος.

468. ΔΑΝΆΚΗ: . . . ὃ ἐδίδοσαν τοῖς νεκροῖς.

Ib. ΔΑΣΠΛΉΤΗΣ: ὁ

469. ΔΑΤΛΊΑ: Κορώνη, ἡ ἀηδὼν τουτέστιν ἡδυτέρα.

468. ΔΆΠΙΔΑΣ: Παρὰ τὸ ἐν δαπέδῳ στρώννυσθαι.

469. ΔΆΚΗ: Καὶ δάκεται θηρία.

Ib. ΔΑΓΏΝ: Εἴδωλον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων θεραπευόμενον, ᾧ τὴν κιβωτὸν λαβόντες ἀνέθεσαν.

ΔΑΪΤΑΣ: Εὐωχίας, ἄριστα.

468, 1. Ἀπὸ τοῦ σίτου ἐπτισμένου ἑψηθεῖσα.

472. ΔΑΐΣΑΣ: Διακόψας.

476. ΔΕΡΕΣΤΉΣ: Ὁ συνέχων.

ΔΗΦΕΝΣΊΩΝ: Ὁ ἔκδικος χάρτης, καὶ δηφένσωρ ὁ ἔκδικος.

477, 8. Ἀριστοτέλης δὲ τὸν ὄφιν.

480. ΔΈΡΡΙΣ: Δέρμα.

ΔΕΙΡΉ: Ὁ τράχηλος.

ΔΕΙΣΑΛΈΑ: Δίϋγρος, κοπρώδης. δεῖσα γὰρ ἡ ὑγρασία καὶ ἡ κόπρος.

ΔΈΡΒΗ: Πόλις.

483. ΔΈΡΜΑ: . . . ῥινὸς καὶ ἄφαρ . . . πέσκος καὶ νάκος.

ΔΈΡΜΑ: Καὶ τὸ βλέμμα.

ΔΕΛΉΤΙΟΝ: Τὸ δέλεαρ.

ΔΈΡΤΡΟΝ: Ἐπίπλουν ἤτοι σκέπασμα.

ΔΕΙΠΝΟΛΌΧΟΝ: Κλεπτοτρόφον.

ΔΈΑΤΚΕΝ: Ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθε.

ΔΉΣΑΣ: Δεσμήσας· δείσας δὲ ἀντὶ τοῦ φοβηθεὶς, δίφθογγον.

ΔΕΤΈΙΝ: Φυρᾶν.

492. ΔΕΌΝΤΩΣ: Πρεπόντως, χρησίμως.

493. ΔΗ͂ΛΟΣ: Ὁ φανερός.

494. Δημοκάωντα.

493. ΔΗΛΗΓΑΤΊΩΝ: . . . καὶ ἡ ἀνόμων μετακομιδή.

ΔΗΪΟΝΕΤ́Σ: Κύριον.

ΔΗΜΩΔΈΣΤΕΡΑ: Ἀσχημονέστερα.

502, 3. ΔΗΜΌΚΟΙΝΟΝ: Τὸ δημόσιον, διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντα γινόμενα διὰ τὸν δῆμον.

502. ΔΗΝΑΙΆ: Τὰ ἐνιαύσια.

503. ΔΗΙΏΣΑΝΤΕΣ: Ἀφανίσαντες.

Ib. ΔΗΜΗΓΟΡΩ͂Ν: Ἤγουν ἀντὶ τοῦ ἀγορεύων ἐν τῷ δήμῳ πολλὰ καὶ λέγων.

503, 4. Βλάψει, διαφθερεῖ.

503. ΔΗΜΟΤΕΎΕΣΘΑΙ: . . . χρηματίζειν, ἀπ᾽ αὐτοῦ καὶ δημοῦσθαι.

504. ΔΉΠΟΤ: Ὡς δεῖ.

507, 7. Ὁ παρὰ Ῥωμαίοις βασιλεὺς καλούμενος.

ΔΙΑΣΦΆΞ: Ὁ διεστὼς τόπος τοῦ ὄρους, ὥς φησιν Ἡρόδοτος· "καὶ διὰ τῆς ἀσφάγος ῥεῖ."

506, 3. Τὰς ψυχάς· κτέρεα, τὰ πρέποντα τοῖς νεκροῖς.

518, 5. Καὶ τοῦ κατ᾽ ἀξίαν ἑκάστου. καὶ ἡ καθολική.

513, 1. Ἡ διατύπωσις τῶν πιπρασκομένων μετάλλων, δηλοῦσα διὰ γραμμάτων.

ΔΙΕΣΤΡΑΜΈΝΗ: Διαχωρισμένη.

524. Δίδραχμον.

ΔΕΊΚΙΛΟΝ: Ἐκτύπωμα, εἴδωλον.

ΔΊΠΑΛΤΟΝ: Τὸ δικίνητον. πάλλω γὰρ τὸ κινῶ.

523. ΔΙΆΓΡΑΜΜΑ: Τὸ ταττόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις.

ΔΙΔΑΣΚΆΛΙΟΝ: Τὸ μάθημα, ἰῶτα· διδασκαλεῖον ἡ παίδευσις καὶ τὸ σχολεῖον.

ΔΊΚΑΙΟΝ: Τὸ πρὸς ἀξίαν ἑκάστου τμητικόν.

552. ΔΙΚΑΙΣΩ͂ΘΑΙ: Ἐπὶ τοῦ κολάσαι.

546. ΔΙΕΣΚΕΤΑΣΜΈΝΟΙ: Ἔνοπλοι, ξιφήρεις.

ΔΙΑΘΉΣΕΙ: Τιμωρήσεται, κολάσει.

550. ΔΙΕΙΣΙΟΥ͂ΣΑ: Ἤτοι βάλλουσα τοῖς διειδεστάτοις ἤτοι διαφανεστάτοις.

548, 5. Τὸν νεανίσκον.

548, 7. Πρὸς σὲ κατέφθορα.

538. ΔΙΑΚΟΤΡΊΖΕΣΘΑΙ: Τὸ ἀγεννές.

ΔΙΑΡΎΤΤΕΙΝ: Διαρύειν, ἀντλεῖν. ἀρύττειν τὸ ἀντλεῖν.

540, 1. Ἀπὸ τῆς τοῦ γραμματέως δέλτου.

540. ΔΙΑΓΩΝΙΆΣΑΝΤΕΣ.

ΔΙΕΛΕΥΣΌΜΕΘΑ: Παρελευσόμεθα.

522, 2. Τῶν τῆς ἁρμονίας.

522, 3. ΔΙΑΒΑΣΙΛΕΊΖΕΤΑΙ.

522. ΔΙΑΚΛΙΜΑΤΉΣΑΣ: Διαπαλαίσας.

536, 7. Ἐχρήσαντο. τοὺς δὲ κυάμους φρυκτοὺς ἐκάλουν.

555. ΔΙΑΒΡΑΧΈΟΣ: Ἐν συντόμῳ.

ΔΙΧΗ͂: Διχῶς.

ΔΊΧΑ: Ἀντὶ τοῦ διχῶς. καὶ ἀντὶ τοῦ ἄνευ, σπανίως.

558. ΔΟΚΗΣΊΣΟΦΟΣ: Ὁ οἰηματίας, ἤτοι ὁ κενόδοξος, ἀπὸ τοῦ οἴω τὸ ὑπολαμβάνω.

559. ΔΟΡΠΙΣΤΌΣ.

560. ΔΟΎΡΙΟΣ.

561. ΔΌΚΗΣΙΣ: Τὸ μὴ ὄν, νομιζόμενον δέ.

Ib. ΔΌΞΑ: Ὁ παρὰ πολλῶν.

563. ΔΌΓΜΑ: Ἔννοια παρὰ θεοῦ ἀψευδής.

565. ΔΟΆΣΣΑΤΟ.

ΔΟΚΙΜΆΣΑΣ: Κρίνας.

569. ΔΡΥΦΆΚΤΟΥΣ.

Ib. ΔΡΥΠΈΤΗΣ: Τοὺς δρυόχους, τοὺς πελέκεις. Δρυπετής, ὁ πέπειρος.

Ib. ΔΡΎΟΧΟΙ: . . . Ἀγάθων ἔρχεται.

Ib. ΔΡΥΑΧΑΡΝΕΥ͂Σ: . . . ὡς ἄγριοι καὶ σκλ.

570, 3. ΔΡΑΓΓΊΛΟΝ.

570, 14. Δραχμαὶ ἑκατὸν ποιοῦσι μίαν μνᾶν.

571. ΔΡΎΠΤΑ: Ἦ τ' ἐφιουλκὶς δρύπτα καὶ τυροῦ ξέσματα . . . ξέσμ. περιφεροῦς.

ΔΡΑΣΤΗ[Ρ]: Τὸ κόσμιον καὶ τὸ ἡσύχιον.

571. ΔΡΆΓΜΑ . . . τῇ δεξιᾷ χειρί.

Ib. ΔΡΩΠΤΆ: Τὰ δρεπτά.

573. ΔΡΕΠΌΜΕΝΟΙ: Τρυγῶντες.

574. ΔΡΎΠΤΕΤΑΙ: . . . Κατατίλλῃ, ἤτοι κατακόπτει.

Ib. ΔΡΑΣΤΗΡΊΩΣ: Ἐνεργῶς, ἐργαστικῶς, πρακτικῶς.

576. ΔΥΣΉΝΙΟΣ: Ὁ ἀπειθής. ἡνία γὰρ οἱ χαλινοὶ, ἰνία δὲ τὰ νεῦρα, ἰῶτα.

ΔΥΝΆΣΤΗΣ: Ὁ διάβολος παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. πτωχὸν ἐκ δυνάστου.

575, 4. ΔΥΣΈΞΙΤΟΣ.

577, 2. Ὁ δυσεύρετος ἄνθρωπος.

ΔΥΪΚΌΣ: Ἀριθμὸς, οὐ μόνον ἐπὶ δυοῖν λέγεται, ἀλλὰ καὶ τὸ δι' ἑκάστου πτῶσιν, δύο πτώσεις ἔχειν.

580. ΔΎΣΤΡΟΠΟΣ: Κακότροπος.

581. ΔΥΣΠΈΠΑΛΟΣ.

ΔΥΕΡΌΝ: Βλαβερόν.

ΔΎΣΤΡΟΦΑ: Χαλεπῶς φερόμενα.

583. ΔΥΣΌΡΙΣΤΟΝ: Τὸ κτιστὸν καὶ ἀόρατον.

589. ΔΩΔΕΚΑΤΗΜΌΡΙΟΝ: Ἡ δωδεκάτη μοῖρα.

Ib. ΔΏΡΗΜΑ: . . . Εἶδος σοι.

Ib. ΔΩΡΗΤΌΝ: Τὸ ὡς δῶρον.

590. ΔΩΡΙΆΖΕΙΝ: . . . διὰ τὸ μηδὲ ζώνας.

592. ἙΆΡΤΕΡΑ.

594. ἘΒΕΩΚΑΐΟΙ: Ἔθνος.

Ib. (Θηλυκόν.) ἜΒΟΡΑ, ἘΒΟΡΙΟῦΣΑ: Ὀνόματα πόλεων.

595. Ἔβρηξαν.

597, 4. Γινόμενος.

597, 2. Κέρας. ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ φάη.

598. ἘΓΚΆΘΕΤΟΣ: Δόλιος ἐνεδρευτής.

602. ἜΓΓΙΟΝ: Τὸ ἐκ δευτέρου διὰ τοῦ ἰῶτα.

Ἔγεστα: Πολεμικὸν μηχάνημα, ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χοὸς ἐγειρόμενον.

608. Ἐγκέχηδα.

Ἐγκέχρεα: "Ἐγκεχείρικε πάντα Τιμολέοντι."

606. Ἐγκατελέγησαν: . . . Ἐγκατειλέγησαν λίθοι, ἀντὶ τοῦ ἐγκατῷ ᾠκοδομήθησαν.

612. (Ἀρσενικόν.) Ἑδράνων: Θρόνων.

Ib. Ἐδεσινός: Τοπικόν.

613. (Οὐδέτερον.) Ἕδεσιν: Ἱεροῖς, ναοῖς, ἐδάφοις.

Ib. Ἕδος: Ναὸς, ἱερόν.

614. Ἐδαφιεῖ: Προσαράξει.

615. Ἐδεῖτο: Ἀντὶ τοῦ ἐδέετο, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐδεσμεῖτο.

619, 5. Πρὸς ἑαυτὸ καὶ ἕλκειν.

621. Ἐθελτμνοί: Πυκνοί.

Ἕθεν: Ἀπ᾽ αὐτοῦ ἢ καὶ ἀπ᾽ αὐτῆς.

621. Ἐθιμοσύνη: Συνήθεια· καὶ ἐθισμὸς καὶ ἔθιμος.

Ib. Ἐθελοπρόξενος: Ἡ ἀφ᾽ αὐτῆς.

622. (Ῥῆμα.) Ἔθω: Τὸ ἐξ ἔθους τί διαπράττομαι.

632, 1. Εἶδος μιμητικῶς διὰ τῆς ἐμφερείας.

636. Εἰλικνοειδές: Τὸ κυκλοειδὲς, καὶ ὁμαλόν.

Εἰανόν: Ἱμάτιον ποικίλον, λεπτόν.

Εἰ μή τι: Ἀντὶ τοῦ πλὴν, οὕτως Πλάτων ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ ἐχρήσατο· "Εἰ μή τις σου ἐραστὴς τυγχάνει."

648. Ἐΐσκω: Τὸ ὁμοιῶ.

Εἴνω: Τὸ καλύπτω.

Εἰ γάρ: Εἴθε γάρ. τὸ δὲ εἴθε ἀντὶ τοῦ ἄμποτε.

Εἴκτην: Ὡμοιοῦντο. εἴκω τὸ ὁμοιῶ, ἐξ οὗ καὶ εἰκὼν, ὁ παρακείμενος εἶκα, ὁ ὑπερσυντελικὸς εἴκειν, καὶ τὸ γ τῶν δυϊκῶν εἰκήτην, καὶ κατὰ συγκοπὴν, εἴκτην, καὶ διάλυσιν ἐΐκτην.

640. Εἴλλειν: . . . μὴ νῦν περὶ σεαυτὸν εἶλε τήν.

642. Εἴνιον: Ἔφερον.

Ἕφετο: Ἠκολούθει.

Εἰώθει: Ὡς ἔθος εἶχεν.

632. Εἰσαγωγή: Ὁδήγησις τῶν λόγων ἐπὶ τὰ τέλη.

651. Ἐκβιαστής: Δοκιμαστής.

657. Ἐκ περινοίας: Ἐξ ἐπιπνοίας.

Ἐκ τῆς ὀσφύος: Ἐκ τοῦ σπέρματος.

Ἐκ καταλήψεων: Ἐξ ἐφευρέσεων.

659. Ἑκατόν: Ὁ ἀριθμὸς, παρὰ τὸ ἔχω ἐχατὸν καὶ ἑκατόν. ἢ παρὰ τὸ ἥκειν καὶ φέρειν δέκατον ἀριθμόν.

Ἔκπωμα: Ποτήριον, φιάλη.

661. Ἔκτοπα: Ξένα, χαλεπὰ, πονηρά.

Ἐκλογεῖον: Ἡ ἐκλογάς.

Ἐκκεκυμασμένους: Τοὺς τῶν κυμάτων ἐκβρασθέντας.

666. Ἐκθειάσαι: Θαυμάσαι, θεοποιῆσαι.

Ἐκκεκόλαπται: Ἐγγέγλυπται.

Ἐκορύνετο: Ὑψοῦτο, ἐκορυφοῦτο.

Ἐκπρίασθαι: Ἐξαγοράσαι, ἐλευθερῶσαι.

662. Ἐκκαλαμήσαντο.

667. Ἐκληροδότησεν: Κληροδοσίας ἐχαρίσατο.

671. Ἐκονδύλιζον: Τοὺς δακτύλους ἔκοπτον.

679. Ἐκωθωνίζοντο: Ἐμεθύσθησαν.

670, 10. Ἐγίνετο ἡ κόλλα.

672. Ἐκπολεμῆσαι: Πορθῆσαι.

662, 8. Φθινύθουσιν.

665, 11. Παραβέβλαπται.

674. Ἔκτα: Οἷον,

ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ,

ἀντὶ τοῦ ἔκτασιν.

Ἐκυδάσσατο: Σημαίνει τὸ ἐλοιδόρησεν.

ὦ πέπον ἦ μάλα δή με κυδάσσαο.

ἐκυδάζομαι,

κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοισιν,

ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖται.

667. Ἐκληδονίζετο: Ἀπὸ ἀκοῆς τὰς μαντείας δεχόμενος ἐμαντεύετο.

681. Ἐκτόπως: Ὑπὲρ λόγον.

Ἐκφάνδην: Φανερῶς ἐξειπεῖν.

680. Ἕκατι.

681. (Ἀρσενικόν.) Ἐλεάτης: Ἀπὸ Ἐλέας τῆς Ἀσίας.

681. Ἐλατήρ: .... λέγεται τὸ καρύκευμα. ἢ ἄρτος πλατὺς ἐν ᾧ τὸ ἔτνος ἐτίθεσαν καὶ προσῆγον τοῖς βωμοῖς.

Ἑλικτήρ: Εἶδος ἐνωτίου.

684. Ἑλίχρυσος: ... ἄνθει ἑλιχρύσῳ.

685. Ἔλαφος: ... ἢ διὰ τὴν κουφότητα καὶ τὸ τάχος.

687, 6. Ἐπεὶ ἔστιν ἂν διὰ τοῦ ι.

686, 8. Ἀπελαστικὴν, διώκτριαν.

687, 4. Καὶ ἐσθίειν. καὶ Ἡσίοδος,

ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει,

ἀντὶ τοῦ ἐσθίει.

686. Ἐλευθεριότης: Ἡ μὴ μετὰ κιβδηλείας.

Ib. Ἐλαία: Τὸ δένδρον. ἐλαία δὲ καὶ ὁ καρπός.

Ἐλάτρεια: Πόλις μεγίστη τῶν ἐν Φωκεῦσι.

690, 3. Ἔλυτρα: Σκεπάσματα τῶν ὀστέων.

689, 1. Καρπὶν, ἤγουν σκάρφη.

Ἔλεος: Ἑκούσιος λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς συνισταμένη.

Ἕλος: Ὁ βάλος καὶ κάθυγρος τόπος, ὁ καὶ ἀλσώδης.

Ἐλεγάτευσε: Κατὰ Ῥωμαίους ἀπένειμε.

Ἐλέγχομεν: Κακολογοῦμεν.

Ἐλεφῆραι: Βλάψαι, ἀπατῆσαι.

694. Ἕλοιτο: Προκρίνει, θελήσει.

692. Ἐλεγείνειν: ... αὐτὸ ἐφθέγξατο μανείς. ἐλεγαίνειν καὶ τὸ ἀκολασταίνειν.

Ἔλδεται: Ἐπιθυμεῖ.

694. Ἑλόντος: Λαβόντος, χειρωσαμένου.

698, 11. Ἐμπληξίαν.

Ib. Ἐμπρέποντα: Διαπρέποντα.

Ib. Ἐμέθεν: Ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

Ib. Ἔμμονος: Ὑπομονητικός.

700. Ἔμβριαι: Αἳ εἰς βάθος.

701. Ἔμπουσα: ... ὅτι φάσμα ἦν τῆς Ἑκάτης τοῖς δυστυχοῦσι φαινόμενον, ἀλλάσσον πολλὰς μορφάς.

704. Ἔμπεδον: Βέβαιον.

709. Ἐμπαλασσόμενοι: Ἐμπίπτοντες.

706. Ὁ μὲν βασίλειος εἰς Λυδίαν.

705. ’ΕΜΜΑΤΥΖΩΝ: *Ματαιολογῶν.*

716. ’ΕΝΝΕΟΣ. Ib. ’ΕΓΚΑΘΕΚΤΟΣ: *’Ενεδρευτής.*

718. ’ΕΝ ΠΑΡΑΒΥΣΤΩΙ: *’Εν γωνίᾳ, λεληθότως.*

715. ’ΕΝΔΙΑΘΕΤΟΣ: *’Εκ ψυχῆς προσκείμενος.*

Ib. ’ΕΝΔΟΜΥΧΟΣ: *Σκοτεινὴ, ἀπόκρυφος.*

728. *῎Εννηφι...ἔννη.*

Ib. ’ΕΝΑΚ: Ἡ *νόσος, καὶ ὄνομα κύριον.*

’ΕΝΟΠΙΔΕΣ: Αἱ *θεράπαιναι, παρὰ τὸ ἕπεσθαι.*

737. ’ΕΝΟΝΤΑ: Ὑ*πάρχοντα.*

733, 3. Κ*υρίως δὲ τὰ πολεμικὰ ὅπλα παρὰ τὸ ἀρηνέναι καὶ ἡρμόσθαι τῷ σώματι.*

734. ’Ε*ν γήρᾳ.*

743. ’ΕΝΕΚΑΨΑ: ... *ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐνέκαψα.*

’ΕΝΕΡΕΙΝ: Τὸ *τὰ ὅπλα σκυλεύειν.*

’ΕΝΕΠΑΣΕΝ: ’Ε*νέβαλλεν, ἐνεποίκιλεν.*

’ΕΝΙΗΣΙΝ: ’Ε*μβάλλει.*

750. ’ΕΝΣΤΕΡΝΗΣΑΜΕΝΟΙ.

Ib. ’ΕΝΤΥΝΕΙ: Ε*ὐτρεπίζει.*

752. ’ΕΝΩΤΙΣΑΙ: Ἀ*ντὶ τοῦ ἐπάκουσον.*

’ΕΝΕΑΡΙΖΕΙΝ: Κ*υρίως τὸ ἐν ἀέρι διάγειν.*

744. ῎ΕΝΝΕΠΕ.

751, 3. ’Ε*ντενεῖ, ἐκτείνει.*

’ΕΝΗΣΣΩ: Τὸ *ἐπιπλήττω καὶ κακολογῶ.*

’ΕΝΕΡΕΙΝ: Τὸ *φονεύειν, παρὰ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον.*

754. ’Ε*ντεῦθεν:* Π*άραυτα.*

753. ’ΕΝΑΛΛΑΞ: ’Ε*νηλλαγμένως.*

765, 1. Ἀ*φανισμοῦ. ἐξίτηλα δὲ κυρίως λέγονται ἐκεῖνα τὰ ἀποβάλλοντα τὸ θάλλειν.*

῞ΕΞ: Δ*ιὰ τὸ ἔξωθεν εἶναι τῶν πέντε.*

῎ΕΞΚΙΤΟΝ: Τὸ *ἐξαίρετον.*

’ΕΞΗΤΛΗΜΕΝΟΝ: Ἡ *παλαιόγλωσσις τοῦ αὐλοῦ.*

’ΕΞΟΝΥΧΙΖΕΙΝ: Ἀ*ντὶ τοῦ συγκεχωρείσθω ἀκριβολογεῖσθαι.*

’ΕΞΟΦΡΥΩΜΕΝΟΙ: ’Ε*πηρμένοι.*

’ΕΞΕΙΚΟΝΙΣΜΕΝΟΝ: Μ*εμορφωμένον, ἢ τέλειον.*

766. ’ΕΞΑΝΘΩ͂ : Ἀντὶ τοῦ βλαστάνω.

766, 1. ’Εφευρίσκων.

’ΕΞΑΨΆΜΕΝΟΣ : Κατασχὼν, περιπλακείς.

’ΕΞΕΤΆΣΩΜΕΝ : Ἀκριβώσομεν.

’ΕΞΕΤΑΝΝΎΘΗ : ’Εξετάθη, ἐξηπλώθη.

776. ’ΕΞΕΦΎΣΗΣΕ : Διεσκόρπισε.

Ib. ’ΕΞΕΤΗΞΕΝ : ’Εδαπάνησεν, ἀνάλωσεν.

784. ’ΕΞΏΚΕΙΛΕΝ : ’Εξέβαλλεν, ἔριψεν.

’ΕΞΑΓΚΩΝΙΩ͂ : Τοὺς ἀγκῶνας ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ποιήσω.

’ΕΞΑΚΕΤΜΈΝΩΝ : Θεραπευόντων καὶ ἐξιωμένων.

’ΕΞΗ͂ΧΕΝ : Ἀντὶ τοῦ δώσειν, Δημοσθένης.

’ΕΞΕΙ͂ΡΨΕΝ : ’Εξέβαλεν.

781, 5. Ἢ ἐν καταλήψει γενέσθαι.

’ΕΞΑΡΆΣΑΣΘΑΙ : Τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀρὰς, τουτέστι τὰς εὐχάς.

780, 10. Πάντα τὰ παλαιὰ καὶ κατατετριμμένα.

’ΕΞΙΧΝΕΥ͂ΣΙΝ : Ἀντὶ τοῦ ἐξιχνεύουσιν.

785. ’ΕΞΕΠΊΤΗΔΕΣ : ’Επιτηδευμένως.

῾ΕΞΗ͂Σ : Μεταταῦτα.

785. ’Εογμὸς,

794, 14. Ὁ τῇ ἑκάστου οὐσίᾳ.

797. ’ΕΠΑΝΑΦΟΡΆ : ... τὸ ἀνακοινοῦσθαι.

798, 7. ’ΕΠΑΚΤΗ͂, ἡ ἐκ τῆς.

799. ’ΕΠΙΓΓΕΝΊΣ : Τὸ ἐπὶ μῆκος παρατ.

802. ’ΕΠΙΘΥΜΊΑ : Δύναμις ψυχῆς ὀργῆς ἀφανιστική.

808, 5. Ἔ̓ΠΑΘΛΟΝ : Νικητήριον, βραβεῖον.

813. ’ΕΠΊΜΟΝΟΝ : Καματερόν.

813. Ἔ̓ΠΙΠΛΑ, ὠμοφόρια, ἱμάτια. κυρίως δὲ τὰ ἐπὶ τοῖς ναοῖς ἐξηρτημένα βλατία.

824. ’ΕΠΑΡΏΜΕΝΟΙ : Καταρώμενοι.

823. ’ΕΠΑΜΥ͂ΝΑΙ : Βοηθῆσαι.

819. ’ΕΠΑΓΩΝΙΕΙ͂ΤΑΙ : Προσκαρτερήσει, φιλονεικήσει.

826. ’ΕΠΕΙΣΦΡΉΣΑΣ : ’Επεισελθών.

Ἔ̓ΠΕΙΣΙΝ : ’Επέρχεται.

’ΕΠΙΌΝΤΙ : ’Ερχομένῳ.

’ΕΠΆΔΟΝΤΟΣ : Φαρμακοῦ, γόητος.

Ἐπειλημμένη: Δραξαμένη.

Ἐπωαζούσῃ: Τοῖς ᾠοῖς ἐπικαθημένῃ.

Ἐπερειδόμενος: Ἐπιστηριζόμενος.

Ἐπιέναι: Ἐπελθεῖν.

Ἐπιθειάσας: Θαυμάσας.

Ἐπεισκυκλοῖ: Εἰσφέρει, ἐπισυνάπτει.

833. Ἐπεισοίσας: Κομίσας.

Ἐπιειμένοι: Περιβεβλημένοι, ἐνδεδυμένοι.

Ἐπιλυγάζω: Σκεπάζω, ἐπικρύπτω, ἡ λύγη γὰρ ἡ νύξ.

Ἐπισπάσθω: Τὸ δέρμα ἑλκυέτω. ἀποστολικὴ ἡ λέξις.

Ἐπέρνισεν: Ἠπάτησεν, ἢ ἐνίκησεν.

Ἐπάχνωσεν: Ἐλύπησεν, ἔφθειρεν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πάχνης, τῆς φθειρούσης καὶ λύπην ἐμποιούσης τοῖς φυτοῖς, Ἡσίοδος,

τό γ' ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ.

834. Ἐπηλυγάζονται: Ἐπισκιάζονται.

845. Ἐπιορκεῖν: Ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖται, καὶ δηλοῖ τὸ ὑπεράνω.

859, 3. Ἐριθηλής.

868. Ἔρεβος, σκότος, ὁ πρὸ τοῦ μάρτυρος τόπος.

857. Ἐρανιστὴς, κύριον, ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων, καὶ τὴν φορὰν ἣν ἕκαστος μὴ ἔδει καταβάλλειν εἰσφέρων, Ἀριστοφάνης, Ὁλκάσι[g]

πρώην ἐρανιστὰς ἑστίων[h] ἔψησα ἔτνος.

865. Ἐρίθεια: Ἡ δουλεία ἢ ὁ ζῆλος.

867, 6. Φθορὰ τοῦ σίτου. αἶρα δὲ ἡ τοῦ σίτου, δίφθογγον.

864. Ἔρειξις: Ἡ σχίσις.

870. Ἐρίτιμον: Μεγάλως τίμιον.

872. Ἐρεβοδιφῶντες.

875. Ἐρυθαίνεται: Μελαίνεται.

Ἐρύκω: Τὸ κωλύω, καὶ ἀπερύκω ὁμοίως.

872, 8. Ἐρευνομένης ἁλός.

879. Ἐσκοτποναίδιαι.

880. Ἑστιατόριον.

884. Ἐσπαθησμένος: ... κατακρουσῶν.

Ib. Ἐσπάρησσεν.

[g] ὀλκὰς Cod. [h] ἐσθίων Cod.

885. ἜΣΤΗΝ : Ἀντὶ τοῦ ἐστάθην.

881. ἘΣΈΦΘΗ : ... καὶ ἐξεπλάγη. εἴρηται καὶ ἀντὶ τοῦ ἡσύχασεν, ᾐσχύνθη.

Ib. ἘΣΕΣΉΡΕΣΑΝ : ... ἐς ἀλλήλους τε ἐσεσήρεσαν.

885. ἘΣΠΕΊΣΑΝΤΟ : Θυσίας ἐποιήσαντο.

Ib. ἘΣΘΌΜΕΝΟΣ : Ἐσθίων.

888. Ἔται ... ἐπηοί.

889. ἙΤΕΡΟΒΟΥΤΆΔΑΙ : ... καθίσταντο Ἀθήνησιν.

893. ἘΤΕΙΧΗΡΟΥ͂ΝΤΟ : τ. τ. περιεστοιχίζοντο.

894. ἘΤΌΠΑΣΕΝ : Ἐπενόησεν.

893. ἜΤΕΛΕΝ.

892. ἘΤΏΣΙΟΝ : Τὸ μ. ἀπὸ τοῦ ἀήτης ὃ σημαίνει τὸν ἄνεμον.

896. ἙΤΈΡΩΘΕΝ : ... τὸ ἔκτοσθεν καὶ τὸ πρόσθεν καὶ τὰ ὅμοια.

900. ΕὐΝΈΜΟΥΣ : Ἀχειμάστους, εὐδιεινούς.

897. ΕὐΆΓΚΑΛΟΝ : Ἐλαφρὸν, εὐμαρῆ.

901. ΕὐΡΙΝΏΤΑΤΟΣ : Καλῶς ὀσφραινόμενος, ἢ καλόρρινος.

899, 10. Ἢ εὐθυβούλῳ, συνετῷ.

898, 11. Ἔνδοθι θείη. καναχὴ δὲ λέγεται ἡ κραυγή.

898. ΕὐΕΠΊΒΟΥΛΟΣ : Κακός.

899. ΕὔΚΗΛΟΣ : Ὁ ἥσυχος. ἢ ὁ καλῶς θελγόμενος.

901. ΕὔΠΗΚΤΟΣ : Καλῶς.

Ib. ΕὔΘΙΟΣ : Ὁ εὐόμιλος καὶ ὁ εὐθιοσύντυχος.

Ib. ΕὔΞΕΙΝΟΣ : Πέλαγος ἐνδότερον τοῦ.

908. ΕὐΛΟΓΊΑ : Εἰρήνη, εὐδοκία, τὸ ἐπ' ἀγαθοποιΐᾳ τοῦ Θεοῦ θέλημα.

913. ΕὐΧΉ : Ἐντολῶν τήρησις κατὰ γνώμην πράξει τοῦ εὐξαμένου κεκυρωμένη. ἢ μᾶλλον ἡ μὲν εὐχὴ ἀρετῆς ἆθλον, ὃ μάλιστα προσφιλῶς δέχεται Θεὸς προσκομιζόμενον. ἢ ὑπόσχεσις ἐξιλάσματος, ἢ ὑπόσχεσις ἀγαθῶν ἑκούσιος, ἢ ὑπόσχεσις τῶν ἐξ οὐρανῶν Θεῷ κατ' ἐπαγγελίαν προσαγορευομένων καλῶν.

913. ΕὐΧΑΡΙΣΤΊΑ : ... ἔτι ἐνδεῖ τινὰ. τούτων ἐστιν ... αἰτῶ τι παρ' αὐτοῦ ... πάντων ποιεῖσθε.

Ib. ΕὔΒΟΤΟΣ : Γῆ εὔτροφος καλὰ βοσκήματα ἔχουσα.

910. Εὐπάθεια, σπατάλη, εὐτροφία.

907. Εὐθυτεπίαις.

907, 4. Σισύραν εὐέριον.

915, 3. Τὸ ἀπεριόριστον.

917. Εὔοτον : Καλὰ βοσκήματα ἔχον.

920. Εὐοδώσω : Ὁδηγήσω, ἑτοιμάσω.

921. Εὐπλοῶ : Τὸ εὐημερῶ.

Ib. Εὔρυνον : Πλάτυνον.

924. Εὐμενῶς : Πράως, ἱλαρῶς.

927, 7. Βαβουτζικάριος.

926. Ἐφετικὸς, ὁ ἐπιθυμητικός.

929, 10. Ἐφαπτίδας καὶ κνημίδας καὶ λογχάσθην.

930, 11. Ἔφεσις καὶ ἡ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου.

931. Ἐφεκτὸν : Δυνατόν.

Ib. Ἐφετὸν : Ἐξόν.

937, 1. Κατασκοπησάτωσαν.

935, 1. Ἐφιεὶς : Συγχωρῶν.

933, 1. Ἄρξασθαι ψηλαφᾶν ἢ ψηλαφῆσαι.

935, 1. Ἀντὶ τοῦ πέμπων.

Ib. Ἐφήδοιτο : Τέρποιτο.

935. Ἐφίκοιτο : Νοήσοι.

938. Ἐχῖνος : ... προβάλλεται ὡς ἔρυμα ... βοὸς ἡ γαστὴρ ... γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας.

939, 7. Διὰ τὰς ἀκάνθας ὡς ἀκράτητος.

938. Ἐχθρὸς καὶ ἐκδικητὴς ὁ διάβολος.

941. Ἐχθόμενος : Ἐχθρὸς ἢ μισούμενος.

942. Ἔχραον : Μετὰ βίας ἐπῆλθον.

942, 7. Ἐχρηματίσθη : Χρησμὸν ἐδέξατο.

942. Ἐχρίμπτοντο : Ἐπέλαζον.

941. Ἐχθαίρει : Μισεῖ.

Ib. Ἐχθοδοπῆσαι : Ἐχθροποιῆσαι. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δο καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ ἐχθοδοπῆσαι.

944. Ἕψεται : Ἀκολουθήσει.

Ib. Ἔψα : Ὁμάλιζε· "τὴν ἐμὴν δὲ χεῖρα τὴν λαιὰν ἔψα."

Ib. Ἐψικτέον, ἀντί.

945. Ἑὼν : Ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκώς.

947. Ἔωργε : Διεπράξατο.

947, 2. Δίφθογγον. ἀντὶ τοῦ ἀγοράσαι.

932. Ἐφοῦδ... αἱματώδης. εἰ δὲ εἰς θανατικὸν ἔμελλε.

Ἀρχὴ τοῦ Ζ.

Ζῆτα : Τὸ στοιχεῖον ἀπὸ τοῦ Ζήτου] τοῦ Βορέως, οὗ μέμνηται ἥλιος.

949. Ζάκορος... Ἀττικοὶ τὴν διά.

950. Ζάλη : Ἡ σύνομβρος πνοὴ, ἢ ἡ μεγάλη ἄελλα καὶ ταραχὴ τῆς θαλάσσης. Ζάλη, λέγεται καὶ ἡ σφοδρότης τοῦ ἀέρος παρὰ τὸ ζέειν τὴν ἅλα, ἤγουν κορυφοῦσθαι.

951, 1. Ζαβαρεῖον.

Ib. Ζαθέρα.

Ζατρεφὲς : Τὸ εὐτραφές.

953. Ζέφυρος : Ὁ τὸ ζῆν πᾶσι φέρων.

955. Ζέω καὶ ζεῖν.

955. Ζήβτρες.

956. Ζηχοὶ : Ἔθνος.

957. Ζήτησις : Ὄρεξις λογικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν.

Ib. Ζηρυνθὰ ἡ Ἀφροδίτη, καὶ Ζηρύνφιον καὶ Ζηρύνθιον.

958. Ζηλοῦν : ... Ζηλοῦν δέ ἐστι τὸ βούλεσθαι ... ᾧ παρεῖναι.

959. Ζινίχιον : Τὸ λωρίον.

960, 2. Ζίω. 1. Τὸ σκυθρωπᾶσαι. 7. Ὁ σκοτεινόδειπνος.

956. Ζῆλος ἐστὶν ἀγαθοῦ τινὸς ἐπιθυμία φθόνου χωρὶς ἐγγινομένη τῇ ψυχῇ· φθόνου δὲ λέγω τοῦ πρὸς τὸν ἔχοντα· οἷον ἔχει τίς ἀνδρείαν, ζηλῶ τοῦτον τῆς ἀρετῆς, τουτέστιν ἐπιθυμῶ κτήσασθαι τὸ καλὸν, μὴ φθονήσας τῷ κεκτημένῳ, ἀλλὰ κἀγὼ βουλόμενος ἀνδρεῖος εἶναι.

961. Ζυγὸς, καὶ ἐπὶ ἁμαξῶν καὶ ἁρμάτων, καὶ πλοίων.

962, 5. Τὸ συμπεφθέν.

964. Ζωβίας : Κύριον.

967. Ζώγρια : ... κύριοι τοῦ στρατηγοῦ.

969. Ζώσας : Ζωοποιήσας.

Ib. Ζωτεῖσθαι : Τὸ ζωογονεῖσθαι.

969. Ἦτα: Τὸ στοιχεῖον ἐκ τοῦ ἰῶτα καὶ ταῦ, ἔχειν τὸν χαρακτῆρα τοῦ στοιχείου. ἡνίκα γὰρ πλάγιον τεθῇ, εὑρήσεις ταῦτα.

969. Ἤκει: Ἀντὶ τοῦ ἐθρήνησεν.

970. Ἡβὸς: Ὁ κυρτὸς, Ἱπποκράτης ὁ Κῷος φησί.

973. Ἡγεμονικὸν: ... ἀναπέμπεται,

ὅπερ ἐστὶν ἐν τῇ καρδίᾳ.

975. Ἠγρίωσαι: Ἀντὶ τοῦ σκληρύνῃ. Σοφοκλῆς·

σὺ δ' ἠγρίωσαι.

975, 3. Νομίζω, λελόγισμαι.

975. Ἡδέσιν: Εὐφραντοῖς, γλυκέσιν.

976, 9. Τοῦ νοῦ θεληματικὴ ἐνέργεια.

976. Ἥδιον: Εὐφραντόν. ἥδιστον ὁμοίως.

Ib. Ἥδιστα: Τὰ εὐφραντὰ, καὶ ἀντὶ τοῦ εὐφραντῶς.

979, 9. Ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἠετίωνος. ἢ ἐν ὁδῷ καθελὼν, ἀντὶ τοῦ ἀνενεχθέντα ἑλὼν, τουτέστιν ἔν τινι ἐνέδρᾳ καταβαλών.

979. Ἠερέθονται: ... ὁ μέλλων ἀερῶ, ἐξ οὗ καὶ ἀερέθω ... ἀρῶ ἀρεέθω ... ἠερεθόμην ... ἠερέθοντο.

980, 1. Ἠὲ: Βαρυτόνως διαζευκτικός.

980. Ἠθὰμ: ... ναμάτων ἐπιρροαῖς ... κατὰ θεοῦ μῆνιν ἐπὶ ... πολέμου ἐξηράνθη.

Ib. Ἠθοποιΐα: ... προσώπου.

981. Ἠϊονεὺς: Ὄνομα κύριον.

Ib. Ἠΐθεος: ... πρὸς γυναῖκας, ἐν Ἐπιγράμμασι, ἠϊθέοις.

982. Ἤϊα ... καὶ Βάβριος.

983, 4. Ἠκέστης: Ὁ ἀδάμαστος.

983. Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ ... παρ' ὅσον αὕτη (ἡ κυνόμυια om.)

985. Ἥλιος: Πῦρ οὐράνιον, ὃ μόνον μέχρι δείλης.

987, 1. Πανεξαίρετος αἰσθητὸς ναὸς τοῦ θεοῦ.

Ib. 5. Ἡλίκον, μέγα, ἢ οὐδαμινόν.

989. Ἠλυσκάζειν.

987. Ἠλασκάζων: ... ἐμὸν μένος.

Ib. Ἠλασκάζει.

988. Ἤλεγχον : ... *τίς ἑκάστη εἴη.*

Ib. Ἠλιθιάζω : ... *ταῖς κόμαις ὑμῶν ὅτε.*

989. Ἡμεδαπῶν : Τῶν *ἡμετέρων ἦτα. ὑμεδαπῶν δὲ τῶν ἐγχωρίων, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ.*

Ib. Ἡμεροσκόποι : ... *φρουροῦντες. ἢ παρὰ τὸ ἥμερος ἡμέρα πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς νυκτὸς φοβερᾶς οὔσης.*

999. Ἡμέρα : Ἡ *ἀπὸ τοῦ ἡλίου πεφωτισμένη ἀερώδης οὐσία. ἢ χρόνου μέτρον ἐν ᾧ ἐν τῷ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαιρίῳ ὁ ἥλιος διατρίβει.*

Ἧμα : Ἀ*κόντισμα.*

Ἡμιτύμβιον : Δ*ίκροσον.*

992. Ἡμιούσιον : ... *τὴν σάρκα τὴν νεκράν.*

993. Ἡμακτέων : Δ*υσφορῶν, οὕτως* Ἡ*ρόδοτος.*

994. Ἠμπώληκας.

995, 2. Καὶ *ὀσταφίς.*

996. Ἠνορέη : Ἀ*νδρεία·*

ἄγγελ' ἠνορέην Κρητὸς Ἐχεκρατίδα.

ἐν Ἐ*πιγράμματι.*

997, 4. Ἠ*νάρησεν.*

997. Ἢν : Ἀ*ντὶ τοῦ ἐάν.*

Ib. Ἦ : Ἀ*ντὶ τοῦ καί.*

1000. Ἠπεδανὸς : Χ*θαμαλὸς, ἀσθενής.*

1001, 1. Π*αρὰ τὸ ἔπος.*

1001. Ἤπειρος : ... *τὴν ὑπὸ βασιλεῖ τῶν* Π*ερσῶν.*

1003, 3. Ὄ*νομα κύριον* Ἑ*βραϊκόν.*

1005, 1. Ὑ*πὸ* Σ*αμίων.*

1006. Ἠρήρειτο : Ἥ*ρμοστο.*

1007. Ἠωρῆσθαι : Ἠ*ρτῆσθαι, κρέμασθαι. ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ.*

Ib. Ἤρει : Ἐ*λάμβανεν.*

1008. Ἡσυχία : Κ*ατάβασις.*

1010, 3. Ὡ*ς λέγει* Ὧ*ρος.*

1011. Ἥττων : Ἐ*λάττων, ὑποχείριος.*

1013. Ἠιτημένην : Κ*εχρημένην.*

Ib. Ἠτίμασεν.

1015. Ηὑρῆσθαι : Κ*αὶ εὑρῆσθαι.*

1016. Ἠφίεισαν: Ἔπεμψαν.

1017. Ἠχή: ... λαλιὰ, ἠχὴν, ἦχον ἢ φήμην.

Θῆτα: Τὸ στοιχεῖον παρὰ τὸ τὴν θέσιν τοῦ παντὸς μιμεῖσθαι, ἤτοι τοῦ οὐρανοῦ τὸ κυκλοτερὲς καὶ τὸν διὰ μέσου ἄξονα, τῇ κατὰ τὸ μέσον μακρᾷ ἔχει.

1022. Θύρας: Ἀπὸ τὸ δι' αὐτῶν θεῖν τὰς θύρας.

1023. Θαλπνότερον.

1023, 2. Ἀμβρόσιόν τι κάλλος.

1032. Θέσπιν: Τὴν πρόσταξιν.

1029. Θέμις: Ἡ δικαιοσύνη, ἐξ ἧς καὶ θεμιτὸν τὸ δίκαιον καὶ πρέπον.

Ib. Θεοσημία.

1030. Θέρμη καὶ Θέρμα: ... (βουλῶν om.)

1035. Θελκτήριον: Θεραπευτικόν.

1038. Θεοδρομεῖ: Κατὰ θεὸν πορεύεται.

1038, 1. Κυρίως δὲ λέγεται.

1037. Θέα: Σκόπει, βλέπε.

1038. Θέρω: ... τὸ γὰρ ταχὺ καί.

1040. Θεόθεν: Ἀπὸ θεοῦ.

1041. Θηγάνη: ... Σιδηροβρῶτις.

1042, 5. Γαλοῦχος. παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα, ὃ δηλοῖ τὸ θηλάζω.

1043. Θήγω: ... παρὰ τὸ θοῶ θοήγω.

Θοῦρις: Θούριδος, ἐνθουσιαστικοῦ, ὁρμητικοῦ, ἐνθέρμου.

1047. Θορίκιος: Κύριον· ὅλος ὁ τόπος ἔνθα ἐδείπνουν οἱ πρυτανεῖς, διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν στρογγύλον.

1051. Θραικίας: Κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ, θρασκίας ὁ ἄνεμος.

1053. Τοῦ ἐλλυχνίου. ἢ ὁ σπινθήρ.

1055. Θριγκίον: Τειχίον, περίφραγμα.

Θρία: Τὰ φύλλα τῆς συκῆς. ἐπειδὴ εἰς τρία διέσχισται.

1054. Θράνιον: Τὸ ὑποπόδιον.

1055. Θρανεύσεται.

1056. Θρυλίζω.

1057, 9. Θρῄκηθεν ἄητον. ἀντὶ τοῦ πνέει.

1060. ΘΥΏΔΗΣ: Ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ.

1058, 2. Καὶ τροπῇ θυέεσσιν. Αἰολικῶς.

1058, 11. Ζέσις περικαρδίου αἵματος.

1063, 1. ΘΥΐΔΙΟΝ: Ἡ τριβαία.

Ib. Θυμήτιον, τὸ μικρόν.

1069, 1. Καὶ θωρίσσειν τὸ μεθύειν.

ἸΩΤΑ: Τὸ στοιχεῖον παρὰ τὸν ἰὸν τῶν ἰοβόλων ζώων. ὥσπερ γὰρ ὁ ἰὸς εἰς ὀρθὸν βαδίζει ὃ καὶ πέπρωται, οὕτω καὶ ἡ τούτου γραφὴ ὀρθὴ οὖσα ἰῶτα καλεῖν ᾐνίξατο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ βέλους.

1078, 1. Κατὰ τὴν παράληψιν.

1079. ἸΑΛΗΨΌΣ: Χώρα.

1082, 3. Ἰάθη.

1084, 1. Ἰβύκανον.

1085. ἾΓΜΑΙ: Ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι.

1087. ἸΔΙΌΤΗΣ: ... πάσης οὐσιώδης ποιότης.

1087. ἼΔΗ: Ὄνομα ὄρους. καὶ πᾶν σύμφυτον ὄρος. καὶ Ἰδαῖον ἄντρον ἐν Κρήτῃ.

1090, 7. Ἀσίγητον ἴδιον ἀνθρώπου τὸ σύνθετον ἐκ θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως. εἰσὶν ἰδιώματα καὶ ἕτερα φυσικὰ καὶ ὑποστατικὰ, οἷον ἀσπρότης, μελανότης, μακρότης, κολοβότης. ἰδίωμα τὸ ἔν τινι φύσει γνωριζόμενον κυρίως καὶ ἐν ἑτέρᾳ οὐσίᾳ μὴ ὑπάρχον, ὥσπερ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ γελαστικόν.

1091. ἼΔΟΙΣ: Ἀντὶ τοῦ εὕροις, ὡς τὸ ἴδοις.

1092. ἹΕΡΟΒΛΈΑ.

1094. ἸΈΝΑΙ, Ἐλθεῖν, πορευθῆναι.

1095. Ἱερώτω.

Ib. ἽΖΕΙ: Καθίζει ἢ κάθηται.

1096. ἸΉΟΣ: Τοξότης ... ἵηε Φοῖβε.

1100, 5. Παρακλήτορες, πρόσφυγες.

1101. ἸΚΡΊΟΝ: ... ἢ ἡ φούρκα ... οἷον ἱκήρια τινὰ ὄντα.

1102. ἹΚΝΟΥ͂ΜΑΙ: ... καὶ ἱκνούμενος ἀντὶ τοῦ καθαπτόμενος.

1103. ἽΛΕΩΣ: Εὐμενὴς, πραότατος.

1103, 5. Ἰλυός.

1103, 6. Παρὰ τοὺς ἵππους γινόμενον.

1103, 4. Ἱλλεύς.

1103, 10. Ἰλλισσός.

1104. Ἰλίει: Ἡ Ἀθηνᾶ.

1104, 3. Οὐκ ἐθέλοντες.

1106, 2. Ἴλειν: Συνέχειν.

Ib. Ἰλόμενος.

1105. Ἱλάσκω: Τὸ ἐξευμενίζω.

Ἴλαθι: Ἵλεως ἔσο.

1106. Ἰλυσπώμενος: ... ἤγουν ἐν τῇ γῇ κυλίεσθαι.

1108, 6. Παρὰ τὸ ἱμὰς ἱμάντος, ὅ ἐστι σχοινίον, ἢ ἀντλητήριον.

1108, 9. Ἀπὸ τοῦ ἱμάτιον ἱματίδιον, ὅ ἐστι μικρὸν ἱμάτιον.

Ib. Ἱμάσσω: Πλήξω, πατάξω. ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μὴ τρέψῃς.

1109. Ἴνωψ: Κύριον. ἤνοψ δὲ ὁ μέλας.

Ib. Ἴνδαμος: Κύριον.

Ib. Ἰνωπός: Ὄνομα τόπου.

1110. Ἰνστρουσία: ... τὸ τοῖς ἀσθενέσι.

Ib. Ἰνάχιον,

1111. Ἰξευτής: ... Παρὰ τὸ ἴκω, ἴξω, ἰξός.

Ib. Ἰξύς: ... τερπνότατον χέλυος.

1113, 1. Ἰοθώρ.

Ib. Ἰούδας: ... Ἰούδας ἐξομολόγησις.

1114, 12. Πρώτη ἐξάνθησις τῶν τριχῶν.

1115. Ἱππομολγός: Ὁ τὰς ἵππους.

1117. Ἱππασία: Ἡ καβάλα.

1116. Ἱππόδαμοι: Ἐφ' ἵπποις.

1118, 2. Θράσος. ἐπὶ τῶν δίκην ἵππων θρασυνομένων.

1118. Ἱππάζεται: ... ὃ νῦν κέλλητα.

1120. Ἶρις: ... ἢ αὐγαὶ ἀφ' ὑγρῶν νεφῶν ἀνακεκλασμέναι.

1124, 8. Καὶ δυνάμεως εὖ ἔχων.

1122, 5. Εἰσιέναι δι' αὐτοῦ.

1122, 3. Παρὰ τὸ ἴω ἴσω.

1121. Ἰσακείωι: Ἀνδρείῳ.

1126, 2. Ἰσχομυθίας.

1130, 1. Ἴσχει: Κρατεῖ, ἢ ἐνταῦθα κατέχει.

1129. Ἱστορημέναι.

1123. Ἱστός: Δίκτυον πεπλεγμένον καὶ οἷον ἐξυφασμένον τάληξιν ἠρτυμένον θήρας ἕνεκα.

1131. Ἴττς: ... ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς ἴτυος.

1131, 3. Ὁ δημότης Ἰτέος.

1134, 4. Ἰφύη.

1135. Ἰχώρ: Τὸ πεπηγὸς καὶ σεσηπός.

1136. Ἴχνος: Βῆμα ποδός. ἰχνία, σημεῖα ποδός.

1138. Ἴωψ: Ἰχθῦς ποιός.

1137, 3. Ἰωβολαῖος.

1138, Ἰωτί: Πρόσωπον πόνου.

1139, 5. Ἰῶκα τὴν ἰωκὴν λέγει Ὅμηρος.

1138, 1. Εὐσεβείας καὶ τοῦ θεοῦ.

Ib. Ἰώη: Ὄνομα πόλεως.

1140, 2. Ἰώ: Τὰ βέλη.

1142, 6. Τὸν θεὸν δι' ἑαυτῆς.

1142, 8. Κατασκευῇ τὰ μιμήματα.

1143, 5. Κάνωπος.

Ib. Κάπετος: Σωρός.

Ib. Καιρός: Χρόνος ἐπιτήδειος εἰς ἐργασίαν.

Ib. Κανών: Νόμος ἀπαράβατος καὶ μέτρον ἀδιάψευστον πρὸς ἐργασίαν πᾶσαν, πρόθεσιν καὶ ἀφαίρεσιν μηδαμῶς ἐπιδεχόμενον.

1141. Κάβαισος: Ὁ ἄπληστος. κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν. καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον λέγομεν.

1141. Κάδισκος.

Κακταρίας: Ἄρτος, ὁ ἐκ κριθῆς γενόμενος, παξαμᾶς, ἤγουν παξιμάδιον.

1147. Καρπός: ... ἡτοιμασμένος στάχυς, σημαίνει δὲ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς ὡς τὸ,

κῦσε χεὶρ ἐπὶ καρπῷ.

ἔνθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς ξηρὸς τόπος καὶ ἄσαρκος, καρπὸς λέγεται.

Κάμηλος.

1153. Κατάφασις: ... τὴν δὲ ἀπόφασιν ἐκ τοῦ ἐναντίου λόγος ἀποφαντικὸς τινὸς ἀπό τινος.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι προτάσσοντες τῶν μετοχῶν ἐν συντάξει λόγου ἀρσενικὰ ὁμοῦ καὶ θηλυκὰ ὀνόματα, ἀρσενικὴν μετοχὴν ἐπιφέρομεν τοῦ ἀρσενικοῦ γένους ἐπικρατεστέρου καὶ κυριωτέρου ὄντος, οἷον ἄνδρες καὶ γυναῖκες κάθηνται ὁμιλοῦντες. εἰ δὲ προτάξομεν τῶν μετοχῶν θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα ὀνόματα, θηλυκὴν μετοχὴν ἐπιφέρομεν τοῦ θηλυκοῦ γένους κυριωτέρου καὶ προτέρου ὑπάρχοντος τοῦ οὐδετέρου, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ,

> Αἱ δέ που ἡμέτεροι τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα,
> ἥατ' ἐνὶ μεγάροισι ποτιδέγμεναι.

εἰ δὲ προταγῶσιν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ κατὰ τὴν φωνὴν μὴ ὄντα δὲ κατὰ τὴν σημασίαν, οὐδετέραν μετοχὴν ἐπάγομεν· καὶ Γρηγόριος, "Νοῦς μὲν οὖν ἤδη καὶ αἴσθησις οὕτως ἀπ' ἀλλήλων διακριθέντα." τὴν αὐτὴν δὲ σύνταξιν ἔχουσι καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ἄρθρα, ὡς παρὰ τῇ Δαβὶδ "σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας."

1153, 5. Ἀπόφασις ἐστὶν ἀνατροπὴ καταφάσεως, οἷον ὁ ποταμὸς οὐκ ἀνέρχεται, οὐδὲ ὁ ἄρχων εἰσέρχεται.

1154. Κάγχρυς.

1150, 8. Δικαίωσις, κατάκρισις.

Κατσστρίς: Ἡ πόρνη.

1158. Κάγκανον: Ξύλον ξηρόν.

1160, 2. Καρχαλαῖον.

1158. Κάλλαια: Οἱ πώγονες τῶν ἀλεκτρυόνων.

> χ' ὅπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν, ἥξεις πάλιν.

1159. Κανόν: Τὸ κανίσκιον.

1160. Κάρπωμα: Θυσία, προσφορά.

Κάλανδα: Ἡμέραι ἢ μηνῶν ἀρχαὶ κατὰ Ῥωμαίους.

Καταντύγητε: Κολάσατε, τιμωρήσασθε, κεντήσατε.

Κατεσττγμένον: Μεμισημένον.

1164, 4. Ἐγκέκλειστο, πεφυλάκιστο.

ΚΑΘΑΠΤΌΜΕΝΟΣ: Ἐπιπλήττων.

1165, 5. ΚΑΘΕΣΤΑΜΈΝΟΣ: Ἀντὶ τοῦ ἐπιτετραμμένος.

1168, 12. Ὑποτακτικὸν, ἀπὸ τοῦ κάθημαι.

ΚΑΤΑΚΕΡΜΑΤΊΖΕΙ: Καταμερίζει.

1167. ΚΑΘΥΦΊΕΝΤΟ: Ἀντηλλάττοντο, προεδίδοσαν τὸ δίκαιον.

1175, 4. ΚΑΤΑΣΠΈΡΧΕΙΝ: Κατασπεύδειν.

1176, 2. Κατισχημένος.

ΚΑΤΑΔΑΡΘΕΙ͂Ν: Ἀναπεσεῖν ἐπὶ κλίνης ἢ ὑπνῶσαι, καταδαρθεῖν τάπησιν.

1182. ΚΕΛΑΙΝΕΦΉΣ: ... καὶ τροπῇ κελαινεφής· τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ αἵματος· ἐπὶ δὲ τοῦ Διὸς παρὰ τὸ κελαινὸν καὶ τὸ νέφος γίνεται κελαινενοφὴς, καὶ συγκοπῇ κελαινεφής.

1181, 6. Θείης κεγχρίνοιο.

1183, 4. Τὴν λαγόνα.

1183, 1. ΚΈΜΦΟΣ: Εἶδος ὀρνέου κούφου, ἐξ οὗ καὶ κομφωθείς.

1184. ΚΕΧΡΏΣ καὶ ΚΕΧΡΕΊΑΣ.

1189. ΚΈΛΕΥΘΟΣ: Ἡ διὰ θαλάσσης ὁδός.

1190. ΚΈΡΚΟΣ: Ἡ οὐρά.

1188. ΚΕΧΡΊΑ: Πόλις. κεχρέα, τόπος.

1191. ΚΈΑΡ: ... Ἐπίσης ἔχοντος.

1192, 3. Περὶ δουρί. τὴν καρδίαν φησὶν Ἀριστοφάνης,

ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθη,

ἤγουν ἡ ψυχή.

1191. ΚΕΧΑΡΙΤΩΜΈΝΗ: Εὐλογημένη.

1194. ΚΕΚΟΝΙΜΈΝΟΣ: Σπουδάζων.

1196. ΚΕΛΕΥΤΊΩΝ: Παρακελευόμενος.

1204. ΚΗΨΙΛΊΣ: Ὁ ῥύπος.

1205, 2. ΚΗΠΑΊΑ: Παγὶς ἡ ἐν τῷ κήπῳ ἱσταμένη.

1205. ΚΗΛΏΝΙΟΝ: ... δηλοῖ τὸ καύσω. ὅθεν καὶ τὸ "πυρὶ κηλέῳ" τουτέστι καυστικῷ.

1207. ΚΙΜΒΥΡΡΑΙΏΤΗΣ.

1214, 3. ΚΙΝΝΆΜΩΜΟΝ.

1214, 4. ΚΙΝΆΒΑΡΙΝ.

1215. ΚΙΧΌΡΙΟΝ.

1209. Κίρις: Ζῶον, ἐπ' ἀρσενικοῦ.

1215. Κικαίω.

1224. Κνιπεία: Ἡ φειδωλία.

1223. Κνήμη: Ἡ τοῦ σκέλους παχύτης.

1224. Κνίδιον: Κνάφος, ἀκανθῶδές τι.

1226, 3. Ὡς γεννώσης.

1227. Κόβαλος: ... κόπην λέγουσι ... ὁμοίως καὶ κόμψ.

1234. Κοτήεις: Ὀργίλος.

1228. Κεῖμαι, κεῖνος.

1233. Κορβωνᾶς.

1230. Κολοφῶν: Πόλις.

Κολοφῶν: Τὸ ἀκρότατον κεφάλαιον, ἀπὸ τοιαύτης ἱστορίας. Κολοφώνιοι στασιάσαντες ἦλθον εἰς Σμύρναν, καὶ συνῴκησαν τοῖς Σμυρναίοις. εἶτα τῶν Σμυρναίων ἐξελθόντων εἰς πόλεμον κλείσαντες οἱ Κολοφώνιοι τὰς πύλας, οὐ προσεδέξαντο αὐτούς. μετὰ ταῦτα ἔδοξε τοῖς Σμυρναίοις λαβεῖν τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ ἀναχωρῆσαι τῆς πόλεως τῆς ἰδίας. ἔμειναν οὖν οἱ Κολοφώνιοι ἔχοντες τὴν Σμύρναν. ἐν τῷ περί τινος βουλεύεσθαι ὅπο νὰν προσέθεντο, τοῦτο ἐκράτει ὡς δύο ψήφους τεθέντων αὐτῶν, διὰ τοῦτο κολοφῶνα λέγουσι τὸ ἀκρότατον κεφάλαιον.

1233. Κόσσυβος: Κροσσός.

1227, 1. Κοιάλεμος.

1229. Κόλαβος.

1234. Κότταβος: Ὁ ἦχος.

1238. Κομμώτρια: Ἐμμαίκτρια.

Κόρησις: Ὁ κρόταφος.

Κόρσις: Ἡ μῆνιξ. παρ' Ἐμπεδοκλεῖ δὲ ἡ ὅλη κεφαλή.

1244. Κολλάπτει.

1245. Κονίζω: Τὸ ἀγωνίζομαι, ἢ κονιορτοῦμαι.

Κομόωντες: Θάλλοντες.

Κολακεύω: Λῃστεύω.

1252. Κρᾶσις: Σωμάτων ... ἢ σύνταξις σωμάτων τὰς ἐν αὐτοῖς ἀλλήλοις ἀντικιρνώντων ποιότητας.

1255. Κράσπεδον: ... ἔνιοι δὲ τὸ θυσσαντόν.

1256. ΚΡΗΣΦΎΓΕΤΟΝ: Τὸ καταφύγιον.

1258, 6. Κρεωφαγεῖν.

1263. ΚΥΚΕῺΝ: Ἡ ταραχὴ, ἢ ποτὸν συγκείμενον ἐκ πολλῶν βοτανῶν, ἢ πόμα δηλητηριῶδες.

1262. ΚΎΒΗΛΗΣ: Ὁ πέλεκυς.

1265. ΚΎΦΩΝ: Ὁ δεσμὸς τοῦ ξυλοπα[τρ].

1263, 1. ΚΥ͂ΒΟΣ: Ψῆφος ἐν λίθοις, ἢ ἐν ὀστέοις.

1270, 1. ΚΎΡΝΕΙΟΝ.

ΚΥΔΙΟΎΜΕΝΟΣ: Γαυριῶν.

1271, 3. ΚΥΔΕΊΜΕΟΝ.

1270. ΚΥΔΑΊΝΩ: Τὸ δοξάζω ἀπό.

1274. ΚΩ͂ΝΟΣ: Ὁ στρόβιλος.

1275, 4. Λαλοῦντες καὶ κολακεύοντες κωτίλλοι.

1278, 4. Εἰς ὀξὺ λῆγον, οἷον ἡ στροβήλη.

1282, 1. Λάμπυρος.

ΛΆΒΡΟΣ: Σφοδρός.

1283. ΛΆΣΚΑΠΡΟΣ: Ὁ λάγνος καὶ λάβρος.

1284. ΛΑΠΉΝΗ: Ἄμαξα.

ΛΑΪΡΟΣ: Νῆσος.

ΛΑΊΝΙΛΑ, ΛΑΙΈΡΙΝΑ: Πόλεις.

1288. ΛΑΙ͂ΤΜΑ: Τὸ κῦμα.

Ib. ΛΑΙ͂ΦΟΣ: Τὸ ἄρμενον, παρὰ τὸ λίαν φαίνεσθαι.

1288. ΛΑΒΏΝΙΟΝ, καὶ ΛΑΚΊΝΙΟΝ ὄρη.

1291, 1. ΛΑΚΗ͂ΣΑΙ.

ΛΈΒΗΤΑΣ: Κακάβια. καὶ ὄνομα ἰχθῦος.

ΛΈΠΡΑ: Σπῖλος ἐγγινόμενος τῷ σώματι κατά τι πάθος σβεννυμένου τοῦ αἵματος καὶ λευκαινομένου. οὐδὲν γάρ ἐστιν ἕτερον σὰρξ ἢ πεπηγὸς αἷμα.

ΛΕΊΒΗΡΑ: Τόπος ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἀνόητοι ἄνθρωποι. Θουκυδίδης, "Λειβηθρίων ἀνοητότεροι."

ΛΕΏΡΙΟΝ: Τόπος.

ΛΕΤΏ: Λιθάζω.

1300. ΛΕΛΟΧῺΣ: Λαχών.

ΛΈΣΩ: Βλέπω.

1301. ΛΕΙΑΝΈΩΝ: Ὁμαλήν.

1302. ΛΗΝΟΣ: Παρὰ τὸ λεαίνω τὸ λεπτύνω, λεανῶ λεανὸς καὶ ληνός.

1304, 6. Ὅπερ ἐστὶν ἡ τζίμπλα.

Ib. ΛΗΝῸΣ: Ὄνομα πόλεως.

1305. ΛΉΜΑΤΑ.

1305. ΛΗΐΑ: Χωράφια.

1306. ΛΗΐΖΕΤΑΙ: Αἰχμαλωτίζει.

Ib. ΛΗΜῶ: Τὸ τζιμπλῶ.

1307. ΛΊΒΑΝΟΝ: . . . ὡς λιβάνου καπνὸς . . . ἀνωφανὴς γάρ ἐστιν, ὅθεν αὐτὸν καὶ σέβονται.

1309. 1. ΛΐΝΟΣ.

1311, 3. ΛΙΣΉ.

1312. ΛΙΣΣῸΝ: Τὸ ὁμαλὸν, παρὰ τὸ λίαν ἶσον εἶναι.

Ib. ΛΙΤΟῖΣ: Ψιλοῖς, εὐτελέσιν.

1312, 3. ΛΊΝΕΙΟΝ: Ἔσθημα, τὸ ἀπὸ λιναρίου.

1315, 9. Συμπλοκὴ ὀνομάτων ἐν ψυχῇ.

1314. ΛΟΒῸΣ: . . . νεφρὸς, λωβὸς δὲ ὁ βεβλαμμένος μετὰ ω.

1317. ΛΟΧΕΊΑ: Ἡ ἐπὶ τῷ τόκῳ ὠδίν.

1319. ΛΟΧΕΎΟΝΤΑΙ: Γεννῶσι.

1320. ΛΥΚΌΞΕΙΟΙ: Ἔθνος.

Ib. ΛΎΓΟΣ: Τὸ φυτόν.

1321. ΛΥΚΈΣΑ: Ἀγών.

Ib. ΛΥΚΚΟΝΊΑ: Χώρα.

1323. ΛΥΣΊΟΝ: Μέλος.

1326. ΛΩΦΉΣΑΝΤΟΣ: Καταπαυσαμένου.

1327. ΜΑΛΘΑΚῸΣ: Ὁ τρυφερὸς, νεογνός.

1328. ΜΑΓῈΜ: Νότου.

1330, 1. ΜΑΣΤΆΣ.

ΜΑῖΑ: Ἡ βοηθοῦσα ταῖς τικτούσαις γυναιξὶν ἐν τῷ τίκτειν.

1333, 6. Βουλὴ ἀνυπόστατος, ἢ σπουδὴ πέρας οὐκ ἔχουσα, καὶ οἷον καταχαυνώσασα τὸ σῶμα, ἢ ἀνωμαλία τοῦ σώματος πρόσκαιρος.

1330. Μαγὶς: . . . ἔνθα τὰ μεμαγευμένα.

1335, 2. Μαστρυλεῖον: Τὸ μαστροπεῖον, ἤτοι τὸ μαυλιστάρεῖον.

1335. Μαΐτην: Ἀκριβὲς, ὀρθὸν, ἀσφαλὲς, πυκνόν. Πλάτων καὶ ταῦτα.

Ib. Μανάκις: Μυριάκις τῆς ἡμέρας.

1337. Μάρναται: Ἐν πολέμῳ μάχεται.

1336. Μαπέειν: Καταλάττειν.

1340. Μέροπες: Οἱ ἄνθρωποι διὰ τὸ ἔχειν μεμερισμένην τὴν ὄπα ἤτοι τὴν φωνήν.

1341, 8. Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν φλυαρῶν.

1343. Μέθη: Λήρησις ἐξ οἴνου.

1344, 8. Μένεος δὲ φρένες.

1349. Μετάφρενον: Τὸ μετὰ τὸν τράχηλον μέρος μεταξὺ τῶν ὤμων, τὴν ῥάχην, τὰς δυσωμίας.

1349. Μείλινον: Τὸ ἀπὸ μελέας.

1354. Μετανάστευου: Μετοίκει, μετέρχου, ἀναχώρει.

1355. Μέν τοιγε: Πλὴν διὰ τοῦτο, ἢ ὅμως.

1356. Μηρὸς: . . . μερὸς καὶ μηρὸς, μερίζεται γὰρ τὰ ἐκεῖ μέρη τοῦ σώματος.

1356, 2. Μηδισμὸς: Τὰ τῶν Μήδων φρονεῖν.

1358. Μηχανορραφία: Ἐπίνοια κακῶν ἢ κατασκευή.

Μῆτις: Ἡ βουλή.

1358. Μῆκος Τὸ πλάτος καί.

1360. Μιαρὸς: . . . συνέλθῃ διὰ τὸ μῦσος.

1362, 2. Πισθὸς καὶ μισθός.

1362. Μισγάγγεια: ἐκ τῶν ὀρῶν συνάγονται.

1363, 2. Καὶ τὸ λῖπος.

Ib. Μινύνθω.

1364. Μνηστεία: Ὁ ἀρραβών.

1367, 10. Στρατιῶται, καὶ μὴ κατάφρακτοι.

1366. Μολοβρὸς . . . παρὰ τὸ μολεῖν καὶ παραγίνεσθαι εἰς.

1367. Μορόεις.

1368. Μοθωνία χώρα καὶ Μολοσσία.

1372. Μουσεῖον: Τὸ ᾠδεῖον. μούσειον, στόλισμαι.

1371. Μονοειδὲς: Τὸ *μονοτρόπως ὁραθῆναι δυνάμενον, ἢ ἡ πάσης τροπῆς καὶ μετασχηματισμοῦ οὐσία χωρίς.*

1374. Μυκηθμὸς: Ἡ *τῶν βοῶν φωνή.*

Μύρτος: Ὁ *καρπὸς τῆς μυρσίνης.*

1377, 2. Μυλεία.

1378. Μύστριον: Ἀπὸ *τοῦ μυστέλλεσθαι.*

1381. Μώνυχες: . . . *ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος καὶ συνώνυμον, καὶ ἀπὸ τοῦ μόνος καὶ τοῦ ὄνυχος.*

1381. Μόλος *δὲ κύριον, μικρόν. καὶ* Ὅμηρος, Μηριόνη Μόλου *υἱέ.*

1382. Μωλόχιον: Βότανον.

1383. Μωκώμενος: Βοῶν.

1384. Νακολατισταὶ: Οἱ *τῶν προβάτων.*

1383. Ναβουζαρδᾶς: Ἀνάπαυσις *γαστριμαργιάς.*

Ναβιδὲ, *καὶ* Νεμὶν, *ἰῶτα.*

1387. Νάπος: Τὸ *ἔδαφος.*

1390. Νεώροπα: Λαμπρόν.

1391. Νέμια: Πόλις. Νέμεια *ἑορτή.*

Νεουνὸν: Τὸ *νεωστὶ γεννηθέν. νεηγενὲς ὁμοίως.*

Νεανικότερον: Τολμηρότερον, *παρρησιαστικώτερον.*

1400. Νηφάλιον: Τὸ *γρήγορον. καὶ νηφαλισμὸς ἡ προσευχή.*

1404. Νόμος: Θεσμὸς, *συνήθεια. ἢ λόγος ὀρθὸς προστακτικὸς ὧν ποιητέον, καὶ ἀποτρέπτικος ὧν οὐ ποιητέον.*

1404, 16. Συνεζευγμένης *ἀπειλῆς.*

Νομεὺς: Ὁ *βοσκός.*

1408. Νυκτομαχία: Ἡ *ἐν νυκτὶ τῶν πολεμίων μάχη.*

1409. Νύσσα: Καμπτήρ.

Ib. Νυσσήϊον.

1412. Νωμιστεία: Ἡ *μέρισις.*

1414. Ναίνω: Τὸ *τύπτω, ἢ διαλύω.*

1421. Ὀαριθμὸς: Διάλογος.

Ib. Ὄβριμος: Δυνατὸς, *ἰσχυρός.*

Ὀάρων: Γυναικῶν.

1422. Ὀβριμοπάτωρ: Ἰσχυρὸν πατέρα ἔχων.

Ὁδίτης: Ὁ ὁδοιπόρος. οὐ πάντως ὀφεῖλον γίνεσθαι, γινόμενον δὲ διὰ σωτηρίαν. ὡς Παῦλος περιέτεμε τὸν Τιμόθεον.

Οἷον: Μέγα θαυμαστὸν, ὁποῖον ἢ οἷον, ὡσανεὶ καὶ ὥσπερ. Οἰκονομικῶς.

1438, 4. Συνήγνιζεν ἑαυτόν.

1439, 8. Ὀκρυόεις.

1438. Ὀκλαδίας: Τὸ ἐλλίον.

Ὀκλαδία: Τὸ σελλίον· ἔστι καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ ὁ ὀκλαδίας.

1441. Ὀλίζονες: Οἱ ὀλίγοι.

1442. Ὀλκὸν: Ἰσχυρὸν τόνον.

Ὄλλυρα: Ἡ ζειὰ, ἔστι δὲ εἶδος σπέρματος. ἄλλοι δὲ βαρυτόνως γράφουσι.

1444. Ὄλυνθος: Πόλεως ὄνομα.

1445. Ὁλοσχερῶς: Τελείως, ἐξ ὁλοκλήρου.

1446, 7. Σύνοικος, συγκάτοικος.

1446. Ὁμόρους: Ὁμοχώρους.

1449, 6. Ἀπαραλλάκτως.

1450, 3. Τὰ αὐτὰ κατ᾽ ἄλλο καὶ ἄλλο. καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὁμώνυμον.

1449, 2. Τὸ ταυτὸν κατά.

1448. Ὁμόστολον: Τὸ σὺν τῇ ψυχῇ ὁμόστολον σῶμα τῇ συμμορφίᾳ.

1452, 3. Ὀμωμοκέναι: Μικρὸν καὶ μέγα.

1451. Ὁμοστιχάει: Ὁμοίως πορεύεται.

1454, 6. Ὑποκειμένων σωμάτων ἢ πραγμάτων κοινὴν ἢ ἰδίαν οὐσίαν.

1456. Ὀξυβάφον: Οὐχὶ ὀξοβάφον.

1456, 13. Λυπῆσαι τὸν κακώσαντα.

Ib. 14. Ὀξυδερκία δέ.

1459, 3. Καὶ ὁπλέων τῶν ὁπλῶν, ἤγουν τῶν ὀνύχων.

1462, 21. Στοιχείων καὶ ἑτέρων.

Ib. 27. Τὸ κατ᾽ οὐσίαν ἀσήμαντον θεός.

1467. Ὄργια: Καὶ ὀργιῶνες, τὰ ἱερὰ μυστήρια καὶ οἱ θῦται.

1468. ὈΡΑΚΛΉΣΙΟΝ: Τόπος.

1469. Ὄρσο: Ἐγέρθητι.

Ib. ὈΡΕΟΚΟΜΩ͂: Ὀρέων.

1473. Ὅσιος: Ὁ περὶ τὰ θεῖα.

1474. Ὄσσα: Ὄνομα ὄρους.

1476. Οὖλοι: Οἱ πλόκαμοι.

1479. ΟὐΡΊΑΧΟΣ: Τὸ ἄκρον.

ΟὐΛΟΚΆΡΙΝΟΣ: Ὁ σγουροκέφαλος.

1478. ΟὐΓΚΑΙ͂ΟΙ: Ἔθνος.

1480. ΟὐΒΈΔΕΝΑ.

1486, 3. Οὐκ ἐτραυματίσθη, οὐκ ἐπαχύνθη.

Οὐκ ἂν σ' ὤμην ἥξειν, ὅλως οὐκ ἂν εὕροις, ἀλλά τοι οὐκ ἄμην σ' ἥξειν, οὐκ ἄν σε ὤμην ἐλθεῖν.

1488. ὈΦΝΊΩΝ: Πάθος τί.

ὈΦΆΡΝΤΧΟΣ: Κύριον.

1489. ὈΦΛΉΜΑΣΙΝ: Χρεωστήμασιν.

1492. Ὄχθη: . . . παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο.

1493. ὈΧΟΎΜΕΝΟΣ: . . . ὠχιμένος δὲ μέγα.

ΠΑΡΆΚΛΗΤΟΣ: Ὁ Υἱὸς παράκλητος λέγεται, διὰ τὸ παρακαλεῖν· καὶ σώζειν ὡς Θεὸς καὶ Σωτήρ.

ΠΑΝΣΘΕΝΉΣ: Ἰσχυρός.

1503. ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΌΣ: Ἀπάτη λογισμοῦ.

Ib. ΠΑΡΘΕΝΟΠΊΠΑΣ: Ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν.

1501. ΠΑΡΆΔΕΙΣΟΣ: ἕτεροι δὲ νοητόν. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Πλὴν ἐμοίγε δοκεῖ.

ΠΑΤΡΌΤΗΣ: Κατὰ Πλάτωνα προὕπαρξις υἱότητος. ἡ δὲ Ἐκκλησία συνύπαρκτον καὶ συνάναρχον λέγει τὸν Υἱὸν τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα καλῶς ὁ θεοφόρος Βασίλειος ἐπιστάμενος, φησὶ πρὸς Ἀμφιλόχιον. "φύσις δὲ καὶ οὐσία "ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δόγμασιν ἕν τι ἐστιν." ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δὲ ἐσήμανεν ὅτι ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς οὐχ ἕν τι οὐσία καὶ φύσις. διὰ τοῦτο καὶ Κλήμης ὁ πολὺς ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ γνώσει πεποίηκεν ἰδιαζόντως ὅρους ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων, ὡς φοιτητὴς καὶ θρέμμα γνήσιον ὑπάρχων τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου

καὶ Παύλου μάλιστα τοῦ πανσόφου, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ ἀπολουμένου καὶ μυσατομένου καὶ καθυβρίζοντος τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν.

1507. Παλιγγενεσίαν *δὲ τὴν ἀνάστασιν νόει.*

1508. Παροιμία : *Ἀπὸ τοῦ οἶμος ἡ ὁδός.*

Παρειαὶ : *Αἱ γνάθοι, ἤτοι τὰ μάγουλα.*

Παρεισάκτους : *Ἀλλοτρίας, ξένας.*

Παραμασὼβ : *Παρὰ τὸ θυσιαστήριον.*

1514. Παρώνυμον : *Τὸ ἀπό τινος ἔχεν τὴν προσηγορίαν, ὡς ἐκ τῆς δικαιοσύνης δίκαιος.*

Παρεικούσης : *Ἐνδιδούσης.*

1521. Παρατρίζει.

Παρακελεύεται, προτρέπεται.

Παραγράψεται : *Οὐ παραδέξεται.*

1523, 7. *Πλαγιάσαντος συνελθεῖν.*

1523, 9. *Ἐλθεῖν δὲ τὸ γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρήσασθαι.*

1524, 1. *Τὸ ἐν ἑαυτῷ καὶ οὐκ ἐν ἑτέρῳ ἔχειν.*

1524, 3. *Ἐπὶ τῆς αὐλητικῆς.*

1526, 14. *Δόρποιο μέδεσθαι, πρὶν φροντίσαι τοῦ δείπνου.*

1526, 1. Πανσυδίη.

Παγκήρως.

Παπαί : *Ὅ ἐστι φεῦ.*

1527, 1. Πεδήτης : *Ὁ δέσμιος.*

Πείρινθος : *Τὸ σχοινίον, καὶ ἡ ἐν τῇ δύσει Ἡράκλεια.*

1534, 1. Περικελσία : *Τὸ κράνος.*

1533. Περίνοια : *Μηχανὴ, τέχνη.*

1534, 9. *Τοῦ προταθέντος.*

1536, 17. *Αἱ γυναῖκες τοῖς ποσὶ περιάπτουσι.*

1539, 4. Πεπάλεσθαι.

Πεπνυμένος : *Συνετὸς, φρόνιμος, παρὰ τὸ πνέω πνύσω.*

1545, 3. *Ὁμοῦ τε συνήχθη.*

1548. Πινσός : *Ὁ τοῖχος.*

Ib. Πίστνος : . . . *παρρησιαστικὸς, φρόνιμος.*

Ib. Πιόνικος : *Κύριον.*

1551. Πῖσον : *Εἶδος ὀσπρίου. καὶ πίσεα τὰ ὑγρά.*

1551. Πιφαύσκει: Δηλοῖ, φανερῶς λέγει.

1553. Πλωτῆρες: Οἱ ναῦται.

Ib. Πλιθινίτης: Κόλπος.

1555. Πλάταιον: Τὸ ἔκπτομα.

1558. Πνιγεύς: Ὁ κλίβανος.

1561. Πόντος: . . . καθ' ὃν πεπόνηται τὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ib. Ποταμίας: Ὁ κοχλίας.

1566. Πόρτις καὶ Πόρκις.

1567. Πόπανα: Τὰ γλυκύσματα.

1570, 8. Πομπίζεσθαι: Κολακεύεσθαι.

Πραιτέξτατος: Ἀξίωμα.

1573. Πρόβολος: Πύργος.

1572. Πριώνοτος: Ἰχθύς.

1577, 3. Πρίσις: Ἡ κόψις.

1580. Προσῳδία: Ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς ὑγιοῦς κατὰ τὸ ἐπαγγελτικὸν τῆς λέξεως, ἐκφερομένη μετά τινος τῶν συνεζευγμένων περὶ μίαν συλλαβὴν, ἤτοι κατὰ συνήθειαν[1] διαλέκτου ὁμολογουμένη, ἤτοι κατὰ ἀναλογικὸν ὅρον καὶ λόγον. ἢ τόνος φωνῆς κατὰ διάλεκτον ἢ κατὰ ἀναλογίαν κατορθούμενος. ἢ τόνος φωνῆς πρὸς ὃν ᾄδομεν καὶ τὴν φωνὴν εὐρυτέραν ποιοῦμεν. ἢ τὸ κροῦμα τὸ ἐν τῇ φωνήσει γινόμενον. τριχῶς δὲ αἱ προσῳδίαι. Προσῳδίαι δὲ εἰσὶ δέκα, ὀξεῖα, βαρεῖα, περισπωμένη, μακρὰ, βραχεῖα, δασεῖα, ψιλὴ, ἀπόστροφος, ὑφὲν, καὶ ὑποδιαστολή. διατί δὲ εἰσὶ δέκα; διότι ὁ δέκατος ἀριθμὸς ἐστὶ τέλειος. μετρεῖς γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἕως τοῦ δεκάτου, καὶ πληροῦται ὁ τέλειος ἀριθμός. καὶ πῶς μετρεῖς; μία γὰρ καὶ δύο τρεῖς, δὶς τρισὶν ἓξ, μεθ' οὗ τέσσαρες, ἰδοὺ δέκα, καὶ λοιπὸν ὑπὲρ τὸν δέκατον ἀριθμὸς οὐκ ἔστιν. ὁ γὰρ εἰκοστὸς δὶς δέκατος ἐστίν. καὶ ὁ τριακοστὸς τρισκαιδέκατος, καὶ πάντες οἱ λοιποὶ, ἀπὸ τῆς δεκάδος συντεθειμένοι συνίστανται. διαιροῦνται δὲ αἱ δέκα προσῳδίαι εἰς δ. εἰς τόνους, εἰς χρόνους, εἰς πνεύματα καὶ εἰς πάθη. διότι καὶ ὁ τέταρτος ἀριθμὸς γεννητικός ἐστι τοῦ δεκάτου. καὶ πῶς ἐστὶ γεννητικός; μετρεῖς γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου, μία καὶ δύο τρεῖς, δὶς τρισὶν ἓξ, μεθ' ὧν τέσσαρες, καὶ ἰδοὺ δέκα. κυρίως δὲ προσῳδίαι ἑπτὰ,

[1] Vel συνήθους.

ὀξεῖα, βαρεῖα, περισπωμένη, μακρὰ, βραχεῖα, δασεῖα, καὶ ψιλή. ὁ γὰρ ἀπόστροφος καὶ ἡ ὑφὲν καὶ ἡ ὑποδιαστολὴ οὐκ εἰσὶ κυρίως προσῳδίαι, ἀλλὰ καταχρηστικῶς. ἐπειδὴ αἱ μὲν ἑπτὰ ἀπὸ στοιχείων γίνονται, τὰ δὲ πάθη οὐ γίνονται ἀπὸ στοιχείων, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ εἰσὶ κυρίως προσῳδίαι. πάθη δὲ εἰσὶ ταῦτα τὰ τρία, ἡ ἀπόστροφος, ἡ ὑφὲν, καὶ ἡ ὑποδιαστολή. καὶ διατί εἰσὶ τρία πάθη; κατὰ μίμησιν τῶν τριῶν τόνων. πάθος δέ ἐστι φωνῆς πεπονθυίας σημεῖον, τὰ συνειλημμένα καὶ ἡνωμένα διακρῖνον. πάθη δὲ λέγονται διὰ τὸ ἐν ταῖς παθητικαῖς λέξεσι τίθεσθαι. ἀντὶ τεσσάρων δὲ φωνηέντων τίθεται ἡ ἀπόστροφος, ἀντὶ τοῦ α, ἀντὶ τοῦ ε, ἀντὶ τοῦ ἰῶτα, ἀντὶ τοῦ ο. ἀντὶ τοῦ α, ὡς τὸ ἄρα οὕτως, ἄρ' οὕτως. ἀντὶ τοῦ ε, ὡς τὸ οὔτε εἶδον, οὔτ' εἶδον. ἀντὶ τοῦ ἰῶτα, ὡς τὸ οὐχὶ οὕτως, οὐχ' οὕτως. ἀντὶ τοῦ ο, ὡς τὸ ἀλλ' ὁ ἐμὸς, ἀλλ' ἐμός •

1578, 4. Νοήσας αἰτῶ τί.

Πρόδομος: Ἡ ἐπὶ τῆς οἰκίας στοὰ, ἣν Ὅμηρος ἔθουσαν καλεῖ.

Προήσεται, προδώσει.

1590. Πτίλλος.

1593. Πτώσσω: Δειλιῶ. Πτήσσω.

1600. Πωραῖος: Τραχύς.

1601. Πωλικῆ: Ἐσθής.

1603. Ῥαιχμός: Σχίσις.

1605. Ῥάχις: Τὸ νότιον μέρος.

1607. Ῥέατος: Ποταμός.

1612, 20. Ἀλλὰ τελεία μεταλλαγὴ τῆς φωνῆς ἐγένετο.

1613, 34. Ἅμα γὰρ τῷ λέγεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι.

Ῥινολαβίς: Ῥίπη, ἡ τῶν μερικῶν πάντων σύστασις καὶ αἰτία.

Ῥίγιον: Νόσος.

Ῥίζωμα.

Ῥοώδης: Ῥεῦμα ἔχων κατωφερές.

1620. Ῥοφεῖ: Καταπίνει.

1622, 8. Καὶ κινήσεις τῆς σπείρας.

1623. Ῥύδην: Σφοδρῶς, φοβερῶς.

Ib. Ῥυπαταί: *Καὶ ῥυπτωταὶ, ἐπιφώνημα ναυτικόν.*

1624. Ῥώψ: *Ἡ θάμνος, ἢ σύμφυτος τόπος. ῥὼψ, βοτάνη ἁπαλὴ, παρὰ τὸ ῥέπω ῥέψω ῥὲψ καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ω ῥὼψ, ὡς βλέπω βλέψω βλὲψ καὶ βλώψ.*

1626. Ῥωπορρηκτεῖν.

1629. Σαπρία: *Ἀφανισμός.*

1628. Σακερδώ: *Ὁ αἴλουρος. καὶ ὄνομα κύριον.*

1634, 5. Σεσαλαγησμός.

1636, 8. Σεμαχονίτης: *Λίμνη.*

Ib. Σεραφίμ: *Δυνάμεις ἅγιαι δοξολογικαὶ* Κυρίου.

1638, 5. Σηκοτάνοι *καὶ* Σηκουκάλιοι.

1639. Σηρινίου.

Σίλλος: *Ὁ μωρός.*

1642, 8. Σίλλουρος.

1644. Σίδη: *Πόλις, καὶ Σιδήνη.*

1648. Σινιάσαι: *Πειράσαι, κοσκινίσαι.*

1658. Σκύμνος: *Ὁ τοῦ λέοντος σκύλαξ παρὰ τὸ σκύλω τὸ ὀργίζω. σκυμνὸς δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων.*

1653. Σκλαβηνία.

Ib. Σκειρωνίς: *Πέτρα.*

1655. Σκηπτώνιον: *Ἡ ῥάβδος.*

1659, 3. *Καὶ Σμινδαρίδης πατρωνυμικόν. Σμιδορίδης, ὁμοίως.*

Ib. Σμίλος: *Νῆσος.*

1665. Σπέος: *Τὸ σπήλαιον, καὶ σπήλικος ἐπὶ ἀρσενικοῦ.*

Στενωπός: *Ἡ διόδος, ἡ ῥύμη.*

Στέλεχος: *Κορμὸς δένδρου.*

1672. Στελεγγίς: *Τὸ κτένιον.*

1678. Στρωφί: *Τόπος.*

Στιλπνόν: *Λαμπρόν.*

Στημόνιον: *Τὸ τοῦ πανίου.*

Στένει: *Ὑπομένει.*

1681. Στρατεύει: *Διαβάλλει.*

1684. Στυφετούς: *Ἀχυρώδεις, φρυγανώδεις.*

1683. Σύλλογος: *Σύνοδος.*

Ib. ΣΥΝΑΥΛΙΖΟΜΕΝΟΣ: *Συναθροιζόμενος.*

1685, 4. Πόλεως. *Συΐνη δὲ ἡ δερματίνη, ἰῶτα.*

1686, 6. ΣΥΝΟΜΟΣΥΝΑΣ.

1690, 7. ΣΥΝΘΕΜΑ.

1689. ΣΥΜΒΟΛΟΝ: *Αἰσθητόν τι ἀντὶ τοῦ νοητοῦ παραλαμβανόμενον· οἷον ἀντὶ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, οὗτος ὁ ἥλιος. καὶ ἀντὶ τῆς ἀΰλου καὶ θείας τροφῆς ταὶ εὐφροσύνης, ἄρτος καὶ οἶνος καὶ ὅσα τοιαῦτα.*

1693, 3. ΣΥΝΕΙΛΟΧΑΣΙ.

ΣΥΝΑΓΕΙ: *Ἑνοῖ.*

1698. ΣΦΕΝΔΟΝΙΣΑΙ.

Ib. ΣΧΕΤΛΙΑΖΕΙΝ: *Τὸ δυσφημεῖν.*

1701. ΣΧΟΛΑΙΟΤΕΡΟΝ: *Ἀργότερον.*

1705, 5. ΣΩΚΑΡΙΟΣ.

1707. ΣΩΡΙΔΟΝ: *Δίκην βουνοῦ.*

1709. ΤΑΠΗΣ: *Τὸ ἐπεύχιον.*

1711. ΤΑΦΟΣ: *Τόπος κλαυθμοῦ καὶ πένθους.*

1710. ΤΑΡΣΟΣ: *Ἡ τῶν ὀρνίθων πτέρωσις.*

1707. ΤΑΓΗΝ: *Τὸ τηγάνιον, καὶ κλίνεται ταγῆνος.*

1712. ΤΑΧΥΠΛΟΩΝ: *Νηῶν, γοργοπλόων.*

1713. ΤΑΛΑΝΤΟΝ: *Καὶ ὁ ζυγὸς, ἤτοι ὁ σταθμὸς, ὡς ἀτάλαντι ἄρηϊ, ἤτοι ἰσοταλάντῳ, ἰσοστασίῳ.*

1714. ΤΑΥΤΙ: *Ταῦτα.*

ΤΑΝΗΛΕΓΕΣ: *Σκληρόν.*

Ib. ΤΑΡΧΗΣΟΥΣΙ.

1715. ΤΑΧΥΝΟΝ: *Ἀντὶ τοῦ ταχέως.*

1717. ΤΕΡΠΙΚΕΡΑΥΝΟΣ: *Ὁ τοῖς κεραυνοῖς.*

1719. ΤΕΡΘΡΕΙΑ: *Φλυαρία, τερατεία.*

1720, 3. *Τεχνίτου τῶν ἐργαλείων.*

Ib. ΤΕΧΝΗ: *Λέγεται καὶ ὁ δόλος.*

1719. ΤΕΡΜΙΟΕΣΣΑ: *Ἡ ἀποτερματίζουσα, οἷον μεγάλη.*

ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣ: *Τελεία μάντις, ἐγγαστρίμυθος.*

1722. ΤΕΡΑΣΤΕΙΑ: *Θαύματα.*

1724. ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΟΝ: *Μεμιασμένον, ἢ πεπληρωμένον.*

1727. Τῆνος: Χθεσινός.

1728. Τητινόν: Χθεσινόν.

Τήρεα: Τὰ ἄστρα.

1730. Τῆμεν: Ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα.

Ib. Τίτλος: Αἰτία καὶ ἐπιγραφὴ καὶ δήλωσις, ταῦτα γὰρ ἑρμηνεύεται ὁ τίτλος.

1731. Τίλλις: Ἀγγεῖον. τῆλες δὲ τὸ σπέρμα, ἦτα.

Τιμωρός: Ἔκδικος.

1733, 5. Τιτερώνιον.

1732. Τιγαρήσιον, ὄρος, καὶ τιφωσαῖον, καὶ τιλφωσαῖον, καὶ τιλφώσιον.

1735. Τλητόν: Καρτερικόν.

1736. Τόνος: . . . ἡ κατὰ περίκλασιν ἐν τῇ περισπωμένῃ.

1738, 3. Ἀντὶ τοῦ τοῦτο δή. τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ.

1739. Τοπαστέον: Ὑπονοητέον.

Τοπάζω: Ὑπονοῶ.

1740, 2. Ὁ τὰς ψύχας.

1745. Τριμιθοῦς.

1748. Τρύξ: Ἡ τρυγία.

1749, 5. Τριβολοκράτηλα: Σκληρά. τριβολεκράπελα, ἀπόβλητα.

Τρικάδες: Δεῖπνα κατὰ δήμους, καὶ ἀριθμὸς ἀνδρῶν λ.

1751, 4. Τραπαίουσι.

1751, 7. Ἀπὸ τοῦ τρακτέου κηροῦ.

1754, 4. Προσδοκωμένου.

1757, 5. Τυνλάζειν.

1762. Ὑδάρνης: Πόλις.

1763. Ὕδειν: Ὑμνεῖν, Αἰολικῶς.

Ὑδροποτῶ: Ὑδρωπιῶ δέ.

Ὗες: Χοῖροι.

Ib. Ὕης: Ἐπίθετον τοῦ Διονύσου.

1755. Τύχη: Λέγεται καὶ ἡ εὐτυχία, ὡς ὁ Δημοσθένης, "ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν δεόντων,

ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν ἐπελθεῖν εἰπεῖν." λέγεται τύχη καὶ τὸ ἐναντίον ταύτῃ, τουτέστι καὶ ἡ δυστυχία, ἐπαμφοτερίζει γάρ.

1764. Ὑϊδοῦς: Ὁ ἔγγονος.

1765, 9. Κλάειν.

1766, 10. Βουλόμενος τὸ λογιστικός.

1767. Ὑμέναιος: Παρὰ τὸ ἅμα ναίειν νυμφίον καὶ νύμφην.

1767. Ὑοσκύαμος: Βοτάνη.

1768. Ὕπνος: Θανάτου σκιά, νυκτὶ φίλος, καθημερινή.

1770. Ὑπεροψία: Λέγεται ἡ παρόρασις καὶ ἡ καταφρόνησις, ἐξ οὗ καὶ ὑπερόπτης ὁ ἀλαζών.

1775, 19. Ὑπόστασις γὰρ Υἱοῦ τὸ κεχωρισμένον.

1779. Ὑπεύχιον: Σαγίον.

1778. Ὕπερον: Τὸ τρίβον.

1783. Ὑποδραμών: Ὑπελθών.

1786. Ὕπας: Φανερῶς, ἀληθῶς.

1783. Ὑπῆν: Ὑπῆρχεν.

1787. Ὗς: . . . καὶ ὗς διὰ ῥοδίων ἐπὶ σκαιῶν.

1789. Ὑφορβός: Χοιροβοσκός.

1790. Ὑφίσταται: Ὑπομένει καὶ ἀνέχεται καὶ δέχεται. ὑφίσταται καὶ τὸ ὑπισχνοῦμαι καὶ ἐπαγγέλλεται.

1791, 2. Ὑψηυχής.

1792. Ὑψόθι: Ἐφ' ὕψους. ὑψόσε, εἰς ὕψος. ὕψει, ἐφ' ὕψους. Φάρος: Νῆσός τις, καὶ τῆς θαλάσσης απόσχισμα.

1795, 13. Ὑπὸ φανταστοῦ τινὸς γινόμενον. φανταστὸν δέ ἐστι τὸ φαντασίᾳ ὑποπίπτον, ὡς αἴσθησις καὶ αἰσθητόν. φανταστικὸν δέ ἐστι δύναμις τῆς ἀλόγου ψυχῆς διὰ τῶν αἰσθήσεων ἐνεργοῦσα. φάντασμα δὲ πάθος διάκενον ἐν τῆς ἀλόγου ψυχῆς ἀπ' οὐδενὸς γινόμενον φανταστικοῦ.

1797, 5. Φανώματα.

1801. Φεινειός: Πόλις.

1802. Φευκτέα: Μισητή.

Ib. Φελέα.

1807. Φθῖνον: Λῆγον, ἐλαττούμενον.

1808. Φθίει: Φθαρῇ. φθήῃ δὲ ἀντὶ τοῦ φθάσοι, τὰ δύο ἦτα.

1808. Φιαρός: Ὁ κοσμός.

1810. Φίσκον: Δημόσιον ταμιεῖον.

1812, 3. Φιλοφρονῆσαι.

1815. Φλεδωνῶ.

Ib. Φλείδω: Καίω.

1818. Φοβέτρα.

1819. Φολίς: Τὸ δέρμα.

1819, 10. Φονεία: Ἡ φόνευσις, καὶ φοινήεις ἐπὶ ἀρσενικοῦ ὁ φονευτικός. καὶ φοῖτος ἡ μανία. καὶ φοῖνιξ καὶ φοινικιστὴς ὁ βαφεὺς, καὶ φοίνισσα θηλυκὸν ἡ ἀπὸ τῆς φοινίκης.

1822. Φριαγμός: Ὁ χρεμετισμός.

1821. Φραάρης: Κύριον.

1825, 7. Καὶ φράγγελοι.

1827, 5. Φυξηόλις.

1833. Φυτωγρεῖον.

1834. Φωρυτός: Σωρὸς, καὶ πλῆθος φρυγάνων.

1836, 20. Τὰ ἐν τοῖς σκέλεσι γινόμενα.

1839. Χαμῶς: Βδέλυγμα.

1844, 5. Χαμαιμήλαιον.

Ib. Χαλαστραῖον: Τόπος.

1849, 9. Χέρμις: Πόλις.

1851. Χηλή: Ὁπλὴ, ὄνυξ, καὶ ὄνομα τόπου.

1852. Χθόνιος: Ζεύς.

Ib. Χίλων: Ὄνομα κύριον.

1861. Χρῆσις: Ἡ τῆς τῶν ἐφ' ἡμῖν ὀρέξεως.

1863. Χρέμπης: Προσπελάζῃς.

Χρέμπεται: Προσπελάζεται, ἤγουν προσεγγίζει.

1858. Χριστός: ... Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τὸ Ἰησοῦς τῆς ἐνανθρωπήσεως.

1865. Χωάλβους: Ποταμὸς, καὶ χοάσπης, ποταμός.

1874, 8. Ψιχίον: Τὸ τρωγόμενον.

1879. Ψωφιδία: Καὶ Ψωφίδιοι ἔθνος.

1881. Ὠδὴ ὅσα θεωρίας ἔχεται ψυχῆς καὶ θεολογίας.

1882. Ὥζοντες: Θαυμάζοντες.

1885. Ὠκέως: Ταχέως, καὶ ὦκα.

Ib. Ὠλεγία[k]: Πέτρα.

Ib. Ὠλέναι: ... ὀλεῦσθαι τὰς πράξεις.

1886. Ὠμησθής.

1888. Ὠνησάμην: Ἐμεμψάμην.

1892. Ὡρακιάσας.

1894, 4. Ὠρόρει.

1893, 5. Ὥρηνε.

1893, 10. Ὥρθον—ὄρθου.

[k] Leg. Ὠλενία.

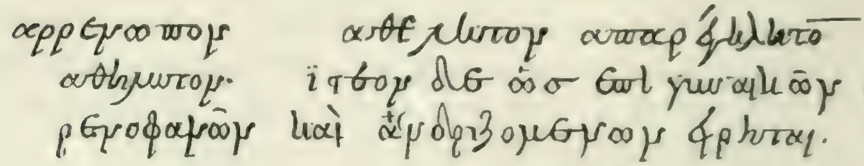
LEXICON CYRILLI.

Infinita pene est varietas illorum Lexicorum quæ vulgo sub Cyrilli nomine circumferuntur. An recte quidem huic Auctori assignari debeant non nostrum est nunc inquirere; id potius notandum esse arbitror, hoc opus primum nihil aliud fuisse quam nudum glossarium in quo voces, plerumque e sacris fontibus ductæ, proponebantur, et per alia synonyma verba maxime explicabantur. Cum his sacris vocibus coaluerunt paulatim glossæ e profanis Auctoribus depromptæ, maxime Homero. Admissæ insuper sunt prolixiores vocum explicationes ex Etymologis cæterisque grammaticis et antiquioribus Lexicis, prout cuique suppetebant libri, unde suæ augerentur copiæ. Prioris generis, vetustissimum, omnium quæ mihi innotuerunt, exemplar præbet Codex Coisl. 347, quem Cl. Bern. Montfaucon. non dubitavit ad nonum aut decimum sæculum referre. Vetustate quidem proculdubio anteit ejusdem Bibliothecæ Codicem 345. antiquissimum et ipsum et plurima Lexica continentem Bekkero et Bachmanno jam vulgata. Duobus autem his Codicibus communia sunt illa lexica quæ glossas habent e Sacris Libris derivatas. Commune etiam ut videtur fuit illud Lexicon cui titulus inscribitur in Cod. 345. Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων ἐκ διαφόρων σοφῶν τε καὶ ῥητόρων πολλῶν, ut videtur dico, quia Cod. 347 adeo mutilus est, ut de iis quæ in eo desiderantur nihil pro certo affirmari potest, præsertim quod ad Literam A spectat; quæ quidem Litera in Cod. 345 præstantissima et copiosissima est totius operis pars. Hujusce autem Literæ pauca tantum supersunt in Cod. 347; sed nulla insunt vestigia illius abundantiæ fragmentorum omnis generis quibus refertus est Cod. 345. Unde cum in cæteris literis bene consentiant Lexica, probabilis fit conjectura Codicem 345 posterius scriptum, incrementum in sola litera A accepisse ex alio fonte derivatum, et primarii Lexici auctori incognitum. Atque ut hæc omnia Lectori magis obvia fiant hæc specimina hinc et inde deprompta e Cod. 347 oculis ejus subjicere statui. De Codice autem ipso hæc Montfaucon.

"Codex cccxlvii olim clx membranaceus, antiquissimus, ix vel "x sæculi, ut ex aliis Codicibus qui ætatis notam præferunt, arguitur. "Foliorum 177. Varia Lexica continet. Hic accentus et spiritus "rarissime prima manu notantur, ex iis vero qui depinguntur non "pauci secunda manu positi sunt."

Ego autem de eo hæc annotata habeo.

Cod. Coislin. 347. form. in fol. min. membr. ineunte Sæc. X. optime exaratus, continet varia Glossaria Græca quorum initium deest et folia sunt perturbata. Inc.

Fol. 4. Λεξεις τῆς Οκτατευχου.

Fol. 8. autem intervenit pars amplioris Lexici.

ΑΓΕΙΟΧΩΣ *ενεγκας.* ΑΓΕΙΡΕΙ *συναγει.*

ΑΓΕΛΑΪΟΣ *ἰδιοτης ἢ ὁ ἐν αγελη διαγων.*

ἈΓΕΝΝΩΣ *ἀνανδρως.*

ἈΓΕΡΑΣΤΟΣ *ἄτιμος.*

Fol. 14. Iterum turbato ordine.

Λέξεις τοῦ τετραβασιλειου.

βασιλειων α.

Fol. 16. Λεξεις τῶν ρΝ Ψαλμων.

Fol. 19. vers. Λεξεις τῶν ᾿Ωδων.

Fol. 21. vers. Λεξεις τοῦ Ιωβ.

Fol. 23. Λέξεις τῶν Παροιμιων.

Fol. 26. vers. Λέξεις τῆς Παναρετου.

Fol. 28. Λέξεις τοῦ Σιραχ.

——— Λέξεις τῶν Προφητῶν.

Fol. 31. Εκ τοῦ Ησαϊου.

——— Ερμηνεια λέξεων ἐκ τοῦ ᾿Ιερεμιου.

Fol. 31. vers. ——— Ζαχαρίου.

——— ——— τῶν Παραλειπομένων.

——— Λέξεις ἐγκειμεναι ἐν τοῖς Ἁγίοις Εὐαγγελίοις ἐν τῷ κατα Ματθαῖον Εὐαγγελίῳ.

Fol. 32. vers. ᾿Εν τῷ κατὰ Μάρκον Ευαγγελίῳ.

Fol. 33. ᾿Εν τῷ κατα Λουκᾶν Εὐαγγελιῳ.

Fol. 33. ᾿Εν τῷ κατὰ ᾿Ιωάννην Εὐαγγελίῳ.

Fol. 34. vers. *Λέξεις τῶν Πράξεων.*

Fol. 36. *Λέξεις Ἀποστολικαι.*

Fol. 38. Iterum continuatur majus Lexicon.

ἀπεμφαίνει: ἀπείρηκεν.

Α.

ΑΓΛΑΙΑ: *Λαμπρότης.*

ΑΓΛΑΪΑΙΣ: *Λαμπροτισιν.*

ΑΓΛΑΌΚΤΤΟΣ: *Πανυ τίμιος.*

ΑΓΛΑΟΤΙΜΟΝ: *Λαμπρον, τετιμημενον.*

ΑΓΜΑΣΙ: *Κλασμασι, τροπαις.*

ΑΓΝΙΑ: *Καθαροτης.*

ΑΓΝΥΤΑΙ: *Κλαται.*

ΑΓΝΩΜΟΝΩΣ: *Ἀνοητως η αχαριστως· λεγονται δε παρα Πλατωνι αγνωμονες οι αμαθεις.*

ΑΓΝΩΤΑΣ: *Μη επιγινωσκομενους.*

ΑΓΑΚΡΑΤΩΣ ελαυνοντα: *Ξενοφων αντι του πανυ ελ*^{αν}.

ΑΓΛΕΥΚΕΣΤΕΡΟΝ: *Αντι του αηδεστερον· Ξενοφων Ιερωνι.*

ΑΓΟΜΕΝΩΝ *των ημετερων*: *Αντι του αρπαζομενων και ληστευομενων.*

ΑΓΟΡΑΙΑΝ: *Την δικην, την δικαιολογιαν.*

ΑΓΟΡΑΖΕΙΝ: *Το ἐν αγορᾶ διατριβειν.*

ΑΓΟΡΑΙΟΙ: *Οι εν αγορᾶ αναστρεφομενοι.*

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΣ: *Λογιστειας· ειρηται δε επι των επισκοπουντων τε των πολεων ωνια.*

ΑΓΟΡΗΝ: *Εκκλησιαν.*

ΑΓΟΡΗΤΑΙ: *Συμβουλοι φρονιμοι.*

ΑΓΟΣ: *Μιασμα η ἀγκών.*

ΑΓΟΣ: *Ἡγεμων.*

ΑΓΡΑΥΛΟΙ: *Οι εν αγρῶ διανυκτερευοντες η αυλιζομενοι.*

ΑΓΥΡΤΗΣ: *Επαιτης, φιλοκερδης.*

ΑΓΡΑΦΑ: *Αδοκιμαστα, οιονει υπερ ων νομος ου γεγραπται.*

ΑΓΩΝΙΩ: *Κινδυνευω.*

Post hæc quædam folia exciderunt.

ΑΚΡΑΤΙΣΤΑ: *Εμβρωμα.*

Ακριτα: Αχωριστα.

Post Ἀλιρρόθιον fol. 13. v. eundum ad fol. 9.

Αμαρτγη: Λαμπηδων.

Αμαρτγας: Οψεις, οι δε ακτινας οψεως.

Αμαρτγμα: Φορημα, ειδωλον, κινησιν, λαμπηδονα.

Αμαξιτον: Οδον δημοσιαν.

Αματρα: Σκοτεινα, και αμαυρον το μη διαφανες.

Αμαχον: Δυσκαταμαχητον, Πινδαρος αμαχον δε κρυψαι το συγγενες ηθος.

Αμηγεπη: Οπωσδηποτε καθοτι ουν, λεγεται δε και αμωσγεπως και αμοθεν και αμουγεπου και αμοιγεποι και αμοιαποι.

Αμη * *[a]: Πολυ εκτεταμενον, ατελεστον, τουτεστι διηνεκως επιμενον, απεραντον.

Αμησαντες: Αντι του μη[b] αποτεμοντες.

Fol. 12. vers. post Απεμπολησας eundum ad fol. 38.

Αμητός: Αυτα τα τεθερισμενα οξυτονως, προπαροξυτόνως δε ὁ καιρος τοῦ τρυγᾶν.

Απεμφαινει: Απειρηκεν.

Απενεγκαμενος: Κτησαμενος.

Fol. 42. Αρχεια: Ενθα οι δημοσιοι χαρται αποκεινται, χαρτοφυλακια, η τα χωρια των κριτων, η αι αρχαι ως Ξενοφων εν ϊστοριων η̄.

Ασελγεια: Πορνεια, ακαθαρσια, παρηκται δε ως φασιν εξαιτιας τοιαυτης· Σελγη πολις εστι της Πισιδιας οπου κακῶς εζων οι ανθρωποι και αλληλοις εκοινωνουν, κατ' επιτασιν ουν το ασελγαίνειν.

Ασφόδελος: Σκιλλωδες φυτον φυλλα ἔχον μακρα καὶ ἀνθερικον ἐσθιόμενον, καὶ τὸ σπερμα δε αὐτου φρυγομενον καὶ ἡ ριζα αυτου κοπτομενη μετα συκων πλειστην ονησιν εχει Περσεφονης και χθονιων ιερων, και Ροδιοι την κοριν και την Αρτεμιν ασφοδελῳ στεφουσι· προπαροξυτονως δε αναγνωστεον.

ουδ' οσον εν μαλαχητε και ασφοδελω ενονειαρ

τον δε τοπον εν ωι φυεται οξυτονητεον, ως και παρ' Ομηρωι

κατᾰσφοδελὸν λειμωνα.

a Leg. ἀμήρυτον. b Leg. ἄμη.

Fol. 44. in fin. Αταλαια: Τὸ της σκηνης παραπιασμα· κεχρηται δε αυτὸ Ὑπεριδης.

Fol. 46. in ima pag. marg. rec. m.

Ἀδελφοὶ, τρεῖς Γρηγόριος ὁ Νύσης: Πέτρος Σεβαστείας Ναυκρατης ἀσκράτης ἀσκητῆς γενόμενος.

Fol. 44. Αυθεντης: Ο εαυτον αναιρων, διο παρ Ισοκρατει τουτο λεγεται.

Αυθις: Εξαρχης, παλιν, εκδευτερου· σημειωτεον δε οτι το μεν αυθις Αττικον, το δε αὔτις Ομηρικον.

Αυλος: Ο εις ευθυ εξακοντισμος του αιματος και περωνης μετρον.

Αφηλικα: Τον πρεσβυτην, τινες δὲ χρωνται τη λεξει επι του μηδεποτε εννόμου ηλικία παιδος ὅπερ δει φυλαττεσθαι· επι γαρ του πρεσβυτέρου λέγεται.

Bene procedit usque ad Αωτον fin. lit. A.

Litera B. deest tota.

Γ.

Γαζοφυλακιον: Θησαυροφυλακειον, γαζα γαρ θησαυρος.

Quæ sequuntur sunt glossæ obiter secundum literarum seriem excerptæ.

Fol. 48. Γλαυξ: Νυκτοβαυς πετεινον νυκτερινον.

Γλαμων: Ὁ λημων τους σφθαλμους και διυγρους αυτους εχων.

Γρομφις: Ὑς ἡ παλαια σκροφα.

Δαρικους: Νομισμα τι ἦν χρυσουν οπερ Δαρειος πρωτος επενοησεν.

Fol. 49. Δαλος: Λαμπας η ξυλου αποκαυμενου η δαιδιον ημιφλεκτον.

Δαμασιφρων: Ὁ απατησαι δυναμενος, Πινδαρος δαμασίφρονα χρυσόν.

Fol. 51. Δερος: Αἱ τοιαυται ευθειαι ητοι Ἰωνικαι εισιν η Δωρικαι, δερος κωος, απο γαρ του δερας και κωας παρηκται.

Fo. 51. Δέρτρον: Ἐπίπλουν. ο δε Ἀρισταρχος το δερμα και παντα τον χρωτα τον περι το ἧπαρ. αμεινον δε τὸ ραμφος απο του δερειν οπερ εστι κρουειν· τουτω δε διαρρησσουσιν ἃ ἂν εσθιουσιν οἱ γύπες τη κρουσει του ραμφους· και εστι το ὄνομα

ρηματικον ωσπερ παρα το πλησσω πληκτρον καὶ παρα τὸ δερω δερτρον.

Διαγνώμη: Διαγνωσις και διακρισις, ωσπερ και καταβοὴ ἡ λεξις ιδικη Θουκυδιδου.

Fol. 41. Διαλεγοιντο: Γυναιξιν ομιλοιεν η συνουσιαζοιεν· ουτω γαρ και Ἱεροκλης.

Fol. 55. Διότι: Ἐσθότε και αντι του οτι λαμβανεται· ουτως γαρ αλλοι τε πολλοι και Ιεροκλης.

Δοξασιας: Δοξης, υποληψεως, Δίων εν Ρωμαϊκων νγ "προσ-" εσται δε και της εμης δοξασίας.

Fol. 57. vers. Εδημωθη: Ἐν τω δημω διεδόθη, δηλος πασιν εγενετο· ουτως Διων εν Ρωμαϊκων ιζ "και τις λογος περι αυτῶν "τοιοσδε εδημωθη·" και εδημοσιωσαν, δημοσιον εποιησαν.

Εδικαιώθησαν: Δικαιοι εκρίθησαν, ενομισθησαν· σημαινει δε καὶ το εναντιον κατεδικασθησαν δικαίως, Δίων εν Ρωμαϊκῶν ιε εκτε γαρ της απο τοῦ πανυ αρχαιου αξιώσεως και εκ της παλαιας προς τους Ρωμαιους φιλιας, ουκ ἤνεγκαν δικαιωθεντες, αλλ' επεχειρησαν και οι Καμπανοι του Φλακκου και οι Συρακοσιοι του Μαρκέλλου κατηγορησαι, και εδικασθησαν ἐν τω συνεδρίω." πολλαχου δε ουτος κεχρηται τη λεξει ταυτη επι του ειρημενου σημαινομενου, ως και εν τω εξκαιδεκατω "παντες αποθανειν εστε "αξιοι, ου μεντοι και εγω παντας υμας θανατωσω, αλλ' ολίγους "μεν οὓς και συνειληφα ηδη καὶ δικαιώσω, τους δε αλλους αφιημι·" και αλλαχου δε πολλαχου ομοίως.

Εἴδωλον: Σκιοειδες ομοιωμα η φαντασια σωματος, σκια τις αεροειδης, ως και Βακχυλιδης

> μελαγκεθὲς ειδωλον ανδρος Ιθακησιου.

καὶ ὁ ποιητης επι της Αντικλειας

> τρις δε μοι εκ χειρων σκιῇ εικελον.

αυτος δε ἡ υπόστασις η αληθής. δεῖ ουν νοειν ως φαντασιας σωματων παρεχουσι τοις ορωσιν, ου μην καὶ ὑπόστασιν αληθῆ.

Εμποδων: Θουκυδιδης ΙΙ αντι του προχειρους. φησι γαρ "τας εμποδων αιτιας μονον επισκοπειν, πορροτερω δε μηδεν επο-"ρευεσθαι ταις διανοιαις." Λυκουργος δε εν τω Λυκοφρονος, αντι του φανερον. Πλατων δε αντι του εν μεσωι. Ισαῖος δε αντι του

υπογυιον καὶ εν χερσιν. φησι γαρ εν τη υπερ Ευμαθους, “ εις “ ελευθεριαν αφαιρεσει αλλα το πρωϊξινον ὦ ανδρες Αθηναιοι του “ τι γαρ παντελως εμποδων εστιν.” εχρήσατο δε τη λεξει Ιεροκλης τε και αλλοι, αντι του εμποδιου. φησι γαρ εν τω δευτερωι Φιλοσοφουμενων περι των φιλοσοφων, “ τις γαρ αυτων ουχι και εγημεν και παιδας ανειλατο, και ουσίας επεμελήθη, μηδενος εμποδον “ ὄντος.”

ΕΝΘΥΜΙΖΟΜΕΝΟΙ: Λογιζομενοι· ουτω Διων εν ιζ Ρωμαϊκων.

Fol. 69. Ἐπετιον: Ἐπι του νυν ετους, επετος γαρ δεῖ λεγειν τον ενεστωτα καιρον, ουχι δια του φ αλλα δια του πι, ως Πινδαρος καὶ Δημοσθενης.

Fol. 69. vers. Επεχωρησεν: Επεχωρησεν, συνεχωρησεν· ουτως Αριανος.

Επιτιμια: Ευπορια η ἡ μη ατιμια· Κεφαλος· οσακις αυτον κινδυνευοντα περι της επιτιμιας η της πατριδος η του βιου παντος.

Fol. 73. Εσαλευεν: Καὶ απεσαλευεν. τοῦτο και επι νεων λεγεται και επ ἀνθρωπων· επι μεν πλοων, ως Διων εν Ρωμαϊκοις “ ολιγα μεν γαρ και τα κουφοτατα των πλοιων παρα τη γῇ ωρμει, “ τα δε δη πλειω και μειζω μετεωρα δια τα τεναγη απεσαλευεν·” επι δε ανθρωπων, ως τὸ ἔφενι δε των παιδων απεσαλευεν σημαινει δε η λεξις.

Fol. 80. Ἤδη: Προ τουτου λοιπον τὸ εγγυς του παροντος νυν ατομου μερος δε χρονου η του μελλοντος η του παρεληλυθοτος· ηδη τε γαρ βαδιεισθαι φαμεν καὶ τοσυναπτον τῶι νυν ηδη τε βεβαδηκεναι ου πολυ αφισταντες του νῦν τον χρονον.

Ἡμεροδρομος: Ὁ δ, λεγονται δε και οι ταις βασιλικαις διαταξεσιν ταχύτατα διακονουμενοι.

Ηνυστρον: Το παχυ μερος της κοιλιας εν ετερω εις τρια τετμηται η γαστηρ ηνυστρον εχῖνον και κρυφαλον.

Ἤπειρος: Χερσος γῆ οιον απειρος τις ουσα· ηπειρος δε λεγεται παρα ποιηταῖς η γη καταχρηστικως, κυριως δε η εις απειρον εκβαλλουσα, ως Ευριπίδης.

ἤπειρον εις απειρον εκβαλλων ποδα.

Fol. 86. Ἴκτερος: Λεγουσιν ειναι τουτο πονον ωχροειδῆ απο

θυμοῦ εγειρομενον ωστε τους οφθαλμους των κεκρατημενων ωχρους και μελανας ποιειν ως και τῶν ικτινῶν, αφ' οὗ και καλειται.

Ἴλιας κακῶν, απο παροιμιας τουτο ελεγετο επι των μεγαλων κακων.

Ιωνες Ασιωται: Και Αττικοι Αθηναιοι.

Fol. 91. Καταπυγων: Ο λαγνης, η δε μεταφορα απο των αλφιτων ουτως λεγομενων ιχθυων οτι επονται κατ' ουραν, ἡ γενικη δε καταπυγονος και καταπυγονα ἡ αιτιατικη, και αι αλλαι πτωσεις ευρηνται· ευρηται και το θηλυκον καταπυγων και η πραξις καταπυγοσύνη.

Fol. 93. Κατεχειροτονησαν αυτου. αντι του κατεψηφίσαντο αυτου. καταχειροτονια δε και αποχειροτονια και διαχειροτονια διαφερει· καταχειροτονια μεν γαρ εγενετο ουτως· ελεγεν ο κήρυξ ότωι Μιδειας δοκει αδικειν αρατω την χειρα, ειθ' οι θελοντες εξετεινον τας χειρας, και εκαλειτο τοῦτο πρωτον γαρ καταχειροτονία. παλιν αποχειροτονια γεγονεν ουτως. οτωι μη δοκει αδικειν Μιδείας αρατω την χειρα, και εξετεινον τινες, και εκαλειτο τουτο αποχειροτονια· λοιπον πασας ηριθμουν τας χειρας και εωρα ο κήρυξ ποιαι πλειους εισιν πότερον των φασκοντων αυτον αδικειν η μη, και οσαι αν ησαν πλειους ευρεθεισαι εκει και η γνώμη εκρατει.

Fol. 93. Κεμας: Ελαφος ο κοιμωμενος εν σπηλαιω. κοιμας τις ὤν.

Κερκωπες: Πανουργοι δολιοι ἀπαταιωνες κολακες οι καθαπερ αλωπηξ τους θηρατικους κυνας απατᾶι τους απλουστερους φενακιζουσι τη κερκωι των λόγων.

Κεσος: Ο διακεντημενος και διαπεποικιλμενος ιμας οιον ενδυμα Αφροδίτης, καταχρηστικως δε και παντα τα των γυναικων φαντάσιωδη ενδύματα.

Fol. 96. Κνιψ: Ζωυφιον, τουτου κνιπος η γενικη μετεστη εις ευθειαν, και σημαινει τον ολιγα δαπανουντα.

Κορκορυγμοι: Ταραχαι και Κορυβος μωρος τις μετρων τα κυματα.

Κρησφυγετα: Τα προς τους χειμωνας στενα και οχυρωματα. οι δε φασιν οτι Κρῆτες τους νησιωτας αμα Μινωι τωι βασιλεῖ

θαλασσοκρατουντι εφυγον εις σπήλαια τινα, οθεν εκεινα ωνομασθησαν κρησφυγετα.

Fol. 99. Κυνοσαργες: Τόπος εστι παρ' Αθηναιοις και ϊερον Ηρακλεους καταιτιαν τοιαυτην. Διδυμος ο Αθηναιος εθυεν ἐν τηι εστία· ειτα κύων λευκος παρων ηρπασε το ιερειον και απεθετο εις τινα τοπον. ο δε περιδεης ην. εχρησε δε αυτω ο Θεος οτι εις εκεινον τον τοπον οὗ το ϊερειον απεθετο Ηρακλεους βωμον οφειλει ϊδρυσασθαι, οθεν εκλήθη Κυνοσαργες. επειδη ουν και ο Ηρακλης δοκεῖ νοθος ειναι, δια τοῦτο εκεῖ οἱ νόθοι ετελουντο, οι μητε προς πατρος μητε προς μητρος πολιται.

Κυνωραϊσται: Κροτωνες οι των κυνων το αιμα εκπιπιζοντες.

Κυψελη: Κυβερτιον μελισσῶν, λεγεται δε καὶ η οπη τοῦ ωτος.

Fol. 100. vers. Λαπιστρια: Μετεωριζομενη η ρεμβομενη θελουσα ευωχεισθαι.

Λαφυρα: Τα εκ των πολεμιων ετι ζωντων λαμβανομενα· τα δε τεθνεωτων αυτων σκυλα λεγεται.

Fol. 101. Λεσχη; Πολλὴ ομιλία φλυαρία· το δε παλαιον αι καθεδραι και οι τοποι εν οις ειωθεσαν αθροιζομενοι φιλοσοφειν λεσχαι εκαλουντο.

Λιφαιμεῖ: αιμορροει, λειπει τωι αἵματι.

Fol. 103. Λυθρος: Φονος η ο εκ του αιματος μολυσμος συνισταμενος δι' ϊδρωτος και κονεως και αιματος μετα ϊχωρος.

Λωτος: Βοτανη ευωδης ην ενιοι μυροδοτον καλουσιν.

Μαγας: Σανις τετράγωνος υποκυφος δεχομενη εφ εαυτης τας της κιθαρας νευρας.

Μαζουρωθ: Τα συστηματα των αστερων α εν τη συνηθεια ζωδια καλουνται· Εβραϊστι δε τινες λεγεσθαι την λεξιν, σημαινειν δε τον αστρωον κυνα.

Μανδυας: Ειδος ιματιου οπερ καλειται λωρικιον.

Μαστρύλλιον: Τοπος ενθα οι μαστροποι διετριβον.

Μεγανορος: Πλουτου ισχυρου δυνατοῦ ανδρειαν εμποιουντος· επει μεγα δυναται ο χρυσος, νευρα γαρ πολεμου λεγεται ειναι.

Μεσαγκυλος: Μεσος πολιος ωμογερων.

Fol. 106. Μεσεγγυουνται: Εγγυηται γίνονται η εγγυητας ποιουνται, ως και Ισοκρατης εν τωι κατα των σοφιστῶν.

Fol 107. Μηλα: Παντα τα τετραποδα, οθεν και πασα βυρσα μηλωτὴ καλειται.

Μηνισκους: Υμενας πεταλα περιτραχηλια κοσμια.

Μιθρου: Μιθραν νομιζουσιν ειναι οι Περσαι τον ηλιον και τουτω θυουσι πολλας θυσιας.

Μογοστοκος: Περι τους τοκους κακοπαθουσα, ενιοι δε μογους ταις τικτουσαις επιφερουσαν.

Fol. 109. Μυλλας: Η πορνη.

Μυλοθρος: Ο μυλωνα κεκτημενος.

Fol. 112. Νυκτιβιος: Ὁ εν νυκτὶ ως εν ημερα διαγων.

Ξυριδες: Καμπαγια ζυγαβδια η αλλο υποδημα διαφορον.

Οβολός: Ο τοκος ειδος νομίσματος· οβολος δε ειδος νομισματος παρα Αθηναιοις ἑξ εστι χαλκων· ο δε χαλκους λεπτων επτά· το δε ταλαντον του αργυριου λιτρων των νυν τεσσαρων και νομισματα οκτω καὶ ϛ´· η δε μνα εξηκοστον εστι του ταλαντου· το δε ταλαντον του χρυσιοῦ εξαπλασιον εστι.

Fol. 115. Οιος: Αντι του ετοιμος, και οιος τε αντι του ετοιμος, και οιος ην αντι του ετοιμος ἦν· τιθεται δε και αντι του εσπουδαζεν· Λυσίας "εβιαζετο τε γαρ και οιος ην εξευρειν την "θυρα" σημαινει δε και το ανταποδοτικον.

Ὅρα δη και σκοπει: Δημοσθένης εν τωι προς Λεπτινην αντι του βλεπε τοις οφθαλμοις.

Fol. 117. vers. "Ορθης δε της πολεως ουσης επι τουτοις," αντι του κεκινημενης και πεφοβημενης, Υπερειδης φησιν, "ορθης δ' ἡμιν της πατριδος ουσης·" Αισχινης δε ἀντι του απαθους και ακεραιου.

Fol. 120. Παιδικα: Επι θηλειων και αρρενων ερωμενων ταττεται η λεξις, ως εστι μετα ταυτα λεκτεον.

Fol. 121. Παμπαν: Παντελως· Δρακων δε ο Στρατονικευς συναλειφην ειναι φησιν εκ του

ΠΑΜΠΗΔΗΝ: Παντελῶς.

Fol. 126. in fin. ubi glossa erasa est quæ debuit esse παιδικὰ aut παιδικὸν (παιδικα fol. 120. ubi relatio fit ad posteriora.

Παραδείγματα τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλὰ καὶ εν τοις Ἀχιλλεως δ' ἐρασταις δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται· ἐπιδόντων γαρ τι τῶν Σατυρων εἰς την γυναικειαν ἐπιθυμίαν φησιν ὁ Φοίνιξ

παπαῖ τὰ παιδιχ' ως ὁρῶσ' ἀπόλεσας.

καὶ Κρατῖνος Πανόπταις "μισεις γὰρ πανυ τας γυναικας προς παι-" "δικα δε τρεπη νῦν·" οτι δε εκαλουν ουτω και τα προς τας γυναικας, Εὔπολις, φησι γαρ "ὡς προσαυλητριδα τις ἐγω δε χαιρω & τοισ-" "σοις παιδικοις." και Κρατῖνος δε ορᾶς της παλακης ἀποδημουντος σου Διονυσου ερωσης φησιν επαυτον μακαριος των παιδικων. ουχι δε μονον οι ερωμενοι καλουνται τω ονοματι, ἀλλὰ και παντες οι σπουδαζομενοι πανυ κατα μεταφοραν την απ' εκεινων. Πλατων Φαίδρωι "ἐσπούδακας, ὦ Φαιδρε, οτι σου των παιδικων ἐπελαβο-" "μην ἐρεσχελησων σε." λέγεται δε παιδικον και το παιδαριωδες οιον το αρμόζον παιδί· ἡ δε λεξεως επιτοπολυ επι των ασελγως ερωμενων.

Fol. 128. ΠΕΡΙ ΠΟΔΑ: Οιον αρμόττον σφοδρα ως τα υποδηματα τοις ποσιν· Πλατων "ως εστι μοι το χρῆμα τουτο περι ποδα·" καὶ εν σκευαις και τοις τροποις αρμόττον ως περι ποδα.

ΠΕΡΙΣΣΆ: Τα εν τῇ αριθμητικη καλουμενα αζυγα οιον ἑν τρία και τὰ ομοια αρτιδετα ζυγα οιον δυο τεσσαρα.

ΠΕΡΙΣΤΕΝΟΣ: Ουτος δρακων καλειται.

ΠΌΑ: Εκαστη βοτανη ουτως λεγεται, η δε σμίχουσα ποια λεγεται παρα Δημοσθενει και Λυσιάι.

ΠΟΔΟΚΑΚΚΗ: Ξυλον ὧν εν ειρκτῆι τους ποδας εμβαλλοντες συνεχουσιν, ὁ παρα Ῥωμαίοις κουσπος καλειται.

Fol. 132. ΠΡΑΤΤΟΜΕΝΟΥΣ: Απαιτουμενους, Ισοκρατης "και" "τους μαθητας μικρον πραττομενους."

ΠΡΟΙΚΟΣ: Δοσεως αντι δωρεας, παν γαρ δωρον ουτως καλει ο ποιητης.

Προκολπιον: Προ του κολπου, λαμβανεται δε και επι δωροδοχων.

Προπινει: Δια του οινου τιμᾶ και προδιδωσιν, και Δημοσθενης δε τους προδιδοντας τας πατριδας τοις εχθροῖς προπινειν εφη τοις εχθροις.

Προσοδος: Εισφορα εισοδος η παρουσία, ως Θουκυδιδης και ετεροι.

Fol. 135. Προΰχοντο: Προεβαλλον, ουτω και Θουκυδιδης εχρήσατο ἐν ᾱ ιστοριων λεγων " ει το Μεγαρεων ψηφισμα μη " καθελοιμεν ὅπερ μαλιστα προυχονται," αντι του προβαλλουσι προτεινουσιν.

Fol. 137. Πυρφορος: Πυρ φερων· πυρφορους δὲ ελεγον τους ϊερεας τους επιβωμιον πυρ αναπτοντας· εν τοις ουν πολεμοις ειωθασι τῶν ϊερεων οι νενικηκοτες φειδεσθαι, επι δε των παντελως ηττηθεντων και συμπατηθεντων εν τωι πολεμωι ειωθασιν υπερβολη χρωμενοι ουτως λεγειν, οτι ουτως απωλοντο οτι ουδε πυρφορος.

Πυθω: Σηπω και το πυθομενος σηπομενος, ενθεν και η Πυθια δια το εν εκεινω τωι τόπωι σαπηναι το του δρακοντος σῶμα· Λυκος δε ο Νεαπολίτης και το πυον εντευθεν ονομασθηναι φησιν, εστι γαρ σεσηπος αιμα.

Ραχιζειν: Το διαιρειν τα μερη της ραχεως ητοι διακοπτειν ως φησι παρ' Ευριπιδη.

Ραστωνευειν: Ειρηται εν τω λη̅ Διωνος Ρωμαικῶν.

Fol. 138. Ρηξιφλατα: Ρηξαντα τον φλουν.

Ρητωρ: Συνηγορος δικολογος, και ὁ την ιδιαν αποφαινων γνωμην κριτης παρα Σοφοκλεῖ.

Fol. 139. vers. Σαρδωνιον: Γελως ο καθ υποκρισιν απο του σεσηρεναι τους οδοντας, και βοτανη δηλητηριος ητις απαν το σωμα του φαγοντος αυτην σπασμῶ καθυποβαλλει ως και των χειλεων συσταλέντων γυμνουσθαι τους οδοντας καὶ γελωτος φαντασιαν παρεχειν τοις ορωσιν, ενθεν ενιοι εφύβριον (sic) ονομαζουσι τον σαρδωνιον γελωτα.

Σειρηνας: Γυναικας τινας ευφωνους γεγενησθαι μῦθος πριν Ελληνικος, αιτινες εν νησίω κατωκισμεναι ουτως ετερπον τους παραπλεοντας δια της ευφωνιας ωστε κατεχειν εκει μεχρι θανατου· εἶχον δε απο μεν του θωρακος και ανω εἶδος στρουθων, ταδε κατω γυναικῶν.

Σηρες: Εθνος ενθα η μεταξα γιγνεται, εξ ου και σηρικα εκ μεταξων υφασμενα λεγεται.

Σκυταλη: Επιστολὴ Λακωνική· ἦν δὲ η σκυταλη ξυλον εξεσμενον επιμηκες. δυο δε παρα Λακεδαιμονιοις υπῆρχον σκυταλαι, και την μεν μιαν κατειχον οι Εφοροι των Λακεδαιμονιων, την δε ετεραν τωι εκπεμπομενωι παρ᾽ αυτῶν στρατηγῷ παρειχοντες ιμαντα λευκον περιειλουν την σκυταλην, καὶ επι του ιμαντος εγραφον, και ανελιττοντες παρειχον τον ιμαντα τῶι αποφεροντι· τουτο δ᾽ εποιουν ινα μη μανθανωσιν οι αποφεροντες το δηλουμενον εν αυτῷ. ο δε στρατηγος δεχομενος τον ιμαντα τη εαυτου σκυταλη περιελιττεν και εγίνωσκεν ουτως τα γεγραμμενα. λεγεται ουν και η επιστολη σκυταλη και αυτο το ξυλον, αφου και η επιστολή.

Σπηλαδες: Αι εν ὕδατι κοιλαι πετραι ως Απίων, Ηλιοδωρος δε τας παραθαλασσιας πετρας και επειλημμενας υπο των κυματων.

Σταδιον: Επτα ημισυ σταδια ποιουσι μίλιον· λεγεται δε σταδιον καὶ απλῶς το ιστασθαι και ακινητίζει, Δίων εν λθ Ρωμαϊκῶν "τω δε δὴ σταδίω των σκαφων προδιδομενοι δεινως ησχαλον," αντι του τη στάσει και ακινησία των σκαφων προσδιδομενοι σφοδρα ηνιωντο.

Στροφιον: Το στρογγυλον ζωναριον, Αριστοφανης

τὸ στροφιον ηδη λυομαι.

Στροβηλοι: Και οι κοχλιαι και οι θαλασσιοι κηρυκες, και στροβηλος ειδος ορχήσεως, και ανεμων ειδος και καρπος δενδρου.

Σφαραγον: Ὁ Απιων φαρυγγα απο του περι αυτον γινομενου ψοφου.

Σχοῖνος: Μετρον γεωμετρικον, ως φησιν Ηροδοτος εν τη δευτερα των ιστοριων.

Σχολαζειν: Και σχολην ἄγειν ουκ ευκαιρειν λεγουσιν Αττικοί.

Τιμωσιν: . . ηγουνται, ουτως αλλοι τε και Ιεροκλης.

Τριγληνα: Ο μεν Ηλιοδωρος τρικορα, γληνη γαρ η του οφθαλμου κορη, ο δε Απίων πολυγληνα τα θεας αξια.

Τριοβολιμαιος: Τριων οβολων ευωνος.

Τριστατai: Οι παρα χειρα του βασιλεως οιον εχοντες λογχας ανα τρεις καταχειρα.

Υεικόν: Υὸς ἴδιον χοιρου εργον "λεγεται τον Σωκρατη "αλλων τε πολλων παροντων καὶ του Ευθυδημου ειπειν ὅτι υϊκον "αυτω δοκοιη πασχειν ο Κριτιας επιθυμων Ευθυδήμωι προσκνη-"σασθαι ωσπερ τα ὕδια τοις λίθοις" Ξενοφων φησι: καὶ υηνων θρεμ-ματων "καὶ εδοξε μοι τουτο ουκ ανθρωπινον αλλ' υηνων τινων μαλ-"λον ἐιναι θρεμματων" Πλατων Νομοις. ὑηνεῖς "ὗς δε δη και κυνο-"κεφαλους λεγων ου μονον αυτος υηνεις αλλα και τους ακουοντας "τουτο ὁραν προς τα συγγραμματα μου αναπείθεις, ου καλῶς "ποιων," Πλατων Θεαιτήτωι. καὶ ὑῶσαι τον παιδα υιον ποιησαι και αυτον θετον, και υιωσει τη υιοθεσία, και υιώσατο αντι του υιον θετον εποιήσατο, και τας υιωσεις τας υιοθεσίας, ἡ χρησις παρα Αιλιανω πολλή.

Fol. 158. Υποκοριζομενοι: Διασυροντες, Ξενοφων φησιν "οι δε μισουντες με υποκοριζομενοι ονομαζουσι κακίαν." ο δε Δημοσθενης εχρησατο τη λεξει επι του ευφημουντες και το αισχρον ευφήμως ονομαζοντες· λεγει γαρ εν τωι παραπρεσβειας, "αυθαιρετον αυτοις επαγονται δουλειαν, Φιλιππου ξενιαν και εται-"ριαν και τα τοιαυτα υποκοριζομενοι."

Fol. 164. Φριξοτριχα: Ορθουντα τας τριχας.

Φρωγειν: Φυγειν Αττικῶς.

Χρηματιζει: Αποκρινεται πραγμα διοικεῖ, ουτως Αππιανος ο ἵστορικος.

Χωμα: Υψωμα γης οπερ οι πολεμιοι εν ταις πολιορκίαις ειωθασι προσχουν τα τειχη χωματα· χοῦν Ἡροδοτος Ιστοριων β' αντι του γῆν υψοῦν.

Aliud exemplum additamentorum quæ passa sunt Cyrilli Lexica præbebit Codex Bodleianus, olim Meermannus, recentissimus, sed haud dubio ex vetustissimo Codice descriptus, et licet pluribus mendis scatens, plurima referens quæ vix alibi inveniantur. adeo autem frequenter eædem voces repetitæ sunt quamvis diversa interpretatione, ut opus e duplici alphabeto videatur conflatum.

Cod. Bodl. ol. Meermann. Auct. T. II. 11. Chart. form. in 4°. min. rec. continet.

1. Fol. 1. Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου Ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης περὶ τῶν τοπικῶν ὀνομάτων τῶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ.

2. Fol. 39. Λεξικὸν τῶν ἐνδιαθέτων γραφῶν ἐκτεθὲν παρὰ Στέφανου καὶ ἑτέρων λεξιγράφων. Λέξεις τῆς ὀκτατεύχου. κ. τ. λοιπά.

3. Fol. 68. Ἑρμηνεια ὀνομάτων καὶ λέξεων ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἐμφερομένων τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ.

4. Fol. 73. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.

5. Fol. 76. v. Ἐκ τῆς ἀρχαιολογίας Ἰωσήπου[a]. περὶ μέτρων γῆς. περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. Fol. 77. v. Ἐκλογὴ συντομωτέρα περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν· καὶ διαφοραὶ μὲν αὐτῶν πολλαὶ κατὰ διαφόρους χώρας. ἀλλ' ἐν ἑνὶ εἱρμῷ ἐν πληροφορίᾳ κεῖται τὰ ὑποκείμενα· ἔχει δὲ καὶ ὠφελείαν οὐκ ὀλίγην ἡ ὑπόθεσις, διὰ τὸ τὰ πλεῖστα ἐμφέρεσθαι ἐν ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς. Fol. 78. v. Οἱ προειρημένοι σταθμοὶ ποτὲ ἐκ χρυσίου ἐτυποῦντο πάλαι, ποτὲ δὲ ἐξ ἀργυρίου. ἦν δὲ ὅτε καὶ ἐκ χαλκοῦ καὶ σιδήρου, καθὼς εἶχον οἱ χρόνοι καὶ οἱ τόποι. Ὀνόματα τῶν μεθηλικιώσεων τοῦ ἀνθρώπου.—Ἡλικίαι τοῦ ἀνθρώπου. Διαφοραὶ ἡλικιῶν κατὰ πλάτος.

6. Fol. 79—314. v. Σὺν Θεῷ λεξικὸν μέγα τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου κατὰ ἀλφάβητον. Ἀρχὴ τοῦ α.

Ἄ: Ἄτινα.

Ἀάσαν[b]: Ἔβλαψαν.

Ἄβηκτον: Ἄφθαρτον.

[a] Cod. ὠσίππου. [b] Cod. ἄαβαν.

'ΑΆΘΗΣ : Ἥμαρτες.
Ἄ'ΑΚΤΟΝ : Ἄθραυστον.
'ΑΆΝΗΣ : Χρήσιμος.
'ΑΆΠΤΟΥΣ : Δεινὰς, χαλεπὰς, ὧν οὐδεὶς δύναται ἅψασθαι.
'ΑΆ : Σύστημα ὑδάτων.
'ΑΑΣΆΜΗΝ : Ἐβλάβην, ἥμαρτον.
ἌΑΣΙΣ : Ἁμαρτία.
'ΑΑΣΙΦΌΡΟΣ : Βλάβην φέρων.
'ΑΑΣΙΦΡΟΝΕῖ : Φρενοβλαβεῖ.
'ΑΆΣΚΕΙ : Βλάπτει.
'ΑΆΣΤΟΝΑ : Ἀνεύφραντον.
'ΑΆΣΑΤΟ : Ἐβλάβη.
'ΑΑΊΚΙΛΟΣ : Ὄνομα.
'ΑΆΣΧΕΤΟΝ : Ἀκράτητον.
'ΑᾶΤΑΙ : Ἄγαν βλάπτει.
'ΑΆΤΟΝ : Ἐπιβλαβὲς ἢ ἀνίατον.
'ΑΆΠΤΟΥΣ : Χαλεποὺς, ἀπροσπελάστους.
ἌΑΤΟΣ : Ἀκόρεστος.
'ΑΆΠΤΟΣ : Ἀβλαβὴς, εὔνιοι[b] ἀπλήρωτον.
ΑἸΔΈ : Μέλενα.
ἌΒΑΓΝΑ : Ῥόδα.
ἌΒΑΚΡΟΝ : Λεπτόν.
'ΑΒΆΘΩΝ : Διδάσκαλος.
ἌΒΑΘΡΟΝ : Ἀθεμελίωτον.
'ΑΒΆΚΗΝ : Ἀφελῆ, εὐηθῆ.
ἌΚΑΚΟΝ : Ἀσύνετον, ἄπειρον καὶ ἀδύνατον.

'ΑΒΑΚῆΣΑΙ : Ἀγνοῆσαι, δυσκωφῆσαι, ἁμαρτεῖν.
'ΑΒΆΚΤΙΚΤΟΝ : Ἀνεπίφθονον.
ἌΒΑΚΤΟΝ : Τὸ μὴ μακάριστον.
'ΑΒΑΚῶ : Ἀγνοῶ.

Hæc prima exstant Lexici pagina. Quæ seq. hinc et illinc excerpsimus.

'ΑΒΛΗΧΡΆ : Ἀσθενῆ, ἁπαλά. ἐπὶ μὲν τοῦ θανάτου ὁ ἀμβλὺς καὶ ἀμαυρός· ἐπὶ δὲ τῶν τειχέων ἡ ἀμβληχρὰ τὰ ἀσθενῆ.

b Leg. ἔνιοι.

Ἄημα: Ἡ πνοὴ, πνεῦμα, ἄημα γὰρ τὸ πνέον παρὰ Διογενιανῷ.

Ἀθήνη: Ἡ οὐ [illegible], ἀμήτωρ, ὡς Φιλόξενος.

Ἄθρακτος: Ἀτάρακτος.

Ἀθνιβίς: Πόταμος.

Αἰλίτης: Κόλπος, ἡ παράδοσις ἀπὸ Αἴλας πόλεως παρ' αὐτῷ κειμένης.

Αἰπεινός: Ὁ βλάσφημος, ὑψηλὸς, παρὰ γὰρ ἔπος ὅπερ ἐπὶ μὲν τῆς σημασίας τοῦ ὕψους διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται· ἐπὶ δὲ τοῦ λόγου διὰ τοῦ ε.

Αἰχμὴ δὲ παρὰ τὸ αἴσσω, οὕτω Φιλόξενος. καὶ ἴσως ὅτι εὐκίνητον τὸ λεπτόν.

Ἀκρώρεια: Τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους· κεφαλὴ, ἐξοχή· εἰς τρία γὰρ ὁ τόπος, εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπωρείαν[c] καὶ πλευρὰ τοῦ ὄρους. στέρνα δὲ τὰ τελευταῖα.

Ἄλειαρ: Τὰ ἀπὸ πυλῶν ἄλευρα, τὰ δὲ ἀπὸ κριθῆς ἄλφιτα, ἔνθεν καὶ τὸ ἀλέσαι. ἡ ἀλέα γὰρ καὶ ἄλετα, ἔνθεν ὁ μιμογράφος ἔπεξεν[d]· (sic).

ἀλλ' ἀμφάλιτα κυπτάζει.

Ἀλωπέκεια: Ἡ νόσος[e] μιγάδων ἀνθρώπων παρὰ τὸν Τάναϊν, ὥς φησιν Στράβων[f].

Ἄμπωτις[g]: Ξηρασία, ἀνάποσις ὅπου ἀποδίδοι καὶ πάλιν ἐπανέρχεται ὕδωρ. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ τὴν Βρεττανίαν.

Ἀμφιτρίτη: Ἢ ποταμὸς, εἴτε παρὰ τὸ ῥέειν ἐστὶν, εἴτε παρὰ τὸ τρεῖν φησὶ Δίδυμος.

Ἀναξίλας: Ὁ τῶν Ῥηγίνων[h] τύραννος.

Ἀποσφακελίζει: Σήπεται ὡς οἱ γραμματικοί· Ἀριστοφάνης τὴν ὄκλασιν· οἱ ἰατροὶ δὲ τὴν ἐκ τῆς ὄψεως μελανίαν.

Ἀργειοφόνφης (sic): Παρὰ τὸ ἐναργεῖς φαντασίας, ὥς φασιν Ἀλεξίων, Ἀρχίας καὶ Ἀρίσταρχος, ἢ ἀριφόντης, ὁ μεγάλα φανταζόμενος, ὡς Δίδυμος καὶ Τρύφων· ἢ παρὰ τὸ ἀργὸν συγκείμενος τὸ λευκὸν, ἀργοφώντης τις ὤν.

Ἄσιον: Ἐρωδίονα καὶ ἡ καλουμένη ἅμαξα.

c Leg. ἔπαιξεν. d Cod. ὑπορίαν. e Leg. νῆσος. f Lib. XI. 493. g Cod. ἄμποτις. h Cod. ῥιγίνων.

Ἀσκληπιός: Ὅτ' ἂν ἀγὰν σκληρὰ ἤπια ποιῶν. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς.

Ἀθειρής: Ἤτοι δὲ παρὰ τὸ αἰθέρα· ἀθεὶρ δὲ λέγεται ὁ λαμπρὸς

χαλκὸν δὲ πυρὶ βάλλεν ἀθείρα.

Αὐθέντης: Ὁ ἑαυτὸν ἀναιρῶν, διὸ παρὰ Ἰσοκράτῃ καὶ Θουκυδίδῃ οὐ λέγεται αὐθέντης, ἀλλὰ αὐτοέντης, ὅ ἐστιν αὐτοδέσποτος.

Αὖροι: Λαγωοὶ γλωττῶν Ἰταλικῶν.

Ἄφυκα: Τὰ ἀκαλλώπιστα, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φυκάριον, ὃ βάλλουσιν αἱ γυναῖ.

Βάσσαρος: Ἀλωπὴξ κατὰ Ἡρώδοτον.

Βερενίκιδα: Ὁ δῆμος ἀπὸ Βερενίκης τῆς Πτολεμαίου[1] τοῦ Εὐεργέτου γυναικός· τὸν μὲν ἄνδρα τῇ φυλῇ, τὴν γυναῖκα δὲ τῷ δήμῳ ἐπωνύμους ἐποίησεν.

Βίνειν: Ἀλεξίων φησὶν ὅτι οἱ κομίζοντες ἤδη τὴν ἡλικίαν ταύτην, ἀρχὰς ἔχουσι τοῦ βίου.

Βωνίτης: Λέγει αὐτῷ Ἀλεξίων Αἰγύπτιος· διὸ διὰ τοῦ ι γράφεται, ὡς καὶ ὁ Βούσιρις· ἄλλως τὲ καὶ ὁ χαρακτὴρ τὸ ι αἰτεῖ, ὡς Μεμφίτης, Ναυκρατίτης, ἐπαλξίτης, τοπίτης. Καλλίμαχος

βωνήτισιν ἐνῇ κρύπτουσιν γυναῖκες.

σημαίνει δὲ ἡ λέξις τοὺς βουκόλους.

Βραχίδαι: Καὶ τὸ γένος καὶ τόπος θηλη Ἡρώδοτος.

Γάδειρα: Νῆσος ἔξω τῶν Ἡρακλέος στηλῶν· ἣ πρότερον ἐκαλεῖτο Κοτίνουσα.

Γαῦλος: Διὰ τὸ πλεῖστα δέχεσθαι, ὥς φησιν Ἡρώδοτος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν.

Γελασῖνος: Δηλοῖ τὴν ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς τὸ πρόσωπον κοιλότητα. τινὲς δέ φασιν ὅτι γελασινοὶ λέγονται παρὰ Θεσσαλοῖς τὰ ξυλινὰ ἀγάλματα, ἅπερ ὡς πρὸς κόσμον πίσσουσι παρὰ τοῖς τοίχοις τοῦ πλοίου ἐν οἷς διαμένουσι τὰ σχοινία· τυποῦσι δὲ αὐτὰ ὡς γελῶντα. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς παταικοὶ λέγονται· παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις βῆσσαι.

[1] Cod. πολεμίου.

Γένειον: Ὁ ποιητὴς ἐν τῷ περὶ τῆς Ὀδυσσείας τὸ γένειον ἐπὶ τοῦ τόπου φησίν· τὰς δὲ γενειάδας ἐπὶ τῶν τρυχῶν γήθιον λέγεται.

Γήτεια: Κόμμυα (sic) οὐχ ὥς τινες ἀμπελόπρασσα.

Γίγων: Δαίμων τις περὶ Ἀφροδίτην ἡ ἱστορία.

Γρυμία: Ἣν οἱ πολλοὶ γρύτην καλοῦσιν, τὰ εἰκῇ συμπεφυρημένα. καὶ παρὰ πολιτικώτερον ἄνευ τοῦ ι γρύμα, καὶ ἐκεῖθεν τὸ λεγόμενον ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐγρίπισέν σε.

Γρηνικός: Ὄνομα κύριον ἐν ὑπομνήματί φησι διὰ τοῦτο ἐκλήθη Γρηνικὸς, ἐπεὶ παρ' αὐτῷ ἐνίκησαν οἱ Γραικοὶ τοὺς βαρβάρους, ὅτε τοῖς Δαρείου σατράπαις Ἀλεξάνδρου ἔβαλον. ἢ ἐκ τοῦ νικᾶν τὴν γῆν.

Δαίτας: Τοὺς μεριστὰς Μακεδόνες, παρὰ τὸ δαίω ὅ ἐστι μερίζω.

Δάπρια: Καταφάγος.

Δαιταλεύς: Οὕτως Ἀριστοφάνης, ὁ ἐπὶ τὰ δεῖπνα πορευόμενος, παρὰ δὲ[k] παρὰ τὸ δαίεσθαι ὃ σημαίνει τὴν λαμπάδα.

Διάψαλμα: Μουσικοῦ μέλους τροπὴ ἢ διανοίας. διάψαλμα τὸν στίχον διαδέχεται· καλεῖται δὲ παρ' Ἑβραίοις σέλα. ὃ κατά τινας μενία, κατά τινας δὲ σιῶπα ἑρμηνεύεται, καὶ διάστασις προφητείας ἐστὶν ἀναπαυομένου τοῦ προφήτου καὶ κινουμένου πάλιν, ἡνίκα ἡ ἐνέργεια ἐκινεῖτο τοῦ πνεύματος· σιωπῶντος δὲ ἀκόλουθα μετὰ τὴν σιωπὴν τοῖς ἤδη λελαλημένοις ἔλεγεν, ὥσπερ καὶ νῦν ὁ Δαβίδ.

Εἴκω: Τὸ ὑποχωρῶ· ἔνθεν καὶ τὸ οἶκος εἰς ὃν ὑποχωροῦμεν, ὡς Ἀλκμὰν,

τό δε γυναι τάμιας φέας[l] εἶξε χώρας.

Εἰλικρινής: Καθαρὸς, ἀληθὴς, ὑγιὴς, ἀκριβὴς φησὶν Ἀλεξίων, ὅτι ἐν ἑλέει ἐστι κεκριμένος.

Εἰλυπᾶσθαι: Ἐπὶ τοῦ στέφεσθαι καὶ παραπλησίως τοῖς σκώληξι κινεῖσθαι· τινὲς δὲ καὶ διὰ τοῦ ι γράφουσιν· οὐκ εὖ δέ.

Εἰλός: Ὀξυτόνως ἡ κατάδυσις τοῦ θηρίου· οὕτω καὶ Ἡρω-

[k] Excidit nomen auctoris. [l] Leg. τάμια σφέας.

διανὸς ἐν τῷ περὶ Ἀττικῶν τόνολιος[m], καὶ μέμφεται τοῖς τὸ ι κατατάττουσι τὴν λέξιν.

Εἰρεσιώνη[n]: Ἀπὸ τοῦ αἴρεσθαι κλάδος ἐλαίας ἔχων στέμμα ἐρίου λευκοῦ καὶ φοίνικος· ἔφη δὲ αὐτὰ ἱκετηρίαν Ἀπόλλωνος, ὑπόδειγμα τοῦ γενομένου λοιμοῦ κατὰ Ἀττικήν.

Ἕλυμος: Σπέρμα ὃ ἐψοῦντες οἱ Λάκωνες[o].

Ἐνδίνων: Τῶν ἐντέρων τῶν ἐντὸς, ὡς Δίδυμος μαρτυρεῖ, "ψαύσῃ δ' ἐνδίνων," καί ἐστι παρὰ τὸ ἔνδον.

Ἐγκρυφίας: Ὁ ἐν σποδῷ γινόμενος ἄρτος ἐν ἀνθρακιᾷ ἐγχωννύμενος.

Ἐπαρυτρίδες: Μικρὰ τρυπία ἐν αὐτοῖς τοῖς λυχνάπταις. ἢ ἐλαιοχύται ἢ ἀντλητῆρες.

Ἐπωμίς: Τὸ λεγόμενον Ἀρκαδίκιον.

Ἑρμός: Ὁ ποὺς τῆς κλίνης ἀπὸ τοῦ ἐνείρεσθαι τῷ ἐμπλάτῳ· ἢ παρὰ τὸ ἑρμᾶς ἔχειν ἐζωγραφημένους. ἔγραψον γὰρ τὸν Ἑρμᾶς (sic) ὡς ἔφορον ὀνείρων· ἵνα ἀγαθοὺς ὀνείρους πέμπῃ.

Ἐρωδιόν: Εἶδος ὀρνέου· ἤγουν ἐμφερής ἐστι γεράνου· τὴν ἐτιμολογίαν αὐτοῦ εἰς τὸ τῆς γραμματικῆς Διοδώρου.

Ἐσχεδίασεν: Ἐξ αὐτομάτου, διασκέψεως χωρίς. ἔνθεν καὶ σχέδος, ἤτουν σχηδάριον λέλεκται, τὸ τοῖς γραφεῦσιν ἄνευ παρατηρήσεως διδόμενον.

Εὐλοβρώτειον: Σκωληκόβρωτον.

Εὐκολίνη: Ἐπίθετον[p] τῆς Ἑκάτης παρὰ τὸ εὔκολον καὶ εὐπόριστον τῶν προσφερομένων αὐτῇ· ἢ παρὰ τὸ εὐκόλως ἐπέρχεσθαι κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς Καλλίμαχος.

Εὐνείδα: Φρατρία ἱερατική ἐστιν ἐν Ἀθήναις· πατρωνυμικὸν γὰρ τῷ εἴδει[q] ἀπὸ τοῦ Εὐνέως.

Ἐφεστρίδα: Οἱ μὲν λέγουσι τὸ καμελαύκιον, ὃ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπιτιθέασιν· οἱ δὲ τὸ κήριον· ἄλλοι τὸ σγομάτιον.

Ζαζαῖος: Εἶδος ἰχθῦος, οὕτως[r] Ὀππιανός.

Ζήτριον: Τὸ τῶν δούλων κολαστήριον παρὰ Χιοῖς καὶ Ἀχαιῶν et al. loc.

[m] Leg. credo Ἀττικῶν τόνων μονοβιβλίῳ. [n] Cod. εἰρεσιόνη. [o] Cod. λάκονες. [p] Cod. ἐπίθεον. [q] Cod. εἴδη. [r] Cod. οὖτον.

Ζήτρειον: Σημαίνει τὸ τῶν δούλων δεσμωτήριον ἤγουν τὸν μύλωνα.

Ζιβύνη: Λόγχη ἢ σπάθη ἢ μάχαιρα, τῶν Ἰσαύρων σίδηρον ἀκόντιον.

Ζήθιον: Τὸ τοῦ θεοῦ Ζήθου τέμενος ὡς Κρονίων.

Ζήτω: Θεόκριτος δὲ ζατεῖς.

Ἤμονες: Ἀκοντισταὶ καὶ ῥήτορες καὶ ὀρχισταί, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου.

Ἤπειρον: ἄπερος γὰρ Αἰολεῖς· ἀλλὰ καὶ Δωριεῖς ἄπειρος· καὶ γὰρ ἀπέραστος· εἶγε καὶ Εὐριπίδης φησὶν,

ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐξεπλεύσαμεν.

Ἡ Θεσσαλός: Φίλιππος καὶ ἂν[τι] φ[η].

Θάμυριν: Τὸν Θάμυριν, ὅ ἐστιν ὄνομα κύριον, ὁ Θάμυρις κιθαρὸς Θρᾳκὸς δύσφημος. Ἀττικοὶ δὲ ὁ Θαμυράς[s].

Θειάς: Ὁ βύλλιος οὗ ἠράσθη ἡ θυγάτηρ Μύρρα.

Θειλόπεδον: Ἔνθα ἀποτίθενται αἱ σταφυλαὶ ξηρανθησόμεναι, ὡς Ἀλεξίων.

Θερσίτης: Τὸ κύριον· Τανίτης ·τοπίτης. εἴπομεν ἐντελῶς περὶ τῶν τοιούτων, ὅταν καὶ περὶ τοῦ ἀλείτης διελαμβάνομεν[t]

Θήβη: Λέγμα βιβλίου, ἐμφορεὺς, ὡς κιβωτὸς φοινικῶδες.

Θριαθρίκη: Ἀρχίλοχος· καὶ ὅτι ἀπὸ Θριῶν τῶν Διὸς θυγατέρων διωνομάσθησαν, ὡς Φερεκύδης[u] ἱστορεῖ· ἐπεὶ τρίαι εἰσὶν, οἷον τρισσαὶ κατὰ τὸν ἀριθμόν.

Θριαθρικκί (sic): Μαντεῖαι καὶ ψῆφοι· οἷον τρισσαὶ τὸν ἀριθμόν.

[s] Θαμυρὰς ergo debuit esse titulus dramatis Sophoclis, quod non semper observarunt Grammatici, ut Scholiast. Metricus Cod. Bodl. ol. Saibant. Auct. T. IV. 9, qui ait, Σοφοκλῆς ἐν τῷ Θαμύριδι φησὶ

πρόποδα μέλεα· τὰ δ' ὅσα κλύομεν
τρόχιμα, βάσιμα· χέρεσι, πόδεσι.

Athenæus sæpius Σοφ. ἐν Θαμυρᾷ.

[t] Nihil de his in v. ἀλείτης. [u] Cod. Φερεκύδις.

Θρία: Φῦλλα συκῆς ἢ ἀμπέλου, ὡς Ἀπολλόδωρος[u].

Θρίναξ: Σκεῦος γεωργικὸν, λικμητήριον. ἐπειδὴ τριαινοειδὴς, καὶ οἱονεὶ τριόνυξ ἐστίν.

Θωμιγγεῖν: Σπαρτὸς ἀποσφυκόματος.

Ἰβίων: Πόλεος Αἰγύπτου.

Ἰδτίοι: Σημαίνει μάρτυρας παρὰ Ἀθηναίοις, ἔνιοι δὲ καὶ συνίστορας.

Ἱερανά: Ἁπαλά.

Ἰβούθης: Ποταμὸς Θράκης· ὁ ἀναγραφεὺς[x] Διογενιανός.

Ἱρκάνα: Κρήνη Λακωνική.

Ἴστρος[y]: Ὁ παρ' Ἑβραίοις Φεισὼν, παρὰ δὲ Ἰνδοῖς Γάγγης, παρὰ δὲ Ἕλλησι Δανούβιος al. loc. ὁ παρ' ἡμῖν Φεισῶν, νῦν Δανούβιος ποταμός.

Ἰταβύριον: Ὄρος οὕτω λεγόμενον, μίαν ἔχων πηγὴν, ἔνθα τὰ θηρία πίνουσιν.

Ἶφι: Παρ' Αἰγυπτίοις τιμᾶται ἡ γῆ ἡ πανταχόθεν ἴση ἑαυτῆς· σφαιροειδὴς γάρ ἐστι.

Ἰχανῖνος: Ὁ ἐπιθυμήτης.

Κάβειροι: Οἱ ἐν Σαμοθράκῃ καὶ Λήμνῳ[z] παρὰ τὴν Ῥέαν θεοί.

Κάδμιλος: Κατὰ Ἰταλοὺς ὁ Ἑρμῆς.

Κάϊκος: Ποταμὸς Μυσίας, ὡς Δημήτριος καὶ Φιλόξενος μαρτυρεῖ.

Καλϊανη: Περιβόλαιον βαρβαρικόν.

Κάλαμη: Τὸ λείψανον τῶν σταχύων.

Κάμηρος: Ἔστιν παρὰ τὸ τοὺς μηροὺς κάμπτειν ἐν τῷ καθέζεσθαι· οὕτως Ἡράκλειτος[a].

Κατιτήρια: Ὡς εἰσιτηρία. κατητήριον δὲ ὁ τοῦ νεκροῦ ὀβολός.

Κεντόριπα: Πόλις Σικελίας οἷον Ἑκατόμπολις.

[u] Cod. ἀπολλώδωρος. [x] Cod. ἀναγραφῆς. [y] Cod. ἴστορος.
[z] Cod. λίμνῳ. [a] Cod. ἡράκλητος.

Κήλων: Παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα ὁ ὀχευτής· δηλοῦν τὸ καῦσαι· ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν· οὕτω Φιλόξενος.

Κίκις: Ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίου.

Κλύω: Παρὰ τὸ κλῶ τὸ φωνεύω πλεονασμῷ τοῦ υ· οὕτως Φιλόξενος.

Κατάνα: Ὄνομα κύριον. πόλις Ἰταλίας.

Κοίρανος[b]: Ἐτυμολογεῖται οὕτως ὁ καιροῦ κύριος· καίρανός ἐστιν ὤν, ἐναντιθέσει τοῦ α εἰς ὄνομα[c], ὡς παρὰ τὸ ἀθρεῖν τὸ βλέπειν, Ὄθρυς τὸ ὄρος· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς. ὁ ἐπικρατῶν καὶ ἡγεμονεύων.

Κρανεῖον: Τόπος ἐν Κορίνθῳ· τὸ νει δίφθογγος.

Κρηπής (sic): Τὸ ὑπόδημα, παρὰ τὸ ἕρπω ἕρπιν δ' ὢν γὰρ ἕρπειν, ὅ ἐστιν περιπατεῖν· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς.

Λαβύρινθος: Σπήλαιον δυσέκβατον ἢ κοχλιοειδὴς τόπος· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φλυάρων ἡ λέξις, παρὰ τὸ πολλοῖς λόγοις κεχρῆσθαι.

Λαμπινή[d]: Βασιλικὴ ἅμαξα, ἐν ᾗ ἐποχοῦντο οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες.

Λάμια: Θηρίον καὶ γυνή τις ἀρχαῖα Λίβυσσα οὕτως καλουμένη.

Λεβιδών: Τόπος ἐν ᾧ ἐθυσιάζων οἱ κατὰ τὴν Λιβανισίαν Ἀραβίαν Μωαβῖται.

Λάρισσα: Πόλις καὶ λιμὴν τῆς Θεσσαλίας προπινεῖ[e]. κειμένη, ἀπὸ Λαρσούσης τῆς Πελασγοῦ ἢ διὰ τῆς Τρωάδος.

Λειψύδριον: Τόπος ἐστὶν ὁ καλούμενος ὑπὸ τὴν Πάρνηθα τὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς ἀποκαταλείβεσθαι τοῖς ὕδασι· πολυΰδρος δὲ ὁ τόπος.

Λιγτρός: Ὁ ἀπὸ τῶν ξύλων καιομένων αἴθαλος. ὅθεν ἴσως ὁ Ῥωμαῖος οὕτω τὰ ξύλα.

Λίς: Ὁ λέων καὶ λιὸς ἡ γενική, ὡς κὶς κιὸς, ὡς Ἱππῶναξ[f].

Λωτός: Βοτάνη εὔοδμος, ἣν ἔνιοι μυρόλωτον κικλήσκουσιν.

[b] Cod. κόρρανος. [c] Leg. ο μικρόν. [d] Leg. λαμπήνη. [e] Leg. πρὸς Πηνειόν. [f] Cod. ἵπποναξ.

Μάγειρος: Ὡς ὄνειρος, ἀπέπειρος, αἴγειρος· καὶ φασὶ γενέσθαι παρὰ τὸ μάσσειν. Ἀλεξίων δέ φησιν ὅτι μαγία γάρ τις ἡ ἄρτυσις τῶν ἑψημάτων.

Μαλκίειν: Ναρκᾶν καὶ τὸ τὰ ἄκρα ὑπὸ κρυμοῦ ναρκῶντα ἔχειν καὶ μαλακιως. Ἄρατος τὸ μαλακίζω.

Μῆλον: Τὸ πρόβατον, ὅθεν καὶ μηλωτὴ δηλοῦσιν οἱ Δωριεῖς διὰ τὸ ω.

Μηλός: Παρὰ τὸ μερίζειν ἔνθα ἐστὶ τὸ σῶμα. οὕτως Ἡρωδιανός.

Μιαντος: Χώρας Σικυονίας μέτρον ὁδοῦ.

Μηρισός: Ὄρος Θρᾴκης.

Μίλαξ: Λέγεται καὶ ὁ μῖλος· ἐκεῖθεν καὶ Μιλητὸς ὁ κτιστὴς διὰ τὸ ὑπὸ μίλακα τραφῆναι καὶ τὴν πολύφυλλον.

Μορφνόν: Οἱ μὲν τὸν μόροφρον· οἷον τὸν μεμωρημένον καὶ πεπονημένον διὰ τὸ μώρου τοῦ φόνου, οἱ δὲ εἶδος ἀετοῦ.

Νεοπεινής: Ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ὁ νεωστὶ[g] πεινῶν.

Νήστης: Παρὰ τὸ ἐσθίω, οὗ μέλλων ἔσω ἔστης, καὶ μετὰ στερητικοῦ τοῦ ν νήστης ὁ ἐστερημένος τῶν σιτιών· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς[h].

Νήπιος: Παρὰ τὸ νη τὸ στερητικὸν, κατὰ στέρησιν τοῦ εἰπεῖν καὶ λαβεῖν· οἷον νηέπιος καὶ νήπιος κατὴ συναλιφὴν, ὁ λέγειν μὴ δυνάμενος· οὕτω Φιλόξενος, ἤπιος γὴρ ὁ πρᾶος.

Νήχω: Νῶ καὶ νέω ἐστι τὸ κολυμβῶ. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν

ἔνεον ἔντες ἔμβασιν

προσθέσει τοῦ χ, καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς η. νήχω· οὕτω Φιλόξενος.

Νίσταος καὶ Κράπαδος: Νίσυρος καὶ Κάρπαθος.

Νήφω: Παρὴ τὸ νήφω, ἀπὸ τῆς τοῦ ὕδατος προφορᾶς· οἱ γὰρ τούτῳ κεχρημένοι εἰσὶν εὐγρηγόροι καὶ νηφαλαίοι.

Νίδας: Νέος παιδὸς κόρονος.

Νίκη: Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου ὁ ἐνεικει. τουτέστιν ἐν ᾗ

[g] Cod. νεοστί. [h] ἐπιμερισμῶν.

ὑποχωρεῖ· γέγονεν δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε συγκοπῇ τῆς ει διφθόγγου· ὁ γοῦν Σιμωνίδης παρετυμολόγει, φησὶ γὰρ

ἐν δὲ οἰονεικει θεαὶ μέγαν εἰς δίφρον.

Ξίρις: Ἔστι δὲ εἶδος μύρου φυτοῦ· ἔστι φυτὸν ἀρωματικὸν, ἐξ οὗ καὶ τὰ ξίρια, τὰ τῶν ἰατρῶν τὴν προσηγορίαν ἔχει. οὐ γὰρ καλεῖται ξιρία διὰ τοῦ η, ὡς οἱ πολλοὶ, ἀλλὰ διὰ τοῦ ι ἔστιν ἡ γραφή.

Ξηρόν: Παρὰ τὸ ξέω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξύλων, εἶτι γὰρ ἔξεσται, ξηρὸν γίνεται, τροπῇ τοῦ ε εἰς η· οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων[h] ῥημάτων.

Οἶμος: Λόγος ὠφέλιμος, οὕτως ἡρμήνευσε Βασίλειος εἰς τὰ ἠθικά.

Οἶνος: Παρὰ τὸ ὀνῶ, ὃ σημαίνει τὸ εὐφραίνω, πλεονασμῷ τοῦ ο· οἶνος γάρ ἐστιν ὁ μόνος· οὕτω Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς·

Ὀλμός: Ὁ λίθος ἐν ᾧ πτήσσουσι τὰς κριθὰς, καὶ τὸ τῶν μυρεψῶν ἐν ᾧ καταλειαίνουσι τὰ παχύτερα τῶν μυρεψικῶν· τὸ δὲ τύπτον ὕπτερον λέγεται.

Ὀλμειός: Ποταμός ἐστι ὡς Σπερχειὸς, ὁποιὸς[i], Ἀλφειός.

Ὀλμός: Βαρύν τι λίθινον ἐν ᾧ κόπτουσι μῦρνα.

Ὀλυμπιάς: Ὀλυμπιὰς δὲ παρ' Ἕλλησι καλεῖται ὁ κατὰ δ' ἔτη συντελούμενος ἀγὼν διὰ τὴν τετραετιαν τῶν τοῦ ἡλίου δρόμων· ἐκ τῶν καθ' ἔτος τριῶν ὡρῶν συντελουμένην ἡμέραν· καθὼς λέγει Κύριλλος ὁ μέγας Ἱεροσολυμίτης εἰς τὰς Κατηχήσεις.

Οἰσύπηρος: Ῥυπαρὸς, ἀγνώμων, ἢ ὡς τὸ ἐρεισύρυπος, ἢ μακρὸν θαλάττιον.

Οὔατα πάλλει: Τὰ ὦτά μου ἠχεῖ.

Παλλακῖνος: Παρὰ Σωφρονίῳ[k] τὸ ι[l]· δηλοῖ δὲ τὸν πάλλικα ἢ τὸν τῆς παλλακῆς[m] υἱόν.

Παράδεισος: Κυρίως λέγεται τόπος ἔνυδρος ἐν ᾧ περίπατοι καὶ ἡ βασιλέως κατάλυσις· καὶ οὐ λέγεται ὁ τόπος ὁ ἔχων ὕδωρ καὶ θηρία, καὶ ὁ τόπος ὁ ὑδατώδης καὶ ῥύπαρος. al. loc.

h Cod. μονοσυλλόγω. i Fors. Πηνειός. k Leg. cred. Σώφρονι.
l Cod. ο. m Cod. παλακῆς. Cf. Etym. M. p. 793, 50.

Παράδεισος: *Οὕτως ἡ παράδοσις· καὶ οἱ μὲν λέγουσι Μηδικὴν τὴν λέξιν· οἱ δὲ καὶ τὴν δεῖσαν ἐγκεῖσθαι· δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ δεύσω γεγενῆσθαι κατὰ μεταβολήν.*

Παρασάγγας: *Εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅ ἐστι στάδια λ. ὁ δὲ σταθμὸς ἔχει μήλια κη, κατὰ Ἡρόδοτον καὶ Ξενοφῶντα.*

Παρασίην ἐνέμοντο: *Παρὰ τὴν Παρασίην ᾤκουν· τινὲς μὲν πόλιν· τινὲς δὲ ὅλης τῆς χώρας ὄνομα τὴν Παρασίαν λέγουσιν.*

Πειρήνη: *Ἡ ἄπειρον ὕδωρ ἔχουσα. οὕτως ἡ παράδοσις· μαρτυροῦσι καὶ οἱ γραμματικοί.*

Πῆλος *ὁ οἶνος παλαιοῖς παρὰ τὸ πάλλειν ἡμᾶς πίνοντας· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν Συμποσίῳ· παρὰ τὸν πῆλον οὖν τὸν οἶνον ὁ κάπηλος.*

Πίθηκος: *Παρὰ τὸν πιθήσω μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ πειθῶ περισπωμένου· πείθει γὰρ ἡμᾶς τὸ ζῶον· οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων.*

Πίνα: *Ἐπὶ τοῦ θαλασσίου καὶ πινοτήρης· οὕτως Εὐδαίμων.*

Πινοθήρας: *Θηριον θαλάσσιον, ὃ συλλέγει τὰ πεινάρια.*

Πίλος: *Οἱ μὲν γὰρ παρὰ τὸν πιέσω μέλλοντα πιελὸν αὐτὸν εἰρήκασι, καὶ πίλον ἐπεὶ συμπεπίασται. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τοῦ Ἀρχιβίου παρὰ τὸ πηλινῶ ῥῆμα, ἐπιπιανᾶταί φησι καὶ συνάπτεται ἵνα κατασκευασθῇ· οἱ δὲ παρὰ τὸ πέλας καὶ πελάζω ἐτυμολογοῦσι· ἐπεὶ συμπελάζεται ἀλλήλοις τὰ ρρ s|. οἷ μάχεται ἡ ὀρθογραφία καὶ ἡ χρῆσις καὶ τὸ ῥῆμα δὲ πιλῶ καὶ τῶ ῥῆμα ἡ δὲ πίλα, οὐχ Ἑλληνικόν.*

Πολΰϊδος: *Οὕτως καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, καί ἐστι φασι πολυίδμων μάντις ὤν· οὕτως δὲ καὶ τὸ δράμα ἐπιγράφεται ὑπὸ Ἀριστοφάνους· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Φιλόξενος, καὶ Σοφοκλῆς δ' ἐν Μαντεῦσιν συνέστειλεν*

> *ὁρῶ πρόχειρον* Πολυΐδου *τοῦ μάντεως*[n]

καὶ πάλιν

> *οὐκ ἔστιν εἰ μὴ* Πολυΐδῳ[o] *τῷ κοιρανῷ*[p].

Ποσειδῶν: *Οὕτω Δίδυμος καὶ Τρύφων ἀπὸ τῆς πόσεως. Ἀλεξίων δὲ καὶ Ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ι παρὰ τὴν πόσιν*[q] *δοτικήν.*

[n] Cod. *μάνταιως.* [o] Cod. *πολυίδων.* [p] Cod. *κυρανῶ.* [q] Sic.

Πομφόλυξ : Ὕδατος κόλλασμα· καὶ ἔμβρασμα καὶ φύσημα[r] ὑδάτων. al. loc.

Πομφόλυξ : Ἡ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλων τινῶν καταφερομένων ὑδάτων ἐπὶ ὕδασιν εὐδιάλυτοι κυρτώσεις ἤτουν φυσήματα, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν διακενῆς φυσιουμένων λαμβάνεται ἡ λέξις.

Πρῖνος : Εἶδος δένδρου παρὰ τὸ πριόνω τὸ ἔχειν τὸ φύλλον Ἀττικῶς.

Πριξῖνος : Ὄνομα κύριον.

Προύνεικοι : Λέγονται οἱ μισθοῦ τὰ ὤνια[s] κομίζοντες ἐκ τῆς ἀγορᾶς· δῆλον δέ ἐστιν, εἴτε κατὰ τὸν Ἀλεξίονος λόγον, εἴτε κατὰ τὸν Δημητρίου διὰ ει διφθόγγου γραφή ἐστι, παρὰ γὰρ τὸ ἐνέγκαι, οὕτω καὶ Φιλόξενος[t].

Προύνεικος : Καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῶν νεικῶν ἐσχημάτισαν· ἐπὶ γὰρ ἀπαιδεύτων κεῖσθαί φασι τὴν φωνήν. Ἀλεξίων μέντοι παρὰ τὸ ἐνοτηὲς ἐσχημάτισεν· κυρίως γὰρ λέγεσθαι προυνείκους τοὺς μισθοὺς, τὰ ἐξ ἀγόρας ὤνια. κομίζοντας παῖδας Δημήτριος δέ φησιν τοὺς διδόντας τὰ ὤνια πρὶν λαβεῖν τιμήν.

Ῥάδαμνος : Βλαστὸς ἁπαλοειδής.

Ῥαδίνην : Λεπτὴν καὶ κλάδος παραμύκει[u] (ή above υ).

Ῥῆβας : Ἔστι δὲ πόλις[x] ἐν Βιθυνίᾳ[y]· οὕτως Ἀπολλώνιος.

Ῥέθος : Πρόσωπον παρὰ Αἰολεῦσι.

Ῥινή : Ὀξυτόνως μὲν ὅτε τὸ τῶν χαλκέων σκεῦος σημαίνει ῥινίον· βαρυτόνως δὲ εἶδος ἰχθύος. τὸ ρι ι· τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ ινη.

Σαλαμήν (sic) : Πόλις Κύπρου, ἡ νῦν Κωνσταντία.

Σάραπις : Θεὸς Ἀλεξανδρέων.

Σειρομάστης : Εἶδος ἀκοντίου, λόγχης ὁ σάτυρος.

Σάρδιον : Βοτάνη δηλητήριος· ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμοῦ ὑποβάλλει, ὡς καὶ τῶν χειλέων συσταλέντων γυμνοῦσθαι τοὺς ὀδόντας, καὶ γέλωτος φαντασίαν παρέχειν τοῖς ἀνθρώποις· ὅθεν ἔνιοι ἐφ᾽ ὕβρει ὀνομάζουσι τὸν σάρδιον γέλωτα· ἔστι δὲ καὶ λίθος οὕτω λεγόμενος.

[r] φύσιμα Cod. [s] ὄνια Cod. [t] φλόξενος Cod. [u] Leg. fors. παρὰ Ἰβύκῳ. Vid. Sch. Apoll. Rh. III. 106. [x] Leg. πόταμος. [y] Βηθανίᾳ Cod.

ΣΆΠΦΕΙΡΟΣ· ει· Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ λίθων.

ΣΕΊΡΙΟΣ: Οἱονεὶ στείριος κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς τ· ἐπειδὴ τείρει καὶ καταπονεῖ ἡμᾶς τῷ καύματι, ἢ λέγεται σείριος ὅτι ἀποσείει ἡμᾶς καὶ κενοῖ ἐκ τοῦ ἱδρῶτος, οἱονεὶ ζειρος ὁ ἐκζέων ἡμᾶς καὶ θερμαίνων ταῖς ἀκτῖσι· ἢ ὁ σείων καὶ ἐκπέμπων τὰς ἀκτίνας· ἢ ἐπειδὴ σειρικοῦν λέγεται τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα· ἡ δὲ χροιὰ τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος τοιαύτη ἐστιν· ἢ σείρειος ὁ εἴρων καὶ προλέγων τοῖς γεωργοῖς ἰδιότητας.

ΣΕΛΉΝΗ: Εἴρηται παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ νέον ἔχειν. ὅθεν καὶ ἐνιαυτὸς ὁ ἐνὸς ὡσεὶ νεάζων. οὕτως Ἡρακλείδης.

ΣΕΛΤΙΆΔΑ: Σελτίπου παιδός.

ΣΊΛΟΤΡΟΣ: ι Ἀριστοφάνης.

ΣΗ͂ΡΕΣ: Ζῶον νῆθον μετάξιν· ἢ ὄνομα ἔθνους.

ΣΙΡΟΜΆΣΤΗΣ: Κονδὸν, ἀκόντιον λόγκης, ἢ ὀγκίνος λόγῳ τῶν τελωνῶν.

ΣΊΝΗΠΙ: Παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὦπας· καὶ ἦκρος (sic) καὶ πόλις παρὰ τὴν ἡρωΐδα (sic).

ΣΙΦΩ͂Ν: Παρὰ τὸ ποιῶν τι ψύχον· καὶ τὸ πίνειν κατὰ τὸ ἀντιστοιχοῦν· οὕτως Εὐδαίμων.

ΣΚΝΊΠΕΣ: Ζῶον ὅμοιον κώνωπος, ὥς φησιν Διογενιανός.

ΣΚΝΊΠΕΣ: Λέγονται δὲ τῶν κωνώπων τὰ γεννήματα· φιλοῦσι δὲ τὴν σκοτίαν, ὅθεν σκνῖπες καὶ κνῖπες λέγονται οἱ φιδωλοὶ καὶ σμικρόλογοι καὶ σκοτεινοί· ἔνθεν καὶ σκνία λέγεται παρὰ Βυζαντίοις ὁ βαθὸς ὄρθρος [z].

ΣΚΎΜΝΟΙ: Τὰ ἔκγονα τῶν λεόντων σκύλακες· καταχρηστικῶς δὲ γεννήματα παντὸς ζῴου.

ΣΚΙΡΟΦΟΡΊΩΝ: Ἀπὸ τῆς Σκιράδος [a] Ἀθηνᾶς.

ΣΟΛΟΙΚΙΣΜΌΣ: Ὅτε τις ἀτέχνως διαλέγεται· σολοικίζειν οὐ μόνον τὸ κατὰ λέξιν καὶ φωνὴν ἰδιωτεύειν, ἀλλὰ καὶ ἐπιφορημάτων, ὅταν τις χωρικῶς ἐνδέδυται, ἢ ἀτάκτως ἐσθίει, ἢ ἀκόσμως περιπατεῖ, ἢ ὥς φησι Ζήνων ὁ Κιτιεὺς [b] σολοίκους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους.

ΣΜΗ͂ΝΟΣ: Τὸ μελισσόβοτον· ἢ τὸ σμῆνος τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν.

[z] ὄρθος Cod. [a] κιράδος Cod. [b] κητιευς Cod.

Σόλυμοι: Ἔθνος Πισιδίας λῃστρικόν.

Σοφία: Ἐπιστήμη θείων καὶ ἀνθρωπίνων. σοφιστικός ἐστι λόγος ὁ παρακρουόμενος τὴν ἀλήθειαν, οἷον, ὡς ὅταν εἴποι τις ὅτι πᾶν ὃ οὐκ ἀποβέβληκας ἔχεις· κέρατα οὐκ ἀποβέβληκας· κέρατα ἆρα ἔχεις. ἢ τὸ ἀνάπαλιν· πᾶν ὃ ἂν λέγῃς διὰ στόματός σου ἐξέρχεται· ἅμαξαν εἶπες· ἅμαξα ἄρα διὰ τοῦ στόματός σου ἐξέρχεται.

Σουφήρ: Χώρα Ἰνδίας.

Σπάδων: Εὐνοῦχος, εὐνουχοειδής[c].

Σπίδαλος: Ἐξ ἀντιπνοίας ἀνέμου.

Σπεῖρα: Ἱμάτια ὡς Ἀλεξίων καὶ Ἀπολλώνιος, διὰ τὸ οἱονεὶ ἐνεσπείρεσθαι αὐτῷ καὶ συστρέφεσθαι.

Στεῖρα: Ἡ μὴ τίκτουσα· καὶ ἴσως πάλιν, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ στερεὸν, καὶ ὅπερ κάλλιόν ἐστι παρὰ τὴν στάσιν καὶ ἐποχὴν, ἢ παρὰ τοῦ στερεῖσθαι τοῦ τίκτειν.

Στήτην: Ἔστησαν. ἔστι δὲ καὶ γυνὴ ἡ στήτη.

Στίβη: Δηλοῦται, ὡς μὲν Ἀππίων[d] ψύχος, ὡς δ' Ἡλιόδωρος πάχνη· Ἀπολλόδωρος τὸ ἐξ αἰθρίας ψύχος.

Συμβαλλομάχος: Μάχιμος πρὸς φιλονεικίαν. bis. occurrit.

Σύμβολον: Αἰσθητόν τι ἀντὶ νοητοῦ παραλαμβανόμενον· οἷον ἀντὶ τῆς ἀΰλου καὶ θείας τροφῆς καὶ εὐφροσύνης, ἄρτος καὶ οἶνος καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Σωκός: Ἰσχυρός· ἔνιοι δὲ τὸν σωσίοικον ἀποδεδώκασι, τὸν σώζοντα τοὺς οἴκους.

Σχέφρων[e]: Συνετός.

Τάριχος: Οὕτως ἡ χρῆσις. Ἀλεξίων δέ φησιν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ταρ(ε)αχίᾳ ἰσχναίνεσθαι, γελοίως. ἡ γὰρ ταριχία ἀπὸ τοῦ τάριχος γέγονεν. ἦτε οὖν ὥς τινες παρὰ τὸ τηρεῖσθαι καὶ ἴχνεσθαι· καὶ γὰρ ἰσχὰς λέγεται τὸ ἐπεσχισμένον συκὸν καὶ ἰσχασθὲν ἡ τάριχος· οὐ γὰρ ὡσιχιὼν (sic) ἐν ἑαυτῷ.

Ταύχειρα[f]: Πόλις Λιβύης· Ταυχειρίων[g] γοῦν ὁ Παρθένιος.

Ταρσόν: Τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς, τὸ ἐπάνω τοῦ πέλματος· τὸ

[c] εὐνοχοειδής Cod. [d] ἄππιος Cod. [e] Pro ἐχέφρων. [f] τάχειρα Cod. [g] Ταυχείριον ἄστυ Anecd. Oxon. t. II. e Cod. Barocc. 50.

πρὸς τοῖς δακτύλοις μέρος διὰ τὸ ξηρὸν εἶναι τὸ στῆθος καὶ ὀξύτατον.

Τάρσος: Ἡ πόλις παροξυτόνως.

Ταπεινός: Ἤτοι δὲ παρὰ τὸ ἔδαφος γέγονεν ὥς τινες, ἢ παρὰ τὸ πέδον, ἢ δάπεδον· ἢ παρὰ τὸ ὅπερ καὶ κρεῖσσον, διὰ τὸν τόπον ὅτι τὴν ει δίφθογγον ἔχει· οὕτω δὲ καὶ ἡ χρῆσις.

Ταῶν: Τούτων·

ταῶν καὶ Βορέης[h] πειράσσοιτο,

ἐκ τούτων οὐ πασῶν.

Τείρεα: Στερεὰ γάρ ἐστι καὶ σημεῖα τῶν καιρῶν Ἀλκαῖος τείρεων εἶπε, ὅτι καὶ ταῦτα εἴρει.

Ἄστερες οἵτε μάλιστα τεταγμένα σημαίνουσιν.

τινὲς δὲ καὶ ἄλλας ἐτυμολογίας διδόασιν, ἤτοι παρὰ τὸ εἰρῆσθαι ἢ πέρας ἐστί.

Τελχίν: Τελχῖνοι οἱ οἰκήσαντες Ῥόδον δαίμονες, ὅθεν Τελχῖνα λέγεται· τὸ Ἐμμικες ἔθνος ἐποικῆσαν τὴν Βοιωτίαν.

Τελεσῖνος: Ὄνομα κύριον.

Τέμπαλα: Ἐπίσημα.

Τήρης: Ὄρος αἰπύ. περιφραστικῶς τὴν τηρίαν.

Τίαρα: Φρύγιον πίλιον βαρβαρικὸν περίδεσμα κεφαλῆς, ἢ τὸν ποσημὸν εἰς ὀξὺ ἀνῆκον ἀπολῆγον καὶ περικαμπές.

Τιρύνθοι πράσεις (sic): Τῷ Ἀργείῳ ἀνύεις.

Τιτώ: Ἡ ἡμέρα. ὑποκοριστικὸν γὰρ τοῦ Τιτάνος.

Τὸν φελόνην: Ὁ φελόνης ἱλαστήριον ἦν μεμβράνης ὀνόματι, ἔχων ἐν αὐτοῖς τὸν νόμον ἐγγεγραμμένον.

Τριστάτας: Τοὺς παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως ὄντας καὶ τρίτης μοίρας ἄρχοντας; τοὺς ἔχοντας λόγχας ἀνατρεῖς κατὰ χεῖρα.

Τρίκηνα: Ἔστι δὲ τῆς Θεσσαλίας καὶ ἑτέρα τῆς Αἰολίας.

Τρίχακτον: Κτένιον.

Τρίχαπτον: Βαμβύκινον ἱμάτιον ἢ πολύτιμον.

Τριτογένεια: Ἡ παράδοσις κατὰ τὴν πρώτην συλλαβήν· καὶ οἱ μὲν αὐτὴν παρὰ τὸν τριτὸν γένεια, οἱ δὲ τὴν αὐγὴν τῆς σελήνης· ἐπεὶ αὕτη τριταῖα φανερὰ γίνεται, οὕτω τριτογένεια σελήνη.

[h] βορέη Cod.

Ὑποβολιμαῖος: Νόθος, ἤγουν ὑποβαλλόμενος, εἰσποιητὸς, ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιρέφων παιδίων, ἃ παρ' ἑαυταῖς ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

Ὕπουλος: Δόλιος φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικόν· ὡς ἐπὶ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐχόντων οὔλας ὑγιεῖς, ἐπιπολεμούσας δὲ ἔνδοθεν σηπεδόνας πυώδεις πυσίν· ὅθεν καὶ καλοῦνται ὑπὸ οὐλήν· ὅ ἐστι ὑπόδολον, ὥς φησι Δημοσθένης.

Ὕπληξ: Παγὶς λύκων· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ βλάβῃ· ἢ ὁμοίωψ[i] ὁ πλήσσων τὸν βοῦν.

Φειδωλός: Ἀπολλώνιος μὲν γὰρ φευδωλόν τινα ὄντα, ὡς καὶ Χρύσιππος τὸν φεύγοντα τὸ δοῦναι. ἔστιν οὖν παρὰ τὸ φειδῶ, ὡς ἁμαρτῶ ἁμαρτωλὸς, οὕτως φειδῶ φειδωλός.

Φείας: Παράτειχες[k] (sic) οἱ περὶ Ἀλεξίονα.

Φειὰ δὲ πόλις τῆς Ἠλίδος[l] παραθαλασσία.

Φειδύλος: Οὕτως καὶ Ἀρχίας καὶ Φιλόξενος καὶ Ἀπολλώνιος. Ἀλεξίων δὲ διὰ τοῦ ι, ἐπεὶ ὀνοματικόν.

Φθιά: Ἀλεξίων· μήποτε ἐπεὶ ἴφθιμοι καὶ ἰσχυροί.

Φθόης: Ὄνομα πλακοῦντος.

Φιλομμειδής: Ἡ μεταδοῦσα τὸ φιλεῖν, ἢ παρὰ τὸ μείδεα ὡς Ἡσίοδος· φιλομμειδής, φιλογέλως[m], ἱλαρός.

Φιλήτης: Ὁ κλέπτης· κακῶς δ' Ἀλεξίων καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ῥαδίως ἀφίστασθαι. τοιγάρτοι τὸ παραπλήσιον ὑφειλητὴν αὐτὸν εἶναι διά τε τὸ ὀνοματικόν.

Χλαῖνα: Παρὰ τὸ χλιαίνειν, ὅ ἐστι θερμαίνειν, οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς.

Χρῆσις: Ἡ παράδοσις· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀλεξίων καὶ Φιλόξενος παρὰ τὸ χρείω τὸ ἀλείφω· ὅτε γὰρ δηλοῖ τὸ μαντεύομαι διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται.

Ψύλλα: Θηλυκῶς ἐρεῖς, ὁ φθεὶρ δὲ ἀρσενικῶς.

Ψιλή: Ἀπ' ἄκρας γὰρ τῆς γλώττης, παρὰ τὸ ψιλὸν οὖν· καὶ τὸ χερσὸν δ' ἄκροις περιτιθέμενον ψιλὸν καλεῖται.

[i] Fors. ὁμοίως ὁ βούπληξ. [k] παρ' τείχεσσι Il. H. 135. [l] ἱλίδος Cod. [m] φιλογέλος.

ὯΑ: Τὸ λῶρον τοῦ ἐνδύματος ἢ τὸ πλέγμα τὸ περὶ τὸ στόμιον· ἡ προσθήκη ῥάκους ζωνοειδοῦς.

Ὠμογέρων: Ὁ παρ' ἡλικίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην ἢ συμφοράν· καὶ πρεσβύτης οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

Ὡρογράφοι: Ἱστοριογράφοι· οἱ κατὰ ἔτος τὰ πρασσόμενα γράφοντες· ὧροι γὰρ οἱ ἐνιαυτοί.

Ὠρίων: Ἐπεὶ καὶ Ὀαρίων[m] ἐν συστολῇ, καὶ Πίνδαρος καὶ Εὐριπίδης.

Ἀλλ' οὐχ ὅ ποτε θωραχθείς· ἐπεχ' ἀλλότριαῖ ωαρίων.

καὶ[n] τὰ ἄστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι.

Ὠρτομένων: Κυρίως ἡ τῶν λεόντων φωνὴ, ὅτε λαλοῦσιν ἐπὶ λιμῷ καὶ ἀσιτίᾳ.

Fin. Ὤχοντο: Ἐπορεύοντο, ἔφυγον.

Tum seq. fol. 314. v. Λέξις ἐκ τῶν διατάξεων.

Λουδεμπίστης· ἀρρητοποιός· βλέξ· κύναιδος· ὀχλαγωγός· σταδιοδρομος· συμβολοδείκτης· παλμῶν· ἑρμηνεύς· χοραυλῆς· περιαμματαποιῶν ἡνίοχος.

Dein Ἕτερος ἀλφάβητος σύντομος.

Inc. Ἀέξων: αὔξων.

Ἀγήτους: Θαυμαστούς.

Ἄντιτα: Ἀτιμώρητα.

Ἀγελαῖα: Νομάδα.

Fol. 322. r. Λέξις Ὁμήρου.

Κύπελλον: Ποτήριον.

Ἐν δεξίαι: Ἐπιδεξίως.

Νέκταρ: Τὸ τῶν θεῶν πόμα. κ. τ. λ.

Tum. Ἔστιν ἡ χροὰ ἑκάστου λίθου οὕτως πρῶτον ἴασπις· Ῥουβὶμ μελανίζων πράσινος, κ. τ. λ.

Fol. 323. r. Περὶ ἐτυμολογιῶν κατὰ στοιχεῖον πρὸς τὸ ἐξ αὐτῶν γινώσκειν πολλάκις τὰς δυνάμεις τῶν πραγμάτων ἐκ τῶν κατὰ Ὠρίωνα τὸν Θηβαῖον.

[m] Cod. ὁ ἀρίων Ὀαρίων Æolica est forma pro Ὠρίων. imitatus est Catullus LXV. v. ult. Hoc insigne Pindari fragm. jam notum erat ex Etymol. M. v. Θώραξ et Meletio de Nat. Hom. a nobis edito Anecd. Oxon. t. III. p. 89, 30. sed ambobus abest Orionis mentio. quæ soli nostro debetur, et præclaram lucem loco impertit.

[n] Eur. Cycl. 212.

Ἐτυμολογία ἐστὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τῆς τοῦ πράγματος ὀνομασίας εὑρίσκειν τὴν ἑρμηνείαν καὶ τὸ διατί οὕτως ὀνομάζεται.

Fin. fol. 328. v. ΨΥΧΗ: Διὰ τὸ ἐμψύχειν καὶ ζωογονεῖν τὸν νεκρόν.

Ἰωσήππου ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχεολογίας. Τὸν Ἀδὰμ κατὰ τὴν Ἑβραίων διάλεκτον κ. τ. λ.

Fol. 329. v. ΛΕΞΙΚΟΝ:

Ἀδάμ· Γηγενὴς ἄνθρωπος ἢ ἐρυθρὰ ἡ γῆ σαρκωμένη κ. τ. λ. Sunt omnia nomina propria quæ in Sacris Libris exstant.

Fol. 341. Σὺν Θεῷ ὅροι διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας λεγόμενοι, συλλεγέντες ἀπὸ Κλήμεντος καὶ ἑτέρων ὁσίων καὶ μακαρίων πατέρων.

Fol. 357. v. Πόσαι παραδόσεις εἰσὶ τῆς θείας γραφῆς, ἤτουν ἀπὸ τοῦ Ἑβραϊκοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἑρμηνεύσαντες.

Fol. 358. v. Περὶ ποιητῶν ὅσοι περὶ στίχων καὶ ἰάμβων.

Ὅμηρος στίχους· Μένανδρος ἰάμβους· Ἡσίοδος[o] στίχους. Ἀπολλώνιος ὁμοίως· Εὐριπίδης ἰάμβους, Ἀριστοφάνης ὁμοίως· Σοφοκλῆς ὁμοίως· Στίχους Θεόκριτος ὁμοίως, Καλλίμαχος ὁμοίως· Πίνδαρος ξένα μέτρα καὶ τοῖς νῦν ἄγνωστα· Ἄρατος στίχους, Νίκανδρος ὁμοίως· Διονύσιος ὁμοίως· Ὀππιανὸς ὁμοίως· Λυκόφρων.

Ὅσοι περὶ γραμμάτων.

Λυκόφρων· Διονύσιος ὁ Θρᾲξ, Ἀπολλώνιος ὁ δύσκολος· Ἀλέξανδρος[p]· Ἄρος[q]· Ἀστυάγης· Ὀριγένης· Ἀγαπητός· Φιλόπονος· Σέργιος νεώτερος· Ἰωάννης ὁ Χάραξ· Αὐξόνιος· Ἄδραστος, Θεαγένης· Ἡρωδιανὸς ὁ μέγας· Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός.

Πίναξ τῶν ἐν ῥητορικῇ διαπρεψάντων.

Ἰσοκράτης, Δημοσθένης, Αἰσχίνης, Ὑπερίδης, Ἀντιφῶν, Ἀνδοκίδης, Δίναρχος, Λυκοῦργος καὶ Λυσίας.

Ὅσοι γραφεῖς ἤτουν ἱστορικοί.

Θουκυδίδης· Ἡρώδοτος· Ξενοφῶν· ἀγγελεύας[r] ἀρχάγγελος· Δομετιανός· Θεότιμος· Στέφανος· Μηνάς.

[o] Ἴσιοδος Cod. [p] Leg. Ἀλεξανδρεύς. [q] Leg. Ὦρος. [r] Leg. credo Φίλιππος ὁ Θεαγγελεύς.

Πίναξ τῶν ἐν τριαδικῇ[q] διαπρεψάντων.

Δημόκριτος· Ἱπποκράτης· Διοσκορίδης· Ἀρχιγένης· Ῥοῦφος· Γαληνός· Φιλάγριος· Θέων· Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεύς· Ἀλέξανδρος Τραλλιανός· Δημοσθένης· Σευῆρος· Φιλώμενος· Διοκλῆς· Διονίδης· Ἄντυλλος.

Ἐν δὲ φιλοσοφίᾳ διέπρεψαν.

Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης ὁ τούτου μαθητής· ὧν τὸν μὲν Πλάτωνα ὑπομνηματίζουσι πλεῖστοι· χρησιμότερος δὲ Γάϊος· Ἀλκῖνος· Ταῦρος· Πρισκιανός· Πρόκλος· Δαμάσκιος· Ἰωάννης ὁ Φιλόπονος, ὅστις καὶ τὸ κιπρισανοῦ[r] ἠγωνίσατο, πόλλακις δὲ καὶ κατὰ Ἀριστοτέλους.

Ἐξεῦρον μὲν τὴν ἀριθμητικὴν Φοίνικες, τήν τε μουσικὴν Θρᾷκες· τὴν δὲ γεωμετρίαν Αἰγύπτιοι· τήν τε ἀστρονομίαν Χαλδαῖοι.

Περὶ Ποιητῶν.

Ποιηταὶ, Ὅμηρος· Ἡσίοδος· Πίσανδρος· Ἀντίμαχος.

Οἱ ἰαμβοποιοὶ γ· Σιμωνίδης, Ἀρχίλοχος, Ἱππῶναξ[s].

Μέσης Κωμῳδίας. β. Ἀντιφάνης· Ἄλεξις Θουρίος[t]. Νέας· Μένανδρος· Φιλιππίδης· Δίφιλος[u]· Φιλήμων.

Τραγῳδοποιοί.

Αἰσχύλος· Σοφοκλῆς· Εὐριπίδης, Ἴων· Ἀχαιός.

Κωμῳδοποιοὶ ἀρχαῖοι ζ.

Ἐπίχαρμος· Κρατῖνος[x]· Εὔπολις· Ἀριστοφάνης· Φερεκράτης· Κράτης· Πλάτων.

Ῥήτορες ι.

Δημοσθένης· Λυσίας· Ὑπερίδης· Ἰσοκράτης· Αἰσχίνης· Λυκοῦργος· Ἰσαῖος· Ἀντιφῶν· Ἀνδοκίδης· Δείναρχος.

Ἐλεγείων ποιηταί.

Καλλινός[y]· Μίμνερμος[z]· Φιλίτας· Καλλίμαχος.

Λυρικοί.

Ἀλκμάν· Ἀλκαῖος· Σαπφώ[a]· Στησίχορος[b]· Πίνδαρος· Βακχυλίδης· Ἴβυκος· Ἀνακρέων· Σιμωνίδης.

[q] Leg. ἰατρικῇ. [r] Leg. Πρισκιανός. [s] ἱππόναξ Cod. [t] ἀλεξι θουριος. [u] διείφιλος Cod. [x] κροτίνος Cod. [y] καλλυνός Cod. [z] μήμεμνος Cod. [a] σαμφῶ Cod. [b] στιωσίχωρος Cod.

Ἱστορικοὶ ι.

Θουκυδίδης· Ἡρώδοτος· Ξενοφῶν· Φίλιππος· Θεόπομπος· Ἔφορος· Ἀναξιμένης· Καλλισθένης· Ἑλληνικός· Πολύβιος.

Aliam formam Cyrilliani Lexici præbet Codex Baroccianus 95, ab Antonio nescio quo conflatus. In multis autem magis cum Zonaræ Lexico consentit. Voces enim distributæ sunt secundum genera, cæterasque grammaticas divisiones. Pauca adducam specimina ubi a Zonara discrepat. Cod. est Chart. form. in 4°. Sæc. XV.

COD. BAROCC. 95.

Λεξικὸν τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, συντεθὲν παρὰ τοῦ Κυροῦ Ἀντωνίου *τοῦ φιλοσόφου.* Ἔρανος *λέξεων.*

Ἀρχὴ τοῦ Α. *στοιχείου.*

(*ἀρσενικόν.*)

ἌΑΠΤΟΣ: Ὁ *ἀπροσπέλαστος· παρὰ τὸ ἅπτω ἁπτὸς καὶ ἄαπτος, οἷον τὸ ἄγαν ἁπτόμενον, οὗ οὐκ ἄν τις ἅψαιτο· ἢν ᾗ ἀπρόσιτος.*

ἌΑΤΟΣ: Ἄνευ *βλάβης· ἢ καὶ ὁ χαλεπὸς καὶ ὁ βλαβερὸς, ἐπιτάσει τοῦ α· οὕτως* Μεθόδιος. *ἢ παρὰ τὸ ἄω τὸ βλάπτω, ἄσω, ἄτος, καὶ ἄατος.*

(*οὐδέτερον.*)

ἈΑΒΤΚΤΟΝ: Μέλαν, *ἀβλαβές.*

ἈΑΓΈΣ: Ἄθραυστον, *ἄγω γὰρ τὸ κλῶ, ἀγὴς, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα ἀαγές.*

ἈΑΣΆΜΗΝ: Ἐ*βλάβην.*

ἌΑΣΑΣ: Ἔ*βλαψας.*

(*ἀρσενικόν.*)

ἈΒΒΆΣ: Ὁ *πατήρ.*

ἈΒΛΗ͂ΤΑ: Μὴ *βεβλημένον.*

ἌΒΟΛΙΣ: Ὄνος *ὁ μηδέπω βεβληκὼς ὀδόντας, ἐξ οὗ γνωρίζεται ἡ ἡλικία τοῦ ζώου.*

ἈΒΡΌΜΙΟΣ: Χωρὶς *οἴνου, ἄοινος, βρόμος γὰρ ὁ* Διόνυσος, *ὁ καὶ ἔφορος τοῦ οἴνου κατὰ* Ἕλληνας.

Ἀπέκλαισεν: Ἀφείλατο· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων· ἢ ἀπὸ τῶν τὸ γάλα ἀμελγόντων. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἐξέρασεν.

In Euphorionis frag. v. Ἀτάρμυκτον legit, ἀταρμ. πρέπεν ὄμμα.

Ἄψυρτοι: Ἔθνος Σκυθικόν.

Ἄψυρτος: Πρυσαεὺς, Νικομηδεὺς, στρατιώτης.

Βάνδα: Οἱ Ἰταλοὶ Βάνδα καλοῦσι τὰ ἐν ταῖς πράξεσιν ἐπίσημα, ἃ κόντοις ἤρτηνται, ἀετῶν, ἢ λεόντων, ἢ δρακόντων ὑφάσμασι ποικίλοις καὶ παρασήμοις κατάστικτα, ἑκάστην τῶν τάξεων παραδηλούντων· ἐπὶ βούνων καὶ ἐπηρμένων ἱστῶσι τόπων, πρὸς τὰ πᾶσι κατάδηλα εἶναι.

Βιστονίης φόρμιγγος: Θρακικῆς· ἀπὸ Βίστωνος τοῦ Τερψιχόρου [c].

Βρύττια: Τὰ τῆς σταφυλῆς πιέσματα, ἃ καὶ στέφυλλα λέγονται.

Γέλ: Ὁ τρόχος ὀνομάζεται. τὸ Γέλγελ σημαίνει ἀνακυλισμὸς καὶ ἀνακάλυψις, καθά φησιν ὁ Ἀρειοπαγίτης Διονύσιος ἐν κεφαλαίῳ ιε τοῦ περὶ οὐρανίου ἱεραρχίας λόγου.

Δάπιδας: Τὰ ἐπευχέα· λέγει δὲ τὰς φιαλὰς καὶ μὴ ἐμαλλωτητάς· Ἀριστοφάνης,

οὐδὲ δάπισιν ἔσται καταδαρθεῖν,

παρὰ τὸ ἐν δαπέδῳ στρώννυσθαι· τάπη δὲ η.

Διέφθορε in Eupolidis pr. loco leg. ὃς τὸν νεανίσκον ξυνὼν διέφθορε.

Διασαυλούμενος: Ἀριστοφάνης ὁρῶ γὰρ κ. τ. ἑ.

Ἐθελήσει: Ἀντὶ τοῦ οὐ δυνηθῇ· Ἀριστοφάνης,

οὐδὲ ἐθελήσει μαθεῖν.

Ἕλλην: Ὁ φρόνιμος

Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσ' ἄνδρες οὑτοιΐ.

ἀντὶ τοῦ οὗτοι· καὶ Ἀριστοφάνης·

ὡς διαφέροντος καὶ τοῦ νεύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ.

[c] Leg. fors. Τερψιχόρης.

Ἐλεδώνη: in fine *καὶ Ἡσίοδος.*

Ἐμῶ: Τὸ *τὴν τρ. ἐκβάλλω.*

Ἔψα: Ὡ*μάλιζεν·*

τὴν δὲ ἀμὴν δὲ χεῖρα τὴν λαιὰν ἔψα.

Ἑωσκοπίαις [d]: Ὑ*ψηλοφροσύναις.*

Ἠγροίωσαι: Ἀ*ντὶ τοῦ σκληρύνει· Σοφοκλῆς*

σὺ δ' ἀγρίωσαι.

Θλαδίας *καὶ* Θλαδρᾶς: Ὁ *εὐνοῦχος.*

Θοριχθῆναι: Τὸ *μεθυσθῆναι μικρὸν καὶ ι, Θωρηχθῆναι δὲ κ. τ. λ.*

Μυωξία: Ὑ*βριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μυῶν χηραμοὺς, ἤτοι τοὺς τῶν ποντικῶν φωλέους· μῦες γὰρ οἱ ποντικοὶ, καὶ χήραμοι οἱ φωλεοί.*

Ξουφηρία: Ἡ *μυοξία· ἤτοι τῶν ποντικῶν ὁ φωλεὸς, ἢ τὴν πολυτέλειαν, ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Θεολόγου "ἐγὼ "δέ σου τὸν πόντον θαυμάσομαι καὶ τὴν ποντικὴν ξουφηρίαν."*

Ξόανον: Ἄ*γαλμα, εἴδωλον παρὰ τὸ ξέω, ξέανον καὶ ξόανον, οὕτω Φίλων.*

Ὁδεῖδος: Ὁ *ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος, σκληρός.*

Ὀνοκόνδειος: Ἀ*στραβηλάτης, ὀνειλάτης.*

Παίονες: Οἱ *Βούλγαροι, καὶ γένος Λατινικόν.*

Παραθήκη: Δ*εῖ λέγειν, οὐχὶ παρακαταθήκην· ὡς παρὰ Ἰσοκράτῃ καὶ Θουκυδίδῃ.*

Παστείλη: Ἡ *τελευταία ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ, δίφθογγον. Παστίλη δὲ τὸ ἀπόξυσμα τῆς δορᾶς, ι.*

Ποδοκάκη: Τὸ *ξύλον ἐν εἱρκτῇ ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται κούσπος.*

Ποδοκάκη: Τὸ *ἐν εἱρκτῇ ξύλον, ὅπερ καρτζικὸς κλάπα λέγεται.*

Προσωιδία: id. q. Paris. Lex. 2669.

Ῥαχίζειν: Τὸ *διαιρεῖν τὰ μέλη τῆς ῥάχης ἢ τὸ διακόπτειν, ὥς φησιν Εὐριπίδης.*

[d] *ἑωρκοπιαις* Zonar.

Ῥηγῖνος: Τοπικόν.

Ῥήγινος: Ἀπειράγαθος κατὰ τὴν κτίσιν.

Σαρδώνειος γέλως: Ὁ καθ' ὑπόκρισιν γινόμενος. ἤκουσε δὲ Σαρδώνιος γέλως ἐκ τοιαύτης αἰτίας. [ἱστορία] σάρδιόν ἐστιν βοτάνη κ. τ. ε. tum ἔνιοι δὲ ἐφυβριον (sic) καλοῦσι τὸν Σαρδώνιον γέλωτα διὰ τὸ ὕβριν καὶ οἷον εἰπεῖν αἰσχύνην γελωτοποιὸν προσάπτειν τὸν ἔχοντα τὴν νόσον ταύτην. λέγεται δὲ καὶ σάρδιον λίθος Βαβυλώνιος, πυρρωπὸς μέν ἐστιν καὶ αἱματώδης· γίνεται δὲ ἐν Βαβυλῶνι τῇ πρὸς Ἀσσυρίᾳ γῇ· διαυγὴς δέ ἐστιν, θεραπεύειν δυνάμενος οἰδήματα, καὶ τὰς ἀπὸ σιδήρων πλήγας, ᾧ κέχρηνται οἱ ἰατροὶ χρίοντες τὰς τοιαύτας νόσους.

Συζυγία: Post ea quæ Zonaras habet p. 1685, 1. addit noster. Συζυγία δὲ ποίου μέρους λόγου ἐστιν; ὀνόματος· ποίου γένους; θηλυκοῦ et cæt.

Συήνη: Ὄνομα πόλεως η· Συΐνη δὲ ἡ δερματίνη ι.

Σῦριγξ: Τὸ ἐπίμηκες καὶ κοῖλον.

Σωλεία: Ἡ τοῦ οἴκου, μέγα καὶ δίφθογγον.

Σολία δὲ χωρὰ μικρὸν καὶ ι.

Σωφρονῶ: Ἐγὼ, μικρὸν καὶ μέγα· Σωφρονίζω δὲ ἕτερον, ἀμφότερα μεγάλα.

Σωρηδόν: Δίκην βουνοῦ.

Ταχυπλόων νηῶν: Γοργοπλόων.

Τηλίας: Ὁ τοῦ κοσκίνου γύρος· γράφεται καὶ θηλυκὸς ἡ τηλία.

Τραγῳδία: Θρηνητικὸν διήγημα συμφόρας μετὰ δακρύων· ἢ ποίημα ἐπιτάφιον, ὅπερ ποιοῦντες οἱ παλαιοὶ, τράγους ἀντὶ μισθῶν ἐλάμβανον· διαφέρει δὲ ἡ τραγῳδία τῆς κωμῳδίας, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία διαλύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμῳδία συνίστησιν.

Τύμπανον: Ἐκ δερμάτων ἐστι γινόμενον καὶ κροῦον, ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι.

Ὕδειν: Ὑμνεῖν, Αἰολικῶς.

Ὕης: Ἐπίθετον τοῦ Διονύσου.

Ὑλικὴν δυάδα: Ὁ Θεολόγος ἐκάλεσε τὸν θυμὸν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν.

Φαιλόνης[e]: *Εἰλικτὸν τομούριον μεμβράνιον, ἢ γλωσσοκόμιον ἢ χιτώνιον.*

Φρυκτωρία: *Δαδουχία, λυχναψία, ἢ παρὰ φυλακῆς νυκτερινῆς, ὅταν πολέμου ἐνεστῶτος διὰ πυρκαϊᾶς δηλοῦσιν.*

Φυσακινή: *Ἔλαφος δειλή.*

Φύκη: *Ὧι τινι τὰς οἰκείας ὄψεις αἱ γυναῖκες χρίουσι· λέγεται δὲ καὶ τὰ φύκεα βρύα.*

Χάρυβδις: *Ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα· καὶ πάλιν ῥαγδαίως ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται δὲ καὶ πᾶν τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατασπῶν.*

Χηλή: *Ὁπλή, ὄνυξ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγὸς, καὶ ὄνομα τόπου· λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλλασσίων καρκίνων στόματα, χηλαί.*

Ὠκείλαντες: *Ὁρμήσαντες.*

Ὤκλασεν: *Ἠτόνησεν, τὰ γόνατα ἔκαμψεν· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαρηκόων ἐν παντὶ, καὶ μηκέτι ἀντεχόντων.*

His Lexicorum Græcorum Excerptis unum tantum specimen adjungam e Cod. 2617, qui est Sæc. XIV. et plura glossaria continet. Prius dicitur esse interpretatio vocum ex Athanasio depromptarum, sed multæ sunt quæ proculdubio aliunde insertæ sunt, sicut in omnibus his glossariis evenit.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΛΕΞΕΙΣ ΕΡΜΗΝΕΥΜΕΝΑΙ.

Ἀρχὴ τοῦ ἄλφα.

Ἄβδια: *Θάλασσα.*

Ἀβελτηρίας: *Ἀνοίας.*

Ἀβέλτερος: *Ἀνόητος, τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων.*

Ἀβένθη: *Βάθη.*

Ἀβής: *Ἀσύνετος, ἀνόσιος.*

[e] Leg. *φελώνης.*

οι
Ἄβιοι: Μὴ ἔχοντες τόξα, ἀπόλε.
Ἄβρωτον: Κακὸν, ἀηδῆ, ὀδυνηρόν.
Ἀβλεπήματι: Ἁμαρτήματι ἄνευ βουλῆς.
Ἀβλεψία: Καρδίας πόρωσις.
Ἀβλήχρην: Ἀσθενῆ· καὶ τὸ ἀσθενὲς κατεπέκτασιν τοῦ ἄλφα.
Ἀβουλία: Ἀπαιδευσία, ἄνοια.
Ἀβούλιτον: Κακὸν ὃ οὐ θέλει τις.
Ἀβούλως: Ἀφρόνως, ἀμαθῶς.
Ἄβρικτον: Δύσκολον, ἢ ἀνύστακτον.
Ἀβρόταξις: Ἁμαρτία.
Ἁβρότητι: Τρυφερότητι, ἁπαλότητι.
Ἀβροτήμων: Ἁμαρτωλός.
Ἁβρός: Λαμπρὸς, τρυφερὸς, ἀνθήρος, τρυφηλός.
Ἁβροδίαιτος: Τρυφητὴς, τρυφερόβιος.
Ἁβροδιαίτη: Τρυφερὰ ζωή.
Ἄβρομος: Ἄνευ θορύβου.
Ἀβένθη: Πολυβαθῆ, ἢ βάθη μυχείτατα.
Ἀβραβένων: Θρυπτόμενος, βλακευόμενος.
Ἁβροχίτων: Τρυφερὸν χιτῶνα φορῶν.
Ἁβρύεται: Κοσμεῖται, θρύπτεται.
Ἁβρύνεται: Λαμπρύνεται.
Ἀβροκομᾶ: Ὁ τὴν κόμην φαιδρὰν ἔχων.
Ἀβραιβαῖος: Γιγαντιαῖος, ἱεροπρεπέστερος.
Ἄβραι: Νέαι δοῦλαι, κόραι.
Ἀβύρβηλον: Ἀναίσχυντον· ποῦ ἀπαχθές.
Ἀβλοθρίδια: Ἀτελῆ, ἐκτρώματα ζωῆς δίχα.
Ἄβλαστυν: Ἀκίνητον, ἀπρόσιτον.
Ἄβδελλον: Ταπεινόν.
Ἀβίλλιον: Οἶνον.
Ἀβροδίαστον: Δαψιλὸν, εὐθυνούμενον.
Ἀβρίζεσθαι: Καλλωπίζεσθαι.

Τὸ α μετὰ τοῦ γ.

Ἄγαν: Πάνυ, πολύ.
Ἀγαλλόμενος: Εὐφραινόμενος, χαίρων.

ʼΑγανώπιδος: Πραείας, εὐοφθάλμου, καλῶς βλεπούσης.

ʼΑγάλματα: Ξόανα, εἴδωλα, ἢ ἀνδριάντες.

Ἄγαμαι: Θαυμάζω, ἐπαινῶ, ἀποδέχομαι.

ʼΑγάμενοι: Θαυμάζοντες.

ʼΑγασάμενοι: Θαυμάσαντες.

ʼΑγάκλειτος: Ὁ ἄγαν ἔνδοξος.

ʼΑγάσαιτο: Θαυμάσειεν.

ʼΑγάστονος: Πολυστένακτος.

ʼΑγάλμητον: ʼΑσθενές.

ʼΑγαλλίαμα: Καύχημα, δόξασμα.

ʼΑγατοί: Λαμπροὶ, ἔνδοξοι, ἀγαθοί.

ʼΑγατρίαμα: Ἔπαρμα, ὕψωμα.

ʼΑγακλεεῖς: Ἄγαν ἔνδοξοι.

ʼΑγανόφρων: ʼΑγαθὸς, πραότατος.

ʼΑγάννα: Ἅμαξα, ἡμερ͂α, καὶ ἡ ἄρκτος.

ʼΑγάστρτος: ʼΑκάθαρτος.

Ἄγγαρος: ʼΕργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος· ὅθεν ἀγγαραίαν τὴν ἀναγκαίαν καὶ ἀκούσιον λέγομεν, καὶ ἐκ βίας γενομένην ὑπηρεσίαν.

Ἄγγοραν: Ῥογὴν σταφυλῆς.

ʼΑγείρατο: ʼΑνεκτήσατο.

ʼΑγείρει: Συνάγει.

ʼΑγγελιαφόρος: Πρεσβευτής.

ʼΑγγελόης: Ἄγγελος.

ʼΑγγελία: ʼΑκοὴ, φήμη.

Ἄγε: Φέρε, βλέπε, κόμιζε.

ʼΑγελαῖον: ʼΟχλῶδες.

ʼΑγέλασκον: Ἄτιμον.

ʼΑγελαίων: ʼΙδιωτῶν, ἀμαθῶν, ἀγροίκων.

ʼΑγεννῶς: ʼΑσθενῶς, ἀνάνδρως.

ʼΑγενές: ʼΑνελεύθερον.

Ἄγευστοι: Ἄπειροι.

ʼΑγείρει: Συναθροίζει.

ʼΑγέρωχοι: Ὑπερόπται, ἔντιμοι, ὑπερήφανοι, αὐθάδεις, ὑβρισταί.

Ἀγερωχίας: Ὑπερηφανείας.

Ἀγέραστος: Ἄτιμος.

Ἀγετός: Ὁ θαυμαστός.

Ἀγεννές: Ἀνελεύθερον.

Ἄγε δῆτα: Δεῦτε δή.

Ἄγειν καὶ φέρειν: Τὸ λῃστεύειν καὶ ἁρπάζειν· ἤγετο μὲν γὰρ τὰ ἔμψυχα, ἐφέρετο δὲ τὰ ἄψυχα.

Ἀγελιδόν: Ἠθροισμένως.

Ἀγερωπῇ: Ἐφορᾷ.

Ἀγερώσσει: Ἀγρυπνῇ.

Ἀγερώψατο: Ἠμέλησε.

Ἀγῆλαι: Σεμνῦναι θεὸν εὐχαῖς.

Ἀγείνωρ: Ὑπερήφανος, αὐθάδης.

Ἄγειρος: Ἀγείρατος, μὴ ἔχων τέλος.

Ἀγνιστείας: Καθαρότητος, ἢ λατρείας.

Ἁγιάσατε: Προευτρεπίσατε, κηρύξατε.

Ἀγείρατος: Ἄνανδρος, ἀσθενής.

Ἀγιστεία: Ἁγιασμὸς, κάθαρσις.

Ἀγιστείαν: Εὐσέβειαν, ἔσθ' ὅτε καὶ μιαρότητα.

Ἀγιόχασιν: Ἠνέγκασιν.

Ἁγιοπρεπῶς: Ὡς πρέπει ἁγίοις.

Ἀγκαλέει: Ἀνακαλεῖ.

Ἀγκύλον: Σκολιὸν, δυσχερὲς, ἐπικαμπές.

Ἀγκυλομήτης: Σκολιὰ βουλευόμενος· μῆτις γὰρ ἡ βουλὴ εἴρηται.

Ἀγκυλόχειλον: Σκολιόχειλον.

Ἀγκαλίδα: Μερίδα.

Ἀγκηθῆς: Ἀβλαβεῖς.

Ἀγκαλεῖ: Ἀναγινώσκει.

Ἀγκάπης: Βόθρος.

Ἀγλαοί: Λαμπροί.

Ἀγλαΐα: Λαμπρότης.

Ἀγλαΐαις: Καλλοναῖς.

Ἀγλαότιμον: Λαμπρῶς τετιμημένον.

Ἀγλαός: Λαμπρὸς, καλός.

Ἀγλαονέδραν : Τὴν λαμπρὰν καθέδραν.

Ἀγλαΐζει : Θάλλει, φαιδρύνει.

Ἁγνίας : Καθαρότητος.

Ἄγνωστος : Ὁ μὴ ἐπιγινωσκόμενος.

Ἀγνῶτας : Ἀγνοοῦντας, ἢ μὴ γνωρίζοντας.

Ἀγνῶτες : Ἀνεπιστήμονες, ἀμαθεῖς.

Ἀγνωμόνως : Ἀχαρίστως, ἀνοήτως.

Ἄγνυται : Κλᾶται.

Ἁγνός : Ἅγιος, καθαρὸς, ἀμίαντος.

Ἄγξαι : Πνίξαι.

Ἀγοριτής : Πραγματευτής.

Ἀγορανομίας : Λογιστείας· εἴρηται δ' ἐπὶ τῶν ἐπισκόπων[f] τὰ τῶν πόλεων ὤνια.

Ἄγος : Μίασμα, βδέλυγμα.

Ἀγοραῖοι : Οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι.

Ἄγορα : Τὸ ἄγαν ῥέειν ἕκαστον πρᾶγμα.

Ἄγονος : Ἀγέννητος.

Ἀγορήν : Ἐκκλησίαν, συναγωγήν.

Ἀγορηταί : Σύμβουλοι φρόνημοι.

Ἀγρονόμοι : Οἱ ἐν ἀγρῷ ἢ ἀγροῖς διάγοντες.

Ἀγραυλοί : Οἱ ἐν ἀγρῷ διανυκτερεύοντες.

Ἀγριόθυμος : Ἄγριος τῇ ψυχῇ.

Ἀγροικώτατος : Ἀπαιδευτότατος.

Ἄγρας : Θήρας.

Ἀγρύζει : Ὑβρίζει.

Ἀγριστίναι : Νύμφαι.

Ἄγριος : Θυμώδης, ἄγροικος.

Ἄγραφα : Ἀδικήματα, ὑπὲρ ὧν νόμος οὐ γέγραπται.

Ἀγύρτης : Προσέτης[g] συρφετώδης.

Ἀγυρτικά : Χυδαῖα ψεύσματα.

Ἀγύρτας : Τοὺς συνάγοντας μαντείας, τοὺς ἀπατῶντας.

Ἄγυρις : Ἐκκλησία.

Ἀγυιαί : Ἄμφοδα, αἱ ῥύμαι.

Ἀγχίθυρον : Γείτονα, πλησίον τῆς θύρας.

[f] Leg. ἐπισκοπούντων. [g] Leg. προσαίτης.

ἈΓΧΙΝΎΑΣ[h] : Ὀξυτάτης νοήσεως.
ἈΓΧΙΣΤΕΊΑΣ : Συγγενείας.
ἈΓΧΊΝΟΥΣ : Συνετός.
ἈΓΧΙΣΤΕΎΣ : Ἐγγὺς τῷ γένει.
ἈΓΧΊ : Ἐγγύς.
ἈΓΧΙΤΈΡΜΩΝ : Ὁ γείτων.
ἈΓΧΊΣΤΡΟΦΟΣ : Εὐπερίστροφος.
ἈΓΧΈΜΑΧΟΣ : Ὁ ἐγγὺς μαχόμενος.
ἈΓΧΟΥ͂ : Ἐγγύς.
ἌΓΧΩΝ : Κατέχων, πνίγων.
ἈΓΧΌΜΑΛΟΝ : Εἰσόπεδον ἐγγὺς ἔχων τὴν ὁμαλότητα.
ἈΓΩΓΉΜΩΝ : Φορτίων.
ἈΓΩΓΉ : Τρόπος, ἀναστροφή.
ἈΓΩΝΙΩ͂ : Κινδυνεύω.
ἈΓΩΓΟΙ͂Σ : Τοῖς ἄγουσιν ὁδηγοῖς.
ἈΓΩ͂ΝΑ : Στάδιον.

Τὸ ἌΛΦΑ ΜΕΤᾺ ΤΟΥ͂ Δʹ.

ἈΔΑΗ͂ : Ἄπειρον.
ἈΔΑΜΆΝΤΙΝΑ : Στερρά.
ἌΔΑΣ : Πονηρός.
ἈΔΑΝΌΝ : Ξηρόν.
ἌΔΑΡΚΙΣ : Οὐ βλέπων.
ἈΔΕΩ͂Σ : Ἀφόβως.
ἈΔΜΌΔΗΣ : Ἄπειρος.
ἈΔΕΆΖΩΝ : Ἀναβοῶν, ἀναστένων.
ἌΔΕΙΜΟΝ : Ἄφοβον.
ἈΔΑΛΈΣ : Ὑγιές.
ἈΔΆΜΑΣΤΟΝ : Ἀνυπότακτον.
ἈΔΑΊΟΜΑΙ : Αἰσχύνομαι.
ἈΔΑΩ͂Ν : Ἀμαθῶν.
ἈΔΑΉΜΟΝΑΣ : Ἀμαθεῖς, ἀπείρους.
ἈΔΕΆΖΩ : Ἀναβοῶ, ἀναστένω.
ἈΔΆΚΡΥΤΟΣ : Ἄλυπος.

[h] Leg. ἀγχινοίας.

ἈΔΕΩ͂Σ : Ἀφόβως.

ἈΔΕΚΆΣΤΩΣ : Ἀμερίστως, δικαίως, ἀδωροδοκήτως.

ἊΔΕΙ : Ὑμνεῖ.

ἈΔΕΊΜΑΝΤΟΝ : Ἀνοικοδόμητον.

ἈΔΕΛΦΙΔΌΣ : Ὁ τοῦ ἀδελφοῦ υἱός.

ἈΔΕΛΦΆ : Ὅμοια, παραπλήσια.

ἈΔΕΥΚΈΑ : Πικρά.

ἊΔΕΙΜΟΝ : Ἄφοβον.

ἈΔΕΡΚΈΣ : Ἀόρατον.

ἈΔΗΦΆΓΟΣ : Πολυφάγος γαστρίμαργος.

ἈΔΗΝῸΝ ΚΗ͂Ρ : Ποικνὴν ψυχήν.

ἈΔΙΆΘΡΥΠΤΑ : Ἀμάσητα.

ἈΔΙΑΙΡΈΤΩΝ : Ἀτμήτων, ἀχωρίστων.

ἊΔΙΑ : Ἄνεσις, ἀφοβία.

ἈΔΜΉΤΗΝ : Παρθένον.

ἈΔΊΡΗΤΟΝ[i] : Ἄμαχον, ἀπολέμητον, ἀπόρθητον.

ἈΔΙΆΡΘΡΩΤΟΝ : Ἄσιμον[k], ἀτράνωτον.

ἈΔΙΆΣΤΑΤΟΝ : Ἀδιαχώριστον.

ἈΔΙΑΦΘΟΡΊΑ : Ἀμέλεια χωρὶς παρατηρήσεως.

ἈΔΙΆΚΡΙΤΟΣ : Ἀδιαχώριστος· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μὴ γινωσκόντων τὰ δέοντα, ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων.

ἈΔΑΝΌΝ : Νεκρόν.

ἈΔΌΝΗΤΟΝ : Ἀσάλευτον, ἀτάραχον.

ἈΔΟΛΕΣΧΕΙ͂ : Φλυαρεῖ, ματαιωρίζεται.

ἈΔΌΚΗΤΟΝ : Ἀπροσδόκητος, ἀνυπονόητος.

ἈΔΌΚΗΤΟΝ : Ἄχρηστον, ἀπόβλητον.

ἈΔΟΛΕΣΧΊΑ : Ἡ ἐνκαρδία λύπη ἐπὶ πολύ· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ φλυαρίας.

ἈΔΟΣ : Ἡδονὴ, πλησμονὴ, κόρος.

ἈΔΟΝΉΤΟΥΣ : Ἀσαλεύτους.

ἈΔΡΌΝ : Μέγα, δαψιλές.

ἈΔΡΑΝΈΣ : Ἀσθενὲς, ἀδύναμον.

ἈΔΡΆΝΟΙΤΟ : Αὐξάνοιτο.

[i] Leg. ἀδήριτον. [k] Leg. ἄσημον.

ʽΑΔΡΟΊ : Πλούσιοι.

ʼΑΔΡΑΝΈΩΝ : Μὴ ἐνεργῶν.

ʼΑΔΡΑΝΈΑ : ʼΑσθενῆ, μὴ ἐνεργοῦντα.

ʼʼΑΔΥΤΑ : Τὰ ἐνδότατα, τὰ ἀποκρυφότατα.

ʽΑΔΎΣ : ʽΗδύς.

ʼʼΑΔΥΤΟΝ : Σπήλαιον, ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ οἴκου.

ʼΑΔΩΡΟΔΟΚΉΤΩΣ : ʼΑδωρολήπτως.

ʽΑΔΩΝΑΌΣ : ʽΥπὸ τὸν ἅδην.

ʼΑΔΎΤΩ : Τὸ ὑποκάτω τοῦ ἱεροῦ.

Τὸ Α ΜΕΤᾺ ΤΟΥ̃ Ε.

ʼΑΕΘΛΕΎΩΝ : ʼΑγωνιζόμενος.

ʼΑΘΛΟΦΌΡΟΥΣ : ʼΑγωνιστάς.

ʼΑΈΘΩ : ʼΑπέλθω.

ʼΑΕΙΛΟΓΊΑ : Πολυλογία.

ʼΑΕΊΡΑΣ : ʼʼΑρας, κουφήσας.

ʼΑΕΙΚΈΛΙΟΝ : ʼΑπρεπές.

ʼʼΑΕΙΔΕ : ʼʼΑδε καὶ λέγε.

ʼΑΕΙΘΑΛΛΈΣ : Τὸ πάντοτε θάλλων.

ʼΑΐΩΝ : ʼΑκούων.

ʼΑΕΙΔΊΝΗΤΟΣ : ʼΑεικίνητος, ἀείστροφος.

ʼΑΕΊΡΡΥΤΟΝ : Τὸ ἀεὶ ῥέων.

ʼΑΕΙΚΕΛΊΟΥΣ : Ταλαιπώρους, εὐτελεῖς, οὐδενὸς λόγου ἀξίους.

ʼΑΕΛΛΌΠΟΥΣ : Ταχύτατος, ὀξύπους.

ʼΑΈΝΝΑΟΣ : ʼΑεὶ ῥέων· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀεὶ ὄντος ἀϊδίου.

ʼΑΕΡΓΌΣ : ʼΑργὸς, ὀκνηρός.

ʼΑΕΡΟΒΑΤΗ̃Ν : Εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν.

ʼΑΕΙΡΟΜΈΝΑΙΣ : Κουφιζομέναις.

ʼΑΕΘΛΟΣΎΝΑΣ : ʼΑγωνίας.

ʼΑΕΙΡΑ̃ΤΑΙ : Καταρᾶται.

ʼΑΕΊΣΟΜΕΝ : ʼΑκούσομεν.

ʼʼΑΕΙΜΟΣ : Οἶκος διὰ παντὸς ἀεί.

ʼΑΕΙΔΕΕΙ̃Σ : ʼΑφανεῖς.

ἈΕΙΚΩ͂Σ : Ἀπρεπῶς.
ἈΕΊΡΑΙ : Ἆραι, βαστάσαι.
ἈΕΙΡΌΜΕΝΟΣ : Ἐπαιρόμενος.
ἈΕΊ ΔΈ : Διὰ παντὸς δέ.
ἈΕΊΘΕΣ : Παμφόλυγες.
ἈΕΙΣΈΒΑΣΤΟΣ : Διὰ παντὸς τιμώμενος ἢ σεβόμενος.
ἈΕΚΟΎΣΙΟΝ : Ἄκουσι καὶ μὴ βουλομένοις.
ἈΈΚΟΝΤΑΣ : Κοιμωμένους.
ἈΈΚΟΝΤΟΣ : Μὴ βουλομένου.
ἌΕΛΠΟΝ : Ἀπροσδόκητον.
ἌΕΛΛΑΙ : Ἄνεμοι, πνοαί.
ἈΕΛΛΌΘΕΙΣ : Μετ' ἀνέμου ὁμιχλώδους.
ἈΈΝΝΑΟΝ : Ἀεὶ βλύζων, αἰώνιον.
ἈΕΡΘΗ͂Σ : Μετεωρισθεῖς.
ἈΕΣΊΦΡΩΝ : Ὀξύφρων.
ἌΕΛΠΟΝ : Ἀνέλπιστον.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ζ.

ἈΖΑΛΑΊ : Νέαι καὶ ἁπαλαί.
ἈΖΑΛΑΊΑΣ : Ξηράς.
ἌΖΕΩ : Ἐυπρέπου, τίμα.
ἌΖΗΛΟΙ : Ἄτιμοι, ὑβρισταὶ, ἐξουδενωμένοι.
ἈΖΗΧΈΣ : Ἀδιαλήπτως.
ἈΖΗΧΉΣ : Σκληρὰ καὶ χαλεπὰ, παρὰ τὸ ἀζαλεῖν.
ἌΖΟΜΑΙ : Αἰσχύνομαι.
ἈΖΌΜΕΝΟΣ : Ἐντρεπόμενος.
ἌΖΥΞ : Μονάζων.
ἌΖΥΓΕΣ : Ἄζευκτοι, παρθένοι.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Η.

ἈΗΔΈΣ : Στυγνὸν, λυπηρόν.
ἈΗΔΉΣ : Ἀμαθής.
ἈΗΔΏΝ : Στρουθὸς οὕτω καλούμενος.
ἈΗΘΉΣ : Ἀτριβὴς, ἄγριος.

Ἀήτης : Ἄνεμος.
Ἄημα : Πνεῦμα.
Ἄητο : Ἔπνεεν, ἐφέρετο.

Τὸ α μετὰ τοῦ θ.

Ἀθαμβεῖς : Ἄφοβος.
Ἄθεσμος : Ἄδικος, ἄνομος.
Ἀθαμάντη : Ὄνομα κύριον.
Ἀθαρσῶς : Ἀκριβῶς.
Ἀθερίζει : Ἀποδοκιμάζει.
Ἀθέριζε : Ἐξουθένει.
Ἀθέσφατον : Πολύν.
Ἀθεμήτοις : Ἀδίκοις.
Ἀθετίαν : Παραβασίαν.
Ἀθερώσσει : Ἀγρυπνεῖ.
Ἄθεμις : Ἄδικος.
Ἀθήλυντος : Ἀνδρώδης.
Ἀθήναζε : Εἰς Ἀθήνας.
Ἆθλον : Ἀγώνισμα, τιμή.
Ἀθμονεύς : Ἀπόδημος.
Ἀθρήσας : Θεωρήσας.
Ἀθήνησιν : Ἐν Ἀθήναις.
Ἄθηρον : Ἀθήρατον.
Ἄθηκτον : Ἀψηλάφητον.
Ἀθλοθέτης : Ἀγωνοθέτης.
Ἀθλόνδωρος : Νικήτηρια ἐκ πολέμου.
Ἆθλον : Τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ διδόμενον.
Ἆθλα : Βραβεῖα.
Ἀθλεῖν : Ἀγωνίζεσθαι.
Ἀθλεύων : Κοπιῶν.
Ἀθλοφόρους : Ἀγωνιστάς.
Ἀθλοθέτης : Βραβευτὴς διατιθής.
Ἀθρόως : Ταχέως, σφοδρῶς, αἰφνιδίως.
Ἀθροίζει : Συνάγει.

῎Αθρει : Θεώρει, βλέπε, σκόπει, νόει.
῎Αθροισμα : Πλῆθος.
῎Αθραυστον : Ἰσχυρὸν, ἄκλαστον.
῎Αθρησον : Θεώρησον.
Ἀθροίσθητε : Συνάχθητε.
Ἀθυμῶσι : Λυποῦνται.
Ἀθύρων : Παίζων.
῎Αθυρμα : Παίζων παίγνιον.
Ἀθυρόντων : Παιζόντων.
Ἀθυρογλωττείας : Φλυαρίας, ἐκ τοῦ μὴ θύραν ἐπιθέναι τῇ γλώσσῃ.
῎Αθρος : ῎Αφοβος.
῎Αθρη δ' οὖν : Νόησον οὖν.
Ἀθρουν : Ὁμοῦ ἢ ἄφωνον.
Ἀθυμῶσι : Λυποῦνται.
Ἀθύροντας : Παίζοντας.
Ἀθυρονόμοι : Ὡς ἔτυχε χρώμενοι τοῖς νόμοις.
Ἀθυροστομεῖ : Φλυαρεῖ.
Ἀθόπευτον : Ἀκολάκευτον, ἄσπλαγχνον.
Ἀθῷος : Ἀναίτιος.
Ἀθώπευτον : Ἀκολάκευτον, ἄσπλαγχνον.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ι.

Αἶαψ : Ματαίως.
Αἴγλη : Λαμπηδών.
Ἀΐδης : ῞Αιδης.
Ἀϊδίων : Αἰωνίων.
Αἰδοῦς : Αἰσχύνης, ἐντροπῆς, εὐλαβείας.
Αἰδεσιμώτατος : Αἰδοῦς ἄξιος, τουτέστι τιμῆς.
Αἰδήμονα : Αἰδέσιμον, ἀξιοτίμητον.
Αἰδόνια : Θανάσιμα.
Αἰδῶ : Αἰσχύνη, εὐλάβεια.
Αἰέν : Διὰ παντός.
Αἰόλος : Ποικίλος.

ΑἸΑΛΕΆΣ : Οἴμοι, οἴμοι τὰς σάς.

ΑἼΑ : Μήτιγε.

ΑἼΓΕΟΝ ἉΛΜΏΤΟΝ : Πέλαγος.

ΑἼΓΛΑΙ : Φωτὸς μαρμαρυγαί.

ΑἸΓΑΝΈΕΙΣ : Τοῦ δόρατος.

ΑἸΓΥΠΤΙΟΙ͂ΣΙ : Τοῖς γυψί.

ΑἸΓΛΉΕΣΣΑΝ : Λαμπράν.

ΑἼΓΛΗ : Λαμπηδών.

ΑἸΖΗΌΣ : Ἀκμάζων νεανίας.

ΑἼΗΣ : Γέης.

ΑἸΘΡΊΑ : Γαλήνη, εὐδία.

ΑἼΘΡΟΣ : Ὑπὸ τὸν ἀέρα ἐκτὸς σκέπης.

ΑἸΘΈΡΟΣ : Ἀέρος.

ΑἸΘΆΛΗ : Σποδὸς ὁ ἐκ καμίνου μέλας.

ΑἼΘΟΣ : Καῦμα φλογός.

ΑἸΘΉΡ : Ὁ ἐν ὕψει ἀήρ.

ΑἸΘΑΛΏΔΗ : Σκοτώδη.

ΑἸΘΌΜΕΝΟΣ : Καιόμενος, φλεγόμενος.

ΑἸΘΙΌΠΑ : Μέλανα.

ΑἸΘΕΡΙΟΝΌΜΩΝ : Τῶν ἐν ὕψει νόμον ἐχόντων.

ΑἸΘΉΡΑΝ : Τρίχαν.

ΑἸΘΡΕΜΒΌΛΑ : Τμητικὰ ὄργανα μαχαίραις ὅμοια.

ΑἼΛΑΨ : Ματαίως.

ΑἼΘΟΝΑ : Ἔνθερμον, λαμπρόν.

ΑἼΘΕ : Εἴθε.

ΑἸΘΟΥ͂ΣΟΥΣΑΝ : Λάμπουσαν.

ΑἸΘΡΙΟΠΟΙΌΝ : Καθαρὸν, ἀθόλωτον.

ΑἸΘΡΙΣΌΜΑΙ : Ἐπιβλέψομαι.

ΑἼΘΡΙΟΝ : Οὐράνιον.

ΑἸΘΡΙΆΖΟΥΣΑ : Γαληνιῶσα.

ΑἸΘΩ͂ΝΑΣ : Λαμπροὺς, ξανθοὺς, πυρώδεις.

ΑἸΚΊΑΙ : Ὕβρεις, πληγαὶ, μάστιγες.

ΑἸΆΖΩ : Θεωρῶ.

ΑἸΚΊΖΕΙ : Κακοῖ, τύπτει.

Αἴλινον: Ἔθρηνον.
Αἴλιοι: Σύγγραμβροι.
Αἱμασιαί: Οἱ φραγμοί.
Αἵμυλος: Κόλαξ, ἀπαταιών.
Αἷμα: Γένος, σπέρμα, γάλα. καὶ τὸ ἀπὸ πληγῶν ῥέων.
Αἱμοβόρου: Αἷμα ἐσθίοντος· βορὰ γὰρ ἡ τροφή.
Αἰνίζομαι: Ἐπαινέσω.
Αἰνήν: Δεινήν.
Αἴνιγμα: Ζήτημα.
Αἰνιγματωδῶς: Δυσχερῶς, ἀσυμφανῶς.
Αἰνιττόμενος: Δι' αἰνιγμάτων καὶ παραβολῶν λαλῶν.
Αἰνέσαιμι: Ἐπαινέσαιμι, ἢ ἀναπείσαιμι.
Αἰνίησιν: Ἐπιδίδωσιν.
Αἴνους: Ἐπαίνους.
Αἰνίττεται: Ἀσήμως λέγει.
Αἰνόν: Δεινόν.
Αἰνότατος: Δεινότατος.
Αἰνόμορον: Ταχυθάνατον.
Αἰνίξαι: Ὑποφῆναι.
Αἰνοτόκον: Κακὰ γεννώσης.
Αἰόνες: Αἰγιαλοί.
Αἰνοτόκος: Ὁ ἐπὶ κακῶν τεχθείς.
Αἰνίζομαι: Ἐπαινῶ.
Αἴξας: Ὁρμήσας, κινήσας, ἐπεκδραμών.
Αἰξέρετοι: Ἐπίλεκτοι.
Αἰνόνες: Αἰγιαλοί.
Αἰόλα: Ποικίλα.
Αἰσχαλαρέξεις: Ἀπρεπῆ πράττεις.
Ἀολλήσασα: Ἀθροίσασα.
Αἰόλους: Ποικίλους.
Αἰπόλος: Ποιμὴν αἰγῶν.
Αἰπύ: Τὸ ὑψηλόν.
Αἰπύς: Μέγας, δεινός.
Αἰπολίαι: Ἀγέλαι αἰγῶν.

Αἱ ΠΟΡΙ͂ΑΙ ΣΟΥ: Αἱ ὁδοί σου.

ΑἹΡΕΤΌΝ: Ἐπιθυμητόν.

ΑἹΡΗ͂ΣΟΜΑΙ: Σκέψομαι, βουλεύσομαι ἐκλέξομαι.

ΑἹΡΟΥ͂ΜΑΙ: Βούλομαι, προκρίνω.

ΑἹΡΕΤΙΕΙ͂ΜΑΙ: Προτιμωτέραν με ἡγήσεται.

ΑἸΝΌΝ: Ὀξύτερον.

ΑἹΡΉΣΟΜΕΝ: Πορθήσομεν, ἐξερημώσωμεν.

ΑἹΡΟΥ͂ΜΑΙ: Ἐπικαλέσομαι.

ΑἸΡΟΜΈΝΗ: Ἐπιγομένη.

ΑἸΣΘΗΤΆ: Τὰ ὁρώμενα.

ΑἸΣΘΗΤΉΡΙΑ: Τὰ μέλη δι' ὧν αἰσθανόμενα. εἰσὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ αἰσθήσεις ε. ὅρασις, ὄσφρησις, γεῦσις, ἀκοὴ, καὶ ἁφή. ἁφὴ δὲ λέγεται ἡ διὰ τῶν χειρῶν ψηλάφησις.

ΑἼΣΧΙΣΤΟΣ: Αἰσχρὸς, κάκιστος, μυσαρώτατος.

ΑἼΣΙΑ: Γνήσια, δεξιά.

ΑἸΣΧΊΩ: Χείρονα.

ΑἾΣΧΟΣ: Λοιδορία, μῖσος, αἰσχύνης ἄξιον καὶ σαπρίας μύσος.

ΑἸΣΤΉΤΩΡ: Χοιροβοσκός.

ΑἼΣΟΛΑ ῬΈΞΕΙΣ: Ἀπρεπῆ πράττεις.

ΑἸΣΗΜΟΥ͂Ν: Ἀναλίσκειν.

ΑἸΤΙΑΤΩ͂Ν: Ἐγκλημάτων.

ΑἸΕΊ: Ἀεὶ, διὰ παντός.

ΑἸΣΘΗ͂ΜΗΝ: Νοησοίμην.

ΑἸΣΤΩ͂ΣΘΑΙ: Φονεῦσαι, ἀφανῆσαι.

ΑἸΧΜΆΣ: Τὰς ἐπορολοτίδας τὸν σίδηρον τῶν δοράτων, αἵτινες λόγχαι καλοῦνται, ἔνθεν αἰχμάλωτοι λέγομεν. καὶ δοριάλωτον καλοῦμεν τὸν ἐν πολέμῳ ληφθέντα, διὰ δόρατος ἢ αἰχμῆς, ὅ ἐστι λόγχης.

ΑἸΤΙΑΜΆΤΩΝ: Ἐγκλημάτων.

ΑἼΣΣΑ: Εἱμαρμένη, ἤγουν ἀθεότη καὶ ἀπρονόητος τύχη.

ΑἼΧΙΣ: Αἴχιδνα.

ΑἸΧΜΗΤΗ͂Σ: Μάχιμος, πολεμιστὴς, ὁπλήτης.

ΑἸΨΗΡΌΝ: Ταχύν.

ΑἸΨΑΚΡΟΤΡΑΛΈΩΣ: Ταχέως, πάνυ, καὶ ἐντρεχῶς.

Αἱ ψελλίζουσαι: *Αἱ ἀσήμως λαλοῦσαι.*

Αἰωροῦμαι: *Φέρομαι.*

Αἰών: *Χρόνων πολλῶν συμπερίληψις.*

Αἰωρία: *Ἀγχόνη.*

Αἰάζω: *Θρηνῶ.*

Αἴωλον: *Μάταιον.*

Τὸ Α μετὰ τοῦ Κ.

Ἀακαλλές: *Ἄμορφον, ἀπρεπές.*

GRAMMATICORUM INEDITORUM SPECIMINA.

CODEX 387.

Pauca sunt quæ ex ineditis Grammaticorum Græcorum reliquiis nobis suppeditaverunt Codices Bibliothecæ Parisiensis. Adeo enim hac parte strenue elaboraverunt doctissimi Viri, Bekkerus, Bachmannus, Boissonadus et alii, ut nihil fere ceteris philologis eodem campo decurrentibus peragendum reliquerint. Duo fragmenta in hac materie nobis præbuit Codex Coislin. 387. de quo jam verba fecimus ad Scholl. Hom. p. 294. Prius excerptum Περὶ ῥήματος Anonymi est Auctoris, sed fortasse Chœrobosco debetur, Herodiani aliorumque antiquorum Magistrorum maximo expilatori; et cui perinde multas veterum Auctorum lacinias debemus. Grates ergo agendæ sunt Gaisfordio nostro, summo Græcarum literarum cultori, quod universum Chœrobosci in Theodosium Commentarium propemodum editurus sit e Codice Parisiensi.

Alterum brevius excerptum a nobis nunc primum vulgatum, Timothei Gazæi est, qui floruisse videtur Anastasio regnante, ut refert Suidas qui ejus opera recenset, et cujus operis de Animalibus pauca pedestri sermone descripta vulgavi e Cod. Barocc. 50. Anecd. Oxon. t. IV. p. 263. et seqq.

Reliqua Grammaticalia excerpta sunt e Cod. 2720, quorum major pars quidem jam ab Hermanno vulgata sunt ut Frag. Lexici Gr. ad Calcem Rat. Emend. Gram. p. 319. sed cum plenior sit Liber Paris. ea denuo integra ad fidem ejus Codicis exhibere, operæ pretium esse duxi.

Περὶ ῥήματος.

ῬΗΜΑ ἐστὶ μέρος λόγου ἄπτωτον, ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν μετ' ἐνεργείας, ἢ πάθους, ἢ οὐδετέρου προσώπου σημαντικοῦ, ὅτε τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις δηλοῖ. Πόσα ῥήματα ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται; τὰ διὰ τοῦ ανω βαρύτονα, οἷον λαμβάνω, μανθάνω· καὶ τὰ διὰ τοῦ αθω,

οἷον ἀμυνάθω τὸ βοηθῶ· καὶ τὰ διὰ τοῦ εθω οἷον φλεγέθω· καὶ τὰ διὰ τοῦ υθω, οἷον μηνύθω· καὶ τὰ εἰς βω βαρύτονα, ἔχοντα πρὸ τοῦ β σύμφωνον ἢ τὸ ε μόνον, οἷον σέβω, φέρβω, ῥέμβω· καὶ τὰ εἰς κω βαρύτονα, οἷον ἀρέσκω, γινώσκω, πιφαύσκω· χωρὶς τὸ θνήσκω θνήξω, καὶ ἀλύσκω ἀλύξω· τὸ γὰρ διδάξω, οὐκ ἐκ τοῦ διδάσκω, ἀλλ' ἐκ τοῦ διδάχω, ἐξ οὗ καὶ διδαχή· καὶ τὰ διὰ τοῦ εινω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτονα, οἷον ἐρεείνω, φαείνω, ἀλεείνω τὸ ἐγκλίνω· καὶ τὰ διὰ τοῦ ειω διὰ τῆς ει διφθόγγου παράγωγα ἐξ ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος, οἷον κιχῶ κιχείω, ὀλῶ ὀλείω, βρώσω βρωσείω, ὄψω ὀψείω· καὶ τὰ διὰ τοῦ νω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ποιοῦντα παραγωγὴν εἰς μι, οἷον πηγνύω πήγνυμι, ὀμνύω ὄμνυμι, ῥηγνύω ῥήγνυμι.

Διατί πάντα τὰ εἰς ω ῥήματα ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν; πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν εἰς ω θηλυκῶν ὀνομάτων. τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα ὀνόματα ὀξύνονται, οἷον Κλειὼ, Καλυψὼ, πειθώ.

Πόσα εἰσὶ ῥήματα ὀξυνόμενα; λβ, οἷον δὸς, θὲς, σχὲς, τὸ κώλυσον, σπὲς τὸ ἀκολούθησον, φρὲς τὸ φέρε, ἓς τὸ ἀπόλυσον· χρὴ, ἐλθὲ, εἰπὲ, εὑρὲ, εἰμὶ τὸ ὑπάρχω, φημὶ τὸ λέγω, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ φ ἠμί· καὶ τὸ φημὶ παρὰ Ἀριστοφάνει οἷον παίφημι· καὶ τὸ ἐσμὶ, καὶ εἶς, καὶ ἐσσὶ, καὶ ἐστὶ, καὶ ἐστὸν, καὶ ἐσμὲν, καὶ ἐστὲ, καὶ εἰσὶ, καὶ φησὶ, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν φῆς, καὶ φατὸν, καὶ φαμὲν, καὶ φατὲ, καὶ φασὶ, καὶ φαθὶ τὸ προστακτικὸν ἀντὶ τοῦ εἰπέ.

Κατὰ ποίαν διάλεκτον τὸ α καὶ ε εἰς α μακρὸν κιρνᾶται; παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσιν εἰς η, οἷον ὁράεις ὁρῇς, πεινάεις πεινῇς· κέχρηνται δὲ καὶ τὸ πεινῇς καὶ διψῇς οἱ Ἀθηναῖοι.

Πόθεν τὸ ζῇς; ἔστιν ἄω τὸ πνέω, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς ζα συλλαβῆς γίνεται ζάω τουτέστι πάνυ πνέω, τούτου δὲ τὸ δεύτερον ζάεις, καὶ κατὰ κρᾶσιν Δωρικὴν τοῦ α καὶ ε εἰς η γίνεται ζῇς· Διατί τὸ χρυσόεις γενόμενον κατὰ συναίρεσιν οὐκ ἐγένετο χρυσοῦς, ἀλλὰ χρυσοῖς, τὸ γὰρ ο καὶ ε εἰς τὴν ου κιρνᾶται; ἐπειδὴ πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς ω λῆγον ἔχει διὰ διφθόγγου τὸ δεύτερον τὴν διὰ τοῦ ι· τούτου χάριν ἀπεβλήθη τὸ υ καὶ γέγονε χρυσοῖς. Καὶ διατί μὴ ἀπεβλήθη τὸ ο ἀλλὰ τὸ υ; ἐπειδὴ εὑρίσκεται μετὰ

τὴν υι δίφθογγον σύμφωνον, ὅπερ ἄτοπον· οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν υι δίφθογγον, τὴν διὰ ψιλοῦ τοῦ υ καὶ ι γραφομένην σύμφωνον εὑρίσκεται.

Κατὰ ποῖον τρόπον ἀπολιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν ἐν τοῖς ῥήμασι; κατὰ ἀσυνταξίαν. δύο γὰρ κανόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι ἀλλήλοις, ὁ μὲν εἷς λέγων ὅτι πᾶν δυϊκὸν ῥῆμα θέλει χαρακτηρίζεσθαι ἢ διὰ τοῦ τ ἢ διὰ τοῦ θ· διὰ τοῦ τ μὲν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς, διὰ τοῦ θ δὲ ἐν τοῖς παθητικοῖς, καὶ ὤφειλεν εἶναι τύπτοτον· ὁ δὲ ἕτερος λέγει ὅτι πᾶν μέρος λόγου ἐπιδεχόμενον ἀριθμοὺς, θέλει χαρακτηρίζεσθαι δι' ἐκείνου τοῦ στοιχείου ἐν τοῖς δυϊκοῖς δι' οὗ καὶ τὸ πληθυντικὸν χαρακτηρίζεται, χωρὶς τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν, καὶ ὤφειλεν εἶναι τύπτομον. τῶν δύο κανόνων μαχομένων, τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπαιτοῦντος τὸ τ, τοῦ δὲ ἑτέρου τὸ θ, ἀπέλειπε τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, καὶ λοιπὸν ἐξ ἀνάγκης δύο εὑρίσκονται δεύτερον καὶ τρίτον.

Διατί τὰ δυϊκὰ ἐκ τῶν πληθυντικῶν κανονίζονται ἐν τοῖς ῥήμασιν; ἐπειδὴ τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῆ εἰσιν, καὶ οὐ παρὰ πάσαις ταῖς διαλέκτοις εὑρίσκονται· παρὰ γὰρ τοῖς Αἰολεῦσιν οὐχ εὑρίσκονται, οὐδὲ ἡ κοινὴ διάλεκτος κέχρηται αὐτὰ καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν πληθυντικῶν κανονίζονται. Διατί ὁμοφωνοῦσι τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν δυϊκῶν; ἐπειδὴ πολλάκις πεφύκασιν ἀναδέχεσθαι ὁμοφωνίαν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ ὀνομάτων λέγομεν ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς καὶ κλητικῆς, καὶ ἐπὶ μετοχῶν καὶ ἀντωνυμιῶν καὶ ἄρθρων· καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ὁμοφωνοῦσι τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν δυϊκῶν.

Διατί τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν οὐκ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν πληθυντικῶν κανονίζεται, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου; ἐπειδὴ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἔχει σύμφωνον τὸ ἁρμόζον τοῖς δυϊκοῖς ἤγουν τὸ σ, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀναγκάζεται τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἐκ τοῦ τρίτου τῶν πληθυντικῶν κανονισθῆναι. Διατί ὅταν ἔχῃ τὸ γ τῶν πληθυντικῶν τὸ τ, οὐ κανονίζεται ἐξ αὐτοῦ τὸ γ τῶν δυϊκῶν; ἵνα μὴ καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον εὑρεθῶσιν ἔχοντα τὸ θ, τὸ δὲ γ τὸ τ. τοῦ κανόνος ἀπαιτοῦντος τὰ τρίτα τῶν δυϊκων διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου ἐμφέρεσθαι, δι' οὗ καὶ τὸ δεύτερον.

Διατί τρίτα πρόσωπα λέγομεν ἐν τοῖς δυϊκοῖς; ὁ γὰρ τρίτος

ἀριθμὸς ἀρχὴ πλήθους ἐστὶ καὶ οὐκ ἔστιν ἴδιος δυϊκοῦ ἀριθμοῦ. εἰ καὶ τρία πρόσωπα λέγομεν ἐν τοῖς δυϊκοῖς, ἀλλ' οὖν ἕκαστον αὐτῶν δύο πρόσωπα σημαίνει· ἐπεὶ κατὰ τὸν λόγον ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἑνικοῖς ἓν πρόσωπον ὀφείλει ἓν (sic) εἶναι καὶ οὐ τρία· ἀλλ' εἰ καὶ τρία εἰσὶν κακεῖ πρόσωπα, ἀλλ' οὖν ἐκ τῶν αὐτῶν ἓν πρόσωπον σημαίνει. Διατί τὸ φᾶσι ἡ μετοχὴ βαρύνεται, τὸ δὲ ῥῆμα ὀξύνεται; ἡ μὲν μετοχὴ βαρύνεται, ἐπειδὴ πᾶσα δοτικὴ εἰς ιν λήγουσα δισύλλαβος ἀνεπέκτατος, ἐπὶ μὲν ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλει, οἷον Τρωσὶ, βουσὶ, πλὴν τοῦ πᾶσιν· ἐπὶ δὲ μετοχῶν βαρύνεσθαι θέλει, οἷον δοῦσι, βοῦσι, στᾶσιν, οὕτως οὖν καὶ τὸ φᾶσι· τὸ δὲ ῥῆμα ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἐγκλιτικόν ἐστι, τὰ δὲ ἐγκλιτικὰ καθ' ἑαυτὰ ὄντα ὀξύνονται, οἷον φασί· εἰσί.

Διατί εἰπὼν ὁ τεχνικὸς σεσημείωται τὸ φασὶ, παρεσιώπησε τὸ εἰσί· καί περ καὶ αὐτὸ τῆς μετοχῆς βαρυνομένης τὸ ῥῆμα ὀξυτονήθη; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο οὐκ ἐμνημόνευσε τὸ εἰσὶν, ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει· οἱ ἔντες γὰρ, τῶν ἔντων, τοῖς εἶσιν ἔστι· καὶ ὡς μὴ οὔσης τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν ἐν χρήσει τῆς ὀφειλούσης ἐλέγξαι τὴν παραλογίαν, τούτου χάριν παρεσιώπησεν αὐτό. Πότε γίνεται τοῦ ν ἐφελκυστικὸν τὸ ι; ἡνίκα ἔχῃ προηγούμενον τὸ σ, ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ· ἐνεργείᾳ μὲν, οἷον πᾶσι, πᾶσιν· φοίνιξι, φοίνιξιν· Πέλοψι, Πέλοψιν· ἐνταῦθα γὰρ δυνάμει ἐστὶ τὸ σ πρὸ τοῦ ι· ἐπειδὴ τὸ ξ ἐκ τοῦ κ καὶ σ σύγκειται, τὸ δὲ ψ ἐκ τοῦ π καὶ σ.

Περὶ παρατατικοῦ.

Ποῖα εἰσὶ ῥήματα ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου καὶ γινόμενα ἐν τῷ παρατατικῷ κατὰ προσθήκην τοῦ ε; πάντα τὰ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ προσθήκην τοῦ ε αὐξάνουσιν ἐν τῷ παρατατικῷ, χωρὶς τῶν Ἰωνικῶν, οἷον τύπτεσκε ἀντὶ τοῦ ἔτυπτε· καὶ τῶν ποιητικῶν, οἷον

τύπτε δ' ἐπιστροφάδην,

ἀντὶ τοῦ ἔτυπτε· καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ προθέσεως ἀρχομένων, οἷον καταγράφω, κατέγραφον· καὶ χωρὶς τοῦ δυσαρεστῶ, δυσαπιστῶ, οἷον δυσηρέστουν, δυσηπίστουν. Διατί οἱ ποιηταὶ οἱ Ἴωνες οὐκ

αὐξάνουσι τὴν ἄρχουσαν τοῦ παρατατικοῦ; ἐπειδὴ συναρχομένους ποιοῦσι τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν, εἴτε ἀπὸ συμφώνου, εἴτε ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται ὁ ἐνεστώς· οἷον

ἄγε δέ σε μοῖρα βαρεῖα,

ἀντὶ τοῦ ἦγε· καὶ

ἅψατο ἡμιόνου,

ἀντὶ τοῦ ἥψατο· καὶ ἄγεσκεν Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἦγε· χωρὶς τοῦ εἴπεσκε, τοῦτο τῆς μετοχῆς τὴν ἄρχουσαν ἐφύλαξεν οὐ μὴν τοῦ ἐνεστῶτος.

Διατί λέγουσι τινὲς τὸ ρ φωνῆεν εἶναι καὶ οὐ σύμφωνον; διὰ τὸ δύνασθαι αὐτὸ καὶ ψιλοῦσθαι· καὶ ὅτι τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκὰ καθαρὸν ἔχοντα τὸ α ἢ μετὰ τοῦ ρ, φυλάττουσιν αὐτὸ καὶ ἐπὶ γενικῆς· εἰ δὲ σύμφωνον ἔχουσι πρὸ τοῦ α, τρέπουσιν αὐτὸ εἰς η, οἷον δόξα δόξης· καὶ διὰ τοῦτο λέγουσιν αὐτὸ μὴ εἶναι σύμφωνον ἀλλὰ φωνῆεν. Καὶ πόθεν δῆλον σύμφωνον ἐστὶ καὶ οὐ φωνῆεν; ἐπειδὴ πᾶν φωνῆεν καθ' ἑαυτὸ φωνὴν ἀποτελεῖ, δῆλον ὅτι οὐκ ἔστι φωνῆεν ἀλλὰ σύμφωνον. καὶ ἄλλως· ὅτι οὐδέ ποτε ἐν μιᾷ συλλαβῇ τρία φωνήεντα εὑρίσκονται, ἐὰν εἴπωμεν τὸ ρ φωνῆεν εἶναι, εὑρεθήσονται ἐν τῷ ῥεῦμα καὶ ῥοῦς τρία φωνήεντα ἐν μιᾷ συλλαβῇ, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα τὸ ρ φωνῆεν ἐστὶν ἀλλὰ σύμφωνον. Καὶ διατί ἡνίκα ὁ ἐνεστὼς ἀπὸ τοῦ ρ ἄρχηται, καὶ ἕτερον ρ προσλαμβάνει ὁ παρατατικός; ἵνα φυλάξῃ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνεστῶτος· ἀεὶ γὰρ τὸ πνεῦμα τῆς ἀρχούσης τοῦ ἐνεστῶτος φυλάττεσθαι θέλει καὶ ἐν τοῖς παρῳχημένοις, οἷον φιλῶ ἐφίλουν· ἰδοὺ γὰρ ἐφύλαξε τὸ δασὺ φ· ἐὰν οὖν δι' ἑνὸς τοῦ ρ ὁ παρατατικὸς ἐγένετο, ἠναγκάζετο ψιλοῦσθαι τὸ ρ ἐν τῷ παρατατικῷ, καίπερ ἐν τῷ ἐνεστῶτι δασύνεται· κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὸ ρ μεταξὺ δύο φωνηέντων ἐν ἁπλῇ λέξει ψιλοῦσθαι θέλει, οἷον μέρος· χαίρω· φέρω. καὶ τούτου χάριν προσλαμβάνει ὁ παρατατικὸς καὶ ἕτερον ρ, ἵνα τὸ μὲν πρῶτον ψιλωθῇ, τὸ δὲ δεύτερον δασυνθῇ· κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων ὅτι ἐὰν εὑρεθῶσι δύο ρρ, τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται, οἷον πόῤῥω, ἄῤῥωστος, χωρὶς τῶν Αἰολικῶν· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ψιλωτικοὶ ὄντες, τὰ δύο ρρ ψιλοῦσιν, οἷον κέῤῥω, φθέῤῥω, σπέῤῥω. καὶ πῶς τὸ

ἔρεξε θεῶν αἰεὶ γενετάων

δι' ἑνὸς ρ ἐκφέρεται; ποιητικῶς. πολλάκις γὰρ οἱ ποιηταὶ διὰ τὸ μέτρον δι' ἑνὸς τοῦ ρ ἐκφέρουσι τοὺς παρωχημένους ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομένων ῥημάτων.

Διατί ἡνίκα εὑρεθῶσι δύο ρρ, τὸ πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται; ἐπειδὴ οὐδέποτε λέξις οὔτε συλλαβὴ εἰς δασὺ καταλήγει, ὅθεν τοῦ Ἀτθὶς καὶ Σαπφὼ καὶ Βάκχος τὰ πρῶτα διὰ ψιλῶν γράφομεν καὶ οὐ διὰ δασέων, καὶ διὰ τοῦτο τὸ πρῶτον ρ οὐ δασύνεται, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἡ συλλαβὴ εἰς δασὺ λήγουσα. Διατί τὸ η καὶ ω οὐ μεταβάλλονται ἐν τοῖς παρωχημένοις; ἐπειδὴ ὥσπερ τὰ σώματα τὸ ἴδιον μέγεθος ἀπολαμβάνοντα, ἀνεπαύξητα καθεστήκασι, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ τὰ τέλεια μεγέθη τῶν μακρῶν οὐ δύνανται τίποτε πλέον μεγεθύνεσθαι, ὡς ἀπολαβόντα τὰ ἴδια μεγέθη. Καὶ πῶς τὸ α τὸ μακρὸν τρέπεται κατὰ τοὺς παρωχημένους; ἐπειδὴ τὸ α οὐκ ἔχει ἴδιον μέγεθος τὸ ἐκτείνεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ συστέλλεσθαι.

Ποῖα εἰσὶ ῥήματα τὰ μὴ τρέποντα τὸ α ἐν τοῖς παρωχημένοις εἰς η; τὰ Ἰωνικὰ καὶ τὰ ποιητικὰ καὶ τὰ ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα, καὶ τὸ ἀηθέσω ἀήθεσον, καὶ τὸ ἀηδίζομαι ἀηδιζόμην, ἵνα μὴ ἀλλεπάλληλον γένηται τὸ η· καὶ τὸ ἀΐω ἄϊεν, τὸ ἀκούω, καὶ ἄω ἄεν, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἐπὶ τοῦ ὑπῆρχεν. Διατί τριῶν ὄντων διχρόνων α ι υ, τὸ μὲν α εἰς η τρέπεται, τὸ δὲ ι καὶ υ οὐ τρέπονται; ἐπειδὴ τὸ α ἔσχεν ἀντίστοιχον τὸ η, τούτου χάριν ἐτράπη εἰς αὐτό· τὸ δὲ ι καὶ τὸ υ μὴ ἔχοντα ἀντίστοιχα, τούτου χάριν οὐ τρέπονται.

Πότε τρέπουσι τὰ ἐκ τοῦ ε ἀρχόμενα ῥήματα τὸ ε εἰς η, καὶ πότε προσλαμβάνουσι τὸ ι; Τὰ ἐκ τοῦ ε ἀρχόμενα ῥήματα ἅπαντα τρέπουσι τὸ ε εἰς τὸ η ἐν τῷ παρατατικῷ, χωρὶς ιζ· ἐθίζω εἴθιζον, ἐσθίω εἴσθιον, ἐρύω εἴρυον, ἑλκύω εἵλκυον, ἑρπύζω εἵρπυζον, ἐργάζομαι εἰργαζόμην, τοῦτο δὲ διφορεῖται, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ η. καὶ χωρὶς τοῦ ἐῶ εἴω, ἐρῶ εἴρων, ἕλκω εἵλκουν, ἔχω εἶχον, ἕρπω εἷρπον τὸ βαδίζω· ἔπω εἶπον τὸ λέγω, καὶ τὸ ἀκολουθῶ· ἕλω εἷλον τὸ λαμβάνω καὶ τὸ φονεύω· ἔθω εἶθον τὸ ἐξ ἔθους τί διαπράττομαι· ἕω, εἷον τὸ ἐνδύομαι.

Πόσα εἰσὶ ῥήματα μὴ τρέποντα τὴν οι δίφθογγον εἰς ω; ια. εἰσὶ δὲ ταῦτα· οἰῶ τὸ μονῶ, ἐξ οὗ ὁ ἀόριστος οἰώθην τὸ ἐμονώθην·

οἰμῶ οἴμησε τὸ ὥρμησεν· οἰνῶ οἴνουν, οἰνίζω οἴνιζον, οἰστρῶ οἴστρουν· οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην· οἰωνοσκοπῶ οἰωνοσκόπουν· οἰωνοπολῶ οἰωνοπόλουν· οἰακίζω οἰάκιζον· οἰακονομῶ οἰακονόμουν· οἰακοστροφῶ οἰακοστρόφουν· τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ τὸ οἰδαίνω οἴδαινον· οἰκουρῶ οἰκούρουν, καὶ οἰμώζω οἴμωζον. Καὶ διατί ταῦτα οὐ τρέπουσι τὴν οι εἰς ω; ἢ δι' εὐφωνίαν ἢ Ἰωνικῷ ἔθει· οἱ γὰρ Ἴωνες πολλάκις συναρχομένους ποιοῦσι τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσι. Διατί τῶν διφθόγγων ἡ ει καὶ ου οὐ τρέπονται· ἐπειδὴ γνήσια μεγέθη ἔχουσι· τὸ γὰρ ε μεγεθυνόμενον, διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ι μεγεθύνεται ἢ τρέπεται εἰς η· καὶ τὸ ὁ μεγεθυνόμενον, διὰ τῆς προσθήκης τοῦ υ μεγεθύνεται, ἢ τρέπεται εἰς ω, ὡς ἔχοντα γνήσια μεγέθη, διὰ τοῦτο οὐ τρέπονται· καὶ διατί αἱ λοιπαὶ δίφθογγοι.

Πόθεν τὸ ἀντιβολῶ; ἔστι μολῶ τὸ σημαῖνον τὸ παραγίνομαι, μετὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως ἀντιμολῶ, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ μ εἰς τὸ β ἀντιβολῶ. Πῶς κιρνᾶται τὸ ε καὶ ο; παρὰ τοῖς Δωριεῦσι καὶ τοῖς Ἴωσι τὸ ε καὶ ο, εἰς τὴν ευ δίφθογγον, παρ' ἡμῖν δὲ εἰς τὴν ου, οἷον ἐποίεον ἐποίουν. Καὶ διατί ἐπὶ τοῦ ἐποίεες ἐποίεις, τὰ δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον κιρνᾶται, καὶ οὐκ εἰς τὸ η; ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν παρῳχημένων τῶν ὁριστικῶν τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἑνικῶν, τὰ ἴσα φωνήεντα θέλουσιν ἔχειν κατὰ τὴν λήγουσαν τῷ ἰδίῳ πρώτῳ, ἡνίκα ἰσοσυλλαβῶσιν αὐτῷ, οἷον ἔτυπτον ἔτυπτες ἔτυπτε· ἐβόων ἐβόας ἐβόα· ἐχρύσουν ἐχρύσους ἐχρύσου· εἰ οὖν τὸ ἐποίουν διὰ δύο φωνηέντων ἐκφέρεται κατὰ τὴν λήγουσαν, δῆλον ὅτι καὶ τὸ ἐποίεις ἐποίει διὰ δύο φωνηέντων θέλουσιν ἐκφέρεσθαι κατὰ τὴν λήγουσαν, καὶ τούτου χάριν τὰ δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον ἐκράθησαν, καὶ οὐκ εἰς η. Διατί τὸ ἐβόων οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον; ἐπειδὴ οὐδέποτε τὰ εἰς ν λήγοντα ῥήματα ἔχουσι πρὸ τοῦ ν τίποτε ἀνεκφώνητον, οἷον ἐτύφθην, ἐδάρην, βοᾶν, γεννᾶν, γελᾶν· καὶ τούτου χάριν καὶ τὸ ἐβόων οὐκ ἔχει τὸ ι. Διατί τὸ ἐποίει, ἐβόα καὶ ἐχρύσου τρία πρόσωπα, οὐκ εἰσὶν ἐφελκυστικὰ τοῦ ν; ἐπειδὴ μακροκαταληκτοῦσιν· οὐδέποτε δὲ μακρὰ φωνήεντα γίνονται ἐφελκυστικὰ τοῦ ν, οἷον ἐτύφθην ἐδάρην.

Πόθεν μίστυλλον; ἔστι μιστύλλω τὸ εἰς μικρὰ διακόπτω, ὁ

παρατατικὸς ἐμίστυλλον, καὶ οἱ Ἴωνες αὐξήσεις οὐ δέχονται, καὶ γίνεται μίστυλλον. Πόθεν ἐωνοχόει; ἔστιν οἰνοχοῶ ὁ παρατατικὸς οἰνοχόουν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς ω ἐωνοχόει.

Παρακείμενος.

Πόθεν παρμέμβλωκα; ἔστι μελῶ ὁ μέλλων μελήσω, ὁ παρακείμενος μεμέληκα, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω γίνεται μεμέλωκα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, μέμβλωκα, καὶ μετὰ τῆς παρα προθέσεως παρμέμβλωκα. Πόθεν τὸ βεβάασι; ἔστι βῶ, βήσω, βέβηκα, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν βεβήκασι, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ βεβάασι. Πόθεν τὸ πέπτωκα; ἔστι πετῶ πετήσω πεπέτηκα, καὶ κατὰ συγκοπὴν πέπτηκα, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω πέπτωκα. Πόθεν τὸ λέλογχα; ἔστι λέγω τὸ κληρῶ, ὁ μέλλων λέξω, ὁ παρακείμενος λέλεχα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ λέλεγχα, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο λέλογχα.

Διατί ὥσπερ ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων ἐκφέρεται διὰ δασέος τοῦ φ κατὰ τὸν παρακείμενον, καὶ ἡ δευτέρα διὰ του χ, μὴ καὶ ἡ τρίτη διὰ δασέος τοῦ θ ἐκφέρεται; ἐπειδὴ ὁ μέλλων ἐν τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ διὰ διπλοῦ ἐκφέρεται τοῦ ψ, τούτου χάριν καὶ ὁ παρακείμενος διὰ δασέος ἐκφέρεται τοῦ φ· ὁμοίως καὶ ἡ δευτέρα ἔχουσα τὸ ξ ἔχει τὸν παρακείμενον διὰ τοῦ χ· ἡ δὲ τρίτη μὴ ἔχουσα διπλοῦν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ ζ, διὰ τοῦτο οὐκ ἔχει τὸν παρακείμενον διὰ τοῦ ἰδίου δασέος τοῦ θ. Καὶ διατί οὐκ ἔχει ἡ τρίτη ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ ζ; ἐπειδὴ πᾶς μέλλων βαρύτονος πρὸ τῆς ω θέλει ἔχειν τὸ σ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ, οἷον νοήσω, γράψω, λέξω, τὸ γὰρ ψ ἐκ τοῦ π καὶ σ, τὸ δὲ ξ ἐκ τοῦ κ καὶ σ· τὸ δὲ ζ ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ δ καὶ σ, ἀλλὰ ἐκ τοῦ σ καὶ δ· διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύνατο ὁ μέλλων ἔχειν τὸ ζ, ἵνα μὴ εὑρεθῇ πρὸ τὸ ω δυνάμει τὸ δ, καὶ οὐ τὸ σ. καὶ ἄλλως· ἐπειδὴ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ βαρυτόνου ἐνεστῶτος οὐ δύνανται εἶναι χαρακτηριστικὰ βαρυτόνου μέλλοντος, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ζ οὐ δύναται χαρακτηριστικὸν εἶναι ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς τρίτης συζυγίας.

Πόσοι ἡμαρτημένοι παρακείμενοι; τέσσαρες· νέμω, νεμῶ, νενέμηκα· τέμω, τεμῶ, τετέμηκα· δέμω, δεμῶ, δεδέμηκα, ὃ σημαίνει τὸ οἰκοδομῶ· βρέμω, βρεμῶ, βεβρέμηκα, ὃ σημαίνει τὸ κτυπῶ·

ἐξηκολούθησε δὲ αὐτοῖς τὸ μένω μενῶ μεμένηκα, διὰ τὴν καλλιφωνίαν. Καὶ διατί τοῦ νέμω, τέμω, βρέμω, δέμω οὐ γίνονται οἱ παρακείμενοι διὰ τοῦ ἀμεταβόλου καὶ τοῦ κ; διὰ τὸ μηδέποτε εὑρίσκεσθαι τὸ μ πρὸ τοῦ κ μήτε κατὰ σύλληψιν μήτε κατὰ διάστασιν. κατὰ σύλληψιν μὲν, ἐπειδὴ τὰ ὑποταττόμενα τινὶ ἐν συλλήψει ἐὰν ἀντιπροηγήσωνται, ἐν διαστάσει ἀντιπροηγοῦνται, οἷον τὸ ρ ὑποτέτακται τοῦ π, ὡς ἐν τῷ πρῶτος κατὰ σύλληψιν. ἀντιπροηγούμενον δὲ ἐν τῷ ἕρπω κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροηγεῖται. τὸ δὲ μ τοῦ κ ὑποταττόμενον κατὰ σύλληψιν ἐν τῷ ἀκμή. ἐὰν ἀντιπροηγήσηται, οὐ δύναται ἐν διαστάσει ἀντιπροηγεῖσθαι. ἐπειδὴ πᾶσα συλλαβὴ καταλήγουσα εἰς τὸ μ, θέλει ἔχειν τὴν ἑξῆς ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ α, ἢ π ἢ φ ἢ ψ, ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ μ, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύνανται οἱ παρακείμενοι τοῦ νέμω, τέμω, δέμω, βρέμω, δι' ἀμεταβόλου τοῦ μ καὶ τοῦ κ εἶναι.

Πόσα ῥήματα ἐπὶ τῆς ε συζυγία, τῶν βαρυτόνων σεσημείωνται, τὰ μεταβάλλοντα τὸ ἀμετάβολον ἐπὶ τοῦ παρακειμένου; πέντε. τὸ κρίνω κρινῶ κέκρικα· τὸ κλίνω κλινῶ κέκλικα· πλύνω πλυνῶ πέπλυκα· τείνω τενῶ τέτακα· καὶ τὸ κεκέρδακα χωρὶς τοῦ ἀμεταβόλου εὑρίσκεται. Καὶ διατί ταῦτα ἀποβάλλουσι τὸ ἀμετάβολον κατὰ τὸν παρακείμενον; ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων ὅτι τὰ εἰς νω δισύλλαβα, ἑνὶ φωνήεντι παραληγόμενα, ἀποβάλλουσι τὸ ἀμετάβολον κατὰ τὸν παρακείμενον, χωρὶς τοῦ τείνω. Διατί ἡνίκα ὁ μέλλων δι' ἀμεταβόλου ἐκφέρηται, ὁ παρακείμενος δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ κ, καὶ οὐ δι' ἀμεταβόλου μόνου ἢ τοῦ κ μόνου ἐκφέρεται; δι' ἀμεταβόλου μὲν οὐκ ἠδύνατο ἐξενεχθῆναι. ἐπειδὴ ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος οὐδέποτε δι' ἡμιφώνου ἐκφέρεται, ἀλλ' οὔτε τὸ ἀμετάβολον πάλιν ἀποβαλεῖν ἠδύνατο. ἐπειδὴ τὰ ἀμετάβολα, οὔτε ἐν ταῖς τῶν ὀνομάτων κλίσεσιν, οὔτέ ἐν ταῖς τῶν ῥημάτων θέλουσι μεταβάλλεσθαι· ὅθεν καὶ ἀμετάβολα λέγονται. καὶ διὰ τοῦτο ἡνίκα ὁ μέλλων δι' ἀμεταβόλου ἐμφέρηται, ὁ παρακείμενος δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ κ, καὶ οὐ δι' ἀμεταβόλου μόνου ἢ τοῦ κ μόνου.

Διατί τὸ περάσω καὶ φυράσω μακρὸν ἔχουσι τὸ α, τὸ δὲ γελάσω καὶ κλάσω βραχύ; ἐπειδὴ τὰ τῆς β συζυγίας τῶν περισπωμένων ἐὰν ἔχωσι τὸ λ πρὸ τοῦ α, συστέλλουσιν αὐτὸ, οἷον

θλάσω, κλάσω, γελάσω. ἐὰν δὲ τὸ ρ ἢ φωνῆεν ἐκτείνουσιν αὐτὸ, οἷον κοπιάσω, φυράσω, περάσω. Διατί ἐπὶ τοῦ κλαίω κλαύσω καὶ καύσω, ἐπὶ δὲ τοῦ παλαίω καὶ πταίω καὶ παίω οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ ι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα; ἐπεὶ τούτων ὁ μέλλων πλεονάζει τὸ υ. καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ κλαίω καὶ καίω ἀποβάλλουσι τὸ ι, καὶ λέγομεν κλάω καὶ κάω, τούτου χάριν ὁ μέλλων πλεονάζει τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα, καὶ γίνεται κλαύσω καὶ καύσω. ἐπὶ δὲ τοῦ παλαίω καὶ πταίω καὶ παίω οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ ι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα, καὶ τούτου χάριν οὐ πλεονάζει τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα.

Διατί τὸ πνίγω πνίξω, καὶ ἐρύκω ἐρύξω, καὶ ψύχω ψύξω, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνεστῶτος φύσει μακρὸν ἔχουσι τὸ δίχρονον, ἐπὶ δὲ τοῦ μέλλοντος θέσει; ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων ὅτι τὸ ι καὶ τὸ υ οὐκ εἰσὶ φύσει μακρὰ, ἀλλὰ θέσει, εἰ μὴ λόγῳ ἀρχούσης παρωχημένων, ὡς ἐπὶ τοῦ ἰξεύω ἴξευον, τὸ μὲν ἰξεύω θέσει μακρὸν, τὸ δὲ ἴξευον φύσει. οἱ γὰρ παρωχήμενοι ἀπὸ φωνήεντος χρονικῶς αὔξουσι, καὶ τούτου χάριν τὸ πνίγω, ἐρύξω, ψύξω, θέσει μακρὸν ἔχουσι τὸ δίχρονον.

Πότε ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων ἰδίους παρακειμένους; ἡνίκα τὸ ῥῆμα δισύλλαβον, καὶ παραλήγεται ὁ κοινὸς παρακείμενος τῷ ε, τότε τρέπουσι τὸ ε εἰς ο, καὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον, οἷον κλέπτω, κλέψω, κέκλεφα ὁ κοινὸς, καὶ κέκλοφα ὁ Ἀττικὸς, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων, λέγω λέξω λέλεχα ὁ κοινὸς, καὶ λέλοχα ὁ Ἀττικὸς, καὶ πλεονασμῷ τὸ γ λέλογχα· πλέκω πλέξω πέπλεχα ὁ κοινὸς, καὶ πέπλοχα ὁ Ἀττικὸς, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

Διατί τοῦ γράφω ὁ παρακείμενος ἀναδιπλασιάζεται; ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων ὅτι τὰ ἔχοντα ἐν τῷ παρακειμένῳ ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου, τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος, χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ γνω· ταῦτα γὰρ οὐκ ἀναδιπλασιάζονται κατὰ τὸν παρακείμενον, οἷον ἔγνων ἔγνωκα, καὶ οὐ γέγνωκα· ἐγνωσιμάχουν ἐγνωσιμάχηκα, καὶ οὐ γεγνωσιμάχηκα. Διατί ἐπὶ τῶν εἰς ω ἡ ἄρχουσα τοῦ παρακειμένου ἐκ τοῦ παρατατικοῦ κανονίζεται, ἐπὶ δὲ τῶν εἰς μι οὐ κανονίζεται ἐξ αὐτοῦ; ἐπειδὴ ἐὰν ἀπὸ τὸ ἐτίθην καὶ ἐδίδων θελήσωμεν κανονίσαι τὴν

ἄρχουσαν τοῦ παρακειμένου, εὑρεθήσεται ἐτίθηκα καὶ ἐδίδωκα ὅπερ οὐκ ἔστι, δέδωκα γὰρ καὶ τέθεικα ἐστὶν ὁ παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ δώσω καὶ θήσω μέλλοντος, τοῦ η Βοιωτικῶς τραπέντος εἰς τὴν ει δίφθογγον. Διατί τὸ μέμνηκα πέπτωκα κέκτημα, μὴ ἔχοντα ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου, ἀνεδιπλασιάσθησαν; ἐπειδὴ ταῦτα τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς ἀνεδιπλασιάσθησαν. πολλάκις γὰρ καὶ ἐν τῷ μέτρῳ εὑρίσκομεν τὸ μν ἀποτελοῦντα κοινὴν συλλαβὴν ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ,

τὼς μὲν ὁ Μνησάρχιος σφάξεν.

ὁμοίως καὶ τὸ π καὶ τὸ τ, ὡς παρ' Ὁμήρῳ,

Αἰγυπτίῃ τῇ πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.

καὶ τὸ κτ, ὡς παρὰ Τορίνθωνι[a]·

ὑπόνακτος[b] τὸ μέτρον οὐδέν μοι μέλει.

καὶ τούτου χάριν ἀνεδιπλασιάσθησαν. Διατί τὸ ῥερυπωμένα παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ τὸ ῥερίφθαι ἔπος παρὰ Πινδάρῳ, καὶ τὸ ῥεραπισμένῳ νώτῳ παρὰ Ἀνακρέοντι ἐκ τοῦ ρ ἀρχόμενα ἀνεδιπλασιάσθησαν; κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν. εἰ γὰρ ἐγένετο παρὰ τῷ ποιητῇ

τά μοι ἐρρυπωμένα κεῖται,

χωλὸς ηὑρίσκετο ὁ στίχος, ἤμελλε γὰρ εἶναι παλινβάκχειος ἀκάθαρτος. ἡ γὰρ δευτέρα μακρὰ οὔτε εἰς μέρος λόγου ἀπαρτίζει, οὔτε τὴν ἑξῆς ἔχει ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, ὡς τὸ

πλάγχθη ἐπεὶ Τροίης.

Διατί μὴ τοῦ τέτυφα παρακειμένου τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν ἐγένετο διὰ τοῦ η, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε; ἐπειδὴ πᾶν τρίτον πρόσωπον εἰς η καταλῆγον προσθέσει τοῦ σ ποιεῖ τὸ δεύτερον, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ν ποιεῖ τὸ πρῶτον· οἷον ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη, καὶ τούτου χάριν οὐκ ἐγένετο τὸ τρίτον διὰ τοῦ η. Διατί τὸ τετύφασι μακρὸν ἔχει τὸ α; ἐπειδὴ καθόλου τὰ εἰς ι λήγοντα ῥήματα μακρᾷ παραλήγονται, οἷον γράφουσι, λέγουσι, κιχρᾶσι, ζεύγνυσι, οὕτω καὶ τετύφασι. καὶ πῶς παρὰ τῷ Ποιητῇ εὑρίσκονται τὰ εἰς συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ α, οἷον

τιμὴν δέ μοι λελόγχασιν;

[a] Leg. τῷ Ῥίνθωνι. [b] Leg. Ἱππώνακτος.

ἐπὶ τούτων γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ διὰ τὸ μέτρον συστέλλουσι, καὶ οὐ δεῖ τὰ κατὰ ἀνάγκην συνεσταλμένα ἐξετάζειν. Διατί ὅτε ἄρχεται ὁ ἐνεστὼς ἀπὸ τοῦ η ἢ ω ἢ ι, οὐ ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ ἴδιον παρακείμενον; ἐπειδὴ οὐ θέλει ἔχειν Ἀττικὸς παρακείμενος ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ φωνῆεν, οἷον ἀλήλιφα, ἐλήλυθα. ἐὰν δὲ γένηται ἐπὶ τούτων Ἀττικὸς παρακείμενος μέλλει εἶναι ἱκετέτευκα, ὑλυλάκτηκα, ἡβήβηκα, ὠθώθηκα, καὶ λοιπὸν εὑρίσκεται ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ στοιχεῖον, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἐκ τοῦ η καὶ ω καὶ ι καὶ υ ἀρχόμενα ῥήματα, οὐ ποιοῦσιν Ἀττικὸν παρακείμενον· σεσημείωται τὸ ὑφήβασται ἀπὸ τοῦ υ ἀρχόμενον. καὶ ἄλλως, οὐδέποτε Ἀττικὸς παρακείμενος ἀπὸ μακρᾶς ἄρχεται.

Πόθεν τὸ ὑφήβασται; ἔστιν ὑφάζω ὑφάσω ὕφακα ὕφασμαι, τὸ τρίτον ὕφασται, καὶ Ἀττικῶς ὑφύφασται, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς η ὑφήβασται. Καὶ διατί τὸ υ μὴ ἔχον ἀντίστοιχον ἐτράπη εἰς η; ἐπειδὴ καὶ τὸ η εἰς υ τρέπεται, ὡς ἐν τῷ ἅλμη, ἁλμηρὸς καὶ ἁλμυρός. Πόθεν τὸ ἀλαλύκτημαι, καὶ ἀλάλημαι, καὶ ἄραρε, Ἀττικοὶ παρακείμενοι ἔχουσιν ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ στοιχεῖον; ἐπειδὴ ταῦτα πεπονθότα εἰσιν· ἔστι γὰρ ἀλυκτῶ, ἀλυκτήσω, ἠλύκτηκα ἠλύκτημαι, καὶ Ἀττικὸς ἠλαλύκτημαι, καὶ κατὰ συστολὴν τοῦ η εἰς α ἀλαλύκτημαι, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως.

Πόθεν ἀγήοχα, ἔστιν ἄγω, ἄξω, ἦχα, ὁ Ἀττικὸς ἄηχα. καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἀττικοὶ παρακείμενοι ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ φυλάττουσι σύμφωνον, ἐπλεόνασεν ἡ τρίτη συλλαβὴ καὶ γέγονεν ἀγήγοχα καὶ ἀγήοχα. Πόθεν ἐνήνοχα; ἔστιν ἐνέγκω ἐνέγξω ἤνεγχα, ὁ Ἀττικὸς ἐνήνεγχα καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς ο καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ ἐνήνοχα. Πόθεν ἐδήδοκα; ἔστιν ἔδω τὸ ἐσθίω, ὁ μέλλων ἔσω, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ἦδα, καὶ ὁ Ἀττικὸς ἔδηδα, ἐξ οὗ καὶ

λέων κατὰ ταύρου ἐδηδώς.

τούτου ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος ἧκα, καὶ ὁ Ἀττικὸς ἔδηκα, καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἀττικοὶ παρακείμενοι ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον θέλουσιν ἔχειν, ἐπλεόνασεν ἡ δο συλλαβὴ καὶ γέγονεν ἐδήδοκα.

Πόθεν τὸ ἐρήρικα διὰ τοῦ ι; ἔστιν ἐρίζω τὸ σημαῖνον τὸ φιλονεικῶ ὁ μέλλων ἐρίσω ὁ παρακείμενος ἤρικα, καὶ ὁ Ἀττικὸς ἐρήρικα. Πόθεν τὸ ἐρήρεικα, τὸ διὰ τῆς ει διφθόγγου; ἀπὸ τοῦ ἐρείδω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐπερείδομαι ὁ μέλλων ἐρείσω, ὁ παρακείμενος εἴρηκα, καὶ ὁ Ἀττικὸς ἐρήρεικα. καὶ διατί ὁ ἐρήρεικα Ἀττικὸς παρακείμενος τὴν τρίτην συλλαβὴν φύσει μακρὰν ἔχει; ἐμάθομεν γὰρ ὅτι καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν συστέλλουσι. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐρήρικα τοῦ σημαίνοντος τὸ φιλονεικῶ, ἐπειδὴ ἐκεῖνο διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ ἵνα μὴ σενεμπέσῃ αὐτῷ.

Διατί ἐπὶ τοῦ ἀριστεύω ἠρίστευκα οὐ ποιοῦσιν Ἀττικοὶ ἴδιον παρακείμενον; ἐπειδὴ κατὰ τύχην ἐπιλέλοιπεν ἐπὶ τούτου τοῦ ῥήματος ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος. πῶς συστέλλεται ἡ τρίτη συλλαβὴ τοῦ Ἀττικοῦ παρακειμένου; ἰστέον ὅτι τὸ μὲν η εἰς ε συστέλλεται, οἷον ἀλήθω ἀλήσω ἤληκα καὶ ἀθήλεκα ὁ Ἀττικός, τὸ δὲ ω εἰς ο οἷον ἐρωτῶ ἐρωτήσω ἠρώτηκα ἐρηρότηκα ὁ Ἀττικός. ἡ δὲ ει δίφθογγος καὶ ἡ ευ ἀποβάλλουσι τὸ προτακτικὸν φωνῆεν, τουτέστι τὸ ε, καὶ φυλάττει ἡ μὲν ει τὸ ι ἡ δὲ ευ τὸ υ, οἷον ἀλείφω ἤλειφα ἀλήλιφα. ἐλεύθω ἤλευθα καὶ ἐλήλυθα. ἡ δὲ ου δίφθογγος τὸ ο ἀποβάλλει, οἷον ἀκούω, ἤκουα καὶ ἀκήκοα. ἡ δὲ οι δίφθογγος ἀποβάλλει τὸ ι καὶ φυλάττει τὸ ο, οἷον ἑτοιμάζω ἡτοίμακα καὶ ἑτητόμακα.

Ποσασύλλαβος θέλει εἶναι ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος; τὸ ἐλάχιστον τετρασυλλαβεῖν θέλει, οἷον ὀμώμοκα, ἀγήγοχα, ἀλήλιφα, ἐδήδοκα, ἐγήγερμαι, ἀλήλιμμαι, ἐρήρισται. θέλει γὰρ ἔχειν τὴν ἄρχουσαν τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην συλλαβὴν διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου, καὶ τὴν τετάρτην χαρακτηριστικὴν τοῦ παρακειμένου. καὶ ποσασύλλαβος θέλει εἶναι ὁ μέσος Ἀττικὸς παρακείμενος; ὁ μέσος Ἀττικὸς παρακείμενος, τὸ ἐλάχιστον τρισυλλαβεῖν θέλει, οἷον ὄλωλα, ὄπωπα, ὄδωδα, ὄρωρα, ὄμωμα. θέλει γὰρ ἔχειν τὴν ἄρχουσαν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ ἐν τῇ β καὶ γ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον. φυλάσσει δὲ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ συλλαβῇ καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου παρακειμένου.

Πότε ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένου τοῦ ἐνεστῶτος ἰδίους παρακειμένους; ἡνίκα ἀπὸ ἀμεταβόλου ἄρχεται ὁ

ἐνεστὼς πολλάκις ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ ἴδιον παρακείμενον, ἀφαιρούμενοι τὸ ἀμετάβολον ἐκ τοῦ κοινοῦ παρακειμένου καὶ προστιθέντες τὸ ι, οἷον λήβω λέληφα καὶ εἴληφα, λήχω λέληχα καὶ εἴληχα τὸ ἐκληρωσάμην· μείρω μέμαρκα καὶ εἴμαρκα καὶ εἴμαρμαι, ὅθεν καὶ εἱμαρμένη. Διατί ἐπενοήσαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀττικὸν παρακείμενον; ἐπειδὴ ὁ παρακείμενος πέφυκε διὰ συμφώνου ἀναδιπλασιάζεσθαι, οἷον τέτυφα, πεποίηκα, τούτου χάριν ἐπενόησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἴδιον παρακείμενον, ἵνα εὑρεθῇ καὶ διὰ φωνήεντος ἀναδιπλασιαζόμενος ὁ παρακείμενος, οἷον ἀλήλιφα, ἐλήλυθα.

Μέσος παρακείμενος.

Πόθεν τὸ δέδοικα; ἔστι δείω τὸ σημαῖνον τὸ φοβοῦμαι, ὁ μέλλων δείσω, ὁ παρακείμενος δέδεικα, ὁ μέσος δέδοια, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ δέδοικα. Πόθεν τὸ εἴωθα; ἔστιν ἔθω τὸ ἐξ ἔθους τί διαπράττομαι, ὁ μέλλων ἔσω, ὁ παρακείμενος εἶκα, ὁ μέσος εἶθα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω εἴωθα. Πόθεν τὸ ἔμμορε; ἔστι μείρω τὸ μερίζω, ὁ μέλλων μερῶ, ὁ παρακείμενος μέμαρκα, ὁ μέσος μέμορα, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν τῶν στοιχείων γίνεται ἔμμορα. Πόθεν τὸ οἶδα; ἔστιν εἴδω τὸ σημαῖνον τὸ γινώσκω, ὁ παρακείμενος εἶκα, ὁ μέσος εἶδα, καὶ Αἰολικῶς ἐτράπη τὸ ε εἰς ο, καὶ ἐγένετο οἶδα, καὶ ἐν τῷ σύνοιδα ἀνεβίβασε τὸν τόνον ὡς Αἰολικόν.

Πόθεν τὸ οἶσθα; ἔστιν εἴδω τὸ γινώσκω, ὁ μέσος παρακείμενος οἶδα, ὁ ὑπερσυντελικὸς οἴδειν, τὸ δεύτερον οἴδεις, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς θα συλλαβῆς οἴδεισθα, καὶ ἐν συγκοπῇ οἶσθα. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι γίνεται ῥῆμα οἰδῶ, καὶ ἐκ τούτου οἴδημι, τὸ β οἴδης, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς θα συλλαβῆς καὶ ἐν συγκοπῇ οἶσθα. Πόθεν ἔοικα; ἔστιν εἴκω τὸ ὁμοιῶ, ὁ μέσος παρακείμενος εἶκα, καὶ διαλύσει τῆς ει διφθόγγου ἔϊκα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ἔοικα. ἢ παρὰ τὸ εἴκω, καὶ μέσος παρακείμενος οἶκα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἔοικα. Πόθεν τὸ πέπονθα; ἔστι πονῶ, πονήσω, ὁ μέλλων παρακείμενος πεπόνηκα, ὁ μέσος πέπονα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ πέπονθα.

Διατί εἰσὶν ἓξ χρόνοι, ἐνεστώς, παρατατικός, παρακείμενος, ὑπερσυντελικός, ἀόριστος, καὶ μέλλων; ἐπειδὴ καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς κίνησις ἑξαχῶς γίνεται. ἢ γὰρ ἔμπροσθεν κινούμεθα, ἢ ἐπὶ τὰ

ὀπίσω, ἢ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ, ἢ ἄνω ἢ κάτω, καὶ τούτου χάριν ἡ χρονικὴ κίνησις παρὰ τοῖς γραμματικοῖς ἐν τοῖς ῥήμασιν ἐξαχῶς γίνεται. Τί ἐστι μέση διάθεσις; ἡ ἑκατέρου μετέχουσα, ὥσπερ τὸ φαιὸν ὁ λευκοῦ καὶ μέλανος ἑκατέρων μετέχει.

Πόσα οὐδέτερα ῥήματα; τρία, ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω. πόθεν τὸ σκάπτω καὶ βλάπτω; ἀπὸ τοῦ σκάφω καὶ βλάβω, ἐξ οὗ καὶ βλάβεται, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς π καὶ τοῦ φ εἰς π, γίνεται βλάπτω καὶ σκάπτω. Τοῦ ἐνεστῶτος ἐκφερομένου διὰ τοῦ β συμφώνου, καὶ τὸ ῥηματικὸν ὄνομα ὁμοίως διὰ τοῦ β συμφώνου, ὁ μέσος παρακείμενος διὰ ποίου συμφώνου σύγκειται; ὁμοίως αὐτὸς διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων ἐκφέρεται, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ ῥέγκω, ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ῥόγχος, ὁ μέσος παρακείμενος ἔραγχα. Πόθεν τὸ ἤϊε, ὅθεν τὸ

ὅδ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς;

παρὰ τὸ εἴω τὸ σημαῖνον τὸ πορεύομαι, ὁ μέλλων εἴσω, ὁ μέσος παρακείμενος εἶα, καὶ ἐν διαλύσει τῆς ει διφθόγγου ἔϊα, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ἤϊα, καὶ τὸ γ ἤϊε.

Πότε ἐπιλιμπάνουσιν οἱ μέσοι παρακείμενοι; ἡνίκα ἀπὸ περισπωμένων ῥημάτων εὑρεθῇ ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος τρισύλλαβος ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενος, ἢ ἀπὸ τοῦ ε, οἷον θλῶ, θλάσω, τέθλακα· σμῶ, σμήσω, ἔσμηκα· δρῶ, δράσω, ἔδρακα· ζῶ, ζήσω, ἔζημα. Διατί οὐκ ἐγένετο τὸ ἐπὶ τούτων μέσος παρακείμενος; ἐπειδὴ εἰ ἐγένοντο τὸ ἐπὶ τούτων μέσοι παρακείμενοι, ἤμελλον οἱ μέσοι μιᾷ συλλαβῇ [ἢ] ἐνδεῖν τῶν ἐνεργητικῶν παρακειμένων. καὶ εἶχον εἰς δισυλλαβίαν περιπεσεῖν, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. σπανίως γὰρ εὑρίσκεται δισύλλαβος μέσος παρακείμενος.

Ἐπὶ ποίας συζυγίας τῶν περισπωμένων εὑρίσκονται μέσοι παρακείμενοι καὶ ἀόριστοι δεύτεροι; ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων σπανίως εὑρίσκονται μέσοι παρακείμενοι, καὶ ἀόριστοι δεύτεροι, οἷον κτυπῶ κτυπεῖς, ἔκτυπα· δουπῶ δουπεῖς δέδουπα· μυκῶ μυκᾷς, μέμυκα. ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων, οὔτε μέσος παρακείμενος εὑρίσκεται, οὔτε δεύτερος ἀόριστος. Πότε ἰσοσυλλαβεῖ ὁ μέσος παρακείμενος τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ καὶ πότε ἐνδεῖ; ἡνίκα ὁ ἐνεστὼς καὶ ὁ μέλλων ἰσοσυλλαβῶσιν ὡς ἐπὶ τῶν βαρυτόνων, οἷον λέλειφα, λέλοιβα,

ἐὰν δὲ περιττοσυλλαβῇ ὁ μέλων τοῦ ἐνεστῶτος, τότε καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ἐνδεῖ τοῦ ἐνεργητικοῦ, οἷον κτυπῶ κτυπήσω ἐκτύπηκα· ὀφειλῶ ὀφειλήσω ὠφείληκα ὤφειλα. Πόθεν πέφρικα; ἔστι φρίσσω φρίξω πέφριχα, καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων ἐτράπη τὸ χ εἰς κ καὶ ἐγένετο πέφρικα.

Πόθεν λέγει ὁ Ἀπολλώνιος τὸ δέδοικα; ἔστι δίδω ἐνεστὼς, ὁ μέλλων δείσω, ὁ μέσος παρακείμενος δέδοιδα, καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τοῦ δ ἐτράπη τὸ τελευταῖον δ εἰς κ, καὶ γέγονε δέδοικα. Πόθεν ἔοργα; ἔστι ῥέζω, ὁ μέλλων ῥέξω, ὁ μέσος παρακείμενος ἔρρογα, καὶ τοῦ μὲν ἑνὸς ρ ἀποβληθέντος, τοῦ δὲ ἑτέρου καθυπερβιβασθέντος, γίνεται ἔοργα. Πόθεν τὸ ἔολπα; ἔστιν ἔλπω, ὁ μέλλων ἔλψω, ὁ μέσος παρακείμενος ἦλπα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ἤολπα, καὶ κατὰ συστολὴν τοῦ η εἰς ε ἔολπα. ἢ ἐκ τοῦ ἔλπω λόγῳ παραληγούσης, ὁ μέσος παρακείμενος ὄλπα, καὶ πηεονασμῷ τοῦ ε ἔολπα. Πόθεν τὸ ἔμμορε; ἐκ τοῦ μορῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐπιτυγχάνω. ὁ μέλλων μορήσω, ὁ παρακείμενος μεμόρηκα, ὁ μέσος μέμορα, καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔμορον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἔμμορον, καὶ τὸ τρίτον ἔμμορε.

Πόθεν τὸ πέποσθε;

Ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.

πήθω τὸ σημαῖνον τὸ πανθάνω, ὁ μέλλων πήσω, ὁ παρακείμενος πέπηκα, ὁ παθητικὸς πέπησμαι, καὶ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν πεπήσμεθα, καὶ τὸ δεύτερον πέπησθε, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ο πέποσθε. Πόθεν τὸ ἐγρηγόρθασεν; ἔστιν ἐγείρω, ὁ μέλλων ἐγερῶ, ὁ παρακείμενος ἤγερκα, ὁ μέσος ἤγερα, καὶ ὁ Ἀττικὸς ἐγήγερα, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ο καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ρ ἐγρήγορθα, καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐγρηγόρθασιν.

Ὑπερσυντελικός.

Εἱστήκειν, παρὰ τὸ ἑστήκω ἑστήξω, ἐξ οὗ τὸ

ἑστήξω τὸ τεῖχος ἐπ' ἀρχαίοισι θεμέθλοις

παρὰ Καλλιμάχῳ. τοῦ δὲ ἑστήκω ὁ μέσος παρακείμενος ἕστηκα, ὁ ὑπερσυντελικὸς ἑστήκειν, καὶ διὰ τὸ μὴ συνεμπεσεῖν κατὰ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος, προσέλαβε τὸ ι καὶ γέγονεν εἱστήκειν. Καὶ διατί μὴ κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον

πρόσωπον μόνον προσέλαβε τὸ ι ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ πρῶτον. ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο μόνον κατὰ τὸ β καὶ γ πρόσωπον προσλαβεῖν τὸ ι, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ πρῶτον· τὰ γὰρ τρία πρόσωπα συνάρχεσθαι θέλουσιν ἀλλήλοις, οἷον τύπτω τύπτεις τύπτει· ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. τούτου χάριν προσέλαβε τὸ ι κατὰ τὸ πρῶτον, καὶ γέγονεν εἱστήκειν, εἱστήκεις, εἱστήκει.

Διατί ὅτε ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται ὁ ἐνεστὼς, οὐκ αὔξάνει τὴν ἄρχουσαν τοῦ ὑπερσυντελικοῦ ὁ παρακείμενος, ὥσπερ ὁ ἐνεστὼς τοῦ παρατατικοῦ καὶ ὁ μέλλων τοῦ ἀορίστου; ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι καθόλου οἱοσδήποτε ἐκ τῶν παρῳχημένων, ἐὰν ἀπὸ μακρᾶς αὔξηται ἢ φύσει ἢ θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἔχει ἀρχομένους καὶ τοὺς λοιποὺς παρῳχημένους, οἷον ἔστελλον, ἔσταλκα, ἔστειλα. ἔφθειρον, ἔφθαρκα, ἔφθειρα· ἔρραπτον, ἔρραφα, ἔρραψα· ἠλέουν· ἠλέηκα, ἠλέησα. καὶ διὰ τοῦτο ὅτε ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται ὁ παρακείμενος, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ ὑπερσυντελικός. Καὶ πῶς ὅτε ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος, αὔξάνει τὴν ἄρχουσαν τοῦ ὑπερσυντελικοῦ, οἷον ἀλήλιφα, ἠληλίφειν· ἀγήγοχα ἠγηγόχειν; ἰστέον ὅτι ταῦτα διαλέκτων εἰσὶν ἰδιώματα, καὶ οὐκ ἀναγκαῖα εἰσὶν εἰς ἀνατροπὴν τῶν κοινῶν. σεσημείωται δὲ ἐν τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις Ἀττικοῖς παρακειμένοις ὁ ἐληλύθειν ὑπερσυντελικός. οὐκ αὔξάνει γὰρ τὴν ἄρχουσαν. Καὶ πῶς ὁ ἐώλπειν καὶ ὁ ἐώργειν καὶ ὁ ἐώκειν ὑπερσυντελικοὶ ὄντες οὐ μεγεθύνουσι τὴν ἄρχουσαν; ἰστέον ὅτι ταῦτα ὑπερβιβασμὸν ἀνεδέξατο τοῦ χρόνου. ἔστι γὰρ ὁ μέσος παρακείμενος ἔολπα, ἔοργα, ἔοικα. καὶ ὀφείλει εἶναι ὁ ὑπερσυντελικὸς ἠόλπειν, ἠόργειν, ἠοίκειν, ἀλλὰ τῆς προτέρας συλλαβῆς συσταλείσης εἰς τὸ ε, καὶ τῆς δευτέρας ἐκτανθείσης εἰς τὸ ω, γέγονεν ἐώλπειν, ἐώργειν, ἐώκειν.

Πῶς διαλύουσιν οἱ Ἴωνες τὴν ει δίφθογγον τὴν οὖσαν ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ εἰς ε καὶ α, ἐτετύφειν, ἐτετύφεα. ἐπεποιήκειν, ἐπεποιήκεα, τοῦ ν ἀποβληθέντος; ἐπειδὴ τὸ α ἀποβλητικόν ἐστιν, οἷον Ξέρξην Ξέρξεα· ἣν ἕα· οἷον

ἧκε ζῶσα μενηνὸς ἕα χαλκοῖο τυπῇσιν.

τὸ δὲ ἔμυσαν καὶ ἔτυψαν ἀπὸ κλίσεως ἔχουσι τὸ ν, καὶ οὐ κατὰ πάθος, ὥσπερ καὶ ταῦτα. Καὶ διατί οἱ Ἴωνες ἐπὶ μὲν τοῦ πρώ-

του προσώπου τὴν ει δίφθογγον εἰς εα διαλύουσιν, ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου εἰς δύο εε; ἐπειδὴ τὸ α χαρακτηριστικόν ἐστι πρώτου προσώπου, οὐ μὴν τὸ ε, οἷον ἔγραψα, ἔτυψα. καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου εἰς ε καὶ α διαλύουσι. τὸ δὲ ε τρίτου προσώπου, οἷον ἔτυπτε, ἔλεγε. τὸ γὰρ ἐβόα ἀπὸ τοῦ ἐβόαε γέγονε, καὶ τούτου χάριν ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου τὴν ει δίφθογγον εἰς δύο εε διαλύουσι.

Ποῦ συναιροῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ διαλυθὲν ἐκ τῆς ει διφθόγγου. παρὰ τοῖς Ἴωσιν εἰς η, ἐπεποιήκεα ἐπεποιήκειν· ὅθεν καὶ τὸ ἐκεχήνην ἐγὼ διὰ τοῦ η παρὰ Ἀριστοφάνει,

ὅτε δὴ ἐκεχήνην προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον.

Διατί τὰ περισπώμενα οὐ ποιοῦσιν ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἰς αν, οἷον ἐποιοῦσαν; ἐπειδὴ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς μακρὰ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἑνικῶν φύσει, ἀλλ' ἐκ συναιρέσεως· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐποίεον γέγονε τὸ ἐποίουν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐβόαον τὸ ἐβόων, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐχρύσοον τὸ ἐχρύσουν, καὶ διὰ τοῦτο οὐ ποιοῦσι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰς αν.

Περὶ ἀορίστου πρώτου.

Πότερον ὁ πρῶτος ἀόριστος φύσει μακρᾷ παραλήγει ἢ θέσει; Ἰστέον ὅτι ὁ πρῶτος ἀόριστος ποτὲ μὲν φύσει μακρᾷ παραλήγει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐποίησα, ἐνόησα, ἐστεφάνωσα· πότε δὲ θέσει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔτυψα, ἔγραψα, ἔνυξα· πότε δὲ καὶ φύσει καὶ θέσει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἤλειψα, ἤμειψα. ταῦτα γὰρ καὶ φύσει μακρᾷ παραλήγει καθὰ ὅτι τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγει, καὶ θέσει καθὸ ἔχουσι διπλοῦν σύμφωνον ἐπιφερόμενον. πότε δὲ βραχείᾳ παραλήγει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐτέλεσα, ἐσύρισα, ἐγέλασα. ὅθεν ἀναλογώτεροι εἰσὶν οἱ ποιηταὶ διπλασιάζοντες τὸ σ, ἵνα μακρᾷ παραλήγωνται, ἐτέλεσσα γὰρ καὶ ἐσύρισσα ἐστὶ, καὶ ἐγέλασσα λέγουσιν.

Διατί σεσημείωται ὁ εἶπα καὶ ὁ ἤνεγκα καὶ ἔδωκα, καὶ ἔθηκα, ἧκα, ἀόριστοι; ἐπειδὴ οὐκ ἐφύλαξαν τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, καὶ ὅτι διὰ ἀφώνου ἐξηνέχθησαν. οὐδέποτε δὲ ὁ πρῶτος ἀόριστος διὰ ἀφώνου ἐκφέρεται, ἀλλὰ δι' ἑνὸς τῶν ζ ἡμιφώνων, λ μ ν ρ σ ξ ψ. Διατί πέντε ὄντων σεσημειωμένων ἀορίστων, λέγω δὴ τοῦ εἶπα, καὶ ἤνεγκα, ἔθηκα, ἔδωκα, ἧκα, ὁ μὲν εἶπα καὶ ἤνεγκα κλί-

νονται εἰς τὰς μετοχὰς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐγκλίσεις, ὁ δὲ ἔθηκα, ἔδωκα, ἧκα οὐ κλίνονται; ἐπειδὴ ὁ εἶπα καὶ ὁ ἤνεγκα οὐκ ἔχουσι μέλλοντας ἐν χρήσει τοὺς ὀφείλοντας ἐλέγξαι τὴν παραλογίαν αὐτῶν, ὁ γὰρ ἔψω καὶ ἐνέξω μέλλοντες οὐκ εἰσὶν ἐν χρήσει· τούτου χάριν οὐ κωλύονται κλίνεσθαι καὶ εἰς τὰς μετοχὰς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐγκλίσεις. ὁ δὲ ἔδωκα, ἔθηκα, ἧκα, ἐπειδὴ ἔχουσι μέλλοντας ἐν χρήσει, τοὺς ὀφείλοντας ἐλέγξαι τὸν παραλογίαν αὐτῶν, τὸν δώσω, θήσω, ἥσω, τούτου χάριν κωλύονται κλίνεσθαι καὶ εἰς τὰς μετοχὰς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐγκλίσεις.

Πόθεν τὸ δόσαν;

δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.

ἔστι δίδωμι, δώσω, καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδων· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἔδομεν, καὶ τὸ τρίτον ἔδοσαν, καὶ ποιητικῶς δόσαν. οἱ γὰρ ποιηταὶ πολλάκις συναρχομένους ποιοῦσι τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν, οἷον ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε, τύπτε.

Ἀορίστου δευτέρου.

Διατί οἱ ἓξ μόνον χρόνοι ἀριθμοῦνται, οἷον ἐνεστὼς, παρατατικὸς, παρακείμενος, ὑπερσυντελικὸς, ἀόριστος, καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος καὶ ὁ μέλλων οὐκ ἀριθμοῦνται; διὰ τὸ τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον ἀόριστον ὑπὸ ἕνα χρόνον ἄγεσθαι, καὶ διὰ τὸ τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον μέλλοντα ὁμοίως ὑπὸ ἕνα χρόνον ἐνάγεσθαι, δύο γὰρ σημαινόμενα εἰς τοὺς δ. Διατί ἀπὸ μὲν βαρυτόνων θεμάτων ἰσοσυλλαβεῖ ὁ δεύτερος ἀόριστος τῷ πρώτῳ ἀορίστῳ, ἀπὸ δὲ περισπωμένων μιᾷ αὐτοῦ ἐνδεῖ; ἐπειδὴ ἡνίκα βαρύνεται τὸ θέμα ὁ πρῶτος μέλλων καὶ ὁ δεύτερος ἰσοσυλλαβοῦσιν, οἷον τύπτω, τύψω, τυπῶ, κείρω κερῶ, καρῶ. τούτου χάριν τότε καὶ ὁ πρῶτος ἀόριστος καὶ ὁ δεύτερος ἰσοσυλλαβοῦσιν. ἡνίκα δὲ περισπᾶται, τὸ θέμα ἐνδεῖ μιᾷ συλλαβῇ ὁ β μέλλων τοῦ πρώτου μέλλοντος, οἷον κτυπῶ, κτυπήσω, κτυπῶ· δουπῶ, δουπήσω, δουπῶ. τούτου χάριν τότε καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ πρώτου μιᾷ συλλαβῇ, οἷον ἐκτύπησα, ἔκτυπον· ἐδούπησα, ἔδουπον.

Πόθεν διακρίνονται οἱ β μέλλοντες ἀπὸ τῶν περισπωμένων; ἐκ τῶν ἰδίων ἐνεστώτων ἐκ τῆς ἐντελείας. οἱ γὰρ β μέλλοντες οὐκ ἔχουσιν ἐντέλειαν, οἷον κτυπέω, δουπέω. οἱ δὲ ἐνεστῶτες ἔχουσι,

κτυπέω κτυπῶ, δουπέω δουπῶ, ποιέω ποιῶ, καὶ ἐκ τούτου διακρίνονται. Πόθεν διακρίνονται οἱ β ἀόριστοι ἀπὸ τῶν παρατατικῶν συνεμπίπτοντες αὐτοῖς, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔγραφον, ἔλεγον; ἐκ τῶν μετοχῶν. αἱ γὰρ μετοχαὶ τῶν παρατατικῶν βαρύνονται, οἷον ἔτυπτον τύπτων, ἔκοπτον κόπτων, ἔρραπτον ῥάπτων. αἱ δὲ τῶν β ἀορίστων ὀξύνονται, οἷον τυπὼν, λαβὼν, φαγὼν, δραμὼν, χωρὶς τοῦ πέφνων, τέμνων, κάμνων, λέγων, γράφων. ταῦτα γὰρ δευτέρου ἀορίστου ὄντα βαρύνονται. ὅθεν τοῦ ἔγραφον καὶ ἔλεγον β ἀορίστου τὰ παθητικὰ ἐγράφην καὶ ἐλέγην.

Πότε συστέλλεται ἡ παραλήγουσα τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἐπὶ τῶν περισπωμένων, καὶ πότε φυλάττεται μακρά; ὥς φησι Φιλόπονος, ὅτι τὰ ἔχοντα δύο σύμφωνα φυλάττουσι μακρὰν τὴν παραλήγουσαν τοῦ β ἀορίστου ἐπὶ τῶν περισπωμένων, οἷον χραισμῶ ἔχραισμον, ὀλισθῶ ὤλισθον, βλαστῶ, ἔβλαστον, ἁμαρτῶ, ἥμαρτον. τὰ δὲ μὴ ἔχοντα σύμφωνον β συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ β ἀορίστου, οἷον λήκω ἔλακον. χωρὶς τοῦ δουπῶ, ἔδουπον, καὶ ποιῶ ἔποιον καὶ εὑρῶ εὗρον. Διατί τὸ ἦλθον καὶ εἶπον ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων ὄντα φύσει μακρᾷ παραλήγεται; ἐπειδὴ ταῦτα λόγῳ ἀρχούσης ἐφύλαξαν τὴν μακρὰν, καὶ γὰρ δισύλλαβα ὄντα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἄρχουσαν καὶ παραλήγουσαν. Καὶ διατί τὸ εἶπον, εἰ λόγῳ ἀρχούσης προσέλαβε τὸ ι, οὐκ ἀποβάλλει αὐτὸ ἐν ταῖς μετοχαῖς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεσι; τὰ γὰρ λόγῳ ἀρχούσης αὐξανόμενα ἀποβάλλονται καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεσι.

Διατί ἡ εἰπὼν μετοχὴ οὐκ ἀποβάλλει τὸ ι καὶ γίνεται ἐπών; ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ ἐπὼν μετοχῇ τῇ σημαινούσῃ τὸ ὑπάρχω. ἔστι γὰρ ὢν, καὶ ἐν συνθέσει γίνεται ἐπὼν ὥσπερ συνὼν καὶ παρών. καὶ ἄλλως, ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶς δεύτερος ἀόριστος συναρχόμενος τῷ πρώτῳ ἔχων ἀόριστον ἐν τῇ ὁριστικῇ ἐγκλίσει, συνάρχεται αὐτῷ καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεσιν, οἷον ἔτυψα, ἔτυπον, τύψαι, τυπεῖν, τύψαιμι, τύποιμι, τύψον, τύπε, ἐὰν τύψω, ἐὰν τυπῶ, τύψας, τυπὼν, οὕτω καὶ εἶπα, εἰπών. καὶ τούτου χάριν ὁ εἰπὼν β ἀόριστος οὐκ ἀποβάλλει τὸ ι ἐν ταῖς μετοχαῖς οὔτε ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεσι. Καὶ διατί ὁ εἶπα ἀόριστος οὐκ ἀποβάλλει τὸ ι ἐν ταῖς μετοχαῖς καὶ

ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεσιν; ἐπειδὴ οὐ προσέλαβε τὸ ι λόγῳ ἀρχούσης, ἀλλὰ λόγῳ παραληγούσης τῆς θέσει μακρᾶς μετελθούσης εἰς φύσει μακράν. τὰ δὲ λόγῳ παραληγούσης μετερχόμενα οὐ μεταβάλλονται οὔτε ἐν ταῖς μετοχαῖς οὔτε ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεσιν, οἷον κερῶ, ἔκειρον, κείρας, κείραιμι, κείρων, ἐὰν κείρω.

Πότε τὸ ἴδον δευτέρου ἀορίστου γράφεται διὰ τοῦ ι, καὶ πότε διὰ τῆς ει διφθόγγου; λόγῳ μὲν ἀρχούσης διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, οἷον

> εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς πεπαλόεσσαν ἐλθών.

λόγῳ δὲ παραληγούσης διὰ τοῦ ι γράφεται,

> οὐκ ἴδον, οὐ πιθόμην.

Διατί τὸ ἰδοῦ προστακτικὸν μέσου ἀορίστου ὂν περισπᾶται, ὥς φησιν Ἡρωδιανός; ὅτι οὐ πάντα τὰ προστακτικὰ τοῦ μέσου ἀορίστου δευτέρου περισπῶνται, καὶ παρατίθεται αὐτοῦ τὸ ἰδοὺ δεικτικὸν καὶ τὸ ἀφίκου. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἰδοὺ δεικτικὸν ἐπίρρημα. Πόθεν τὸ ἤμβροτον, ὃ σημαίνει τὸ ἥμαρτον; ἔστιν ἁμαρτῶ, ὁ μέλλων ἁμαρτήσω, ὁ β ἀόριστος ἥμαρτον, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β ἤμβροτον. Καὶ διατί ἐπλεόνασε τὸ β; ἐπειδὴ τὸ μ πρὸ τοῦ ρ, οὔτε ἐν συλλήψει δύναται εἶναι οὔτε ἐν διαστάσει. ἐν συλλήψει μὲν, ἐπειδὴ ἀμετάβολον ἀμεταβόλου οὐ προηγεῖται κατὰ σύλληψιν, πλὴν τοῦ μ τοῦ ν, οἷον μνᾶ, μνεία. ἐν διαστάσει δὲ οὐκ ἠδύνατο εἶναι τὸ μ πρὸ τοῦ ρ, ἐπειδὴ τὸ ρ οὐ θέλει ἕτερον σύμφωνον πρὸ ἑαυτοῦ, εἰ μὴ τὸ ρ, οἷον ἔρριπτον, ἐπίρρημα, ἄρρωστος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπλεόνασε τὸ β, καὶ γέγονεν ἤμβροτον.

Πότε δεῖ λέγειν ἔπληγον καὶ πότε ἔπλαγον; εἰ μὲν σωματικῶς ᾖ, δεῖ λέγειν ἔπληγον διὰ τοῦ η, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπλήγην· εἰ δὲ ψυχικῶς ᾖ, δεῖ λέγειν ἔπλαγον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπλάγην καὶ ἐξεπλάγην καὶ κατεπλάγην. ὁ δὲ ποιητὴς ἐπὶ τῆς ψυχικῆς διαθέσεως κατεπλήγην εἶπε διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου. τὸ αὐτὸ δὲ λέγω καὶ ἐπὶ τοῦ πονῶ, πονέσω, καὶ πονήσω. δεῖ λέγειν σωματικῶς μὲν διὰ τοῦ ε, ψυχικῶς δὲ διὰ τοῦ η.

Πόθεν τὸ ἔπεφνον; ἔστι φένω καὶ σημαίνει τὸ φονεύω. ὅπερ

γέγονεν ἐκ τοῦ φῶ τοῦ φονεύω, ὁ β ἀόριστος ἔφενον, καὶ ἐπέφενον, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔπεφνον. Πόθεν τὸ τετύκοντο, ὃ σημαίνει τὸ κατεσκεύασαν; ἔστι τεύχω τὸ κατασκευάζω, ὁ β ἀόριστος ἔτυχον, ὁ μέσος ἐτυχόμην, καὶ τὸ γ τῶν πληθυντικῶν ἐτύχοντο, καὶ κατὰ διπλασιασμὸν τοῦ τ καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ τετύκοντο, οἷον

τετύκοντο δὲ δαῖτα.

Πῶς συστέλλεται ἡ παραλήγουσα τοῦ β ἀορίστου; ἰστέον ὅτι ὁ β ἀόριστος διχρόνῳ ὀφείλει παραλήγειν, ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ τρώγω ἔτραγον, τὸ ω εἰς α ἐτράπη· καὶ ἐπὶ τοῦ λήβω ἔλαβον τὸ η εἰς α, καὶ τοῦ μήθω ἔμαθον, καὶ φήγω ἔφαγον, καὶ πρήθω ἔπραθον· ὡσαύτως ἐὰν εὑρεθῶσι β δίχρονα ἐν τῷ ἐνεστῶτι, ποῖον ἀποβάλλεται ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ; τὸ δεύτερον ἀποβάλλεται, καὶ φυλάττεται τὸ πρῶτον, οἷον καίω ἔκαον, ἐξ οὗ τὸ ἐκάην· χαίρω ἔχαρον ἐξ οὗ τὸ ἐχάρην· μαίνω ἔμαινον ἐξ οὗ τὸ ἐμάνην· φαίνω ἔφανον ἐξ οὗ τὸ ἐφάνην· παύω ἔπαυον ἐξ οὗ τὸ ἐπάην καὶ ἀνεπάην ἐν τῇ συνηθείᾳ.

Ποῦ συστέλλεται ἡ ει δίφθογγος; ἐν τῷ β ἀορίστῳ, τὸ ε ἀποβάλλει καὶ φυλάττει τὸ ι, οἷον λείπω, ἔλιπον· πείθω, ἔπιθον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπεπίθην· λείβω, ἔλιβον. χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς ε συζυγίας, ἐπ' ἐκείνων γὰρ τὸ ι ἀποβάλλεται, καὶ τρέπεται τὸ ε εἰς α κατὰ τὸν β ἀόριστον, οἷον κείρω, κερῶ, ἔκαρον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐκάρην· φθείρω, φθερῶ, ἔφθαρον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐφθάρην· σπείρω, ἔσπαρον, ἐξ οὗ τὸ ἐσπάρην· κτείνω κτενῶ, ἔκτανον, ἐξ οὗ τὸ ἐκτάνην.

Πόθεν τὸ ἔπεσον; ὡς φησὶν Ἡρωδιανὸς, ἐκ τοῦ πεσῶ περισπωμένου γίνεται ὁ μέλλων πεσήσω, ἐξ οὗ καὶ ῥηματικὸν ὄνομα πέσημα, καὶ ὁ ἀόριστος β ἔπεσον, ὥσπερ καὶ ἐκ τοῦ χραισμῶ ἔχραισμον, καὶ κτυπῶ, ἔκτυπον. Καὶ διατί μὴ ἐκ τοῦ πέσω βαρυτόνου γέγονε τὸ ἔπεσον; ἐπειδὴ οὐ δύναται ἓν σ χαρακτηριστικὸν εἶναι βαρυτόνου ἐνεστῶτος. ἡ γὰρ δ συζυγία τῶν βαρυτόνων διὰ τοῦ ζ ἢ δύο σσ ἐκφέρεται, οὐ μὴν δι' ἑνὸς σ, οἷον φράζω, ὀρύσσω.

Μέλλων πρῶτος.

Διατί ὁ θρέψω καὶ θρέξω καὶ ἕξω μέλλοντες οὐ συνάρχονται τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν; ὁ μὲν θρέψω καὶ θρέξω οὐ συνάρχονται. ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων ὅτι οὐδέποτε δισύλλαβος λέξις θέλει εἶναι ἐν χρήσει, τῆς προτέρας συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ δασέος. καὶ ἐπειδὴ ἕτερος κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὸ ρ μετὰ δασέων δασύνεται, καὶ μετὰ ψιλῶν ψιλοῦται. καὶ εἰ ἐγένετο θρέφω καὶ θρέχω, ὤφειλε δασύνεσθαι τὸ ρ, καὶ διὰ τοῦτο ἐτράπη τὸ ψιλὸν εἰς δασὺ, καὶ ἐγένετο τρέφω καὶ τρέχω. τὸ δὲ ἕξω οὐ συνάρχεται, ἐπειδὴ δασύνεται τοῦ ἐνεστῶτος ψιλουμένου. Ποῖα ῥήματά βαρύτονα ὄντα ποιοῦσιν ὡς ἀπὸ περισπωμένων τοὺς μέλλοντας; τὰ ἔχοντα ἐν λ. ἐπὶ τούτων γὰρ μιᾷ συλλαβῇ περισσεύει ὁ μέλλων τοῦ ἐνεστῶτος, οἷον θέλω, θελήσω· βούλω, βουλήσω· μέλω, μελήσω,

μελήσουσι δέ μοι ἵπποι.

καὶ τὸ ὀφείλω ὀφειλήσω καὶ τὰ ὅμοια.

Διατί ἡνίκα ὁ ἐνεστὼς διὰ τοῦ β ἢ π ἢ φ ἢ πτ ἐκφέρεται, τότε ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ; ἐπειδὴ ἀναλογεῖ ὁ μέλλων τῇ εὐθείᾳ, ὁ δὲ ἐνεστὼς τῇ γενικῇ. καὶ ἡνίκα ἡ εὐθεῖα διὰ τοῦ ψ ἐκφέρεται, τότε καὶ ἡ γενικὴ διὰ τοῦ β ἢ π ἢ φ ἐκφέρεται, οἷον Ἄραψ Ἄραβος, Κύκλωψ Κύκλωπος, Κίνυψ[c] Κίνυφος. καὶ τούτου χάριν ὅταν ὁ ἐνεστὼς διὰ τοῦ β ἢ π ἢ φ ἢ πτ ἐκφέρεται, τότε καὶ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ ἐκφέρεται. Πότε ὁ μέλλων τῆς δ συζυγίας διὰ τοῦ ξ ἐκφέρεται, καὶ πότε διὰ τοῦ σ; ἡνίκα μὲν ὁ ἐνεστὼς διὰ τῶν δύο σσ ἐκφέρεται, τότε καὶ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ ἐκφέρεται, χωρὶς τοῦ ἱμάσσω, ἱμάσω· ἰνάσσω, ἰνάσω· πάσσω πάσω· πλάσσω, πλάσω· λεύσσω, λεύσω, καὶ ἐρέσσω, ἐρέσω. ἡνίκα δὲ διὰ τοῦ ζ ἐκφέρεται ὁ ἐνεστὼς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὑπάρχων, τότε καὶ ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ ἐκφέρεται, χωρὶς τοῦ οἰμώζω οἰμώξω· αἰάζω αἰάξω· θρυλλίζω, θρυλλίξω· στηρίζω, στηρίξω· στενάζω, στενάξω· ἀλαλάζω, ἀλαλάξω· ὀλολύζω, ὀλολύξω· καὶ ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. τὰ δὲ διὰ τοῦ ξ ἐκφερόμενα δισύλλαβα ὄντα διφορεῖται. πότε μὲν γὰρ διὰ τοῦ ξ ἐκφέρονται κατὰ τὸν μέλλοντα, οἷον

[c] Cod. κίνυξ.

κράζω, κράξω· στίζω, στίξω· φράζω, φράξω· παίζω, παίξω. πότε δὲ διὰ τοῦ σ, οἷον φράζω, φράσω· πρίζω, πρίσω· κτίζω, κτίσω.

Διατί περισπῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μέλλοντα ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ιζω ῥημάτων ὑπὲρ δύο συλλαβάς; ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων ὅτι ἡ παραλήγουσα τοῦ βαρυτόνου μέλλοντος ἢ ἴση θέλει εἶναι πρὸς τὴν παραλήγουσαν τοῦ βαρυτόνου ἐνεστῶτος, ἢ μείζων, οὐδέποτε δὲ ἐλάττων, χωρὶς τοῦ πνίγω πνίξω· ἐρύκω ἐρύξω· ψύχω ψύξω. ἐπεὶ οὖν ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ιζω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐλάττων εὑρίσκεται ἡ παραλήγουσα τοῦ μέλλοντος τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος, τούτου χάριν περισπῶσιν αὐτήν. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι ἡνίκα ὁ μέλλων ἐλάττονα ἔχει τὴν ἰδίαν παραλήγουσαν τῆς παραληγούσης τοῦ βαρυτόνου ἐνεστῶτος, περισπᾶται, οἷον κείρω κερῶ, φθείρω φθερῶ, μαίνω μιανῶ.

Τιμοθέου Γάζης κανόνες καθολικοὶ περὶ Συντάξεως.

Πᾶν σύμφωνον μεταξὺ δύο φωνηέντων ἐν ἑνὶ μέρει λόγου, ἤγουν ἐν μιᾷ λέξει, τῷ ἐπιφερομένῳ φωνήεντι συνάπτεται, οἷον ἄγω, φέρω, δέρω, χαίρω, Πλάτωνος, Θέωνος, πρόσοδος, ἔξοδος, εἴσοδος, δυσώδης. ἰδοὺ ἐπὶ τούτων τὸ σύμφωνον μεταξὺ δύο φωνηέντων ὑπάρχον, τῷ ἐπιφερομένῳ φωνήεντι συνάπτεται, καὶ οὐ τῷ προηγουμένῳ. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἄγω, τὸ γ μετὰ τοῦ ω ἐστὶ καὶ οὐ μετὰ τοῦ α. ἐπὶ δὲ τοῦ φέρω τὸ ρ μετὰ τοῦ ω ἐστι, καὶ οὐ μετὰ τοῦ ε. καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς ὁμοίως. Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι ἐν ἑνὶ μέρει λόγου, ἤγουν ἐν μιᾷ λέξει. ἐπειδὴ ἐὰν εὑρεθῶσι δύο μέρη λόγου, ἤγουν δύο λέξεις, οὐ συνάπτεται τὸ σύμφωνον τῷ ἐπιφερομένῳ φωνήεντι, ἀλλὰ χωρὶς εὑρίσκεται τὸ σύμφωνον τῆς προηγουμένης λέξεως, καὶ χωρὶς τὸ φωνῆεν τῆς ἐπιφερομένης, οἷον ὑπὲρ Ἀπολλωνίου, σὺν Ἀπολλωνίῳ, πρὸς Ἀπολλώνιον. ἐπὶ τούτων γάρ, ἐπειδὴ δύο λέξεις εἰσὶν, οὐ συνάπτεται τὸ σύμφωνον τῷ ἐπιφερομένῳ φωνήεντι, ἀλλὰ χωρὶς ἐστὶ τὸ σύμφωνον, καὶ χωρὶς τὸ φωνῆεν. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ὑπὲρ Ἀπολλωνίου τὸ ρ χωρὶς ἐστὶ καὶ τὸ α χωρὶς, ἐπὶ δὲ τοῦ σὺν Ἀπολλωνίῳ τὸ ν χωρὶς καὶ τὸ α χωρίς, ἐπὶ δὲ τοῦ πρὸς Ἀπολλώνιον τὸ σ χωρὶς καὶ τὸ α χωρίς. Δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ἐχόντων ἔκθλιψιν· ἐπὶ τούτων γὰρ τὸ σύμφωνον τῷ ἐπιφερομένῳ φωνήεντι συνάπτεται, οἷον κατ' Ἀπολλω-

νίου, μετ' Ἀριστάρχου, ἐπ' αὐτῷ, κατ' αὐτὸν, καθ' ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων εἰ καὶ δύο λέξεις εἰσι, τὸ σύμφωνον τῷ ἐπιφερομένῳ φωνήεντι συνάπτεται, ἐπειδὴ ἔκθλιψις ἐγένετο. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκθλίψεως ἐμνημονεύσαμεν, μάθωμεν τί ἐστιν ἔκθλιψις.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἔκθλιψις ἐστὶν, ἡνίκα εὑρεθείη λέξις εἰς φωνῆεν ἢ εἰς φωνήεντα καταλήγουσα, τῆς ἐπιφερομένης λέξεως ἀπὸ φωνήεντος ἢ φωνηέντων ἀρχομένης· τότε γὰρ διὰ τὸ κεχηνὸς, ἤγουν διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνηέντων, ἐκθλίβεται, καὶ οἱονεὶ ἀποβάλλεται τὸ τέλος τῆς προηγουμένης λέξεως, ἤγουν τὸ φωνῆεν ἢ τὰ φωνήεντα, οἷον κατὰ ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ, ἀπὸ Ἀριστάρχου, ἀπ' Ἀριστάρχου, κατὰ εὐέργου, κατ' εὐέργου. ἔστι δὲ τὸ εὔεργος ὄνομα θηλυκόν· βούλομαι ἐγὼ, βούλομ' ἐγώ.

Τὰ ἄφωνα πρὸ τῶν ἀμεταβόλων ἐν συλλήψει εἰσὶν, ἤγουν ὁμοῦ εἰσι· καὶ οὐκ ἔστι χωρὶς τὸ ἄφωνον, καὶ χωρὶς τὸ ἀμετάβολον, οἷον ἀκμὴ, ἀτμὸς, ὄγκος, ἀγρὸς, ἔκλαιον, ἔθνησκον, ἔπλεον, ἁβρός· ἰδοὺ ἐπὶ τούτων δύο σύμφωνα ὁμοῦ εἰσιν, ἐπειδὴ ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου ἐστί. Δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ὄντων ἀπὸ τῆς ἐξ προθέσεως. ταῦτα γὰρ ἐν διαστάσει ἔχουσι τὸ ἄφωνον μετὰ τῶν ἐπιφερομένων ἀμεταβόλων, ἤγουν ἐν ἄλλῃ συλλαβῇ τὸ ἄφωνον, καὶ ἐν ἄλλῃ τὸ ἀμετάβολον, οἷον ἐκλῦσαι, ἐκνευρίσαι, ἐκρεῦσαι, ἐκμάξαι. ἰδοὺ ἐπὶ τούτων οὐκ ἔστιν ὁμοῦ τὸ ἄφωνον καὶ τὸ ἀμετάβολον, ἀλλ' ἐν ἄλλῃ συλλαβῇ τὸ ἄφωνον καὶ ἐν ἄλλῃ τὸ ἀμετάβολον, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἐξ προθέσεως εἰσίν. ἄφωνα δὲ ὡς καὶ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθομεν ἐννέα εἰσὶν, β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ· ἀμετάβολα δὲ τέσσαρα, λ, μ, ν, ρ.

Τὰ σύμφωνα τὰ ἐν ἀρχῇ λέξεως εὑρισκόμενα, ἀεὶ ἐν συλλήψει εἰσι, καὶ οὐ χωρὶς, οἷον κτύπος, κτῆμα, πτῶσις, σθένος, θρόνος· οὐδὲ γὰρ προηγεῖται αὐτῶν φωνῆεν τὸ ὀφεῖλον τοῦ ἑνὸς συμφώνου τὴν σύνταξιν ἀναδέξασθαι. Τὸ σ πρὸ πάντων τῶν ἀφώνων ἐν συλλήψει ἐστὶν, ἤγουν ὁμοῦ εἰσὶ τὰ δύο, τὸ σ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἄφωνον, οἷον ἔσβεσε, φάσγανον· σημαίνει δὲ τὸ ξίφος· θεόσδοτος, ἀσκὸς, ἀστὴρ, ἀσπὶς, ἀσθενὴς, ἀσχημοσύνη, ἑωσφόρος· ἰδοὺ ἐπὶ τούτων τὸ σ μετὰ τῶν ἐπιφερομένων ἀφώνων ὁμοῦ ἐστι. Δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ὄντων ἀπὸ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς, καὶ ἀπὸ τοῦ δυς ἐπιρρήματος· ταῦτα γὰρ ἐν διαστάσει

ἔχουσι τὸ σ μετὰ τῶν ἐπιφερομένων ἀφώνων, ἤγουν ἐν ἄλλῃ συλλαβῇ ἔχουσι τὸ σ, καὶ ἐν ἄλλῃ τὸ ἐπιφερόμενον ἄφωνον, οἷον εἰσφέρω, προσφορὰ, δυστυχής· ἰδοὺ ἐπὶ τούτων οὐκ ἔστιν ὁμοῦ τὸ σ μετὰ τῶν ἐπιφερομένων ἀφώνων, ἀλλ' ἐν ἄλλῃ συλλαβῇ ἐστὶ τὸ σ καὶ ἐν ἄλλῃ τὸ ἐπιφερόμενον ἄφωνον.

Τὸ σ μετὰ πάντων τῶν ἁπλῶν συμφώνων κατὰ σύλληψιν θέλει εἶναι, ἤγουν ὁμοῦ· καὶ ἢ κατὰ πρόταξιν εὑρίσκεται, ἢ καθ' ὑπόταξιν. καὶ προηγεῖται μὲν οἷς οὐχ ὑποτάττεται, οἷον σθένος, σκιὰ, σπῶ, στῆναι, σφαῖρα, σχίζω· ὑποτάττεται δὲ ὧν οὐ προηγεῖται, οἷον Ἄπυς[z], Τίρυνς, ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως, μάκαρς, σημαίνει δὲ τὸν μακάριον. Δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ὄντων ἀπὸ τῆς εἰς καὶ τῆς πρὸς προθέσεως καὶ ἀπὸ τοῦ δυς ἐπιρρήματος· ταῦτα γὰρ ἐν διαστάσει ἔχουσι τὸ σ πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον σύμφωνον, οἷον προσφέρω, εἰσβολὴ, δυστυχής.

Ἐπεὶ δὲ ἁπλῶν συμφώνων ἐμνημονεύσαμεν, δεῖ γινώσκειν ὅτι πάντα τὰ σύμφωνα ἁπλᾶ εἰσὶ χωρὶς τῶν γ διπλῶν, φημὶ δὴ ζ, ξ, ψ. Τὰ σύμφωνα τὰ ἐν ἀρχῇ λέξεως εὑρισκόμενα, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἐὰν εὑρεθῶσιν, ἐν συλλήψει εὑρίσκονται, οἷον ἐν τῷ κτῆμα, τὸ κτ ἐν ἀρχῇ λέξεώς ἐστιν, ἀλλὰ δὲ ἐν τῷ ἔτικτον εὑρεθέντα ἐν τῷ μέσῳ τὸ κ καὶ τὸ τ ὁμοῦ ἐστίν· πάλιν κλαίω ἔκλαιον, πρίζω ἔπριζον, βδέλλα, ἑβδομὰς, χθὼν, ἐχθὲς, φθείρω, ἐφθόνουν· ἰδοὺ ἐπὶ τούτων τὰ σύμφωνα τὰ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέξεως ὄντα, εὑρεθέντα καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὁμοίως εἰσί. Δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ὄντων ἀπὸ τῆς εἰς προθέσεως καὶ τῆς πρὸς καὶ τῆς ἐξ καὶ τοῦ δυς ἐπιρρήματος, ἐπὶ τούτων γὰρ τὰ σύμφωνα εὑρίσκονται ἐν ἀρχῇ λέξεως, καὶ ὅμως ἐν τῷ μέσῳ οὐχ εὑρίσκονται ἐν συλλήψει, ἀλλ' ἐν διαστάσει, τουτέστιν ἐν ἄλλῃ συλλαβῇ τὸ ἓν σύμφωνον, καὶ ἐν ἄλλῃ τὸ ἕτερον, οἷον ἐν τῷ σφαῖρα τὸ σ καὶ τὸ φ ἐν ἀρχῇ εἰσι, καὶ ὅμως ἐν τῷ εἰσφέρω καὶ προσφορὰ ἐν τῷ μέσῳ εὑρεθέντα, οὐκ εἰσὶν ὁμοῦ ἀλλ' ἐν διαστάσει, τουτέστιν ἐν ἄλλῃ συλλαβῇ τὸ ἓν σύμφωνον καὶ ἐν ἄλλῃ τὸ ἕτερον. καὶ πάλιν ἐν τῷ στῆναι τὸ σ καὶ τὸ τ ἐν ἀρχῇ εἰσι, καὶ ὅμως ἐν τῷ δυστυχὴς, ἐν τῷ μέσῳ εὑρεθέντα οὐκ εἰσὶν ὁμοῦ ἀλλ' ἐν διαστάσει. καὶ πάλιν ἐν τῷ

[z] Fors. leg. Ἄρυνς aut ἄλς.

κλαίω, τὸ κ καὶ τὸ λ ἐν ἀρχῇ εἰσι, καὶ ὅμως ἐν τῷ ἑλκύσαι ἐν τῷ μέσῳ εὑρεθέντα, οὐκ εἰσὶν ὁμοῦ ἀλλ' ἐν διαστάσει.

Τὰ ψιλὰ ψιλῶν ἡγοῦνται, καὶ τὰ δασέα δασέων, καὶ τὰ μέσα μέσων κατὰ σύλληψιν, οἷον ἔπιπτον, ἔτικτον· τὸ γὰρ π καὶ τ ψιλὰ ὄντα, ἅμα εἰσὶ, καὶ τὸ κ καὶ τὸ τ ὁμοίως· καὶ πάλιν ἔφθειρον, ἐχθαίρω τὸ μισῶ· τὸ γὰρ φ καὶ θ δασέα ὄντα ἅμα εἰσι, καὶ τὸ χ καὶ θ ὁμοίως· καὶ πάλιν ἑβδομὰς, ὄγδοος· τὸ γὰρ β καὶ δ μέσα ὄντα ἅμα εἰσὶ, καὶ τὸ γ καὶ δ ὁμοίως. Δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ὄντων ἀπὸ τῆς ἐξ, διὰ τὸ ἐκτείνω ὃ σημαίνει τὸ ἕλκω· ἐνταῦθα γὰρ τὰ ψιλὰ ἐν διαστάσει εἰσὶν, ἐν ἄλλῃ γὰρ συλλαβῇ ἐστὶ τὸ κ καὶ ἐν ἄλλῃ τὸ τ· πρόσκειται ψιλὰ ψιλῶν, διὰ τὸ Γότθος καὶ Βάκχος καὶ Σαπφώ. ταῦτα γὰρ ἐν διαστάσει εἰσὶν, ἀλλ' οὐχ ἡγοῦνται ἐνταῦθα ψιλὰ ψιλῶν, ἀλλὰ ψιλὰ δασέων· τὸ μὲν γὰρ κ π τ ψιλά εἰσι, τὸ δὲ θ φ χ δασέα· πρόσκειται δὲ καὶ μέσα μέσων, διὰ τὸ ἀγκὼν καὶ ἔγχος· ἐνταῦθα γὰρ ἐν διαστάσει εἰσὶ τὰ σύμφωνα, ἐν ἄλλῃ δὲ συλλαβῇ ἐστὶ τὸ ἓν σύμφωνον, καὶ ἐν ἄλλῃ τὸ ἕτερον, ἐπειδὴ οὐχ ἡγοῦνται μέσα μέσων, ἀλλὰ πῇ μὲν μέσον ψιλοῦ, ὡς ἐν τῷ ἀγκὼν, τὸ γὰρ γ μέσον ἐστὶ, τὸ δὲ κ ψιλὸν, πῇ δὲ μέσον δασέος, ὡς ἐν τῷ ἔγχος· τὸ μὲν γὰρ γ μέσον ἐστὶ, τὸ δὲ χ δασύ· οὐχ ὡς ἔτυχε δὲ ψιλὰ ψιλῶν ἡγοῦνται καὶ δασέα δασέων καὶ μέσα μέσων κατὰ σύλληψιν. οὐδὲ γὰρ τὸ κ ψιλὸν ὂν προηγεῖται τοῦ π ψιλοῦ ὄντος κατὰ σύλληψιν· οὐδὲ τὸ θ δασὺ ὂν, προηγεῖται τοῦ φ δασέος ὄντα κατὰ σύλληψιν· οὐδὲ τὸ β, μέσον ὂν, προηγεῖται τοῦ γ, μέσου ὄντος κατὰ σύλληψιν. ἀλλὰ τὰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας ψιλὰ, δασέα, μέσα προηγοῦνται τῶν τῆς τρίτης συζυγίας δασέος, ψιλοῦ, μέσου.

Σαφηνίσωμεν οὖν τὸ λεχθὲν ὡς ἐν τῇ τέχνῃ Διονυσίου μεμαθήκαμεν. ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων ἐκφέρεται διὰ δασέος ψιλοῦ καὶ μέσου, οἷον διὰ τοῦ β ἢ π ἢ φ, ὡς ἐπὶ τοῦ λείβω, ὃ σημαίνει τὸ σπένδω, γράφω, τέρπω. καὶ ἔχει ψιλὸν μὲν τὸ π, δασὺ δὲ τὸ φ, μέσον δὲ τὸ β. ὡσαύτως καὶ ἡ δευτέρα συζυγία τῶν βαρυτόνων ἐκφέρεται διὰ δασέος ψιλοῦ καὶ μέσου, οἷον διὰ τοῦ γ ἢ κ ἢ χ, ὡς ἐπὶ τοῦ λέγω, πλέκω, τρέχω· καὶ ἔχει ψιλὸν μὲν τὸ κ, δασὺ δὲ τὸ χ, μέσον δὲ τὸ γ· ὡσαύτως καὶ ἡ τρίτη συζυγία τῶν βαρυτόνων ἐκφέρεται διὰ δασέος καὶ ψιλοῦ καὶ

μέσου, οἷον διὰ τοῦ δ ἢ θ ἢ τ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄδω τοῦ σημαίνοντος τὸ τραγῳδῶ, καὶ τοῦ πλήθω τοῦ σημαίνοντος τὸ πλημμυρῶ, καὶ τοῦ ἀνύτω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀνύω. τούτων οὕτως ἐχόντων τὰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας ψιλὰ, δασέα, μέσα προηγοῦνται τῶν τῆς τρίτης συζυγίας δασέος, ψιλοῦ, μέσου, οἷον τὸ π τὸ ψιλὸν τῆς πρώτης συζυγίας, τὸ κ τὸ ψιλὸν τῆς δευτέρας συζυγίας προηγοῦνται τοῦ τ τοῦ ψιλοῦ τῆς τρίτης συζυγίας, ὡς ἐπὶ τοῦ πτῶσις, ἔπιπτον, κτῆμα· καὶ πάλιν τὸ φ τὸ δασὺ τῆς α συζυγίας, καὶ τὸ χ τὸ δασὺ τῆς β συζυγίας, προηγοῦνται τοῦ θ τοῦ δασέος τῆς γ συζυγίας, ὡς ἐπὶ τοῦ φθόνος, φθείρω, χθὼν, ἐχθαίρω. καὶ πάλιν τὸ β τὸ μέσον τῆς α συζυγίας, καὶ τὸ γ τὸ μέσον τῆς δευτέρας συζυγίας, προηγοῦνται τοῦ δ τοῦ μέσου τῆς τρίτης συζυγίας, ὡς ἐπὶ τοῦ βδέλλα, ἑβδομὰς, ὄγδοος· σεσημείωται τὸ λάγβατα καὶ τὸ λακπάτητον. ἐνταῦθα γὰρ τὸ γ καὶ τὸ β τῆς β ὄντα συζυγίας προηγοῦνται τοῦ β καὶ τοῦ π τῆς πρώτης ὄντα συζυγίας, ὅπερ ἄτοπον. ὡς γὰρ προείρηται τὰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας δασέα, μέσα, ψιλὰ τῶν τῆς τρίτης συζυγίας δασέος, ψιλοῦ, μέσου προηγοῦνται. οὐ μὴν τὰ τῆς δευτέρας τῶν τῆς πρώτης ἢ τὰ τῆς πρώτης τῶν τῆς δευτέρας· σημαίνει δὲ τὸ μὲν λάγβατα τὸν ἀπὸ λακτίσματος τόπον βαινόμενον· τὸ δὲ λακπάτητον σημαίνει τὸν ἀπὸ λακτίσματος τόπον πατούμενον.

Τὰ ἀμετάβολα πρὸ τῶν ἀφώνων ἐν διαστάσει εἰσὶν, οἷον ἕρπω τὸ βαδίζω, ἕλκω, ἄνθος, ἄρτος, ἔργον, ἔμβολος, σύμφωνον, σύμπονος.

Τὰ ὑποταττόμενα τινὶ ἐν συλλήψει, ἐὰν ἀντιπροηγήσωνται, ἐν διαστάσει εἰσίν. ἀντιπροηγοῦνται, οἷον ἐν τῷ πρῶτος, τὸ ρ τῷ π ὑποτέτακται κατὰ σύλληψιν. ἀντιπροηγησάμενον δὲ τοῦ π ἐν τῷ ἕρπω κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροηγήσατο. πάλιν ἐν τῷ θνήσκω τὸ ν τῷ θ ὑποτέτακται κατὰ σύλληψιν, ἀντιπροηγησάμενον δὲ τοῦ θ ἐν τῷ ἄνθος, κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροηγήσατο.

Πᾶσα συλλαβὴ καταλήγουσα εἰς σ ἔχει καὶ τὴν ἑξῆς συλλαβὴν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ σ, οἷον ἀνάσσω, ἑλίσσω, νύσσω, ὀρύσσω, τινάσσω. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ἀπὸ τῆς εις προθέσεως καὶ τῆς πρὸς καὶ τοῦ δυς ἐπιρρήματος. ἐπὶ τούτων γὰρ πολλάκις λήγει εἰς σ ἡ συλλαβὴ, καὶ οὐκ ἄρχεται ἡ ἐπιφερομένη συλλαβὴ ἀπὸ τοῦ σ, οἷον προσφορὰ, εἰσφορὰ, δυστυχής· ἀμετάβολον ἀμε-

ταβόλου οὐ προηγεῖται κατὰ σύλληψιν, ἀλλὰ κατὰ διάστασιν, οἷον ἀρνὸς, Ἑρμῆς, ἅλμη, ἔρνος, ὄλμος· ἰδοὺ ἐπὶ τούτων τὸ ἓν ἀμετάβολον ληκτικόν ἐστι τῆς προηγουμένης συλλαβῆς, και τὸ ἕτερον ἀρκτικὸν τῆς ἐπιφερομένης, καὶ οὐκ εἰσὶν ὁμοῦ. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τοῦ μ καὶ ν, ταῦτα γὰρ εὑρίσκονται κατὰ σύλληψιν, ὡς ἐπὶ τοῦ μνᾶ, μνημεῖον· ἐνταῦθα γὰρ τὸ μ καὶ τὸ ν ὁμοῦ εἰσιν. ἡμίφωνον ἡμιφώνου οὐ προηγεῖται κατὰ σύλληψιν ἀλλὰ κατὰ διάστασιν, οἷον πλήσσω, τίλλω, πανσέληνον, ἄλσος, θάλψαι, ἄρξαι, μέμψαι· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων δύο ἡμίφωνα, ὧν τὸ μὲν ἓν ληκτικόν ἐστι τῆς προηγουμένης συλλαβῆς, τὸ δὲ ἕτερον ἀρκτικὸν τῆς ἐπιφερομένης. Δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τοῦ μ καὶ τοῦ ν καὶ τοῦ σ καὶ τοῦ μ, καὶ τῶν συλλαβῶν τῶν οὐσῶν ἐν τέλει λέξεως, ἐπὶ τούτων γὰρ εὑρίσκονται ἡμίφωνα ἡμιφώνων προηγούμενα κατὰ σύλληψιν. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ μ καὶ ν ὡς ἐπὶ τοῦ μνᾶ καὶ μνημεῖον, ἐπὶ δὲ τοῦ σ καὶ μ, ὡς ἐπὶ τοῦ σμῶ καὶ σμιλίον καὶ κόσμος· ἐπὶ δὲ τῶν συλλαβῶν τῶν οὐσῶν ἐν τέλει λέξεως, οἷον ἅλς, μάκαρς, Τίρυνς, ἕλμινς. ἰδοὺ ἐπὶ τούτων εὑρέθησαν ἡμίφωνα ἡμιφώνων προηγούμενα κατὰ σύλληψιν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι φωνῆεν ἐπιφερόμενον τὸ ὀφεῖλον τοῦ ἑνὸς συμφώνου τὴν σύνταξιν ἀναδέξασθαι.

Ἐπειδὴ δὲ ἡμιφώνων ἐμνημονεύσαμεν, δεῖ γινώσκειν ὅτι ὡς ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθομεν, ἡμίφωνα ἐστὶν ὀκτὼ, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ, διπλᾶ τε ὄντα καὶ ἀμετάβολα.

Οὐδέποτε τὰ ἁπλᾶ σύμφωνα μετὰ τῶν διπλῶν συμφώνων εὑρίσκονται κατὰ σύλληψιν, ἀλλ' ἐν διαστάσει, οἷον θάλψαι, πέμψαι, ἄρξαι, ἄγξαι· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων τὸ μὲν ἁπλοῦν σύμφωνον τῆς προηγουμένης συλλαβῆς ληκτικόν ἐστι, τὸ δὲ διπλοῦν ἀρκτικὸν τῆς ἐπιφερομένης. Δεῖ προσθεῖναι χωρὶς εἰ μὴ ἐν τέλει λέξεως, πολλάκις γὰρ ἐν τέλει λέξεως εὑρίσκονται τὰ ἁπλᾶ μετὰ τῶν διπλῶν κατὰ σύλληψιν, ὡς ἐπὶ τοῦ σὰρξ, σάλπιγξ· ἐπὶ τούτων γὰρ ἐν συλλήψει εἰσὶ τὰ σύμφωνα, καὶ τοῦτο ἐξ ἀνάγκης· οὐδὲ γὰρ ἔχουσι φωνῆεν ἐπιφερόμενον τὸ ὀφεῖλον τοῦ ἑνὸς συμφώνου τὴν σύνταξιν ἀναδέξασθαι. Δεῖ γινώσκειν ὅτι οὐδέποτε δύο τὰ αὐτὰ σύμφωνα ἐν συλλήψει εὑρίσκονται, ἀλλ' ἐν διαστάσει, οἷον πάλλω, τίλλω, πλήσσω, σάκκος, πυρρὸς, ἄγγελος, συμμίγδην· ἰδοὺ ἐπὶ τούτων, τὸ μὲν ἓν σύμφωνον ληκτικόν ἐστι τῆς προηγουμένης συλλαβῆς, τὸ δὲ ἕτερον ἀρκτικὸν τῆς ἐπιφερομένης.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ ΑΝΑΓΚΑΙΑ.

COD. 2720.

Βούλησις ἐπὶ ἀγαθοῦ, προαίρεσις δὲ ἐπὶ ἀμφοτέρων ἀγαθοῦ τε καὶ κακοῦ.

Εἰκὼν καὶ ὁμοίωμα ἐπὶ τῶν φύσει ὄντων παρὰ πᾶσιν ὅπερ (sic) εἰσιν· οἷον ἐπὶ ἀνθρώπου καὶ ἵππου καὶ λέοντος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅσα εἰσὶ φύσει παρὰ πᾶσιν ἔθνεσι τὰ αὐτά· εἰκόνας λέγομεν καὶ ὁμοιώματα αὐτῶν τὰ παρὰ τῶν ζωγράφων γραφόμενα ἢ τῶν λιθοξόων. σύμβολον δὲ καὶ σημεῖον λέγεται ἐπὶ τῶν θέσει ὄντων ὅπερ εἰσιν, ἅπερ οὐδὲ παρὰ πᾶσιν ἔθνεσιν εἰσὶ τὰ αὐτὰ, οἷον σύμβολον καὶ σημεῖον εἰρήνης ἢ πολέμου, τὸ δὲ τοιῶσδε μὲν παρὰ Ῥωμαίοις ἀνατεῖναι τὸ δόρυ καὶ σαλπίσαι, τοιῶσδε δὲ παρὰ Πέρσαις ἢ ἄλλοτι ποιῆσαι ἔθιμον.

Μορφὴ ἐπὶ ἐμψύχου, σχῆμα δὲ ἐπὶ ἀψύχων.

Ὑγιεινὸν σῶμα τὸ μὴ ῥᾳδίως τρεπόμενον πρὸς νόσον, ὑγιὰς δὲ τὸ ἤδη μὴ νοσοῦν.

Μανθάνει τις ἃ οὐκ οἶδε, γνωρίζει δὲ ἃ εἰδὼς πρότερον ἐπελάθετο.

Σοφοκλῆς τὸ σύαγρος ἐπὶ κυνὸς τάσσει ἀπὸ τοῦ σὺν ἀγρεύειν· παρ' Ἡροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον τὸ Σύαγρος· ἕτεροι δὲ ἐπὶ συὸς ἀγρίου τάττουσιν αὐτό.

Τὸ μὲν λαγὸς κοινὸν ὂν εὕρηται παρὰ Σοφοκλεῖ,

γλαῦκες ἰκτὶς καὶ λαγοί.

ὥσπερ δὲ ναὸν καὶ λαὸν λεγόντων τῶν κοινῶν οἱ Ἀττικοὶ νεὼν καὶ λεὼν φασὶν, οὕτω καὶ τὸν λαγὸν λαγὼν φασὶν, καὶ Εὔπολις,

βλιτίδες καὶ λαγῷ καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.

τὸ δὲ λαγωὸς Ἰωνικόν ἐστι.

Πάντες οἱ ἀρχαῖοι ἀντὶ τοῦ ο στοιχείου τῷ ου ἐχρῶντο, ἀντὶ δὲ τοῦ ε τῷ ει· καὶ δῆλον κἀκ τοῦ ει τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀντὶ τοῦ ε λαμβανόμενον.

Κόνδυ ποτήριον Ἀσιατικὸν, στρουθίον ποτήριον Περσικὸν, κώθων

ποτήριον Λακωνικὸν, ὅθεν κωθωνισμὸς ἡ πολυποσία, καὶ κωθωνίζει ἀντὶ τοῦ μεθύει· ἀντιγονὶς καὶ αὐτὸ εἶδος ποτηρίου ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνου τὴν ἐπωνυμίαν εἰληφός. κοτύλη δὲ τὸ λεπτὸν ποτήριον· κοτύλη λέγεται καὶ ἰσχίου κοιλότης, καὶ παραγώγως κοτυληδόνες αἱ τοῦ πολύποδος ἐν ταῖς πλεκταίναις ἐπιφύσεις.

Τὸ πίομαι ἀνεὺ τοῦ υ λεκτέον ἐκτείνοντας τὸ ι· εὕρηται δὲ καὶ τὸ πιοῦμαι παρὰ Ἀριστοφάνει,

πικρότατον οἶνον τήμερον πιῇ.

καὶ παρὰ Συνεσίῳ·

ταχὺ τὸ κωνεῖον πιεῖται.

ἐνίοτε δὲ καὶ συστέλλεται τὸ ι, ὡς παρ' Ὁμήρῳ,

τῆ, πίε οἶνον.

Γρῖφος ὁ αἰνιγματώδης λόγος.

Τὰ ῥηματικὰ σύνθετα καὶ εἰς ψ λήγοντα ἐκ τοῦ διὰ δύο μμ παρακειμένου γινόμενα βαρύνονται, λέλειμμαι, αἰγίλιψ· τέτριμμαι, οἰκότριψ· κέκλεμμαι, βιόκλεψ· βέβλεμμαι κατώβλεψ· ἐντεῦθεν χέρνιβά τινες χερνίβα φασίν· Ἀττικοὶ δὲ χερνίβιον.

Τῆς ἐγχέλυος τὰς ἑνικὰς πτώσεις διὰ τοῦ υ προφέροντες οἱ Ἀττικοὶ τὰς πληθυντικὰς οὐκ ἐπακολούθως ἐπάγουσιν· Ἀριστοφάνης οὖν ἐν Ἀχαρνεῦσι φησὶ,

σκέψασθε παῖδες τὴν κρατίστην ἔγχελυν.

καὶ πάλιν,

λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς.

τὰς μέντοι πληθυντικὰς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε, φησὶ γὰρ ἐν Ἵππευσιν,

ὥσπερ οἱ τὰς ἐγχέλεις [z] θηρώμενοι πέπομφας.

καὶ αὖτις,

οὐ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσι.

καὶ ἐν Νεφέλαις,

τὰς πλείους (φησὶ) τῶν ἐγχελέων.

ὁ δὲ ποιητὴς ἕτερον ἐβουλήθη δηλοῦν, ὡς διὰ βάθος ἐκαίετο ὁ ποταμὸς,

τείροντο δ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύς.

φησὶ διὰ τοῦ υ, ἐκ τοῦ ἰλὺς ἰλύος [a].

[z] ἔγχελις Cod. [a] Male Herm. Cod. διὰ τοῦ ἐκ τοῦ ἰλίς.

Ἑφθὸν λέγεται τὸ δι' ὑγροῦ ἑψόμενον, ὀπτὸν δὲ τὸ διὰ τῶν ἀνθράκων.

Ξενία ἡ φιλοφροσύνη καὶ ξενισμὸς, ὡς καὶ Λιβάνιος.

ἥσθη (φησὶ) Φιλόστρατος ἐπὶ τῷ ξενισμῷ.

Ὄψον κυρίως πᾶν τὸ διὰ πυρὸς εἰς ἐδωδὴν κατασκευαζόμενον.

Πολύπους, πολύποδος, ἡ αἰτιατικὴ τὸν πολύπουν, ὡς Ἀλκίνουν, Ἀριστοτέλης δὲ πολύποδα φησὶ, ὅ γε μὴν Ἀριστοφάνης καὶ πολύπους πολύπου κλίνει.

Τὸ βρέχειν λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν, οἷον,

βεβρεγμένος ἥκει.

ὡς φησὶν Εὔβουλος.

Ὅτι οὐκ ἐπὶ θηρίων λέγει Ὅμηρος δαῖτα, ἀλλ' ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων.

Ἀναξάγορας ἐν τοῖς ἠθικοῖς αὐτοῦ, ὀρνίθων γάλα τὸ ἐν τοῖς ὠοῖς λευκὸν εἶναί φησι.

Τὸ ἀναπίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχῆς λέγεται ἀντὶ τοῦ ἀθυμεῖν, ὡς καὶ Θουκυδίδης,

νικώμενοι ἀναπίπτουσι.

Τὸ πάσασθαι οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι ἐλάμβανον, οἱ δὲ νεώτεροι ἐπὶ τοῦ κορεσθῆναι.

Τὰ συκάμινα Ἀλεξανδρεῖς καὶ Πελοποννήσιοι μόρα ὀνομάζουσι.

Μαλάχη κοινὸν, μολόχη Ἀττικόν.

Τραγήματα λέγεται τὰ εὐτελῆ βρώματα[b], οἷον ἐρέβινθοι, κύαμοι, ἰσχάδες, φάσηλοι, μῆλα, μύρτα, φηγοὶ καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Ἀκρόδρυα καταχρηστικῶς λέγονται καὶ τὰ μῆλα καὶ τὰ κυδώνια, κυρίως ἀκρόδρυα ὅσα ἔχουσι τὸ ξυλῶδες ἐκτὸς καὶ περὶ τὰ ἄκρα, τὸ δὲ τρώξιμον ἐντός· ὀπῶραι δὲ τὸ ἐναντίον, ὅσα τὸ ξυλῶδες καὶ τραχὺ ἐντὸς περιέχουσι, τὸ δὲ ἐδώδιμον καὶ τρώξιμον ἐντός. ἀκρόδρυα τοίνυν κυρίως κάρυα, ἀμύγδαλα, λεπτοκάρυα καὶ τὰ τοιαῦτα, ὀπῶραι δὲ κοκκύμηλα, κυδωνία, περσικὰ μῆλα, κέρασος, φοίνικες, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα.

Ὅπερ Ἀττικοὶ θριδακίνην καλοῦσιν, Ἐπίχαρμος θρίδακα φησὶν, ἀπὸ τοῦ θρίδαξ.

b βρώματα (εἱμα written above) Cod.

Ἰστέον ὅτι κώνειον καὶ ἀκόνιτον τὸ αὐτὸ φασί.

Ὀψονόμος λέγεται ὁ κοινῶς δομεστικὸς τῆς τραπέζης, ὀψωνητικὴ δὲ ἡ τούτου τέχνη.

Ὃν καλοῦσι Ῥωμαῖοι προνέστην, τοῦτον Ἕλληνες προτένθην ὠνόμαζον.

Οἱ Ἀττικοὶ οὐδετέρως τὸ τάριχος προφέρουσιν, ὡς καὶ Χιονίδης φησί,

> ἆρ' ἂν φάγοιτε τάριχος, ὦ θεοί.

καὶ Μένανδρος ὁμοίως φησι,

> ἐπέπασα[c] ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλας, ἂν οὕτω τύχῃ.

ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀρσενικῶς προφέρει,

> οὐκ αἰσχύνομαι τὸν τάριχον τουτονὶ πλύνων
> εἰπεῖν ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.

ἀλλὰ καὶ Ἡρόδοτος ἐν θ' ἀρσενικῶς προφέρει,

> "οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι ἐπάλλοντο καὶ ἤσπαιρον."

Ἡ Δημήτηρ πόλεώς ἐστι καταρκτική, οἱονεὶ ἡ γῆ, ὅθεν καὶ πυργοφόρον αὐτὴν γράφουσιν· λέγεται δὲ καὶ Κυβέλη ἀπὸ τοῦ κυβικοῦ σχήματος· κατὰ γεωμετρίαν ἡ γῆ, διὰ τὸ βάσιμον καὶ στάσιμον, εἰ καὶ σφαιρικὴν οἱ Στωικοὶ ταύτην ὁρίζονται.

Τρύφων Ἀλεξανδρεὺς ἄρτων γένη ἐκτίθεται διάφορα, ζυμίτην, ἄζυμον, σεμιδαλίτην, ἐγκρυφίαν καὶ κλιβανίτην, ὃν κριβανίτην φασὶν Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ρ.

Κατ' ἀντιστοιχίαν λέγεται ἡ φιάλη, πιάλη γάρ τις ἦν, ἡ τὸ πιεῖν ἅλις παρέχουσα.

Οἱ Ἀττικοὶ βραχύνουσι τοῦ καρὶς τὴν λήγουσαν, ἕτεροι δὲ ἐκτείνοντες τὴν παραλήγουσαν, ἐκτείνουσι καὶ τὴν λήγουσαν, ὁμοίως τὸ ψηφὶς, κρηπὶς, Τηθίς.

Ὁ χρόνος ἐνιαυτὸς ὀνομάζεται παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ κινεῖσθαι αὐτὸν, κύκλος γὰρ οἱονεί τις ἐστὶν ἐφ' ἑαυτὸν εἰλούμενος.

Κυρίως ἀγωνία καὶ ἀγὼν ὁ τόπος λέγεται, ἐν ᾧ ἠγωνίζοντο οἱ ἀθληταὶ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ κυκλοτερὲς παρὰ τὸ μὴ ἔχειν γωνίαν εἰς τύπον. διὰ τοῦτο καὶ στέφανοι κυκλοτερεῖς τοῖς νικῶσιν ἐπετίθεντο.

[c] ἐπείτασα Cod.

Ἔλαχεν ἀντὶ τοῦ ἔτυχεν, συντάσσεται γενικῇ, ὡς τὸ ἔλαχε τιμῆς· ἔλαχε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκληρώσατο αἰτιατικῇ, ὡς Ἀριστείδης,

"τῆς Ἀθηνᾶς εἰληχυίας τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων."

ἔλαχε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκληρώθη δοτικῇ, ὡς τὸ

ἔλαχον τῷ βασιλεῖ.

Πωλεῖ ἀντὶ τοῦ πιπράσκει, συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων· ἐμπολᾷ δὲ τὸ αὐτὸ συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων, καὶ Ἑλένη φησὶ Εὐριπίδης,

Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα.

Καραδοκῶ τὸ ἐλπίζω.

Ὀρνιθευτὴς λέγεται ὁ τὰς ὄρνεις θηρεύων, ὀρνιθοσκόπος δὲ ὁ μάντις.

Λῆμα ἡ ἀνδρία καὶ ἡ φρόνησις, λῆμμα δὲ τὸ κέρδος.

Λαμβάνει τις τόδε, μηδενὸς διδόντος, δέχεται δὲ παρὰ τοῦ, ὅθεν καὶ δεξία.

Ἕνεκα ἀντὶ τοῦ χάριν· οὕνεκα ἀντὶ τοῦ διότι.

Θεάτης ἀγώνων καὶ θεάτρων. Θεωρὸς δὲ ὁ εἰς θεῶν ἑορτὰς πεμπόμενος, ὅθεν καὶ θεωρικὰ χρήματα, τὰ τοῖς τοιούτοις διδόμενα μισθός.

Τὸ νυνὶ ἐπὶ μόνου τοῦ ἐνεστῶτος τάττεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· τὸ δὲ νῦν ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων.

Σικελὸς ὁ Σικελίας οἰκήτωρ, Σικελιώτης δὲ ὁ ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰς Σικελίαν ἄποικος ἐλθών.

Πατρῷα καὶ μητρῷα λέγονται τὰ ἐκ πατέρων ἢ μητέρων ἀποθανόντων καταλειπόμενα τοῖς τέκνοις· πάτρια δὲ τὰ τῆς πατρίδος ἔθη.

Μόχθηρος καὶ πονηρὸς ὁ διὰ σώματος μοχθῶν καὶ πονῶν· μοχθηρὸς δὲ ὁ τὰ ἤθη φαῦλος· καὶ πόνηρος ὁμοίως.

Αὐχὴν μὲν τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου· δέρη δὲ τὸ ἔμπροσθεν, ἔνθα ὁ λάρυγξ.

Γεννᾷ ὁ ἀνὴρ κυρίως, τίκτει δὲ ἡ γυνή.

Γελοῖος ὁ γελωτοποιὸς, γέλοιον ὁ γέλως, εὐτράπελον δὲ τὸ ἀστεῖον, ἤγουν τὸ μετὰ σεμνότητος χαρίεν.

Ἀγγέλος μὲν πᾶς ὁ ἀγγέλλων τὰ ἔξωθεν, ἐξάγγελος δὲ ὁ τὰ

ἔσωθεν τοῖς ἔξω διαγγέλλων, ὃν Θουκυδίδης διάγγελον εἶπεν. αὐτάγγελος δὲ ὁ αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἑαυτῷ κομίζων τὰς ἀγγελίας.

Ἀγροῖκος ὁ ἐν ἀγροῖς διατρίβων· ἄγροικος δὲ ὁ ἀπαίδευτος.

Πᾶν τὸ διατεταγμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα αὐλὸν καλοῦμεν, ὥσπερ τὸ στάκτον[f] καὶ τὴν περικεφαλιαίαν, ὅταν ἐκ τοῦ μέσου πρὸς ὀρθὸν ἀνατείνει, αὐλῶπιν. λέγονται δέ τινες καὶ ἱεροὶ αὐλῶνες Ἀθήνῃσιν· ἔστι δὲ καὶ αὐλὸς ὄργανον μελῳδίας ὁμοίως καὶ αὐλή.

Τῆς λύπης εἰσὶν εἴδη τέσσαρα· ἄχος, ἄχθος, φθόνος, οἶκτος. ὧν τὸ μὲν ἄχος ἐστι λύπη ἀφωνίαν ἐμποιοῦσα, ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶ,

Πηλείωνι δ' ἄχος γένετο.

διὰ γὰρ τὴν ἐξαίφνης ἔφοδον τῶν ἀκουσθέντων ἢ θεαθέντων εἰς βάθος χωρεῖ τὸ λογιστικόν· τὸ δὲ ἄχθος, ἐστὶ λύπη βαροῦσα καὶ διενοχλοῦσα τὸν νοῦν, ἐπ' ἀβουλήτοις συμπτώμασιν. ὁ δὲ φθόνος λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς· ὁ δὲ οἶκτος λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς. τοῦ φόβου πάλιν εἴδη ἕξ· ὄκνος, αἴδως, αἰσχύνη, κατάπληξις, ἔκπληξις, ἀγωνία. καὶ ὄκνος μέν ἐστι φόβος μελλούσης ἐνεργείας· αἴδως δὲ φόβος ἐπὶ προσδοκίᾳ ψόγου· αἰσχύνη δὲ φόβος ἐκ μεγάλης φαντασίας· ἔκπληξις δὲ φόβος ἐκ δεινῆς ἀκοῆς καὶ μεγάλης ἀφαιρούσης τὴν αἴσθησιν· ἀγωνία δὲ φόβος ἀποτυχίας· φοβούμενοι γὰρ ἀποτυχεῖν ἀγωνιῶμεν.

Ἰστέον ὅτι τὸ Ἀθηνᾶ περισπᾶται, διότι κρᾶσιν ἔπαθε τῶν δύο αα. ἔστι μὲν γὰρ ἡ πρωτότυπος αὐτῆς εὐθεῖα Ἀθήνη, ἐξ ἧς κατὰ συστολὴν Ἀθάνα γέγονεν, ᾧ καὶ Σοφοκλῆς χρῆται καὶ Εὐριπίδης καὶ ἕτεροι πολλοί· ἐπεὶ δὲ πολλὰ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν διὰ τοῦ αια προφέρονται, ὡς ἁμαξαία ἡ ἅμαξα καὶ σεληναία ἡ σελήνη, οὕτω κατὰ παραγωγὴν Ἀθήναια ἐλέχθη ἡ Ἀθήνη· ἐξελόντες δ' ἔτι οἱ ὕστερον ἐκ τοῦ Ἀθηναία τὸ ι Ἀθηνάα εἶπον, ὥσπερ καὶ τὴν ἐλαίαν ἐλάαν Ἀττικῶς, τοῦτο μὲν οὖν ἄχρηστον εἴασαν, κρᾶσιν δὲ ποιησάμενοι τῶν δύο αα, Ἀθηνᾶν καλοῦσι περισπωμένως.

Ἰστέον ὅτι πολλαὶ λέξεις ἀλλοιούμεναι ἐναλλάσσουσι καὶ τόνους καὶ πνεύματα· μεταπίπτουσι γὰρ εἰς ἑτέρους κανόνας, οἷον ἥλιος δασύνεται, ἀπὸ τοῦ ἕλη ἡ θέρμη, ἤελιος δὲ γενόμενον ψιλοῦ-

[f] στίκτον vel στάκτον Cod.

ται· διότι τὸ α, ε, η, ι, ο, πρὸ φωνήεντος ὄντα κατὰ διάστασιν ψιλοῦται· ὁμοίως καὶ ἄλλω τὸ παιδῶ[g] δασυνόμενον ποιεῖ μέσον ἀόριστον πρῶτον τὸ ἥλατο, ὅπερ συγκοπτόμενον εἰς τὸ ἆλτο ψιλοῦται· τὸ γὰρ α λῆγον εἰς λ, ἐπιφερομένου ἑνὸς τῶν τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων συμφώνων ψιλοῦται· οἷον ἀλδαίνω τὸ αὔξω, ἀλθαίνω τὸ θεραπεύω, καὶ ἆλτο ἀντὶ τοῦ ἐπήδησε, ὁμοίως καὶ τὸ ἕρμα συγκοπτόμενον ἀπὸ τοῦ ἐρείδω, καὶ τὸ ἅρμα γινόμενον ἀπὸ τοῦ αἴρω τὸ ἐπαίρω δασύνεται· τὸ ρ γὰρ, ὅτε πρὸ αὐτοῦ μὲν ἔχει βραχὺ ἤγουν α, ε, ο, μεθ' ἑαυτὸ δὲ μ ἢ π, δασύνει τὸ βραχὺ, οἷον ἕρμα, ἅρμα, ὅρμοι, ἕρπω, ἅρπαξ, ὅρπηξ.

Πολλὰ ῥήματα ἀπὸ μελλόντων εἰς ἐνεστῶτα παράγονται κατ' ἀναδρομὴν, καὶ τρέπουσι τὸ σ τοῦ μέλλοντος εἰς χ ἢ εἰς κ, οἷον σμῶ, σμήσω, σμήχω τὸ καθαίρω· ὀλῶ, ὀλέσω, ὀλέκω, ὅθεν,

ὀλέκοντο δὲ λαοί.

δείδω, δείσω, δείκω τὸ φοβοῦμαι, ὅθεν δέδοικα μέσος παρακείμενος, καὶ εἴδω εἴσω, εἴκω τὸ ὁμοιῶ, καὶ ἔω τὸ ὑπάρχω, ἔσω, ἔσκω, ποιητικῶς τὸ ὑπάρχω.

Ἐλύσιον πεδίον παρ' Ἕλλησιν ὁ παράδεισος ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ καὶ τοῦ λύω, ἤγουν τὸ μὴ ἔχον λύσιν καὶ φθορὰν πεδιόν.

Ὥσπερ τὸ μένω πλεονάσαντος καὶ ἑτέρου συμφώνου ἔτρεψε τὸ ε εἰς ι, καὶ ἐγένετο μίμνω, οὕτω καὶ τὸ γέννω ἐγένετο γίγνω, καὶ ῥέπω ῥίπτω καὶ πέτω πίπτω.

Ἀπὸ τοῦ πρωῒ γίνεται πρωΐτερον ἐν χρήσει, καὶ ἀπὸ τῆς πρωΐας πρωϊαίτερον ἐν χρήσει καὶ αὐτό· ἀπὸ δὲ τοῦ ὀψὲ ὀψίτερον σπανίως, ἀπὸ δὲ τῆς ὀψίας γίνεται ὀψιαίτερον ἐν χρήσει.

Ἑταῖρος ὁ φίλος καὶ ἑταῖρα ἡ πόρνη φασὶ, καὶ ἀμφότερα παραγίνονται ἀπὸ τοῦ ἔθας ὁ συνήθης, ἐθάρος καὶ ἑταῖρος· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἁρμόζει τὸ συνήθεις εἶναι καὶ φίλους τοῖς πολλοῖς, ἐπὶ δὲ τῶν γυναικῶν ἁρμόζει τὸ θαλαμεύεσθαι, καὶ μὴ συνήθεις εἶναι τοῖς πολλοῖς, διὰ τοῦτο ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἐπαινεῖται, ἐπὶ δὲ τῶν γυναικῶν κακίζεται.

Τὸ ἀλείφω τιθέασι πολλάκις ἀντὶ τοῦ διεγείρω, πλὴν οὐχ ὡς τοῦτο σημαινούσης τῆς λέξεως, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς

[g] Leg. πηδῶ.

κατὰ γυμνικοὺς ἀγῶνας ἐλαίῳ ἀλείφεσθαι πρότερον, κἀντεῦθεν τὸ ἀλείφεσθαι σύμβολον ἐγίνετο τοῦ μέλλοντος ἀγῶνος· διὰ τοῦτο ἀντὶ τοῦ διεγείρω παρειλήφασι τὸ ἀλείφω.

Ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει καὶ τοῦ ὅτε γίνεται ἐσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ ποτὲ, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔνι οἳ καὶ τινὲς τὸ ἔνιοι καί τινες (sic).

Τὸ εἰ συντάσσεται παρεληλυθότι, ἐνεστῶτι καὶ μέλλοντι ἐν τοῖς ὁριστικοῖς· συντάσσεται δὲ καὶ εὐκτικοῖς χρόνοις.

Τὸ εἶναι, καὶ τὸ εἶτα ἔστιν ὅτε ὡς παρέλκον τίθεται κατὰ τοὺς Ἀττικούς.

Προκινδυνεύω τοῦ φίλου, προκινδυνεύω τὰς μάχας παρ' Ἀριστείδῃ ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζομαι· καὶ προκινδυνεύω πρὸς τὸν ἐχθρὸν παρὰ τῷ αὐτῷ.

Διαφέρει τὸν πόλεμον ἀντὶ τοῦ ἀνύει· διαφέρει μοι τόδε τὸ πράγμα, ἀντὶ τοῦ ἀνήκει μοι· καὶ διαφέρει ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ διαφοράν τινα καὶ διαχωρισμὸν ἔχει.

Ἀφαιροῦμαί σε τὰ χρήματα, καὶ ἀφαιροῦμαί σε τῶν χρημάτων, καὶ ἀφαιροῦμαι τὰ χρήματα.

Πιστευώ σοι τὰ πράγματα, καὶ πιστεύω σοι εἰς ἃ λέγεις.

Θαυμάζω τὸ δι' ἐπαίνου καὶ θαύματος ἄγω συντάσσεται αἰτιατικῇ· θαυμάζω ἐπὶ κατηγορίας καὶ μέμψεως γενικῇ, ὡς παρ' Ἀριστείδῃ· "θαυμάζω τῶν τὰ Μηλίων καὶ Σκιωναίων τολμώντων "προφέρειν τῇ πόλει."

Διαγράφω τὸ συγγράφω· διαγράφω καὶ τὸ ἐμβάλλω, ὡς τὸ "διαγράφουσι τὸν Ἰούδαν τοῦ κύκλου τῶν μαθητῶν."

Πυθέσθαι ἀντὶ τοῦ ἐρωτῆσαι συντάσσεται γενικῇ· πυθέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀκοῦσαι αἰτιατικῇ, ὡς παρὰ Λιβανίῳ, "δέδοικα γὰρ μὴ διατριβῆς ἐν τῷ λόγῳ γινομένης, τὸ πρᾶγμα ἡ γύνη πυθομένη τὴν γλῶτταν ἡμῖν ἐκείνην ἐπιστήσῃ.

Παρῆλθεν ἀντὶ τοῦ παρέδραμε καὶ ἐξῆλθε· καὶ παρῆλθεν ἀντὶ τοῦ εἰς μέσον ἦλθεν, ὡς τὸ, παρελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον ἔλεξε τοιάδε.

Διαιροῦμαι παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικῆς σημασίας παρ' Ἀριστείδῃ, οἷον, "λέγω δὲ, οὐχ ὡς εἴτις Ἕλληνας προσείποι, πρὸς βαρβάρους ἀντιδιαιρούμενος.

Μηδίζειν καὶ Ἀττικίζειν σημαίνει μὲν τὸ κατὰ Μήδους καὶ Ἀττικοὺς λέγειν, τουτέστι κατὰ τὴν ἐκείνων διάλεκτον· σημαίνει δὲ καὶ τὸ τὰ ἐκείνων φρονεῖν.

Καθαιρῶ τὸ καταβάλλω, καθαίρω δὲ τὸ ἀποπλύνω.

Ἐτίμησαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν δεῖνα ἀντὶ τοῦ ἔντιμον ἐποίησαν· ἐτίμησαν δὲ τῷ δεῖνι θανάτου, ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἔκριναν θανάτου.

Τὰ συγκριτικὰ πολλαχῶς προφέρονται, οἷον κρείττω ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, κρείττω ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα· κρείττω ὁ δεῖνα ἢ κατὰ τὸν δεῖνα· καὶ κρείττων ὁ δεῖνα παρὰ τὸν δεῖνα· καὶ κρείττων ὁ δεῖνα ἢ ὥστε παθεῖν τόδε.

Πρεσβεύομαι πρὸς τὸν Πέρσην, τὸ πρέσβεις πέμπω καὶ διαπρεσβεύομαι· πρεσβεύω δὲ τὸ πρέσβεις πέμπομαι· πρεσβεύω δὲ λέγεται καὶ τὸ τιμῶ, ὡς παρ' Ἀριστείδῃ· "βουλομένων τῶν θεῶν "πανταχῇ τὰς Ἀθήνας πρεσβεύειν." καὶ παρὰ Συνεσίῳ "τὸν "θεὸν ὃν φιλοσοφία πρεσβεύει."

Θρᾶκες τὸ α μακρὸν, Θρῇκας γὰρ ἦν, τραπέντος τοῦ η εἰς α, μὴ μείναντος καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου.

Καθήκοντα τὰ κατερχόμενα, οἷον, "καὶ σιωπῶ τείχη καθήκοντά "ποτε ἐπὶ θάλατταν·" καθήκοντα τὰ ἁρμόζοντα καὶ ἀκόλουθα, οἷον, "παρὰ τὰ καθήκοντα λέγεις."

Βουλὴ λέγεται τὸ βούλευμα καὶ ἡ σκέψις· βουλὴ καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν βουλευτῶν· ἀπὸ τούτου καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ κάθηνται οἱ βουλευταί.

Νομίζω τὸ ὑπολαμβάνω· νομίζω τὸ νόμιμον κρίνω, νομίζω καὶ τὸ νόμισμα ποιῶ, ὡς τὸ, "ἀργύρῳ νομίζουσιν Ἕλληνες."

Παύω σε τοῦ ἔργου, καὶ παύω ἀντὶ τοῦ παύομαι, ὅπερ οὐ μεταβαίνει εἰς πρόσωπον.

Λόγος σημαίνει δώδεκα· λόγος ὁ ἐνδιάθετος λογισμὸς καθ' ὃν λογικοὶ ἐσμέν· λόγος ὁ προφορικός· λόγος ἡ φροντὶς, ὡς ποιοῦμαι αὐτοῦ λόγον· λόγος ὁ λογαριασμὸς, ὡς, ὁ ἡγεμὼν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἐπιτρόπους ἔχει λόγον· λόγος ὁ καθόλου ὁ περιέχων ἐν ἑαυτῷ πᾶσαν λέξιν καθ' ὃ σημαινόμενον πᾶν μέρος λόγου· λογὸς ὁ ὅρος, ὡς λέγομεν, ἀπόδος τὸν τοῦ ζώου λόγον· λόγος τὸ ἐγκώμιον, ὡς ἐποίησέ τις λόγον εἰς τὸν βασιλέα· λόγος καὶ ἡ ἀναλογία, ὡς, ὃν λόγον ἔχει τὰ δυὸ πρὸς τὰ τέσσερα, τὸν αὐτὸν ἔχει καὶ τὰ τέσ-

σαρα πρὸς τὰ ὀκτώ· λόγος ἡ ἀντιλογία, ὡς τὸ δίχα τινὸς λόγου καὶ προφάσεως· λόγος καὶ ἡ αἰτία, ὡς τὸ κατὰ τίνα λόγον ὕβρισαι τὸν δεῖνα· λόγος ἰδίως καὶ κατ' ἐξαίρετον ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἰστέον ὅτι τὸ λαμβάνομαι κεῖται καὶ ἐπὶ καταγνώσεως γενικῇ συντασσόμενον, ὥσπερ τὸ ἐπιλαμβάνομαι, ὡς Ἀριστείδης φησὶ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· οἷον, "ὅταν δ' ἐξετάζων διὰ πάντων, ἑνὸς καὶ "δυοῖν λαμβάνῃ, λέληθας ἐπαινῶν οἷς ἀφίης."

Τὸ ἂν ὅτε παραπληρωματικὸς σύνδεσμος συντάσσεται μετὰ εὐκτικοῦ, οἷον, ποιήσαιμι ἄν· καὶ μετὰ παρεληλυθότος ὁριστικοῦ, ἐποίησα ἄν, καὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου· οἷον παρ' Ἀριστείδῃ· "πάν-"τας ἂν ἡγοῦμαι φῆσαι μὴ εἶναι καλλίω τοῖσδε λαβεῖν ἀριστο-"κρατείας εἰκόνα."

Προϊστάμενος λαοῦ ὁ ἔμπροσθεν ἱστάμενος, καὶ προϊστάμενος ἀντὶ τοῦ εἰς προστασίαν ἄγων τινὰ ἕτερόν τις, ὡς παρ' Ἀριστείδῃ οἷον, "ὁ δῆμος εἴ τινα εὕροι που τῶν πολλῶν ὑπερέχοντα ἐθελοντὴς "ἑαυτοῦ προϊστάμενος καὶ χρώμενος οἷον ἄρχοντι διηνεκεῖ."

Σκοπῶ καὶ σκοποῦμαι τὸ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ βλέπω καὶ διανοοῦμαι ἀμφότερα.

Γινόμενον τὸ εἰς γένεσιν ἧκον· γινόμενον καὶ τὸ προσῆκον.

Πλημμελὴς λόγος καὶ πλημμελὲς πρᾶγμα τὸ ἔξω τοῦ καθήκοντος μέλους καὶ ῥυθμοῦ· παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ πλὴν ἀντὶ τοῦ χωρὶς καὶ τοῦ μέλους.

Τίθεμαι καὶ προστίθεμαι τῷ πλούτῳ ὡς παρ' Ἀριστείδῃ· "καὶ "μὴν ἐκεῖνό γε ἡ πόλις πρώτη κατέδειξε μὴ τίθεσθαι πλούτῳ μηδὲ "θαυμάζειν." Ἀνατίθεμαι τὸ διαβαστάζω, ὡς παρὰ Συνεσίῳ, οἷον "ἡ κάμηλος καὶ ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία." Ἀνατίθεμαι καὶ τὸ ἀνατρέπω παρὰ Λουκιανῷ, οἷον "εἰ μὴ μεταμέλησοι "καὶ ἀνατίθεσθαι αὖθις τὰ εἰρημένα·" κατ' ἐνέργειαν δὲ προφερόμενα ἀναλλάσσουσι· οἷον προστίθημι ἐπὶ τῷδε τόδε, καὶ ἀνατίθημι τῷ θεῷ τήνδε τὴν προσαγωγήν· ἐξ οὗ καὶ ἀνάθημα.

Προφέρω λόγους ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν καὶ εἰς μέσον φέρω· προφέρω δὲ τῶν πολλῶν ἀντὶ τοῦ κρείττων εἰμὶ, ὥσπερ καὶ ὑπερφέρω.

Κομίζω τὸ φέρω, ἐξ οὗ καὶ κομιδὴ εὔχρηστον παρ' Ἀριστείδῃ

ἡ εἰσφορά· κομίζομαι δὲ τὰ κεχρεωστημένα ἀντὶ τοῦ λαμβάνω· ὅπερ παθητικὴν μὲν ἔχει τὴν προφορὰν, ἐνεργητικὴν δὲ τὴν σημασίαν· κομίζω καὶ τὸ ἐπιμελοῦμαι, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ φησὶν ὁ Τηλέμαχος πρὸς τὴν Πηνελόπην·

τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε.

ἀφ' οὗ γίνεται καὶ κομιδὴ ἡ ἐπιμέλεια.

Τὸ καίω καὶ κλαίω κοινὸν, τὸ κάω δὲ καὶ κλάω Ἀττικὸν, ἅπερ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος λαμβάνουσι τὸ υ κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐπὶ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ὡς ἐπιτοπλεῖστον προστιθέασι τῷ μέλλοντι τοῦ υ, οἷον κλάω κλαύσω, κάω καύσω, πλέω πλεύσω, θέω θεύσω καὶ θευσοῦμαι.

Γραφὴ τὸ γράμμα καὶ ἡ λογογραφία, γραφὴ καὶ ἡ κατηγορία, ἀντιγραφὴ δέ ἐστιν ὄνομα δίκης, ὅταν τις ὡς ἄπαιδος ὄντος τοῦ τετελευτηκότος ἑαυτῷ προσήκειν φάσκῃ τινὰ κλῆρον, κατὰ γένους μετουσίαν· παραγραφὴ δέ ἐστιν περὶ τῶν ἤδη κεκριμμένων καὶ κατὰ νόμους ἀποπεφασμένων δευτέρα πολυπραγμοσύνη καὶ ἀμφισβήτησις.

Δίκη ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων, γραφὴ δὲ ἐπὶ τῶν δημοσίων.

Ἔφεσις λέγεται ἡ ἐπιθυμία· ἔστι δὲ ἔφεσις καὶ ὄνομα δίκης, ὅταν τις ἀπὸ μικροῦ δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεῖζον ἔλθῃ κατὰ δευτέραν ἐξέτασιν.

Ἐξούλης ἐστὶ καὶ αὐτὸ ὄνομα δίκης, ὅταν ἐκβάλῃ τις ἐκ τῶν οἰκείων τινὰ παραλόγως, ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλειν.

Διώκω τὸ ἀποπέμπω. Διώκω καὶ τὸ κατηγορῶ, ὅπερ συντάσσεται γενικῇ, πρόσωπον αἰτιατικῇ, εἰς δὲ τὸ πρᾶγμα γενικῇ. Διώκω καὶ τὸ ποθῶ, οἷον ἡσύχιον διώκω βίον· φεύγω δὲ τὸ κατηγοροῦμαι.

Εἰκὸς τὸ πρέπον καὶ τὸ ἁρμόδιον καὶ τὸ ἀκόλουθον.

Ἀνέχω τὸ ἀναβαστάζω, ὡς τὸ ἀνέχει ὁ κίων τὴν οἰκίαν. ἀνέχω καὶ τὸ ἀφορῶ, ὡς παρ' Ἀριστείδῃ, "τοὺς ἐπὶ τῶν λόγων ἀνέχοντας, καὶ χωρὶς τούτων οὐδ' ἂν ζῆν δεξαμένους." Ἀνέχομαι τὸ ὑπομένω συντάσσεται αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ· αἰτιατικῇ μὲν, ὡς τὸ "οὐκ ἀνέχομαι γυμνῇ τῇ κεφαλῇ τὴν θερμήν." γενικῇ δὲ ὡς παρὰ Λιβανίῳ "μή με ἐς μακρολογίαν ἐμβάλητε τούτων ἀνεχόμενοι τῶν κομψῶν ῥητόρων."

Τὸ μὲν ἤδη τοῖς τρισὶ χρόνοις συντάσσεται, ἐνεστῶτι, παρεληλυθότι καὶ μέλλοντι· τὸ δὲ ἄρτι τοῖς δυσὶν, ἐνεστῶτι καὶ παρεληλυθότι.

Σκοπῶ τὸ βλέπω ἐνεργητικῶς, ἐξ οὗ καὶ σκόπος ὁ θεωρός· σκοποῦμαι δὲ τὸ διανοοῦμαι καὶ σκέπτομαι, ὡς παρὰ Λουκιανῷ· "ὁ δὲ "παρεσκοπεῖτο μετὰ τῶν φίλων ὅτι καὶ διδάξαιτό με·" ἔστι καὶ παρὰ Λιβανίῳ ἐνεργητικῶς "εἰ πάνυ πόλυν χρόνον ἐπεσκοπεῖς."

Ἔχω τὸ διάκειμαι μετὰ γενικῆς καὶ ἐπιρρήματος κατ' εὐτελῆ σύνταξιν, "ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν."

Γνώμη ἡ διάνοια ὡς τὸ "μὴ μεταβαλέτω σου τὴν μεγαλό- "φρονα γνώμην ἡ τῶν πραγμάτων μεταβολή." Γνωμὴ καὶ ἡ διάκρισις, ὡς ἐλέγομεν συμφωνοῦσιν αἱ γνῶμαι τῶν ἀρχιερέων ἐν τῷ τοιῷδε ζητήματι. γνώμη καὶ τὸ ἀπόφθεγμα, ὡς λέγομεν ὅτι γνῶμαι παλαιῶν ἀνδρῶν ἤτοι ἀποφθέγματα.

Τὸ ὁπότε εὐκτικῷ συντάσσεται· λαμβάνεται δὲ ἀντὶ παρωχημένου, ὡς παρὰ Λουκιανῷ, "ὁπότε ἀφεθείην ὑπὸ τῶν διδασκάλων "ἀνέπλαττον ἵππους, βόας, νὴ Δία γε, καὶ ἀνθρώπους." τὸ δὲ ὁπηνίκα ὁριστικῷ παρωχημένῳ.

Τεκμαίρομαι παθητικῶς ἀεὶ γράφεται, ἐνεργητικῶς δὲ οὐδ' ὅλως.

"Μὰ τὸν Δία οὐ σφόδρα τῷ πράγματι ἀχθόμενος," ἀντὶ τοῦ σφόδρα χαίρων.

Ἀποφράδας ἡμέρας καὶ ἀποφράδας ἀνθρώπους καλοῦμεν τοὺς σεσημειωμένους. παρήχθη δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱστορίας τοιᾶσδε· ἔθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς κακούργους καταδικαζομένους ἔξω φέρειν τῆς πόλεως, καὶ διδόναι αὐτοῖς τὴν ἀνήκουσαν δίκην. Ἐξῆγον γοῦν αὐτοὺς ἀπό τινων σεσημειωμένων πυλῶν καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν συνήθων τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἅτινα ἐκάλουν ἀποφράδας.

Ψῆφος λέγεται ἡ κρίσις, παρήχθη δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης· ἔθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις παλαιὸν κρινομένου τινὸς ποιεῖν τοιοῦτόν τι· ὁ τῶν δικαστῶν ὑπηρέτης παρεῖχεν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν καθημένων ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀνὰ δύο ψήφους, λευκὴν καὶ μέλαιναν, μετώρου οὔσης ἔτι τῆς δίκης· οἱ γοῦν καταδικάζοντες τὸν κατηγορούμενον, ἔβαλον ἐν τῷ δικαστικῷ τὴν μέλαιναν ψῆφον κρυφίως, οἱ δὲ ἀθωοῦντες ἔβαλον τὴν λευκήν· ἐκένουν ἐν τῇ τραπέζῃ,

καὶ εἰ εὑρίσκοντο πλείους αἱ λευκαὶ, ἀπήρχετο ὁ κατηγορηθεὶς ἀθῷος, εἰ δὲ τουναντίον ἐκολάζετο.

Κηλῆσαι τὸ θέλξαι· κηλῶσαι δὲ τὸ ἀμβλῶσαι ἐπὶ τῶν ἐμβρύων, ἐξ οὗ καὶ κηλωστὰ τὰ πορνεῖα παρὰ Λυκόφρονι.

Βοῆσαι τὸ τρανῶς φωνῆσαι, βοῶσαι δὲ τὸ εἰς βοῦν μεταποιῆσαι.

Ζηλῶσαι τὸ μακαρίσαι, ἀφ' οὗ ζηλωτὸς, ζηλῆσαι δὲ τὸ ζηλοτυπῆσαι, ἀφ' οὗ ζηλήμων ἐν Ὀδυσσείᾳ.

Κυκλῶσαί τινα ἀντὶ τοῦ κύκλῳ αὐτοῦ στῆναι· κυκλῆσαι δὲ τὸ κατὰ κύκλον στρέψαι καὶ ἀναπολῆσαι ἐπὶ λογισμοῦ, ὡς τὸ ἀνακυκλεῖ τις τὰ εἰρημένα.

Δεσμέω δεσμῶ τὸ ἐμπεδῶ· δεσμόω δεσμῶ τὸ εἰς εἱρκτὴν βάλλω, ἀφ' οὗ δεσμωτήριον ἡ εἱρκτή.

Σκηνήτης ὁ πρόσκαιρον ἔχων καὶ αὐτοσχέδιον οἴκημα.

Οἱ Ἀττικοὶ τὸ δέον καὶ ἐξὸν ἀντὶ γενικῆς λαμβάνουσι μετοχῆς, οἷον δέον ἀντὶ τοῦ δέοντος ὄντος καὶ ἐξὸν ἀντὶ τοῦ δυνατοῦ ὄντος.

Μνημονεύω τὸ εἰς μνήμην ἔχω τινα· ἀπομνημονεύω δὲ τὸ προφέρω τὰ ἐν τῇ μνήμῃ ὡς παρὰ Πλάτωνι· οἷον, "οἴει με ἃ Λυσίας "ἐν πολλῷ χρόνῳ κατὰ σχολὴν συνέθηκε, ταῦτα ἀπομνημονεύσειν "ἀξίως ἐκείνου;" καὶ ἀπομνημονεύω τὸ ἔξω βάλλω τῆς μνήμης τινά.

Ἀγωνία ὁ ἀγὼν καὶ ὁ φόβος καὶ ἡ λύπη, ἀφ' οὗ καὶ ἀγωνιᾶν ἀντὶ τοῦ λυπεῖσθαι καὶ φοβεῖσθαι.

Φεύγω τὸ ἀποδιδράσκω καὶ ἀφίσταμαι πρὸς αἰτιατικὴν ὡς παρὰ Λιβανίῳ, "φεύγω τὰς ἀρχάς·" φεύγω δὲ τὸ γυροῦμαι πρὸς γενικὴν, ὡς τὸ φεύγω φόνου, καὶ διώκω τὸ ἀποπέμπω πρὸς αἰτιατικήν· τὸ δὲ κατηγορῶ πρὸς αἰτιατικὴν κατὰ τὸ πρόσωπον· πρὸς γενικὴν δὲ κατὰ τὸ πρᾶγμα.

Οἱ Ἀττικοὶ τοὺς ἄνω τοῦ γένους ἡμῶν, πατόρας φημὶ καὶ προπατόρας, τίμια καὶ τιμίους ἐκάλουν, τοὺς δὲ κάτω τοῦ γένους υἱοὺς δηλαδὴ καὶ ἐκγόνους, φίλτατα καὶ φιλτάτους, τοὺς δὲ ἐκ πλαγίου, ἀδελφοὺς δηλάδη, ἐπιτηδείους ἐκάλουν.

Μοναυλίαν ἄγει τις ἀντὶ τοῦ μόνος αὐλίζεται ἐν τοῖς ἑαυτοῦ,

ξυναυλία δὲ λέγεται ἡ συνάθροισις δύο καὶ πλειόνων· λέγεται δὴ ξυναυλία καὶ ὅταν δύο αὐληταὶ τὸ αὐτὸ αὔλωσιν.

Ἀτιμάζω· τὸ περιφρονῶ παρὰ Λιβανίῳ, "μὴ ἀτίμαζε τὸν "γάμον·" ἀτιμῶ τὸ ὑβρίζω.

Καλῶ τὸ ὀνομάζω, ὡς παρὰ Πλάτωνι, "καλῶ δέ ἐγω αὐτοῦ "τὸ κεφάλαιον κολακείαν." καλῶ δὲ καὶ τὸ ἐπικαλοῦμαι, ὡς παρ' Ἀριστείδῃ· "καλῶ δὲ ἐπὶ τούτῳ τῷ τολμήματι καὶ Ἑρμῆν "Λόγιον καὶ Ἀπόλλωνα Μουσηγέτην.

Ἀσκῶ τὸ μανθάνω, ὡς τὸ ἀσκῶ σοφίαν. ἀσκῶ καὶ τὸ παιδεύω ἕτερον.

Τὸ πρὶν συντάσσεται μετὰ ὑποτακτικοῦ· παραδείγματα τούτων, οἷον, πρὶν ἐποίουν, καὶ ἐποίησα τόδε· καὶ πρὶν γενέσθαι τόδε· καὶ πρὶν ἂν ποιήσωμεν τόδε.

Τὸ μεθ' ἡμέραν λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἡμέρας· δοκεῖ δὲ οὐκ ὀρθῶς διὰ τὴν μετὰ πρόθεσιν ὑστεροχρονίαν δηλοῦσαν· ἐκαινοτομήθη ὑπὸ τοῦ χρόνου, οἱ γὰρ παλαιοὶ ῥήτορες νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐτίθουν, ὅπερ ἐδήλουν ὡς ἂν εἴποι τις, μετὰ τὴν νύκτα τὴν ἡμέραν· οἱ δὲ μεταγενέστεροι τὸ παρηλλαγμένον ζητοῦντες τῆς φράσεως, κατελιμπάνοντες τὸ νύκτωρ, μόνον τιθέασι τὸ μεθ' ἡμέραν.

Ἕρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα· παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑρμῆς ἑρμαῖον καὶ ἕρμαιον. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὸν Ἑρμῆν ὡς ἔφορον τῶν ὁδῶν παρὰ τὰς ὁδοὺς ἔγραφον, ὥστε εἴ τι εὑρίσκοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθουν, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ παρανόμαζον Ἑρμαῖον καὶ Ἕρμαιον.

Τὸ ἐκλελῆσθαι συντάσσεται καὶ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ· γενικῇ μὲν ὡς παρὰ Λιβανίῳ, οἷον "ὥσπερ ἐκλαθομένη τῶν μεγίστων." αἰτιατικῇ δὲ, ὡς παρὰ Λουκιανῷ "ἐοικάς μοι, ὦ φίλε, ἐκλελῆ-"σθαι τὴν ὁδόν."

Τὸ μέμνημαι συντάσσεται καὶ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ· αἰτιατικῇ μὲν ὡς παρ' Ἀριστείδῃ· οἷον "τὸν προβληθέντα λόγον μέμνημαι·" γενικῇ δὲ παρὰ πᾶσι.

Τὸ οἶδα ἀντὶ τοῦ ἴσημι λαμβάνεται, ὅπερ οὐκ ἐν χρήσει ἐν τοῖς ἑνικοῖς. λέγεται δὲ τοῦτο ἀντιχρονισμός.

Ἐν Δωδώνῃ χαλκοῦς λέβης ἔκειτο ἐφ' ὑψηλοῦ κιόνος, ἐφ' ἑτέρου κιόνος πλησίον ἵστατο νεανίας τις ὅμοιος χαλκὴν μάστιγα φέρων· πνεύματος δὲ σφοδροῦ ἐπιόντος φασὶν ἐμπίπτειν τὴν χαλκὴν μάστιγα ἐν τῷ λευκῷ σάκει, καὶ πολὺν τὸν ἦχον ἐξακούεσθαι· ὅθεν παροιμία ἐπὶ τῶν πολυλόγων, τὸ πλέον τοῦ ἐν Δωδώνῃ χαλκείου λέγει.

Ἀνάστασις λέγεται καὶ ἡ ἀνέγερσις καὶ ἡ ἀναστάτωσις, ὡς παρὰ Δημοσθένει.

Πανοῦργος λέγεται ὁ εἰς πᾶν ἔργον ἐπιβάλλων ἤγουν ὁ φρόνιμος, νῦν δὲ παρὰ τοῖς νεωτέροις, ἐπὶ τοῦ δολίου τίθεται ἡ λέξις.

Φράζομαι τὸ νοῶ παθητικῶς.

Προῆλθε ἀντὶ τοῦ ἐγεννήθη, καὶ ἀντὶ τοῦ προέβαλε καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθεν, ὡς παρὰ Λιβανίῳ, "προσκαθημένη ταῖς θύραις ἡ "γυνὴ ἐπολιόρκησεν ἄν με, προελθεῖν οὐκ ἐῶσα."

Μῦθος καὶ αἶνος ὁ λόγος, ἀφ' ὧν προμύθιον καὶ παραίνεσις.

Ἀκμὴ λέγεται τὸ μεσαίτατον ὡς τὸ θέρους ἀκμή· ἀκμὴ καὶ ἡ ὀξύτης τοῦ ξίφους.

Ἀναβάλλομαι σημαίνει τρία, τὸ ἀνακρούομαι καὶ προοιμιάζομαι, ὡς τὸ "οἱ τέττιγες μουσικὴν ἀνεβάλοντο σύντονον· καὶ τὸ ἐνδύομαι, καὶ τὸ εἰς ἀναβολὰς τίθημι τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ ἀνεβάλετο τὴν ὑπόσχεσιν.

Ἐπειδὴ οἱ μαχόμενοι διὰ τῶν χειρῶν ἐκπληροῦσι τὴν ὁρμὴν τοῦ θυμοῦ, διὰ τοῦτο λέγομεν τοὺς κατ' ἀλλήλων ὁρμήσαντας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν· ἀπὸ τούτου λέγομεν καὶ ἐχεχειρίαν τὴν ἄδειαν, ὅπερ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἑκὰς καὶ μακρὰν εἶναι χερῶν, τουτέστι μακρὰν τῆς μάχης λέγομεν, καὶ εὐχερὲς πρᾶγμα τὸ εὔχολον (sic) εἰς τὸ ἐμβαλεῖν τινα χεῖρας αὐτῷ, λέγεται καὶ εὐχερὴς ἄνθρωπος, ὁ εὔκολος εἰς τὸ ἀπατῆσθαι.

Ἔσπεισεν ἀντὶ τοῦ δι' ὑγρῶν ἔθυσεν· ἐσπείσατο δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφιλιώθη.

Ἀναιρῶ τὸ φονεύω αἰτιατικῇ· ἀναιρῶ τὸ μαντεύω, ὡς παρὰ Πλάτωνι, "τότε δεῖ ποιεῖν ἐὰν καὶ ἡ Πυθοῖ συναναιρεῖ·" ἀναιροῦ[g]

[g] Leg. ἀναιροῦμαι.

δὲ παθητικῶς ἀντὶ τοῦ φονεύομαι καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνω, ὡς τὸ ἀναιροῦντο οἱ Μεγαρεῖς τὰ βρέφη τῶν Ἀθηναίων.

Ἀπαγγέλλομαι τὸ ὑπισχνοῦμαι· ὑπαγγέλλω δὲ τὸ διηγοῦμαι.

Μετῆλθεν ἀντὶ τοῦ ἐκόλασεν, καὶ ἀντὶ τοῦ μετέπεσε, ὡς τὸ "ῥόδον λευκὸν ὃν τὴν ἀρχὴν εἰς ὃ νῦν ὁρᾶται μετῆλθεν·" λέγεται καὶ μετελθεῖν ἀντὶ τοῦ μεταχειρίσασθαι.

Πορεύομαι ἐγὼ καὶ πορεύω ἕτερον, ὡς παρὰ Λιβανίῳ "μεγάλη "τοῖς θεοῖς ἡ χάρις οἵ σε ἐπόρευσαν πρὸς τὸν βάρβαρον, καὶ πά-"λιν ἀπώλεσαν."

Ἐξετάζω τὸ ἐρευνῶ καὶ ἐξετάζομαι τὸ ἀριθμοῦμαι, ὡς τὸ ἐξετάζομαι τοῖς στρατιώταις.

Παραβολὴ παραδείγματος διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν παραβολὴ λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἀεὶ γινομένων πραγμάτων· τὸ δὲ παράδειγμα ἐπὶ τῶν ἅπαξ πραχθέντων.

Ὑπέχω σημαίνει δύο, τὸ δίδωμι, ὡς τὸ "νόμους ὑπεχέτω τὴν "κόλασιν" παρ' Ἀφθονίῳ· ὑπέχω καὶ τὸ ὑποβάλλω καὶ ὑποκάτω τίθημι, ὡς τὸ ὑπέχει τὰ νῶτα ἡ θάλασσα τῇ νηΐ.

Ἐπανατείνω τὰς χεῖρας εἰς εὐχὴν, καὶ ἐπανατείνω τῷ δεῖνι τὴν ῥάβδον.

Μαρτυρομαί σε ἀντὶ τοῦ μάρτυρα προβάλλομαί σε.

Παύω τοῦ ἔργου καὶ παύομαι ὁμοίως.

Τὸ κατάγεσθαι σημαίνει καὶ τὸ ξενίζεσθαι παρά τινος· τὸ δὲ ἀνάγεσθαι ἀντὶ τοῦ ἀναστρέφεσθαι. ἀπὸ τούτων γίνονται ὀνόματα καταγωγὴ ἡ ξενία καὶ ὁ κατάπλους, ἀναγωγὴ δὲ ὁ ἀνάπλους καὶ ἀναστροφή.

Φιλοτιμεῖται καὶ ἀντὶ τοῦ παρέχει, ὡς παρ' Ἀφθονίῳ ὁ γάμος φιλοτιμεῖται τὰ γένη μετὰ σωφροσύνης. ἀπὸ τούτων ὄνομα φιλοτιμία ἡ ἀπόδειξις καὶ ἡ παροχή.

Χρήζω τὸ χρείαν ἔχω γενικῇ· τὸ δανείζω δοτικῇ, Πλάτων, "χρῆσόν μοι τὴν χλαμύδα σου·" χρήζω δὲ τὸ θέλω αἰτιατικῇ· Σοφοκλῆς,

οἶσθ' ἃ χρήζεις.

Δόρασιν ἡ εὐθεία τὸ δόρας· ἄχρηστον δὲ ἡ τοιαύτη εὐθεία, λαμβάνεται δὲ ἀντ' αὐτοῦ τὸ δόρυ.

Κλαδὶ παρ' Αἰλιανῷ ἐν τῷ περὶ ζώων μεταπλασμός ἐστι, ἤγουν μετασχηματισμὸς λήξεως ὀνόματος ἢ ῥήματος ἢ ἐπιρρήματος εἰς ὁμοιομερὲς τελικόν.

Τὸ δοίην καὶ γνοίην καὶ εἰδείην κατὰ μεταπλασμόν ἐστι· οὕτω καὶ δίχα, τρίχα, τέτραχα, ἀπὸ τοῦ διχῇ, τριχῇ, τετραχῇ.

Πρόγονος, ὁ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς πατὴρ ἢ πάππος, προγονὸς δὲ ὁ υἱὸς τῆς συζυγείσης τῷ δεῖνι ὃν ἔσχε μετὰ ἑτέρου ἀνδρός.

Πατρῷος κλῆρος ὁ ἀπὸ τοῦ πατρὸς, πατρωὸς δὲ τοῦ δεῖνος, ἤγουν ᾧ συνεζύγη ἡ μητὴρ τοῦ δεῖνος.

Νόμος μὲν ὁ τὸ δίκαιον διδοὺς, νομὸς δὲ ὁ τῆς νομῆς τόπος.

Πλείων ὁ χρόνος κατὰ περιοχήν.

Θάλαμος ὁ ἐνδότερος οἶκος· θαλάμη δὲ ἡ ὀπὴ ἢ καὶ τῶν οἰκίων κατοικία.

Ἐλπίζω ἐγὼ ἀμετάβατον, καὶ ἐλπίζω τινὰ, ἀντὶ τοῦ εἰς ἐλπίδας ἄγω, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ,

πάντας μέν ῥ' ἐλπίζει.

Ἀφήγησις καὶ διήγησις καὶ ἔκθεσις πράγματος τὸ ὡς ἔτυχε διεξέρχεσθαι καὶ διηγεῖσθαι τὰ πράγματα· ὑφήγησις ἡ παραίνεσις, περιήγησις δὲ ἡ λεπτομέρης τοῦ πράγματος ἀφήγησις.

Δίκαιον τὸ τὰ προσήκοντα πρὸς ἀνθρώπους ποιεῖν, ὅσιον δὲ, τὸ τὰ προσήκοντα ποιεῖν πρὸς θεόν.

Προσηγορία λέγεται ἡ ὀνομασία, προσαγορία δὲ ὁ χαιρετισμός.

Οἱ Αἰγύπτιοι τὸν ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως τεκμαίρονται, διὰ τοῦτο φασὶν ὀνομασθῆναι καθ' Ἕλληνας οὕτω· τὸ γὰρ Νεῖλος ἀναλυόμενος εἰς ἀριθμοὺς τῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ τξέ καὶ ἡμερῶν ἀποτελεῖ τὴν ποσότητα.

Ἐλέγχω ἀντὶ τοῦ παριστῶ, ὡς τὸ "ἐλέγχω σε δύσνουν ὄντα "τῇ πόλει." ἐλέγχω καὶ τὸ φαυλίζω παρ' Ἀριστείδῃ· "εἶτα "Πλάτων ἐλέγχειν μὲν βούλεται ῥητορικὴν, κατηγορεῖ δὲ καὶ "τῶν τυράννων τὰ ἄμικτα μιγνύς." ἐλέγχω καὶ τὸ ἐρωτῶ παρὰ Ξενοφῶντι, "οἱ δὲ τοὺς αἰχμαλώτους διαλαβόντες, ἤλεγχον εἴ "τινα εἰδεῖεν ὁδὸν ἄλλην ἢ τὴν φανεράν."

Παραιτοῦμαι τὸ ἀπαγορεύω καὶ τὸ συγγνώμην αἰτῶ.

Διακοῦσαι τὸ δι' ὅλου· ἡ διὰ γὰρ ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου κεῖται. fin. Herm. p. 352.

Ἀναβάλλομαι σημαίνει τέσσαρα, τὸ ἐνδύομαι, τὸ προοιμιάζειν, τὸ βραδύνω καὶ τὸ ἀνακρούομαι.

Ἀκμὴ σημαίνει δύο, τὸ μεσαίτατον τοῦ καιροῦ τῆς ἡλικίας, καὶ τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος.

Τὸ χρῶ σημαίνει πέντε. χρῶ τὸ παρέχω, ἐξ οὗ καὶ χρηστὴς καὶ χρήστης ὁ δανειστής· χρῶ τὸ κτῶμαι, ἐξ οὗ καὶ χρῆμα· χρῶ τὸ μαντεύω, ἐξ οὗ καὶ χρησμὸς ἡ μαντεία καὶ χρηστήριον τὸ μαντεῖον· χρῶ τὸ βλάπτω, ἐξ οὗ καὶ χρῶμα· χρῶ τὸ πτήσσω ἐξ οὗ καὶ κατὰ παραγωγὴν χράνω (sic).

Τάφος σημαίνει δ', τὸ μνῆμα, τὴν νῆσον, τὴν ἔκπληξιν καὶ τὸ μνημόσυνον.

Τὸ ἕω σημαίνει ἐξ· δ' βαρύτονα καὶ δύο περισπώμενα· ἕω τὸ ἐνδύομαι, ἐξ οὗ καὶ εἷμα τὸ ἱμάτιον· ἕω τὸ πορεύομαι, ἐξ οὗ καὶ ὁδός· ἕω τὸ ὑπάρχω, ἐξ οὗ καὶ ἕστεται τὸ γενήσεται· ἕω τὸ τελειῶ, ἀφ' οὗ καὶ ἕως καὶ ἡ ἕσπερα ἡ τῆς ἡμέρας τελείωσις· τὰ δὲ περισπώμενα εἰσὶ ταῦτα, ἑῶ τὸ συγχωρῶ, ἑῶ τὸ καθέζομαι, ἐξ οὗ καὶ ἧμαι καὶ κάθημαι.

Ὤθω σημαίνει τρία· ὤθω τὸ ἀποδιώκω· ὄθω τὸ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι καὶ ὄθω τὸ λεπτύνω ἐξ οὗ καὶ ὀθόνη τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.

Ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, οὗ τὸ θάμα· ἄρω ἄχρηστον, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ,

> ἄραρεν ἡ δέ γ' ὠλένη δυσεκχύτως.

ἀντὶ τοῦ ἥρμοσται· ἀρῶ τὸ ἀροτριῶ, καὶ ἀράω ἀρῶ τὸ εὔχομαι.

Αἴρω σημαίνει τὸ ἐπαίρω, αἴρω τὸ προσφέρω, ἐξ οὗ καὶ ἄρτος ὁ προσφερόμενος καθ' ἑκάστην· αἴρω τὸ διαχωρίζω ἐξ οὗ καὶ διαίρεσις· αἱρῶ τὸ προαιροῦμαι καὶ καταβάλλω, ἐξ οὗ καὶ αἱρετικός· αἱρῶ τὸ κρατῶ, ἄρω τὸ κουφίζω.

Τὸ δρῶ σημαίνει δ', δρῶ τὸ κρατῶ, ἐξ οὗ καὶ δάκτυλοι· δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, ἐξ οὗ καὶ δραπέτης ὁ δοῦλος ὁ ἀποδρὰν τῆς δουλείας· δρῶ τὸ βλέπω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑπόδρα ἰδὼν, καὶ δρήθω τὸ κοιμῶμαι κατ' ἀντίφρασιν, οἱ γὰρ κοιμώμενοι οὐ βλέπουσι· δρῶ τὸ πράττω, ἐξ οὗ καὶ δρᾶμα.

Λῶ σημαίνει δ', τὸ λαλῶ, ἐξ οὗ καὶ λόγος· λῶ τὸ ἀπολαύω, ἐξ οὗ καὶ λάρυγξ· λῶ τὸ βλέπω, ἐξ οὗ καὶ λέων, λῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ

λιλαιόμενοι χροὸς ἆσαι.

Γραφὴ σημαίνει δ'· τὴν κατηγορίαν καὶ τὴν ἅπλως ἐπιστολιμαῖον ἔχουσαν χαρακτῆρα· γραφὴν καὶ τὴν ζωγραφίαν.

Εὐθύνω σημαίνει ζ'. εὐθύνω παρὰ τὸ εὖ μόριον καὶ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ καὶ ἐξισῶ καὶ κανονίζω, ἐξ οὗ καὶ εὐθύτης ἡ ὁμοίωσις· εὐθύνω τὸ ἐλέγχω, καὶ εὐθύνη ἡ ἔλεγξις· εὐθύνω τὸ κρίνω καὶ εὐθύνη ἡ κρίσις· εὐθύνω τὸ τιμωρῶ, ἐξ οὗ καὶ εὐθύνη ἡ τιμωρία· εὐθύνω τὸ καταδικάζω, ἐξ οὗ καὶ εὐθύνη ἡ ἀπολογία, "εὐθύνας, δίκας, τιμωρίας."

Ἀνύω σημαίνει πέντε· τὸ πράττω, τὸ τελειῶ, τὸ ὁδεύω, τὸ ὠφελῶ, τὸ κατορθῶ.

Στέλλω σημαίνει δ', τὸ ἐπιστέλλω, ἐξ οὗ καὶ ἐπιστολὴ [h] καὶ τὸ πλέω, ἐξ οὗ καὶ στόλος· καὶ τὸ διαχωρίζω, ἐξ οὗ καὶ διαστολὴ ὁ χωρισμὸς, καὶ στελλέσθαι ἀπαρέμφατον, τὸ ἀφίστασθαι καὶ ἀναχωρεῖν, καὶ τὸ κοσμῶ, ἐξ οὗ καὶ στολή.

Εἴρω τὸ τύπτω, εἴρω τὸ λέγω, ἐξ οὗ καὶ εἰρήνη· εἴρω τὸ συμπλέκω, ἐξ οὗ καὶ εἱρμὸς, εἴρω τὸ κουφίζω, ἐξ οὗ καὶ ἀειρόμενος ὁ κουφιζόμενος.

Πρόνοια σημαίνει δ', τὴν φροντίδα καὶ τὴν κηδεμονίαν τοῦ παντὸς καὶ δύναμιν, τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν πρόγνωσιν.

Ῥέξω σημαίνει γ'· τὸ πράττω, τὸ θύω, τὸ τῇ χειρὶ καταψῶ,

χειρί τε μιν κατέρεξεν.

Ἧι ὅπου, ᾗ καθὼς, ἦ ἤ τινι· ἦ ἆρα· ἦ ὄντως· ἢ ἀργὸν, ἢ παρό.

Ἀσκῶ τὸ κατασκευάζω καὶ κοσμῶ καὶ ὑφαίνω καὶ γυμνάζω.

Τὸ κρίνω σημαίνει τρία, τὸ διαχωρίζω, ὡς τὸ

κρίν' ἄνδρας κατὰ φῦλα.

καὶ τὸ κατακρίνω καὶ τὸ δοκιμάζω.

Τὸ φῶ σημαίνει δ'· φῶ τὸ λέγω, ἐξ οὗ καὶ φωνή· φῶ τὸ φονεύω, ἐξ οὗ καὶ φένω τὸ αὐτὸ καὶ φόνος· φῶ τὸ θάλπω, ἐξ οὗ καὶ

h Cod. male rep. ἐπιστέλλω.

φῶσαι τὸ θάλψαι· τὸ φύω σημαίνει τρία τὸ ἀναβλαστάνω, τὸ ὑπάρχω, καὶ τὸ κρατῶ.

Φάρος ἀρσενικῶς ὁ τόπος, θηλυκῶς ἡ πόλις, οὐδετέρως τὸ ἱμάτιον.

Σκορπίος σημαίνει τὸν χερσαῖον, τὸν θαλάσσιον, καὶ τὸν οὐράνιον, ἤτοι τὸν ἀστέρα.

Ὥρα σημαίνει δ′· τὴν φροντίδα, τὴν θεωρίαν, τὴν μεμερισμένην ὥραν τοῦ ἔτους, καὶ τὴν σωματοειδῆ θεάν.

Τέλος σημαίνει ἕξ· τὸ τάγμα· τὸ πεπληρωμένον ἔργον, τὸ ἀξίωμα καὶ δαπάνημα καὶ τὴν ἑορτήν.

Πόσα σημαίνει τὸ λέγω; ϛ· τὸ λαλῶ, ἐξ οὗ καὶ λόγος· λέγω τὸ διερῶ, ἐξ οὗ καὶ ὡρολόγιον, τὸ τὰς ὥρας μετροῦν· λέγω τὸ κοιμῶμαι, ἐξ οὗ καὶ λέχος ἡ κοίτη· λέγω τὸ συλλέγω, ἐξ οὗ καὶ πολλὰ ξύλα λέγεσθαι· λέγω τὸ λαγχάνω καὶ ὁ μέσος παρωχημένος λέλογχα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ· λέγω τὸ φροντίζω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀλέγω, τὸ οὐ φροντίζω, ἀλέγω· ὁ β ἀόριστος ἔλεγον καὶ ὤφειλεν εἶναι ἔλαγον κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα κἂν που τύχῃ τὸ ε σὺν ἀμεταβόλῳ, εἰς α αὐτὸ τρέπει ὁ β ἀόριστος, ἀλλὰ σεσημείωται τὸ λέγω ἔλεγον, φλέγω ἔφλεγον· ἀγείρω ἤγειρον, ὀφείλω ὤφελον.

Πόσα σημαίνει τὸ νέμω; β′, τὸ βόσκω, ἐξ οὗ καὶ νομεὺς ὁ βοσκὸς, τὸ πορεύομαι, ἐξ οὗ καὶ νέμεται τὸ ἐπιπορεύεται· τὸ μερίζω, ἐξ οὗ καὶ κρεανόμος· τὸ μέμφομαι, ἐξ οὗ καὶ νέμεσις ἡ μέμψις.

APPENDIX AD EXCERPTA POETICA.

CODEX 352. SUPPL.

Appendicis loco huc contuli quædam poematia e Cod. Reg. Supplement. 352, quem obiter tantum mihi inspicere contigerat cum priore anno Parisiis versarer. Codex autem est Bomb. Sæc. XIII. exaratus. Insunt in eo 1. Himerii Orationes. 2. Æliani de Propriet. Animal. libr. XVII. 3. Ejusdem Variæ Historiæ. 4. Theodosii Excidium Cretæ. 5. Philostrati Epistolæ. 6. Theoph. Simocattæ Epistolæ. 7. Bruti Epistolæ. 8. De Laconum breviloquio. 9. Alciphronis Rhetoris Epistolæ. 10. Encomium Agriculturæ. 11. Descriptio horti. 12. Collectio poematiorum omnis generis tam sacri quam profani ab Anonymo quodam Auctore coacervata. Horum vero Carminum longe major pars Christiani est Argumenti, et Byzantino cuidam serioris ætatis poetæ proculdubio ascribenda est. Illorum autem quædam omnino similia sunt iis quæ inter Christiana Epigrammata rettulit Jacobsius Anthol. Palat. T. I. pp. 1–34. Consimilia etiam habet liber MS. a Bandurio in Antiq. Constantinopol. satis accurate indicatus, et qui non diversus esse videtur ac Codex Regius 1630 e quo nonnulla dedit V. C. Boissonade in Anecd. Gr. Alia prolixiora sunt, nec quidem inconcinne aut pro ætate illa ineleganter scripta. Præter hæc autem in fine nonnulla inveniuntur Epigrammata; quorum major pars in edita Anthologia exstat, pauca vero inedita cæteris intermixta sunt. Ubique autem Poetarum nomina reticentur. Hæc omnia vulgata pariter ac non vulgata publicanda curavi, ut de tota hac collectione, rectius judicium ferre queat lector: quatuor tantum omissi sunt hymni vulgo Joanni Geometræ attributi, qui in Codice poeticæ huic farragini præfixi sunt. Forsan et alia sunt quæ eidem auctori assignari debeant.

ΝΥΞ τὴν σελήνην καὶ βίος γρηγορίαν,
εἶχέ σε λαμπρύνουσαν ἀκτῖσι τρόπων,
ὥρα τε μορφῆς καὶ φρενῶν εὐκοσμία,
ἀλλ' εἰς σκιὰν πέπτωκεν, οἴμοι, τοῦ τάφου,
καὶ γῆς ὁ κῶνος ἐφράγη (sic) τὸν φωσφόρον.
γῦναι γυναικῶν κόσμε, θάμβος ἀρρένων,
φίλανδρε καὶ φίλαγνε κρᾶμα θαυμάτων,
σιγῇ λόγους νικῶσα, τὴν σιγὴν λόγοις,
φιλεργίᾳ γυναῖκας, ἄνδρας ἀνδρίᾳ,
πράς (sic) πενιχρὰς εὐγενεία, πᾶν γένος
τὴν ἐκτὸς εὐγένειαν ἐκ τῆς ἐν βάθει
κεῖσαι πικρὸν θέαμα, τέκνον καὶ φίλοις·
κεῖσαι πικρὸν θέαμα τερπνῷ νυμφίῳ
καὶ πάντα λαμπρῷ, καὶ τὰ πάντα συζύγῳ.
ἀλλ' οἶδα φωστὴρ, οὐ τὸ πᾶν ἀπεκρύβης
μὴ γὰρ τοσοῦτον καὶ κατισχύσει [οι] Χάρων,
ἀλλ' ἡ σελήνη πρὸς νοητὸν φωσφόρον
ἄνω στρέφῃ νῦν, πρὸς δὲ τὴν χθόνα βρίθον
νεύειν ἀνάγκη τὸ σκιῶδες σαρκίον.

Εἰς τὸν κύριον Νικηφόρον[a] τὸν βασιλέα.

Μὴ χρώμασι ποικίλλε δεσπότου[b] θέαν,
ἀλλ' ἀδάμαντα, χρυσὸν, ἄργυρον, λίθον,
χαλκόν τε καὶ σίδηρον ἁρμόσας ἅμα·
μόρφου τὸ σῶμα· καρδίαν μὲν χρυσέαν
πρώτιστα πλάττε, στέρνα λαμπροῦ δ' ἀργύρου,
χεῖρας δὲ χαλκοῦ καὶ σθένη βραχιόνων,
τὴν ἰξὺν ἀδάμαντος, ἐκ λίθου πόδας,
κνήμας δὲ καὶ τὰ νῶτα καὶ στερρὰν κάραν,
τὸ πᾶν σιδηρᾶ. ταῦτά μοι ξενοτρόπως
μίξας τὰ πάντα καὶ κεράσας τῇ τέχνῃ,
ἄγαλμα καινὸν, αὐτόχυτον, ποικίλον,
ἵστη πρὸς αὐγὰς, ἔνθα φλογμὸς ἡλίου,
χιών τε καὶ χάλαζα καὶ κρυμοῦ βία,
τούτοις τὸ σῶμα δεσπότου τοὐμοῦ τύπου.

[a] Nicephorus Irenes successor ineunte Sæc. IX. [b] δεσπόυ [τ] Cod.

ἄμφω δὲ χεῖρες ἐκτάδην ἡπλωμέναι·
πρὸς τὴν ἕω μὲν δεξιὰ νικηφόρος·
πρὸς ἥλιον δὲ τὸν δύνοντα θατέρα,
γῆς ἄκρα δεικνύτωσαν, ὥσπερ Αὐσόνων
οὐ (sic) συγχρόνους [c] ἔτεινε πέντε τοὺς ὅρους,
τούτοις ἀπεικόνιζε σῶμα δεσπότου.
ψυχῆς δὲ κάλλος καὶ φρόνημα καὶ τρόπους,
οὐ πλοῦτος ὕλης, οὐδὲ κάλλος ἐκ τέχνης,
ἀλλ' εἰ τὸ κάλλος καὶ τὸ πλῆθος ἀστέρων
εἰς ἓν συνελθὸν καὶ κερασθὲν σὺν τέχνῃ
ῥυέν τε ῥυθμῷ πρὸς μέρη τε καὶ μέλη
ἓν συντελοίη φωτὶ ποικιλοχρόῳ,
μόρφωμα καινὸν, ὄψιν ἀστραπηβόλον,
μόλις τὸ λαμπρὸν εἰκάσειαν τοῦ τρόπου,
καὶ τὸ φῶς τοῦ νοῦ πᾶσαν ἀστράψαν χθόνα.
ἀλλ' ἄσπασαι μὲν τὸν σύναρχον φωσφόρε.
ἧς γὰρ κατάρχεις, ἦρξεν· εἶδεν ἣν τρέχεις.
σὺ δ' οὐρανὲ, τρόπαια δεσπότου γράφε.
νίκας γὰρ αὐτοῦ, σὸν πλάτος χωρεῖ μόνον.
ἐξ ἀστέρων στέφη δὲ πλέξας ποικίλα,
καὶ δειξὰν τὴν τοῦδε καὶ κάραν στέφε.

Εἰς τὸν κύριον Ἰωάννην [d] τὸν βασιλέα ἐπιτύμβια.

Ἐνταῦθά μοι στὰς μικρὸν, ὦ ξένε, χρόνον,
καὶ προσβαλὼν φίλοικτον ὄμμα τῷ τάφῳ,
κλαῦσον τὰ θνητὰ, τὰς ἐμὰς βλέπων τύχας.
καὶ σπένδε θερμὸν δάκρυόν μοι κειμένῳ.
ἐγὼ πατρὸς φὺς εὐγενοῦς ἐξ ὀσφύος,
βλάστημα ῥίζης, πτόρθος ἰσχύος γέμων,
πολλῷ παρῆλθον φύντας εἰς εὐτολμίαν·
οὔπω γὰρ ἦν παῖς, καὶ φρενῶν εὐανδρίᾳ
ἤστραπτον ὅπλοις, ἐν μέσῃ γῇ [e] βαρβάρων.
οὔπω μὲν ἱππεὺς, ἀλλ' ἀριστεὺς ἦν ἅμα.
οὔπω δὲ πυρσοῖς ἐσκίαζον τὴν γένυν

[c] σὺν χρόνους Cod. [d] Ioannes Stauracius. [e] τῇ pro γῇ Cod.

πρώτοις ἰούλοις, ἀλλ᾽ ἐπλήρουν τὴν χθόνα
ἐμῶν τροπαίων, πᾶσαν ἥν περ Εὐφράτης
κύκλῳ διαρρεῖ, καὶ περιρρέει Τίγρις.
ἐμὰς ὁ Χαβδᾶν χεῖρας ἔφριξε μόνας.
τὴν ἵππον ηὐτρέπισεν εἰς φυγὴν Ἄραψ.
ἐγὼ διδάσκω πρῶτος Αὐσόνων γένος
στῆναι πρὸς ἀστράπτουσαν αὐγὴν τοῦ ξίφους,
κράνος τὲ καὶ πρόσωπον ἐχθρῶν ἐν μάχαις.
ἐμὴ μάχαιρα καιρὸν οὐκ εἶχε μάχης.
οὐκ εἶχον ἔργον χεῖρες αὗται πολλάκις,
ἀλλ᾽ ἐξαφῆκεν ἔντρομα πρὸς γῆν ξίφος.
ὅπλων δὲ χρῆσις εὕρεσις νεωτέρων,
καὶ σχῆμα λαμπρὸν τῶν ἐμῶν παιδευμάτων,
πέφυκεν ἔργον τῶν ἐμῶν τολμημάτων.
οὐ σῶμα θνητὸν οὐδὲ τρωτὸν ἐν μάχαις
αὐτουργὸν ἂν δόξειεν, ἀλλ᾽ εἴ τις φύσις
ἄϋλος ἄλλη καὶ βροτῶν ὑπερτέρα.
ἕως μὲν οὖν ἦν δεξιὰ σκέπουσά με
ἄνωθεν, ἠρίστευον, ἤνθουν, ἐκράτουν,
πᾶσαν μικροῦ τέθεικα δούλην τῷ κράτει,
ἣν ἐξανίσχων ἥλιος πρῶτος φλέγει.
ἐπεὶ δ᾽ ἔρως με τῆς κακίστης ἐν βίῳ
τυραννίδος κατέσχε, φεῦ δυσβουλίας,
καὶ δεξιὰν ᾕμαξα καὶ σκῆπτρον κράτους
ἥρπασα, πύργον συγγενῆ κατασπάσας.
τἀντεῦθεν οἴμοι, ποῖα, καὶ πῶς ἂν φράσω;
πρῶτον μὲν ἔνδον ἡ κατήγορος φύσις
πικροῖς ἐκέντει νύγμασι τὴν καρδίαν.
ἐκοπτόμην ἔσωθεν, ἐσπαραττόμην,
δεινὸν δικαστὴν τὴν συνείδησιν φέρων.
ἔπειτα πάντας τοὺς ὑπηκόους τρέμων,
ψευδεῖς ὀνείρους καὶ σκιὰς ὑποβλέπων,
πικρὸν, πολυστένακτον, ἤντλουν τὸν βίον.
λαγὼ βίον ζῶν, ὁ πρὶν ἄτρομος λέων.
ζήσας δὲ πικροὺς καὶ βραχεῖς τάλας χρόνους,

φεῦ, τῷ τριπήχει νῦν κατῳκίσθην τάφῳ.
κεῖμαι δὲ νεκρὸς, ὁ πτερωτὸς ἱππότης.
ὁ πρὶν δὲ χρυσαῖς ἐκπρεπὴς πανοπλίαις,
ἑλικτὸς ἄρτι, νεκρικῶς ἐσταλμένος·
ὁ δοὺς δὲ νίκας τὰς ἐμὰς ᾠδὰς λύραις,
νῦν παίγνιον, φεῦ, κωμικῶν ἀθυρμάτων.
ἐμῶν δὲ χειρῶν ἡ πυρὸς πρὶν ὀξύτης,
στέρνων τε τούτων θυμοειδὴς στερρότης,
ψυχρὰ κόνις νῦν καὶ σαπρὰ δυσωδία.
ἄνθους δ' ἐκεῖνο καὶ τὸ κάλλος ἐρρύη.
στολαὶ δὲ λαμπραὶ σχῆμα σεμνὸν τοῦ κράτους,
καὶ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα καὶ χρυσοῦς θρόνος·
ἔρρει τὰ πάντα· σὴ δὲ φρικτή μοι μόνη
φρικτὴ, δικαστὰ καὶ βασιλεῦ μου, μένει,
πρὸς πᾶσι τούτοις, τῷ κατακρίτῳ κρίσις.
ἀλλ' ἵλεών μοι σπλάγχνον ἐν δίκῃ νέμοις·
καὶ γὰρ Μανασσῆ, κἂν τὸ πλῆθος σφαλμάτων
νικᾷ τὸ πλῆθος ἀστέρων, κἂν τὴν ψάμμον,
σὸν πλάστα [d] κἀγὼ, πλάσμα καὶ σῶν δακτύλων.

Ὁ δραματουργὸς τοῦ τράγου τὸ παιδίον,
κήρυξον, εἰπὲ, τὴν νέαν τραγῳδίαν.
πῶς ἐξυβρίσθης, πῶς ἐτύφθης, πῶς μέσον
πάντων ἐσύρθης· πῶς ἐχρίσθης τὴν θέαν,
πῶς ἐρραπίσθης, πῶς ἐτίλθης τὰς τρίχας·
ταῦτα τραγῳδὲ νῦν τραγῴδει· καὶ τράγον
εἴπερ θέλοις, καὶ τοῦτον εὕροις ἐγγύθεν.
σὲ τὸν φύσαντα φημὶ τὸν κερασφόρον,
τὸν ἐκφύσαντα τεσσάρων πλέθρων [e] κέρας.
πλὴν μὴ κρεουργῇς, ἀλλὰ βόσκε καὶ τρέφε·
τροφεῖα τίνων τῷ γένους ἀρχηγέτῃ [f].
καὶ τοῖς χρόνοις ὢν Ἰαπετὸς καὶ γέρων
φρένας δικαίως, καὶ γὰρ ὡς τράγου τέκνον,
οὐκ ἔσχες ἀνθ' ὧν τοῦτο μηδεὶς θαυμάσοι.

[d] Sic Cod. [e] πλήθρων Cod. [f] ἀρχιγέτῃ Cod.

Θρηνῶν τὸ κοινὸν τῶν βροτῶν τέλος, ξένε,
καινόν τι δυστύχημα θρήνει καὶ πάθος,
κρύπτον παλαιὰ δυστυχημάτων πάθη·
μήτηρ θανοῦσα, παῖδα νῦν τεθνηκότα
ὃν γαστρὸς ἔνδον ἐξέθρεψε πρὶν βρέφος,
ὃν ἐκράτει πρὶν μητρικαῖς ἐν ὠλέναις,
ἔχει λαβοῦσα νεκρὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις.
εἷς τύμβος αὐτοῖς κοινὸς, ὡς γαστὴρ μία.
κοινὴ δὲ μήτηρ, μητρὸς ἡ γῆ καὶ τέκνου·
ἀρκεῖ μαλάξαι καὶ λίθων σκληρὰν φύσιν
καὶ ταῦτα πάντως· πλὴν τὸ πικρὸν τοῦ πάθους
οὔπω λέλεκται, κἂν τις ἴδῃ δακρύῃ.
ἡ μὲν γὰρ ἀνδρὶ συζυγεῖσα πρὸς γάμον,
οὗ περ τὸ κάλλος πᾶσαν ἥδυνε φρένα,
κράτους δὲ φήμη πᾶσαν ἐπλήρου χθόνα,
ἔργον μαχαίρας εἶδεν αὐτὸν καὶ ξίφους.
τοσοῦτον[g] συζήσασα τῷ πεφιλμένῳ
ὅσον φῦναι πρωτογέννητον κλάδον.
καὶ σὺν στεναγμοῖς προσβλέπουσαν τῷ τέκνῳ
μνήμην ἐκείνου τοῦ παθήματος φέρειν·
ἄμφω καταστένουσαν ἐκ θρηνημάτων.
πῆ μὲν τὸ τέκνον πατρὸς ὠρφανισμένον,
πῆ δ' αὖ γ' ἑαυτὴν ἀνδρὸς ἐστερημένην.
ὁ δ' ἐκφὺς αὐτῇ πρῶτος, ἢ μᾶλλον μόνος,
ἀναδραμὼν ὡς ἔρνος ὡραῖος νέος,
ἐπεὶ πρὸς ὥραν ἧκεν ἀκμῆς καὶ γάμου,
ἧψε δὲ λαμπρὰς λαμπάδας γαμηλίους,
εὐθὺς μὲν ἐστέρητο καὶ τοῦ συζύγου,
μηδ' ἐκφυέντος παιδὸς ἀντὶ μητέρος.
ζήσας δὲ λοιπὸν μικρὸν ἄζυγος χρόνον,
ἐπεὶ μετ' ἀνδρῶν συγκατηριθμημένος
πρώτοις ἰούλοις ἐσκίαζε τὴν γένυν·
καὶ κάλλος ἤνθει καὶ προσώπου τερπνότης.

[g] τοσοῦτο Cod.

ἤριζε φαιδρότητι τῇ τῶν ἀστέρων,
ἄφνω βαρείᾳ καὶ δυσαντήτῳ νόσῳ
ἐπὶ ξένης γῆς ἐκκόπτεται βίου·
ἄωρος οἴμοι, καὶ πρὸ καιροῦ τῆς τρύγης·
καὶ μητρὶ κοινὸν συγκατῴκησε τάφον.
διπλοῦν τὸ πένθος τῶν στεναγμῶν καὶ γόων
τῇ μητρὶ μητρὸς καὶ διπλᾶς λιπὼν φλόγας,
ἥτις τὸ τέκνον καὶ τὸ τοῦ τέκνου τέκνον
ἰδοῦσα κοινῷ νῦν λίθῳ κεκρυμμένα,
ἄλλης Νιόβης δυστυχοῦς ἕλκει βίον,
πικρὸν, πολυστένακτον, ἀντλοῦσα χρόνον.
ἀλλ' ὦ κάτοικοι τοῦδε τοῦ λαμπροῦ δόμου,
χορὸς φιλάγνων πανθέων [h] σεμνοτρόπων,
ὁ μὲν τεθνηκὼς δεξιοῦται πλουσίοις
ὑμᾶς ταλάντοις, ὡς ἂν αὐτοῦ τὸν τάφον
συχναῖς ἐπισκέπτοισθε [i] λαμπαδουχίαις.
ὑμῶν δὲ μήτις τόνδε κινήσοι λίθον,
μηδὲ φθονήσοι τῆσδε τῆς συσκηνίας.
μόνους δὲ κρύπτοι παῖδα καὶ τὴν μητέρα·
ὡς ἂν καθὼς πᾶν ἔσχεν ἡ μήτηρ νέα,
οὕτω πάλιν θανοῦσα, συμμένῃ μόνῳ.
εἰ δὲ πρὸς οὐδὲν τόνδε θεὶς τίς [k] τὸν νόμον,
κινεῖν ἕλοιτο τόνδε τὸν κοινὸν λίθον,
τὸ τῆς προνοίας ὄμμα τιμωρὸν λάβοι,
καὶ πῦρ γεέννης, καὶ τὸ τῆς δίκης ξίφος.

ΕἸΣ ΤῊΝ ΚΟΊΜΗΣΙΝ ΤῊΣ ΘΕΟΤΌΚΟΥ.

Σαῖς ἠγκαλίζου πρίν με χερσὶ, παρθένε,
θηλῆς δὲ σῆς ἔσπασα μητρικὸν γάλα.
τὸ πνεῦμα σου νῦν αὐτὸς ἠγκαλισμένος,
τὸ σῶμα πέμπω πρὸς τρυφῆς τὸ χωρίον.

ΕἸΣ ΤῊΝ ἈΠΌΣΤΑΣΙΝ.

Νῦν οὐρανὲ, στάλαξον ὄμβρους αἱμάτων,

[h] Dub. scr. est hæc vox. [i] Sic Cod. [k] τίσον Cod.

ἀὴρ ἐπενδύθητι πένθιμον σκότος,
ἡ γῆ καταξάνθητι καὶ ῥάγηθί μοι,
κόψον τὰ δένδρα, ῥίψον οἷα βοστρύχους,
ὅλην στολὴν μέλαιναν ἀντὶ τῆς χλόης,
τὸ σὸν πρόσωπον ἀμφιέσασα, στένε.
τὸ συγγενὲς μὲν αἷμα πᾶσαν τὴν ἕω
πρῶτον μένει, καὶ μερίζεται ξίφος
τὰ συμφυῆ, φεῦ, καὶ γένη τε καὶ μέλη.
πατὴρ μὲν ὀργᾷ πρὸς σφαγὴν τῶν φιλτάτων·
καὶ δεξιὰν παῖς πατρικῷ χραίνει φόνῳ·
αἴρει δὲ καὶ μάχαιραν, ὢ πικροῦ πάθους,
ἀνὴρ ἀδελφὸς εἰς ἀδελφοῦ καρδίαν·
ἡ γῆ δὲ πολλοῖς συσπαραχθεῖσα τρόμοις,
κάτω δονεῖται, καὶ κεραυνῶν αἱ φλόγες
ἄνωθεν αὐτὴν ἐκτεφροῦσι τὴν κόνιν.
πόλεις δὲ ῥώμης τὰς ἐπάλξεις ὡς κόμας
πρὸς γῆν βαλοῦσαι καὶ κατεσπαραγμέναι,
θρηνοῦσαι πικρὸν, οἷα πένθιμοι κόραι.
οἱ τῆς Ἄγαρ κρατοῦσιν· αἱ πάλαι πόλεις
φόρους τελοῦσαι, τῶν καθ' ἡμῶν νῦν φόνων
αἰτοῦσι μισθοὺς καὶ χορεύουσι μέγα.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα πρὸς τὴν ἕω.
τὰ πρὸς δύσιν δὲ, ποῖος ἐξείποι λόγος;
Σκυθῶν μὲν αὐτὴν πλῆθος, ὡς μὲν πατρίδα
διατρέχει τε καὶ περιτρέχει κύκλῳ·
ὡς γῆν δὲ βλαστάνουσαν εὐγενεῖς κλάδους
ἀνδρῶν ἀτρέπτων καὶ σιδηρέαν φύσιν
πρόρριζον ἐκτέμνουσι, καὶ βρεφῶν γένη
ξίφος μερίζει· καὶ τὰ μὲν μήτηρ ἔχει,
τὰ δ' ἐχθρὸς ἐξέσπασε τῶν βελῶν βίᾳ.
αἱ δὲ κραταιαὶ πρὶν πόλεις, λεπτὴ κόνις.
ἱπποτρόφους δὲ τὰς πρὶν ἀνθρωποτρόφους,
οἴμοι βλέπων νῦν πῶς παύσομαι δακρύων;
χῶραι μὲν οὕτω πυρπολοῦνται καὶ τόποι.
σὺ δ' ἡ βασιλὶς τοῦ Βύζαντος ἑστία,

ποῦ μοι τύχης ἕστηκας, εἰπέ μοι πόλις;
πόλις κακοῖς κρατοῦσα, τοῖς καλοῖς ὅσον
νικῶσα τὸ πρίν. οὐ κλονῇ [m] *καθ᾽ ἡμέραν;*
οὐ βάθρα πίπτει καὶ σπαράσσεται τρόμῳ;
οὐ τοὺς φυέντας ἀγκάλαις ταῖς σαῖς κλάδος,
τοὺς μὲν μαχαίρας ἔργον εἶδες ἐν μάχαις
ἐκ συγγενῶν πίπτοντας; οἴμοι τοῦ πάθους·
τοὺς δ᾽ ἀντὶ λαμπρῶν καὶ καλῶν ἀνακτόρων
νήσους ἐρήμους καὶ φάραγγας καὶ πέτρας
κριθέντας οἰκεῖν, τὴν πνοὴν μετρουμένους;
καὶ ταῦτα, φεῦ, πάσχοντες, ὢ τῶν κριμάτων,
τῶν σῶν, δικαστὰ, τὴν λιθώδη καρδίαν
οὐδεὶς μαλάσσει, σπένδεται τῷ πλησίον,
καὶ δάκρυον χεῖ φάρμακον σωτηρίας.
ἀλλ᾽ ἥλιος μὲν εἰς σκότος μετεστράφη,
καὶ τῆς σελήνης φέγγος ἐξαπεκρύβη,
καὶ καινὸς ἀστὴρ θαῦμα πίστεως ξένον,
καινῆς δ᾽ ἀνήφθη, τῆς δ᾽ ἐμῆς ῥαθυμίας
λογισμὸς οὐδεὶς, οὐδὲ τῶν ἐγκλημάτων.
ἀλλ᾽ ἵλεών μοι δεῖξον, ἵλεων Λόγε,
σὸν ὄμμα χρηστὸν, παῦσον ἀλληλοφθόρους
σφαγὰς, ἁλώσεις δεσμίους, μάχας, στάσεις,
φυγὰς, διώξεις, ἁρπαγὰς, ποινὰς, κρίσεις·
ᾤκτειρας, οἶδα, καὶ Νινευῒ τὴν πόλιν,
καὶ λαὸν ἠλέησας ἡμαρτηκότα·
σὸν ποίμνιον γὰρ, ὤνιον σῶν αἱμάτων.
σὴ μάνδρα κἀγὼ, Χριστέ· ταῦτα σὴ πόλις
βοᾷ, πόλις σὴ, μὴ παραβλέψῃ, βλέπων
κακῶν ἀβύσσους· μέχρι γὰρ τίνος πόνοι.

Εἰς τοὺς ἁγίους πέντε, Εὐστράτιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ.

Εἴληφε πεντὰς μαρτύρων πέντε στέφη.
Ὁ δ᾽ Εὐστράτιος πέντε λαμβάνει. μόνος

[m] *κλονᾶ* Cod.

Ἑλληνικὴν ἤλεγξε μυθοπλαστίαν·
ἤγρευσεν Εὐγένιον, ἤσκησε στόμα
τὸ Μαρδαρίου πρὸς δικαστὴν ὀξέως·
ἔρρωσε τὸ φρόνημα κάμνον Ὀρέστου
πρὸς τὴν ῥέουσαν καὶ σιδηρέαν φλόγα.
καὶ ταῦτα πράξας, καὶ παρ᾽ ἐχθροῖς τυγχάνει
αἰδοῦς ὁ κλεινός· ἀλλὰ τῆς προθυμίας
ἄκοντα τὸν τύραννον ἕλκει ποικίλως,
τὴν ψῆφον αὐτῷ τὴν δοκοῦσαν θεσπίσαι.
καὶ πρὸς τὸ πῦρ ἔσπευσεν ὡς πέμπτον στέφος.
Σὺ μὲν κάτω, τύραννε, τὴν σιδηρέαν,
ἄνω δὲ Χριστὸς χρυσέαν τιθεῖ κλίνην,
τὸ φῶς ἀπαυγάζουσαν, ὡς αὕτη φλόγα.

Εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων μάχην.

Ἀνῆκεν ἡ γῆ τοῦ δράκοντος καὶ πάλιν
σπαρτοὺς γίγαντας ἄνδρας ἀλληλοφθόρους·
θέαμα καινὸν, πρᾶγμα πίστεως ξένον.
πάνχαλκος ὄψις, πανσίδηρος ἡ φύσις,
ὅρμημα θηρῶν, βλέμμα δεινὸν γοργόνων.
τίς δ᾽ αὖ ἐκεῖνος τῶν γιγάντων ἐνστάτης,
ὁ δεινὸς οὗτος πᾶσιν ἐμπίπτων μόνος
ὡς ἀλλόμορφος καὶ παρεξηλλαγμένος,
χρυσοῦς τὸ κάλλος καὶ σιδηροῦς τὴν φύσιν;
κινούμενος, πῦρ, ἐκκαλούμενος, λέων,
ἑστὼς, ἀδάμας· ἄργος, ἐν κύκλῳ βλέπων,
βλέπων κεραυνὸς, αἷμα καὶ φόνον πνέων;
οὐκ ἀδάμας τίς, οὐ σίδηρος, οὐ λίθος,
ἀλλ᾽ οὐδὲ χρυσοῦς, οὐδὲ τῇ φύσει γίγας,
ἀλλ᾽ ἡ τριὰς κραθεῖσα τῶν ἐρασμίων,
εὐανδρία, φρόνησις, ἀλκὴ πρὸς πόνους,
ἔνυλος ὥσπερ συμπλακεῖσα πρὸς μάχην
τῆς ἀρετῆς δείκνυσι τὴν ἰσχὺν πόση·
πῶς καὶ γιγάντων καὶ τιτάνων ἐν μάχαις

κρατεῖ καθ' αὐτῶν καὶ χορὸς τῶν ἀστέρων.
ταῦτα βλέπων καθῆκε κάλλος ὑψόθεν,
τὰς ἀρετὰς κάλλιστα ταῖς νίκαις στέφων.

Εἴς τινα μουσικόν.

Ὀρφεύς τις ἢ Θάμυρις ἢ καὶ Κινύρας
ἔθελγον ᾠδαῖς δένδρα, θῆρας καὶ λίθους·
τῶν σῶν δὲ τερπνῶν ἐμμελῶν λιγυσμάτων
ἄθελκτον οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ θαλασσίους
πέτρας, δοκῶ μοι, καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
αὐτὴν κατευνάζουσι καὶ πνοῶν βίας.
ὁρᾷς γὰρ ὡς ἤκουσεν εὐθὺς τοῦ μέλους.
παύει μὲν αἰθὴρ συστροφὰς ἀντιπνόους,
ῥήσσει δὲ πυκνὰς τῶν νεφῶν ἀντιστάσεις.
ὁρᾷ δὲ φαιδρὸν, προσγελᾷ τὴν αἰθρίαν·
κάτω δὲ καὶ θάλασσα κυματουμένη,
ἐξυπτιοῦται νῦν κατεστορεσμένη·
τὴν ὕβριν ἐξέπτυσεν, ὡς φονεὺς ξίφος
ἔρριψεν εἰς γῆν, πᾶν κατηύνασε θράσος·
διΐσταται χαίρουσα πρὸς τὸ σὸν μέλος,
γελᾷ γαλήνην· λεῖον ἡδὺ προσβλέπει.
σκαίρουσιν ἰχθῦς· προσλαλεῖ σοι τῷ μέλει
φιλῳδὸς ἀντίμολπον ἀλκυὼν μέλος·
δελφὶς παραπλεῖ καὶ περιπλεῖ τὴν λύραν.
σκάρος δὲ φωνεῖ, προτρέχει δὲ ναυτίλος·
προσπλεῖ δὲ μικρὸν καὶ προπέμπει πομπίλος.
ἀλλ' ἐνδέδοικα μὴ χορεῦσαι πρὸς μέλος
καὶ τὴν φέρουσαν πάντα θέλξας ὁλκάδα,
ἄνω κάτω τὰ πάντα συστρέψῃς βίᾳ,
ἢ καὶ πρὸς αὐτὴν θῆρας ὄρνεις ἰχθύας
πηδᾶν βιάσῃ καὶ κατασπάσῃς κάτω.
ἢ καὶ τραπῶσι πρὸς λίθους οἱ ναυτίλοι·
ἢ πάντα μᾶλλον, εἰ τὰ Σειρήνων θέλοις.
ἄμφω γὰρ αὐτὸς καὶ λίθους κινουμένους

ὡς ἐμπνόους δείκνυσι, καὶ τοὺς ἐμπνόους
οὓς ἂν θελήσῃς, πρὸς λίθους πηγνυμένους [n].

Τί τοῦτο κάλλος; τίς πάλιν καινὴ κτίσις;
ἢ τίς μετῆξε τῆς Ἐδὲμ τὸ χωρίον;
οὐκ ἀρεταὶ γῆς, ἀλλὰ πάντων κτισμάτων
συνῆλθον ὧδε. μέμφομαι καὶ τῇ φύσει.
τί μοι γὰρ ἀρκέσουσιν ὀφθαλμοὶ δύο,
κάλλη τοσαῦτα πανταχοῦ περιβλέπειν;
τί μοι δὲ καὶ νοῦς, καὶ γλῶττα, καὶ φωνὴ μία
πλήθη τοσαῦτα θαυμάτων νοεῖν, λέγειν;
χρόνος δὲ ποῖος ἡμέρας περιτρέχειν
ἄνω κάτω τὰ πάντα καὶ περιγράφειν;
κάτω μὲν ἡ γῆ νυμφικῶς ἐσταλμένη,
καὶ μικρὸν ἐκ γῆς ὥσπερ ὕψος ἠρμένη,
πρόεισι φαιδρὰ πᾶσιν ἐξεσταλμένη,
δάφναις, φυτοῖς, θαλλοῖς τε, θάμνοις, ἀμπέλοις,
κιττοῖς, κορύμβοις, δένδρεσι καρποτρόφοις·
πηγαὶ, σκιαὶ, δόνακες, ἄλση, λιβάδες,
πόαι, νομαὶ, φάραγγες, ἄκραι, κοιλάδες,
δρυμῶνες ἢ λειμῶνες, ἄντρα καὶ νάπαι,
ἄνθη τὰ πάντα, πάντα κάλλη, πᾶν μῦρον,
πᾶν χρῶμα, βύσσος, πορφύρα, χρυσὸς, γάλα.
ῥοδωνιαὶ, κρινῶνες, ὀδμητῶν ἴων,
χρυσάνθεον, νάρκισσος ἡδὺς καὶ κρόκος,
ὁ πορφυρίζων ὑάκινθος ἡδίων,
ὁ δὲ φλογίζων ἐκπρεπέστερος πλέον.
ἄπεστιν οὐδὲν, ὧν παρεῖναι βέλτιον,
πάρεστιν οὐδὲν ὧ παρεῖναι [o] συμφέρον.
τὰ ῥεῖθρα, ποῖα ῥεῖθρα τῶν λόγων φράσοι;
χρυσᾶ, διειδῆ, ψυχρὰ, κοῦφα, μυρία,
μέλι πέτρας ῥέοντα, τερπνῷ σὺν μέλει.
ἢ λουτρὰ ταῦτα τῶν χαρίτων ὡς λόγος,

[n] Nulla est divisio in Cod.

[o] Vid. leg. ἂν ἀπεῖναι.

ἢ μᾶλλον αὐτὰ καὶ χάριτες εἰς χύσιν.
οὐ τρεῖς ῥέουσαι μᾶλλον, ἀλλὰ μυρίαι.
ἢ τέσσαρες ῥέοντες ἐξ Ἐδὲμ πάλαι
κρουνοὶ καταρδεύουσιν Ἐδὲμ τὴν νέαν.
κρῆναι, λίγναι, τέχναι δὲ τούτων μυρίαι
τὰς ἡδονὰς βλύζουσι τῶν ῥείθρων πλέον.
θέλγουσι ταῦτα καὶ λίθους καὶ θηρία.
ὁρᾷς τὰ πλήθη, θῆρας, ὄρνεις, ἰχθύας;
δοκῶ λιπόντα πάντα τοῦ κόσμου τόπον
ὡς οἶκον εὗρον κοινὸν ὧδε τὸν τόπον,
ἢ πρὸς τὸ κάλλος συνδραμόντα δεσπότου,
ὡς πρὸς μέλος μένουσι τὸ πρὶν Ὀρφέως.
ᾄδουσιν, ἀντᾴδουσιν, ἀηδὼν, κύκνος,
τέττιξ, χελιδών. ἡ τρυγὼν τρύζει μέγα,
πέρδιξ κεραδεῖ, λαμπροφωνεῖ στρουθία,
πίτυς μελίζει; ῥεῖθρον ἠχεῖ βλυστάνον,
τρέχει λαγὼς, σκιρτῶσι θῆρες, δορκάδες,
χαίρει τὰ πάντα, πάντα τῶν μουσῶν γένη
τέρπει, τὰ πάντα τέρπεται, τῷ δεσπότῃ
μέλπει τὰ πάντα καὶ δοκῶ τὸν δεσπότην.
ποῦ Πραξιτέλους ἔργα; ποῦ δὲ Φειδίου;
καὶ ποῦ Λυσίππου; ποῦ δὲ καὶ Πολυκλείτου;
λέγει τὰ γλυπτὰ ταῦτα, καὶ γὰρ καὶ λάλα,
κἂν μὴ λάλα κράζουσι ταῖς τέχναις ὅμως.
τίνος γὰρ ἄλλου ταῦτα; τίς πνοὴν γλύφει;
τίς σχῆμα καὶ τίς ἦθος ἢ τίς καὶ λόγον;
τὸν ἔνδον ᾆδε κόσμον, ἐλθὲ πρὸς δόμους·
τίς Βεσελεὴλ δημιουργὸς τῶν δόμων;
ὢ χειρὸς ἔργα, χειρὸς, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τέχνην.
ὢ νοῦ πρὸ πάντων, νοῦ νόων ὑπερτέρου,
νοῦ κοσμοποιοῦ, νοῦ βασιλικωτάτου·
ἄφες τὰ τῆς γῆς, καὶ τὰ τῶν ἄνω σκόπει·
ὢ φαιδρὸς ἀὴρ, μικρὸν ἄφωτος χύσις.
ὢ κρᾶσις ὡρῶν, ὢ θεαμάτων βλύσις·
ὕλης, τέχνης, γῆς, ἀέρος, φωτὸς, πόλου.

τίς Σολομὼν ἤσκησε τήνδε τὴν κτίσιν;
τίς τὰς φύσεις συνῆξεν εἰς μίαν θέσιν;
τίς τὰς φύσεις μετῆξε μᾶλλον ἐκ τέχνης;
σοφὴ, σοφὴ φρὴν, ἡ βασίλειος φύσις,
τὸ θαῦμα τῆς γῆς, ὁ στέφων καὶ τὸ στέφος,
πάντων κρατήσας βαρβάρων τυραννίδος,
παθῶν, ἀναγκῶν, γαστρὸς, ὕπνου, φροντίδων
ζώων τε πάντων, ὑδάτων καὶ θηρίων,
καὶ τῶν λόγων νῦν ὡς ὁρῶ καὶ τῶν νόμων,
τὰ πάντα φαίνων ἥλιος καὶ καλλύνων
κάλλιστον αὐτός ἐστι χρῆμα τοῦ βίου.
καὶ πάντα κάλλη συλλέγων ὁ δεσπότης
τὸ κρεῖττον αὐτός ἐστι κάλλος τοῦ τόπου.
κάλλος δὲ μᾶλλον κάλλεσι τοῖς ἐν τόπῳ
λάμπουσι λαμπτὴρ, τερπνοτήτων τερπνότης.
τοῦτον δοκῶ μοι τὸν τόπον καὶ φωσφόρος
πρῶτος βλέπων ἵστησι τὸν χρυσοῦν δίφρον,
ὀκνῶν ἀπελθεῖν, καὶ δραμεῖν πρὸς ἑσπέραν.
οὐδ'[o] ἀντιλάμψῃ δεσπότης, ἡττημένος
ἄπεισιν εὐθὺς, καὶ τὸ κάλλος οὐ φέρει.

Ἄλλοι κατοικείτωσαν εἰς γῆν ὡς μύες·
ὡς ἑρπετῶν χείριστα καὶ τῶν κνωδάλων,
τρώγλας, χαράδρας· οὐ γὰρ οἰκίας λόγῳ[p]
σπήλαια καὶ σήραγγας ἢ μυωξίας,
ἢ σαθρὰ καὶ τρέμοντα παίγνια ξύλων,
ἄθυρμα παίδων, ἔργα καὶ πάσης βίας,
ὄμβρων, πυρὸς, σεισμῶν τε βρασμῶν, πνευμάτων.
ἡμῖν Θεὸς δέδωκε πύργον ἰσχύος,
πύργον βεβαίου, πύργον ἀρρήκτου βίου·
πάντων κρατοῦντα τῶν παθῶν τῶν τοῦ βίου,
καὶ βαρβάρων χειρῶν τε καὶ τεχνασμάτων·
πάντων καλῶν γέμοντα καὶ θεαμάτων·
πύργωμα κάλλους, πύργον ἀφράστου γάνους,

[o] Leg. credo εἰδ'. [p] Fors. λέγω.

ἐκ γῆς, θαλάττης, ἀέρος, φωτὸς, πόλου·
κάλλους δὲ μᾶλλον κρᾶμα τῶν ὡρῶν, ὅρον
γῆς καὶ θαλάττης δεσμός ἐστι, κἂν ὅρος
συνδεῖ κατ' αὐτὸ καὶ διείργει τὰς φύσεις·
ὕψος κολοσσὸς, καὶ τέμνων τὸν ἀέρα·
βιάζεταί πως καὶ πρὸς αἰθέρα φθάσαι.
τὸ δ' εὖρος εὐρὺς, καὶ τὸ μῆκος τί πλέον.
ἀμφοῖν δὲ τούτοιν κάλλος, ἀλλ' ὅσον πλέον.
κοσμεῖ λίθους τὸ σχῆμα τετραγωνία·
ἐξαισία τίς ἁρμογὴ καὶ πρὸς τρίχα
τὸ σχῆμα πύργου, σχῆμα λεπτοῦ κηρίου·
τὸ σχῆμα κάλλιστον ἑξαγωνία,
ἦρται πρὸς ἄστρα, καὶ τὰ κάλλη τοῦ πόλου.
μή μοι παλαιὰν φράζε πυργοποιΐαν·
ἐκεῖνος οὔπω πύργος, ἀλλ' εἶχε τέλος·
μέγιστος οὗτος καὶ πεπύργωται, μόνος
ἕστηκεν αὐτὸς, καὶ φυλάττει τὴν πόλιν.
τέρπει δὲ μᾶλλον πᾶσαν ὄψιν καὶ πόλιν,
τῶν θαυμάτων τίς χῶρος, ἀέρος μέσον
τῶν πνευμάτων τίς[q] κόλπος, οἶκος Αἰόλου·
καὶ κάλλος αὐτὸς, πᾶν δὲ κάλλος ὑψόθεν
κόσμου θεωρῶν, κόσμος ἐστὶν ὀμμάτων.
ἐκ γῆς μὲν ἄνθη, δένδρα, λειμῶνες, χλόαι,
κρῆναι, δρυμῶνες, ὀργάδες καὶ λιβάδες·
ἡ δ' ἄμπελος βρίθουσα καρπῷ μυρίῳ,
πολλὴ μὲν εὐθὺς ἡμερὶς μεθυτρόφος,
πολλὴ δὲ καὶ δενδρῖτις ὡραιοτρόφος·
ἔστι δ' ὅπου καὶ μίξις ὡραιυμένη.
ἡ δενδρὰς ἐστὶν ἄμπελος πυργουμένη·
κλάδοι κατ' αὐτὸ καὶ καλαὶ κληματίδες·
καρποὶ κατ' αὐτὸ, καὶ ῥάγες καὶ τὸ πλέον,
στιβάς τε φύλλων, καὶ στοαί τε καὶ στέγαι.
θέλεις τὸ πύργου πᾶν πρόσωπον μανθάνειν;

[q] τῶν πνεῦτ τίς (sic).

αἶρε πρὸς ὀρθὸν ὄμμα, βλέψον ἐγγύθεν
τὰς ἀρετὰς γῆς· εὖγε τοῦ κεκληκότος
προφητικῶς φύσαντος οὐκ ἦσαν πάλαι

Ty[r]

* * * * * * * *

τῶν μνῆσαι καὶ ἄλαλκε, πικρὰς δ' ἀπόπεμπε μερίμνας
πάντ' ἄμυδις ζῶσον, πάντα τέθνηκε μάκαρ,
ψυχὴ, σῶμα, νόος, βίος, ἥβη καὶ λόγος αἰπὺς,
αἵμασιν ὑμετέροις πάντα πλύνοιτε ῥύπον.
ἀθλοφόρων δυὰς, εἷς λαλέω καὶ ζώω δέρκομαι τ' ὅσσοις
αἵμασι καὶ λιταῖς, πάντ' ἂν ἐφ' ὑμετέραις,
* * νεύσειε Θεὸς ἄλκιμος ἠδ' ἐλεήμων.
κούρη παρθενίης μήτηρ, δεσπότις ὑμετέρη.

Εἰς ἑαυτοῦ πατέρα.

Ἐκ γενετῆς πολύμοχθος ἐς ἔσχατον ἤλασα γῆρας,
ὀτρηρὸς θεράπων, κοιρανίης στέφανος.
αἶαν ἐπῆλθον ὅσην, Ἀσιάτιδα δ' ὕστατα ἔσχον,
πόρρω συγγενέων, τῆλε φίλης ἀλόχου.
ἀλλά με τέκνων ζεῦγος ἐς ἱερὸν ἤγαγεν ἄστυ,
αὖθις καὶ χερσὶ θῆκαν ἀριστολόχοις.
εἴξατ' ἐμῶν τεκέων δυάδι Κλέοβίς τε Βίτων τε,
οἳ μικροὶ σταδίοις ἤγετε γειναμένην.

Μείλιχος ἡδυεπὴς πολιός τε κάρη πολιόφρων
ἧς στέφανος χαρίτων, ἀγλαΐη βιότου.
ἀλλά σε πόρρω πατρίδος ἠδ' ἀλόχου καὶ τέκνων
μοῖρ' ὀλοὴ μερόπων ἔσπασεν ἐς ἀΐδαν.

Χριστὲ ἄναξ, σοφίης σῆς ἴχνια οὐ μαστεύσω
ὀστέα δ' ὡς Ἀσίης νεύμασιν σοῖς ἀνάγοις,
οἷα πρὶν ἐξ Αἰγύπτου σοῦ θεράποντος Ἰωσὴφ,
ὡς δὲ καὶ οὐρανίοις πνεῦμα τεοῖσι θρόνοις.

[r] Id est ζήτει, nam deest folium unum vel plura.

Εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Οὐρανόθεν κατέπλατο[s], ἐς οὐρανὸν δ' ἔδραμεν αὖθις
ὡς Θεὸς, ὢν βροτὸς, ἀμφότερ' εἰς Θεὸν ἀμφοτέρως.

Εἰς Ἀριστοτέλην.

Τὸν νοῦν ὁ νοῦς ἔγραψε, τὴν φύσιν φύσις,
Ἀριστοτέλην εἶπον, ὡς τούτων ὅρον.

Εἰς Πλάτωνα.

Ψυχὴν ἀνειπὼν ἀθάνατον ὁ Πλάτων,
ἀφῆκε δόξαν ἀθάνατον ἐν βίῳ.

Πλάτων ὁ κλεινὸς ὁ πλατύνων τὰς φρένας,
ὡς ἐπλάτυνε τῆς ψυχῆς δόγμα μέγα,
εἰν πᾶσαν ἐπλάτυνε τὴν δόξαν χθόνα.

Εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν θεολόγον.

Ἔνθεος ἦν ὁ Σύρος, πολυγράμματος ἦν δὲ ὁ Φοῖνιξ,
Καππαδόκης δ' ἄμφω καὶ πλέον ἀμφοτέροις.

Εἰς Σιμπλίκιον τὸν ἐξηγητὴν τῶν δέκα κατηγοριῶν.

Σιμπλίκιος μέγ' ἄεισμα κατηγορίαισι φαάνθη,
ἐκδὸς (sic) κατηγορίας, λῦσεν Ἀριστοτέλους.

Σιμπλίκιος μέγας φῶς φύσιος περὶ κύκλον ἀνῆψε,
νοῦν δέ γ' Ἀριστοτέλους εὗρεν ἀριστοπόνως.

Εἰς τὰς ε φωνὰς καὶ εἰς τὰς ι κατηγορίας.

Μόλις διαδρὰς τῶν σοφιστῶν τὰς δίκας,
σοφοῖς δὲ μᾶλλον προσβαλὼν ὡς ἡμέροις,
φωνῶν ἐπλήσθην καὶ κατηγορημάτων.
οὐκ ἔστιν, ἔστι, πρός τι, ποιὸν, ποῦ, ποτε.
πάσχουσι, δρῶσιν ὡς θέλουσι μυρία.
στρέφουσι πάντα, συγχέουσι τὰς φύσεις.
ὡς ἐξ ἑαυτῶν πλάττουσι τραγελάφους,

[s] Leg. κατέπαλτο.

τὸν οὐρανὸν, γῆν· τὸ ξύλον φασὶ λίθον·
ὕλην ἄμορφον, εἶδος ὕλην οὐκ ἔχον.
κόσμους ἀπείρους, ἰδέας πρὸ τῶν ὅλων.
οἱ τῆς στοᾶς βάλλουσιν Ἀκαδημίαν·
Πύρρωνας οὗτοι, πάντας ὁ Σταγειρίτης·
ἄλλοι δὲ τοῦτον, Φοίνικές τε καὶ Σύροι.
τίς νοῦς τοσαύτας ἐνστάσεις διαδράμοι,
ἔθνη τοσαῦτα, καὶ φάλαγγας δυσμάχους;
γνῶναι τὰ κρυπτὰ τῶν ὅλων ζητῶν βάθη,
καὶ τῶν σαφῶν τις ἔσχε φυρμὸν αὐτίκα·
ἕν γνώσεως φῶς, Χριστέ μου, σύ μοι μόνος·
γνῶσις τελεία, μᾶλλον εἰδέναι μόνον
σὲ δημιουργὸν οὐσιῶν, χρόνων, τόπων,
ἄρρητον ὡς ἄληπτον ἕν τε καὶ τρία.
ἀφεὶς τὰ πάντα τοῦτο καὶ μόνον λέγω.

Εἰς τοὺς φιλοσόφους.

Τρεῖς σοφίης πολυΐστορος ἔκκριτοι ἀστέρες οἷοι
  ἐνθέμενοι βίβλοις ὄλβον ἀπειρέσιον.
Ἀρχύτας ἦρξε, Πλάτων πλάτυνε, τέλος δ' ἐπὶ πᾶσι
  ὡς ἔτυχε κληθεὶς θῆκεν Ἀριστοτέλης.

Εἰς τὰς τῶν Ἰβήρων ἁρπαγάς.

Οὐ Σκυθικὸν πῦρ ἀλλ' Ἰβηρικὴ βία
πρὸς τὴν ἑώαν νῦν κλονεῖ τὴν ἑσπέραν.
γῆς τοῦτο σεισμοὶ, τούς δε φαῦσις ἀστέρων
καινῶν ἐδήλου μάκετις γῆ. τί Σκύθαις
μέμφῃ ματαίως ὁππότ' ἂν τοὺς συμμάχους
τοιαῦτα δρῶντας καὶ φίλους τοὺς σοὺς βλέπεις[t];
φίλους

Εἰς τοὺς Βουλγάρους.

Κατὰ Σκυθῶν πρὶν συμμάχους, νῦν δὲ Σκύθας,
Λήψοισθε Θρᾷκες, συμμάχους πρὸς τοὺς φίλους.
Σκιρτᾶτε καὶ κροτεῖτε φῦλα Βουλγάρων,

[t] Sic.

καὶ σκῆπτρα καὶ τὸ στέμμα καὶ τὴν πορφύραν
κρατεῖτε καὶ φορεῖτε, καὶ φοινικίδας
(ζήτησον στίχον ἕνα)
μεταμφιάσει καὶ ξύλοις τοὺς αὐχένας
μακροῖς συνέξει, καὶ κυφῶσι τοὺς ποδας.
ξανεῖ δὲ πολλαῖς νῶτα καὶ τὴν κοιλίαν.
ἀνθ' ὧν ἀφέντες δημιουργεῖν,
τούτους φορεῖν τολμᾶτε καὶ φρονεῖν μέγα.

Εἰς τὴν νοητὴν οὐσίαν.

Ζητῶν ἀπεῖπον τὴν νοητὴν οὐσίαν.
τίς ἐστιν αὕτη, πῶς δὲ τέμνει τὰς δύο,
ἀσώματον καὶ σῶμα; πῶς δ' ἄμφω μόνη
ἔχουσα τῶν δυοῖν δὲ μηδὲν τυγχάνει;
πῶς πάντα δ' ἐστὶν, ἔστι πάντων δ' οὐδέτι;

Εἰς τὸν κομιτ[πλ]

Ἄνω κομίτης ἔφλεγε τὸν αἰθέρα,
κάτω κομήτης πυρπολεῖ τὴν ἑσπέραν.
ἀστὴρ ἐκεῖνος σύμβολον τοῦ νῦν σκότους·
ἐκεῖνος ἡμεροῦτο φωτὶ φωσφόρου.
ἀλλ' οὗτος ἤφθη τῇ δύσει Νικηφόρου.
τυφὼς ὁ δεινὸς οὗτος ἐξ ἀλαστόρων
τὰ πάντα πιμπρᾷ· ποῦ βρυχήματα κράτους
τοῦ σοῦ, στρατηγὲ, τῆς ἀνικήτου Ῥώμης;
φύσει βασιλεῦ πράγμασι νικηφόρε,
μικρὸν προκύψας τοῦ τάφου, βρύξον λέον,
δίδαξον οἰκεῖν τὰς ἀλώπεκας πέτραις.

Ὅρος τῶν ὄντων.

Ἕκαστον εἶναι τοῖς σοφοῖς τοῦτ' οὐσία·
ποσὸν δὲ, μέτρον κἀριθμὸς, ῥοπὴ, βάρος·
τὸ πρός τι δ' ἔστιν, ἡ πρὸς ἄλλο τι σχέσις·
ποιὸν, χαρακτὴρ, εἶδος, ἡ τοιουτότης·
ποῦ συμβεβηκὸς τοῦ τόπου, ποτὲ χρόνου·

ποιεῖν τὸ τί δρᾶν, εἴτε νοῦν, εἴτ᾽ οὐσίαν·
πάσχειν, δέχεσθαι τῶν παρ᾽ ἄλλων δὲ δράσαις[t]·
κεῖσθαι, κλίσις τί, ἢ θέσις τῶν κειμένων,
ἔχειν ἕκαστον οὗ περ ἐστὶ τὸ πλέον.

Εἰς τὴν γνωστικὴν καὶ πρακτικὴν φιλοσοφίαν.

Θεωρίας τις ἄκρον ἡ μοναρχία,
τί πράξεως ἡ κρᾶσις ἀρετῶν ὅλη.
μέσαι δὲ γνῶσις, δευτέρων ἠθῶν νόμοι,
δυοῖν ἐκείνων ταῦτα βαθμίδες δύο.
μιᾷ δ᾽ ἑκάστῃ καὶ συνάμφω καὶ μόλις.

Εἰς Σιμπλίκιον.

Ῥήτωρ ὁ Σιμπλίκιος ἢ φιλόσοφος;
ἄμφω δοκεῖ μοι, καὶ μὰ τοὺς λόγους ἄκρος.

Εἰς Πορφύριον.

Ὁ Πορφύριος λευκὸν Ἀριστοτέλους
τὸ πορφυροῦν ἔδειξε[u] γνώσεως βάθος.
ὄρνις πτερωτὸν, πῦρ δὲ κοῦφον τὴν φύσιν·
ἀνωφερὴς δὲ νοῦς Ἰαμβλίχου πλέον,
εἰ μὴ τιθεῖ τίς οὐσίας ἀσωμάτους.
τὰ τοῖς σοφοῖς δοκοῦντα τῶν ὄντων γένη,
ἐλεγχέτω τὸν ἄνδρα ὁ μήπω λέγων.
Ἰάμβλιχος ἄκρατος ὢν νοῦς καὶ μόνον.

Ὅς σου τέθηπα τὴν φύσιν Σύρος, Σύρε,
εἴης δὲ πιστὸς, τοῦ Σύρων Χριστὸς γένους.

Σοφῶν τοσαῦται τῶν παλαιῶν αἱρέσεις,
Πυθαγόρειοι, Στωϊκοὶ, Παρμενίδαι,
Κυρηναϊκῶν ἐσμὸς, οἱ τῶν Μεγαρέων,
χορὸς Πλάτωνος, οἵ τε τοῦ περιπάτου·
Ἐπικούρειοι, Κυνικοὶ, Πυρρωνίδαι,
δεκὰς τελεία τῶν δέκα στύλοι γενῶν.

[t] Leg. vid. δράσεις. [u] Prius erat ἔδειξε.

Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Ζῇς καὶ θανοῦσα, ζῶσα τίκτεις παρθένος.

Εἰς τὰς Μούσας.

Μουσάων ποθέων δύο μούνας, ὧν δέ γε κοσμεῖ
    Καλλιόπη γλῶτταν, Οὐρανίη δὲ φρένας.

Εἰς τὴν ἀποδημίαν[v].

Τρῶες μὲν καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι θορόντες,
    σώματος οὕνεχ᾽ ἑνὸς εἰς δέκ᾽ ἔπιπτον ἔτη.
οἱ δὲ σοφοὶ καὶ ῥήματος ἢ καὶ γράμματος οἷου,
    μάρναντ᾽ εἰς ἐτέων καὶ χιλίων δεκάδας.
ἀλλά τ᾽ ἐμ᾽ ἐκ βελέων Θεὸς ἔξελεν, ἔκτε κυδοιμοῦ,
    ἐς Τριάδος γνῶσιν, ἐν Τριάδος με φάει.

    Καὶ συλλογισμοὺς καὶ λογισμοὺς καὶ λόγους
χαίρειν μακρὰν φράσας τίς, εἷς Θεὸς γινωσκέτω.
ἄναρχον ἀρχὴ, πνεῦμα, φῶτα τὰ τρία.

Εἰς τὸν ἅγιον Κήρυκον ἱστάμενον μέσον τῶν ἀμπέλων.

Ὡς εὐγενές τι κλῆμα μάρτυς ἀμπέλου,
Χριστοῦ φανεὶς, ἕστηκας ἀμπέλων φύλαξ.

Εἰς τὸν ἅγιον Βλάσιον.

Ὡς μόσχος ἡδὺς θρεμμάτων ἐκκλησίας
βοῶν ἐτάχθης, Βλάσιε, φρουρὸς μέγας.

Εἴς τινα κατελθόντα εἰς Ἑλλάδα καὶ ἀγροικισθέντα.

Οὐ βαρβάρων γῆν, ἀλλ᾽ ἰδὼν τὴν Ἑλλάδα,
ἐβαρβαρώθης καὶ λόγον καὶ τὸν τρόπον.

Εἰς ὄρος τὸν Ὄλυμπον.

Τὸν οὐρανὸν μὲν, ἄγγελοι, βροτοὶ, χθόνα,
ἄμφω δὲ κοινὸν ὡς ὅρον γῆς καὶ πόλεν
Ὄλυμπον ἔσχον, πείθομαι μίξιν βλέπων.

[v] An ἀκαδημίαν?

οὓς καὶ θεοὺς Ὅμηρος ὡς δοκῶ λέγων,
κοινὴν ἀφῆκε πᾶσι τούτων ἑστίαν.
προφητικῶς Ὄλυμπον εἶπε τὸν πόλον.

Εἰς τοὺς βασιλικοὺς στεφάνους τῆς χειρὸς αὐτοκράτωρ Ἰωάννης.

Ἔθραυσεν ἐχθροὺς δεξιὰ σὴ, Χριστέ μου.
Χριστοῦ δὲ τοῦ σοῦ δεξιᾶς ἐστεμμένης,
σοὶ πᾶς προσάπτει τῶν προτροπαίων τὴν χάριν.

Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος.

Νοῦς ὢν μέγιστος, σαρκὸς εἴληφας πάχος·
ταύτην γράφω νῦν, τῆς δ' ἄνω φύσιν σέβω,
οὐ χερσὶ γραπτὸν, οὐ περιγραπτὸν τόπῳ.

Εἰς τὴν τιμίαν ζώνην.

Ζώνη κόρης τὰ νεῦρα Ῥωμαίων γένους.

Εἰς τὴν τιμίαν ἐσθῆτα.

Κόρης ἀχράντοιο βασιλίδος ἄφθορον ἔσθος,
ἄφθορος ὅττι τέκε λόγον ἄφθορον, ἄχρονον υἷα.

Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν ῥοδανδήτην [u].

Ἦν λευκὸν, ὡς ἔφησαν [v] Ἕλληνες πάλαι,
ὃ νῦν ἐρυθρὸν Κύπρις ἤνθισε ῥόδον.
ἦν ἦν ῥοδανδοῦς [w], καὶ πάλιν λευκὸν ῥόδον
Ἰωάννης τὸ θαῦμα τῆς οἰκουμένης.
οὐδ' ἦν ἐρυθρὸν φοινίκων ἐξ αἱμάτων,
οὐδ' εἶχεν ὀδμὴν ὀρθοδοξίας μύρον.
ἀλλ' ἦν δυσώδους ἐν μέσῳ ῥιφὲν τόπου,
ὡς ἐκ ῥοδωνιᾶς περ ἐκ τῆς πατρίδος,
αἰσχρῶς βιασθὲν χερσὶ τῆς δούλης Ἄγαρ.
τὸ δ' ἄνθος ἤνθει καὶ βεβορβορωμένον.

[u] Leg. vid. ῥοδανθήτην. [v] Prius erat ἔφησεν. [w] Leg. vid. ῥοδανθεῦς.

ἀλλ' ὦ φυτουργὲ καὶ γραφεῦ τῶν ἀνθέων,
τὸ κάλλος οὐκ ἤνεγκας ἠρημωμένον·
νεύεις δὲ, καὶ σὸς εἶχε λειμὼν τὴν χάριν.
καὶ δὴ μυρίζεις πίστεώς σου τῷ μύρῳ,
καὶ φοινικόχρουν δεικνύεις παρ' ἐλπίδα,
ἐξ αἱμάτων τὸ χρῶμα, πλὴν αὐτορρύτων.
κρεῖττον χρόνου τὸ βάμμα παντὸς καὶ πάθους,
ὀδμὴ ῥέουσα μήδ' ἀπορρέουσά πω.
τοῦτο βλέπων ἥρπασε γῆθεν καὶ πόλος.
ὁ γῆς δὲ μᾶλλον δεσπότης σὺ καὶ πόλου,
παρ' αὐτὸν ἱστὰς τὸν φαεινόν σου θρόνον.

Λεπρὸς[x], τυφλὸς, πέφυκα, νεκρὸς, Χριστέ μου,
ὤμους κεκυφὼς, καρδίαν, νοῦν, καὶ λόγον.
ἔγειρε πάντα, σοὶ μόνῳ ζῶ, σὸς δ' ἔφυν.

ὅλος τ' ἔδυς ἄγριον οἶδμα
Θυμὲ τάλας τί πέπονθας καὶ ὅσα καὶ ὅσον οἶδμα μόγησας[y]
εἰς χρόνον ἐξ ἥβης ἐς βιότοιο δύσιν.
ὤλετο μέν σοι καὶ φάος, ὤλετο καὶ μένος ἐσθλὸν,
ὤλετο δ' ἡλικίη, χεὶρ δὲ λέλοιπε κράτος.
πᾶσαν δ' ἀμφοτέραις ἀρύουσι κακεργέες ἀστοὶ,
γείτονες, ὅς κ' ἐθέλοι κτῆσιν ἐμοῦ βιότου.
πάσης δὲ σκοπός εἰμι κακῆς γλώσσης· θάνον, οἱ δὲ
εἰς ἔτ' ἐμὴν κραδίην ἰοβολοῦσι τάλας·
τῶν πάντων, οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ὅσσον ἑνός περ
αἰῶνα τρομέω ἀμφιπαρερχόμενον.
Οὐδέτι μοι περίκειμαι, μαψιδίως δ' ἀλάλημαι,
ἄλγεά τε στοναχὰς, κήδεα μοῦνα φέρων.
ἀμπλακιῶντ' ἐπὶ τοῖς φόρτον πολυειδέα ἄχθη,
οἷς μόνοις πλουτῶ πλοῦτον ἀπειρέσιον.
σήν τε δίκην τρομέω καὶ τάρταρον ἠερόεντα,
καὶ φλόγα τὴν σκοτίην καὶ ὀφέων δαπάνην·

[x] λεπτρὸς (sic).
[y] In marg. εἰς ἑαυτόν. ὤλεσας ἀργαλέοις κήδεσσ' ἀνιστάμενον
οἶδ' ἃ πέπονθας καὶ ὅσα καὶ ὅσον οἶδμα μόγησας.

ἐγγύθι τῆς Σκύλλης[z] χαλεπὴ παρέστηκε Χάρυβδις.
ἀμφότερα τρομέω, καὶ βίον ὡς θάνατον.
ἀλλά μ' ἄναξ ἐλέαιρε, καὶ ἀμφωτέρωθι σάωσον,
ἔνθεν ἀναστήσας εὔδιον εἰς λιμένα.
ἤ με φέρειν φορέοντα δίδαξον, ὅπῃ τέγε βούλει,
ῥήματι πάντα φέρων, πάντα χαλινὰ φέροις.
Θυμὲ τάλαν τί πέπονθας; ἀνέγρεο, μήσε χαλέψῃ
δαίμων ὁ ζωῆς βάσκανος ἡμετέρης·
μή σ' ὑπνώοντι, ζιζανίων σπόρον ἐγκαταμίξῃ,
ἢ κ' ἀρετῶν σκεδάσῃ πλοῦτον ἀπειρέσιον.
θυμὲ τάλαν, τί πέπονθας; ἀνέγρεο, οἶδας ἀπειλὰς
δεσποτικῶν στομάτων, ὀκναλέαις κραδίαις.
θυμὲ τάλαν, τί πέπονθας; ἀνέγρεο, μήπου τι κλείσῃ,
οὐρανίους θαλάμους νυμφίος ἐξαπίνης.
ἔγρεο θυμὲ τάλαν καὶ ἵστασο, καὶ γόνυ κάμπτε,
δάκρυα θερμὰ χέε, μύρεο σὰς ἀνίας.
Ἵλαθι μοι πανίλαε βασιλεῦ, ἥλιε δόξης,
ἵλαθι κοσμοφόρε[a], ἵλαθι οἰκτοπάτορ·
ἤλιτον ἐκ γενετῆς, ὅσσα ψάμμαθός τε κόνις τε.
ἤδ' ἔτι νῦν λαλέω, οὐδὲ πνέω καθαρόν.
ἀλλ' ἵλαθι τεὸν κατ' ἀθέσφατον οἶκτον, ἵλαθι
ἵλαθι, πόλλ' ἀνέτλην, ἄξια δ' οὐδὲ τάδε.
ἀμπλακιῶν φορυτοῦ, καὶ αἴσχεος ἡμετέροιο
τολμήσω μῦθον, οὐδὲ φλόγες σκότιαι,
οὐδὲ μυχοὶ χθόνιοι καὶ δαίμονες ἀγριόθυμοι,
οὐδὲ γ' ὅλη κεῖθι τῆς κακίης βάσανος.
τήν δε λίπω μετέπειτα καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι
στήλην ἡμετέρης ἔγγραφον ἀφροσύνης.
εἴδεσι ταῦτα χαράσσειν αἰδέομαι τί δὲ μιῆναι
γλῶσσαν ἔοικε πάλιν ῥήμασιν αἰσχροβίοις·
αἰδέομαι γῆν, οὐρανὸν, ἠέρα, ἥλιον, ἄστρα,
νύκτα, φάος, χόρους πάντας, ἅπαντα δόμον.

[z] Cod. σκύλης. [a] Cod. κόσφορε.

ἄλλοις μὲν παράκοιτις, τέκνα, φίλοι, θρόνος αἰπὺς,
τερπωλὴ βιότου, χρυσοφόρος σπατάλη.
ἀνδραπόδων ἐμοὶ[b]*, δόμοι, ἄλσεα, γνῶσις ἀνάκτων,*
οἷς φρονέουσι φίλα καὶ λαλέουσι φίλα.
αὐτὰρ ἔμοι γε Θεὸς μόνος ἥλιος, ὄλβος ἀπείρων,
ἐλπὶς ἀμεμακτέη[c]*, τέρψις ὅλη βιότου.*
ἔγρεο θυμὲ τάλαν, βλεφάρων ὕπνον ἔκτοθι πέμπε,
ὄργανα δοξολόγα κλίνεε κὰν ῥυπον.

Ὡς ἐκ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Φεύγετε ῥομφαίαν καὶ δαίμονες, ἄλλα τε φῦλα,
ἣν βάψας φορέω αἵμασι τοῖς ἰδίοις.

Εἰς τὸν λῃστήν.

Ὁ λωποδύπης[d] *πίστιν ἐνδὺς τῷ ξύλῳ,*
τὰς τῆς Ἐδὲμ νῦν ἐξεμόχλευσε πύλας.

Τοῦ δεσπότου τὸ κάλλος, ἥλιε, βλέπων,
φαίνεις τί λοιπὸν, ἢ λέγεις τρέχειν μόνος;
βραχὺν δὲ τοῦτον ἐμπεριγράφειν τόπον
ὁρᾷς δραμόντα δυσμόθεν πρὸς τὴν ἕω.
ὅρα πάλιν τρέχοντα ταύτης πρὸς δύσιν,
καὶ τοῖς ὅπλοις φλέγοντα καὶ πρὸ τῆς μάχης.
καὶ σὲ γνόφος μὲν καὶ θύελλα καὶ νέφος
μικρὸν καλύπτει καὶ διασπᾷ πολλάκις.
οὗτος δὲ παντὸς ἐστὶ κρείττων καὶ πάθους.
τοῖς ὄμμασι σὺ καὶ μόνοις, ὃ καὶ λύχνος·
οὗτος δὲ φαίνει τὸ πλέον ταῖς καρδίαις,
καὶ πᾶν καθαίρει τῆς ἀθυμίας νέφος.
οὗτος διαρκὴς γῆν καταυγάζειν ὅλην,
μᾶλλον δὲ καὶ σὲ καὶ τὸν ἀστέρων κύκλον.
αὐτὸν δὲ μᾶλλον οὐρανοῦ τὸν δεσπότην
ψυχῆς τε κάλλει καὶ τρόποις καθηδύναι.

[b] Leg. *ἐσμοὶ.* [c] Leg. *ἀμαιμακέτη.* [d] Cod. *λωποδυτ̈ς.*

Εἰς τὸν Κῦρὸν Νικηφόρον τὸν βασιλέα.

Ἑξάετες λαοῖο θεόφρονα ἡνία τείνας,
τόσ' ἐπ' ἔτη Σκυθῶν ἄρεα δῆσα μέγαν.
Ἀσσυρίων δ' ἔκλινα πόλεις, καὶ Φοίνικας ἄρδην·
Ταρσὸν ἀμαιμακέτην εἷλον ὑποζύγιον.
νήσους δ' ἐξεκάθηρα, καὶ ἤλασα βάρβαρον αἰχμὴν
εὐμεγέθη κρείττων[c]*, Κύπρον ἀριπρεπέα.*
ἀντολίη τε δύσις τε ἐμὰς ὑπέτρεσαν ἀπειλὰς,
ὀλβοδότης Νεῖλος, καὶ κραναὴ Λιβύη.
πίπτω δ' ἐν βασιλείοις μέσοις, καὶ γυναικὸς
χεῖρας ὑπεξέφυγον, ἆ τάλας ἀδρανίης.
ἦν πόλις, ἦν στρατὸς, ἦν καὶ διπλόον ἔνδοθι τεῖχος.
ἀλλ' ἐτεὸν μερόπων οὐδὲν ἀκιδνότερον.

Εἰς τὸν Ἅγιον Δημήτριον.

Θεσσαλονίκης πρόμος ἵσταται οὗτος ἐν ὅπλοις·
ὃς δ' ἄοπλος νικᾷ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβοι;
Οὐχ ὅπλοις κρατέων σοφίης πρόμος ἔπλετο μάρτυς,
ἀμφοτέροις ἀμύνων, θὲς φθόνον εἰς ἀνέμους.

Εἰς τὴν λάρνακα τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

Πέτρας μέλι πρὶν, νῦν δὲ θαύματα βρύει.

Ἐνόδια.

Σὺ πρώτη φύσεων ὁδὸς, ὦ τριὰς ὀλβιόδωρε·
ἐκ σέθεν οὐράνιοι, χθόνιοι, πλεκτὸν γένος ἀμφοῖν·
ἐκ σέθεν αἰῶνες, χρόνιοι, οὐρανὸς, ἥλιος, ἄστρα·
ἐκ σέθεν ἀθανάτου ῥύσις εἰκόνος ἤρξατο θνητῆς·
σὺ στάσιν ἄστατον ἠδὲ μόνην κεράσας δινήσει,
καὶ ξείνην τορνώσας ἀταρπιτὸν ἀμφιελίσσειν
οὐρανὸν ἐς κύκλον περιηγέα πάντοθε ναστόν.
σοὶ δ' ἀντιτροχάει φαέθων πόλῳ ἄλλά τε νυκτὸς

[c] Leg. Κρήτην.

ὄμματα χρυσεόκυκλα ἀείδρομα ἄτροπα πολλὰ,
ἀπλανέες τε πλάνοι τε παλίντροποι, ὢ μέγα θαῦμα,
ἔκκεντροι, χθαμαλοὶ, ἐπίκυκλοι ἄλλοτε ἄλλοι·
σοὶ μόνη χαρίεσσα παλίνστροφος οἷά τε νύμφη
νυμφίον ἀμφιχυθῆναι, σπεύδει ἥλιον αὖτις,
ἡ δ' ὑποκεισαμένη φάος ἀντίον ἔδραμε, γοργὴ,
πάντα δ' εὐρύθμου σοφίης στάσις ἄστατος, ἦμος ἀπείρων.
σὺ χθαμαλοῖς, καὶ ὕστατα εἰς ἔτος ἡγεμονεύεις
πατράσιν ἡμετέροις. Ἄβραμος ἔτρεχεν εἰς γῆν
ἐκ γῆς ἀθλοφόρος· μέσφ' οὐρανὸν αὐτὸν ἀέρθη.
Ἀβραμίδαι λιπαρὸν πέδον ἔδρακον, ὕδατα Νείλου,
ὀψιγόνοις ἡγήσατο ποτὶ γλυκὺ πατρίδος εἶδαρ.
ἐν πυρὶ καὶ νεφέλῃ, καὶ ὕδατα πικρὰ θαλάσσης
σχίσας ἐπικρατέως· ἀνάτ' ἔβλυσας ἔμπαλιν ὕδωρ
ἐκ στερεᾶς πέτρης, καὶ ἡγεμόνευσεν ἀνύδροις.
σοὶ μάκαρ οὐτιδανός περ ἐὼν κἀγὼ καὶ ἄκυκυς[f]
στέλλομαι ἐς τριάς τε καὶ αἵματα καὶ μύθον[g] αἰνὸν
καὶ χαλεπὴν στομάτων λύσσαν καὶ ἄγρια φῦλα,
καὶ φθόνον ἀρχόντων καὶ ὄμματα μυρία λοξά.
ἐλθὲ τάχος πανίλαος, ἐλθὲ καλεῦντι,
θηρία τρέψαις, ὕδατα πήξαις, ἄγρια φῦλα
κλίνεις ἐξενοπῆς, ληΐνεις[h] πᾶσαν ἀταρπόν.
χείλεα ποντίσεις δόλια, φθόνον ἄγριον, αἰπύν.
πείσαις φορὰ[i] κακόμητιν, ἀηδέας ἀστοὺς,
μισαρέτας, μισοεργοὺς, μισοφθόνους, μισόανδρας.
τῇ με φέρεις σὺν μητρὶ κραταιῇ νεύμασιν ἐσθλοῖς.
ᾗ τε θέλοις καὶ ὡς ἐθέλοις, καὶ εὖ τε καὶ ὅσσον.

Εἰς τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Νικηφόρον.

Ἄμφω καλύπτει πράγματα, Νικηφόρε·
λίθος τάφου, σέ· ζῶντας, ἀγνοίας λίθος.

[f] Leg. ἄκικυς. [g] Leg. μόθον. [h] Leg. λειήνας.
[i] Cf. p. 292. l. 16.

Τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Οὐτιδανὴ χεὶρ νεῦρα δ' ἀπέτμαγε, οἱ δέ μ' ἐς ἆθλα
ἐν σταδίοις καλέουσι νέοι, καὶ ἕστακε πάντα
δῆμος ὅλος φιλοκέρτομος, ἐς δ' ἐμὲν[g] γλώσσας[h]
πικρὰς ἐντανύουσι, καὶ ὄμματα μυρία λοξά.
ἀλλά γ' ἐμὸν κράτος ἵλαθι, μάρτυ, καὶ ἅπτεο χειρὸς
δεξιτερῆς, ἰθύνων ἐπ' ἄεθλα, καὶ ἄλγεα παύων.
οἶσθα μάκαρ κέκμηκα, πανίλαος ἐλθὲ καλεῦντι.

Εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν Τύρωνα.

Ἐκ φλογὸς εἰς φῶς ἔδραμες, ἐκ λιμοῦ ποτὶ νέκταρ,
ἐξ εἱρκτῆς θαλάμους ἔδραμες οὐρανίους.
ἐκ βασάνων πικρῶν ποτ' ἀέθλα καὶ ἄφθιτα κάλλη
κοίρανον ἐκπρολιπὼν, μέγαν εἶδες ἄνακτα [Χριστόν].
ὧδ' ἐμὲ καὶ καμάτων καὶ ἀργαλέων μελεδωνῶν,
ὡς καμίνου καὶ εἱρκτῆς καὶ βασάνων λιμοῦ τε
καὶ Φαραὼ κακομήτιδος ἐξερύσειας μάρτυς
δύσμορον ὀψέ περ ὃς καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
οἷα παθὼν ἰδίοις ἀγαθοῖς ἐπιμέμφεται οἶσθα.

Εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Ὡς πρὶν θανοῦσαν, λύχνε, νῦν κεκρυμμένην
πηγὴν ἐλέγχων, οὕτω Χριστὸς θαυμάτων
τὴν σὴν κάραν τέθεικε τὴν πορνοκτόνον.

Εἰς τὴν τιμίαν κεφαλήν.

Σὺ τῶν παθῶν μάχαιρα, θαυμάτων βρύσις,
φωνὴν ἀφῆκας, καὶ κεκομμένη πάλιν.
νῦν θαυμάτων ῥοῦν, καὶ κεκρυμμένη κάρα,
ὄντως σὺ φωνῆς γλῶττα καὶ φέγγος λύχνου.

Λαλεῖς θανὼν σὺ, καὶ κρυβεὶς φαίνῃ μάκαρ.
σὺ φῶς ὄντως καὶ λόγου φωνὴ λύχνος.

[g] Sic. [h] Cod. γλίσσας.

Εἰς εὐνοῦχον ἄρρενα.

Ἐνθάδε τὴν μιαρὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἄρρενα καὶ θῆλυν, εἰς τέλος οὐδέτερον.

Εἰς τὸν Χριστὸν ὑπνώττοντα ἐπὶ τοῦ σκάφους.

Εἶ Θεὸς, εἶ βροτὸς, ὑπνοῖς, ἀλλὰ καὶ εὔνασας οἶδμα
ὑπνοῖς, ἔγρετο, ἔγρεο καὶ σάλον εὔνασε πόντου.

Εἰς ἑαυτόν.

Γῆ καὶ θάλασσα καὶ πόλος σὺ Χριστέ μου,
καὶ γῆν πατῶ σοῖς νεύμασι καθημέραν.
καὶ τὴν θάλασσαν σῇ κυβερνήσει πλέω.
τὸ τοῦ νοὸς δὲ λαῖφος ἱστῶ πρὸς πόλον·
ὁρῶ δὲ τὸν πλοῦν πνευμάτων ἐναντίων
γέμοντα, καὶ δέδοικα τὰς καταιγίδας,
καὶ τῶν παρῶν[i] πέφρικα τὰς τρικυμίας,
καὶ τῶν λογισμῶν τὸ κλυδώνιον τρέμω.
πῶς οὖν περάσω καὶ τέμω τὸν ἀέρα,
καὶ τὰς τοσαύτας ἐνστάσεις διαδράσω;
καὶ μὴ τοσοῦτον ναυαγήσω καὶ πέσω
εἰς ἔσχατον γῆς εἰς μυχοὺς τοῦ ταρτάρου;
εἴ μοι γένοιο χερσὶν οἰακοστρόφος·
εἰ πνεύματός σου τὸ πτερὸν τῶν ἱστίων
πλήσας, πρὸς αὐτὸν ἰθύνοις τὸν σὸν θρόνον.

Ἡρωελεγεῖον.

*   *   *   *   *   *   *   *

Ἄτρομος εὐκραδίως ἔδραμον εὖτε θέλον.
ἀλλ' ἕνα τόνδ' αἰνῶς δείδια, μήτι πάθοιμι
πλοῦν ἀΐδηλον, ὅτε στέλλομαι ἐκ βιότου.
οἶδ' ὅτι μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐς πόλον ἕρπει
δύσπορος ἀπροΐδης, οὐ περαστὸς[k] χθονίοις.

[i] Leg. παθῶν. [k] Leg. περατός.

καὶ τόδε αὖ βρίθει με πάχος χοὸς εὖτε περ ἰός.
ὅς τε βάρος σιδάρῳ ὃ πλάσαν ἀργαλέαι
τηκεδόναι τε μέριμναι κακοῦ βιότου μελεδῶναι.
ῥύπος θ' ἡδυμόρου βρώματος ἀρχεγόνων.

Ἠερίης[g] στρατιῆς ἐπὶ πᾶσι φάσματα δεινὰ,
βάσκανα, ἀγριόθυμα, δυσάντεα, αἴροπα πολλὰ
αἵματος ἡμετέροιο λιλαιομένη κορέσασθαι·
δαίμονες ὁπλοφόροι, σκοτοείδεες, ἀγριόμορφοι.
τίς τάδε γηθήσειεν ἰδών; ἢ πῶς τε περήσει
εὔπτερος, ὠκυπέτης, πυρόεις, ἀκράτητος, ἄμεμφης,
ἄσπιλον, εὐγενέα, φαιδρὰν θεοειδέα μορφὴν
κάλλεος ἀρχετύπου καὶ κήδεος ἡμετέροιο
πάντοθεν ἀστράπτων, ἐὴν θηεύμενος αἴγλην;
δίδω[h] μὴ πάρος ἐν δειναῖς γεννύεσι δράκοντος
βρῶμα τάλας ῥιφῶ, πρὶν ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀερθῶ,
ἢ λαγόσι γῆς καὶ ἐς τάρταρον ἠερόεντα,
ἔνθα μόθος τε δνόφος καὶ ἀμαιμακέτου πυρὸς ὁρμή.
ἀλλά μ' ἂν ἐλέαιρε καὶ εἰκόνα θείαν ὁδεύοις,
δεξιτερῇ ποτ' Ὄλυμπον ἀνάτροπον ἔνθα θόωκος,
μακραίων, ὁ σός. ἔνθα φεραυγέα κάλλιμα πολλὰ
εἴδεα ἀστραπόμορφα καὶ ἄφθιτα εὔπτερα χρυσᾶ
ὑμνοπόλοι κύδεος εὔδρομοι ἀγγελιῆται,
οἵ σε περισκαίροντες ἑὸν κλείουσιν ἄνακτα.
ἔνθα σύ μοι τριὰς ἀκρότατον φάος ἄχρονον αἰεὶ
αὐγάζει σέλας, ἠδὲ μερίζεις ἥλιος ἄστροις.

Εἰς ἑαυτόν.

Ἄλλοις δυνάσται καὶ βασιλεῖς καὶ θρόνοι,
ἄλλοις γυναῖκες, συγγενεῖς, φίλοι, τέκνα,
ἄλλοις δὲ πλοῦτος, οἰκίαι, συνοικίαι,
ἄλλοις δὲ κάλλος, σεμνότης, ἀρχαὶ, θρόνοι.
ἐμοὶ δὲ Χριστὸς πάντα, καὶ πάντων πλέον.

[g] Nulla in Cod. distinctio. [h] Leg. δείδω.

ζῶ καὶ τέθνηκα, τίς σοφὸς συγκρινέτω.
βίῳ τέθνηκα, ζῶ μόναις ταῖς ἐλπίσιν.

Σόδομα καὶ Γόμορρα, πῦρ ὧδε φλέγει,
κἀκεῖ τὰ φρικτὰ τῆς πυρώσεως μένει.
ποίων δοκεῖν χρὴ τῶν δικαστηρίων[i]
τυχεῖν ἐκεῖθεν, μηδὲ τῆς δίκης μέρος
ἐνταῦθα δόντας καὶ τρυφῶντας τὸν βίον;

ΤΊΝΑΣ ἊΝ ΕἼΠΟΙ ΛΌΓΟΥΣ Ὁ ἘΝ ἉΓΊΟΙΣ ΒΑΣΙΛΕῪΣ ΚΥΡΟΥ͂Σ ΝΙΚΗΦΌΡΟΣ, ἈΠΟΤΕΜΝΟΜΈΝΩΝ ΤΩ͂Ν ΕἸΚΌΝΩΝ ΑΥ̓ΤΟΥ͂.

Ναὶ κεφαλὴν ἀπέκερσαν ἐμὴν, ξίφος ἥρπασαν δ᾽ ἀρχὴν,
ἀνδροφόνῳ παλάμῃ κοίρανος ἐκσκοτίεις.
εἰς τί καὶ εἰκόσιν ὁ φθόνος ἃ πάθος αἶσιν ἀνάσσειν,
κἂν Φάλαριν τίς ἐᾶ, κἂν Ἐχέτου μανίοις.
ἄλλ᾽ ἄγ᾽ ἐμὰς στήλας τίς ἀϊστώσειε μεγαίρων
εὐγενέτιν Κρήτην, Κύπρον ἀριπρεπέα,
Ταρσὸν ἀμαιμακέτην Κιλίκων πτολίεθρα κλιθέντα[k]*,*
τείχεα τ᾽ Ἀντιόχου, ἄστεα τ᾽ Ἀσσυρίων,
Πέρσας, Φοίνικας, Ἄραβας, ἔθνεα μυρία γαίης
πάνθ᾽ ὑπόειξεν ἐμῷ δουρὶ κραδαινομένῳ.
τίς τάδε σιφλώσειεν; ἀνάσσετε[l]*; ἔρρετε τοίχοις.*
αὐτὰρ[m] *ἐγὼ χώραις καὶ κραδίαις γράφομαι.*

ΕἸΣ ἙΑΥΤΌΝ.

Ἦν ὅτ᾽ ἔην ἔρνος περικαλλὲς, εὐσθενὲς, ἁβρὸν,
καὶ σοφίῃ θάλλων καὶ τόλμῃ κραδίης.
ἀλλά με δαίμων ἢ Θεὸς ἢ φθόνος ἄγριος ἐχθρῶν
ἀμφοτέρων ἐλάσας παίγνια δῶκε βίῳ·
Σαμψὼν ἀλλοφύλοις ἐμπαίζοντα, ἀλλ᾽ ἄνα νεκροὺς
οἶδα λόγῳ δείξας καὶ πάρος ἐγγρομένους[n]*.*

[i] Cod. δικαιοτηρίων. [k] Cod. κλι θεν (sic). [l] Leg. ἀράσσετε.
[m] Cod. αὐτ. [n] Cod. ἐγγρομ. (sic).

Εἰς τὴν Πόρνην.

Ὁ Χριστὸς ὧδε τῷ πανεντίμῳ λόγῳ
ψυχὴν μυρίζεις τῆς μυριζούσης πόδας.
σώφρων ἡ πόρνη μύρῳ τὸ μῦρον θεραπεύει.

Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

[Πάντων πνοὴ σὺ, κἂν ἑκὼν νῦν ἐκπνέῃς.]
Γεννᾷ σελήνη, ἥλιος τοὐναντίον,
ἐκ τῆς σελήνης τίκτεται νῦν φωσφόρος.

Εἰς στρατιώτην ὑπὸ τόξου ἀναιρεθέντα.

Οὐκ ἀγαθὸς μὲν ἐπέφνης, ἀγαθὸν δέ τ' ἐξενάριξεν
ἀγχέμαχον τόνδε μείρακα μακροβόλος.
ὡς ἄδικος τελέθεις Ἄρες, ὅς γ' ἐν ἑαυτῷ κάρτος
κρείττοσιν οὐ παρέχοις, πῶς ἑτέροις δικάσεις;

Ἄλλο.

Ὡς ἀγαθὸν σταδίῃ πλατὺ φάσγανον, ἐν δέ τι τείχει
τόξον ἀεὶ κρατέει, τοῦτ' ἐβόησεν Ἄρης.

Νεοπτόλεμος ἦν νέος χριστοφόρος
κεῖται δὲ βληθεὶς, φεῦ, ἡ τίς, χερσὶ τίνος.
Ὁ Πηλέως ἔκειτο Πάριδος βέλει.
πίστευε, νεκρὸς ἐκ βέλους χριστοφόρος.

Εἰς τὸ πάθος Ῥωμαίων τὸ ἐν τῆι βουλγαρικῆι κλείσει.

Οὐκ ἐφάμην πότ' ἔσεσθαι, οὐδ' ἦν ἥλιος ἀρθῇ,
τόξα Μυσῶν δοράτων κρείττονα Αὐσονίων.
ἔρρετε δένδρα, κάκ' οὔρεα, ἔρρετ' ἀόρνοι πέτραι.
κεμμάσιν ἔνθα λέων πέφρικεν ἀντιάαν.
Εὖθ' ὑπὸ γῆν, φαέθων, χρυσαυγέα δίφρον ἑλίσσεις,
τῇ μεγάλῃ ψυχῇ Καίσαρος εἰπὲ τάδε.
Ἴστρος ἕλε στέφανον Ῥώμης, ὅπλα λάμβανε θᾶττον,
τόξα Μυσῶν δοράτων κρείττονα Αὐσονίων.

Εἰς οἶνον τῆς Πραινεστοῦ.

Ὦ καρπὸς ἡδὺς Πραινεστοῦ πανταινέτου·
ὦ νέκταρ, οὐχ ὃ τοῖς θεοῖς Γαννυμίδης
κιρνᾷ νέος τίς, ὧδε γάννυνται φρένες.
τούτου πιών τις αἷμα φήσει Κυρίου.
τοῦ Κυριώτου ταῦτα μικραὶ φροντίδες.
ὁ Κυριώτης ταῦτα μετρεῖ καὶ σχέδην.

Εἰς τὸν Σταυρόν.

Τοὺς οὐρανοὺς ἥπλωσα, τείνομαι χέρας,
ἥρεισα τὴν γῆν, νῦν προσηλοῦμαι ξύλῳ.
θάλασσαν ἐξέβλυσα, νῦν δὲ πλάσμα μου
πλευρὰς τὰ καινὰ ῥεῖθρα ταῦτα βλυστάνω.
πῦρ δημιουργῶ, τανύω τὸν ἀέρα,
λείπω τὸ θερμὸν, ἐκπνέω. τί σοι πλέον;
γῆν νεκρὸς οἰκῶ, πλὴν ἀνιστῶ, καὶ τάφον
ἑκὼν ὑπελθὼν, ἐξανοίγω σοι πόλον.

Εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον.

Χρυσοῦ μὲν, ὡς πῦρ, ὡς δὲ φῶς ἐξ ἀργύρου,
μορφῶ σε, φῶς ἐμοὶ μὲν, ἐχθροῖς δὲ φλόγα.

Εἰς τὴν Βάπτησιν.

Ὕδωρ θαλασσῶν, τῆς ἀβύσσου πᾶν βάθος
ἐγὼ συνῆξα, χεὶρ ἐμὴ δ' ἐξ αἱμάτων
τοῖς οὐρανοῖς ὕπερθεν ἥπλωσε στέγην.
κλύζω δὲ τὴν γῆν, ἀλλὰ νῦν βάπτω κάραν.
καὶ συμβυθίζω τοῦ δράκοντος τὴν κάραν.
κλίνω δὲ δούλῳ δεσπότης τὸν αὐχένα,
καὶ πλάσμα τοὐμὸν ἐξανυψῶ πρὸς πόλον.

Ἡρῷον εἰς τὸν μάγιστρον Θεόδωρον τὸν Δεκαπότην.

Παρθένον αἰγλήεσσαν ἀπὸ χθονὸς αἰθέρα βᾶσαν,
ἥν τε δίκην καλέουσιν ἀπ' αἰθερίων πάλιν ἠθῶν

ἰθυδίκης Θεόδωρος ἐπὶ χθόνα δεύτερον αὖθις
ἤγαγεν, ἡδμοσύναισι νόμων καὶ ἤθεσι χρηστοῖς.
τῷ δὲ παρεζομένη λαᾶσι δίκαζε τἀληθῆ,
ὡς νύμφη ἀλίαστος, παρθένος ἄφθορος οἷα.
ἀλλ' ὅτε μοῖρ' ὀλοὴ καὶ τόνδε φίλης αἰῶνος
ἐκτέμνειν ἠβούλετο, λῖνα δὲ πάντα λελοίπει·
οὐδ' οὕτως ἀπάνευθεν ἠβούλετο, ἀλλ' ἐνὶ τύμβῳ
τῷδε παρεζομένη μινύρεται, ὦ μέγα θαῦμα,
ἄθρησον καὶ ἀστέρας εἰδώλοιο γυναικὸς
φέγγος ἀμαυροτέρους, καὶ ἐς πόλον ἵκετο πένθος.
ἀλλὰ νόμοι γοάειτε δίκ' ἀπάνευθεν ἐόντες,
τίς δὲ δίκην παράκοιτιν ὁμοῦ καθαράν τε φυλάξοι;

Εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους.

Ὧν καὶ καθ' εἷς ἔσωσεν ἀνθρώπων ἔθνος,
νῦν πάντες οὐ σώσουσι Μιχαὴλ μόνον.

Εἰς τὸ διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου.

Πνοὴν μερίζω, χόρτον ἀγρὸν ἐνδύω,
καὶ νῦν μεριστὴς τῶν ἐμῶν ἐνδυμάτων
ἐμὴ μερὶς καὶ κλῆρος, ἀλλ' ἄφες πάτερ.

Εἰς Θεοτόκον φέρουσαν τὸν Χριστόν.

Φέρεις τὸ πᾶν σὺ, κἂν φέρῃ σε παρθένος.
υἱὸς Θεοῦ σὺ, κἂν βροτοῦ φαίνῃ τέκνον.
ἁπανταχοῦ σὺ, κἂν ὧδε βλέπεις μόνον.

Εἰς τὸν Ἰωήλ.

Ἐξίσταται βλέπων τίς ἐξεστηκότα,
θαμβεῖ προφήτην εἰσορῶν τεθηπότα.
οὕτω τὸ θάμβος μέχρι καὶ τῶν χρωμάτων,
δείκνυσι τέχνη τὴν φύσιν μιμουμένη.

Εἰς τὸν Μαλεῖνον.

Φῦσις Μιχαὴλ ὧδε σὴ καὶ σὸς βίος
ἔριν δικαίαν εὗρον, ἄγγελον βίος·
ἡ δ' αὖ φύσις θνητόν σε καὶ βροτὸν λέγει,
συνήγορον λαβοῦσα τούτου τὸν τάφον.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Δοκῶ βροτοῦσθαι καὶ πάλιν τὸν δεσπότην
χαίρων ὁ πεμφθεὶς, ἡ κόρη θαμβουμένη.
ὡσὶ τὸ πνεῦμα, πατρὸς ἡ χεὶρ ὑψόθεν,
ἤκουσα πάντως καὶ τὸ χαίροις ἀγγέλου·
εἰ μὴ τὸ πρᾶγμα καὶ πάλιν λαθεῖν ἔδει.

Χαίροις τὰ μνῆστρα, ταῦτα δ' ἔδνα σοι κόρη,
χθὼν, οὐρανὸς, θάλασσα, σύμπασα κτίσις,
βροτοὶ, νόες τὸ πρῶτον ἢ πάντων πλέον,
σὸς παῖς, Θεοῦ παῖς, δεσπότης σὸς νυμφίος.

Ὁ νοῦς τὸ χαῖρε καὶ λόγος σὺν τῷ λόγῳ
ὑπὲρ λόγον σὴν μῆτερ οἰκεῖ γαστέρα.

Δέχου τὸ πῦρ χαίρουσα· χρυσᾶ λυχνία
φλέγει Χερουβὶμ, πλὴν σὲ καὶ τέρψει κόρη.
ὁ μητρὸς[n] ἐκτὸς σὴν προμήτορα πλάσας,
νῦν πατρὸς ἐκτὸς πλάττεται σοὶ παρθένε.

Χαίροις τὸ ῥῆμα καὶ τὸ πρᾶγμά μοι λέγων
σὸς παῖς, Θεοῦ παῖς, δεσπότης, σὸς νυμφίος.

Χαίροις ὁ νοῦς ἔφησας, ὢ τερπνοῦ λόγου
ἄρρητος ἡ σάρκωσις, ὢ καινοῦ τρόπου.
γαστὴρ γυναικὸς οὐρανοῦ νικᾷ κύτος.

[n] Cod. μρσ.

Εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τοὺς ἀγγέλους καὶ τὸν ἅγιον Παῦλον καὶ τοὺς Ἀποστόλους τῷ Χριστῷ προσφέροντας τὸν Χρυσόστομον.

Σκεῦος τὸ χρυσοῦν χρύσεον δῶρον φέρει
σοὶ Χριστὲ, Παῦλος, σὴ δὲ λυχνία, λόγον.
φῶς αὐτολαμπὲς, πυρφλόγοι τὸν πυρπνόον.
τὴν δ' αὖ σαγήνην ἡ θάλασσα τῶν λόγων
οἱ πᾶν σαγηνεύσαντες ἐν λόγοις ἔθνος.

Χρυσῆ σὺ πηγὴ, χρύσεον δέχου στόμα
δι' οὗ τὰ χρυσᾶ ῥεῖθρα Χριστὲ σῶν λόγων
κύκλῳ χεθέντα πᾶσαν ἀρδεύει χθόνα.

Εἰς τὸν τάφον.

Ἅδης νεκροῦται νεκρὸν ἁρπάσας κάτω
σὲ τὸν νεκρῶν κρατοῦντα καὶ ζώντων, Λόγε.
καὶ σοὶ συνεξέπνευσεν ἐκπεπνευκότι
ζωῆς χορηγὲ καὶ πνοῆς αὐτοκράτορ.

Τὸ πνεῦμα τὸν νοῦν τὴν πυρίστομον φλόγα
πῶς σῶμα, πῶς χοῦς, πῶς σὺ χόρτος ὢν γράφεις;
πείθει πόθου φλὸξ καὶ φλογὸς γράφειν τύπους.

Ὁ νοῦς βλέπει νοῦν, πνεῦμα πῦρ ἡ καρδία.
Ἐν ὑλικοῖς ἄϋλος ἐν τόσῳ τόπῳ.

Ὁ γῆς κυκλῶν τε καὶ τὰ τοῦ πόλου πλάτη,
εἰς γῆν ὁ πληρῶν καὶ πόλον, καὶ δεσπότης
πάντων ἀΰλων ὑλικῶν τε κτισμάτων,
περιγραφεὶς ἕστηκε τῆς σαρκὸς τύπῳ.
τί καινὸν εἰ καὶ δοῦλος ὕλῃ τὸν τύπον
δίδωσιν, αὐτὸς πνεῦμα καὶ νοῦς τυγχάνων;

Εἰς ὑέλινον ἀγγελίην.

Ἐξ ὑέλων μὲν φῶς ὁρατοῦ φωσφόρου,
τοῦ δ' αὖ θεουργοῦ φωτὸς ἀντανακλάσεις
κάτω διαῤῥέουσιν οἱ θεῖοι νόες.

Ἔσοπτρα φωτὸς ὕελοι μὲν ἡλίου,
τοῦ δ' ἥλιον κτίσαντος οἱ θεῖοι νόες.

Ἐκ φοινικῆς μορφοῦσθε λευκῆς ὑέλου
τοῦ φωτὸς ὡς ἔσοπτρα, τοῦ πυρὸς φλόγες.

Εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον.

Φῶς, πνεῦμα, νοῦς, πῦρ, καὶ φλογῶδες σὺ ξίφος,
ἐμοὶ μὲν οὖν φῶς, πνεῦμα, νοῦς ἐναντίοις,
πῦρ καὶ ξίφος φάνηθι καὶ φλὸξ τὰς φύσεις,
καλῶς μερίζων ὡς στρατηγὸς τῆς μάχης.

Εἰς τὴν Σαμαρῖτιν[o].

Θάλασσαν ἐξέβλυσα, καὶ πόλῳ στέγην
ἐξ ὑδάτων ἥπλωσα· νῦν δ' αἰτῶ πόμα,
ὁ γῆν πιαίνων νάμασι καθημέραν.

Εἰς τὸν νιπτῆρα.

Ψάμμον τίθημι, τῇ θαλάττῃ τειχίον·
χάος χαλινῶ, ῥεῖθρα τείνας ὑδάτων,
πόλον στεγάζω, νάμασι τρέφω χθόνα·
τόξῳ δὲ χρυσῷ ζωννύω τὸν αἰθέρα·
νιπτῆρα νῦν τίθημι καὶ μικρὰν ῥύσιν
κρήνης ἀπαντλῶ, ζώννυμαι δὲ λεντίῳ,
τείνω τὰς χεῖρας, δουλικοὺς πλύνω πόδας.
σὺ δ' ὦ μαθητὰ καὶ φονευτὰ, τοὺς πόδας
ἐξευτρεπίζεις εἰς σφαγὴν τοῦ δεσπότου.

[o] Cod. τὸν σαμαρίτην.

Εἰς τὸν Πρόδρομον, τὸν Θεολόγον, καὶ τὸν Χρυσόστομον.

Τὴν ἐξ ἐρήμου μουσικὴν ἀηδόνα,
χρυσήλατον σάλπιγγα, καὶ βροντῆς γόνον,
Ἰωάννην ἵστησι καὶ νῷ καὶ τύπῳ.

Εἰς τὴν βίβλον τοῦ Θεολόγου.

Ἐνταῦθα γλώττης ἀστραπαὶ τῆς πυρπνόου
ὡς ἐκ δυοῖν ῥέουσι πηγῶν τῶν ἄνω,
φῶς ὀρθοδόξοις, αἱρετισταῖς καὶ φλόγα.

Ἐνταῦθα σάλπιγξ ἡ θεόκτυπος λύρα
βροντῆς λόγων πληροῦσα γῆν τε καὶ πόλον.
Ἐνταῦθα κινεῖ τὴν θεόκτυπον λύραν
Ὀρφεὺς ὁ Χριστοῦ, πᾶν ἀπίτω θηρίον·
πᾶν θρέμμα Χριστοῦ τῶν κρότων ἀκουέτω.

Εἰς τὸν σπόγγον.

Ὕδωρ πέτρας ἀφῆκα, καὶ πόλου μέλι
τῶν ἡδέων ἔπλησα λαὸς σὸν στόμα,
πρὸς τῇ σφαγῇ δὲ καὶ χολὴν διδως σύ μοι.
ὢ σπλάγχνα πικρὰ, πλὴν τὰ χρηστά μου πάθη
πᾶσαν καθαίρει σῶν παθῶν τὴν πικρίαν.

Εἰς τὴν λόγχην.

Πλευρᾶς ἔπλασα πλάσμα σῆς Εὔαν πάλαι,
πλευρὰν δὲ ῥήσσεις τὴν ἐμὴν λόγχῃ σύ μοι·
ὅμως τὸ τραῦμα φάρμακον κεραννύει
τῶν τραυμάτων σου καὶ τὰ ῥεῖθρα βλυστάνει.

Εἰς τὴν χλαμύδα.

Τὸ φῶς στολή μοι, νῦν δὲ χλαμὺς ἐνδύει,
στολὴν ἀπεκδύουσα τὴν σὴν αἰσχύνης.

Εἰς τὸ διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου.

Χιτῶνα τείνω τῇ κτίσει τὸν ἀέρα,
πνοὴν μερίζω, νῦν δ' ἐμῶν ἐνδυμάτων
ἐμὸς μεριστὴς κλῆρος, ἀλλ' ἄφες περῶν[p].

Πνοὴν μερίζω, νῦν μερὶς κλῆρος τ' ἐμὸς
κλήρῳ μερισταὶ τῶν ἐμῶν ἐνδυμάτων.

Ἀφθαρσίας ἔνδυμα τὸ πρὶν ἐνδύω,
νῦν σάρκα τὴν σὴν αὐτὸς ἐνδεδυμένον
ἀπεκδύεις ἄνθρωπε, πλὴν ἀλλὰ στέγω,
μᾶλλον δὲ τὴν θέωσιν αὐτὸς ἐνδύω.

Εἰς τὰ σπάργανα.

Εἰ καὶ ταπεινὸν ἐνδέδυμαί σοι ῥάκος,
τὸ λαμπρὸν ἐξύφηνα τοῦ πόλου πλάτος.

Εἰς τὰ δεσμά.

Δεσμεῖτε χεῖρας αἷς παθῶν ἐγὼ λύσας,
ὑμᾶς τέθεικα γῆθεν αἰθεροδρόμους.

Ἐπιτύμβια ἐπὶ Κωνσταντίνῳ.

Πλήρης κατέστην καὶ χρόνων τε καὶ πόνων
περιτρέχων γῆν, τὴν ὑγρὰν περιπλέων.
λίθον δὲ τὸν τρίπηχυν οὐ παρατρέχω·
κεῖμαι δὲ μακρῶν ἐκ κόπων πεπαυμένος,
δίκην φρικώδη προσμένων τὴν ἐσχάτην,
σὸς ὧδε, Σῶτερ, οἰκέτης Κωνσταντῖνος.

Πολλὴν ἐπῆλθον τῆς κάτω χθονὸς, Λόγε,
δόξης ἀνῆλθον δεξιᾷ σῇ πρὸς μέγα,
ἀλλ' οὐ παρῆλθον τὸν τρίπηχυν νῦν λίθον.
ἀλλ' οὓς ἐφεῦρον ἐν βίῳ φῶς τοῦ βίου,

[p] Fors. πάτερ ut p. 298. l. 19.

τὸ φῶς τεκοῦσαν, φῶς σὲ τοῦ φωτὸς γόνε,
εὕροιμι κακεῖ φῶς τε καὶ λύσιν πόνων.

Κόλπους ἐπῆλθον καὶ τόπους γῆς μυρίους,
θρόνους διῆλθον, ἀρχικὰς ἐξουσίας,
ἀλλ' οὐ παρῆλθον τὸν τρίπηχυν νῦν λίθον.
κεῖμαι δὲ νεκρὸς τῶν κόπων πεπαυμένος,
δίκην φρικώδη προσμένων τὴν ἐσχάτην.
ἀλλ' ἡ τὰ ῥευστὰ δοῦσα τοῦ κάτω βίου,
αὐτὰ τὰ λαμπρὰ τῶν ἄνω μοι, παρθένε,
καὶ νῦν παράσχοις, σὺν μαθητῇ παρθένῳ.

Ἀλλ' ἡ βίου μοι προστάτης ῥευστοῦ, κόρη,
καὶ νῦν με φρικτοῦ δεξιὸν παραστάτην
δείξοις δικαστοῦ, σὺν μαθητῇ παρθένῳ.

Εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Τὴν ἱερὰν νῦν ἱερὸν νύμφην δέχου
πύλην ἄδυτον τῶν ἀδύτων ἡ πύλη.
Σκίρτησον ἡ γῆ λοιπὸν ἀστέρων οὐδὲν
ἔμψυχος ἄλλος οὐρανὸς κάτω νέος
πυρσεύεται μὲν ἄστρασι ταῖς λαμπάσι.
δίσκου δὲ ταύτης γαστρὸς ἥλιος νέος
ἐξαυγάσει σοι δημιουργὸς ἡλίου.

Κόρη πρόεισι νυμφικῶς ἐστεμμένη.
παστὰς δὲ ταύτῃ ναός ἐστι Κυρίου,
ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ναὸς αὕτη Κυρίου.
Αὐτὴ δ' ἑαυτῆς παστάς ἐστι καὶ κόρη.

Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν.

Σκίρτησον αἰθὴρ ἄστρα καὶ σὺ φωσφόρε,
εἰ καὶ τὸ φῶς ἔκρυψε λάμψας δεσπότης.
ἀλλ' οὗτός ἐστιν ὅστις ὑμᾶς καινίσει.
ὁ καὶ τὸ πρὶν δοὺς ἄστρα, σοὶ φῶς φωσφόρῳ.

Εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ βασιλέως Νικηφόρου.

Ἡ δεξιὰ χεὶρ δεσπότου Νικηφόρου
Πάκτωλός ἐστιν καὶ ῥέει τὸ χρυσίον.

Εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κύρου.

Κῦρος μέν σ' ἐδόμησε, θῆκε δὲ Κῦρος ἁπάντων
δεσπότις ἡμετέρη τῶν ἐπὶ γῆς θαλάμων.
ἔνθεν ἐπορνυμένη Βυζαντίδος ἀμφιπολεύει
κύκλον ὅλον χαρίτων νάμασι πληθομένη.

Παρθένε [n] παμβασίλεια ταὸς δόμος οὐρανός ἐστι,
ἔμπης τῶν χθονίων πρῶτα φέρων θαλάμων.
οὗτος ἐκεῖσ' ἀνάγει, σὺ δὲ θῆκας παρθένε [o] γῆθεν
ἄντυγος οὐρανίης εὐερίην κλίμακα.

Εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον.

Τὸ τοῦ πόθου πῦρ ὁ στύλος πυρὸς δέχου,
κἂν χόρτος ὢν τὸ ῥόδον ὑλικὸν φέρω.

Εἰς τὸν Σταυρόν.

Τὸν σταυρὸν ὑψοῖς ᾧ συνυψώθης ἄνω,
καὶ τοῦτον αἴρεις ᾧ συνήρθης εἰς πόλον.
καὶ ταῦτα τῷ γράφοντι τῶν κακῶν δίδου
ἀποτρόπαιον τὸ τρόπαιον Κυρίου.

Εἰς τὸν Νικήφορον τὸν διδάσκαλον.

Ἢ κλῆσιν ἔσχεν Ἑρμῆς τὴν Νικηφόρου,
ἢ Νικηφόρος ἔσχεν Ἑρμοῦ τὴν φύσιν (in marg.)

Ὤ μοι ἐγὼ μέλεος τί γυναικὸς κύντερον ἄλλο
ἢ μᾶλλον τί τύχης; τίνα με χρὴν αἰτιάσασθαι;
ἀμφοτέρας χρὴ μισεῖν, ἀμφότεραι θήλειαι.
ἀλλὰ τύχης μὲν ἐμῆς, Θεὲ ἄμβροτε μὴ μεταδοίης
ἀνδράσιν ἐχθροῖς, εἰς ἐμὲ πόλλ' ἐξυβρίσασι,
πλείονα δυστυχίης τὴν εὐτυχίην παρεχούσης.

[n] Cod. παρθένων. [o] Cod. παρθένων.

τὴν δὲ σύνευνον ταύτην καὶ ἀγαθὴν παράκοιτιν,
ἐχθροῖς καὶ τέκνοις ἐχθρῶν παρέχοις ὁμόκοιτιν.

Εἰς τὸν ναόν.

Κἂν μικρὸς ὧδε νῦν περιγράφει τύπος,
τύπους προφητῶν, μαρτύρων, διδασκάλων,
ἀλλ' ἡ φέρουσα τὴν ἀλήθειαν μόνη
πίστις Μιχαὴλ μέχρι καὶ πόλου φθάνει.

Εἰς τὸν ναὸν τὸν Στουδίου.

Ἄϋλα φῶτα πυρφλόγα πρὸ τῆς πύλης
καὶ λύχνον ἐκλάμποντα φωτὸς Κυρίου,
καὶ τοῦ πόλου μίμημα τὸν δόμον βλέπω.
τὸ πνεῦμα ῥυπῶν, στῆθι τῆς πύλης ἄπο,
τὸν νοῦν δὲ λαμπρὸς, φαιδρὸς ὢν τὴν καρδίαν,
ἴθι πρόβαινε, φωτὶ φῶς προσλαμβάνων,
πρὸς ναὸν ἁγνὸν, ναὸς ἐμψυχωμένος.

Εἰς ἓν τὰ κάλλη τῶν ὅλων ἠθροισμένα
ἄστρων, θαλάσσης, ἀέρος, γῆς, καὶ πόλου
ὧδε βλέπων ἄνθρωπε, μὴ κάμοις βλέπων.

Εἰ πάντα κάλλη γῆς ὁμοῦ τε καὶ πόλου
καὶ πᾶσαν ὕλην τιμίαν ποθεῖς βλέπειν.
ἀφεὶς τὰ πολλὰ γῆς περιτρέχειν πλάτη,
λιπὼν τὰ μακρὰν οὐρανοῦ ζητεῖν βάθη,
ἐνταῦθα πάντα συνδραμόντα μοι σκόπει,
τὸ τῶν ὅλων μίμημα, τὸν μικρὸν δόμον.
ἀὴρ μὲν οὗτος, ἀλλ' ὁ αἰθὴρ ἐν φάει.
λίθων δὲ τούτων ἡ διαυγὴς λειότης
ἄλλη δοκεῖ θάλασσα κυμάτων ἄνευ
ὡς ἐν γαλήνῃ νῦν κατεστορεσμένη.
αὐγὴ δὲ τούτων κιόνων καὶ λευκότης
καὶ συχνὸν ἀστράπτουσα χροιᾶς τερπνότης,
ὡς οἷα ῥεῖθρον ἐκτακείσης χιόνος
λαμπρὸν, διειδὲς, ἀψοφητί πως ῥέον,

ὡς πρὸς θάλασσαν ἄλλην[p] ἐμβάλλει κάτω
τοῖς ἐξαποστίλβουσιν ἐν πάτῳ λίθοις.
αὐτὴν δὲ τὴν γῆν καὶ τὰ τῆς γῆς, εἰ θέλοις,
αὐτῶν σκόπει μοι χρωμάτων τὸ ποικίλον,
καὶ τῶν γραφῶν τὸ κάλλος· ἄλλον ἐνθάδε
λειμῶνα γραπτὸν, ἐκ τέχνης εἰργασμένον,
ἄνθη κομῶντα μὴ παραραθοῦντα[q] χρόνῳ.
εἰ δὲ πρὸς αὐτοὺς οὐρανοῦ τοὺς ἀστέρας,
ἢ σφαῖραν αὐτὴν τοῦ πόλου ποθεῖς βλέπειν,
τεῖνον σὸν ὄμμα· τμῆμα δὲ σφαίρας βλέπε
ἄνωθεν χρυσοῦν, φῶς ἀπαστράπτων μέγα
οὗ συνδραμοῦσα πᾶσα χροιὰ ψηφίδων,
ὡς ἓν τελοῦσα σῶμα συντεθειμένον,
ἔναστρον ἢ πάμφωτον ἠωρημένον,
ὡς εἴπερ ἦν τὸ σύμπαν οὐρανοῦ πλάτος
πάγχρους τίς ἀστὴρ εἷς διαυγάζων μόνος.
κόσμον μὲν οὕτω πᾶν καλὸν τέρπου βλέπων.
εἰδ᾽ ἐξεκαύθης εἰς ἔρωτα τὸν ἄνω,
καὶ τὸν νοητὸν κόσμον ἐν τύπῳ βλέπε.
Χριστὸς μὲν οὗτος, οὗ θρόνος λαμπρὸς πόλος.
αὕτη δὲ μήτηρ, ἧς μόνης ἁγνῆς τόκος.
οὗτος δὲ λύχνος, οὗ λόγος φῶς, καὶ τρόπος.
οὗτοι δὲ φλὸξ, νοῦς, πνεῦμα, φῶς, πῦρ καὶ ξίφος.
ἐῶ Σεραφὶμ τάγματα μυριομμάτων,
ἐῶ Χερουβὶμ ἅρμα τῶν φλογοτρόφων
καὶ τἄλλα φρικτὰ, καὶ λέγειν τε καὶ βλέπειν.
ἀλλ᾽ εἴπερ ἦν τι κρᾶμα τῶν ἐναντίων
κόσμου τε παντὸς τοῦ κάτω καὶ τῶν ἄνω,
ἔνεστι τοῦτο καὶ καλείσθω νῦν μόνον,
βροτοῖς πρεπόντως τῶν καλῶν τὸ χωρίον.
γλῶσσαι πυρὸς δηλοῦσι καὶ βροντῆς κρότος
ὡς πᾶσαν ἐμπλήσουσι τὴν οἰκουμένην
τῶν βροντοφώνων οἱ πυρίστομοι λόγων.

---

p ἄλλ᾽ Cod. q Sic.

Νῦν μὲν συνῆλθε τῷ λέοντι φωσφόρος,
καὶ μουσικὸν τέττιγες ᾄδουσι μέλος.
νῦν καὶ πατὴρ ἔσπευσε συνδραμεῖν τέκνον,
καὶ μουσικοὺς ἔθαλψεν εἰς ᾠδὰς νέους.
νῦν καὶ γεωργὸς τὰς ἀπαρχὰς τῶν πόνων
χαίρων Θεῷ δίδωσι, καὶ κροτεῖ μέγα.
νῦν δὲ σύ μοι φέροντι ταύτας τῶν λόγων
μικρὰς ἀπαρχὰς καὶ δέχου καὶ προσδέχου.
ἄλλῳ μέν ἐστι λαμπρὸν ἐν βίῳ γένος,
ἄλλῳ[q] δὲ σεμνὸς καὶ μετάρσιος τρόπος,
ἄλλῳ δὲ δεινὸς εἰς ὁμιλίαν λόγος,
ἄλλῳ δὲ δώροις μὴ μολύνων τὴν χέρα,
ὡς σεμνὸν αὐχεῖ καὶ μέγα φρονεῖ μόνος.
δοκεῖ δὲ τέμνειν τοῖς πτεροῖς τὸν ἀέρα,
ὡς Περσέα πλάττουσιν Ἑλλήνων λόγοι.
ἐν σοὶ δὲ πάντα συνδραμόντα προσβλέπων
τὰ τῶν καλῶν κάλλιστα, γῆς ἄστρον μέγα
τείνει κρατεῖν σε, καὶ τίνος φήσω πλέον;
βασίλειον μὲν καὶ γένος σοι καὶ τρόπος,
ἀλλ' οὐδὲν ἧττον καὶ φρόνησις καὶ λόγος
πάντων κατάρχων, καὶ βασιλὶς καρδία
κρατοῦσα παθῶν, ἡδονῶν ψυχοφθόρων.
ποῖος δὲ κρείττων χρημάτων Ἀριστείδης;
ποῖος Περικλῆς εἰς ἀδωρίαν μέγας;
ποῖος δὲ Ῥαδάμανθυς ἢ Διὸς Μίνως,
ὃς ἐν κρίσει τὰ πρῶτα σου λάβοι γέρα;
τίς σωφρονῶν τοσοῦτον Ἀναξαγόρας;
τούτους μὲν οὖν ἐῶμεν, εἰ δοκεῖ, κάτω,
ὡς οὐχὶ πᾶσιν ἓν καθ' ἓν νικᾷς μόνον,
πᾶσι δὲ πάντα καὶ πλέον πάντων δέ γε
τῷ καὶ νομίζειν μηδὲν εἶναί τι πλέον.
οὗτοι μὲν οὖν κάτωθεν ὡς πόλου κόνις.
ποῖον δὲ τῷ σῷ πρῶτον οὐκ ἔχω λέγειν;

[q] Cod. ἄλλο.

οὕτω με κύκλος σῶν καλῶν περιτρέχων
ἀρχὴν ἐφευρεῖν οὐ δίδωσιν ἢ τέλος.
ἓν φθέγξομαι δὲ λοιπὸν ἀρκοῦν καὶ μόνον·
ὡς φωσφόρον μὲν οἱ σοφῶν φασὶ λόγοι,
ἰσοδρόμους ζεύξαντα πώλους ἐν πόλῳ
τὸ φῶς κυκλεύειν ἐξ ὁμοζύγου τάχους·
ἐν σοὶ δὲ λαμπτὴρ ἀρετῶν ἅρμα βλέπω,
ὡς ἡλίου τέθριππον ἄλλο πυρφόρον,
ἰσοζύγως ἀστράπτον, ἢ μᾶλλον στέφος
ἐκλάμπον ὥσπερ ἰσοτίμοις μαργάροις.
ἔδει γὰρ οὕτω τὸν τάλαντα τῆς δίκης
ἁπανταχοῦ τιμῶντα, κἂν τούτοις μόνον
ἶσον φανῆναι τοῖς ἑαυτοῦ καὶ μόνοις.

Εἰς τὴν Ὑποπαντήν.

Εἶδες γέρον βρέφος με δεῦρο πρὸς πόλον
ἰδεῖν τὸν αὐτὸν δημιουργὸν τοῦ χρόνου.

Εἰς Χριστοῦ γέννησιν.

Ὁ μητρὸς ἐκτὸς πατρὸς ἀχρόνου τέκνον,
νῦν πατρὸς ἐκτὸς μητρὸς ἐγχρόνου βρέφος.

Εἰς Σοφοκλέα.

Δηλῶν τὰ πικρὰ τῷ γλυκεῖ τῶν ῥημάτων
ἀψίνθιον μέλιτι κιρνᾷ Σοφόκλεις.

Εἰς τὸν Χριστὸν, τὴν Θεοτόκον, τὸν Πρόδρομον καὶ τοὺς Ἀγγέλους.

Τὸ φῶς ὁ λύχνος οἱ νόες καὶ λυχνία
ψυχὴν διαυγάζοντες καὶ βίον Πέτρου.

Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Καὶ τὴν πνοὴν ἔγραψεν οἶμαι ζωγράφος,
εἰ μὴ θανοῦσαν τὴν κόρην τυποῦν ἔδει.

Ταφῇ παρῆν σοι καὶ γραφῇ παρῆν πάλιν
υἱὸς κόρη σὸς, ὡς δοκῶ τῷ ζωγράφῳ.

Ὁ πνεῦμα σὸν καὶ χεῖρα νῦν τοῦ ζωγράφου
κρατῶν ἔγραψε σὴν μετάστασιν κόρη.

Καὶ πῶς τέθνηκας ἣν σε καὶ γεγραμμένην
δρᾷν δοκοῦμεν τὴν ἀείζωον κόρην
οὐκ ἀκριβῶς θνήσκουσαν, ἀλλ' ὑπνουμένην.

. . θυμιατ. .

Μὴ πῦρ ἀνάψῃς, χρυσὸς, ἄργυρος, λίθοι
φλέγουσιν αὐγαῖς χωρὶς ἀνθράκων μύρα.

Ὀφθαλμὸν ὕλῃ, τὸν λογισμὸν τῇ τέχνῃ,
τέρπου δὲ τὴν αἴσθησιν ὀδμῇ τῶν μύρων.

Αἰσθήσεων τρεῖς, ἔργον ἓν, τέρπει πλέον,
τριὰς σὲ πρώτην τῶν μύρων ἡ θυσία.

Τὸ μικρὸν ἔργον τῶν ὅλων μέγας τύπος
αἰθὴρ, ὁ χρυσὸς, ἄργυρος, φῶς, οἱ λίθοι.
ἄστρων χορεῖαι, τοὺς ὕπερθεν καὶ πόλου
τύποι παρεμφαίνουσιν, ἄνθρακες, μύρα,
ἣν πᾶς λατρεύει θυσίαν τῷ δεσπότῃ.

Πεντὰς, τετρὰς, τριάς τε καὶ δυὰς στίχων.
τριὰς μὲν ἡμῖν, ἡ δυὰς δ' Ἐπικούρῳ,
Πλάτωνι πεντὰς, ἡ τετρὰς Πυθαγόρᾳ.
σοὶ δ' ἂν γένοιτο πάντα τῷ φίλῳ φίλα.
τριάς δε πρῶτα κἀνθάδε σχοίη γέρα.

Εἰς τὴν Θεοτόκον.

Οὐδὲν ψυχῆς βέλτερον οὐρανὸς ἔλλαχε τῆς σῆς·
οὐδὲν μορφῆς παρθένου φέρτερον ἔδρακεν ἡ γῆ.
τοὔνεκ' ἐγὼ μὲν ἀμεμφέα σώματος εἰκόνα μορφῶ,

πνευματόεσσαν δ' οὐρανόθεν χάριν εἰ σὺ κεράσεις,
ὄλβιος οὗτος ὁ χῶρος ὃς αἰθέρος ἔλλαχε πρῶτα
καὶ χθονὸς ἔνδον ἔχειν γέρα· τοῖσδ' ἐπίνευσον κόρη.

Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.

Στέφανος ὄντως ὁ στέφανος μαρτύρων·
ἀρχὴ παθῶν γὰρ, καὶ νόμων ἔφυ τέλος.
ὡς καὶ φονευταῖς συμπαθὴς ἐκ καρδίας.

Ὡς λαμπρὸν ὁ Στέφανος ἔπλεξε στέφος
λίθοις φονευτῶν, μαργάροις τῶν δακρύων,
ἅπερ κατέρρει τοὺς φονευτὰς δακρύων.
στέφανος οὗτος ἀρετῶν καὶ μαρτύρων.

Οἱ φωτὸς ἐχθροὶ τοῦ σκότους οἱ πρωτοστάται
τὸν μάργαρον σὲ χωννύουσι τοῖς λίθοις.
αὐτὸς δὲ τούτους προσλαβὼν εἰς πᾶν μέλος,
βάψας ἐρυθροὺς ἄνθεσι τῶν αἱμάτων,
ὅλος στέφανος ἐκ λίθων καὶ μαργάρων
λαμπρὸς προήχθης αὐτοῦ καὶ τῶν μαρτύρων.

Ἐξ οὐρανοῦ χθὲς δεσπότης πρὸς τὴν χθόνα,
ἐκ γῆς ὁ δοῦλος σήμερον πρὸς αἰθέρα,
ἄνεισι φαιδρός· ἀλλ' ἐκεῖ τὸν δεσπότην
τῷ πατρὶ συγκάθεδρον ἔνσαρκον βλέπων,
πληροῖ πρὸ πάντων τὸ χρέος τῶν αἱμάτων·

Λόγοις ὁ βάλλων καρδίας χριστοκτόνων,
βάλλῃ λίθοις τὸ σῶμα μαρτυροκτόνων·
εὐχαῖς ἀμείβῃ τὰς βολὰς καὶ δακρύοις·
ἀνθ' ὧν στέφῃ, Στέφανε, τρίπλοκον στέφος,
τῶν δογμάτων, εὐχῶν τε καὶ παθημάτων.

Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.

Ὁ συμφονευτὴς τοῖς φονευταῖς Στεφάνου,
νῦν συγχορευτὴς καὶ σύναθλος Στεφάνου,
ὤφθη διώκων τοὺς φονευτὰς Στεφάνου.

Ὁ πρὶν διώκτης καὶ φονευτὴς Στεφάνου,
καὶ νῦν διώκων τὴν σφαγὴν τοῦ Στεφάνου,
ζήλῳ δὲ ταύτης γῆς περιτρέχων κύκλα,
εἴληφε ταύτην καὶ Στεφάνου τὸ στέφος.

Εἰς Φιλόστρατον Λήμνιον.

Τέττιξ, ἀηδὼν, καὶ χελιδὼν καὶ κύκνος
μικρὰ βροτοὺς τέρπουσιν ᾠδαῖς ἐμφύτοις.
ὡς πρὶν τὰ καινὰ καὶ τετεχνιτευμένα,
ῥήτωρ, μέλη σὰ τοῦ μέλιτος ἡδίω.

Οὐ πῦρ πόλου πέπτωκεν εἰς Λῆμνον πάλαι,
ἐξ οὐρανοῦ ῥήτωρ δὲ πῦρ ἧκε πνέων.
ἴσασι, ῥήτορ, οἱ λόγους σοὺς εἰδότες.

Εἰς τὸν Λιβάνιον.

Ἡ κλῆσις ἁρμόζουσα, Λιβάνιέ, σοι,
ὥσπερ λιβὰς μέλιτος ἐκ λόγων ῥέει.

Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ Χριστοῦ.

Γῆν ἐκ πόλου μοι, γῆς ἐγώ σοι πόλον
ἰδοὺ βατὸν τίθημι, μῆτερ παρθένε.

Ἐπιτύμβια εἰς τὸν πατριάρχην κυρὸν Πολύευκτον.

Τίνος σὺ τύμβε; τῶν καλῶν πάντως τάφος.
τὸ σῶμα πῶς δὲ φροῦδον; ἐξ ἀσιτίας.

Ὁ τύμβος οὗτος, σοὶ Πολύευκτε, κλίμαξ,
ἐφ᾽ ἧς σὺ βαίνων ἔδραμες πρὸς αἰθέρα.

Ὁ νοῦν θεωθεὶς, ὡς ὄρει κρυβεὶς λίθῳ
δόξαν βροτῶν πέφευγεν, οὐ τέθνηκέ σοι.

Τίνος σὺ τύμβε; μὴ μάθοις, ἐπεὶ φράσεις
ᾧ ποῖος, οἷον· ᾧ πόσος, κρύπτει πόσον.

Ὁ πᾶσι φευκτὸς, ἐκτός ἐστι νῦν τάφος,
τὸν εὐκτικὸν κλήσει τε καὶ τρόποις φέρων.

Θνητὸς δυσὶ σὺ τῷ τόκῳ καὶ τῷ τάφῳ,
δυσὶ δ' ἄϋλος τῷ βίῳ καὶ τῷ πόνῳ.

Τίνος σὺ τύμβε; νυκτὶ τοῦτό σοι φράσω·
μήπως ἀκούσας, ἥλιος λάμψῃ κάτω.

Τὰ χρηστὰ πάντα τύμβος εἷς ἔνδον φέρει·
εἷς εἶχε καὶ γὰρ πάντα πάντων ἐν βίῳ.

Οὐ νεκρὸς εἶ σὺ, πλὴν κρυβεὶς λίθῳ μόνον,
Θεοῦ πρόσωπον οὐκ ὀπίσθια βλέπεις.

Ἐν νυκτὶ κλέψας, μὴ μάτην αὔχει Χάρων,
οὐκ ἦν σὸς οὗτος οὐδὲ μοίρας τῆς κάτω.

Ἐν νυκτὶ θνήσκεις, ἥλιον δὲ λανθάνεις,
ὅπως συνεὶς τὸ πρᾶγμα μὴ λάμψῃ κάτω.

Ὁ φωτὸς υἱὸς προφθάσας τὴν ἡμέραν,
τὸν Χριστὸν εὗρεν, ἥλιον, φῶς, ἡμέραν.

Ὁ τύμβος εἰς τί; μαρτυρεῖ τεθνηκότι,
ὡς οὐδὲν ἔσχε, πλὴν τρίπηχυν νῦν λίθον.

Μάτην ὁ τύμβος, τῇ φύσει μάρτυς μόνον
τοῦ μὴ δοκῆσαι φάσμα τὸν τεθνηκότα.

Ὁ πρὶν στυγητὸς, νῦν πεφιλμένος τάφος.
κἂν γὰρ στυγητὸς, ἀλλὰ τοῦ πεφιλμένου.

Σοὶ ζῶντι, σῶμα τύμβος, ἐν τύμβῳ δέ γε
θεὶς τοῦτο, νῦν ζῇς, τὸν τάφον κρύψας τάφῳ.

Διπλοῦς ὁ τύμβος, εἷς φρενὸς, νόος, λόγων,
καλῶν τε πάντων, εἷς δὲ τοῦ τεθνηκότος.

Κἂν οὐδὲν ἔσχες, πλὴν ἐφωράθης Χάρων
κακοῦργος ὢν κλὼψ, νυκτὶ τοῦτον ἁρπάσας.

Μὴ συνθανεῖν σοι πάντας αἴτιος τάφος,
τρίπηχυς ὢν γὰρ πάντας οὐ κρύπτει[q] σθένει.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ.

Γηρῶν κατ' ἄμφω καὶ φρένας καὶ τὰς τρίχας,
ὡς καινὸν εἶχες πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν.

Τὴν ζῶσαν ὡς ἄϋλον ὕλῃ μὴ γράφε.

ΕἸΣ ἙΑΥΤΌΝ.

Ἵλαθι παντοκράτορ, ἤλιτ' οὐκ ἐθέλων.
ἵλαθι ἀμπλακίης, στήλας ἐστήσατο μοιχὸς
νυμφίε σῆς νύμφης ἔνδον ἐμῆς κραδίης.
πολλὰ παναίσχεα δέργματα μὰψ ἀλάλητο
ψυχῆς ἐν λαγόσιν, ἔξυπνος ὡς γενόμαν.
ἡ σὰρξ ὕβριος ἤρχετο, ἔγρετο κύματα γαστρὸς,
πνεύματα λάβρον ἔπνει, πρὸς βυθὸν ἐτραπόμαν.
ἦλθες ἄναξ, παλάμῃ δὲ δίδως ἑτεραλκέα νίκην·
καὶ νοῒ νοῦν παρέχεις, τῇ ψυχῇ δὲ λόγον.

[q] Leg. κρύπτειν.

ἴλαθι τῶν δὲ, καὶ εὔπτερον ἐς πόλον οἷά τε νῆα,
λαίφεσι πεπαυμένοις[r], *πνεῦμα σὸν οἰακίσοις.*

ΕἸΣ ΤᾺΣ ἈΘΉΝΑΣ ΚΑῚ ΤῊΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΎΠΟΛΙΝ.

Ἐρεχθέως ἀνῆκεν ἡ γῆ τὴν πόλιν,
ἀλλ᾽ οὐρανὸς καθῆκε Ῥώμην τὴν νέαν.
κρεῖττον τὸ κάλλος γῆς, ὅσον λαμπρὸς πόλος.

ΕἸΣ ΤΟῪΣ ΣΟΦΟῪΣ ΤΩ͂Ν ἈΘΗΝΩ͂Ν.

Οἱ τῶν Ἀθηνῶν εὐστομεῖτε τοὺς πάλαι
σοφοὺς, Πλάτωνας, Σωκράτας, Ξενοκράτας,
Ἐπικούρους, Πύρρωνας, Ἀριστοτέλας,
οὐκ ἔστιν ὑμῖν, πλὴν Ὑμηττὸς καὶ μέλι,
θῆκαί[s] *τε νεκρῶν, τῶν σοφῶν τὰ πνεύματα.*
πολεῖ παρ᾽ ἡμῖν πίστις, οἱ σοφοὶ λόγοι.

Ἡ τῶν Ἀθηνῶν προσκύνει τὴν δεσπότιν.
αὐχεῖς ἐλαίαν, σκῆπτρα δ᾽ αὕτη τοῦ κράτους.
μέλι σὺ, τοὺς μέλιτος ἡδίους λόγους,
αὕτη, σοφιστῶν καὶ σοφῶν· σὺ τὸν Ξέρξην.
αὕτη τέθεικε δοῦλα πάντα τῷ κράτει,
καὶ σὲ πρὸ πάντων, προσκύνει τὴν δεσπότιν.

ΕἸΣ ΤῊΝ ΝΊΚΑΙΑΝ.

Ἡ τῶν Ἀθηνῶν ταῖς ἐλαίαις μὴ φρόνει.
Νίκαια ταύταις, καὶ πρὸ τούτων ἀμπέλοις,
λειμῶσι, κήποις, δένδρεσι, ζώοις, λίμνῃ,
νικῶσα πᾶσι, καὶ κέκληται προσφόρως.

Τρεῖς εἰς ἐλαίαν εἰσὶν εὐφυεῖς πόλεις,
Νίκαια καὶ Πραινεστὸς, ἥτ᾽ Ἐρεχθέως.

s Leg. πεπταμένοις. r Cod. θῆκε (αι written above).

Εἰς τὸ θέρος.

Ὥρια πάντα τέθηλε καὶ ἄμπελος ἐς τόκον ὀργᾷ,
  σμήνεα δ᾽ ἄρτι μέλι χλωρὸν ὑπεκπρορρέει.
οὔθατα δὲ σφαραγεῦσι, καὶ ἄρνες ἀεὶ σκαίροντες,
  αἶγες δ᾽ εὐγλαγέες, λήϊα κεκλημένα·
ὄρνεα δ᾽ εὐφωνοῦσι, καὶ ἄλσεα εὔσκια, δένδρα·
  ὕδασι δὲ κρυεροῖς ἀμφιγέγηθε πέτρα.
τέττιξ σύντονον ἠχεῖ[s], ναυτίλος ἥδιον ᾄδει,
  ᾆσον Ἰωάννη, καὶ σύ τι κἂν μογέῃς.

Εἰς τὴν τοῦ βίου φροντίδα.

Οὔρεα μακρὰ καὶ ὕδατα, δένδρεα, ἄνθεα, πέτραι,
  λόχμαι καὶ λιβάδες, ὄρνεα καὶ θῆρες,
αἶγες ἀεὶ δρομάδες, πολυθρέμμονες αὔλιες ἀγρῶν,
  ἀρτιτόκοι μόσχοι, ἄρνες εὔτραφέες,
ὥρια πάντα, σμήνεα, εὔσκιοι, εὔπνοοι κεῖται.
  χαίρετ᾽ Ἰωάννης ἐς βιότοιο πόνους.

Εἰς τὸν βίον.

Ψυχὴ τί φεύγεις τοὺς καθημέραν πόνους;
οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τῆς ἀλυπίας τέχνην.
τὴν γῆν ἀκάνθας, τὸν βίον δὲ φροντίδας
φέρειν ὁ πλάστης ἐξεθέσπισε, φόρε.

Εἰς ἑαυτόν.

Λυσσᾷ μὲν ἡ σὰρξ, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα φλέγει,
κακεῖθεν ἔνθεν ἕλκομαι, Χριστὲ, κρίνον.
τῷ κρείττονι πλέον τι χείρονος δίδου.

Οἴμοι, καθ᾽ ἡμῶν καὶ πάλιν τὰ πυρφόρα
πέμπει φλογίζων καρδιῶν ὁ τοξότης
βέλη τὰ πικρὰ καὶ μέλιτος ἡδίω,
βέλη τὰ δεινὰ καὶ ποθεινά· τῇ νόσῳ

[s] Cod. ἔχει.

ἕστηκα βληθεὶς, ἐξερύσαι δ' οὐ θέλω,
ὠθῶ καθ' αὑτοῦ τὸ ξίφος, θανεῖν θέλω.
ποθῶ φλέγεσθαι, τραυματίζεσθαι[t] πλέον.
ὢ δεινὰ δεινῶν, ποῖον ὕδωρ τὴν φλόγα
σβέσει τὸ πικρόν; ποῖον ἑλκύσει βέλος;
ὕδωρ τὸ σὸν ζῶν, Χριστέ μου, καὶ σὸς λόγος.
χρῆσαι, λυτρωτὰ, συντόμως τοῖς φαρμάκοις.

Ἄγγελοι αἰγλήεντες, μυρία πλήθεα φώτων,
δεύτερα τῆς Τριάδος, κλαύσετ' Ἰωάννην.
ἀθλοφόρων δῆμος, θεοειδέα τάγματα πάντα,
κάλλεα πάντα τ' ἄνω κλαύσετ' Ἰωάννην.
κόσμος ἅπας περιηγὴς, οὐρανὸς, ἥλιος, ἄστρα,
μήνη πλησιφαὴς, κλαύσετ' Ἰωάννην.
ἔθνεα μυρία γαίης, εἴδεα μυρία κόσμου,
δένδρεα καὶ πηγαὶ, κλαύσετ' Ἰωάννην.
αἰθὴρ, ἀὴρ, πῦρ, χθονὸς, ὕδατος ἄπλετα μέτρα,
ὄρνεα καὶ κτήνη, κλαύσετ' Ἰωάννην.
ἀργύρεοι ποταμοὶ, πέτραι καὶ οὔρεα μακρὰ
ὕδατος ἀντὶ δάκρυ ῥεύσατ' Ἰωάννῃ.
κῆπος ἔην θαλέθων, πολυήρατος ἄνθεσι πᾶσιν,
καρποῖς ἀρετάων ἔβριθον οὐκ ὀλίγοις.
ἦν λόγος αὐτόχυτος, σοφίης στόμα, ἦν νόος αἰπὺς,
ἦν τόλμα κραδίης, ἦν σθένος ἐκ μελέων.
ἦν δρόμος ἐν ποσὶ κούφοις ἅλμασιν αἰθέρα βαίνων,
ἦν φάος ὀξυτάτοις ὄμμασι δερκόμενον.
ἦν πόνος ἡδὺς ἐπ' ἄεθλα θῆρας, γλώσιας, εὐχάς·
καὶ χάρις ἐκ στομάτων ἔρρεε τῇ Τριάδι.
δάκρυον ἦν θόος, ἐς νύκτας καὶ ἤματα πάντα,
ἀγρὸν[u] ἐφ' ἁγνοτάτης μητροθέοιο πέδον.
ὕστακ' ἐς πολέμους προφέρων, μέγα γὰρ θεὸν εὖτε
πολλοῖς ζηλωτὸς ἀθρόον ἐξεφάνην.
ἔνθεν γλῶσσα κακὴ καὶ ἀτάσθαλος ἤρξατο δαίμων,
καὶ φθόνος οὐκ ὀλίγος ἔρρεον ἐκ στομάτων·

[t] Cod. τραυματίζεσθε.

[u] ἁγνὸν vid. leg.

ὡς μόνος ἦν σοφίης θάλος, ἦν δ' ἄρεος πρόμος οἷος
  εὐκραδίως μίξας, νοῦν σοφὸν ἠνορέῃ·
ἡ δ' ἀρετὴ, κακίη, γένος ἄθλιον, ὦ γένος αἰσχρὸν,
  οὐτιδανὸν, φθονερὸν, ἀντίπαλον σοφίης.
ἦ μαλακὸν σοφὸν ἔμμεναι, ἦ ἄρρενα γνώσιος ἐχθρὸν,
  ὧδε κέλουσι νέοι νομοθέται κακίης.
ἔνθεν μωρὸς ἐγὼ καὶ πάτρια θέσμια λύων,
  ἐν μωροῖς μωρὸς, μαινομένοισιν ἄφρων,
πολλὰ μόγησα, καὶ αἷμα κένωσα, λύχνον τ' ἐπὶ τοῖσι
  ἡμετέρου προμαχῶν πλῆθος[v] ἐν πολέμοις.
θαύματος ἀντὶ γέλωτα δ' ὄφλων καὶ ὀνείδεα αἴνων,
  σκώμματα[w] εὐλογίης, ὕβριας ἀντὶ κλέους.

Σχέδια εἰς ἀναδενδράδα τυφωθεῖσαν ἀρτί.

Ἐκ δρυὸς οἶνος, τοὔνεκα ἐκ Διὸς ἔδραμε μηρῶν
  Διόνυσος, μύθος φθέγξατο πρεσβυτέρων.

Ὡς ἐκ τοῦ Λαζάρου.

Ἐδάκρυσας, βροτὸς γάρ· ἤγειρας δέμας·
Θεὸς γὰρ αὐτὸς καὶ πνοὴ πάντων ἔφυς.

Ἄπνους, σεσηπὼς, κειρίαις ἐσφιγμένος,
ἔμπνους, νεάζων, ἅλλεται φωνῇ μόνῃ.

Ἄπνῳ, λυθέντι, κειρίαις ἐσφιγμένῳ,
λόγῳ, πνοὴν ῥῶσιν τὲ καὶ λύσιν δίδου,
ὄντως Λόγος σὺ, καὶ τὸ πᾶν κτίζων λόγῳ.

Εἰς ῥάβδον σιδηράν.

Ῥάβδος προφήτης ἦν ἔφη σιδηρέα.

Εἰς Ἰάμβλιχον.

Οὐδὲν τὸ πεῖσαν ὡς δοκῶ τοὺς πρὶν λέγειν
ὡς οὐρανοῦ κάτεισι τῶν ψυχῶν γένος.

[v] πλήθεος leg. [w] Cod. σκόμματα.

ἀλλ᾽ ἡ πτερωτὸς καὶ τρέχων τὸν αἰθέρα
καὶ πᾶν πτερῶν ὕψωμα νοῦς Ἰαμβλίχου.

Τρεῖς οἶδα πρώτους τῆς ἐπιστήμης στύλους
Ἀριστοτέλην, Πλάτωνα, Πυθαγόραν.

Εἰς τὴν Θεοτόκον.

Τὴν παρθένον καὶ σῶμα καὶ τὴν καρδίαν
ὁ σῶμα καὶ νοῦν τοῖς πόνοις ἐφθαρμένος
Ἰωάννης ἔγραψεν ἄμφω ῥωννύειν.
χρυσὸς, λίθοι γῆς· ἡ δὲ τέχνη σοῦ Λόγε.

Τῆς γῆς τὰ τερπνὰ καὶ τὰ λαμπρὰ τῶν ἄνω
εἰς ἓν κεράσας δημιουργὲ τῶν ὅλων·
σὺ γὰρ συνήργεις ταῦτα τῷ σῷ Νικήτᾳ,
ἄλλον πόλον τέθεικας ἐν γῇ τὸν δόμον,
ἐξ ἀστέρων φῶς, ἐκ δὲ τῆς γῆς οἱ λίθοι.

Τί καὶ τίνων εἴληφας εἰς κάλλος δόμεν[x];
ἐκ γῆς μὲν ὕλην, ἐκ δὲ τοῦ πόλου τέχνην.

Τίνος σε χεὶρ ἤγειρε, καὶ δῶρον τίνι;
πόθος Νικήτᾳ τῷ κρατοῦντι τῶν ὅλων,

Οὐ χεὶρ λιθουργὸς οὐδὲ χεῖρες ζωγράφου·
σὴ, δημιουργὲ, χεὶρ καὶ σὴ τέχνη
εἰς ἓν τὰ κάλλη τῶν ὅλων κεραννύει.
λίθων μὲν αὐγὴ, φῶς δοκεῖται ἀστέρων,
ἁψὶς δὲ χρυσῆ, πῦρ τὸ λαμπρὸν αἰθέρος,
ψηφὶς δὲ τερπνὴ καὶ βαφὴ τῶν χρωμάτων,
λειμών τις ἄλλος γραπτὸς ἄνθεσι βρύων·
ἡ τῶν τύπων τέχνη δὲ νικᾷ τὴν φύσιν,
καὶ σχῆμα καὶ κίνημα καὶ βλέμμα γράφει,
καὶ πνεῦμα μικροῦ, τοῦτο δ᾽ οὐκ ἔχει μόνον

[x] An δόμων?

ὄρη μεθιστᾷ πίστις, ἔργοις νῦν βλέπω.
σοῦ γὰρ λάτρου Νικήτα φίλτρον καὶ πόθος,
καὶ τοὺς τρόπους ἔδειξεν ὡς ζῶντας βλέπειν,
καὶ τοὺς λίθους ἔπεισεν ἀστραπὰς φέρειν,
καὶ πάντα σῆς μετέσχεν αἴγλης Χριστέ μου.

Εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον.

Ῥῆτορ, στρατηγὲ, μάρτυς, ἀνδρείας τύπε,
ἄγαλμα κάλλους, ἀρετῶν κρᾶμα ξένον,
σοὶ πάντα τἀμὰ, σοὶ πνοὴν, σοὶ τοὺς λόγους,
σοὶ χειρὸς ἄρσιν, σοὶ πορείαν, σοὶ στάσιν,
Ἰωάννης δίδωσι, σοὶ τὰ πάντα μοι,
φύλαξ, ὁδηγὸς, σύμμαχος γένοιό μοι.

Περὶ γυναικός.

Θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ κακὸν τρίτον.
ἐγὼ δέ φημι πρῶτον ἡ κακὴ κακῶν.
τῆς δ' αὖ καλλῆς κάλλιστον οὐδὲν ἐν βίῳ.

Εἶχον τὸν ἀγρὸν ἡδονῶν[t] τι χωρίον
ἰδεῖν, φαγεῖν, πιεῖν τε, τερφθῆναι μέλει.
ἀλλ' ὡς τὸν ἁγνὸν ναὸν εἶδον παρθένου,
μέσον πατεῖν ἔδοξα τὸν λαμπρὸν πόλον.

Εἰς σαρκικὸν ἔρωτα.

Εἰ πυρὶ πῦρ ἐπάγεις βρόμιον, μάλα πολλὸν ἀνάπτεις·
 εἰ δὲ πόθῳ σαρκὸς, θεῖον ἀποσβεννύεις.

Ἔρως ὁ δεινὸς ἐκτυφλοῖ μου τὰς φρένας·
ἀλλ' αἰθριάζει σὸς πόθος με, Χριστέ μου.

Εἴς τινα δικαστὴν μονῳδία ὡς ἐκ τῆς γυναικός.

Καὶ ποῖον ἄρτι θρῆνον, ποῖον ἐλλίξω μέλος
σοῦ μοι θανέντος ἄνερ, ἄνερ, καὶ λόγον;

[t] Cod. ἡδωνῶν.

καὶ τὸν τρόπον μάλιστα καὶ νόμων φύλαξ,
σπαράσσομαι τὰ σπλάγχνα καὶ τὴν καρδίαν,
ὡς ἓν μερισθὲν ζῶον εἰς μέρη δύο,
ψυχαρρωγῶ νῦν καὶ τελευταῖα πνέω.
καὶ πᾶς μὲν ἄλλος φίλτατος τῇ συζύγῳ
ζωὴ, πνοὴ, φῶς, πάντα τυγχάνων μόνος,
ἓν πνεῦμα δισσοῖς σώμασι κεκραμμένον.
σὺ δ' ὦ ποθεινὸν ὄμμα καὶ ξένοις φίλον,
ἐχθροῖς σεβαστὸς καὶ θανὼν θρηνητέος,
τῶν ἀρετῶν ἦν σίμβλον ἡ σὴ καρδία,
ἠθῶν ἴυγγας [t] εἶχες, εἷλκες καὶ λίθους·
τῶν χειλέων ἔβλυζες Ἀττικὸν μέλι·
ἔρρεις χάριτας πάντοθεν καὶ μυρίας,
ἔμψυχος εἰκὼν ζῶσι παγκάλου βίου·
νόμος τίς ἔμπνους καὶ νόμοις συνήγορος,
δίκης πάρεδρος, τῶν πενήτων προστάτις,
χήραις δικάζων, ὀρφανοῖς κρίσιν νέμων,
πτωχοὺς συνεστὼς τοῖς δυνάσταις.
νῦν χήρα πάντα καὶ νόμος τε καὶ δίκη.
ἡ δ' ἀρετή που πενθικῶς ἐσταλμένη,
στυγνὴ κάθηται καὶ κατηφείας ὅλη,
τὸν κόσμον αὐτῆς ὡς ἔγνω κεκαρμένον,
τὸν πυρσὸν αὐτῆς εἶδεν ὡς ἐσβεσμένον.
σοφοῖς τὰ φῦλα, τῶν δικαστῶν οἱ θρόνοι,
ξυναυλίαν κλαίουσιν, ἠρεμωμένοι.
ἐγὼ σύνευνε, λήσομαι πῶς σου ποτε;
πολλαὶ μὲν ἠλλάξαντο καὶ πρὶν τὴν φύσιν,
Πρόκνη, Νιόβη, χελιδὼν, ἀλκυόνη,
ἀλλ' εἰσέτι θρηνοῦσι, καὶ πέρας πάθους
οὐδέν τι ταύταις. συνθανεῖν ἐγὼ θέλω,
καὶ συγκατελθεῖν, συμπλακῆναί σοι μόνον
ψυχῇ τί γυμνῇ. τόν δε τὸν τρόπον μόνον
εὕροιμι πάντως τὴν παράκλησιν πόνων.

[t] Cod. ηὔγγας.

Εἰς τὸν τῆς τραπέζης.

Τῆς γῆς ὁ κόσμος ὁ γλυκὺς Κωνσταντῖνος
ἐνταῦθα κεῖται, φεῦ πόσος; φρένες πόσαι;

Πτωχῶν τράπεζα, δεσποτῶν ἡ φαιδρότης,
κόσμος δυναστῶν, τάξεων εὐρυθμία,
τῶν ἀρετῶν πρόγραμμα, τῶν καλῶν ὅρος,
Ῥώμης τὸ κάλλος, δόξα τῶν πατρικίων,
τὴν κοσμικὴν σύγχυσιν ὡς ἔγνω πάλιν,
ἀπῆλθεν εὐθὺς ὁ γλυκὺς Κωνσταντῖνος,
ἰδεῖν τὰ πικρὰ μὴ θελήσας τοῦ βίου.

Εἰς τὴν ἀποδημίαν.

Ἐν μηνὶ Δύστρῳ τὴν Βύζαντος ἑστίαν
λιπὼν, ἐλαύνω πρὸς πόλιν Σηλυβρίας.
στιλβουμένην γὰρ ἄρτι ῥομφαίαν βλέπων,
καὶ συγγενῆ μάχαιραν ἀγριουμένην,
καὶ θηριῶσαν τὴν ἑώαν πρὸς φόνους.
καὶ θροῦς κατ' ἄστυ καὶ στεναγμοὺς καὶ δάκρυ,
ὡς εἰς γαλήνην ἔβλεπον τὴν ἑσπέραν.
οὔπω διῆλθον τῆς ἀθύρου τὸ στόμα
τὸν Ἀμαλὴκ ὁρῶ πλῆθος ἠγριωμένον,
ὁδοστατοῦντας τοὺς ὁδίτας ἐκτόπως,
τροφῶν, πενήτων, ἁρπαγὴν καὶ χρημάτων,
ἀνδρῶν, γυναικῶν κωκυτοὺς καὶ παιδίων,
καὶ παρθένους σεμνάς τε καὶ μελαμφόρους,
γυμνουμένας φεῦ, χεῖρας αἰρούσας ἄνω,
καὶ τὴν ὁρῶσαν μαρτυρουμένας δίκην.
τοιαῦτά μοι τὰ πρῶτα τῆς ἐκδημίας.
ἤδη δὲ πόρρω τὸν δρόμον ποιουμένου,
πρᾶγμα στεναγμῶν ἄξιον καὶ δακρύων,
ὁρῶ ῥαγείσας τὰς ἀρούρας εἰς βάθος,
αὐχμῷ χανούσας καὶ διαστάσας ὅλας.
τοὺς ἀστάχυς ὠχροὺς δὲ καὶ κεκλιμένους
νεκροὺς καθώς περ, πάμπαν ἐκλελοιπότας·

οἱ δ' ἀγρόται κύπτοντες εἰς γῆν ἐν πόνοις,
ὄλωλεν ἐλπὶς, οἴχεται καὶ πᾶς πόνος,
ἔφασκον· οὐδὲν χεῖρες ἐκτετριμμέναι
ἤνυσαν αὗται· πάντα ῥεῖ, πάντα φλέγει·
καλὰς μὲν ἡμῖν ἠφίη τὰς ἐλπίδας·
δέδωκεν ἀρχήν· ἀλλὰ τὴν βλάστην ὅρα
ἀνομβρίας μάστιξιν ἐκτετμημένην.
τίς καὶ παρόντα τῶν χρεῶν λύσει βάρη;
τίς καὶ γυναῖκας εἰς τὸ μέλλον καὶ τέκνα
θρέψει, φόρους ἄλλους τε καὶ λειτουργίας
τῇ Καίσαρος δῷ, καὶ τὸ πᾶν ἐξαρκέσει;
οὐκ ἔστιν οὐδείς. ἀλλὰ χαίνεις εἰς δέον,
ἡ γῆ δέχοιο τοῖσδε σὺν τοῖς λῃΐοις,
ἡμᾶς ἑκόντας. οὐ μενοῦμεν εἰς χρόνον
λιμῷ τακῆναι, σύντομον ποθῶ τέλος.
οὕτω γεμισθεὶς θλίψεων καὶ δακρύων
τὸν ἀγρὸν εἶχον εἰς ὑπόμνησιν πόνων,
καὶ τερπνὸν οὐδὲν τὴν ἐμὴν θέλγον φρένα.
οὐκ ἄνθος εἶδον, ἀλλ' ἀκάνθας καὶ βέλη·
οὐ μουσικὸν τέττιγες ᾖδον μοι μέλος,
τραυλὸν χελιδὼν, ξουθὸν ἀηδονίδες,
τὰ πάντα πένθος εἶχεν. οὐκ ἀργυρόχρους
ἔρρει διειδὴς, κοῦφος, ἥδιστος μάλα [t]
κρήνη ψυχρά τις λουτρὸν ἡδὺ καὶ πόμα,
καὶ γλαφυρόν τι συγκελαρρύζουσά μοι
εἰς ὕπνον ἡδὺν ἦγε προσκεκλιμένον.
οὐ μαλθακή τις καὶ χλοηφόρος πόα
στρωμνὴν παρεῖχεν εὔθετον, πόνου δίχα.
τῆς γῆς ὁ κόσμος ἦν ὅλος κεκαρμένος,
ὡς βόστρυχόν τις ἐξέκοψε τὴν χλόην,
δένδρων τὰ φύλλα, πᾶν τὸ κάλλος ἀνθέων.
μεσημβρινὸν γὰρ σφοδρὸν ἥλιος βλέπων,
καὶ ταῖς ἀνίκμοις καὶ κατεξηραμέναις

[t] Aliquid hic excidit.

βάλλων ἀρούραις ἐξετέφρου καὶ λίθους.
ὁ δ' οὐρανὸς πάγχαλκος ἠνθρακωμένος,
σπινθηρακώδεις ὡς κεραυνίους φλόγας
τὰ συχνὰ πέμπων ἀστέρων ἐξάλματα,
οὐ Σκυθικὸν πῦρ ἔφλεγε τὴν ἑσπέραν,
ἀλλ' οὐρανοῦ πῦρ καὶ πρόνοια καὶ δίκη,
κατεμπιπρῶσα τὴν μιανθεῖσαν χθόνα·
φθόνοις ἀθέσμοις, ἁρπαγαῖς, λῃστηρίοις
ὅρκοις ματαίοις, μίξεσι ξενοτρόποις,
ἀρρητοποιΐαις τε καὶ πλοκαῖς δόλων.
οὕτω σκυθρωπὸς καὶ κατεστυγνασμένος
ὅλην διελθὼν τῆς σελήνης εἰκάδα,
ὑποστρέφειν ἔγνωκα πρὸς τὴν πατρίδα,
φόρτον κομίζων συμφορῶν τε καὶ πόνων.
τείνας δὲ τὸν νοῦν καὶ συνεσκευασμένος
ἤκουσα καινά. πῦρ μεσημβρίας μέσης
καινῶς ἀναφθὲν ἐν μέσῃ τῇ πατρίδι,
μικρὰν ἐλέγξαι καὶ Σοδόμων τὴν δίκην.
οὐ γὰρ καλύβας ἀγροτῶν οὐδ' ἀγρότας,
οὐ δένδρα καὶ χοῦν οὐδὲ καὶ κώμας δύο
τὸ δεινὸν ἐξέτρωξεν. ὢ φρίκη δίκης.
ἀλλ' ἄνδρας εὖ τραφέντας εὖ πεφυκότας,
παῖδας, βρέφη, γυναῖκας, ὡραίους νέους,
οἴκους μεγίστους, παγκάλους, πλουτοφόρους,
κάλλιστα ναῶν καὶ μέγιστα χωρία,
σκεύη τε χρυσᾶ, χρυσόπαστον πορφύραν,
ἤλεκτρον ἄρδην, ὄγκον ἀργυρωμάτων,
καὶ μαργάρων τί κάλλος ἐξῃρημένον,
ἀρωμάτων τε πλῆθος οὐ μετρουμένων,
ἐσθημάτων ἄλλων τε καὶ πλουτισμάτων,
καρπῶν ἀπείρους μυρίας μυριάδων·
καὶ τῆς μολίβδου τὴν θαλασσίαν χύσιν,
καὶ μαργάρων τὴν τέρψιν ἠνθρακωμένην·
οὔπω τὸ πᾶν εἴρητο, καὶ λόγῳ λόγος

συνῆπτο δεινὸς ἄρτι, καὶ συμπτωμάτων
πάθος τι πολλοὺς συγκατασχεῖν, καὶ τάφον
οἰκτρὸν γενέσθαι τὴν ἐνεγκοῦσαν χθόνα.
ποίοις δὲ λοιπὸν ὄμμασι τὴν πατρίδα
θανοῦσαν εἶπον ὄψομαι καὶ κειμένην,
καὶ συμφορῶν φέρουσαν εἰκόνας μόνον;
ἢ πῶς ἐνέγκω κάλλος ἠρεμωμένον,
κάλλος τοσοῦτον καὶ τὰ λείψανα βλέπων
νεκρῶν ἀθάνων[u]; οὐ χανεῖν μοι τὴν χθόνα
καὶ δὴ βαθεῖαν, εὔξομαι παραυτίκα;
ἢ πῶς ὑποίσω καὶ στεναγμοὺς καὶ γόους
πάθη τε πολλὰ τῶν φίλων καὶ δάκρυα;
οὕτω μερισθεὶς τὸν λογισμὸν εἰς δύο,
ἀγροῦ τὰ πικρὰ καὶ τὰ δεινὰ πατρίδος,
ἥττω τὸν ἀγρὸν τῶν κακῶν δόξας ἔχειν,
ὡς ταῦτα κρείττω καὶ τὸν ἀγρὸν εἱλόμην.

Ἵππων ἐναργεῖς εὐγενεστάτων τύποι.

Ἵππος κράτιστος εἰς θέατρα καὶ μάχας
εὔπους τὸ πρῶτον, τὴν ὁπλὴν στερρὰν ἔχων·
κοίλην, παχεῖαν, ἡρμένην, ψοφουμένην·
ἄνω δὲ τούτων καὶ κάτω κυνηπόδων,
ἔστωσαν ὀστᾶ, μήτε πάμπαν ὄρθια,
μήτ᾽ αὖ ταπεινὰ, πρὸς δὲ μέτρον ἠγμένα.
σκέλη πάχιστα, μὴ φλεβῶν[v] ὀγκώμασι,
μὴ σαρξὶ τοῦτο, πλὴν μόνοις τοῖς ὀστέοις.
μηροὶ δ᾽ ὁμοίως εἰς πάχος προηγμένοι·
τὸ στέρνον εὐρὺ, καὶ διϊστῶν τὰ σκέλη.
τράχηλος ὀρθὸς ὥσπερ ἀλεκτρυόνος,
μηδ᾽ εἰς τὸ πρόσθεν ὡς κάπρου τεταμένος·
ἄσαρκος ὀστώδης τε, σιαγὼν μικρά.
ἄμφω δ᾽ ἐπίσης ὑγροκαμπεῖς αἱ γνάθοι·
τὸ δ᾽ ὄμμα γοργὸν, ἐκκρεμὲς, πόρρω βλέπον.

[u] Leg. ἀθάπτων. [v] Cod. φλέγων.

εὐρεῖα ῥὶν, μυκτῆρες ἠνεωγμένοι
μικρὰ λαγὼν, εὔσαρκον, εὐρὺ δ' ἰσχίον,
μηροὶ διεστῶτες τῶν ὀπισθίων.

Εἴς τινα ἐν Βουλγαρίᾳ ἀποθανόντα.

Ἔρνος ἐμὸν περικαλλὲς, δένδρεον ὑψικάρηνον,
ὤλεο Θρηϊκίων ἐξ ἀνέμων ἄπινης.

Εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς πολέμους.

Μωροὶ τὰ πολλὰ κἂν σοφοὶ πεφυκέναι
δοκῶσιν, οἱ γῆς Ἑλλάδος πεφυκότες,
οἳ βαρβάρων ἀφέντες ἐκφύλους μάχας,
αὐτοὶ καθ' αὑτῶν ἐσπάσαντο τὰ ξίφη.

Εἰς τὸν Ξενοφῶντα.

Ξενοφῶντος ἡ γλῶσσα πρῶτα ῥητόρων,
ψυχὴ δὲ καὶ νοῦς πρῶτα τῶν φιλοσόφων.

Εἰς νέους φιλοσόφους [x].

Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ὃς σοφός· σοφὸς δ' οὔτις
ὅστις μετ' ἀνδρῶν ἵσταται· καινὴ μάχη
τῶν ἀρετῶν· τί φημὶ δ' αὐτὸς ὡς βραχύ·
εἰ πᾶς σοφὸς, δειλός τις· ὃς δειλὸς σοφός.

Εἰς ἑαυτόν.

Πέπονθα δεινὰ, πλὴν δίκαια Χριστέ μου,
πέπονθα δεινὰ, πλὴν ἐμῶν ἧττω κακῶν.
οὐκ ἔστι ποινὴ σφαλμάτων ἐμῶν ἴση.
δαίμων, νόσος, μάχαιρα, πῦρ, λύμη, σκότος,
μάστιγες, ὕβρεις, λιμὸς, ἐμπαιγμὸς, γέλως,
τὰ φρικτὰ πάντα τῆς ἐκεῖθεν ἡμέρας
αἰωνίως μένοντα· πῦρ φωτὸς δίχα,
σκότος φλογίζον, τάρταρος, σκώληξ, πόνοι·

[x] In marg. τὸ δόγμα τοῦτο τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων.

ἅπαντα ταῦτα τῶν ἐμῶν ἧττω κακῶν·
στήλῃ γεγράφθω ταῦτα μέχρι καὶ τέλους,
βοῶσα μακρὰ πᾶσι μέχρι τερμάτων,
κἂν πᾶν παρέλθοι τοῦτο, ταῦτα σαλπίσει
καὶ τοῖς ἐκεῖθε πᾶσι, ὡς πᾶσι μόνος
νικῶ κακοῖς ἅπαντα. πλὴν σοῦ, Χριστέ μου,
μόνον με νικᾷ σὸν πέλαγος θαυμάτων,
εὐσπλαγχνίας ἄβυσσος οὐ μετρουμένη,
οἴκτων ἀείρρους, δωρεῶν ἀπειρία.

ΑἼΝΙΓΜΑ ΕἸΣ ἍΛΑΣ.

Ὕδατος ἐκγενόμην, τράφε δ' ἥλιος αὖτις
ἀθάνατος, θνήσκω δέ γε μητέρι μούνῃ.

ΕἸΣ ΤῊΝ ΒΑΣΙΛΊΔΑ ἙΛΈΝΗΝ.

Κρύπτει σελήνην, ἀλλὰ λαμπρὸς, φωσφόρος.
νῦν Ἑλένην ἔκρυψεν ὁ στυγνὸς τάφος·
ἀλλ' εἰς τοσοῦτον μὴ κατισχύσῃ Χάρων.
σταφεῖσα[y] *δ' αὕτη πρὸς νοητὸν φωσφόρον,*
ἄνω πρὸς αὐτὸν ὡς σελήνη πρὸς πόλον,
τὸ φῶς ἀφῆκε· πρὸς δὲ τὴν χθόνα βρίθον
νεύειν ἀνάγκη τὸ σκιῶδες σαρκίον.

ΕἸΣ ΤῊΝ ΕἸΚΌΝΑ ΤΟΥ͂ ΣΩΤΗ͂ΡΟΣ.

Εἰκὼν σὺ Πατρὸς, ἀλλ' ἀμόρφωτος Λόγε·
αὕτη δὲ μορφὴ τῆς ἐμῆς μορφῆς τύπος·
ἥν περ φορῶν ἔσωσας. ὡς διπλοῦν, σέβω,
σὺ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα, Μιχαὴλ, σκέποις.

ΕἸΣ ΤΎΜΒΟΝ.

Μήτηρ, μαθηταὶ, μάρτυρες, νόες, φίλοι,
ἄνω κυκλοῦσι τὸν θρόνον σου, δέσποτα·
τὸν τοῦ θρόνου τύπον δὲ, τούτων οἱ τύποι

[y] *σταθεῖσα* vid. leg. vel *ταφεῖσα.*

φρουροῦσιν ὧδε· χεῖρας ἱκετηρίους
αἴρουσι πρὸς σέ. πᾶσι δὸς μίαν χάριν
τοῦτον γενέσθαι τὸν τυποῦντα τοὺς τύπους.

Εἰς τὴν σταύρωσιν.

Ὁ σταυρὸς εἶχε σῶμα, πνεῦμα δεσπότου,
καὶ φωσφόρον λάμποντα καὶ θείαν φύσιν·
τούτων τὸ πάσχον ἓν μόνον τῶν τεσσάρων
τὸ σῶμα, τἄλλα τοῦ πάθους ἀνώτερα.

Εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον.

Πῶς ὑλικὴ χεὶρ τὴν ἀϋλίαν γράφει;
τὸν νοῦν ὁ νοῦς ἔγραψεν, ἡ χεὶρ τὸν τύπον.

Εἰς σπάθην κεκαλλωπισμένην.

Ἐχθροῖς σιδηρᾶ, τοῖς φίλοις χρυσῆ σπάθη.
δεινὴ κατ' ἐχθρῶν, τοῖς φίλοις καλὴ σπάθη·
σπάθη τεμνούσης καρδίας αὐτῆς πλέον·
σπάθη τὸ ῥώμης δίστομον πάσης ξίφος·
σπάθη τέμνουσα τῆς πολιτείας πάθη.

Εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Κρυφθεῖσα φαίνῃ, καὶ θανοῦσα γὰρ λέγεις,
ἄμφω πέφυκας ταῦτα φωνὴ καὶ λύχνος.
λέγεις θανοῦσα τοῦ λόγου φωνὴ, σύγε
φαίνῃ κρυβεῖσα λύχνος ὄντως ἡλίου.
πρώτην τὸ πρῶτον τοῦ Θεοῦ παρουσίαν
τοῖς ζῶσιν ἐν γῇ, τοῖς νεκροῖς κάτω λέγεις.
ἀνῆλθες αὖθις ἡ λάλος καὶ νῦν κάρα
τί μηνύουσα; δευτέραν παρουσίαν.

Εἰς Λέοντα τινὰ ἄρχοντα.

Λέοντος ὑπνώττοντος ὀφθαλμὸς βλέπει,
σὸς νοῦς δὲ πάντα βλέπει καὶ προβλέπει,
κἂν ὄμμα μύῃ· τίς τὸ φῶς τοῦ νοῦ σβέσει;

Εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

Ὅς καὶ νοσοῦντα χερσὶν ἠγκαλιζόμην·
ὃς καὶ θανόντα σὰς περιστείλας κόρας,
ἔλουσα λουτροῖς ἐσχάτοις, τὰ θρεπτά σοι,
καὶ φόρτον ἡδὺν μῆνα βαστάσας ὅλον,
μακρᾶς σε γῆς ἤνεγκα μυρίοις πόνοις·
καὶ συζύγῳ δέδωκα, καὶ τῇ πατρίδι,
ἔκρυψα καὶ τύμβῳ δὲ καὶ τῇ καρδίᾳ,
Ἰωάννης, σῶν φιλτάτων νεώτατος·
ἔγραψα καὶ νῦν τῷδε τῷ τύπῳ, πάτερ·
πάτερ γλυκεῖα κλῆσις, ὄψις ἡδίων·
μικρὸν παρηγόρημα τοῦ πολλοῦ πόθου.

Εἰς τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον.

Καλλιόπης μὲν Ὅμηρος, σοὶ δέ οἱ ἔπλετο αὐτὴ
γλῶττα μὲν Εὐτέρπη, Οὐρανίη δὲ φρήν·

Εἰς Θέωνα τὸν φιλόσοφον.

Τρέχων ἁπάσας τὰς ἐπιστήμας Θέων,
τὴν κλῆσιν εὗρε πράξεως ἐπαξίαν.
Θέων ὁ κλεινός· καὶ κέκληται προσφόρως,
ὡς ἂν πτερωτὸς καὶ δι' αἰθέρος τρέχων.

Εἰς ναὸν τοῦ Σωτῆρος.

Ὡς τοῦ πόλου μίμημα τὸν δόμον βλέπων
α ἐξ οὐρανοῦ κάτεισι Χριστὸς σὺν φίλοις·
γ πίστις δὲ πείθει ταῦτα σὺν Γεωργίῳ.
β ἢ καὶ πόλον τέθεικε τόνδε τὸν δόμον,
δ ἔργον δὲ χειρὸς ταῦτα μὴ πιστευτέον.

ἄλλα

Οὐκ [y] ἔργα χειρὸς ταῦτα, μή τις ἐλπίσοι·
ἀλλ' οὐρανοῦ κάτεισι Χριστὸς σὺν φίλοις
Νικηφόρου νικῶσα νοῦν τε καὶ λόγον.
ἠχεῖ μὲν ἄστροις καὶ φαεινῷ φωσφόρῳ.

[y] Sic. Ipse Poeta videtur hos versus immutasse.

πόλος τὰ πρῶτα τῶν καλῶν φέρει γέρα·
ἀλλ' ἐν δόμῳ νῦν ὡς μὲν ἄλλον φωσφόρον
τὸν Χριστὸν αὐτὸν, τοὺς δ' ὑπουργοὺς καὶ φίλους
κυκλοῦντας αὐτὸν, ἄστρα πάγκαλα βλέπων,
αὐτὸς καθ' αὑτοῦ δεύτερα ψηφίζεται.

Πόλου μὲν αἰθὴρ, ἄστρα, μήνη, φωσφόρος·
δόμου δὲ, Σωτὴρ, ἄγγελοι, μήτηρ, φίλοι.
τίς ἰσότης πρὸς ταῦτα; ποία σύγκρισις;
τὴν ἧτταν εὗρες οὐρανὲ, πλὴν προσκύνει.

Ἢ τοῦ πόλου κάτεισι Χριστὸς εἰς δόμον,
ἢ καὶ πόλον τέθεικε τόνδε τὸν δόμον.
ἄμφω δὲ μᾶλλον· καὶ κατῆλθε σὺν φίλοις,
καὶ τὸν δόμον τέθεικεν οὐρανὸν νέον.

Κάλλεος ἦν ἔρις, οὐρανὸς ἄστρασιν ηὔχεε νικᾷν·
αἰθὴρ ἀστράπτων ᾔτεε πρὸς τὰ γέρα.
ὡς δὲ δόμος προὐβάλλεται δεσποτικὴν μόνον αἴγλην,
ἔσβετο οἷα λύχνος κάλλεα οὐράνια.

Ἄστρα μὲν αἰγλήεντα καὶ ἀστέρας ἠδὲ σελήνην,
οὐρανὲ, καὶ σὺ φέρεις, οἶδα, φαεινότατε.
ἀλλ' ὅτε τόνδε χορὸν, καὶ χρυσῆν ἄντυγ' ἀθρήσω,
μικρὰ λέγω φαίνεις, καὶ σὺ καὶ ἠέλιος.

Εἰς εἰκόνα ἀκριβῆ[y].

Οὐρανοῦ ἐγκατέπαλτο καὶ ἔμπνοον ἔθετο εἰκὼ
Χριστὸς ἑὴν ἐνθάδε μητέρος. ὡς δὲ φίλων,
ὡς δὲ χορὸς νοερὸς περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
χεὶρ βροτέη μεγάλα ψεύσατο τούσδε τύπους.

Ὃς πόλον ἐξετάνυσσα καὶ ἀνδρομέην πλάσμα μορφήν,
εἰς δόμον ἀνδρομέαις χείρεσιν ἐγγράφομαι.
ταῦτα δ' ὁμοῦ τελέθων. θεὸς, ἄμβροτος, ὕστατα θνητὸς,
πλάττω βουληθεὶς, πλάττομαι ὡς ἐθέλω.

[y] ἀκριβῆς Cod.

Ος δίφρῳ πυρόεντι ἐφέψομαι [z], ὃς φῶς οἰκῶ,
 εἰς δόμον ἔστην χειρὶ χαραττόμενος.
θάμβεε μή τις, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης
 καὶ τὸ πρὶν φερόμαν, γαστέρα δ' οἶκον ἔχη [a].

Εἰς τὸν βίον.

Τὴν ἀρετὴν χθὲς εἶδον ἐν μέσῃ πόλει,
μελαμφοροῦσαν καὶ κατηφείας ὅλην·
τί δ', ἠρόμην, πέπονθας; ἡ δέ· νῦν ἔγνως,
τόλμα, φρόνησις, γνῶσις, ἐν ταῖς γωνίαις,
ἄγνοια δ' ἄρχει καὶ μέθη καὶ δειλία.

Εὐχή.

Ἄναξ, ἄνασσα, δεσπότας ἐμοὺς λέγω,
τί μέχρι πολλοῦ δοῦλον ἠμελημένον,
ἐριμμένον με παντελῶς, παρειμένον
φίλων, ἀδελφῶν, συγγενῶν, βίου, λόγου,
ἔξω μὲν κόσμου παντὸς ὄντα, πλὴν φθόνου
μόνου κατεντρυφῶντα, καὶ γέλωτά με
προκείμενον βλέποντες, εἰς ὕβριν μόνον
τὸν ἥλιον βλέποντα, καὶ χοῦν καὶ κόνιν,
ἐχθρῶν με τυγχάνοντα πεφθονημένον,
ὡς κόπρον ἀπρόσιτον, ἠχρειωμένον,
ὃν ἱερεὺς παρῆλθεν ἢ καὶ Λευΐτης,
εἰ γὰρ παρῆλθε, νῦν δ' ἐπέτριψε πλέον,
καὶ συμπατήσας καὶ καθυβρίσας ὅλον
ἀφῆκε γυμνὸν ἄθλιον μόνον·
εἰ γὰρ παρῆκε καὶ καθύβρισε μόνον.
νῦν δὲ προσεστὼς καὶ γελᾷ μοῦ τὴν τύχην,
σκιρτᾷ, κροτεῖ, γέγηθε, καγχάζει μέγα.
ἐγὼ δὲ κωφὸς, ἐστερημένος, Λόγε,
λόγου, λογισμοῦ, χειλέων καὶ καρδίας
κεῖμαι τεθνηκώς. ἵλεων ἴδοις, Λόγε·
ἄνοιξον οὖς σὸν, στρέψον ὄμμα σὸν μόνον,

[z] Leg. ἐφέζομαι. [a] Leg. ἔχον.

σὴν καρδίαν, σὴν μὴ παραβλέψῃ βλέπων·
κράζων ἀπεῖπον· μὴ βραδύνῃς, Χριστέ μου·
μὴ δ' αὖ, κόρη, δέσποινα, μῆτερ, παρθένε,
ἐμὴ βασιλὶς, ἐλπὶς ἡ σώτειρά μου.

Εἰς τινα καλὸν ὡς ἐκ τῶν αὐτοῦ φίλων.

Οὐκ ἔστι κάλλους σύγκρισις πρὸς ἀστέρας,
τοῦ σοῦ, ποθεινέ· λαμπάδα κρινῶ λύχνοις,
κρινῶ πρὸς αὐτὸν τὸν φαεινὸν φωσφόρον,
πλὴν φωσφόρον ζῶ μὴ βλέπω, ἂν σὲ βλέπω
σὲ μὴ βλέπων δὲ κἂν βλέπω τὸν φωσφόρον.
σκότον βλέπω, τέθνηκα, χωρῶ πρὸς τάφον.

Εἰς δακτύλιον το * * *

Τί κόσμος, εἰπὲ, δακτύλοις ἡ σφενδόνη;
ἢ μᾶλλον οἱ σοὶ δάκτυλοι τῇ σφενδόνῃ;

Εἰς τὸν τοῦ βασιλέως δακτύλιον.

Γύγης μὲν ηὔχει σφενδόνῃ, σὺ δακτύλοις,
οἷς καὶ δίδως φῶς οἷς θέλεις, οἷς δὲ σκότος.

Εἰς τινα πάνυ μικρὸν κελευσθεὶς εἰπεῖν στίχον σχέδον.

Οὐ δύναμαι ἰδέειν τὸν σκωπτόμενον, σύγγνωτε.

Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἐν πύλῃ.

Πρὸς τῇ πύλῃ γράφω σε τὴν Θεοῦ πύλην,
πρὸς ναὸν αὕτη, πρὸς Θεὸν φέρεις σύ δε.

Εἰς καλόν.

Φωστὴρ πόλου τὶς, φωσφόρος σὺ τοῦ βίου.

Εἰς τὴν λάρνακα τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

Ὕδωρ πέτρας πρὶν, νῦν μύρα, πλὴν καὶ μύρων
ἰαμάτων ῥοῦς, τοῦτο θαῦμα θαυμάτων.

Εἰς τὴν δέησιν τῆς Θεοτόκου τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Κάμφθητι χερσὶ μητέρος, θύτου, φίλου,
αἷς ἠγκαλίσθης, αἷς ἐβαπτίσθης, Λόγε,
ὑφ' ὧν ἐτύθης θῦμα καινὸν πολλάκις.

Εἰς τὴν διὰ κινναβάρεως βασιλικὴν ὑπογραφήν.

Οἷον τὸ χρῶμα καὶ λόγοι τοῦ δεσπότου.
ῥήματα ταῦτ' ἀληθέα, τοὔνεκα χρώματα τοῖα.

Εἰς ἑαυτόν.

Οὐρανίων, ἐπιγείων ἵστορα, τίς, λέγε, θῆκεν
ὀκτωκαιδεκέτην εἰσέτι σ' Ἰωάννη;
θῆκέ με παμβασίλεια, καὶ ἠνορέην ἐπὶ τούτοις
δῶκεν ἀριπρεπέα, ῥήγνυσο μῶμος ἅπας.

Περὶ Θεοῦ.

Κάλλιστον ὄντων κόσμος, ἀρχαῖον χρόνος,
τόπος μέγιστον, νοῦς τάχιστον, φῶς, χάρις.
Θεὸς δὲ πάντα ταῦτα καὶ πάντων ἄνω.

Εἴς τινας νυκτὸς ἁλοῶντας ὡς ἀπὸ τῆς σελήνης.

Ἅρματος ἡμετέρου τίς ἔβησεν ἐλάστορας ἄλλους,
δῖνον ἀειστροφέα πάντοσ' ἐλαυνομένους;
ἥλιε τεθρίπποις νεμεσίσῃς μηκέτι μούνοις·
οἵδ' ἐπιτολμῶσιν ἁμετέροις τε δίφροις.

Εἰς τὴν βάπτισιν.

Καὶ φρένα καὶ παλάμην τρομερὴν καὶ ἅψεα πάντα
δέρκεο σοῦ θεράποντος. ἀπόστιχε, πῶς σε καθήρω;
πῦρ ἀπνεὲς τελέθεις, ποταμὸς παλίνορσος ἀπέστη.
ἅπτεο σοῦ βασιλῆος· νῦν ἐπέοικε πάντα
μορφῆς ἀνδρομένης τελέθειν, καὶ ὕστατα ἔμπαλιν αὐτὸς,
αἵμασιν αὐτοχύτοις παλάμαισιν ἐμαῖς σε καθήρω.

Χάζεό μοι βασιλεῦ, καὶ ἄπνοα πέφρικε ῥεῖθρα·
ἅψομαι καὶ οὐρανίων ἁγνοτέρης κορυφῆς.
χάζεο σου βασιλῆος, καὶ σθένος ὕστατα δείξω·
νῦν δὲ ὅλην ἐφετμὴν ἀνδρομένην τελέθω.

Γυμνούμενος μὲν γυμνὸν ἐνδύεις, Λόγε·
κάραν δὲ βάπτων ἐξανιστᾷς με πλάνης·
φαιδρύνεται μὲν ὠκεανὸς φωσφόρος[c],
Ἰορδάνης δεσπότῃ λελουμένος[d]
ὡς φαιδρὰ μᾶλλον καὶ τὰ ῥεῖθρα δεικνύει.
καὶ κάλλος ἐντίθησιν, οὐ γὰρ λαμβάνει·
κάλλους πατὴρ πέφυκε, βλύζει φῶς ὅλως.

Εἰς τὸν Μαίανδρον ποταμόν.

Τὸ τῆς δίκης πῦρ ὧδε, μηδὲν διστάσῃς,
ὁ Κωκυτὸς Μέανδρος· ἀλλ' ἀπεσφάλην,
οὐαὶ γὰρ ἀνδρῶν ἐστιν, αἴανδρον λέγω.

Εἰ τυγχάνει γῆς χῶρος ἐξῃρημένος,
ὅπου γέεννα καὶ τόποι κατακρίτων,
ἐκεῖνος οὗτος· ἀλλὰ Πυριφλεγέθων
ζητεῖ τίς οὗτος, οὗτος ἐγγύθεν ῥέων
ὁ καυστικὸς Κάϋστρος· ὃς δ' ἀϊασμάτων
ἀνδρῶν ὅλος πέφυκεν, αἴανδρον λέγω.
Κωκυτὸς ἄλλος τῶν πόνων ἐπάξιος.

Ἐξομολόγησις.

Οἴμοι καὶ πάλιν ἤλιτον, ὦ μέδον, ἤλιτον οἷα
καὶ λῃστοῦ μείζω καὶ Μανασσῆ πλείω.
χείρω Δαυίδου, καὶ σώφρονος ὕστατα πόρνης,
οὐδείς μου στέφανον λήψεται ἀφροσύνης.
οὔρεα καὶ ποταμοὶ καὶ δένδρεα, ὄρνεα, πέτραι·
οὐρανὲ καὶ ἄστρα κλαύσατ' Ἰωάννην.
αἰθὴρ, ἀὴρ, ἡ δὲ θάλαττα καὶ ἥλιε, μήνη,
ἄπνοα καὶ ζῶα κλαύσατ' Ἰωάννην.

c Leg. φωσφόρῳ. d An λελουμένῳ?

ἄγγελοι αἰγλήεντες, ἀειδέες, ἄλλα τε φῶτα
οὐρανίης στρατιῆς, κλαύσατ' Ἰωάννην.
οὕνεκεν ἐξαπάφητο, καὶ ἤλιτε ὅσσα τις ἄλλος
οὐδέ τις εὖτ' ἐθέμην συνθήκας, εὖτ' ἐτελέσθην
ῥήμασιν οἰοκίων [e], μυστιπόλων θυσίαις.
εὖτ' ἐδάην μυστήρια φρικτὰ θεοῦ καὶ ἄντην
ἔδρακον οὐκ ἀπάτης φάσματα δαιμονίων.
μητρὸς ἀπειρογάμου πολυφροσύνας πολυχάρτους,
ἐλπίδας ἡμερίους, ἐλπίδας ἀθανάτους.
εὖ τέ με πολλῶν πολλοῖς δάκρυσί τε στοναχαῖς τε
ἐξεκάθηρε παθῶν, εὖτ' ἐφάγη [f] τί μικρὸν
εἰκὼν ἀθανάτη θεοείκελος, ὥσπερ ἔσοπτρον
ἄρτι καθαιρόμενον ἀργαλέου πάχεος·
ἤριπον ὡς ὅτέ τις δρῦς, ἤριπον ἢ ἀχερωΐς·
πνεύμασιν ἀργαλέοις, ἔργμασιν οὐχ ὁσίοις.
οὐ μὲν πάμπαν ἐπὶ χθόνα κέκλιμαι, οὐδέ τι ῥίζας
ἐξέταμε πάσας ἀντιπάλοιο σάλος.
ἔμπης δ' ἐκλίνθην, καὶ ἔνευσα μικρὸν τὶ πρὸς οὖδας,
ἀμφοτέρως κραδίη συχνὰ κραδαινομένη.
πολλὰ πάθον καὶ ἄεθλα παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
ὁπποτέρῳ δώσεις, ἀθλοθέτα, τρομέω·
ἢ χοῒ τῷδε καὶ εἰκόνι πείρατα θείης, [νίκης]
ἢ σκολιῷ Βελίαρ ψῆφον ἀρειοτέρην.
εἰ μὴ σὴν ὑπέρεσχες, ὑπέρτατε, χεῖρα κραταιὴν,
ἀμπλακίης πτέρναν ἔφθασα θυμολέτιν.
ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἀπ' ἀργαλέων μελεδωνῶν,
βορβόρου ἐξερύσας πρήξιος ἐξ ἀτόπου,
οὐρανόθεν δ' ἄρ ὑπερράγη ἐκ σέο ἄσπετος αἰθὴρ,
ἐκ μεσάντης νυκτὸς ἠδυμόροιο νόου.
ἀλλ' ἄνα παμμέδεον, πανίλαε, πάντα σὸν οἶκτον
εἴς με κένου γλυκεροῦ στήθεος· οἶδα τίς εἶ.
ῥεύμασι σῶν χαρίτων καὶ λύμματα πάντα καθαίρεις,
καὶ φάος ἐνδιδύεις ἠελίοιο πλέον.
σὴν δόξαν λαλέειν ἐμὰ χείλεα οὔποτε παύσει,

e Leg. οἰοβίων. f Fors. leg. ἐφάνη.

οὐδὲ λίθος κρύψει ταῦτα χαρασσόμενα·
καὶ γενεαῖς αἶνον μετέπειτα νέον καταλείψω,
σῶν μέγεθος σπλάγχνων σῆς τ᾽ ἀγανοφροσύνης.

Οὐρανίων στρατιῶν ἐρικυδέα τάγματα πάντα,
πάντες ἀεθλοφόροι κέρτερον ἐμῆς κραδίης·
ἀχράντου τοκετοῖο Θεοῦ μεγάλου ὑποφῆται,
δεσποτικῶν ὀπαδῶν δωδεκὰς εὐρυβόων·
μυστιπόλων χορὸς, ἱερέων πολυήρατα φῦλα,
οἰοβίων τε γένος, ἀντιπάλων κακίης·
οὓς περὶ κῆρι φίλησα, καὶ ἔνδον ἔκρυψα ψυχῆς,
νῦν μου λισσομένου, νῦν ἀΐοιτε ταχύ.
λίσσομ᾽ ὑπὲρ Τριάδος, καὶ λίσσομαι ὑμέας αὖτις,
λίσσομ᾽ ὑπὲρ πάσης ἐλπίδος ἡμετέρης.
πικρὸν ἀναστενάω, τετρυμμένα γούνατα κάμπτω,
δάκρυα θερμὰ χέω, σπενδῶν καὶ κραδίην.
ναὶ, πάρστητε βοηθόοι, ἀσπὶς ἐμὴ, κράτος, ἐλπὶς,
δεσπότιν ἡμετέρην εὐμενέτιν τελέσαι,
μητέρα παρθένον, οἰοτόκειαν, παμβασίλειαν,
νύμφην ἄζυγέα, ἁγνοτάτην ζυγίην.
λίσσομ᾽ ὑπὲρ Τριάδος, καὶ λίσσομαι ὑμέας αὖτις
ἡνίοχον ζώων [e] εὔστροφον ἡμετέρης,
ψηφοθέτιν βίου πολυπαίγμονος, ὁλκάδα πάσας
ἐλπίδας ἀγομένην, οὐρανίων, χθονίων.
ναὶ λίσσοισθε, καὶ ἀργαλέων μελεδωνῶν
καὶ παθέων σκεδάσαι οἶδμ᾽ ἐπανιστάμενον·
τοῦδε βίου στροφάλιγγας, ἀεικελίοισιν ἐπ᾽ ἔργοις,
φόρτον ἐμῶν ὕβρεων σώματος ἀργαλέων.
ὤλετο μέν μοι καὶ φάος, ὤλετο καὶ μένος ἐσθλόν·
ὤλετο δ᾽ ἡλικίη θάρσος ἐμῆς κραδίης.
δεξιὸν ὤλετο κάρτος, ἀπέτμαγε νεῦρα σίδηρος
σιαγόνας, κεφαλὴν, πάντα λάβε πόλεμος,
οὐδέ τι μοι περίκειται, οὐ χάριν οὐ λόγον εὗρον.
κοίρανος οὐ δυνατὸς ᾔνεσεν οὐδὲ πόλις,

[e] Leg. vid. ζωῆς.

ὧν ὕπερ ἐξεκένουν ὕδωρ ἅτε πολλάκις αἷμα·
ἀλλὰ Τριάς μου σάου, δεσπότις ἡμετέρη.
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
ὅσσον ὀνειδείων ἐχθροτάτων ἐπέων.
ποῦ θεὸς ἔστι σός; εἶπέ τις, ἔστραφεν ὄψις, ἀλιτρέ.
ἄλλος δ' ἀφροσύνην εἶπε καὶ οὐ κακίην,
εὐκραδίαν δ' αὖ θέρισεν ἐμὴν, μανίην ὀνομάσας.
ὅσας δ' ἀφρόνως ἐτάγη φησὶν ἐν ὁπλομάχοις.
πᾶς δ' ἐπικερτομέει, καὶ ἔτραπεν εἰς ὕβριν αἶνος·
καὶ φθόνος οὐ δοκέει, ὢ πάθος, ἀλλ' ἔλεος.
ἄλλος ἐπεσβολίῃσι βάλε θρασυκάρδιον ἄνδρα,
νείκεσι δ' αἰχμητὴν πάντα καὶ ἐθνολέτην.
ἄλλος ἐδογμάτισε σοφίην ἀνάεθλον δειλὴν,
ἀπτόλεμον τελέθειν εἶπε δέον σοφίην.
βουλάς τ' ἐξάρχειν ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσειν [f],
οὐ δυνατὸν τελέθειν ἄνδρας ἀριπρεπέας.
ἠνορέην σοφίης δ' ἀπέκερσε, καὶ ἄφρονι μούνῃ
ἀγνοίῃ δῶκε κῦδος ἅπαν ἀέθλων.
Δαυΐδην δ' ἀθέρισε προήγορον οὐρανοφοίτην,
πατρόθεον σοφίης πρῶτα καὶ εὐκραδίης.
Μωσέα τὸν μέγαν οὐ λάβεν εἰς τύπον ἄρκιον οὐδεὶς,
ἡγεμόνα στρατιῆς, ἡγεμόνα σοφίης.
τεσσαράκοντα ἔτη μόχθησε, καὶ ὕστερον οὕτως
ἡνία λάβε λαοῦ καὶ ἄγεν εὐσυνέτως.
ἐσθλὸς ἔην Θεόδωρος, ἀεθλοφόρων ὄχ' ἄριστος,
ῥητορικῇ δ' ἐκράτει καὶ πολέμῳ κρατέων.
Θετταλίης πρόμος αἰχμητὴς Δημήτριος ἄλλος·
ἀλλὰ μέγας Τριάδος σύμμαχος ἐκ στομάτων.
τῆς θύραθεν σοφίης πολυΐδμονας ἄνδρας ἐάσω,
ῥήτορα τ' ἡρώων δῆμον ἀριπρεπέα.
ἀμφότερον σοφίης ἐπιΐστορα πάντα καὶ ἁπάσης
καὶ κρατερῶν πολέμων τ' ἔργα διδασκομένων [g].
ἀλλ' ἐμοὶ ἔμπαλιν ταῦτα διαμπερὲς αἶσχος ἀνάπτει,

[f] κηρύσσειν Cod. [g] Sic.

καὶ κραταιῆς Ῥώμης πάτρια θεσμὰ λύω.
ἀλλὰ δίκαζε δίκαζε, φίλη Τριάς, ἢν δ' ἀδικοῦντα
καὶ σὺ λάβῃς, πρόσθες ἐλπίδα μακροτάτην.
ἐκ γενετῆς νεόκλαυστος ἀεὶ βάλον ὄμματα πρὸς σὲ,
οὐδὲ κόρας κλίνθην ἰσχὺν ἐπ' ἀλλοτρίην·
σὴν γενέτιν βοόωσαν ἐπ' ἤματι ἦμαρ ἑκάστῳ
αἴσχεα πόλλ' ἀπ' ἐμοῦ μακροτάτῳ βαλέειν.
πρόσθες ἀμετρήτου πελάγους τὸν ἔμφυτον οἶκτον,
ὃν πᾶσι προχέεις οἶκτον ἀπειρέσιον.
δεινὰ πέπονθα τύνιν, μόνος ἵλαος ἵλαος εἴης,
ἀντίπαλος τόσσων μοῦνος ἔφυς παθέων.
ὀρφανίην ἐλέαιρε, καὶ ὅτι με οὔποτε οὐδεὶς
μειλιχίοισι λόγοις ἔτραπεν ἐξ ἀνίης·
οὐ τοκέων με κατῴκτισεν· ἆ τάλας ἐς τόσον ἦλθον
σπλάγχνον ἀπηλεγέως δ' αἴον ἐκφιλίων.
συγγενέες δ' ἐπέμυξαν, ἀπηνήναντο δὲ πηοί·
τοὺς δὲ φίλους εὗρον χείρονας ἐχθροτάτων.
ἀλλὰ πατὴρ σὺ μόνος, σὺ δὲ μοῦνος πότνια μήτηρ,
ταῖς σαῖς δ' ἐξ ὀνύχων ἐλπίσιν ἐτρεφόμην·
ἰσχὺς ἐμὴ, λόγος, ἠνορέη, κράτος, ἥλιος, ὄμματα, ὀφρῦς,
ἀμφίστομός τε φύσις, πλοῦτος ἀπειρέσιος.
παρθένε παμβασίλεια τὴν φλόγα οἶδας ἀπείρων
ἄχρι καὶ οὐρανίων ἁπτομένη νεφέων·
ἐλπὶς ἀμαιμακέτη, ταλασίφρονα θήκατο μούνη
σή με, κόρη, πίστις, σὸς δ' ἐβίωσε πόθος.
ἐκ σοῦ δ' ἵλαος ἡ Τριὰς, ὡς ὅδ' ἐπήβολος εἴη
μῦθος ἀπὸ στομάτων οὔατα πρὸς Τριάδος·
σῶν πρὸ ποδῶν δ' ἐθέμην πάντων καὶ ἤλιθα πάσας,
ἐλπίδας ἀμφιδύμους αὖτις ἐρῶ τὰ πρῶτα.
σὺ βραχίων ἐμὸς, ὄμμα, φάος, νόος, ἄπλετος ἀλκὴ,
θαλπωρὴ βιότου, πνεῦμα, βίος τε λόγος·
μνῆστις ἀεὶ γλυκερὴ, λαλιὰ καὶ οὔασι τέρψις,
ἕρκος ἀεὶ τὸ πλέον ἀσπίδος ἀμφιβρότης.
παρθένε παμβασίλεια, καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω
σοὶ πίσυνος, καὶ πυρὸς ἵξομαι ἐκ μεσάτου.

Παρθένε καλλιτόκεια, λεχὼ δέ τε αὐτοτόκεια
θῆρας ἐπ' ἀνδροφόνους, ἄνδρας ἐπ' ἀλλοθρόους.
παρθένε σὺ[h] πίσυνος καὶ οὔρεα μακρὰ περήσω,
ἄτρομος ἐν νεφέλαις ἀετὸς ὡς πτερόεις.
παρθένε καὶ σοὶ πίσυνος καὶ ἔθνεα μυρία κόσμου
οὐδὲν ἀποπροφύγω, στήσομαι δ' εὐκραδίως.
παρθένε σοὶ πίσυνος καὶ ἄγρια φῦλα γιγάντων·
εἰς φόβον ἐμβαλέω, καὶ κρατεροὺς ὁπλίτας
οὐ τρομέω, σίδηρε, μάτην πτερόεντες ὀϊστοὶ
ἰοβολεῖτε χρόα στερρὸν ἀπ' εὐθυβόλων.
παρθένε καὶ σοὶ θάρσυνος ἐς φλόγα μέσσην
πηδήσας Βελίαρ στήσομαι ἀβλαβέως.
παρθένε σὲ τρομέοντες δαίμονες ἀγριόθυμοι
οὐτιδανὸν καμὲ οὐ τιθεάσι κάτω.
ναὶ πέσον, ἀλλὰ σύ μ' ὑψόθεν ἥρπασας, ἣν δ' ἔτι κεῖμαι,
ἀλλὰ δίδως χεῖρα οὐδὲ πατεῖσθ' ἀφίης.
παρθένε σὲ τρομέω, καὶ σοῖς ἐν γούνασι κεῖνται
πάντα τὲ τὰ φρίσσω, καὶ βίος ἀμφότερος,
αἶνος, ὄνειδος, ἀδοξίη, εὖχος, πλοῦτος, ὑγεία,
νοῦσος, ὕβρις, πενίη, μῆτις εἰ δ' ἀφροσύνη[i]
κάρτος, ἀναλκίη, θάρσος, δέος, αἶσχος ἐπ' ἄνθος
ἱσταμένων πάντα, πάντα τὲ λυομένων.
τί πλέον; ἔκ σεο καὶ Θεὸς, ὕψος ἐμὸν, πέρας ἔσχατον ἐσθλῶν,
τοῦτον ἔχω κέρδος, ἄν περ ἔχω σὲ κόρη.
τοὔνεκα καί σε πρὸ πάντων λίσσομαι ἄφθορε κούρη,
ἅπτομαι δ' οὐ καθαραῖς χείρεσι σῶν γονάτων·
χείλεσι τ' οὐχ ἁγνοῖσι, παναγνοτάτην σε κικλήσκω·
ὄνομα σὸν τρομέω καὶ τύπον εἰσορόων.
ἀλλὰ φίλους σοὺς αἴδεο, ἅζεο δ' αἵματα χύδην
ἀθλοφόρων ἱερῶν δάκρυα τ' ἐκ βλεφάρων·
ἄλλους τ' αἰδέσθητι χοροὺς μελανείμονας ἁγνοὺς
ἀγγελικῆς βιοτῆς εἰκόνα τὴν χθονίαν·
οἵ σε περιστάντες παναπείρονες ἄλλοθεν ἄλλος,

[h] Leg. σοί.

[i] Fort. μῆνις ἴδ' ἀφρ.

δάκρυα θερμὰ χέουσα ἡμετέραις[i] τύχαις.
ἔξοχα δ' εὐγενέτην γενέτην ἐμὸν ἅζεο κούρη[k]
πατρικῶν[l] λαγόνων δεύτερος ὅς μ' ἔτεκε·
δοῦρας ἐμὸν Θεόδωρον, λόγχην, ἀσπίδα, τόξον
καὶ κόρυθα βριαρὴν καὶ ξίφος ἀμφίκοπον,
καὶ λόγον αὐτόχυτον νιφάδος πλέον ἔμφλογα ῥεῖθρα,
καὶ στόμα καὶ χεῖρα καὶ θράσος ἐν πολέμοις·
ὕδασι βαπτιστὴν, βαπτιστόν θ' αἵμασιν ἁγνοῖς
οὗ κλῆσιν φορέω, ἃ τάλας ὡς ῥυπόω.
οὐρανίων τε πρόμους, περιηγέα, ἔμφλογα κύκλα,
ταῦτα κόρη θεμένη, θὲς θρόνον ἀμφὶ δίκῃ.
σπλάγχνα τ' ἐοικότα σοῦ παιδὸς πολύολβα κυκλίσκω.
ταῦτα λύει με κόρη, τοῖσδε δίδου τὸ κράτος.
ἤλιτον ἐκ γενετῆς, ὅσσα ψάμμαθός τε κόνις τε,
σοὺς δ' ἔφθειρα νόμους ἄφθορε, οὐδὲ λόγους
σοὺς προπάροιθεν ἐμῶν ἐθέμην παθέων· ἰδέ τ' ὅρκους
συνθεσίας τ' ἀπλέτους εἰς ἀνέμους ἐθέμην.
σῶν ξενίων μυρίων δ' ἔτυχον, καὶ ἔδρακον οἷα.
οὐδ' ἀπαμειβόμενος ὕβριας ἀντιπάλων.

Εἰς τὸν ἅγιον Ῥωμανὸν τὸν μελῳδόν.

Ὁ συγχορευτὴς οὐρανοῦ τῶν ἀγγέλων,
καὶ γῆθεν ᾄδει τὰς ἐκεῖ μελῳδίας.

Εἰς ἔλαφον διωκομένην καὶ καταφυγοῦσαν πρὸς θάλασσαν, καὶ ὑπὸ σαγηνευτῶν κρατηθεῖσαν.

Ἦ μ' ἔτεκε φύγον, εἰς ἅλα δ' ἔδραμον· ἦ ῥα ματαία
κρέσσονα μητρὸς ἔχειν μητρυὰν ἐλπομένη.
κτείνει δ' ἰχθυβόλος, φεῦ αἴσχεος· οὐδὲ κυνηγὸς,
οὐδὲ δρομάς με κύων, ἀλλὰ λίνον κατέχει.
οὐδ' ἀδίκως ἐδίκασε δίκη. τί γὰρ ἔλλιπον αἶαν
τὴν φιλίην, μούνων ἕνεκα θηροφόνων;

[i] Leg. χέουσ' ἡμετέρασι. [k] κούρην Cod. [l] Leg. πατρικίων.

Εἰς τὸ πρὸς τὴν ὁρμωτόν.

Τῆς ὁρμωτοῦ τὸ κάλλος ἐξησκημένος
χρυσοῦς τις ὅρμος ὥσπερ αὐγάζει χθόνα.

Εἰς τὸν Θεολόγον.

Ἡ γνῶσις ὄντων, Γρηγόριος νῦν βλέπων.

Οἱ μὲν πάλαι θύουσιν ἄρνας καὶ βόας,
ἐγὼ δὲ Χριστῷ τῷ Λόγῳ θύσω λόγον·
τῷ νῷ τε τὸν νοῦν, πνεῦμα πνεύματι, τρία.

Εἰς τοὺς διαβάλλοντας.

Πέρσης ὁ Κῦρος, Μακεδὼν Ἀλέξανδρος,
Αὔσων ὁ Καῖσαρ, ἀλλὰ τῶν σοφῶν φίλοι,
σοφοὶ δὲ μᾶλλον ἔμπλεοι παιδευμάτων.
νῦν δὸ'
τὴν γνῶσιν ἐγκαλοῦσι, φεῦ πικρᾶς τύχης.

Ἄκουε ταῦτα γῆ θάλασσα καὶ πόλος,
ψυχαὶ σοφῶν τε καὶ στρατηγῶν τῶν πάλαι·
Ἰσοκράτης ὥρισε ῥώμην καὶ φρένας·
Θουκυδίδης ἔμιξεν ὅπλα καὶ λόγους·
ῥήτωρ στρατηγὸς καὶ Περικλῆς καὶ Κίμων
Ἀλκιβιάδης καὶ Θεμιστοκλῆς μέγας·
ἄμφω τέλειοι [m], Φωκίων κρηπὶς λόγων.
Ἕλληνες ἄλλοι μυρίοι Ῥώμης πρόμοι.
ἔφησε πρώτην τακτικὴν μαθημάτων
Πλάτων ὁ κλεινὸς, Σωκράτης τολμητίας
εἶχε τὰ πρῶτα τῶν ἀριστέων γέρα.
ἥρωες ἄρδην πάντες ἐξησκημένοι
Νέστωρ, Ὀδυσσεὺς, ἀλλ' Ἀχιλλεὺς καὶ πλέον
δεινὸς θεωρεῖν τῶν ὅλων καὶ τὰς φύσεις,

[m] τέλειος Cod.

κίνησιν ἄστρων καὶ φθορὰν διὰ ἔρος [n],
καὶ ῥυθμικῆς ἔμπειρος εὐαρμοστίας,
ἰατρικός τε, καὶ μαθητὴς κενταύρου.
ἀλλ' οἱ σοφοὶ νῦν, πλὴν ἐγὼ μωροὺς λέγω,
τὴν γνῶσιν εἶπον ἐμποδὼν τῆς ἀνδρίας.

Οὐ συλλογισμοὶ καὶ στρατοῦ διαιρέσεις
εἴπω τὸ μεῖζον, οὐδὲ κίνδυνοι τόσοι,
οὐκ ὄψις ἡ γέμουσα πολλῶν τραυμάτων·
οὐ χεὶρ ἀριστεύουσα καὶ κεκομμένη.
ἔστω τις εὐστόλιστος, ηὐθετισμένος·
κόμην τὰ πολλὰ συντιθεὶς εὐσχημόνως,
ὀφρῦς ἐπαίρων, καὶ φυσῶν στῆθος μέγα,
καὶ σκηνοποιῶν ἐθνικῶς πως τὴν κάραν·
πράττων ἃ μὴ δεῖ, καὶ λαλῶν ὡς θηρίον·
θηρσὶ λαγωὸς, τοῖς δὲ θρέμμασι λύκος·
πολλὴν νοσῶν ἄγνοιαν, εὔγλωττος, λάλος,
ἄτακτος, ἅρπαξ, ἀλλοεθνὴς πολλάκις,
ἀρρητοποιὸς, τοῦ βίου παντὸς λύμη.
οὗτος τὰ πρῶτα τῶν ἀριστέων ἔχει·
οὗτος στρατηγὸς, ὀξὺς, εὐφυὴς, πρόμος,
σύμβουλος εὐθὺς ἡδὺς ἐν συνουσίαις·
ἄρχων στρατηγῶν, πρῶτος ἐν βασιλείοις.
ἡ δ' ἀρετὴ καὶ γνῶσις ἐν ταῖς γωνίαις
στυγναὶ κάθηνται καὶ παρημελημέναι
θρηνοῦσι πικρῶς οὐχ ἑαυτὰς τῆς τύχης·
φύσει γὰρ αὗται τίμιαι καὶ τοῖς ξένοις,
θρηνοῦσι δ' αὐτὴν τὴν βασίλειον πόλιν·
καὶ σκῆπτρα Ῥώμης καὶ τὰ Ῥωμαίων καλὰ,
ῥυέντα πρὸς χοῦν ἔργα, καὶ σεμνὰς πόλεις
τοῖς ἔθνεσι φεῦ ἐκτόπως πατουμένας·
καὶ δόξαν ἀνθήσασαν ἐν πολλοῖς χρόνοις,
καὶ τοῦ στρατηγοῦ τὰ νεῦρα συγκεκομμένα.
γελῶσι δ' αὐτοὺς καὶ σοφοὺς ὑποξύλους

[n] Leg. φορὰν δι' ἀέρος.

καὶ τοὺς τεθέντας τῶν νέων σοφῶν δόμους [o].
δειλός τις ἔστω πᾶς σοφὸς, κἂν μὴ θέλῃ,
λαγῶ βίον ζῶν, γλῶττα καὶ γαστὴρ μόνον.
πράκτωρ, ὑπουργὸς καὶ ποριστὴς χρημάτων·
τῆς ἀνδρίας μὲν ἐν λόγοις ἐπαινέτης,
καὶ τῆς παλαιᾶς ἀρετῆς μεμνημένος·
ἔργοις δὲ ταύτης τὴν ἐναντίαν τρέχων·
κἂν εἰ σοφῶν τις ἄλλος ἀνδρίαν λάβοι·
θεοῦ γὰρ αὐτὸ δῶρον οἶδα καὶ μόνον,
ἔκτακτος οὗτος, καὶ σοφῶν λύων νόμους.
φεῦ τῆς ἀγνοίας, φεῦ φθόνου, φεῦ τῶν δύο.
υἱοὶ βροτῶν μαίνοισθε μέχρι καὶ τίνος·
ἢ τῶν καλῶν γὰρ ἀνδρίαν οὐ γραπτέον,
ἢ μὴ μετεῖναι τῶν καλῶν ἐατέον.
σοφοῖς σοφὸν δὲ καὶ τὸ βούλεσθαι τόδε,
τῆς δ' ἀρετῆς πόρρωθι κεῖσθαι τὰς φρένας·
τὴν δ' αὖ τελείαν ἀρετὴν ἐγὼ λέγω,
εὐανδρίαν, φρόνησιν, ἡδονῶν κράτος.
ἡ δ' ἰσότης τί, κρᾶσις ἀρετῶν ἴση·
ὅπερ δίκαιον ἐστὶ καὶ καλεῖται τοῖς πάλαι.
μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός·
οὐδ' ἔσχεν οἷς περ καὶ σοφὸς γνωρίζεται.
εἰ συλλαβεῖν δὲ μὴ σθένεις τόλμαν λόγῳ,
τί τοῖς ἔχουσι καὶ φθονεῖς ἀνενδότως;
τί καὶ στερεῖς ἄνθρωπε, γνῶσιν ἰσχύος;
τί τοῖς ἀγνώστοις ἐγχειρίζεις ἡνίας;
τί βρῶμα ποιεῖς τὰς πόλεις τοῖς βαρβάροις;
τί νεῦρα τέμνεις τοῦ στρατοῦ τεθραμμένα,
πολλαῖς παλαιοῦ καὶ καλαῖς στρατηγίαις,
εὑρήμασί τε καὶ σοφῶν τεχνουργίαις;
Εὐριπίδου πῶς τῶν στρατηγῶν τὴν κρίσιν
σοφὸς δοκῶν, ἄνθρωπε, νῦν παρατρέχεις
θάρσει προκρίνας τῶν φρενῶν εὐβουλίαν;

[o] Prius erat νόμους.

ἓν γὰρ οὐδὲν θάτερον λελειμμένον.
τί καὶ καλοῦσι τὴν Ἀθηνᾶν Παλλάδα;
τί δ' οὐκ Ἀπόλλων μουσικὸς καὶ τοξότης;
τί δ' ἦν Ἀχιλλεύς; πρῶτος οὐ θεωρίᾳ,
καὶ μουσικός τις ἦδεν ἀνδρῶν τὰ κλέα;
ἰατρικὸς δ' οὔ, καὶ μαθητὴς κενταύρου;
τί δ' ἦν Ὀδυσσεύς; οὐ λόγοις σοφοῖς ῥέων,
τὸ σύντονον δὲ τίς κατώρθωσε πλέον;
ἐῶ Πύλιον τοῦ μέλιτος ἡδίω,
καὶ τὴν Ἀτρείδου συντετμημένην φύσιν
ἥρως ἄρδην ἔνθεν ὠνομασμένους·
εἴροντας εὖτε καὶ λέγοντας ἐντέχνως·
ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτης σοφώτερος·
ἔστη δ' ἐπ' αὐτὴν πολλάκις τὴν ἀσπίδα·
καὶ πρῶτος ἦρε τῶν ἀριστέων γέρα·
Πλάτων ἀθλητής, καὶ μαχητὴς Αἰσχύλος.
ὁ δ' οὖν στρατηγῶν πρῶτος οὐ καὶ ῥητόρων[p];
σοφῶν δὲ μᾶλλον, ὃς λύει χρησμοὺς μόνους,
βουλαῖς δὲ νικᾷ καὶ μάχαις τὴν γῆν ὅλην·
πείθει τε νικᾷν μὴ θέλοντας τοὺς φίλους·
κρατεῖ δὲ Περσῶν δημιουργῶν ἐκτόπως,
γῆς καὶ θαλάττης, πᾶν ἔθνος, πᾶσαν πόλιν
ψυχῆς τε τόλμην καὶ φρενῶν εὐλαβίᾳ
κάτω τίθησι, καὶ παρ' ἐχθρῶν τυγχάνει
αἰδοῦς ὁ κλεινὸς, θάπτεται δὲ καρδίαις.
καὶ θαῦμα, πῶς ἓν σῶμα καὶ ψυχὴ μία
κρείττων ἐδείχθη τῆς ὅλης οἰκουμένης,
θάρσει τε πολλῷ καὶ φρονήσει καὶ μάχῃ.
τί καὶ Περικλῆς Ἀλκιβιάδης καὶ Κίμων,
οἱ τῶν Ἀθηνῶν εὐπαγεῖς χρυσοῖ στύλοι·
οἱ τῶν λόγων ἄρχοντες, οἱ ῥήτρας πρόμοι,
οἱ τὴν φύσιν βλέποντες· οἱ γεωμέτραι
ἤστραπτον ἔργοις καὶ λόγοις τὴν Ἑλλάδα,

[p] In marg. Θεμιστοκλῆς.

ἵπποις κατ' αὐτὸ, ναυσὶ, πεζοῖς ἐκράτουν;
δόξης, τροπαίων, ἀρετῆς, σοφισμάτων,
πᾶσαν θάλατταν, πᾶσαν ἐπλήρουν χθόνα
Ἕλληνες οὗτοι· πλὴν Θεοῦ πάντως χάρις
ἦν καὶ τὰ τούτων, οὗ φρόνησις, οὗ λόγος,
παρ' οὗ περ ἔσχον καὶ τὰ τῆς εὐανδρίας.
σὺ δ' ὦ Μακεδὼν, πῶς σοφὸς κριθῇς ἔτι
ὢν καὶ μαχητής; πῶς φθονεῖς δὲ τῆς τέχνης
ἅπασιν ἄλλοις; πῶς μόνος θέλεις ἔχειν
Ἀριστοτέλους τοὺς σοφοὺς λαβυρίνθους;
μόναρχε πρῶτε, Καῖσαρ, ἀρκεῖ σοι μόνον
λέγειν τε δεινῶς, ἀντικάτωνας γράφειν,
βίβλοις συνεῖναι, τὴν φύσιν ζητεῖν ὅλων;
τί καὶ στρατηγεῖς καὶ βιάζῃ πᾶν ἔθνος,
καὶ τὰς ἀπείρους ἐν βραχεῖ πόλεις ἔχεις,
ὅρους δὲ πήσσεις [q] ἐν Γαδείροις Αὐσόνων;
ἢ τοὺς ἀπίστους τοὺς δὲ πιστοὺς οὐ δέον
θάλλειν καλοῖς ἅπασιν ἔργοις καὶ λόγοις;
ἀλλ' ἐλθὲ, πῶς ἔκρινε καὶ Θεὸς, λέγε,
τίνα στρατηγὸν τῆς ἑαυτοῦ δεικνύει
μοίρας κραταιᾶς καὶ στρατοῦ ποθουμένου;
οὐ τὸν γραφέντα τοῖς λόγοις μακρῷ χρόνῳ,
καὶ συλλαβόντα πᾶσαν εὐπαιδευσίαν;
Αἰγυπτίοις συνόντα Μωσῆν τὸν μέγαν
τὰ πρῶτα καὶ κάλλιστα τῶν μαθημάτων,
λόγους ἀριθμῶν, γραμμικὴν θεωρίαν,
ἄστρων πολήσεις, ῥυθμικῶν μελῶν ὅρους,
ὃ κρᾶσις ἐστὶ καὶ τέλος καλῶν ὅλων;
παλαιὰ ταῦτα, πᾶν καλὸν φασὶ πάλαι,
καὶ καινὸν οὐδὲν τῶν καλῶν καὶ τιμίων·
ζηλοῦν δὲ ταῦτα μὴ καλὸν, καὶ τίς λόγος
οὐδὲ γράφειν ἔξεστι λοιπὸν ὡς πάλαι
οὐδὲν λόγοις ἄριστον ὡς πρὶν τυγχάνειν,
οὐδ' ἐν μάχαις βέλτιστον. ἔρρευσαν τέχναι·

[q] πήσσαις Cod.

πάλαι γὰρ ἦσαν τοῖς βροτοῖς εὑρημέναι.
τὸ σωφρονεῖν πᾶν ἐκλέλοιπε τὸν βίον.
τὴν ἀρετὴν δίωκε πᾶσαν, ἣ πάλαι
φανεῖσα πολλοὺς ἦρεν εἰς ὕψος μέγα,
ἀφεῖσα τούτους ἀρχικοὺς ὥσπερ τύπους.
πρὸς οὓς βλέπων τίς, κάλλος εἰ θέλοι βίου,
ἐκεῖθεν ἕλκει, κἂν τὰ δεύτερα γράφῃ.
σὺ δὲ προφῆτα καὶ βασιλεῦ πῶς πλέον
αὐχεῖς ἁπάντων γνῶσιν; οὐκ ἀριστέων
ἔχεις τὰ πρῶτα; πῶς σοφίζῃ τοὺς νόμους,
εἴπερ τίς ἄλλος τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς λόγους,
ζητεῖς, ἐρευνᾷς; τῶν δὲ τῶν ὁρωμένων
στρέφεις δὲ πολλὰς ἐν φρεσὶ θεωρίας;
κινεῖς δὲ γλῶσσαν νυκτὸς, ἡμέρας ὅλης,
θείοις ἐπ' ἔργοις; μουσικὸς δὲ τυγχάνεις,
καὶ ῥυθμικὴν ἔδειξας εὐαρμοστίαν,
λόγοις δ' ἐφευρεῖν καὶ βάθη κεκρυμμένα;
Θεοῦ τε πολλὰ καὶ Θεοῦ τῶν κτισμάτων;
πῶς συντιθεῖς δὲ καὶ μέλιτος κηρίον
τρόπον μελίσσης τὴν σοφωτάτην βίβλον
ἐξ ἧς ἅπασα γνῶσις, ὡς πηγῆς [q] βρύει;
Θεοῦ Χερουβὶμ, ἀγγέλων [r], ἀρχαγγέλων,
νόων ἁπάντων, τῶν δὲ τῶν ὁρωμένων
τρόπων, τροπαίων, ἀρετῆς, ἁμαρτίας
τύχης, νοὸς, ζωῆς τε καὶ θνητῶν τέλους,
φωτὸς σκότους τε δαιμόνων, παθημάτων,
καινῆς τε πρὸς γῆν κράσεως τοῦ δεσπότου,
καὶ σῆς ἀχράντου μητροπαρθένου κόρης,
ἄρρητα ταῦτα καὶ λόγων ἀνώτερα;
ἀλλ' ἁρπαγαὶ νῦν τοῖς στρατηγοῖς καὶ μέθαι,
ὧν οὐ μετεῖναι τοῖς καλοῖς φήσεις δέον.
τί ταῦτα πρὸς τὸ πρᾶγμα; χωρὶς οἱ λόγοι.
ἄλλο στρατηγὸς, ἄλλο δὲ στρατηγία.

[q] Corrector πηγή. [r] Erat ἀργέλων.

κακός τις οὗτος· ἥδ' ἀρίστη τῇ φύσει.
ἰατρικὴ σώτειρα· πολλάκις δ' ἔφυ
φονεὺς ἰατρὸς, μὴ κακίζῃς τὴν τέχνην.
οὐ πράγματος πῶς, τῶν προσώπων δ' ἡ βλάβη.
ἔβλαψε ῥήτωρ πολλάκις τις τοὺς νόμους,
μὴ καὶ κακίζῃς δεινότητα τῶν λόγων.
ἄλλως τε τοὺς κακοὺς μὲν ὡς κακὸς σύνοι.
ἐγὼ δ' ἀριθμῶ τοὺς καλοὺς οὓς καὶ μόνους
οἶδα στρατηγοὺς ὡς ἔχοντας τὴν τέχνην·
καὶ μουσικοὺς γὰρ καὶ κρατοῦντας τὴν λύραν,
τοὺς εὖ δὲ ταύτην εἰδότας κροῦσαι μόνον,
καὶ τοὺς διδόντας τὸν λόγον τῶν κρουμάτων,
καὶ μὴ φέρωσι χερσὶν οὗτοι τὴν λύραν.
ὡς ἱππικός δε, γραμμικοὺς πᾶσαν τέχνην,
ἀγαλματουργοὺς, τέκτονας, λιθοξόους,
ἕκαστον, οὗ περ ἔσχε τὴν γνῶσιν μόνον.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσε μάτην.
μᾶλλον δ' ἐκεῖνος εὐλογώτατος λόγος,
ὡς αὐτός ἐστι δεικνύων ὁ σὸς λόγος,
μὴ συμφερόντως τοῖς ξένοις παιδεύσεως
ἔχειν ἐθνῶν τε καὶ στρατοῦ τὰς ἡνίας.
εἰ γὰρ κρατούντων τῶνδε, πᾶν δεινὸν κρατεῖ,
μέθη, τυραννὶς, ἁρπαγαὶ, σφαγαὶ, βίαι,
ἧτται, σφαγαὶ, κάθειρξις, αἰχμαλωσίαι·
δῆλον, κρατούντων τοῖσδε τῶν ἐναντίων,
ἄρξει καλὸν πᾶν, ἐγκράτεια, χρηστότης,
εὐανδρία, φρόνησις, ἀλκὴ πρὸς πόνους,
τέχναι κατ' ἐχθρῶν, τάξεων εὐταξίαι,
νίκαι, τρόπαια, δόξα, Ῥωμαίων κράτος·
Θεοῦ πρὸ πάντων εὐμένεια τοῖς ὅλοις,
ὃς καὶ σφραγίς μοι τῶνδε τῶν ψελλισμάτων
ἔστω. τὰ δ' ἄλλα τοῖς σοφισταῖς μελλέτω.

Ὡς ἔκ τινος κόρην αἰτησαμένου ὕδωρ, καὶ ἐρασθέντος αὐτῆς.

Ὦ πικρὸν ὕδωρ, δὶς πιὼν καὶ πολλάκις,
ἄπαυστα διψῶ. ποῖον ὕδωρ τοῦτό γε,
ὃ πῦρ ἀνάπτει καὶ φλέγει τὴν καρδίαν;
δαλὸς κέκρυπτο τῶν ἐρώτων, ὦ τάλας·
τί καὶ δράσω νῦν; ἀλλὰ τῶν σῶν χειλέων
πιεῖν κόρη δός· ἀλλὰ πόρρωθεν φλέγεις.
πῶς φλογμὸν οἴσω τοῦ πάθους προσεγγίσας;
ἓν εἶδον εὑρεῖν τῆσδε τῆς δίψης ἄκος·
ἔρως, ἔρωτι παύεται φλογωτέρῳ.
ἔρως ἔρωτα σβεννύει, μείζων, μέγαν.
σοῦ, Χριστέ μου, σοῦ δράσσομαι, σύ μοι δίδου
ὕδωρ τὸ σὸν ζῶν, τοῦτο παύσει τὴν φλόγα.

Εἰς τὸ ἔαρ.

Χριστὲ ἄναξ, ὃς ἔαρ θαλέθον πολυήρατον ἄρτι
ἐκ ζοφεροῦ χειμῶνος ἀπηύγασας ὥριον ἄνθος.
πάντα δ' ἀνῆκεν ὑπὸ χθονὸς οἷά τε τύμβου
δεύτερον ἐς φαέθοντα παλίμπνοος ἄρτι μολόντες·
πάντα δ' ἐκοσμήσαντο καὶ ἄνθετο κόσμον, ὁ κόσμος,
οὐρανὸς ἄστρα φεραυγέα, κάλλιμα ἄνθεα γαῖα,
ἄκρον δ' αἰθέρα, πάγκαλά τ' ὄρνεα ἄρτι φανέντα.
πορφυρέην δὲ θάλασσα γαλήνην, ἄλλα τε νηκτά·
νῦν μὲν χρυσόκυκλον ἀπήντυνεν ἥλιος ἅρμα,
αὐτὸς δ' ἀντολίηθεν ἐφ' ἑσπερίην μάλα νύσσην
ἵπταται ὑψηλὸς, φαιδρὸς, περιώσιος, ἡδὺς,
θερμὸς, βλαστοφόρος, ῥοδοδάκτυλος, εὔδρομος, ὀξύς·
νῦν δὲ καὶ ἄστρα ἀριπρεπέα καὶ εὔδρομα πάντα,
ῥεῖα δ' ἀρίζηλα καὶ εὔθετα πᾶσιν ἰδέσθαι.
πολλὰ δέ γ' ἐξεφάνη, καὶ ἄδηλα τὸ πρίν περ ἐόντα,
οὔνομα τ' εὐφραδὲς, ὁλκάσι, λύχνοις, ὁδίταις ἀγοί.
νῦν καὶ μήνη χρυσόκερως, ἅτε νύμφη παστοῦ[r]
νυμφίου ἐκπροϊεῖσα, καὶ ἔγκυα[s] φῶτα λαβοῦσα,

[r] Leg. πάστασι νύμφη.   [s] Leg. ἔγγια.

γαῦρος ἐπαντέλλει, πολλοῖς δ' ἑκάτερθε προπομποῖς
ἄστρασι κυδιάει, βόησε[t] δ' ἐφύπερθεν ἁμάξης,
στέλλετ' ἐς ὠκεανὸν, φιλέραστος, εὔχροος, ἁβρὰ,
οὐδὲ μέλαν σκιόεν νέφος αὐτὴν ἀμφιπεπηγὸς,
κάλλος ἀναλδύνει καὶ ἄγριον ἀμφικαλύπτει.
νῦν μὲν καὶ πολύοπτος ἀπερράγη ἄσπετος αἰθὴρ,
λευκοχίτων, κροκόπεπλος, εὔπνοος, ὄμμασιν αὐγή·
νῦν ζέφυροι πνείουσι κατ' ἄνθεα καὶ μύρον ἡδὺ
ἐξ ἀνέμων ῥισίν· εὖ μέγα καὶ λαλέουσι χάρμα.
ἤδη καὶ γαῖα χλοερὴν ἐστέψατο ποίην,
καὶ λαγόνων προέβη τόκος ὥριος, ἡδύς·
ἄρτι μὲν ἐκ καλύκων διδυμόχρονος[u] ἠΰτε κούρη
ἐξεφάνη θαλάμων ῥόδον, ὄμμασι τέρψις.
καί τε μύρον ῥισίον μαλακὴ δρόσος ἔπλετο χερσὶν,
ἄρτι δὲ καὶ κρίνον εἰκὼν φέρτερος οὐρανιώνων,
λευκοφόρων Σεραφὶμ, πτερύγων ἰσαρίθμιος χορὸς,
χρύσειας κεφαλὰς προὐβάλλετο οἷά τε ῥάβδους.
σκῆπτρον ἀνακτορίης μέσον ἀμφιέπον περικύκλον,
εὔθρονον, ἔμφλογον, ἐν τρισὶ γραμμαῖς ἔξοχον ἄλλων,
τριαδικὴν μορφὴν ὑπερούσιον οἷα προφαῖνον.
ἄρτι δὲ λευκόϊον θάλλει κυαναυγὲς, εὔπνοον ἴον,
πορφύρεός τ' ὑάκινθος, εὔχνοος οἷά τε μοίραξ[x],
εὐχαίτης κομάων καλὴν ἀνεδήσατο χαίτην·
καὶ μαλακὸς νάρκισσος ἀπὸ χθονὸς ἔδραμε τερπνὸς,
ἡδύχροός τε κρόκος χρυσάνθεος, ἥ δ' ἀνεμώνη·
πάντη δ' ἀμφιτέθηλε χάρις· δένδρεα καρήνοις
ὑψόσ' ἀναθρώσκει, χλοεροῖς τε μελίσσεται[y] φίλοις·
ἡδύ τι καὶ ψιθύρισμα καλὸν κελαρύσμασι κρήνης
μίγνυτ', ἐπὶ σκιεροῦ τάχα δ' ἄλσεος ὄρνις ἀείδων
ἀμφοτέροις κεράα τριτάτην πολυσχέα[z] μοῦσαν.
ἀλκυονὶς[a] δ' ἁλίοις ῥοθίοις ἐπιμίγνυσιν ᾠδὴν,
ἧκ' ἀναβαλλομένοις, προσπτυσσομένοις ποτὶ χέρσον.
χεύει καὶ χελιδὼν πολύμολπος ἀτειρέα φωνὴν,
ὀρθρινάδ' ἐν θαλάμοις προσφθέγγεται ἠΰτε κούρα.

[t] Fors. βορέης. [u] Leg. διδυμόχροος. [x] Leg. μείραξ. [y] Leg. vid. μελίσδεται φύλλοις. [z] Leg. πολυηχέα. [a] ἀλκιονὶς Cod.

πρόκνης ἡ μελίγηρυς ἀποσταλάει δ' ἅμα μολπῇ,
ποικίλα [a] τροπόωσα κατ' ἄλσεα οὔποτε λήγει·
κύκνος ἐπ' ὄχθαισι ποταμοῦ λυρογηθέα δειρὴν
ἀντείνας, ζεφύρῳ πτερὰ πλήσας, ἠΰτ' ἀοιδὸς
πνεύματος εὐκελαδᾶ λύραν, εὖ δέ τε δάκτυλα βάλλων,
καλὸν ἀποθλίβει μέλος ἀερόμολπον, ἐρατὸν [b]
αὐτὸς ἀοιδὸς ὁμοῦ τελέθων, αὐτὸς δέ τε αὐλός.
στηθομελεῖς δὲ τέττιγες ἐπ' ἀκρεμόνων μάλα πολλὴν
σύντονον εὐκελάδοις μαγάσι προχέουσιν ἀοιδήν.
ἄρνες δ' ἀμφιπερισκαίρουσι, συρίσδεται ἡδέα ποιμήν·
μῆλα μαλοῖς βεβρίθασιν, ἀγάλλεται αἰπόλος αἰξὶν,
βουκόλος εἰς σκιερὰν πλατάνιστον ἀπέδραθε, κρήνης
ἄγχι ἐπ' ἀργυρέης ψυχρὸν παραπαλμένον [c] ὕδωρ.
νῦν ναῦται πλόουσιν, ὁδοιπορέουσιν ὁδῖται·
οἱ μὲν ἐπ' ἀργυφόεντα, πορφυρόεντα θαλάσσης
νῶτα περιπλήσσοντες καὶ ἀμπετόωντες ἐπ' αὔρας,
ἱστία νηυσὶ πέτεσθαι, καὶ πάλιν κώπαις οἷά τε ποσὶν
εἰναλίην τέμνοντες ὁδὸν, καλὸν ἄστεος ὅρμον·
οἱ δὲ περιπνείοντας καὶ ἅμα ψύχοντας ἀήτας,
τέττιγας εὖ λαλέοντας, καὶ εὐστομέοντα πετήλοις
ὄρνεα, ποικιλόφωνα, καὶ ἡδέα νάματα κρηνῶν.
νῦν δὲ μαχητὴς εὔοπλος οἷά τις εὔχροος ἀστὴρ
λαμπρὸν παμφαίνει καὶ εὔχαρι ἅρματι ταίνει [d]
ἵπποις δ' ἀμφιπερισκαίρει, ξίφος οἷά τε θήγει
ἀγχέμαχον, κραδίη πνίει μένος, ἅλλεται ὀργῇ.
καὶ πῶς σεῖο μέλισσα λαθοίμην, σεῖό τε δώρων;
νῦν στρατὸς αὐτοκέλευστος ἐπ' ἄνθεα ἠΰτε κώμας
στέλλεται εὐφραδέως, ἀνά τ' ἔδραμεν ἄχθεα τερπνὰ
εὖ τε λάφυρα φέρων, καὶ ἡγεμόνος προπάροιθε
θῆκαν ἐπισταμένως, ἄλλοις δ' ἐπὶ ἄλλα τιθεῦσαι
πάνσοφα ἔργα πένοντα, κάλλεα μυρία κηροῦ,
ἡδέα δῶρα μέλιτος ἐπισφραγίσας ἐνὶ θήκαις,
πλοῦτον ἀπειρέσιον, βροτέης γενεῆς ἄκος, εἶδαρ,
εἶδαρ ἱμερτὸν, ἀκηράσιον, βασιλεύτατον ἄλλων.

[a] Leg. vid. ποικίλα τὲ προπ. [b] Leg. ἐραστόν. [c] Leg. παρεπαλμένον. [d] Leg. ἅρμα τιταίνει.

ἀλλά τί μοι τάδε Χριστὲ, ἄναξ Λόγε, φέρτερε μάθου
ὃς μεγάλοισι λόγοις νωμᾷς οἰήϊα κόσμου;
τίς γλυκεροῦ λόγος εἴαρος, ἢ λόγος εἰαροφύτων;
πάντα μὲν ἐκ νεκύων φαεσίμβροτον ἔδραμεν ἠὼ,
πάντα τέθηλε, γάννυνται, οὐρανὸς, ἥλιος, ἄστρα,
ὕδατα πλωτοῖς, γαῖα δὲ πεζοῖς, ὄρνισιν ἀὴρ,
πάντα δ' ἀνηβήσαντα τεαῖς ἐπέτρεψεν ἐφετμαῖς.
σὸς δὲ μόνος στενάων λάτρις, ἕλκεα μυρία πέσων[e]
ἔμπνοός εἰμι νέκυς, δεδμημένος ἄλγεσι πολλοῖς.
ὤλετο μέν μοι φάος, ὤλετο καὶ μένος ἐσθλὸν,
ὤλετο δ' ἀλκὴ σώματος, ὤλετο δ' εὔχαρις ἥβη,
μῦθος δ' ἐξαπόλωλε, μεμυκότα χείλη[f] σιγῇ.
κτήματα δ' ἐκφορέουσι διαρραιστῆρες ἀνάγκῃ,
ἄλλοθεν ἄλμενος ἄλλος ἑτοιμοτάτην ἐπὶ θήρην.
τίς δ' ἂν ἐπεσβολέοντας ἐνέγκοι, τόξα τε γλώσσης
αὐτονόμου κακίης πολυφάρμακα πάντοθεν ἰοὺς
ἀμφαδίους, κρυφίους, ὑπὸ νύκτα καὶ ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ;
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
ὅσσον ἑνὸς, τό με καὶ εἰν ὠμῷ γήραϊ θῆκε
ψυχὴν αἰνόμορον κλαίων, μάκαρ, αἰνὰ παθοῦσαν
ψυχὴν, ἣν ἅτε δένδρον ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίης,
δένδρεον ὑψιπέτηλον ἀκηρεσίῳ παρὰ πηγῇ
ἱστάμενον πάρος, οὐδὲ βίας ἀνέμων ἀλεεῖνον,
ῥιζόθεν ἐγκατέβαλλε δυσαέος ἄσθματος ὁρμή[g]·
ὕδασι τ' οὐκ ἀγαθοῖς, ἅτε πήμασι τοῦδε βίοιο
δυσδαίμων Βελίαρ πολεμόκλονον αἰὲν ἐγείρων,
κέντρον ὄφις πικρὸν, δνοφόεν, θανάτοιο σοφιστής.
ἀλλά μ' ἄναξ ἐμὸν ἐμὸν, νόος, σθένος, ἥλιος, ἀλκὴ,
ζωὴ, κῦδος, ὅπλον, κάλλος, λόγος, εὔχαρις ἐλπὶς,
ἔγρεο καί μ' ἀνάστησον, ἐς οὔατα σὸν δ' ἔπος ἐς τάχος ἔλθοι,
νεκρὰ, μυδαλέα[h] καὶ εὔδρομος οἷά τε νεβρὸς
θρέξομαι ἀλκήεις, σθεναρὸς, καλὸς, εὔχαρις, ἡδὺς,
παντοίαις ἀρεταῖς κεκασμένος, ἴδρις ἁπάντων,

[e] Corr. πέσσων. [f] Leg. χείλεα. [g] ὁρμῇ Cod. [h] μιδαλεα Cod.

μητέρα σὴν φυγόδεμνον, ἐπήρατον, ἱκέτιν, ἁγνὴν,
καὶ μάκαρ, αἴδεο, γενοῦμαι [h], Λόγε, καί μ' ἐλέαιρε.

Μετάφρασις τῶν ᾠδῶν.

Ὠιδὴ α.

Αἰγυπτίων πόντωσις, ᾠδὴ Μωσέως,
Αἰγυπτίων ὄλεθρος, Ἰσραὴλ κράτος.

Ἄισωμεν ᾠδὴν τῷ κραταιῷ Κυρίῳ·
δόξης γὰρ ἐπλήρωσε τὴν οἰκουμένην,
τὴν ἵππον ὡς ἔρριψε καὶ τὸν δεσπότην
ἄρδην Φαραὼ πρὸς θαλασσίαν χύσιν.
οὗτος βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς καὶ πρόμος,
στρέφων τὰ δεινὰ πάντα πρὸς σωτηρίαν·
οὗτος Θεός μου, καὶ μόνον καὶ δοξάσω·
Θεὸς πατρῷος· τοῦτον ὑψώσω μόνον.
ἔθραυσεν ἐχθροὺς δεξιὰ σὴ, Χριστέ μου·
ὕδωρ διέστη πνεύματός σου τῇ βίᾳ·
ἔκρυψε πόντος ἐκκρίτους ἱππηλάτας·
εἰς τεῖχος ἐρράγησαν αἱ ῥευσταὶ φύσεις·
γλώσσας μεγίστας εἷλες, ὀφρῦν βαρβάρων.
ἄβυσσος ἐκπέπωκε τοὺς ἀνουστάτους·
σφοδρῶς ἔδυσαν ὡς μόλιβδος εἰς βάθος.
ἦξας δὲ λαὸν ἔκκριτον σὸν χειρί σου,
ἐχθρῶν ἀνοίκτων ἐξέσωσας μυρίων.
ᾤκισας εἰς γῆν ἡδονῶν πηγὴν ὅλην.
ὤδιναν ἔθνη, καὶ παρωργίσθη γένη
οἰκοῦντα κύκλῳ καὶ λάτραι Θεῶν νόθων.
εἴληφε Μωὰβ καὶ Φυλιστιεὶμ τρόμος·
ἔφριξε πᾶς τις σῶν βραχιόνων σθένος·
ἕως παρῆλθον οὓς ἐκληρώσω μόνους,
εἰς γῆν ποθεινὴν ἣν ἐπηγγείλω πάλαι.
ἀνθ' ὧν κροτοῦντες κυμβάλοις καὶ τυμπάνοις,
ψαλτηρίοις, φόρμιγξιν, ὀργάνοις, λύραις,

[h] Leg. γουνοῦμαι.

καὶ πᾶσιν ἄλλοις εἴδεσι μουσουργίας,
νίκας, τρόπαια, δόξαν ᾄδομεν, μόνῳ
σοὶ τῷ κρατοῦντι καὶ θεῶν Θεῷ μόνῳ·
οἷς εἰς θάλασσαν ἵππον, ἁρματηλάτας
ἔκρυψας ὡς φάλαγγα Φαρωνῖτιν.
ὁ δ' Ἰσραὴλ ὥδευσε τὴν ὑγρὰν χύσιν,
ξηρὰν καθώς περ πεζὸς, ὑμν̀ σ̀ πα[k].

Ὠιδὴ β.[l]

Οὐρανὲ πρόσχες, γῆ δ' ἐνωτίσθητί μου·
καὶ συγκατέλθοι[m] φθέγμα τοὐμὸν ὡς δρόσος,
ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν, ὡς νιφὰς χλόῃ.
εἷς ἐστιν ἡμῖν, εἷς Θεὸς, Θεὸς μόνος,
σοφὸς, δίκαιος, πιστὸς, ἰσχυρὸς μόνος.
ὁδοὶ δὲ τούτου καὶ τρίβοι πᾶσαι κρίσεις.
οὗτος δὲ λαὸς μωρὸς, οὐ σοφὸς κρίσιν,
λαὸς πονηρὸς καὶ παρεκτετραμμένος.
ποίων καλῶν τίνουσι Κυρίῳ γέρα;
οὐκ αὐτὸς οὗτος σῶμα σὸν διαπλάσας,
καὶ χερσὶ πήξας καὶ διαρθρώσας μέλη;
υἱόν τε τάξας καὶ πατὴρ κεκλημένος·
ἀρχήν τε σοὶ δοὺς τῶν ὁρωμένων ὅλων;
ἄφες τὰ κοινὰ καὶ σκόπει τῶν σῶν ὅσα.
πατὴρ ἐρεῖ σοι ταῦτα, πρεσβύτης γέρων·
Ἀδὰμ τὸ πρῶτον ὡς διέσπειρε γόνους,
ἔνειμεν ἔθνη, καὶ καθίστα τοὺς ὅρους·
ἄλλους μὲν ἄλλοις ἀγγέλοις, ἐπιστάταις·
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ κλῆρον εἴληχε μόνῳ,
τὸν Ἰσραὴλ σχοίνισμα, τοὺς Ἀβραμίδας·
ὀφθαλμὸς ἦν ἄγρυπνος αὐτῷ προσβλέπων·
πηγὴν ῥέουσαν τὴν ἄνυδρον δεικνύει·
παρεμβαλὼν ἕστηκας εἰς φρουρὰν κύκλῳ·

k Hæc non expedio. l In marg. τοῦ πάλιν γραφέντος ω$^{δ'}$ Μωσέως.
m Sic supra, sed in textu προσδοκάσθω.

ὡς ὄμματος τίς ἐξετήρησε κόρην·
ὡς ἀετὸς πτέρυξιν εὖ ἡπλωμέναις
συνεῖχεν αὐτοὺς, εἶχε καὶ μεταφρένων
ὕπερθε χρυσῶν, ὡς νεοσσοὺς ἠγάπα·
ἀνῆξεν εἰς γῆν ἰσχύος πεπλησμένην·
πολλῶν ἔπλησεν ἡδονῶν πικρὸν στόμα.
ἔλαιον ἐξέρρευσε καὶ μέλι πέτρας·
βοῶν καλὸν τύρωμα, θρεμμάτων γάλα,
ἀρνῶν, ἐρίφων, στέαρ ἐκ μόσχων νέων.
αἷμα σταφυλῆς ἡδὺ, τοῦ πυροῦ κράτος
ὡς χόρτον εἶχον, πάντα πᾶσιν ἐτρύφων.
πλησθεὶς Ἰακὼβ ἐξελάκτισε μέγα·
ὡς εὐτραφής τις, ὡς πλατύς τε καὶ μέγας,
ὡς πῶλος ἄττων τοῦ Θεοῦ παρετράπη·
κρημνοὺς δὲ καὶ φάραγγας εἶχε καὶ πέτρας·
ἔθυσε μικροῖς, φεῦ, θεοῖς, καὶ προσφάτοις,
θεοῖς βδελυκτοῖς, οὓς ἔγνωσαν οὐδέπω.
λιπὼν τὸν τεκόντα καὶ σώζοντά σε
θεοὺς ἐποίεις τοὺς τεκόντας τὴν πλάνην.
εἶδε τὸ φρικτὸν ὄμμα καὶ ζηλοῖ μέγα·
θυμοῦ γεμισθὲν, εἶπεν, ἐξαποστρέψω
πρόσωπον ἰδοὺ, τοῖς στραφεῖσι τὰς φρένας·
πῦρ ἐκκέκαυται, θυμὸς[l] ἤρθη καὶ φλέγη
καὶ γῆν φάγη, καρπούς τε καὶ τὰ γῆς βάθη,
καὶ πᾶν συνάξω δεινὸν εἰς αὐτοὺς τάχος·
πᾶν ἐκκενώσας τῆς φαρέτρας μου βέλος[m]·
λιμῷ τακήσῃ, βρῶσις ὀρνέων ἔσῃ·
γένος πονηρὸν, πλῆρες ἰοῦ θηρίον,
πικραῖς τεμνόντων συντελεσθείσῃ πάθαις[n].
στελῶ κατ' αὐτῶν θῆρας ἠγριωμένους,
ἔξω μαχαίρας, ἐν ταμείοις τοὺς φόβους,
ὁμοῦ δὲ πάντα, παρθένῳ νεανίας,
καὶ σὺν γέροντι μαστὸν ἕλκον παιδίον.

[l] Leg. θυμός. [m] Sic supra, sed in textu λόγε. [n] Leg. συντελεσθήσῃ σπάθαις.

εἶπον διασπερῶ σε, θήσω νωνύμους,
εἰ μὴ δι' ὀργὴν βαρβάρων παραφρόνων,
μακροχρονούντων, μὴ συνεκτρίψωσί σε,
καὶ κομπάσωσι, καὶ λαλήσωσι μέγα.
ἡμῶν ἔδρασε ταῦτα χεὶρ, οὐ κηρίου·
ἔθνος γὰρ ἄφρον καὶ παρεκτετραμμένον·
ἐσύστερον δὲ ταῦτα γενήσονται τάχα.
διώξεται γὰρ εἷς μόνος πῶς χιλίους,
καὶ μυρίους κλίνουσι πῶς μόνοι δύο·
εἰ μὴ Θεὸς πέπρακεν αὐτοὺς εἰς φθόνον,
καὶ χερσὶν ἐκδέδωκε ταῖς ἐναντίων.
Θεοὶ γὰρ αὐτῶν οὐδὲν ἶσοι μόνῳ.
παραφρονῆ, μέμηνας, ἔθνη τὰ ξένα,
οἷς ἄμπελος μὲν Σοδόμων καὶ Γομόρρας,
χολῆς σταφυλὴ, πικρίας πλήρης βότρυς,
θυμὸς δρακόντων οἶνος, ἰὸς ἀσπίδων.
οὐ συμφορήσας ἐσφράγισα ταῦτά μοι,
καὶ πάντα κεῖται νῦν τεθησαυρισμένα·
ἐν ἡμέρᾳ τίσουσι ταῦτα τῆς δίκης.
ὁ καιρὸς ἐγγὺς, ἠκόνηται τὸ ξίφος,
τὸ τόξον ἐντέτακα, τῇ νευρᾷ βέλος.
κρινεῖ αὐτοὺς Κύριος, καὶ τοῖς λάτραις
ὀφθαλμὸν ἡδὺν ἐμβαλεῖ πεφρικόσιν.
εἶδε γὰρ αὐτοὺς, ἐκτόπως παρειμένους·
ἐξηπορημένους τε καὶ λελοιπότας
ἰδὼν, ἔφησεν, οἱ θεοὶ ποῦ καὶ φίλοι
ἐφ' οἷς ἐθάρρουν, ἐξεκόμπαζον μέγα·
ὧν θυσιῶν τὸ στέαρ, ὧν σποδῶν ῥύσιν;
εἰς πλῆρες εἶχον ἡδὺ βρῶμα καὶ πόμα·
οὗτοι γενέσθων σύμμαχοι καὶ προστάται·
οὐκ ἔστι, γνῶτε, πλὴν ἐμοῦ Θεὸς μόνος·
οὐκ ἔστι κἂν δράμητε γῆν τε καὶ πόλον.
ἐγὼ τελευτῆς καὶ πνοῆς ὁ ταμίας·
ἐγὼ πατάσσω· φάρμακον δὲ τραυμάτων
ἐγὼ τίθημι· τίς σε χειρῶν ἐξέλοι

ἐμῶν κρατουσῶν γῆς, πόλου καὶ τῶν κάτω;
αἴρω πρὸς ὕψος χεῖρα, τοῦτο δ' ὀμνύων
ζῶ, καὶ χρονίζω κρεῖττον αἰώνων ὅλων·
ζωὴ δὲ μᾶλλον καὶ πνοὴ πάντων ἔφυν.
ἐμὴν μάχαιραν ἀστραπῆς τιθῶ φλόγα·
ἀνθέξεται δὲ χεὶρ ἐμὴ τῶν κριμάτων·
καταξανῶ μάστιξι τοὺς ἀποστάτας·
βέλη μεθύσω τῶν βροτείων αἱμάτων,
καὶ τὴν ἐμὴν μάχαιραν ἐκ τῶν σωμάτων.
οὕτω στρατηγήσαντος ἄρτι Κυρίου
σκιρτᾷ μὲν αἰθὴρ, οὐρανὸς σὺν ἀγγέλοις,
καὶ προσκυνεῖτε [m] πᾶσα τῷ κτίστῃ κτίσις·
ἔθνη χάρητε, κλῆρος, υἱοὶ Κυρίου.

Ὠιδὴ γ.

Ὡς [n] ἐκρατύνθην Κυρίῳ τὴν καρδίαν,
ἤρθη κέρας μου τῷ Θεῷ, καὶ τὸ στόμα
ἐξεπλατύνθη, καὶ κατ' ἐχθρῶν ἰσχύει.
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς Κύριος πλὴν σοῦ μόνου·
δίκαιος οὐδεὶς, ὡς σύ μοι Θεὸς μόνος.
ταῦτ' οὖν ὁρῶντες, τοὺς ὑπερκόμπους λόγους
ἐκκλινέτω πᾶς, μηδὲ χειλέων πρόῃ [o],
μηδ' ὄγκον ἄρῃ, μὴ φρεσὶ μὴ καρδίᾳ.
Θεὸς γὰρ οὗτος γνώσεων ὁ δεσπότης,
τέχναι δ' ἕτοιμοι τῷ τεχνουργῷ τῶν ὅλων.
τόξον κραταιῶν ἠσθένησεν εἰς τέλος·
οἱ δ' ἀσθενοῦντες ζωννύονται τὸ κράτος.
τίκτει μὲν ἑπτὰ κοιλία στειρουμένη·
ἄλλη δ' ἄτεκνος, ἡ πρὶν εὐτεκνουμένη.
πεινῶσιν ἄρτων, οἱ πρὶν ἐμπεπλησμένοι.
πεινῶντες οἱ πρὶν, γῆν παρῆκαν ἐκ κόρου.
Θεὸς χορηγὸς καὶ τελευτῆς καὶ πνοῆς·
βάλλει καθ' ᾅδου, πρὸς τὸ φῶς ἕλκει πάλιν·

[m] Leg. vid. προσκυνεῖται. [n] In marg. Ἄννας Σαμουὴλ μητρὸς εὐχαριστίας. [o] Sic.

ὑψοῖ, ταπεινοῖ, πτωχίσας καὶ πλουτίσας·
πένιτας ἐκ γῆς ἐξανιστᾷ κοπρίας·
πτωχοὺς ἐγείρει, κυκλικῶς πάντα στρέφει·
θρόνοις δυναστῶν ἐγκαθίζει τοὺς κάτω·
εὐχάς τε πληροῖ καὶ δικαίων τοὺς χρόνους
ἐπευλογεῖ, δίδωσιν εὐετηρίαν.
ἰσχυρὸς ἀνὴρ οὐκ ἐνισχύει σθένει·
Θεὸς δὲ τούτου συμπατεῖ τὸν ἐνστάτην.
μηδεὶς φρεσὶ γοῦν μηδὲ πλούτῳ μὴ βίᾳ
σοφὸς, κραταιὸς, πλούσιος, σθένων μέγα,
μέγα φρονείτω· πάντα ῥεῖ, πάντα στρέφει.
φόβος Θεοῦ, βέβαιον ἐν βίῳ μόνον·
τῆς ἀρετῆς ἡ κτῆσις οὐ θνήσκει χρόνῳ.
εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθε Κύριος, βροντᾷ μέγα,
ἐξ ὑστέρου γῆς ἄκρα κρήνῃ σὺν δίκῃ.
οὗτος παρέξει τοῖς κρατοῦσι τὸ κράτος.
κέρας δὲ χριστῶν οὐρανοῦ θήσει μέχρι.

Ὠιδὴ δ.

Τοῦ δεσπότου σάρκωσιν Ἀμβακοὺμ ἔφη.

Φήμης με τῆς σῆς ἔσχε Κύριε τρόμος·
ἔργων δὲ τῶν σῶν θάμβος ἐξέστησέ με·
ὡς γνωστὸς ἡμῖν ἐν δυσὶ ζωαῖς ἔσῃ·
ὡς ἐκφανὴς δὲ τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων·
καιρῷ δὲ λάμψεις καὶ φόβῳ πεφρικότος
οἴκτου σὺ μνήσῃ καὶ καταστείλῃς δέος·
ὡς ἐξανίσχεις γῆς ἑώας φωσφόρος,
λέων καθώς περ ἐξ ὄρους κατασκίου.
σῆς ἀρετῆς ἔκρυψεν οὐρανοὺς πλάτος·
ἔπλησε δόξης τὴν ὅλην οἰκουμένην
οὗ φέγγος ὡς φῶς, χερσὶν ἰσχύος κέρας,
φίλκτρον κραταιὸν, οἶκτος οὐκ ἔχων πέρας·
οὗ πρὸ προσώπων ἐκπορεύσεται λόγος·
παιδευτικὴ μάχαιρα, δίστομον ξίφος.

ἔστης, ἐπείσθη[o] χθὼν, ἐπεῖδες, τήκεται
ἔθνη κραταιά· τῇ βίᾳ διεθρύβη
ὄρη, πετρῶν τε σκληρότης διερράγη.
πᾶς ἐπτοήθη Μαδιὰμ, πᾶς Αἰθίοψ.
καθ' ὑδάτων στείλειας ὀργήν. μὴ σύγε,
θυμὸς δὲ τοῖς ῥέουσι μὴ σὸς ἐμπέσοι,
μηδ' ἐν θαλάσσῃ σὴ παρόρμησις, μέδον.
ἔβης ἐφ' ἵππους, ἱππάσῃ σωτηρίαν·
τενεῖς τὸ τόξον, καὶ κατὰ σκήπτρων βαλεῖς·
ῥαγήσεται γῆ ναμάτων ἀειρρύτων.
ὠδὶς ἐπέλθοι τοῖς βλέπουσι σὴν χάριν·
καὶ συνταράξεις ὑδάτων τὰς πλημμύρας·
φωνὴν ἄβυσσος ἦρεν, ὑψώθη μέγα·
ὁ φωτὸς ἄρχων ὡς παρίππευσε κάτω·
ἔστη πρὸς αὐγὰς ἡ σελήνη τοῦ πόλου.
σὴ καὶ βολὶς φῶς, ἀστραπῆς δὲ πῦρ ὅπλον·
γῆν ἐξερημοῖς σαῖς ἀπειλαῖς, σῷ χόλῳ
ἔθνη κατάξαις· ἦλθες εἰς σωτηρίαν
λαοῦ τε τοῦ σοῦ τῶν τε σοὶ κεχρισμένων·
βάλλεις κατ' ἐχθρῶν δυσμενεστάτων μόρον.
δεσμοῖς τραχήλους, συντρίβεις τοὺς αὐχένας·
κάρας δυναστῶν ἐκτέμνεις ἐν ἐκστάσει·
καὶ σεισμοὺς αὐτοὺς λήψεται τῆς καρδίας.
χαυνοῦσιν οἷα πτωχὸς ἐσθίων λάθρα·
ἵππους δὲ τοὺς σοὺς εὐδρομεῖν καθ' ὑδάτων
δέδωκας ὑγρὸν συνταράττοντας κύτος.
κατεπλάγην, ἔφριξα, καὶ συνεστάλην·
οἷς θεσπιῳδῶ καὶ τὸ μέλλον προβλέπω·
εἰσῆλθεν αὐτῶν μέχρις ὀστέων τρόμος·
συνεκλονήθην καὶ βάθος τῆς ἰσχύος.
χαρήσομαι τὸ πνεῦμα, καιρῷ τῶν πόνων
εἰς λαὸν ἔλθω τῆς ἐμῆς παροικίας.
δι' ὧν συκῆ γλυκεῖα καρπῷ μὴ βρίσει,

[o] Fors. ἐσείσθη.

μηδ᾽ εὐφορήσει βότρυς ἐν ταῖς ἀμπέλοις·
ψευσθήσομαι δὲ ταῖς ἐλαίαις προσβλέπων,
καὶ τῆς ἀρούρας βρῶσις οὐ πλήσει στόμα·
καὶ θρεμμάτων τὸ πλῆθος ἐκλέλοιπά μοι
λιμῷ τακέντων, καὶ βοῶν κενὴ φάτνη·
ἐμοὶ δὲ δόξα Κύριος χαρὰ, σθένος,
εἰς συντέλειαν τῶν καλῶν τάττων πόδας,
τιθεὶς πρὸς ὕψος ὥστε νικᾶν ἐν μέλει.

Ὠιδὴ ε.

Ἡσαΐου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλέον.

Ἐκ νυκτὸς αὐγὴν εἶδε σὴν τὸ πνεῦμά μου,
φῶς γὰρ νόμος σὸς τοῖς ἐφημέροις Λόγε.
οἱ γῆς ἔνοικοι, γνῶτε τὴν ἴσην κρίσιν·
ἰδοὺ πέρας γὰρ ἔσχε τῶν τολμημάτων
πᾶς δυσσεβὴς, ὃς οὐ διδάσκεται κρίσιν,
οὐδ᾽ ὀρθὸν οἶδεν ἔργον ἐν γῇ καὶ λόγον.
ἤστραψε Χριστὸς, δυσσεβὴς πᾶς ἐρρέτω·
ὡς αἰσχρὸν ὄμμα δόξαν ἁγνὴν οὐκ ἴδῃ.
ὡς ἦν κραταιὸς σὸς βραχίων, Χριστέ μου·
καὶ τοῦτον οὐκ ᾔδεισαν οἱ τολμητίαι·
πλὴν γνόντες οἰμώζουσι, καὶ σὺν αἰσχύνῃ
ζῆλος καθέξει λαὸν ἠγριωμένον.
καὶ λήψεται πῦρ ὡς τροφὴν ἐναντίους.
ὃς πᾶν καλὸν δέδωκας, εἰρήνην δίδου,
σὸν πλάσμα πλάστης ἐξαναπλάσαις τάχος·
οὐκ ἴσμεν ἄλλον πλὴν μόνου σοῦ δεσπότην.
ὡς οὐ πάλιν πνεύσουσιν οἱ τεθνηκότες,
οὐδ᾽ ἰατροὶ σώσουσι νεκροὺς ἐκ τάφου·
ἀνθ᾽ ὧν ἐπάξεις, ἐξολοθρεύσεις, ἄρης
πᾶν ἄρσεν αὐτῶν [p], καὶ κατάξεις εἰς τάφον.
τοῖς γῆς κραταιοῖς δεινὰ πρόσθες, Χριστέ μου,
πρὸς σὲ βλέπουσιν οἱ φόβῳ πεφρικότες·

[p] αὐτ̃ sic.

παιδευτικὴ σὴ ῥάβδος εἰς μικρὸν δέος,
τίκτουσαν ὥσπερ ἔσχεν ὠδὶς καὶ μόγος,
δριμύς τις ὀξὺς ῥήγνυσι, βοᾷ μέγα.
καὶ σὴ κατέστη μοῖρα τοιουτοτρόπως,
τὸν σὸν φόβον συνέσχε γαστρὶ καρδίας,
ὤδινε, τίκτει πνεῦμα τῆς σωτηρίας.
οὐδεῖ πεσεῖται πᾶς τις ὁ βλέπων ἄνω,
οἱ γῇ πεσοῦνται τῇδε προστετηκότες,
πνεύσουσι νεκροὶ, καὶ παλαιῶν μνημάτων
οἰκήτορες λήψουσιν ἅλμασι λίθους·
πλησθήσεται δὲ χαρμονῆς πᾶσα κτίσις.
ἴαμα πᾶσι τοῖς βροτοῖς ἡ σὴ δρόσος·
μόνη πεσεῖται δυσσεβῶν κατοικία.

Ὠιδὴ ζ.

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγασεν Ἰωνᾶς τάδε.

Πρὸς Κύριον κέκραγα συσχεθεὶς πόνοις·
κακεῖνος εἰσήκουσε καὶ φθάνει τάχος.
ἤκουσε κραυγῆς κοιλίας ἐκ ταρτάρου.
ῥίψας θαλάσσης εἰς βάθη με καρδίας
κυκλοῖ ποταμοῖς, ὑδάτων πλῆθος χέει,
ἱκνούμενόν μου πνεύματος καὶ καρδίας·
ἐμοῦ διῆλθε πάντα τῶν σῶν κυμάτων·
ἔφην ἀπῶσμαι, Χριστέ μου, σῶν ὀμμάτων.
ὕδωρ κατέρρει τῆς ἐμῆς ψυχῆς μέχρι·
ἄβυσσος ἐσχάτη με κυκλοῖ τὸν τάλαν.
σχισμαῖς πετρῶν ἔδυσα καὶ γῆς πυθμένας
ᾤκησα, μοχλοὺς εἶδον ἀρρήκτους πάλαι.
ἀλλ' ἐκ φθορᾶς φῶς ἡ ζωή μου βλεψάτω,
σὲ τὴν γλυκεῖαν τῶν ὁρώντων ἡμέραν
ὡς ἐκπνέειν ἔμελλον, ὡς λιπεῖν βίον,
ἀνεπτερώθην νῦν λαχὼν τὸν δεσπότην·
ἐμὴ προσευχὴ πρὸς θρόνον τὸν σὸν δράμοι,
καὶ σοῖς ἀχράντοις εὐθὺς ὦσιν ἐμπέσοι.
ἔλειψαν ὡς ἔλαιον αὐτῶν οἱ μάτην

λαλοῦντες ἢ φρονοῦντες οἱ πλήρεις φθόνου.
ἐγὼ δὲ θύσω δόξαν, αἶνον χειλέων,
δάκρυ, προσευχὴν, συντριβὴν τῆς καρδίας·
καὶ πάντα δώσω θᾶττον ὡς ὑπεσχόμην,
σοὶ σῶστρα τίνων τῷ κρατοῦντι τῶν ὅλων.

Ὠιδὴ ε.

Δρόσος καμίνου, τῶν τριῶν αἶνος νέων.

Ὡς εὐλογητὸς, αἰνετὸς, δόξης γέμων
Θεὸς πέφυκας, ὁ πρὶν ὀφθεὶς πατράσι,
Θεὸς κραταιὸς, φρικτὸς, οἰκτίρμων γέμων.
δίκαιος εἶ τὰ πάντα, καὶ πᾶσαι κρίσεις
αἱ σαὶ δίκαιοι, πᾶσα δ' εὐθεῖα τρίβος,
καὶ πᾶσα πρᾶξις εἰς ἀλήθειαν βλέπει.
καὶ πάντα νῦν ἐπῆξας ἡμῖν σὺν δίκῃ,
ἡμῖν τε καὶ σοῦ τῇ πανολβίῳ πόλει·
πόλει κραταιᾷ φιλτάτων σου πατρίδι.
πολλὰς δίκας σοὶ τίνομεν[q] τολμημάτων,
ὡς ἐξαπεστράφημεν, ὡς ἀποστάται
ὤφθημεν ἐκ σοῦ, τοὺς τεθέντας σοι νόμους
πατοῦντες οὐκ ἔγνωμεν· οὐ προσταγμάτων
τῶν σῶν ἐπεστράφημεν, οὐδὲ καρδίαις
κεκρυμμέναις συνείδομεν τὰ πρακτέα.
δι' ὧν δικαίως ἐξετόξευσας βέλος
ἅπαν καθ' ἡμῶν, πᾶν ἐπῆξας σὺν κρίσει·
δέδωκας ἡμᾶς χερσὶ δυσμενεστάταις
ἐχθρῶν ἀπίστων, ἐκνόμων, μιαιφόνων·
δεινῷ βασιλεῖ καὶ τυραννικωτάτῳ,
νικῶντι πᾶσαν ἐν πονηρίᾳ χθόνα·
οὐκ ἔστιν ἡμῖν οὖν διᾶραι τὸ στόμα,
χλεύη, γέλως, ὄνειδος, αἰσχύνη, κόπρος
πᾶσι δικαίως σοῖς κατέστημεν λάτραις.
μὴ δὴ παραδῷς εἰς τέλος μαστιγίας·

[q] τείνομεν Cod.

ὅρκους δὲ τοὺς σοὺς σκορπίσῃς εἰς ἀέρα,
οἶκτον τὲ τὸν σὸν ἐξαποστήσῃς ὅλως.
σὴν κλῆσιν αἰδέσθητι καὶ τὴν σὴν φύσιν
δι' Ἀβραάμ· τὸ φίλτρον Ἰσαὰκ, λάτριν
σὸν Ἰσραὴλ, τρὶς ἡ τριὰς πρέσβεις δέχου
οἷς καὶ προσεῖπας σπέρμα πληθῦναι τόσον,
ψάμμον θαλάσσης ὥσπερ, ἄστρα τοῦ πόλου.
δι' ὧν, βασιλεῦ, ἐσμὲν ἠπορημένοι,
σμικροὶ, ταπεινοὶ, δυστυχεῖς, ἀπωσμένοι
ἔθνους τὲ παντὸς, γῆς ὅλης ὑβρισμένοι
μάστιξι πολλαῖς, οἷα ταῖς ἁμαρτίαις·
οὐκ ἔστιν ἄρχων, οὐ προφήτης, οὐδέ τις
ποιμὴν, δικαστὴς, ἱερεὺς, στρατηγέτης·
οὐ θυμίαμα προσφορὰ καὶ θυσία,
οὐ ναὸς, οὐδὲ βωμὸς, ὥστε καὶ θύσαι
κάρπωμα δεκτὸν, καὶ γόνυ κλῖναι κάτω,
καὶ τὸν σὸν οἶκτον ἑλκύσαι παραυτίκα.
ἀλλ' ἀντὶ πολλῶν ταῦτα θυμάτων δέχου
ψυχὴν ταπεινὴν, πνεῦμα συντετριμμένον,
πηγὰς ῥεούσας δακρύων, ἐξ αἱμάτων
ταύρων καθώς περ μυριάδας καὶ τράγων,
σκαίροντας ἀρνοὺς, πίονας μόσχους νέους·
οὕτως παρ' ἡμῶν τὰς ἀναίμους θυσίας
ὡς τερπνὰ δῶρα καὶ δέχου καὶ προσδέχου.
οὐ γὰρ καλύψει τὸ πρόσωπον αἰσχύνη
τῶν σοὶ τὸ θάρσος εἰσαεὶ τεθεικότων.
καὶ νῦν ποθοῦμεν ἐξ ὅλης σε καρδίας
καὶ φρίσσομέν σε, καὶ θέας ἠρτημένοι
τῆς σῆς ὄπισθεν ὥσπερ ἐκπεπληγμένοι,
δριμεῖς ἐρασταὶ σοὶ βοῶμεν ἐκ βάθους·
μὴ δὴ παρόψει, μὴ καταισχύνῃς λάτρας,
δράσον μεθ' ἡμῶν, οἷα χρηστὸς τὴν φύσιν,
πρᾶος, προσηνὴς, ἵλεως, οἴκτου γέμων,
θαυμαστὸς ἰσχὺν, δόξαν ἠμφιεσμένος,
μετατραπείη τοῖς κακούργοις ἡ δίκη,

τὴν ἐντροπὴν λάβοιεν οἱ τολμητίαι.
λήψοιτο δεινὰ, δεινὰ τοὺς εἰργασμένους[r].
λήψοι τὸ πρόσωπον αὐτῶν αἰσχύνη·
πάσης πέσοιεν ἐκ δυναστικῆς βίας,
καὶ συντριβείη πᾶν τὸ τῆς ῥώμης κράτος.
γνώτωσαν ὡς σὺ Κύριος Θεὸς μόνος,
Θεὸς κραταιὸς, γῆς ὅλης δόξης ὅλος.
οἱ τρεῖς μὲν οὕτως εὐσεβεῖς νεανίαι.
οἱ δ' ἐμβαλόντες εἰς κάμινον τοὺς νέους,
βάλλοντες οὐκ ἔλειπον οἷς περ τὴν φλόγα
εἰς ὕψος ἦρον, ἑπτάκις πυργουμένην.
ἐξ ἑπτὰ πηχῶν ἔβρεμε τὸ πῦρ μέγα,
ἡ φλὸξ ἐχεῖτο, καὶ διέτρεχε κύκλῳ,
φλέγει δὲ πάντας ὥσπερ εὗρε καὶ κύκλῳ,
δεινοῦ τυράννου δημίους ὑπηρέτας·
καὶ συγκατῆλθε τοῦ Θεοῦ παραστάτης·
οὗτος ῥαπίζει τὴν κάμινον κυκλόθεν
φαιδρὸς, ῥιφεῖσι τοῖς νέοις εἰς τὴν φλόγα,
ὃς ἐκτινάσσει τῆς καμίνου τὴν φλόγα,
μέσον δὲ πνεῦμα τῆς καμίνου πνεῖ δρόσου
ψύχον τι[s] τερπνὸν καὶ συρίζον ἠρέμα.
τὸ πῦρ μερισθὲν φῶς παρεῖχε τοῖς νέοις·
τὸ καυστικὸν δὲ τοῖς ἀνάψαυσι μόνοις,
συνεῖχεν ὡς θάλαμος ἡδὺς τοὺς νέους,
ἔφλεξεν οὐδὲν, οὐ παρηνώχλησέ τι,
δεσμοὺς ἔκαυσε, τῶν τριχῶν ἀπέσχετο.
τότε κροτοῦντες εὐσεβῶς οἱ τρεῖς ἅμα
μιᾷ τε γλώσσῃ καὶ μιᾷ προθυμίᾳ
πλέκοντες ἦσαν αἶνον, ὕμνουν, εὐλόγουν,
εἶχον χορείαν, ᾖδον εὐχαριστίαν.
καὶ ταῦτα τερπνῶν ἐξεφώνουν χειλέων.
ὡς εὐλογητὸς, ὡς ὑμνητὸς, ὡς μέγας
Θεὸς κραταιὸς, Κύριος παντοκράτωρ.

r ἠργασμ. Cod. s ψύχοντι Cod.

Θεὸς παλαιὸς τῶν πάλαι γεννητόρων,
ὑψηλὸς, ὕψους παντὸς, αἰώνων ἄνω,
καὶ κλῆσις εἰς ἄπειρον αἰώνων τέλος,
νικῶσα δόξαν, ὕμνον, ὕψος καὶ χρόνον.
βλέπων ἄνωθεν τῆς ἀβύσσου πᾶν βάθος·
θρόνῳ Χερουβὶμ ἐγκαθήμενος φλέγων,
ὡς εὐλογητὸς, ὡς ὑμνητὸς, ὡς μέγας·
ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανοὶ γῆ καὶ νόες·
ὡς εὐλογητὸς, ὡς ὑμνητὸς, ὡς μέγας.

ᾨδὴ η.

Τὰ κτιστὰ τὸν κτίσαντα Χριστὸν εὐλόγει,
ὑψοῦτε, δοξάζοιτε, μέχρι τερμάτων.
πόλος Θεοῦ, νόες τε, τὸν Θεοῦ Λόγον
ὑψοῦτε, δοξάζοιτε μέχρι τερμάτων.
ἅπαν τὸ ῥευστὸν, πᾶσα τῶν ἄνω φύσις, [ὑψοῦτε]
ἄστρων, σελήνης κάλλος, ἡλίου φάος, [ὑψοῦτε]
πᾶν πνεῦμα, καὶ πᾶς ὄμβρος ἢ πᾶσα δρόσος, [ὑψοῦτε]
καύσων, ψύχος, πῦρ, καῦμα καὶ φλὸξ ἡλίου, [ὑψοῦτε]
φῶς καὶ σκότος, πῦρ ἡδὺ, φέγγος ἡμέρας, [ὑψοῦτε]
πάχναι, κεραυνοὶ, χιόνες, πάγοι, νέφη, [ὑψοῦτε]
ὄρη, λόφοι, γῆ πᾶσα, πᾶσα γῆς φύσις, [ὑψοῦτε]
πηγαὶ, θάλασσα, τῆς ὑγρᾶς πᾶν θηρίον, [ὑψοῦτε]
θῦται, προφῆται καὶ λάτραι, νεωκόροι, [ὑψοῦτε]
ψυχαὶ δικαίων, αἱ πνοαὶ τῶν κειμένων, [ὑψοῦτε]
οἱ ζῶντες ἁγνῶς, οἱ ταπεινοὶ καρδίᾳ, [ὑψοῦτε]
Ἀνανία τε Μισαὴλ, Ἀζαρία, [ὑψοῦτε]
στίφος προφητῶν, μαρτύρων, ἀποστόλων [ὑψοῦτε]
τὸν φύντα, τὸν φανέντα, πνεῦμα, τὰ τρία,
εἷς Κύριος, σέβοιμεν ἓν καὶ τὸ κράτος,
νῦν καὶ πρὶν καὶ εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀμήν.

Ὠιδὴ θ.

Ὠιδὴ θεάνδρου μητροπαρθένου κόρης.

Ψυχὴ, σέμνυνε δεσπότην, τὸ πνεῦμά μου
ἀγαλλία, χόρευε, χαῖρε καὶ κρότει.
ἐπεῖδε καὶ γὰρ Κύριος πρὸς τὴν λάτριν,
καὶ τὴν ταπεινὴν ἦρεν εἰς ὕψος μέγα·
τέθεικε θαῦμα τῆς ὅλης οἰκουμένης·
ἰδὲ κλεΐζει πᾶν γένος με, πᾶν ἔθνος·
μέγιστά μοι δέδρακε καὶ κρείττω λόγου·
οὗ δόξα, κλῆσις, οἶκτος οὐκ ἔχων ὅρον.
ἔδειξεν ἡμῖν τὸ κράτος βραχιόνων.
εἷλε δυνάστας ἐκ θρόνων, καὶ τοὺς κάτω
ὕψωσεν ἐκ γῆς, ἐξέπλησε γαστέρας
λιμῷ τακείσας, ἐξέτηξε τὴν ὕβριν·
τοῦ παιδὸς ἀντίληψις Ἰσραὴλ ἔφυ,
καθὼς προεῖπε τοῖς παλαιοῖς πατράσι,
πρὸς Ἀβραάμ τε καὶ σεμνοῖς Ἀβραμίδαις.

Ζαχαρίου θέσπισμα καὶ χρησμῳδία.

Ὡς εὐλογητὸς, Ἰσραὴλ, ὁ δεσπότης,
οἷς εὐμενῶς ἐπεῖδεν οἰκείους λάτρας,
καὶ παιδὸς οἴκῳ Δαῒδ ἤγειρε κέρας·
δέδωκε καὶ λύτρωσιν αὐτοῖς, ὡς ἔφη
γλώσσαις προφητῶν, πατριαρχῶν μακρόθεν,
ἐχθρῶν παρασχεῖν δυσμενῶν σωτηρίαν,
οἶκτον τεκόντων· καί τε μνησθῆναι λόγων,
ὅρκου θ' ὃν εἶπεν Ἀβραὰμ δοῦναι πάλιν,
ῥυσθεῖσιν ἡμῖν χειρὸς ἐξ ἐναντίων,
αὐτῷ λατρεύειν καὶ μόνῳ ζωῆς χρόνους.
σὺ δὲ προφήτης, παιδίον, Θεοῦ γένῃ,
καὶ πρὸ προσώπου προσδραμῇ τοῦ Κυρίου
λίθους διᾶραι, τὰς ὁδοὺς ἑτοιμάσαι,
γνῶσίν τε δοῦναι πᾶσι τῆς σωτηρίας,
λύτρον δι' οἶκτον πταισμάτων εὑρηκόσιν.

ἐν οἷς ἰδόντες οἱ καθήμενοι σκότει
ἐπισκοπῆς φῶς ὑψόθεν διαυγάσαν,
πόδας κατευθύνωμεν εἰς θείας τρίβους.

Παντοίην βιότοιο τάμοις τρίβον· εἰν ἀγορῇ μὲν
κύδεα καὶ πυνητὸν[q] πρήξιες· ἐν δὲ δόμοις
ἄμπαυμ'· ἐνδ' ἀγροῖς φύσιος χάρις· ἐν δὲ θαλάσσῃ
κέρδος· ἐπὶ ξένης, ἢν μὲν ἔχῃς τί, κλέος·
ἢν δ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας. ἔχεις γάμον; οἶκος ἄριστος
ἔσεται. οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐλαφρότερος.
τέκνα, πόθος· ἄφροντις ἄπαις βίος· αἱ νεότητες
ῥωμαλέαι, πολιαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
οὐκ ἄρα τῶν δισσῶν μόνον[r] αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν· πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίου.

Ἡ Ἥρα τοῦ Ἡρακλέος θεωθέντος.

Σῆς ἀρετῆς ἱδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
σὸς γενέτης, Ἥρακλες, ἐπεὶ πόνων ἄσχετον εὖχος
ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

Τοσοῦτον ὁ πλοῦς, καὶ μάτην· καὶ ποῦ πλέω;
ἐρυθριῶ γὰρ ὀλέσας τὴν φιλτάτην,
αἰσχρῶς φανῆναι τοῖς φίλοις ἐν πατρίδι.
ἆρ' οὖν τις αὐτὴν ἐξέκλεψε τῶν θεῶν
τεθαυμακὼς τὸ κάλλος; ὤμοι τῶν κακῶν·
πάλιν τέτρωμαι τῷ πόθῳ διπλασίως,
τὸ κάλλος εἰπὼν, τοιγαροῦν σιγητέον.

Ἥρη παμβασίλεια νεοζυγέων ὑμεναίων,
δέρκεο λυγρὸν ἔρωτα μαραινομένης Γαλατείης·
δέρκεο πικρὰ βέλεμνα κορυσσομένης Ἀφροδίτης·
ὁ πρὶν ἐρωμανέων στυγέει Γαλάτειαν ἰδέσθαι.

Τυνδαρέη κρητῆρα κερασαμένη παρὰ δεῖπνον

[q] Leg. πινυταί. [r] μόνων Cod.

δάκρυα Τηλεμάχου κατέσβεσεν ἐς μίαν ὥρην.
εἰ δὲ ῥόδα προσέμιξε παρηγορέοντι κυπέλλων,
εἶχε μένειν ἄκλαυστος ἕως νόστησεν Ὀδυσσεύς.

---

[s] Μὴ σύγ᾽ ἐπ᾽ ἀλλοτρίης, ἄνερ, ἵζοιο τραπέζης,
μῶμον ὀνείδειον γαστρὶ χαριζόμενος·
ἄλλοτε μὲν κλαίοντι καὶ ἐστυγωμένῳ ὄμμα
συγκλαίων, καὖθις σὺν γελόωντι γελῶν,
οὔτε σύ γε κλαυθμοῦ κεχρημένος, οὐδὲ γέλωτος,
καὶ κλαίω μὴ λίην, καὶ γελώω μὴ λίην.

---

[t] Αἴολον ἡμεροθαλλὲς ἔαρ φαίνουσα μέλισσα
ξουθὴ, ἐφ᾽ ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα,
χῶρον ἐφ᾽ ἡδύπνοον ποτωμένα, ἔργα τίθεσο,
ὄφρα τοὺς πλήθῃ κηροπαγὴς θάλαμος.

Εἰς Ἀφροδίτην.

[u] Τίς λίθον ἐψύχωσε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐσεῖδεν;
ἵμερον ἐν πέτρῃ τίς τόσσον εἰργάσατο;
Πραξιτέλους χειρῶν ὅδέ πω πόνος, ἢ τάχ᾽ Ὄλυμπος
χηρεύει, Παφίης ἐς Κνίδον ἐρχομένης.

---

[x] Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ᾽ ὁ σίδηρος,
ἀλλ᾽ οὕτως ἔστης ὡς πάλαι κρινομένη.

---

[y] Τὰν ἐκφυγοῦσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
ἀφρῷ τε μορφωροῦσαν εὐλεχῆ Κύπριν
εἰδὼς Ἀπελλῆς κάλλος ἱμερώτατον,
οὐ γραπτὸν, ἀλλ᾽ ἔμψυχον ἐξεμάξατο.
εὖ μὲν ἄκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,
εὖ δ᾽ ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,
καὶ μαζὸς, ἀκμῆς ἄγγελος, κυδωνίας·

[s] Anth. Jacobs. II. 204. Ἀμμιανοῦ. [t] II. 200. Νικίου. [u] II. 674. Ἄδηλον· εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης τῆς ἐν Κνίδῳ. [x] II. 675. Πλάτωνος. [y] II. 680. Λεωνίδου Ταραντίνου.

αὐτὰ δ' Ἀθάνα καὶ Διὸς συνευνέτις
φάγουσιν[z], ὦ Ζεῦ, λειπόμεθα τῇ κρίσει.

Περσεὺς κῆτος ὦλε, καὶ Ἀνδρομέδην ἐσάωσεν.

---

[a] Γυμνὴν εἶδε Πάρις με καὶ Ἀγχίσης καὶ Ἄδωνις·
τοὺς τρεῖς οἶδα μόνους, Πραξιτέλης δὲ πόθεν;

ΕἸΣ ἚΡΩΤΑ.

[b] Ποῦ τοι τόξον ἐκεῖνο παλίντονον, οἵτ' ἀπὸ σεῖο
πηγνύμενοι μεσάτην ἐς κραδίην δόνακες;
ποῦ πτερά; ποῦ λαμπὰς πολυώδυνος; ἐς τί δὲ τρισσὰ
στέμματα χερσὶν ἔχεις, κρατὶδ' ἐπ' ἄλλο φέρεις.

Ὁ ἜΡΩΣ.

Οὐκ ἀπὸ πανδήμου, ξένε, Κύπριδος, οὐδ' ἀπὸ γαίης
εἰμὶ, καὶ ὑλαίης ἔκγονος εὐφροσύνης.
ἀλλ' ἐγὼ ἐς καθαρὴν μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπτω
εὐμαθίης, ψυχὴν δ' οὐρανὸν εἰσανάγω.
ἐκ δ' ἀρετῶν στεφάνους πισύρων πλέκω, ὧν ἀφ' ἑκάστης
τούσδε φέρων, πρώτῳ τῷ σοφίης στέφομαι.

---

[c] Γυμνὸς ἔρως διὰ τοῦτο γελᾷ καὶ μειλίχιός ἐστι·
οὐδὲ γὰρ ἔχει τόξον, καὶ πυρόεντα βέλη.
οὐδὲ μάτην παλάμαις κατέχει δελφῖνα καὶ ἄνθος,
τῇ μὲν γὰρ γαῖαν, τῇ δὲ θάλασσαν ἔχει.

---

[d] Στᾶθι πέλας, δάκρυσον ἰδὼν, ξένε, μυρία πένθη
τῆς ἀθυρογλώσσου Ταντολίδος Νιόβης·
ἧς ἐπὶ γᾶς ἔστρωσε δυωδεκάπαιδα λοχείαν
ἄρτι, τὰ μὲν Φοίβου τόξα, τὰ δ' Ἀρτέμιδος.

[z] Vel φεύγουσιν. [a] Anth. Jacobs. II. 676. [b] II. 686. Μαριανοῦ σχολαστικοῦ. [c] II. 688. Παλλάδα. [d] II. 665. Θεοδωρίδου.

ἃ δὲ λίθῳ καὶ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα,
πετροῦται· στενάχει δ' ὑψιπαγὴς Σίπυλος.
θνατοῖς ἐν γλώσσῃ δολία νόσος, ἃδ' ἀχάλινος
ἀφροσύνα τίκτει πολλάκις δυστυχίαν.

Εἰς τὸν Τάνταλον [f].

Οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος, οὗτος ὁ νηδὺν
πολλάκι νεκταρέου πλησάμενος στόματος,
νῦν λιβάδος θνατᾶς ἱμείρεται, ἡ φθονερῶς δὲ
κρᾶσις ἀεὶ χείλους ἐστὶ ταπεινοτέρη.
πῖνε, λέγει τὸ τόρευμα, καὶ ὄργια μάνθανε σιγῆς·
οἱ γλώσσῃ προπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

---

[g] *Ἔκφρονα τὴν βάκχην οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ τέχνη*
θήκατο, καὶ μανίην ἐγκατέμιξε λίθῳ.

---

[h] *Ἡ Νέμεσις προλέγει τῷ πήχεϊ τῷ τε χαλινῷ,*
μήτ' ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

---

[i] *Ἱππόλυτος τῆς γραὸς ἐπ' οὔατι νηλέα μῦθον*
φθέγγεται· ἀλλ' ἡμεῖς οὐ δυνάμεθα κλύειν.
ὅσσον δ' ἐκ βλεφάροιο μεμηνότος ἐστὶ νοῆσαι,
ὅττι παρεγγυάα μηκέτ' ἄθεσμα λέγειν.

---

[k] *Μῖξον μειλιχίῃ βαιὸν φόβον, ὅττι καὶ αὐτὴ*
βομβήεσσα μέλισσα κορύσσεται ὀξέϊ κέντρῳ·
οὐ γὰρ ἄτερ μάστιγος ἰθύνεται ἵππος ἀγήνωρ,
οὐδὲ συῶν ἀγέλη ἐπιπείθεται ἀνδρὶ νομῆϊ,
πρὶν καὶ ἐριγδούποιο καλαύροπος ἦχον ἀκούει.

[f] II. 649. Γάλλου εἰς Τάνταλον ἐπὶ ποτηρίου γεγλυμμένον. [g] II. 641. Παύλου Σιλεντιαρίου εἰς βάκχην ἐν Βυζαντίῳ. [h] II. 693. Ἄδηλον· εἰς στήλην Νεμέσεως. [i] II. 657. Ἀγαθίου· εἰς Ἱππόλυτον διαλεγόμενον τῇ τροφῷ τῆς Φαιδρᾶς. [k] II. 646. Ἄδηλον, παραίνεσις πρὸς αὐτὴ ἄρχοντα.

Εἰς γατφίδα.

[l] Ἀψηφὶς Ὑάκινθος, Ἀπόλλων δ' ἐστὶν ἐν αὐτῇ.

---

[m] Εἰμὶ μέθυ τὸ γλύμμα σοφῆς χερὸς, εὖ δ' ἀμεθύσῳ,
γέγλυμμαι· τέχνης δ' ἡ λίθος ἀλλοτρίη.
ἀλλὰ Κλεοπάτρης ἱερὸν κτέαρ· ἐν γὰρ ἀνάσσης
χειρὶ θρόνον νήφειν καὶ μεθύουσαν ἔδει.

---

[n] Τὰς τρεῖς μοι χάριτας λεύσεις, ξένε, ποντομέδων γὰρ
γείτονος ἐκ πόντου τὴν μίαν εἰργάσατο. [χώρᾳ]
τὴν δ' ἑτέρην ἐτέλεσε φυγὼν εὔκαρπον ἁλωήν·
τὴν δ' ὑπολειπομένην τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.

Εἰς τάτα . . .

[o] Παίγνια μὲν τάδε πάντα· τύχης δ' ἑτερόπροπος ὁρμὴ
ταῖς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρεται βολῆσι.
καὶ βροτέου βιότοιο σφαλερὸν μίμημα νοήσεις,
νῦν μὲν ὑπερβάλλων, νῦν δ' ἀπολειπόμενος.
αἰνέο μὲν δὴ κεῖνον, ὃς ἐν βιότῳ τε κύβῳ τε
χάρματι καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

---

[p] Στῶμεν ἁλιρράντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου,
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίας,
κράναν τ' αἰγείροιο κατάσκιον, ἧς ἀπὸ νᾶμα
ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκύονες.

---

[q] Ἐνθάδε λουσαμένη δέμας ἄμβροτον αὐτίκα Κύπρις
δεῖξεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἄθλιον ἥρπασε μῆλον.

---

[l] Anth. Jac. II. 255. Πλάτωνος νεωτέρου. ἁ σφραγὶς ὑάκινθος.
[m] II. 255. Ἀσκληπιάδου, τινὲς δὲ Ἀντιπάτρου Θεσσαλονικέως.
[n] II. 239. Ἀδέσποτον εἰς παραθαλάσσιον κῆπον, ἐν ᾧ ἦν καὶ λουτρὸν, ἐν Ἀντιοχείᾳ. [o] II. 259. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς τάβλαν. [p] II. 115. Μνασάλκου. [q] II. 224.

[r]Κύπρις, Ἔρως, Χάριτες, Νύμφαι, Διόνυσος, Ἀπόλλων
ὤμοσαν ἀλλήλοις ἐνθάδε ναιετάειν.

---

[s]Ἢ τοῖον Κυθέρειαν ὕδωρ ἔτεκεν, ἢ Κυθέρεια
τοῖον τεῦξεν ὕδωρ, ὃν χρόα λουσαμένη.

---

[t]Μικρὰ μὲν ἔργα τάδ' ἐστὶν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀδωδὴν,
οὕτως λουτρὰ τάδε, μικρὰ μὲν ἀλλὰ φίλα.

---

[u]Αἱ Χάριτες λούσαντο, ἀμειψάμεναι δὲ λοετρὸν,
δῶκαν ἑῶν ῥεθέων ὕδασιν ἀγλαΐην.

---

[x]Ἐνθάδε λουσαμένων Χαρίτων ποτὲ, θέσκελα πέπλα
βαιὸς ἔρως ἔκλεψε καὶ ὤχετο, τάς δ' ἔλιπ' αὐτοῦ,
γυμνὰς αἰδομένας θυρέων ἔκτοσθε φανῆναι.

---

[y]Δάφνης εὐπετάλοιο φερώνυμόν ἐστι λοετρόν.

Εἰς λουτρὸν εὔμορφον.

[z]Κύπρις σὺν Χαρίτεσσι καὶ υἱέϊ χρυσοβελέμνῳ
ἐνθάδε λουσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

Εἰς λουτρὸν λεγόμενον Ἔρωτα.

[a]Μητέρα Κύπριν ἔλουσεν Ἔρως ποτὲ τῷδε λοετρῷ,
αὐτὸς ὑποφλέξας λαμπάσι καλὸν ὕδωρ.
ἱδρὼς δ' ἀμβροσίου χυθεὶς χροὸς ἄμμιγα λευκοῖς
ὕδασι, φεῦ πνοιῆς ὅσον ἀνῆψεν ἔαρ.
ἔνθεν ἀεὶ ῥοδόεσσαν ἀναζείουσιν ἀϋτμὴν,
ὡς ἔτι τῆς χρυσῆς λουομένης Παφείης.

[r] II. 224. [s] II. 216. ἀδέσποτον. [t] II. 217. [u] II. 216.
[x] II. 218. Λεοντίου σχολ. [y] II. 224. [z] II. 220. Κύρου ποιητοῦ.
[a] II. 221.

Εἰς κῆπον Ἔρωτα λεγόμενον.

[b]Οὐ μέγας ὅδ' Ἔρως, ἀλλ' εὔχαρις· ὡς καὶ ἐγώ τοι
οὐ μέγας ἐν κήποις, ἀλλὰ γέμων χαρίτων.

Εἰς ἀστεῖον.

[c]Ὕδασι καὶ κήποισι καὶ ἄλσεσι καὶ Διονύσῳ,
καὶ πόντου πλήθω γείτονος εὐφροσύνῃ.
τερπνὰ δέ μοι γαίης τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἄλλοθεν ἄλλος
καὶ γριπεὺς ὀρέγει δῶρα καὶ ἀγρονόμος.
τοὺς δ' ἐν ἐμοὶ μίμνοντας ἢ ὀρνίθων τίς ἀείδων
ἢ γλυκὺ πορθμήων φθέγμα παρηγορήσει.

---

[d]Δεῦρ' ἴθι, βαιὸν, ὁδῖτα, πεσὼν ὑπὸ δάσκιον ἄλσος,
ἄμπαυσον καμάτου γυῖα πολυπλανέος.
χλωρὸν ὅπου πλατάνων αὐτόρρυτον ἐς μέσον ὕδωρ
καλὰ πολυκρούνων ἐκπρορρέει στομάτων.
ὁππόθι πορφυρέης ὑπὲρ αὔλακος εἴαρι θάλλει
ὑγρὸν ἴον ῥοδέῃ κιρνᾶ μὲν[e] κάλυκι.
ἤνιδε πῶς δροσεροῖο πέδον λειμῶνος ἔρεψεν
ἔκχυτον εὐχαίτης κισσὸς ἔπλεξε κόμην.
ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λασίην παραμείβεται ὄχθην.
πέζαν ὑποξύων αὐτοφύτοιο νάπης.

Οὗτος Ἔρως, τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν οὔνομα χώρῳ,
πάντοθεν ἱμερτῶν πληθομένων χαρίτων;

---

[f]Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
πορφυρέη μείδησε φεράνθεος εἴαρος ὥρη·
γαῖα δὲ κυανέη χλοερὰν ἐστέψατο ποίην,
καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμησε πετήλοις.
οἱ δ' ἁπαλὴν πίνοντες ἀξιφώτου δρόσον ἠοῦς

[b] Anth. Jac. II. 234. ἄδηλον. [c] II. 234. Ἀραβίου χολ.
[d] II. 235. Μαριανοῦ Σχολ. εἰς προάστειον ὀνομαζόμενον Ἔρωτα ἐν Ἀμασείᾳ.
[e] Leg. κιρνάμενον. [f] II. 125. Μελεάγρου.

λειμῶνες γελόωσιν ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται πόλος αἰγῶν.
ἤδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται[g]
ἄνθεϊ βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.
ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
καλὰ μέλη, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοισι νεόρρυτα κάλλεα κηροῦ.
πάντη δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγύφωνον ἀείδει,
ἀλκυόνες περὶ κῦμα, χελιδῶνες δ' ἀμφιμέλαθρα,
κύκνος δ' ἐπ' ὄχθεσι ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών.
ἐκ δὲ φυτῶν χαίρουσι κῶμαι, καὶ γαῖα τέθηλε,
συρίζει δὲ νομεὺς, καὶ τέρπεται εὔκομα μῆλα,
καὶ ναῦται δὲ πλώουσι, Διόνυσος δὲ χορεύει,
καὶ μέλπει ποτεεινὰ, καὶ ὠδίνουσι μελίσσαι.
πῶς οὐ χρὴ καὶ ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀεῖσαι;

---

[h]Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσουσαν πυκνοῖς κῶμον ὑπὸ ζεφύροις·
καί σοι καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
θελγομένων ἄζει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

Εἰς τὸν Μύρωνος βοῦν.

[i]Μόσχε τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεαι, τίπτε δὲ μυκᾷ;
ἁ τέχνα μαζοῖς οὐκ ἐνέθηκε γάλα.

Ἡ βοῦς ἐξ ἀρότοιο νέον ἦλυθε, καὶ διὰ τοῦτο
ὀκνεῖ, κοὐκ ἐθέλει βῆμ' ἐπίπροσθεν ἄγειν.

---

[k]Ὁ πλόος ὡραῖος, καὶ γὰρ λαλεῦσα χελιδὼν
ἤδη μέμβλωκε, χ' ὡς χαρίεις ζέφυρος·

[g] Duo seqq. versus hic exciderunt. [h] II. 628. Πλάτωνος.
[i] II. 249. Ἀντιπάτρου Σιδωνίου. [k] II. 279. Λεωνίδου.

λειμῶνες δ' ἀνθεῦσι, σεσίγηκε δὲ θάλασσα,
κύμασι καὶ τρυχεῖ πνεύματι βρασσομένη.
ἀγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἐκλύσαιο γυίαια,
ναυτῖλος, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφεὶς ὀθόνην.
ταῦθ' ὁ Πρίηπος ἐγὼ ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτης,
ἄνθρωπ' ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην,

---

[l] Ὡς τεθνηξόμενος τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε,
ὡς δὲ βιωσόμενος φείδεο σῶν κτεάνων.
ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

---

[m] Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις, ἄτοπόν τι ποιήσας·
οὐ λήσεις δὲ θεὸν, οὐδὲ λογιζόμενος.

---

[n] Μήποτε τὸν παρεόντα παρεὶς φίλον, ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

---

[o] Ἀρρήτων ἐπέων γλώσσῃ σφραγὶς ἐπικείσθω·
κρείσσων γὰρ μύθων ἢ κτεάνων φυλακή.

---

[p] Εὖγε λέγων τὸν καιρὸν ἔφης θεὸν, εὖγε, Μένανδρε,
ὡς ἀνὴρ μουσῶν καὶ χαρίτων τρόφιμος.
πολλάκι γὰρ τοῦ σφόδρα μεμεριμνήσαντος ἄμεινον
προσπεσὸν εὐκαίρως, εὗρέ τι ταὐτόματον.

---

[q] Ἦρά γε ποῦ τὸ φρύαγμα τὸ τηλίκον; οἱ δὲ περισσοὶ
πῇ ἔβαν ἐξαίφνης ἀγχίποροι κόλακες;
νῦν γὰρ ἑκὰς πόλιος φυγὰς ᾤχετο, τοῖς πρότερον δὲ
οἰκτροῖς τὴν κατὰ σοῦ ψῆφον ἔδωκε τύχη.

---

[l] Anth. Jac. II. 289. Λουκιανοῦ. [m] II. 289. τοῦ αὐτοῦ.
[n] II. 292. Ἄδηλον. [o] II. 292. Λουκιανοῦ. [p] II. 295.
[q] II. 299. Ἀγαθίου Σχολ.

[r]Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνὸς θ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι·
καὶ τί μάτην μοχθῶ; γυμνὸν ὁρῶ τὸ τέλος.

---

[s]Καλὸν μὲν στυγόδεμνον ἔχειν νόον, εἰδ' ἄρ' ἀνάγκη,
ἀρσενικὴ φιλότης μή ποτέ σε κλονέοι.
θηλυτέρας φιλέειν ὀλίγον καλὸν, οὕνεκα κείναις
κυπριδίους ὀάρους πότνια δῶκε φύσις.
δέρκεο τῶν ἀλόγων ζώων γένος· ἡ γὰρ ἐκείνων
οὐδὲν ἀτιμάζει θέσμια ζυγίης
ἄρσενι γὰρ θήλεια συνάπτεται, οἱ δ' ἀλεγεινοὶ (in marg.)
ἄνδρες ἐς ἀλλήλους ξεῖνον ἄγουσι γάμον.

---

[t]Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος καὶ παίγνιον. ἢ μάθε παίζειν
τὴν σπουδὴν μεταθεὶς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας.

---

[u]Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου. εἰδ' ἀγανακτεῖς,
καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

---

[x]Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κουφίζεο ῥοίζῳ,
μήτε σέο γνάμψῃ φροντὶς ἐλευθερίην.
πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσταθέεσσι βίος πολεμίζεται αὔραις,
καὶ τῇ καὶ τῇ θαμιναῖς ἀντιμεθελκόμενος.
ἡ δ' ἀρετὴ, σταθερόν τι καὶ ἄτροπον, ἧς ἐπὶ μούνης
κύματα θαρσαλέως ποντοπόρει βιότου.

---

[y]Οὐ τὸ ζῇν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥίψαι
φροντίδας ἐκ στέρνων πολιοκροτάφους.

---

[z]Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω,
δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρον ὅλον.

[r] II. 298. Παλλάδα. [s] II. 300. Ἀγαθίου. [t] II. 302. Παλλάδα. [u] Ibid. [x] II. 302. Παύλου Σιλεντιαρίου. [y] II. 303. τοῦ αὐτοῦ. [z] II. 305. Παλλάδα.

ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενὲς, οἰκτρὸν
φερόμενον κατὰ γῆς, καὶ λυόμενον.

---

[a]Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς, δι' ὅλου πάντας ἀποστρέφομαι.
οὐδένα τοθεύω πρὸς ὑπόκρισιν. οὓς δ' ἄρα τιμήσω,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Εὐόδμοις δὴ μύροις καὶ εὐπετάλοις στεφάνοισι
καὶ Βρομίῳ παῦσον φροντίδας ἀργαλέας.
δὸς πιέειν, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας,
ἂψ ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.

---

[b]Οὔ μοι μέλει Γύγεω
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος.
οὔθ' αἱρέει με χρυσὸς,
οὐ φθονέω τυράννους.
ἐμοῦ μέλει μύροισι
καταβρέχειν ὑπήνην·
ἐμοῦ μέλει ῥόδοισι
καταστέφειν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδε;

---

[c]Τὸν ἄργυρον τορεύσας,
Ἥφαιστέ, μοι ποίησον·
ποτήριον δὲ κοῖλον,
ὅσον δύνῃ βάθυνον.
ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ,
μηδ' ἄστρα μηδ' ἁμάξας,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα,
ἀλλ' ἀμπέλους χλοώσας,

a Anth. Jac. II. 313. Φωκυλίδου. b II. 333 Ἀνακρέοντος.
c II. 334. τοῦ αὐτοῦ.

καὶ βότρυας γελῶντας,
σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ.

---

[d]Εὐδαίμων πρῶτον μὲν ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων,
εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας· τὸ τρίτον, ὅστις ἄπαις.
ἢν δὲ μανεὶς γήμῃ τίς, ἔχει χάριν, ἢν κατορύξῃ
εὐθὺς τὴν γαμετὴν, προῖκα λαβὼν μεγίστην.
ταῦτ' εἰδὼς, σοφὸς ἴσθι. μάτην δ' Ἐπίκουρον ἔασον
ποῦ τὸ κενὸν ζητεῖν, καὶ τίνες αἱ μονάδες.

---

[e]Θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
ἢ σὺ τί ποιήσεις, σκορπίος ὢν, ἀγαθόν.
οὔτε γὰρ αὐτὸς ἑκὼν τί ποιεῖς, οὔτ' ἄλλον ἀφίης
ὡς ἀστὴρ Κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

---

[f]Ὦ 'γαθὲ, καὶ μῶν οὖν, καὶ ποῖ δὴ καὶ πόθεν, ὦ τᾶν,
καὶ θαμὰ, καὶ φέρε δὴ, καὶ κομιδῆ, καὶ ἴσθι,
καὶ στόλιον, μάλιον, πωγώνιον, ὤμιον ἔξω,
ἐκ τούτων ἡ νῦν εὐδοκιμεῖ σοφία.

---

[g]Δάφνην καὶ Νιόβην ὠρχήσατο Μέμφις ὁ σιμὸς,
ὡς ξύλινος, Δάφνην, ὡς λίθινος, Νιόβην.

---

[h]Χωλὸν ἔχεις τὸν νοῦν, ὡς τὸν πόδα, καὶ γὰρ ἀληθῶς
εἰκόνας τῶν ἐντὸς ἡ φύσις ἔξω φέρει.

---

[i]Ὑβρίζεις, τί τὸ θαῦμα; τί δυσχερές; ἀλλὰ φέρω σε·
τῶν γὰρ ὑβριζόντων ἡ θρασύτης κόλασις.

---

[k]Ἥλιος ἀνθρώποις αὐγὴν θεός· εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
ὕβριζες φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν.

---

[d] II. 335. Αὐτομέδοντος. [e] II. 384. Ἀμμιανοῦ. [f] II. 367. τοῦ αὐτοῦ. [g] II. 392. Παλλάδα. [h] II. 396. Ἄδηλον. [i] II. 402. Παλλάδα. [k] II. 402. τοῦ αὐτοῦ.

[l]Τὴν φωνὴν ἐνωπήν σε λέγειν ἐδίδαξεν Ὅμηρος,
τὴν γλῶσσαν δ' ἐνωπὴν, τίς ἐδίδαξεν ἔχειν;

---

[m]Εἰπὲ πόθεν σὺ μετρεῖς, κόσμον καὶ πείρατα γαίης,
ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον.
σαυτὸν ἀρίθμησον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτόν·
καὶ τότ' ἀριθμήσεις [καὶ] γαῖαν ἀπειρεσίην.
εἰδ' ὀλίγον πηλὸν τοῦ σώματος οὐ καταριθμεῖς,
πῶς δύνασαι γνῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

---

[n]Εἰ μὲν φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, καὶ μή μ' ἀδικήσῃς,
ἀρχὴν τοῦ βλάπτειν τὴν φιλίαν θέμενος.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρείσσονα φημὶ
τὴν φανερὰν ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίης.
φασὶ δὲ καὶ νήεσσιν ἁλιπλανέεσσι χερείους
τὰς ὑφάλους πέτρας τῶν φανερῶν σπιλάδων.

Τλῆθι λέων ἄτλητα παθὼν τετληκότι θυμῷ·
οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν οὐκ ἀποτίσει.

---

[o]Θήρη μὲν, πολέμου μελέτη· θήρη δὲ διδάσκει
κρυπτὸν ἑλεῖν, ἐπιόντα μένειν, φέροντα διώκειν.

---

[p]Ἁγνὸς εἰς τέμενος καθαρὸς, ξένε, δαίμονος ἔρχου
ψυχὴν, νυμφαίου νάματος ἁψάμενος.
ὡς ἀγαθοῖς κεῖται βαιὴ λιβὰς, ἄνδρα δὲ φαῦλον
οὐδ' ὁ πᾶς νίψει νάμασιν ὠκεανός.

Εἰς τὸν Ὅμηρον.

[q]Υἱὲ Μέλητος Ὅμηρε, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ
καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐναΐδιον.

l Anth. Jac. II. 413. ἀδέσποτον. m II. 416. Παλλάδα. n II. 432. Λουκίλλου. o II. 552. p II. 566. χρησμὸς τῆς Πυθίας. q II. 714. ἄδηλον.

καὶ τὰς δ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαο κούρας,
  δισσὰς ἐκ στηθέων γραψάμενος σελίδας.
ὑμνεῖ δ' ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσῆος πολύπλαγκτον,
  ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Δαρδανίδων πόλεμον.

---

[r]Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα φρεσὶ, τί δε λοίσθιον ὄσσοις
  θαυμάσω τέχνης ἀνέρος ἠδ' ἐλάφου;
ὧν ὁ μὲν ἰξύϊ θηρὸς ἐπεμβεβαὼς, γόνυ βρίθει,
  εὐπτόρθων παλάμαις δραξάμενος κεράων·
ἡ δ' ὑπὸ χάσματι πολλῷ καὶ ἄσθματι φυσιόωσα,
  γλώσσῃ σημαίνει θλιβομένην κραδίην.
Ἥρακλες γήθησον· ὅλη κεμὰς ἄρτι τέθηλεν,
  οὐ κέρασι μόνοις, ἀλλὰ τέχνῃ χρυσέῃ.

---

[s]Οὗτος ὁ πανδαμάτωρ, παρ' ἀνδράσι δωδεκάεθλος
  μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν εἰνορέης,
οἰνοβαρὴς μετὰ δαῖτα μεθυσφαλὴς ἴχνος ἑλίσσει,
  νικηθεὶς ἁπαλῷ λυσιμελεῖ Βρομίῳ.

---

[t]Τίς δήσας παλάμας πρὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
  ἅμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον εἷλε δόλῳ;
νήπιε, μηδὲ δάκρυα κατὰ γλυκεροῖο προσώποιο
  βάλλε. σὺ γὰρ τέρπῃ δάκρυσιν ἠϊθέων.

---

[u]Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα, βοηλάτιν εἵλετο ῥάβδον
  οὖλος Ἔρως, πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην.
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
  ἔσπειρε Δηοῦς αὔλακα πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διΐ, πλῆσον ἀρούρας,
  μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ἐπ' ἄροτρα βάλω.

---

[r] II. 653. ἄδηλον εἰς Ἡρακλέα ἀγρεύοντα τὴν ἔλαφον. [s] II. 654. εἰς Ἡρακλέα μεθύοντα. [t] II. 685. Ἀντιπάτρου. [u] II. 686. Μόσχου εἰς ἔρωτα ἀροτριῶντα.

[x] Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις,
χερσὶ μέλη ἰδίαις ἔπλασε Πραξιτέλης.
αὐτὸν γὰρ τὸν Ἔρωτα τὸν ἔνδοθεν κευθόμενον
χαλκεύσας, Φρύνῃ δῶκε γέρας φιλίης.
ἡ δέ μιν αὖθις προσήγαγε, καὶ γὰρ ἐρῶντας
δῶρον Ἔρωτι φέρειν αὐτὸν Ἔρωτα θέμις.

---

[y] Οὗτος ὁ τῶν δαλῶν φυσῶν, ἵνα λύχνον ἀνάψῃς,
δεῦρ' ἀπ' ἐμᾶς ψυχᾶς ἅψον, ὅλος φλέγομαι.

---

[z] Εἰ καί σοι πτέρυγες ταχιναὶ περὶ νῶτα τέτανται,
καὶ Σκυθικὴ τόξων ἀκροβολεῖς ἀκίδες,
φεύξομ' Ἔρως ὑπὸ γᾶν σε· τί τὸ πλέον; οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
σὰν ἔφυγε ῥώμαν πανδαμάτωρ Ἀΐδης.

---

[a] Ταῦτά σοι, ὦ βασιλεῦ Μηδοκτόνε, δῶρα κομίζει
σῆς ῥώμης γενέτης καὶ πάϊς Εὐστάθιος·
πῶλον ὑπὲρ νίκης, Νίκην στεφανηφόρον ἄλλην,
καὶ σὲ μετηνεμίων ἵππων ἐφεζόμενον
ὑψόσ' Ἰουστινιανὲ, τεὸν κράτος, ἐν χθονὶ δ' αἰεὶ
δεσμὸς ἔχει Μήδων καὶ Σκυθέων προμάχους.

Ὠδάριον Ἐρωτικόν.

Ποταμοῦ μέσον κατεῖδον
ποτὲ τὸν γόνον Κυθήρης.
ἐνενήχετο προπαίζων
μετὰ Νηρηΐδων χορείης·
ποταμὸς δὲ χρυσοδίνης,
ἐβόα, τί πυρπολεῖς με;
τί με παιδίον φλογίζεις;
ἀπ' ἐμῶν ἄπελθε ῥείθρων.

[x] Anth. Jac. II. 687. Ἰουλιανοῦ Αἰγυπτίου εἰς τὸν Πραξιτέλους ἔρωτα.
[y] II. 689. ἄδηλον. [z] II. 690. Μελεάγρου οἱ δὲ Στράτωνος.
[a] II. 642. ἄδηλον. εἰς στήλην Ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ.

Πλοκάμους χρυσοχύτους θαῦμα ἰδέσθαι
ὁ ἔρως τῆς Παφίης εἶχε καρήνῳ.
Ὃν ἰδὼν ἐγὼ τότ' ἔσχον
ἐπιθυμίαν κρατῆσαι,
κρατεραῖς πέδαις τε δῆσαι,
θαλεροῖς νέοις τε δεῖξαι.
ὁ δὲ νόσφι τῶν ῥεέθρων
ὑπέφευγε προσγελῶν μοι·
ποτὲ μὲν ποσὶ προβαίνων,
ποτὲ δὲ πτεροῖς ἀλύσκων.
μικρὸς ἦν, ὑπόπτερός τε,
πολυποίκιλός τε μύθῳ,
πολυδαίδαλος τὸ εἶδος,
πολυήρατος τὸ κάλλος.
Παῖδα ὀϊστοβόλον Ἀφρογενείης
εὐγενέων λογάδων, φεύγετε, κοῦροι.
Γυμνὸς ἦν ἀνάρβιλός τε,
πυρὶ δ' εἴκελος τὰ πάντα·
ἀπὸ δ' ὀμμάτων βολάων
φλογερὴν ἔπεμπεν αἴγλην·
ἐρατὰν φέρων φαρέτρην
πεπυρωμένων βελέμνων·
ἐπίχρυσον εἶχε τόξον,
κεχαλασμένον κατ' ὤμων.
Μικρὸν ἔχει τὸ βέλος, μακρὰ δὲ βάλλει,
ὃν δὲ βάλῃ, πυρόεις οἶστρος ἐλαύνει.
Γλυκερὴν ὄπα προῆκε
διὰ τὸν πόθον λαλῶν μοι,
λιγυρὸν μέλος λυρίζων,
καθάπερ Πρόκνη κατ' ἄλσος·
παλάμην ἄγαν βραχεῖαν
ἐπεμειδία κραδαίνων.
ἐπεδείκνυ δὲ ταύτην,
προφανῶς τὸ πῦρ ἀφάσσων·
ἀναγγαλίδας[a] παρῆλθεν,

[a] Leg. ἀναγαλλίδας.

ἴα καὶ κρόκους παρέπτη.
Ζεφύρου πνοὰς γὰρ εἶχε
κατοπισθίους λιγείας.

Τὸ βρέφος τῆς Παφίης φεύγετε κοῦροι,
ἀφανῶς τόξα πόθων ἀγκύλα τείνει.

Καθάπερ ταώς τις ὄρνις,
ὁ κατάστερος πτεροῖσιν,
ὑπερίπτατο πλανῶν με,
λιβάδων ὕπερθε παίζων·
ἔκαμνον τρέχων, ἐλαύνων,
ἀπεπαυσάμην διώκων.
ὁ δὲ τοῖς ῥόδοις ἐμβάλλων,
ὑπέθελγέ πως πρὸς οἶστρον.

Πόσα ἄνθη ἔδραμον καὶ ῥοδωνιῶνας
ὀπίσω παιδαρίου πολλὰ διώκων;

. . . .
μανίης πέφυκε δεῖγμα,
νεότητός ἐστι πῆμα
. . . . πέφυκε πᾶσα
ἀκατάσχετός τε τόλμα
ἀτελῶν πόνων ἐρῶσα
καλύκων συνῆγεν ἄνθη,
παρέσχε μοι πονεῖν δέ.
πλατάνοισι γὰρ προβαίνων,
στεφάνους πλέκειν με θῆκεν.

Δροσερὰς εἰς λιβάδας πολλὰ διώξας,
τὸν ἔρωτα βροχίσαι οὐκ ἠδυνήθην.

Ὑποδὺς δ' ἔνερθεν λόχμης,
σκιεροῖς ἔπαιζε δένδροις.
πήματον [a] βέλος πέμψας
βάλεν ἡπάτων τὰ κοῖλα.
συνομηλίκων χορεία,
συναρήξατε προθύμως,

[a] Leg. πύματον.

κατακαίομαι, κλονουμένων[a],
ἀφανῶς τε πυρπολοῦμαι.
Ἀνθοκόμους λιβάδας πεζοπονήσας
παῖδα πανοῦργον ἑλεῖν οὐκ ἠδυνήθην.
Δότε μοι λόγον, τί ῥέξω,
τί πάθω, τί δ' αὖ προσήσω[b],
τί δὲ φάρμακον πόθ' εὕρω,
κραδίην ἐμὴν δροσίζον.
Φάρμακον ἐξ Ἑλένης εἴ τις ἐφεύροι
ἡμετέραις φιάλαις ἐγκαταμίξαι.
Ἄκος εἰς ἔρωτ' ἀκούω
ἀποδημίαν γενέσθαι.
σὺ μένειν θέλων δὲ μᾶλλον,
ἕτερον τρόπον μετέρχου·
ἀΰπνους ἴαυε νύκτας
μετ' Ἀχιλλέως ἑταίρων·
σὺν ἀηδόσι λιγείαις
μελιηδέα προσάδων.
Ἐδάην πόθου τὸ φίλτρον,
ὁδὸν δ' οὐδαμῶς ἐπέγνων.
δότε μοι συνομοδίτην
τὸν ἔρωτα συλλαλοῦντα.
Τῆς Παφίης τὸ βρέφος φεύγετε κοῦροι,
λαμπάδα καιομένην χερσὶ κομίζει.

Εἰ μὲν ἀεὶ θάλλεις τήρει φίλος, εἰ δὲ μαραίνῃ,
τί φθονέεις, ποῦ τῷ σὲ θέλοντι γίσαι;

---

[c]Τῆς ὥρας ἀπόλαυε· παρακμάζει πάντα[d]
ἓν θέρος ἀντ' ἐρίφου τρηχὺν ἔθηκε τράγον.

---

[a] Leg. κλονοῦμαι. [b] Leg. προσοίσω. [c] Anth. Jac. II. 335. ἄδηλον. [d] Leg. ταχὺ πάντα.

[e]Τὴν ψυχὴν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χείλεσιν ἔσχον,
ἦλθε γὰρ ἡδὺς ἔρως, ὡς διαβησομέναν.

---

[f]Τλήμονες οἷς ἀνέραστος ἔφυ βίος· οὔτε γὰρ ἔρξαι
εὐμαρὲς, οὔτ' εἰπεῖν ἐστί τι νόσφι πόθων.
καὶ γὰρ ἐγὼ νῦν εἰμι λίην βραδὺς, εἰδ' ἐσίδοιμι
Ξεινόφιλον, στεροπῆς πείσομαι ὀξύτερος.
τοὔνεκεν οὐ φεύγειν γλυκὺν ἵμερον, ἀλλὰ διώκειν
πᾶσι λέγω· ψυχῆς ἐστιν ἔρως ἀκόνη.

---

[g]Οὐ δύναμαί σε θέλων θέσθαι φίλον, οὔτε γὰρ αἰτεῖς,
οὔτ' αἰτοῦντι δίδως, οὔθ' ἃ δίδωμι δέχῃ.

---

[h]Κλέψομεν ἄχρι τίνος τὰ φιλήματα, καὶ τὰ λαθραῖα
νεύομεν ἀλλήλοις ὄμμασι φειδομένοις;
μέχρι τίνος δ' ἀτέλεστα λαλήσομεν, ἀμβολίαισι
ζευγνύντες κενεὰς ἔμπαλιν ἀμβολίας;
μέλλοντες τὸ καλὸν δαπανήσομεν· ἀλλὰ πρὶν ἐλθεῖν[i]
τᾶς φθονερᾶς φειδοῦς θῶμεν ἐπ' ἔργα λόγοις.

Κοῦρε τί μοι λεπτὸς, θαλεραὶ δ' οὐχ ως ποτέ σα......
οὐδὲ τὸ πρὶν ἐρασταῖς ἐν λαγόνεσσι γάνος.
ποῖαι σεῦ κάλαμον ἄνθος ἀποσμύχου μεριμν......
μήτι τὸ Ναρκίσσου νᾶμα κατωπτρίσαο.

---

[k]Εἰ μὲν ἑκὼν ἀρχὴν ἐπεκόμωσα, μυρία μέμφου·
εἰ δ' ἄκων ἥκω, τὴν προπέτειαν ἔα.
ἄκρατος καὶ Ἔρως με ἠνάγκασαν. ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
εἷλκεν, ὁδ' οὐκ εἴα, τὴν βίαν ὅσσην ὅρα.
ἐλθὼν δ' οὐκ ἐβόησα, τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφύλαξα
τὴν φιλίην· εἰ τοῦτ' ἐστὶν ἀδίκημ', ἀδικῶ.

---

[e] Anth. Jac. I. 106. Πλάτωνος. [f] II. 454. Ἀλφείου Μιτυληναίου.
[g] II. 454. ἄδηλον. [h] II. 455. Στράτωνος. [i] ἐλθεῖν om. Cod.
[k] II. 486. Καλλιμάχου sed discrepat.

Ἠράσθη κίτυος, τίς ὃν οὐκ ἴδεν οὔατα πεισθείς;
φεῦ καλῶς, ἡμεῖς δ' ὄμμασι μεμφόμεθα.

---

[l]Πρόταρχος καλός ἐστιν, καὶ οὐ θέλει, ἀλλὰ θελήσει
ὕστερον· ἡ δ' ἄρα λαμπάδ' ἔχουσα τρέχει.
καὶ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον[m], εἰ δὲ παρέλθῃ,
ζητῶν εὑρήσεις, οὐ ῥόδον ἀλλὰ βάτον.

---

[n]Ἡ Τροίζην' ἀγαθὴ κουροτρόφο; * * * ἁμάρτοις
αἰτήσας παίδων, οὐδὲ τὸν ὑστάτιον.
τόσσον δ' Ἐμπεδοκλῆς φαν * * * ἐν ἄλλοις
ἄνθεσιν εἰαρινοῖς καλὸν ἔλαμψε ῥόδον.

Εἶπεν Ἔρως τὸν καλὸν ἰδὼν * * * ωρίσκρν
δωροῦμαι, τὰ δ' ἐμὰ τόξα σοι καὶ φαρέτρην.
δωροῦμαι καὶ πτηνὸν * * * * ἅ γε χείλεα
χεῖλος ἐμὸν θείης, λάμβανε καὶ πτέρυγα.

---

[o]Εἰ μὲν γηράσκει τὸ καλὸν, μετάδος, πρὶν ἀπέλθῃ.
εἰ δὲ μένει, τί φοβῇ τοῦθ' ὃ μένει διδόναι;
μηκέτι [p] νῦν ὀμόσῃς· ἔγνωκα γὰρ, οὐδέ με λήθεις
. . . .
καὶ πρώην ὀμόσας μηκέτι διδόναι
. . . .
οἶδα τὸ ποῦ καὶ πῶς καὶ τίνι, καὶ τὸ, πόσου.

---

[q]Ἄγκιστρον πεποίηκας, ἔχεις ἰχθῦν ἐμὲ, τέκνον·
ἕλκε μ' ὅπου βούλει, μὴ τρέχε, μή σε φύγω.

Αὐτοῦ μοι Κλεόβουλε, παρὰ στροφάλιγγα θυρᾶ [r]
κλεπτομένην χάρισαι Κύπριδος εὐφροσύνην.
β . . . ἔρως οὐκ οἶδε ποθούμενος· ἡ γὰρ ἀνάγκης

[l] II. 458. Ἀλκαίου. [m] Cod. χ. [n] II. 467. Ῥιανοῦ.
[o] Anth. Jac. II. 523. Στράτωνος. [p] Hic versus erasus est.
[q] II. 524. [r] Leg. θυράων.

μίξις προστίμοις ἐνδέχεται πάθεσι.
καὶ γὰρ Ζεὺς θεὸς ἦν, ἀλλ' ἡνίκα καιρὸν ἔκλεπτεν,
αἰετὸς ἢ δάμαλις ἢ κύκνος ἐβλέπετο.

Τηρῶ σου τὸ φίλημα τὸ χρύσεον, ὡς ἀπὸ σίμβλου
κηρίον, ὡς μήλου πνεῦμα πεπαινόμενον.
τηρῶ καὶ συνεχῶς τοῖς χείλεσι, κἢν προσίῃ τις,
χαῖρε λέγων, εὐθὺς τοῦτον ἀποστρέφομαι.
τοῦτο καὶ αὐτὸ καθ' αὑτὸ κακὸν μέγα συμβάλλειν
ἐστὶ τὸ σὺν τούτῳ τῷ πυρὶ πῦρ ἕτερον.

Ὕπνε τί μ' ἐξ ὕπνου φρενοθελγέος ἐξεβόησας;
τίπτε δ' ὀνειροπόλου νόσφισας ἀμβροσίης;
αὐτόθι γ' ἂν γλυκεροῖς περιπλέγμασι παιδὸς ἐχρώμην
ἐγγὺς ἔχων τὸν ἐμὸν καὶ φιλέων ἑτάρον.
ἐξ οἵης μ' ἀπάτης ἀπενόσφισας; ὕπνε, σὺ πᾶσιν
ὢν βαρὺς, εἰς ἐμὲ νῦν ὠκυπέτης ἐγένου.

Σκέψαι Νάρκισσον, καὶ μηκέτι γαῦρα φρονήσῃς.
τοῦθ' ὑπεριφανίης ἄνθος ἔφυσεν ἔρως.
τίνα τὸν στέργοντα παλίστροφα ἔργα δεδορκὼς,
πειράθητι φρονέειν μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον·
τοῦθ' ὃ βλέπεις στέφωμα παρὰ κρήνην ἐστὶν ἐρασθὲν.
ἔκλαυσε μορφῆς εἰκόνας ἀντιτύπους.

Ὑπνώοις ἐπὶ πολὺν, Ἔρως, χρόνον, ἄχρι γὰρ ἂν
εὕδῃς, εἰρήνην σῶν ἔχομεν βελέων.
ἢν δέ σ' ὁ λυσιμελὴς προφύγῃ κόπος, οἰκτρὸς ἐκεῖνος,
ὃς πρῶτος σὸν ἴδοι κάνθον ἀνοιγόμενον.

Οἷος ἀποστάζει μηρῶν πόθος, οἷον ἀκμαῖον
ὥριον ἐκ λαγόνων ἄνθος ἀποκρέμαται;
οἷον δ' οἱ δροσόεντες ὑποιδαίνουσιν ἀκμαίως
αὐτοερυθρὰ φαιδρὰ σαλευόμενον;

τίς πλάστης τοιοῦτο τεχνήσατο; τρισμακάριστος
κεῖνος ὃς ἐργοπόνους τῷδ' ἐπέθηκε χεῖρας.

Ψευδὲς μυθίζουσι, Θεόκλεες, ὡς ἀγαθαὶ μὲν
Χάριτες, τρισσαὶ δ' εἰσὶν ἂν Ὀρχομένον.
πεντάκι γὰρ δέκα σεῖο περισκιρτῶσι πρόσωπα,
τοξοβόλοι, ψυχέων ἅρπαγες ἀλλοτρίων.

---

[r]Τοὺς σοβαροὺς τούτους καὶ περιπορφυροσήμους
παῖδας, ὅσους ἡμεῖς οὐ προσεφιέμεθα.
ὥσπερ σῦκα πέτραισιν ἐπ' ἀκρολόφοισι πέπειρα
ἔσθουσι γύπες, Διόφιλε, καὶ κόρακες.

---

[s]Μήτε λίην στυγνὸς παρακέκλισο, μήτε κατηφὴς
Δίφιλε, μὴ δείσῃς παιδίον ἐξ ἀγέλης.
ἔστω προὔνεικα πρῶτα φιλήματα, καὶ τὰ πρὸ ἔργων
παίγνια, πληκτισμοὶ, κνῆσμα, φίλημα, λόγος.

---

[t]Δός μοι, καὶ λάβε χαλκόν· ἐρεῖς, ὅτι πλούσιός εἰμι·
δώρηται τοίνυν τὴν χάριν, ὡς βασιλεύς.

Περπούρου τὸ πρόσωπον ἐμοὶ προσιόντος ἀπαρκεῖ,
οὐκέτι δ' ἐξόπισθεν καὶ παριόντα βλέπω.
οὕτω γὰρ καὶ ἄγαλμα θεοῦ καὶ νηὸν ὁρῶμεν
ἀντίον, οὐ πάντως καὶ τὸν ὀπισθόδομον.

---

[u]Εἰς ἀγαθὴν συνέβημεν ἀταρπητὸν, ἣν ἀπὸ πρώτης
φράζευ ὅπως ἔσται[x], Δίφιλε, καὶ μονίμη.
ἄμφω γὰρ πτηνόν τι λελόγχαμεν· ἔστι μὲν ἐν σοὶ
κάλλος, ἔρως δ' ἐν ἐμοὶ, καίρια δ' ἀμφότερα·
ἄρτι μὲν ἁρμοσθέντα, μένει χρόνον, εἰδ' ἀφύλακτα
μίμνετον, ἀλλήλων οἴχετ' ἀποπτάμενα.

---

[r] Anth. Jac. II. 508. Στράτωνος. [s] II. 515. τοῦ αὐτοῦ. [t] II. 517. τοῦ αὐτοῦ. [u] II. 520. Στράτωνος. [x] Cod. ἔστε.

[y] Ὀφθαλμοῖσιν θῆρας ἔχεις, θεόμορφε Λυκῖνε,
μᾶλλον δ' ἀκτῖνας, δέσποτα, πυρσοβόλους.
ἀντωπὸς βλέψαι[z] βαιὸν χρόνον οὐ δύναμαί σε·
πῦρ γὰρ ἀστράπτεις ὄμμασιν ἀμφοτέροις,

---

[a] Πίν' Ἀ[σκληπ]ιάδη[b], τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάσχεις;
οὐ σὲ μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐληΐσατο,
οὐδ' ἐπὶ σοὶ μούνῳ κατεθήκατο τόξα καὶ ἰοὺς
πικρὸς Ἔρως· τί ζῶν ἐν σπουδῇ τίθεσαι;
πίνω μὲν Βάκχου ζωρὸν πόμα· δάκτυλος ἕως·
ἢ πάλιν κομιστὰν λύχνον ἰδεῖν μένομεν;

Νῦν ὁ καλὸς θάλλει Νικόστρατος, ἀλλ' ἀρύσασθε
ὡς ἀπὸ κρηνίδος ψυχρὸν ὕδωρ θέρεος.

[y] Anth. Jac. II. 511. τοῦ αὐτοῦ. [z] Cod. ἀντω . . . . έψαι.
[a] II. 563. [b] Cod. πὶν ἀ . . . . ϊάδη.

His perlectis, satis nunc dispiciet Lector, duas admodum diversas in uno Codice coaluisse poematiorum collectiones. Quarum, una quæ sacri est argumenti, ut opinor, Joannem Geometram sibi vindicat auctorem. Certum enim est quod in quibusdam Codicibus Canticorum Metaphrases ei diserte tribuuntur. (Leo Allatius ap. Fabr. B. Gr. t. VII. p. 715, not.) nec improbabile est cætera ejusdem fere materiæ ex eadem manu esse profecta; præsertim cum poeta sæpius se Joannem nominatum esse fateatur. Vixit ergo ut videtur regnante Nicephoro Logotheta, cujus cladem a Bulgaris illatam deflet. A. D. 811.

Altera quæ profani et plerumque erotici generis est farrago, ex Anthologia, sed pleniore certe quam ea quæ hactenus vulgata est, derivata esse videtur. Plurima in omnibus depravata sunt, quorum nonnulla quisque facile corrigere poterit. Nos pauca quædam currente prelo in margine tentavimus. Codicis ipsius lectionem rarissime, tacite nunquam immutavimus.

APPENDIX AD EXCERPTA PHILOSOPHICA E COD COISL. 387.

Appendantur et iis quæ in primo Anecdotorum Volumine ad Philosophiam Spectantia contulimus, Anonymi Auctoris Prolegomena e Cod. Coisl. 387, quem jam nunc fere totum vulgavimus. Est autem revera præfatio ad quinque voces Porphyrii, sicut ea Ammonii Hermiæ, sed prorsus diversa. Noster qui in multis se Christianum [a] prodit, sed non indoctum aut insulsum hominem, suam disquisitionem quam de universa philosophia habet, in praxes quindecim dividit; quod solitum fuisse hujus argumenti scriptoribus, videtur. Id exemplo firmamus Davidis Philosophi, qui et ipse Prolegomena edidit in quinque voces, similiter in actiones digesta. Hæc dedimus e Cod. 1938. qui est Chart. Sæc. XV. Erravit autem Catalogi Cod. Paris. confector, qui in sex actiones opus absolutum esse tradit, cum tres tantum numerari debuissent.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΣΥΝ ΘΕΩΙ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ.

Πρᾶξις α.

ἘΠΕΙΔΗ πάντα τοῦ ἀγαθοῦ ἐφίεται, καὶ κοινὸς πάντων ὅρμος ἐστὶ τὸ ἀγαθόν. ἀγαθὸν γὰρ εἴρηται διὰ τὸ ἄγαν θέειν ἐπ' αὐτὸ πάντα. τὸ δὲ ἄγαν ἐπίτασιν δηλοῖ, ὅθεν καὶ γραμματικῶν παῖδες παραγγέλλουσι μὴ λέγειν ἀγαθώτερον καὶ ἀγαθώτατον, διὰ τὸ μὴ ἐν μιᾷ λέξει δύο εἶναι ἐπιτατικώτερα, ἀλλὰ λέγειν μᾶλλον ἀγαθόν· δύο γὰρ λέξεις ἐνταῦθα εἰσὶ, καὶ μάλιστα ἀγαθὸν, ὅπερ ἐπιτατικώτερον καὶ τοῦ μᾶλλον ἐστί. τούτου χάριν τοῦ εἶναι μὲν καταφρονοῦμεν πολλάκις, τοῦ δὲ ἀγαθοῦ οὐ καταφρονοῦμεν. καὶ αὐτοὶ γὰρ οἱ τὰ κακὰ διαπραττόμενοι, οὐχ ὡς κακὰ διαπράττονται, ἀλλ' ὡς ἀγαθά· ὁ γοῦν ἰατρὸς ἑλκοῖ τὸ σῶμα φλεβοτομῶν, οὐχ ἑλκῶσαι προθέμενος, ἀλλ' ὑγιᾶσαι βουλόμενος· καὶ ὁ φονεὺς ἐγχειρεῖ τῷ φόνῳ, οὐχ ὡς φόνου ὀρεγόμενος, ἀλλὰ διὰ τὸ προσγινόμενον αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ κέρδος, ὅπερ ἐκεῖνος ἀγαθὸν νομίζει. πάντα

[a] Annotavit aliquis in primo Cod. fol. hæc prolegomena esse Troili Sophistæ; sed nescio qua auctoritate fretus. Quisquis est noster, certe Marino, quem laudat, junior fuit.

οὖν τοῦ ἀγαθοῦ ἐφίεται, ἀλλ' ἢ τοῦ ὄντος ἀγαθοῦ ἢ τοῦ νομιζομένου, οὐ πάντως δὲ ἀγαθοῦ.

Εἰ οὖν πάντα τοῦ ἀγαθοῦ ἐφίεται, ὃ ἂν δειχθῇ μᾶλλον ἀγαθὸν, τούτου μᾶλλον ἐφίεται. ὡς γὰρ τὸ μᾶλλον θερμὸν μᾶλλον θερμαίνει, καὶ μᾶλλον ψυχρὸν μᾶλλον ψύχει, οὕτω καὶ τοῦ μᾶλλον ἀγαθοῦ μᾶλλον πάντα ἐφίεται. καὶ ἡμεῖς οὖν διάπυροι καὶ ἐκμανεῖς ἐρασταὶ φιλοσοφίας γενόμεθα, εἰ τὸ παραγινόμενον ἡμῖν ἐξ αὐτῆς ἀγαθὸν γνῶμεν ὁποῖον ἐστί. μέγα γὰρ τὸ ἀγαθὸν τῆς φιλοσοφίας καὶ τοιοῦτον ὁποῖον ἐδήλωσεν ὁ Πλάτων περὶ αὐτοῦ εἰπὼν, "ὅτι τοιοῦτον ἀγαθὸν εἰς ἀνθρώπους οὐδὲ ἦλθεν, οὐδὲ ἥξει ποτὲ "δωρηθὲν ἐκ Θεοῦ." ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀγαθὸν τῆς φιλοσοφίας γνῶναι οὐ δυνατὸν, τῆς φύσεως αὐτῆς ἀγνοουμένης, δεῖ τὴν φύσιν αὐτῆς εἰπεῖν ὁποία τυγχάνει· τῆς γὰρ διαφόρου φύσεως διάφορον καὶ τὸ ἀγαθόν. οὕτω γοῦν ἵππου ἀγαθοῦ, τὸ ἴτην εἶναι καὶ πορευτικὸν τοῖς ποσὶν, ἀνθρώπου δὲ ἀγαθὸν τὸ ἀναθρεῖν ἃ ὄπωπεν· μόνος γὰρ τῶν ζώων ἄνθρωπος ἀναμιμνήσκεται, τῶν ἀλόγων μνήμην ἐχόντων μόνον. ὡς δηλοῖ ὁ κύων τοῦ Ὀδυσσέως ὁ Ἄργος, φυλάξας τὴν μνήμην εἰς εἴκοσι ἔτη. οὐ ταυτὸν δὲ μνήμη καὶ ἀνάμνησις· μνήμη μὲν γάρ ἐστι μονὴ νοῦ, ἀνάμνησις δὲ, ἀπολλομένης μνήμης ἀνανέωσις. καὶ ἡμεῖς μὲν οὕτως.

Ὁ δὲ φιλόσοφος Πρόκλος βούλεται ἐν τοῖς εἰς Φαίδωνα ὑπομνήμασιν ἔχειν καὶ τὰ ἄλογα ἀνάμνησιν· ὑπερβαίνει γάρ, φησι, τὴν ἐκείνων ζωὴν τὸ ἀμετάπτωτον τῆς γνώσεως· τὸ γὰρ διὰ παντὸς μεμνῆσθαι αὐτὰ καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθαι, ὑπὲρ τὴν ἐκείνων φύσιν ἐστι. τοῖς γὰρ ἀνθρώποις κρείττοσιν οὖσιν, οὐχ ὑπάρχει τοῦτο. ἐπιλανθάνεται δὲ καὶ τὰ ἄλογα· δεινοῖς γάρ ποτε περιπεσόντα, αὖθις τοῖς αὐτοῖς περιπίπτει, καὶ τὰ πρότερον σαίνοντα μετὰ χρόνον ὑλακτεῖ καὶ ἀγριαίνει πρὸς τοὺς ποτὲ συνήθεις. ὅθεν δῆλον κἀντεῦθεν ἐκ τοῦ μὴ ὁμοίως εἰς συνήθειαν ἄγεσθαι τῷ προοραθέντι καὶ τῷ πάντη ξένῳ· θᾶττον γὰρ ἐν συνηθείᾳ γίνεται τοῦ προοραθέντος, ὡς φυλάξας δῆλον ὅτι τύπον τινὰ καὶ δι' αὐτοῦ λαβεῖν ἀφορμὴν ἀναμνήσεως. πλὴν εἰ καὶ ἐπὶ ἀμφοτέρων ἐστὶν ἀνάμνησις, ἀλλ' οὖν διαφορά τίς ἐστι. ἐπὶ μὲν γὰρ ἀνθρώπου πᾶν τῇ ἀναμνήσει ἐστὶ καὶ τὸ συναισθάνεσθαι αὐτοὺς τῆς ἀναμνήσεως. ἐπὶ δὲ τῶν ἀλόγων οὐκ ἔστι τοῦτο, οὐδὲ γὰρ συναισθάνεται ἐκεῖνα

ὅτι ἀνεμνήσθη. ὥσπερ γὰρ ἡ ὄψις ὁρᾷ μέν, οὐκ οἶδεν δὲ ὅτι ὁρᾷ, οὕτω καὶ ἐπ' ἐκείνων.

Ἔδειξεν οὖν ὁ λόγος ὅτι τῆς διαφόρου φύσεως καὶ τὸ ἀγαθὸν διάφορον. διὰ τοῦτο οὖν χρὴ καὶ τῆς φιλοσοφίας τὴν φύσιν εἰδέναι. ἀλλ' ἐπεὶ ταύτην χωρὶς ὁρισμοῦ γνῶναι ἀδύνατον, οἱ γὰρ ὁρισμοὶ ἀνατομαὶ καὶ ἀναπτύξεις εἰσὶ τῶν φύσεων, δεῖ ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ ἄρξασθαι. εἰς τοιαύτην γὰρ ἀνάγκην κατήντησεν ὁ λόγος· τοῦ δὲ ὁρισμοῦ πρόσρημα τὸ τί ἐστιν. ἐκ τούτου οὖν δεῖ ἄρξασθαι, ὡς ἔδειξεν ὁ λόγος. τίς δὲ ὁρισμὸς τῆς φιλοσοφίας, ἐν ἑτέρᾳ θεωρίᾳ εὐμενείᾳ τοῦ κρείττονος παραστήσομεν.

Πρᾶξις β'.

Καὶ κατὰ δευτέραν δὲ αἰτίαν ὀφείλομεν ἀπὸ τοῦ τί ἐστιν ἄρξασθαι, τουτέστι τοῦ ὁρισμοῦ, παρέντες τὸ εἰ ἔστιν. ἔδει μὲν γὰρ ἡμᾶς ἀρχομένους τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ τοῦ εἴ ἐστιν ἄρξασθαι, ἑπομένους νόμῳ διαλεκτικῷ τῷ λέγοντι, δεῖν ἐπὶ πάσης τέχνης καὶ ἐπιστήμης τέσσαρα προβλήματα ζητεῖν, εἰ ἐστὶ, τί ἐστιν, ὁποῖον τί ἐστι καὶ διατί ἐστι. καὶ εἰκότως καὶ τὸ μὲν εἰ ἐστὶ ζήτημα, ἐπειδὴ πολλὰ μὲν ὀνομάζονται, οὐχ ὑφεστήκασι δέ, οἷον τραγέλαφος, σκινδαψὸς καὶ τὰ τοιαῦτα. ἕτερα δὲ ὀνομάζονται μέν, ἀμφιβαλλομένην δὲ ἔχουσι τὴν ὕπαρξιν, οἷον ἡ ἄναστρος σφαῖρα καὶ οἱ ἀντίποδες. ἐπὶ τούτων πάντων ζητοῦμεν τὸ εἰ ἐστί. τὸ δὲ τί ἐστι ζητοῦμεν ἐπὶ τῶν ὕπαρξιν ἐχόντων, θελόντων δὲ ἡμῶν γνῶναι τί εἰσιν, οἷον ἄνθρωπος καὶ ἵππος. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀναιροῦντες αὐτήν, ἄκοντες δεδώκασι τὸ εἶναι αὐτήν· ἀποδεῖξαι γὰρ βουλόμενοι ὃ οὐκ ἔστιν, εἰσάγουσιν αὐτήν. εἰ[b] γὰρ ἀπόδειξις μέρος φιλοσοφίας, τούτου χάριν ἀφέντες τὸ εἰ ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ τί ἐστι τὴν ἀρχὴν ποιησώμεθα· χάριν ἐκείνοις τοῖς ἀναιρεῖν αὐτὴν ἐσπουδακόσιν ὁμολογοῦντες, ὅτι τοῦτο ἐπιτηδεύσαντες μᾶλλον ἡμῖν κατάδηλον αὐτὴν πεποιήκασι διὰ τῶν ἀποδείξεων, ἢ καὶ ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Προτρεπτικῷ ἐπιγεγραμμένῳ, ἐν ᾧ προτρέπει τοὺς νέους πρὸς φιλοσοφίαν. φησὶ γὰρ οὕτως, "εἰ μὲν φιλοσοφητέον, φιλοσοφητέον, καὶ εἰ μὴ φιλοσοφητέον, φιλοσοφητέον· πάντως ἄρα φιλοσοφητέον."

Εἰ μὲν γάρ ἐστι, πάντως ὀφείλομεν φιλοσοφεῖν, οὔσης αὐτῆς·

[b] Leg. ἡ.

εἰ δὲ μὴ ἔστι, καὶ οὕτως ὀφείλομεν ζητεῖν, πῶς οὐκ ἔστιν ἡ φιλοσοφία· ζητοῦντες δὲ φιλοσοφοῦμεν, ἐπειδὴ τὸ ζητεῖν αἰτία τῆς φιλοσοφίας ἐστι. καὶ κατὰ τρίτην δὲ αἰτίαν δεῖ ἀπὸ τοῦ τί ἐστιν ἄρξασθαι. εἰ γὰρ αἱ προελθοῦσαι ἐκ τῆς φιλοσοφίας, ῥητορικὴ καὶ γραμματικὴ καὶ ἰατρικὴ, εὐθέως ὁρίζονται ἑαυτὰς καὶ ὑπογράφουσι, πολλῷ μᾶλλον ἡ φιλοσοφία τοῦτο πράξει, εὑρέτις οὖσα τούτων, καὶ τοῖς ἑαυτῆς χρήσεται εἰς ἑαυτήν· ταύτης γὰρ εὕρημα ἡ ὁριστικὴ καὶ ἡ διαιρετική.

Δέδεικταί γοῦν διὰ τριῶν αἰτιῶν, ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὁρισμοῦ ἄρξασθαι. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸν ὁρισμὸν τῆς φιλοσοφίας γνῶναι οὐ δυνατὸν, τοῦ ἁπλῶς ὁρισμοῦ ἀγνοουμένου, ὥσπερ οὐδὲ γράφειν καλῶς δυνατὸν, τὸν αὐτὸ τοῦτο ἁπλῶς γράφειν μὴ ἐπιστάμενον, οὐδὲ ἀττικίζειν ἄνευ τοῦ ἁπλῶς διαλέγεσθαι· οὕτως οὐδὲ τὸν τινὰ ὁρισμὸν δυνατὸν γνῶναι, τοῦ ἁπλῶς ὁρισμοῦ ἀγνοουμένου. φέρε οὖν τρία τινὰ περὶ ὁρισμοῦ ζητήσωμεν. πρῶτον μὲν τί ἐστιν ὁρισμός· δεύτερον πόθεν εἴρηται ὁρισμός· τρίτον πόθεν λαμβάνεται πᾶς ὁρισμός. καὶ ἀρκτέον ἀπὸ τοῦ πρώτου.

Ὁρισμὸς τοίνυν ἐστι λόγος σύντομος τῆς ἑκάστου φύσεως δηλωτικός. λόγος δὲ εἴρηται διὰ τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ δηλοῖ φύσιν. ἐὰν γὰρ εἴπω ἄνθρωπον, τῶν λοιπῶν ζώων χωρίζων. ἀλλὰ μία λέξις τὸ ὄνομα, ὁ δὲ ὁρισμὸς σωρεία καὶ συναγωγή ἐστι πλειόνων λέξεων· τὸ δὲ σύντομος πρόσκειται διὰ τὰ ἀποτάδην λεγόμενα ῥητορικὰ καὶ ἰατρικὰ, ἢ καὶ διὰ τὸ ὄνομα· συντομωτάτη γὰρ ἡ διὰ τοῦ ὀνόματος δήλωσις· σύντομος δὲ καὶ ἡ τῶν ὁρισμῶν. διὸ καὶ τὸν ὁρισμὸν τινὲς φασὶν ὄνομα ἐξηπλωμένον, τὸ δὲ ὄνομα ὁρισμὸν συνεσταλμένον. πρόσκειται γὰρ τῆς ἑκάστου φύσεως δηλωτικὸς, διὰ τὰς ὑπογραφάς. αἱ γὰρ ὑπογραφαὶ οὐ τὴν ἑκάστου φύσιν δηλοῦσιν, ἀλλὰ τὸ συμβαῖνον ἑκάστῳ. οἱ δὲ ὁρισμοὶ τὴν ἑκάστου φύσιν δηλοῦσι. καὶ εἰκότως· ἐπειδὴ οἱ ὁρισμοὶ ἐκ τῶν κατ' οὐσίαν λαμβάνονται. κατ' οὐσίαν δὲ ἐκεῖνα λέγω, ὧν χωρὶς οὐ δύναται ὑποστῆναι τὸ ὁριζόμενον· οἷον ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον λογικὸν θνητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικὸν, ὑφίσταται ποτὲ ἄνθρωπος, ἢ ἐπινοεῖται[c], καὶ ἑνὸς δὲ τούτων ἀπόντος οὐχ ὑφίσταται. αἱ δὲ ὑπογραφαὶ ἐκ τῶν συμβεβηκότων λαμβανόμεναι δύναται χωρίζεσθαι χωρὶς φθορᾶς τοῦ ὑποκειμένου. οἷον

[c] In marg. καὶ χωρὶς τούτων.

Σωκράτης ἐστὶν Ἀθηναῖος, φαλακρὸς, προγάστωρ, σιμὸς, μέλας. τούτων χωρὶς δύναται ὑποστῆναι ὁ Σωκράτης. εἰκότως οὖν τὸν ὁρισμὸν λέγομεν δηλωτικὸν τῆς φύσεως, ὡς τῶν ὑπογραφῶν οὐ τὴν φύσιν δηλουσῶν, ἀλλὰ τὸ συμβαῖνον ἑκάστῳ· ὅθεν καὶ ὑπογραφὴ εἴρηται, οἷον ὑφειμένη γραφὴ οὖσα καὶ σκιαγραφία, ὡς τῶν ὁρισμῶν τῇ τελείᾳ γραφῇ ἀναλογούντων, λέγω δὴ τῇ διὰ τῶν χρωμάτων. ἀποροῦσι δέ τινες ὅτι εἰ τοῦ ὁρισμοῦ ὁρισμὸν εἶπας, εἰπὲ κατ᾽ ἐκείνου ὁρισμὸν, καὶ τοῦτο ἐπ᾽ ἄπειρον. πρὸς ὃ φαμὲν ὅτι ὁ τὸν καθόλου ὁρισμὸν ὁρισάμενος λόγος, καὶ ἑαυτὸν συμπεριέλαβεν. ὡς εἴ τις ἄνθρωπος ὁρίσαιτο τὸν καθ᾽ ὅλου ἄνθρωπον. ὁ γὰρ τοιοῦτος καὶ ἑαυτὸν συμπεριέλαβε. καὶ ὁ ὁριζόμενος γὰρ ζῶον λογικὸν, καὶ ὁ καθόλου ἄνθρωπος. ἐν οἷς τὸ πρῶτον κεφάλαιον.

Πρᾶξις γ.

Δεύτερον ζητείσθω, πόθεν εἴρηται ὁ ὁρισμός; ὁρισμὸς τοίνυν εἴρηται ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὁροθεσίων τῆς γῆς. πάλαι γὰρ τοῦ Νείλου ἀνιόντος καὶ συγχέοντος τὰς ἀρούρας, μετὰ τὴν ἀπόστασιν αὐτοῦ πόλεμοι ἐγίνοντο καὶ φόνοι περὶ τὴν διανομὴν τῆς γῆς. ἐπενόησαν οὖν ὁροθέσια τινὰ πρὸς δήλωσιν τῶν τόπων· καὶ ἐπαύσαντο τοῦ πολεμεῖν· διὸ καὶ ἄκαινα μέτρον κέκληται παρ᾽ αὐτοῖς, παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ φόνου, καίνω γὰρ τὸ φονεύω. οὕτως οὖν καὶ οἱ ἐξηγηταὶ τῶν φύσεων ὁρισμοὶ, τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀντιστροφῆς στοχαζόμενοι, οὐδὲ ἐλλείπειν θέλουσιν οὐδὲ πλεονάζειν· τότε γὰρ μόνον ἀντιστρέφουσιν, ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφοί εἰσι τῷ πράγματι. τὸ γὰρ ἀντὶ ἐπὶ τοῦ ἴσου λαμβάνεται, ὥσπερ ἀντίθεος καὶ ἀντιάνειρα καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ θαυμαστὸς ὁ τῆς κακίας τῶν ὁρισμῶν τρόπος. εἴτε γὰρ ἐλλείψωσι τῇ λέξει, τῷ πράγματι πλεονάζουσιν· εἴτε πλεονάσωσι τῇ λέξει, τῷ πράγματι τῷ ὁριστῷ φημὶ, ἐλλείπουσιν. οἷον, ὡς ἵνα εἴπω, ἄνθρωπος ζῶον, ἰδοὺ τῇ λέξει ἐνέλλειπον, ἐπλεόνασα δὲ τῷ πράγματι συμπεριλαβὼν ἀγγέλους καὶ ἄλλα ζῶα. εἰ δὲ πάλιν εἴπω, ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον λογικὸν θνητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικὸν, μηχανικὸν, ἐπλεόνασα μὲν τῇ λέξει, τῷ δὲ πράγματι ἐνέλλειπον, φημὶ τῷ ὁριστῷ, διότι οὐ πᾶς ἄνθρωπος, μηχανικός. ἔστι μὲν γὰρ μηχανικὸν ἄνθρωπος, οὐκ ἔστι δὲ ἄνθρωπος μηχανικόν. τότε οὖν ἀντιστρέφουσιν, ὅτε μήτε

ἐλλείπωσι, μήτε πλεονάζωσιν. ἐν οἷς καὶ τὸ δεύτερον κεφάλαιον.

Τρίτον κεφάλαιον ἐν ᾧ ζητητέον πόθεν λαμβάνεται πᾶς ὁρισμός. καὶ λέγομεν ὅτι ἐκ τοῦ ὑποκειμένου, ἢ ἐκ τοῦ τέλους, ἢ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου· καὶ εἰκότως. πᾶσα γὰρ τέχνη καὶ ἐπιστήμη καὶ ὑποκείμενον ἔχει καὶ τέλος. ὑποκείμενον μὲν, περὶ ὃ καταγίνεται, τέλος δὲ ὃ προτίθεται ποιῆσαι. τῇ ῥητορικῇ ὑπόκεινται τὰ ἰδιωτικὰ καὶ πολιτικὰ πράγματα. ἰδιωτικὰ δὲ λέγω τοὺς ἐπιτροπικοὺς Δημοσθένους λόγους, ἢ ὅταν ἑνί τινι συνηγορῇ. πολιτικὰ δὲ, τὰ δημόσια πάντα, ὅταν συνεβούλευε τῇ πόλει Φιλίππῳ πολεμῆσαι. τέλος δὲ ταύτης τὸ πεῖσαι. τῇ γραμματικῇ ὑπόκεινται πᾶσαι αἱ Ἑλληνίδες φωναί. τέλος δὲ αὐτῆς, μηδέποτε ἁμαρτεῖν περὶ αὐτὰς, μήτε περὶ μίαν μήτε περὶ πολλάς. ἡ μὲν γὰρ περὶ μίαν ἁμαρτὰς, βαρβαρισμὸς εἴρηται· ἡ δὲ περὶ πλείονας σολοικισμὸς, ὡς σώου λόγου αἰκισμός.

Εἰ οὖν πᾶσα τέχνη καὶ ὑποκείμενον ἔχει καὶ τέλος, εἰκότως οἱ ὁρισμοὶ, ἢ ἐξ ἑνὸς τῶν β, ἢ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου λαμβάνονται. ἐκ τοῦ ὑποκειμένου μὲν, ὡς ἵνα εἴπω, ἰατρική ἐστι τέχνη περὶ τὰ ἀνθρώπεια σώματα καταγινομένη. ἐκ τοῦ τέλους δὲ, ὑγείας περιποιητική. ἐκ δὲ τοῦ συναμφοτέρου, τέχνη περὶ τὰ ἀνθρώπεια σώματα καταγινομένη, ὑγείας περιποιητική. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἐπὶ πασῶν τῶν ἄλλων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, μόνος ὁ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου τέλειος ὁρισμὸς, ἐπὶ δὲ τὰ ὑποκείμενα αὐταῖς, καὶ ἄλλαις ὑπόκεινται τέχναις. οἷον τὰ ἀνθρώπεια σώματα ὑπόκεινται κουρεῖ, παιδοτρίβῃ. ἀλλὰ καὶ τὰ πολιτικὰ ὑπόκεινται καὶ ἄλλαις ὁμοίως· καὶ τὰ τέλη οὐχ ὑπὸ μόνων τῶν εἰρημένων γίνονται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τύχης καὶ ὑπὸ ἄλλων τινῶν. τὴν γὰρ ὑγείαν οὐ μόνος ἰατρὸς ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τύχης γίνεται, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων. καὶ γραῦς ἐπάδουσα ὑγείαν ποιεῖ, καὶ περιαπτὸν ὁμοίως. καὶ ἡ πειθὼ οὐχ ὑπὸ μόνης ῥητορικῆς γίνεται, ἀλλὰ καὶ χρυσὸς πείθει, καὶ δάκρυα πείθει, καὶ κάλλος πείθει, καὶ ἕτερα πολλά. ὁ γοῦν Ὑπερίδης[a] ὁ ῥήτωρ συνηγορῶν Φρύνῃ τῇ πόρνῃ, αἰσθόμενος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ἐπιλόγοις ὅτι οὐκ ἔπεισε τοὺς δικαστὰς, ἐπέτρεψε

a Cod. ὑπερειδης.

τῇ πόρνῃ διαρρῆξαι τοὺς χιτῶνας, καὶ τότε διὰ τῆς τῶν μαζῶν θέας εἷλεν αὐτούς.

Κριτέον οὖν τὰς ἕξεις οὐκ ἐκ τοῦ τέλους, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς τοῦ τέλους παρασκευῆς· ἴδιον γὰρ ἰατροῦ οὐ τὸ ὑγιάσαι ἀλλὰ τὸ μηδὲν παραλιπεῖν τῶν εἰς ὑγείαν ἀγόντων. καὶ ῥήτορος τέλος οὐ τὸ πεῖσαι, ἀλλὰ τὸ μηδὲν παραλιπεῖν τῶν εἰς πειθὼ ἀγόντων. εἰκότως οὖν ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, μόνος ὁ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου τέλειος ὁρισμός· ἐπὶ δὲ τῆς φιλοσοφίας, καὶ ὁ ἐκ θατέρου τέλειος· διότι τὸ ὑποκείμενον τῇ φιλοσοφίᾳ, ἄλλῃ τέχνῃ ἢ ἐπιστήμῃ οὐχ ὑπόκειται.

Πρᾶξις Δ.

Μεμαθήκαμεν διὰ τῶν φθασάντων ὅτι οἱ ὁρισμοὶ ἐκ τριῶν λαμβάνονται· ἐκ τοῦ ὑποκειμένου, ἐκ τοῦ τέλους, ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. φέρε οὖν μάθωμεν τί ὑπόκειται τῇ φιλοσοφίᾳ, καὶ τί τὸ τέλος αὐτῆς, καὶ πῶς ἐκ τούτων ὁρίζεται. δεῖ εἰδέναι ὅτι πάντα τὰ ὄντα ὑπόκεινται τῇ φιλοσοφίᾳ· διὸ καὶ γνῶσις, ὡς μόνη πάντα γινώσκουσα. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι τέχναι ἤγουν ἐπιστῆμαι περὶ ἓν καταγινόμεναι, ἓν μέν τι γινώσκουσι, πολλὰ δὲ ἀγνοοῦσι, καὶ μᾶλλον ἄγνοιαί εἰσιν, εἴπερ γνώσεις· ἡ δὲ φιλοσοφία μᾶλλον γνῶσις, ὡς πάντα τὰ ὄντα ἐπαγγελλομένη εἰδέναι. τέλος δὲ τῆς φιλοσοφίας τὸ διὰ τῆς γνώσεως πάντων τῶν ὄντων, θεὸν ἐπίγειον δεῖξαι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τοιοῦτον οἷον τὸν Λυκοῦργον ἡ Πυθία προσεῖπεν·

Ἤλυθες, ὦ Λυκόεργε, ἐμὸν ποτὶ πίονα νηόν.
δίζω εἴ σε θεὸν μαντεύσομαι, ἠὲ καὶ ἄνδρα.

καὶ μὴ νομίσῃς, ἐπειδὴ εἶπε "δίζω," ὅτι ἠγνόει· κατὰ τὰς Ἑλλήνων φημὶ ψευδεῖς δόξας· ἢ γὰρ ἂν ἡ Πυθία ἑτέρας ἐδεῖτο Πυθίας· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ φύσει ἀμφίβολον ἦν, εἰ θεὸς ὁ Λυκοῦργος ἢ ἄνθρωπος. τὰ γὰρ ἀμφιβαλλόμενα ἄλλως οὐ γινώσκεται, εἰ μὴ μετὰ τοῦ ἀμφιβάλλειν. ὥσπερ γὰρ τὸ χλιαρὸν μέσον ὂν ψυχροῦ καὶ θερμοῦ, ἐὰν εἴπωμεν αὐτὸ θερμὸν, ψευδόμεθα, ὁμοίως καὶ ψυχρόν· εἰ δὲ μετὰ ἀμφιβολίας εἴπωμεν, οὐκ οἶδα τί αὐτὸ καλέσω, θερμὸν ἢ ψυχρὸν, ἔννοιαν παρέχωμεν τῷ ἀκούοντι ὅτι μετέχει καὶ θερμότητος, μετέχει καὶ ψυχρότητος. ὁμοίως καὶ τὸ

φαιὸν μέσον ὂν λευκοῦ καὶ μέλανος, ἐὰν εἴπωμεν αὐτὸ λευκὸν, ψευδόμεθα, ὁμοίως καὶ μέλαν· εἰ δὲ μετὰ ἀμφιβολίας, δῆλον γίνεται τῷ ἀκούοντι ὅτι μετέχει ἑκατέρου. οὕτως καὶ ἡ Πυθία, εἰ εἶπεν αὐτὸν θεὸν, ἐψεύδετο, ἄνθρωπον ὄντα. καὶ εἰ ἄνθρωπον εἶπεν αὐτὸν, ὁποῖοι εἰσὶν οἱ πολλοὶ τῶν ἀγελαίων, ἐψεύδετο, οὐ γὰρ ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ ἔνθεον αὐτὸν ἄνθρωπον εἶπεν. ὁμοίως καὶ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις εἰσάγει τὸν Σωκράτη ἐρωτῶντα Κρῆτα καὶ Λάκωνα πολίτην περὶ Μίνωος καὶ Λυκούργου, οὓς ᾔδει νομοθέτας, Μίνω μὲν Κρητῶν, Λυκοῦργον δὲ Λακώνων· "θεὸς ὑμῖν, ὦ ξένοι, ἤ τις "ἀνθρώπων τῆς αἰτίας τῶν νόμων γέγονεν αἴτιος;" καὶ ἀπεκρίνατο ὁ Κρής· ὡς τιμιώτερος γὰρ ὁ Μίνως διὰ τὸν Δία. λέγουσι γὰρ αὐτὸν Ἕλληνες ὑπὲρ ἐννέα ἔτη ἀνιέναι πρὸς τὸν Δία, διορθώσεως τῶν νόμων χάριν· καὶ τοῦτο αἰνίττεται Ὅμηρος λέγων·

ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστύς.

τοιοῦτον οὖν ἡ φιλοσοφία θέλει δεῖξαι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐπεὶ οὖν ἔγνωμεν τί τὸ τέλος τῆς φιλοσοφίας, καὶ τί τὸ ὑποκείμενον αὐτῇ, φέρε εἴπωμεν καὶ πῶς ἐκ τούτων ὁρίζεται. δεῖ εἰδέναι ὅτι ἕξ εἰσιν οἱ ὁρισμοὶ τῆς φιλοσοφίας, καὶ οὔτε πλείους οὔτε ἐλάττους· δύο ἐκ τοῦ ὑποκειμένου, δύο ἐκ τοῦ τέλους· εἷς ἐκ τῆς ὑπεροχῆς, καὶ εἷς ἐκ τῆς ἐτυμολογίας. ἡ δὲ τάξις αὐτῶν ἐστιν αὕτη. ἔσχατος πάντων ὁ ἐκ τῆς ἐτυμολογίας, ὡς περὶ φωνὰς μόνας ἠσχολημένος, καὶ οὐδὲν τοῦ πράγματος λέγων, τῆς φιλοσοφίας περὶ τὰ ὄντα ἐπτοημένης. μετ' αὐτόν ἐστιν ὁ ἐκ τῆς ὑπεροχῆς· ἐπειδὴ τὰ κοινὰ προηγοῦνται τῶν ἰδικῶν. καὶ κοινοὶ μὲν πάσης τέχνης καὶ ἐπιστήμης ὁρισμοὶ οἱ ἐκ τοῦ ὑποκειμένοι καὶ ἐκ τοῦ τέλους λαμβανόμενοι, ὁ δὲ ἐκ τῆς ὑπεροχῆς ὁρισμὸς, ἴδιος τῆς φιλοσοφίας. μόνη γὰρ αὕτη ἐκ τῆς ὑπεροχῆς ὁρισμὸν ἔσχε, τῶν ἄλλων ὡς εἴρηται ἐκ τοῦ συναμφοτέρου ὁριζομένων. μετὰ δὲ τὸν ἐκ τῆς ὑπεροχῆς εἰσὶν οἱ ἐκ τοῦ τέλους· καὶ μετὰ τοῦ τέλους εἰσὶν, οἱ ἐκ τοῦ ὑποκειμένου. ἀεὶ γὰρ τὸ ὑποκείμενον προηγεῖται τοῦ τέλους. καὶ οὕτως μὲν ἀναλυτικῶς. συνθετικῶς δὲ πάλιν οὕτως. πρῶτος ὁ λέγων γνῶσις τῶν ὄντων ᾗ ὄντα ἐστί· δεύτερος ὁ λέγων γνῶσις θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων· μετ' αὐτὸν ὁ λέγων μελέτη θανάτου· τέταρτος ὁ λέγων ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ

δυνατὸν ἀνθρώπῳ· πέμπτος ὁ ἐκ τῆς ὑπεροχῆς, ὁ λέγων τέχνη τεχνῶν καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν· ἕκτος ὁ ἐκ τῆς ἐτυμολογίας, ὁ λέγων φιλία σοφίας· αὕτη μὲν ἡ τάξις. ἐφ' οἷς εἴπωμεν τίνες εὗρον τοὺς ὁρισμοὺς τῆς φιλοσοφίας.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι τὸν ἐκ τῆς ἐτυμολογίας τὸν ἕκτον καὶ τοὺς δύο τοὺς ἐκ τοῦ ὑποκειμένου, ὁ Πυθαγόρας εἶπε· τοὺς δύο τοὺς ἐκ τοῦ τέλους ὁ Πλάτων· τὸν μὲν ἐν Θεαιτήτῳ "τὸν λέγοντα ὁμοίω-" σις θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ." τὸν δὲ ἐν Φαίδωνι τὸν λέγοντα, "μελέτη θανάτου." τὸν ἐκ τῆς ὑπεροχῆς, Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῇ μετὰ τὰ φυσικά· ἐφ' οἷς ἀποροῦσι τινὲς, ὅτι διατί ἓξ ὁρισμοὶ τῆς φιλοσοφίας; καὶ λέγομεν τούτου αἰτίαν τοιαύτην. ὅτι ἡ φιλοσοφία οὔτε πρᾶγμα ἐστὶν ἀνώνυμον, οἷα πολλά εἰσιν, ἀλλ' οὐδὲ φωνὴ ἄσημος· ἐπεὶ οὖν καὶ ὀνομάζεται καὶ ὑφέστηκε. διότι μὲν ὀνομάζεται, ἔχει τὴν ἐκ τῆς ἐτυμολογίας[a], ᾗ δὲ ὑφέστηκε, τὸ εἶναι ἐν πρώτῃ ἔσχεν ἐπιστήμῃ· καὶ ᾗ μὲν πρώτῃ, τὸν ἐκ τῆς ὑπεροχῆς ἔσχε· τὸ γὰρ πρῶτον ὑπεροχή· ᾗ δὲ ἐπιστήμῃ, ἔσχε τοὺς δύο τοὺς ἐκ τοῦ ὑποκειμένου, καὶ τοὺς δύο τοὺς ἐκ τοῦ τέλους. ἐφ' οἷς ἀποροῦσιν, ὅτι διατί δύο ἐκ τοῦ ὑποκειμένου καὶ δύο ἐκ τοῦ τέλους; καὶ φαμὲν πρὸς τοῦτο ὅτι τὸ ὑποκείμενον διττὸν, ἢ καθόλου ἢ μερικὸν, οἷον τῷ τέκτονι ὑπόκειται καὶ τόδε τὸ ξύλον τὸ ἀκάνθινον, φέρε εἰπεῖν, ἢ δρύϊνον, καὶ πᾶν ξύλον.

Διὰ μὲν οὖν τὸ καθόλου, ἔσχε τὸν λέγοντα, γνῶσις τῶν ὄντων ᾗ ὄντα ἐστι· διὰ δὲ τὸ μερικὸν ἔσχε τὸν λέγοντα, γνῶσις θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων· ὁμοίως τὸ τέλος διττὸν, προσεχὲς ἢ πόρρω· οἷον προσεχὲς τέλος τῷ ἰατρῷ, τήνδε τὴν διάθεσιν ὑγιᾶσαι, τὴν πυρεκτικὴν φέρε εἰπεῖν. πόρρω δὲ, πᾶσαν διάθεσιν ὑγιᾶσαι. διὰ μὲν οὖν τὸ προσεχὲς ἔσχε τὸν λέγοντα, μελέτη θανάτου· διὰ δὲ τὸ πόρρω, ἔσχε τὸν λέγοντα, ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ· προσεχέστερον γὰρ τὸ καθᾶραι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, εἶτα καθαρθεῖσαν ἐξομοιῶσαι θεῷ· πρότερον γὰρ καθαίρει τις ἑαυτὸν, καὶ εἶθ' οὕτως ἐξομοιοῦται θεῷ· μὴ καθαρὸν γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι οὐ θεμιτὸν κατὰ τὰς Πλάτωνος φωνάς.

Τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ ἄλλον ὁρισμὸν ἕβδομον. οἱ γὰρ

οι
[a] ἐτυμολογίας Cod.

ἰατροὶ χάλκεα χρυσέων ἀμειψάμενοι, οὐκ ἔμπαλιν χρύσεα χαλκείων καθ' Ὅμηρον, τοὺς ὁρισμοὺς ἤμειψαν, καὶ τὴν ἰατρικὴν ὡρίσαντο φιλοσοφίαν σωμάτων, τὴν δὲ φιλοσοφίαν ἰατρικὴν ψυχῶν. ἀλλ' ὦ ἰατροί, διάλληλος ἡ τοιαύτη δεῖξις, τὸ σαφὲς ἐκ τοῦ ἀσαφοῦς δεικνύουσα· διάλληλος δέ ἐστι δεῖξις ὅτε δύο τινῶν ἀμφιβαλλομένων πραγμάτων, ἑκάτερον διὰ τοῦ λοιποῦ θελήσωμεν πιστώσασθαι· οἷον ἀγνοῶν ποῦ μένει Θέων, καὶ εἴπῃς, ὅπου Δίων, εἰ ἐπανερωτήσω, καὶ ποῦ μένει Δίων, καὶ εἴπῃς ὅπου Θέων. ὁμοίως, ἡ δεῖνα τέτοκεν, ἐπειδὴ γάλα ἔχει, γάλα δὲ ἔχει ἐπειδὴ τέτοκε· φευκτέα δὲ ἡ διάλληλος δεῖξις παρὰ φιλοσόφοις, ὡς τὰ αὐτὰ τῶν αὐτῶν πρότερα ποιοῦσα καὶ ὕστερα σαφέστερα καὶ ἀσαφέστερα, αἴτια καὶ αἰτιατά. ὅτε μὲν γὰρ διὰ τοῦ Δίωνος δείκνυται ποῦ μένει Θέων, ὁ Δίων σαφέστερος ἐστὶ πρότερος αἴτιος· ὅτε δὲ ἔμπαλιν διὰ τοῦ Θέωνος γίνεται ἡ δεῖξις, ὁ Θέων σαφέστερος ἐστι, καὶ πρότερος καὶ αἴτιος. ἄλλως τε ἀδολεσχίαν εἰσάγει ὁ λόγος· εἰ γὰρ Θέων μένει ὅπου Δίων, Δίων δὲ μένει ὅπου Θέων, Θέων ἄρα μένει ὅπου Θέων· καὶ εἰ ἡ δεῖνα τέτοκε ἐπειδὴ γάλα ἔχει, γάλα δὲ ἔχει ἐπειδὴ τέτοκε, τέτοκε ἄρα ἐπειδὴ τέτοκεν· ὅπερ ἐστιν ἀδολεσχῆσαι. φευκτέον οὖν τὸ τοιοῦτον, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὁρισμῶν, ἀρχῶν ὄντωνἀπ οδείξεως. καὶ οὗτος δὲ ἀνάγεται ὑπὸ τὸν ἐκ τοῦ τέλους ὁρισμὸν, τὸν λέγοντα μελέτη θανάτου· ὁ γὰρ θάνατος τῆς ἀκολάστου ζωῆς ἰατρεία ψυχῆς ἐστιν.

Ἄλλον ὄγδοον ὁρισμὸν ἀναφέρουσι τῷ Πλάτωνι εἰρημένον ἐν Θεαιτήτῳ. φησὶ γὰρ ἐκεῖ τὴν φιλοσοφίαν μεγίστην μουσικήν· μουσικὴν δὲ οὐ χορδὰς ἁρμόζουσαν, ἐντελὲς γὰρ τοῦτο, ἀλλὰ τὰ μόρια τῆς ψυχῆς, λόγον, θυμὸν, ἐπιθυμίαν· ἵνα ὁ μὲν λόγος ἀεὶ ἄρχῃ, ὁ δὲ θυμὸς ἄρχηται ὑπὸ τοῦ λόγου, καὶ ἄρχῃ τῆς ἐπιθυμίας, ἡ δὲ ἐπιθυμία ἄρχηται. ὅταν γὰρ ταῦτα ἰδιοπραγῶσι, σώζεται ἡ ἁρμονία τῆς ψυχῆς· εἰ δὲ τὰ χείρω τυραννήσει, ποιεῖ ἀναρμοστίαν, ἐὰν ἡ ἐπιθυμία κρατήσῃ, ὡς ἐπὶ τῆς Φαίδρας δι' ἔρωτα ἀπαγξαμένης· ἢ ὅταν ὁ θυμὸς κρατῇ τοῦ λόγου, ὡς ἐπὶ τῆς Μηδείας φασκούσης·

αἶ μ' ἀθλίαν, οἷα δρᾶν μέλλω κακά.
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.

ἀλλὰ καὶ οὗτος ὁ ὁρισμὸς ἀνάγεται ὑπὸ τὸν ἐκ τῆς ὑπεροχῆς· τὸ γὰρ μέγιστον ὑπεροχή ἐστιν.

Πρᾶξις ε.

Μετὰ τὸ πλῆθος τῶν ὁρισμῶν τῆς φιλοσοφίας, καὶ τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ τοὺς εὑρετὰς αὐτῶν, καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν εἰσὶν ἕξ, ἐκ διαιρέσεως τοῦτο δέδεικται, καὶ ἐκ τοῦ ἀνελεῖν ἡμᾶς τοὺς προστεθέντας β, φέρε ἔλθωμεν ἐπὶ τὴν ἐξήγησιν αὐτῶν. πρῶτος τοίνυν ὁρισμός ἐστι τῆς φιλοσοφίας, ἐκ τοῦ καθόλου ὑποκειμένου λαμβανόμενος, καὶ εἰς Πυθαγόραν ἀναγόμενος, ὁ λέγων γνῶσις τῶν ὄντων ᾗ ὄντα ἐστί. καὶ οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν ἐν ποίῳ συγγράμματι ὁ Πυθαγόρας εἶπεν αὐτόν· οὐδὲ γὰρ κατέλιπε συγγράμματα. ἀλλ' ὃ τοῖς ἄλλοις τὰ συγγράμματα, τοῦτο ἐκείνῳ οἱ μαθηταί· οὐδὲ γὰρ ὡς ἐν ἀγγείῳ ἀψύχῳ ᾤετο δεῖν καταλιπεῖν τοὺς ἑαυτοῦ λόγους, διότι οὐδὲν πλέον ὑπὲρ ἑαυτῶν ἢ τῶν διδασκάλων δύνανται ἀπολογεῖσθαι. καλῶς δὲ πρόσκειται ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ "ᾗ ὄντα," ἀντὶ τοῦ καθὸ ὄντα. ἵνα οἶδε τὴν φύσιν τῶν ἀστέρων τὸ πόθεν εἰσὶ, καὶ τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων· οὐδὲ γὰρ πόσοι οἱ ἀστέρες, ἢ πόσοι οἱ ἄνθρωποι θέλει εἰδέναι, ἀλλὰ τὴν φύσιν αὐτῶν· ὁ γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ᾗ ἄνθρωποι ἐπιστάμενος, οὗτος καὶ τοὺς γεγονότας καὶ τοὺς ὄντας καὶ τοὺς μέλλοντας εἴσεται· καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν,

μάντις ἄριστος
ὃς κ' ἴδῃ τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα.

Ἀποροῦσι δέ τινες, ὅτι διατί μὴ εἶπε πάντων τῶν ὄντων; καὶ λέγομεν ὅτι τῷ "ᾗ ὄντα" συμπεριέχεται τὸ πάντων. ὁ γὰρ τὸ ὂν εἰδὼς, καὶ πᾶν ὂν οἶδε, καὶ ὁ τὸν ἄνθρωπον εἰδὼς, καὶ πάντα ἄνθρωπον οἶδεν. ἢ καὶ ἄλλως· ὅτι τὸ "ᾗ" ἄρθρον ἰσοδυναμεῖ τῷ πάντων· τὰ γὰρ ἄρθρα τοῖς καθόλου προσδιορισμοῖς ἰσοδυναμεῖ, εἰ μὴ ἀναφορικὰ εἴη, οἷον ἄνθρωπος ἦλθε, τοῦτο γὰρ ὡς ἐπὶ ἐγνωσμένου λέγεται ἀνθρώπου. εἰ δὲ εἴπω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ζῶον, ἰσοδυναμεῖ τὸ ὁ ἄρθρον τῷ πᾶς ἄνθρωπος· πᾶς γὰρ ἄνθρωπος ζῶον. ἄλλη πάλιν ἀπορία. εἰ πάντα τὰ ὄντα γινώσκει ἡ φιλοσοφία, πάρεργοι αἱ ἄλλαι τέχναι· οὐδὲν γὰρ εὑρίσκεται ὑποκείμενον

αὐταῖς. καὶ λέγομεν ὅτι τῇ φιλοσοφίᾳ ὑπόκεινται πάντα τὰ ὄντα, πρὸς γνῶσιν καὶ θεωρίαν μόνην, ταῖς δὲ ἄλλαις τέχναις, ἵνα πράξωσί τι περὶ αὐτά· οἷον ἡ φωνὴ ὑπόκειται τῷ φιλοσόφῳ, ἵνα γνῷ τὰ αἴτια αὐτῆς, καὶ ὑπὸ ποίας δυνάμεως γίνεται· τῷ δὲ γραμματικῷ, ἵνα τί πράξῃ περὶ αὐτὴν, καὶ γνῷ τὴν συνθήκην αὐτῆς. τὰ ἀνθρώπινα σώματα ὑπόκεινται τῷ φιλοσόφῳ, ἵνα γνῷ τὴν φύσιν αὐτῶν μόνον καὶ τὰ στοιχεῖα· τῷ δὲ ἰατρῷ ἵνα ἐργάσηται περὶ αὐτὰ ὑγείαν. εἰ δὲ λέγεις, ὅτι τί οὖν οὐ προγινώσκει ὁ ἰατρός; καὶ λέγομεν ὅτι προγινώσκει, ἵνα μὴ μόνον οἶδεν αὐτὰ ὡς ὁ φιλόσοφος, ἀλλ' ἵνα καὶ πράξῃ τί διὰ τῆς γνώσεως· ὁμοίως καὶ ὁ γραμματικὸς οἶδε τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου, οὐχ ἵνα οἶδεν αὐτὸ τοῦτο, ἀλλ' ἵνα ἐργάσηται Ἑλληνίδα φωνήν. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ὁ φιλόσοφος τὰς φύσεις αὐτῶν οἶδεν, αἱ δὲ ἄλλαι τέχναι τὰ συμβαίνοντα τοῖς οὖσιν.

Ἄλλος ὁρισμὸς τῆς φιλοσοφίας ἐκ τοῦ μερικοῦ ὑποκειμένου λαμβανόμενος, καὶ αὐτὸς εἰς Πυθαγόραν ἀναγόμενος, ὁ λέγων "γνῶσις θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων." τί φῇς, ὦ Πυθαγόρα; θεῖα καὶ ἀνθρώπινα μὲν οἶδεν ἡ φιλοσοφία; οὐκ οἶδε ἵππου φύσιν καὶ βοὸς καὶ φυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων; καὶ λέγομεν ὅτι πάντα περιέλαβε. διττῶν γὰρ ὄντων πάντων, ἢ ἀϊδίων ἢ φθαρτῶν, καὶ ἐν μὲν τοῖς ἀϊδίοις προὔχοντος τοῦ θείου, ἐν δὲ τοῖς φθαρτοῖς τοῦ ἀνθρώπου, ἀφ' ἑκάστου τοῦ τιμιωτέρου μνησθεὶς, καὶ τὰ λοιπὰ εἰσήγαγεν. ἐφ' οἷς ἀποροῦσιν ὅτι διατί κἀνταῦθα μὴ πρόσκειται τὸ ᾗ ὄντα ἐστί; καὶ λέγομεν ὅτι ὅλως ἔφη εἰς διαφορὰς ἐλθεῖν, καὶ περιττὸν ἦν τὸ ᾗ ὄντα. μνησθεὶς γὰρ θείων, ᾗ θεῖα αὐτὰ οἶδε, καὶ ἀνθρωπείων μνησθεὶς, ᾗ ἀνθρώπεια αὐτὰ οἶδεν. πάλιν ἀποροῦσι τινὲς, ὅτι εἰ λέγεις καὶ τὸν πρῶτον ὁρισμὸν πάντα περιλαβεῖν, καὶ τοῦτον, τί διαφέρει οὗτος ἐκείνου; καὶ πῶς ἐκεῖνον μὲν καθολικὸν, τοῦτον δὲ μερικὸν φατέ; πρὸς ὃ λεκτέον ὅτι αὐτὸ τοῦτο μερικὸν αὐτὸν ποιεῖ τὸ μνησθῆναι αὐτὸν ὀνομαστὶ θείων καὶ ἀνθρωπίνων. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι πλεονεκτεῖ ὁ πρῶτος ὁρισμὸς τὸν δεύτερον συντομίᾳ καὶ ἀκριβείᾳ· συντομίᾳ μὲν, εἰπὼν τῶν ὄντων, ἀκριβείᾳ δὲ, προσκειμένου τοῦ ᾗ ὄντα. ὁ μέντοι β πλεονεκτεῖ τὸν πρὸ αὐτοῦ σαφηνείᾳ. ἃ γὰρ ἐκεῖνος ἔκρυψεν, οὗτος ἐσαφήνισεν,

εἰπὼν θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. τὰ γὰρ ὄντα ἢ θεῖα εἰσὶν ἢ ἀνθρώπινα, συνεπινοουμένων τῶν μέσων ὡς εἴρηται· οὕτως καὶ ὁ Ζεὺς, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε λέγεται, οὐχ ὅτι καὶ τῶν ἄλλων οὐκ ἔστι πατὴρ, κατὰ τοὺς Ἑλλήνων ψευδεῖς μύθους, ἀλλὰ διὰ τούτων καὶ τὰ λοιπὰ εἰσάγεται.

Ἄλλος ὁρισμὸς τῆς φιλοσοφίας ἐκ τοῦ προσεχοῦς τέλους λαμβανόμενος, ὁ λέγω αὐτὴν μελέτην θανάτου. ἐν γὰρ τῷ Φαίδρῳ τῷ διαλόγῳ οὕτως ὁ Πλάτων ὁρίζεται. φησὶ γὰρ "ὅτι κινδυνεύουσιν οἱ "φιλοσοφοῦντες λεληθέναι σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους, μηδὲν "ἕτερον μελετῶντες πλὴν ἀποθνήσκειν τε καὶ τεθνᾶναι," τουτέστιν ἢ καθαροὶ θέλουσι γίνεσθαι, ἢ ἤδη κεκαθαρμένοι. ὧν τὸ μὲν θνήσκειν ἐνεστῶτος χρόνου ἐστι, καὶ δηλοῖ τὸν καθαρτικὸν φιλόσοφον· τὸ δὲ τεθνᾶναι παρῳχηκότος, καὶ δηλοῖ τὸν κεκαθαρμένον· ὡς συνάγεσθαι ὅτι οὐδὲν ἕτερον μελετῶσιν οἱ φιλόσοφοι, ἢ καθαίρεσθαι ἢ κεκαθᾶρθαι. τουτέστι φιλοσοφία ἐστὶ μελέτη θανάτου. τὸ δὲ κινδυνεύουσιν, ἀντὶ τοῦ δι' ἀνάγκης καὶ ἀποδείξεως τοῦτο αὐτοῖς συνάγεται. ἐφ' οἷς ἀποροῦσι λέγοντες, τί φῂς ὦ Πλάτων; ὁ φιλόσοφος ὃν ἔθου τῷ θεῷ ὅμοιον ἐπὶ γῆς, τυραννίδα μελετᾷ κατὰ τοῦ δημιουργοῦ; καὶ ὃν ἔδησεν ἐκεῖνος δέσμιον, οὗτος ἐπιχειρεῖ λύειν, δίκην τῶν τὰς εἱρκτὰς δραπετευόντων δούλων, παρὰ γνώμην τῶν ἀρχόντων; οὐκ αὐτὸς ἔφης ἐν τῷ αὐτῷ διαλόγῳ ἐναντίας φωνάς· ὡς "ἔν τινι "δὴ φρουρᾷ ἐσμὲν, καὶ οὐ δεῖ ταύτην λύειν, ἄχρις οὗ λύσει ὁ "δήσας;" τί οὖν ποιητέον ὦ Πλάτων; μελετητέον θάνατον διὰ πρώτην σου ῥῆσιν; οὐ μελετητέον θάνατον διὰ τὴν δευτέραν σου ῥῆσιν;

Πρὸς ὃ φαμὲν, ὅτι οὐ διαφωνεῖ ὁ Πλάτων ἑαυτῷ, οὔτε ὁ φιλόσοφος προεξανίσταται τοῦ δημιουργοῦ, καὶ ὃν ἔδησεν ἐκεῖνος δέσμιον, οὗτος ἐπιχειρεῖ λύειν. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ θάνατος διττὸς, μᾶλλον δὲ ἡ ζωὴ, ἵνα ἀπὸ τῶν σαφεστέρων ἄρξωμαι, σαφέστεραι γὰρ αἱ ἕξεις τῶν στερήσεων. ἔστι γὰρ φυσικὴ ζωὴ καὶ προαιρετικὴ ζωή· καὶ φυσικὴ ζωή ἐστι δεσμὸς ψυχῆς καὶ σώματος, ὅτε ἡ ψυχὴ χορηγεῖ αἴσθησιν καὶ κίνησιν τῷ σώματι, ἣν πάντες οἱ ἄνθρωποι ὑπομένομεν. προαιρετικὴ δὲ ζωή ἐστι δεσμὸς ψυχῆς καὶ σώματος, ὅταν ἡμεῖς ἐπιτρέψωμεν τῇ ψυχῇ ἕπεσθαι ταῖς ἡδυπαθείαις τοῦ σώματος. φησὶ γὰρ οὕτως ὁ Πλάτων, ὅτι

“ἑκάστη ἡδονὴ δίκην ἥλου προσπερονᾷ τὴν ψυχὴν τῷ σώματι.” ταύτην οὐ πᾶς ἄνθρωπος ζῇ, ἀλλ' ὁ ἀκόλαστος μόνον· εἰ οὖν διττὴ ἡ ζωὴ, καὶ ὁ θάνατος ἄρα διττός· ὁσαχῶς γὰρ τὸ ἀντικείμενον, τοσαυταχῶς καὶ τὸ ἀντικείμενον, ὄντων αὐτῶν ἰσοσθενῶν· ἐπεὶ ἀεὶ τὸ ἰσχυρότερον κατακρατήσει, καὶ ἔσται ἓν οὐκ ἔτι δύο. φυσικὸς μὲν θάνατός ἐστι χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος, ὃν πάντες ἄνθρωποι ὑπομένομεν, ἡνίκα μὴ χορηγεῖ ἡ ψυχὴ τῷ σώματι αἴσθησιν καὶ κίνησιν. προαιρετικὸς δὲ θάνατός ἐστιν ἡνίκα μὴ συγχωροῦμεν τῇ ψυχῇ ἕπεσθαι ταῖς ἡδυπαθείαις. ἀλλ' ἐπιστήσω[b] λοιπὸν ἡ ψυχὴ, ὅτι αὐτὴ μὲν Ὀλυμπία, γηγενὲς δὲ τὸ σῶμα, καὶ οὐ θέμις τὸ κρεῖττον ὑπὸ τοῦ χείρονος ἄρχεσθαι. τοῦτον τὸν θάνατον οἱ φιλόσοφοι ὑπομένουσι μόνοι, περὶ ὧν φησιν ὁ ποιητής·

δισθανέες ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσιν ἄνθρωποι.

Εἰ οὖν διττὸς ὁ θάνατος, οὐ διαφωνεῖ γε ἑαυτῷ ὁ Πλάτων, ποτὲ μὲν λέγων ὅτι δεῖ μελετᾶν τὸν θάνατον, ποτὲ δὲ λέγων, μὴ λύειν ἄχρις οὗ λύσει ὁ δήσας· ἀλλὰ τὸν μὲν φυσικὸν δεσμὸν ἐατέον τῇ φύσει λύειν, ὅτε φίλον αὐτῇ· τὸν δὲ προαιρετικὸν δεσμὸν ἡμεῖς ἐδήσαμεν, ἡμεῖς καὶ λύσωμεν, ἵνα πανταχοῦ τὰ τοῦ Πλάτωνος κρατῇ, καὶ τὸ δῆσαν, ἐκεῖνο καὶ τὴν λύσιν ἐπαγάγει. λέγουσι δὲ καὶ τοιαύτην διαίρεσιν, ὅτι τέσσαρα τινὰ παράκεινται ἀλλήλοις, εἶναι, μὴ εἶναι, εὖ εἶναι, κακῶς εἶναι· καὶ εἶναι μὲν ποιεῖ ἡ φυσικὴ ζωή· μὴ εἶναι δὲ, ὁ φυσικὸς θάνατος· εὖ εἶναι, ὁ προαιρετικὸς θάνατος· κακῶς εἶναι, ἡ προαιρετικὴ ζωή. δύο δὲ οὐσῶν ἀντιθέσεων, ἓξ γίνονται συμπλοκαί. ὧν αἱ μὲν τρεῖς συνίστανται, αἱ δὲ ἄλλαι τρεῖς ἀσύστατοί εἰσι, καθὼς τὸ διάγραμμα τοῦτο δηλοῖ.

ἀσύστατον

συ φυσικὴ ζωή· σ υ

Ν

νίσταται προαιρετικὴ ζω Ι ἡ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ φυσικὸς θάνατος

Σ

Τ

α

ται προαιρετικὸς θάνατος

ἀσύστατον.

[b] νοήσω, βουλεύσομαι, γνώσομαι in margine.

Θάνατον οὖν μελετητέον, οὐ τὸν μὴ εἶναι ποιοῦντα, ἀλλὰ τὸν εὖ εἶναι. ἔστι δὲ φυσικὴ μὲν ζωὴ καὶ προαιρετικὸς θάνατος, ὅτε τῆς ψυχῆς χορηγούσης τῷ σώματι αἴσθησιν καὶ κίνησιν, μὴ συγχωρῶμεν αὐτῇ ἕπεσθαι ταῖς ἡδυπαθείαις τοῦ σώματος, ἀλλ' ἄρχῃ τὸ κρεῖττον τοῦ χείρονος. φυσικὸς δὲ θάνατός ἐστι, καὶ προαιρετικὴ ζωὴ, ὅταν αἱ φιλοσώματοι ψυχαὶ, μετὰ τὸν φυσικὸν θάνατον, περιπολῶσιν εἰς τοὺς τάφους, σκιοειδῆ ποιοῦσαι φαντάσματα, κατὰ τὰς τῶν Ἑλλήνων δόξας καὶ φλυαρίας· καθὼς καὶ Ὅμηρος τοῦτο αἰνίττεται ἡνίκα φησὶν,

ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδρότητά τε καὶ ἥβην.

φυσικὴ δὲ ζωὴ καὶ προαιρετικὴ ζωή ἐστιν, ὅταν τὴν κατὰ φύσιν ζωὴν ζῶντες, ἀκολάστως τὸν βίον μετερχόμεθα. ἐβουλόμην δὲ τούτων τῶν λόγων ἀκοῦσαι Κλεόμβροτον· οὗτος γὰρ περινοήσας τὸ ἐν Φαίδωνι ῥητὸν, ὡς δηλοῖ τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα τοῦ Καλλιμάχου, οὕτω λέγον·

Εἴπας, ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος Ἀμβρακιώτης,
ἥλλατ' ἀφ' ὑψηλοῖο τείχεως ἐς ἀΐδην,
ἄξιον οὔτι παθὼν θανάτου κακόν· ἀλλὰ Πλάτωνος
ἐν τῷ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

ἐγὼ δὲ τἀναντία ἐκείνῳ φημὶ ἔπη οὕτως·

εἰ μὴ γράμμα Πλάτωνος ἓν [c] ἐπέδησεν ἐρωὴν,
ἤδη λυγρὸν ἔδησα βίου πολὺ [d] κυδέα δεσμόν.

τουτέστιν, εἰ μὴ ὠφελήθην ἐκ Πλάτωνος τρόπον εὐζωΐας, προέκρινον ἂν μὴ εἶναι, ἢ κακῶς εἶναι. ἔστιν οὖν τις θάνατος ζωῆς τινος κρείττων, ὃν ἡ φιλοσοφία μελετᾷν ἀεὶ ἐπαγγέλλεται.

Πρᾶξις ϛ'.

Οὐ μόνος ὁ Κλεόμβροτος, ἀλλὰ καὶ οἱ Στωϊκοὶ φιλόσοφοι, οἷον Κλεόμβροτοί τινὲς ὄντες, τὴν φιλοσοφίαν ὑπέλαβον μελέτην εἶναι τοῦ φυσικοῦ θανάτου· διὸ καὶ πέντε τρόπους εὐλόγου ἐξαγωγῆς ἔγραψαν. ἔοικε γάρ φησιν, ὁ βίος μακρῷ συμποσίῳ, ἐν ᾧ δοκεῖ εὐωχεῖσθαι ἡ ψυχή. καὶ παρ' ὅσους τρόπους λύεται τὸ συμπόσιον, παρὰ τοσούτους τρόπους γίνονται καὶ εὔλογοι ἐξαγωγαί.

[c] Leg. ἐμήν. [d] πολλὺ Cod.

λύεται δὲ τὸ συμπόσιον κατὰ πέντε τρόπους· ἢ διὰ χρείαν μεγάλην ἄφνω καταλαβοῦσαν, οἷον παρουσίαν[e] φίλου διὰ χρόνου. ὑπὸ χαρᾶς γὰρ ἀνίστανται οἱ φίλοι, καὶ λύεται τὸ συμπόσιον. ἢ διὰ τοὺς ἐπεισκωμάζοντας καὶ αἰσχρορρημονοῦντας λύεται ὁμοίως τὸ συμπόσιον. ἢ διὰ τὸ νεκρὰ καὶ νοσώδη εἶναι τὰ παρατιθέμενα. ἢ διὰ σπάνιν ἐδεσμάτων· ἢ διὰ μέθην λύεται τὸ συμπόσιον.

Κατὰ τοὺς αὐτοὺς οὖν πέντε τρόπους γίνονται καὶ εὔλογοι ἐξαγωγαί. ἢ διὰ χρείαν μεγάλην καταλαβοῦσαν, ὡς προσέταξεν ἡ Πυθία τινὶ ἀποσφάξαι ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς ἰδίας πόλεως, φθορᾶς τῇ πόλει ἐπικειμένης, ὅπερ πεποίηκεν ὁ Μενοικεὺς ἀποσφάξας ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς ἰδίας πατρίδος, καὶ σώσας αὐτήν. ἢ διὰ τοὺς ἐπεισκωμάζοντας τυράννους καὶ ἀναγκάζοντας ἡμᾶς ἢ πράττειν αἰσχρὰ ἢ λέγειν τὰ ἀπόρρητα· οὕτως Πυθαγόρου γύναιον ὑπὸ τυράννου συσχεθὲν καὶ ἀναγκαζόμενον ἐξορχήσασθαι τὰ ἀπόρρητα, τουτέστι τὴν αἰτίαν εἰπεῖν δι᾽ ἣν οὐκ ἐσθίουσι κυάμους. ἦν γὰρ παρ᾽ αὐτοῖς τό,

ἶσόν τοι κυάμους φαγέειν, κεφαλάς τε τοκήων,

ἔφη, φάγοιμι ἂν ἢ εἴποιμι. τοῦ δὲ ἀναγκάζοντος, πάλιν εἶπεν, εἴποιμι ἂν ἢ φάγοιμι. τέλος οὖν ἀναγκαζομένη δυοῖν θάτερον πρᾶξαι, ἢ φαγεῖν ἢ εἰπεῖν, μασησαμένη τὴν ἑαυτῆς γλῶτταν, ἀπέτεμεν, ὡς ὄργανον διαλέκτου καὶ γεύσεως. καὶ ἐντεῦθεν αἰκιζομένη, μετήλλαξε τὸν βίον. Ἢ διὰ μακρὰν νόσον κωλύουσαν ἐπὶ πολὺ ὀργάνῳ χρῆσθαι τὴν ψυχὴν τῷ σώματι, εὐλόγως δεῖ ἐξάγειν αὐτήν. διὸ καὶ Πλάτων οὐκ ἀποδέχεται τὸ διαιτητικὸν τῆς ἰατρικῆς ὡς παιδαγωγοῦν τὰ νοσήματα καὶ ποιοῦν ἐγχρονίζειν, ἀλλ᾽ ἀποδέχεται τὸ χειρουργικὸν καὶ φαρμακευτικόν, ᾧ ἐχρῆτο Ἀρχιγένης ὁ στρατόπεδον θεραπεύων. φησὶ δὲ καὶ Σοφοκλῆς

οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι τραύματι. (Aj. 582.)

ἢ διὰ πενίαν· καὶ καλῶς φησιν ὁ Θέογνις,

χρὴ πενίην φεύγοντα καὶ ἐς μεγακήτεα πόντον
ῥιπτεῖν, καὶ πετρῶν, Κῦρνε, κατ᾽ ἠλιβάτων. (v. 175.)

ἢ διὰ λῆρον· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ ἡ μέθη ἔλυε τὸ συμπόσιον, οὕτως κἀνταῦθα ἔστί τινα ἐξαγαγεῖν ἑαυτὸν διὰ λῆρον· οὐδὲν γάρ ἐστι

[e] Post παρουσίαν est vacuum spatium.

λῆρος, εἰ μὴ φυσικὴ μέθη· καὶ οὐδέν ἐστι μέθη, εἰ μὴ προαιρετικὸς λῆρος· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου.

Ὁ μέν τοι Πλωτῖνος περὶ εὐλόγου ἐξαγωγῆς γράφει μονόβιβλον, καὶ οὐδένα τῶν πέντε τρόπων τούτων ἀποδέχεται. φησὶ γὰρ, "ὅτι ὥσπερ ὁ θεὸς οὐκ ἀφίσταται ἡμῶν προνοούμενος, ἀλλ' ἡμεῖς ἑαυτοὺς ποιοῦμεν ἀνεπιτηδείους, καὶ νομίζομεν τὸν θεὸν πόρρω εἶναι ἀφ' ἡμῶν, ἀεὶ παρόντα πᾶσιν ἐπίσης, ὡς δηλοῦσιν οἱ καθαροὶ τὸν βίον, αὐτόπται τοῦ θείου καὶ συνομιληταὶ γινόμενοι. ὥσπερ καὶ ὁ ἥλιος χορηγεῖ ἐπίσης τὸ φῶς, ἀλλ' αἱ νυκτερίδες ἀνεπιτήδειοι οὖσαι, ἀποφεύγουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φωτίζονται ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ σκότος αὐτὸν νομίζουσιν εἶναι πηγὴν φωτὸς ὑπάρχοντα· οὕτως δεῖ καὶ τὸν φιλόσοφον μιμούμενον θεὸν καὶ ἥλιον, μὴ ἀμελεῖν πάντα τοῦ σώματος δι' ἐπιμέλειαν τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ τὴν προσήκουσαν αὐτοῦ ποιεῖσθαι πρόνοιαν, ἕως οὗ ἐκεῖνο ἀνεπιτήδειον γενόμενον διαστήσοι ἑαυτὸ τῆς πρὸς τὸ σῶμα κοινωνίας. ἄτοπον γὰρ τὸ πρὸ καιροῦ ἐξάγειν ἑαυτὸν πρὸ τοῦ λύσει ὁ δήσας." δηλοῦσι δὲ καὶ οἱ Ῥωμαίων νόμοι, μὴ πρότερον ταφῇ παραδιδόντες τὰ τῶν ἐξαγαγόντων ἑαυτοὺς σώματα, πρὶν ἂν αἰκίσωνται κατὰ τῶν ποδῶν. εἰ καὶ ἔστιν εἰπεῖν ἐπ' αὐτῶν τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ἐπὶ τῷ σώματι τοῦ Ἕκτορος·

"κωφῆ γὰρ δὴ γῆ ἀναικίζεις μενεαίνων."

καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου.

Ἄλλος ὁρισμὸς τῆς φιλοσοφίας ἐκ τοῦ πόρρω αὐτῆς τέλους λαμβανόμενος, ὁ λέγων αὐτὴν ὁμοίωσιν θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ. ἐν γὰρ τῷ Θεαιτήτῳ τῷ διαλόγῳ πρός τινα Θεόδωρον Κυρηναῖον γεωμέτρην, εἰσάγει τὸν Σωκράτη τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον ὁ Πλάτων διαλεγόμενον· ἔχει δὲ ἡ ῥῆσις οὕτω. "ἀλλ' ἐπεὶ τὰ κακὰ ὦ Θεόδωρε, ἔνθα τε καὶ τόνδε τὸν βίον περιπλεῖ, φευκτέον ἐνθένδε· τίς δὲ ἡ φυγή;" εἰπόντος τοῦ Θεοδώρου, τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος, ἔφη ὁ Σωκράτης, "ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ." καὶ τίς ὁ τρόπος τῆς ὁμοιότητος; εἰπόντος, ἔφη· "δίκαιον γενέσθαι καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως, καὶ ταῦτα γινώσκειν." ταῦτα μὲν οὖν ὁ Πλάτων.

Ἀποροῦσι δέ τινες ὅτι πῶς δύναται ὁ φιλόσοφος ὅμοιος τῷ θεῷ

γενέσθαι; καὶ λέγομεν ὅτι ἐπειδὴ ἔχει τὰ χαρακτηρίζοντα τὸ θεῖον· οἱ γὰρ ποιηταὶ τρισσῶς τὸ θεῖον χαρακτηρίζουσι· τῷ ἀγαθῷ, τῷ δυνατῷ, τῷ γνωστικῷ, ὡς δηλοῖ τὸ

θεοὶ δωτῆρες ἐάων·
θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται·
θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν.

οὐκ ἀσφαλῶς δὲ ἐνταῦθα εἴρηται τὸ θεῖον πάντα δύνασθαι, διὰ τὸ ἀδυναμεῖν περὶ τὸ κακοποιεῖν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος· ὡς γὰρ τὸ πῦρ ψύχειν οὐ δύναται, διὰ τὸ ἐν θερμότητι αὐτὸ συνιστᾶσθαι, καὶ ἡ χιὼν θερμαίνειν οὐ δύναται, διὰ τὸ ἐν ψυχρότητι αὐτὸ συνιστᾶσθαι· οὕτω γοῦν καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἔστιν ἰδεῖν, ὅτι τινὲς ὄντες φύσει ἀγαθοί, κἂν εἰ ἐπιτηδεύσωσι κακοὶ γενέσθαι, οὐ δύνανται· δυνατὸν δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ποιητῶν εἰρημένον εἶναι ἀληθές· τὸ γὰρ κακοποιεῖν οὐκ ἔστι δύναμις, ἀλλ' ἀδυναμία ἀγαθότητος, ὥσπερ καὶ αἱ συμβαίνουσαι ἀρρωστίαι ἐξ ἀδυναμίας τοῦ ὑγιαίνειν γίνονται.

Ἐπειδὴ δὲ ἄλλο τὸ ἐν τῷ θεῷ ἀγαθὸν καὶ δυνατὸν καὶ γνωστικόν, καὶ ἄλλο τὸ ἐν τῷ φιλοσόφῳ. τὸ μὲν γὰρ ἐν τῷ θεῷ ἀγαθόν, οὐκ ἄλλο παρ' αὐτόν ἐστιν, ἀλλ' αὐτοαγαθότης ἐστὶ τὸ μεθεκτὸν ἀγαθόν. τὸ δὲ ἐν τῷ φιλοσόφῳ ἀγαθὸν μεθεκτὸν καὶ ἄλλο παρ' αὐτόν, ὡς λελευκωμένον ξύλον ἕτερον ὂν παρὰ τὸ λευκόν. ἀλλὰ καὶ τὸ δυνατὸν τοῦ θεοῦ ἕτερον. ὁ γὰρ θεὸς πάντα ὅσα βούλεται, δύναται. ὁ φιλόσοφος δὲ οὐ πάντα ὅσα βούλεται, δύναται. ἀληθὲς γὰρ τὸ

οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.

ἀλλ' οὐδὲ τὸ γνωστικὸν τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ φιλοσόφου ὅμοιον. ὁ γὰρ θεός, καὶ πάντα οἶδε, καὶ ἅμα καὶ ἀεί. ὁ δὲ φιλόσοφος πάντα μὲν ἐπαγγέλλεται εἰδέναι, οὐχ ἅμα δέ, ἀλλ' ἕκαστον ἰδίᾳ προχειρίζεται, καὶ οὐκ ἀεὶ αὐτὰ οἶδεν, ἀλλὰ ποτέ, ὡς δηλοῖ ὁ Πλάτων λέγων, "ὅτι ἀγαπητὸν ὅτῳ κἂν ἐν γήρᾳ παρῇ σοφία καὶ "φρόνησις."

Διὰ τοῦτο πρόσκειται κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ, ὅτι ὡς ἐνδέχεται ἄνθρωπον θεῷ ὁμοιωθῆναι, ὁ φιλόσοφος ὁμοιοῦται. δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐν ἅπασι τὸν θεὸν μιμεῖσθαι· ἐν μὲν τῷ ἀγαθῷ ἵνα προνοῇ

καὶ αὐτὸς τῶν ἀτελεστέρων ψυχῶν, ὥσπερ ὁ Σωκράτης περιερχόμενος τὰ ἐργαστήρια, καὶ ἐκλεγόμενος τὰς ἐπιτηδείας φύσεις πρὸς φιλοσοφίαν· ἐν δὲ τῷ δυνατῷ ἵνα διὰ μηχανῆς τινὸς δυνηθῇ τὸ παντοδύναμον τοῦ θεοῦ πορίσασθαι· εἰ μόνα ἐκεῖνα βούλεται ὅσα δύναται καὶ μὴ ἀλλοκότων ὀρέγεται, οἷον ἵππασθαι· ἐν δὲ τῷ γνωστικῷ, ἵνα πάντων ἐπίσταται τὰς αἰτίας. ἐφ' οἷς καὶ ἀποροῦσιν, ὅτι εἰ τὸ ὅμοιον ὁμοίῳ ὅμοιον, ἔσται καὶ ὁ θεὸς τῷ φιλοσόφῳ ὅμοιος, εἰ ὁ φιλόσοφος τῷ θεῷ, καὶ οὐδὲν πλέον ἕξει ὁ θεὸς ἤλίκον τοῦ φιλοσόφου. πρὸς ὃ λεκτέον ὅτι παραλογισμός ἐστι τὸ τοιοῦτο. καθ' ἃ μὲν γὰρ ἐοίκασιν ἀλλήλοις, οὐδὲν διαφέρουσιν, κατ' ἄλλα δὲ πολλὰ διαφέρουσιν. ὥσπερ ἡ εἰκὼν τοῦ Σωκράτους ὁμοία ἐστὶν αὐτῷ, διαφέρει δὲ ὁ Σωκράτης τῆς εἰκόνος, ὡς ἔμψυχον ἀψύχῳ, οὕτω καὶ ὁ θεὸς διαφέρει τοῦ φιλοσόφου ὡς ἔμψυχον ἀψύχῳ, καὶ ὡς παράδειγμα ἀρχετύπου. ἢ καὶ ἄλλως, ὅτι ἡ μὲν εἰκὼν τῷ Σωκράτει λέγεται ὁμοία. ὁ δὲ Σωκράτης τῇ εἰκόνι οὐ λέγεται ὅμοιως, ὡς ἀρχέτυπον· οὕτως καὶ ἐπὶ θεοῦ καὶ φιλοσόφου, ὁ μὲν φιλόσοφος λέγεται τῷ θεῷ ὅμοιος, ὡς εἰκὼν ἀρχετύπῳ, ὁ δὲ θεὸς ἐπειδὴ ἀρχέτυπον τῷ φιλοσόφῳ, ὡς εἰκόνι ἰδίᾳ οὐκ ἔστιν ὅμοιος. ἢ καὶ ἄλλως. ὅτι ὁ μὲν φιλόσοφος μετέχει τοῦ θεοῦ τῷ ἀγαθῷ καὶ δυνατῷ καὶ γνωστικῷ, μετέχεται δὲ ὁ θεὸς ὁμοίως ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου τοῖς αὐτοῖς, καὶ κατὰ τοῦτο λέγεται ὅμοιος.

Πρᾶξις Ζ.

Ἐπειδὴ μὴ ἠρκέσθη ὁ Πλάτων εἰπεῖν τὴν φιλοσοφίαν ὁμοίωσιν θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τῆς ὁμοιώσεως προσέθηκεν εἰπών, "ὁμοίωσις δέ ἐστι δίκαιον καὶ ὅσιον γενέσθαι "μετὰ φρονήσεως, καὶ ταῦτα γινώσκειν." φέρε τρία τινὰ ζητήσωμεν· πρῶτον μὲν διατί προσέθηκε τῷ δικαίῳ τὸ ὅσιον· δεύτερον, διατί δ' οὐσῶν ἀρετῶν, δύο μόνων ἐμνήσθη, δικαιοσύνης καὶ φρονήσεως. τρίτον, διατί εἶπε καὶ ταῦτα γινώσκειν. καὶ πρὸς μὲν τὸ πρῶτον ἐν ᾧ ἐζητήσαμεν διατί προσέθηκε τῷ δικαίῳ τὸ ὅσιον. φαίνεται γάρ φησιν ἐκ τούτου ἀδολεσχῶν ὁ Πλάτων καὶ τὰ αὐτὰ λέγων, ἐπεὶ μηδὲν διαφέρει τοῦ δικαίου τὸ ὅσιον· λεκτέον ὅτι οὐκ ἀδολεσχεῖ ὁ Πλάτων. πολὺ γὰρ τὸ διάφορον τούτων. τί διαφέρει δίκαιον ὁσίου; δίκαιον μὲν γάρ ἐστι, τὸ πρὸς ἀνθρώπους τὰ καθή-

κοντα πράττειν, ὅσιον δὲ τὸ πρὸς τὸ θεῖον τὰ πρέποντα διαπράττεσθαι. ὅθεν τοὺς περὶ τὰ ἱερὰ ἠσχολημένους ὁσίους καλοῦμεν. ἐπιτεταμένη γὰρ δικαιοσύνη ἡ ὁσιότης. διὸ καὶ ἡ ἐπιτεταμένη ἀδικία, ἀνοσιότης λέγεται. τὸ γὰρ δίκαιον πρὸς τὰ ὅμοια λέγεται, οἷον πρὸς ἀνθρώπους. τὸ δὲ ὅσιον πρὸς τὰ κρείττω. τὸ οὖν δίκαιον ἢ πρὸς τὰ κρείττονα λέγεται, καὶ ποιεῖ τὸ ὅσιον, ἢ πρὸς τὰ ὅμοια, καὶ ἔστι δίκαιον, ἢ πρὸς τὰ χείρω, καὶ λέγεται κηδεμονικόν[f].

Τὴν δὲ διαφορὰν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ὁσίου, οὐδὲ ὁ Πλάτων ἠγνόησεν. δύο γὰρ διαλόγους γράψας, Εὐθύφρονα καὶ Πολιτείαν. τὸν μὲν Εὐθύφρονα ἐπέγραψεν Εὐθύφρων ἢ περὶ ὁσίου. τὴν δὲ Πολιτείαν, Πολιτεία ἢ περὶ δικαίου. ἡ γὰρ Πολιτεία ἀνθρώπων ἐστι· καὶ καλῶς κλιμακηδὸν προῆλθεν ὁ λόγος. πρότερον γὰρ τὸ δίκαιον τοῦ ὁσίου. οὐδὲ γὰρ δυνατὸν εἶναι τινὰ ὅσιον, μὴ γενόμενον δίκαιον. ὥσπερ οὐ δυνατὸν τὸν πρὸς ἀνθρώπους τὰ καθήκοντα μὴ πράττοντα, πρὸς τὸ θεῖον ταῦτα ἐπιτηδεύειν. ἐν τούτοις δὴ ἡ λύσις τῆς πρώτης ζητήσεως.

Δεύτερον κεφάλαιον χρὴ ζητῆσαι, διατί δ' οὐσῶν ἀρετῶν, δύο μόνων ἐμνήσθη; καὶ λέγομεν ὅτι τῶν δύο τῶν τιμιωτέρων μνησθεὶς, καὶ τὰς ἄλλας περιέλαβε. τιμιώτεραι γὰρ αὗται τῶν ἄλλων, ὡς δείξομεν. τριῶν γὰρ ὄντων μορίων τῆς ψυχῆς, λογικοῦ, θυμικοῦ, ἐπιθυμητικοῦ, ἑκάστη τῶν ἄλλων ἑνὶ μορίῳ ἐποχεῖται. ἡ μὲν φρόνησις τῷ λόγῳ, ἡ δὲ ἀνδρία τῷ θυμῷ, καὶ ἡ σωφροσύνη τῇ ἐπιθυμίᾳ. ἡ δὲ δικαιοσύνη οὐκ ἠξίωσεν ἑνὶ μορίῳ ἐποχεῖσθαι τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς τριμερείας πεφοίτηκεν. δικαιοσύνης γὰρ τὸ τὸν κατ' ἀξίαν κόσμον ἐπάγειν τῷ κοσμουμένῳ. ὅταν γὰρ ἕκαστον ἰδιοπραγῇ κατὰ φύσιν ἔχον, οἷον ἵνα ὁ λόγος ἄρχῃ ὡς ὁ βασιλεὺς, ὁ θυμὸς ἄρχῃ καὶ ἄρχηται[g]. ἄρχῃ μὲν τῆς ἐπιθυμίας, ἄρχηται δὲ ὑπὸ τοῦ λόγου, ἀναλογῶν στρατιώταις, ἡ ἐπιθυμία ἄρχηται ἐοικυῖα δήμῳ, τότε ἐπιφαίνεται ἡ δικαιοσύνη ἁρμονία τις οὖσα τούτων.

Ὅτι δὲ δι' ὅλης τῆς ψυχῆς πεφοίτηκεν ἡ δικαιοσύνη, δηλοῦσιν οἱ ἀδικούμενοι, νεκροὺς ἑαυτοὺς καλοῦντες καὶ ἀνοσίους. ὡς τῆς

[f] κηδαιμονικόν Cod.

[g] ἄρχεται Cod.

οὐσίας αὐτῶν ἐστερημένης τοῦ δικαίου, οἷον συνέχοντος αὐτὴν καὶ ζωοῦντος. διὸ καὶ ἀποροῦσι τινὲς ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἁρμονία ἐστὶ τῶν ἄλλων καὶ ἕπεται αὐταῖς, πῶς[h] συναριθμεῖται αὐταῖς κοινὴ αὐτῶν οὖσα. καὶ λέγομεν ὅτι τὸ κοινὸν διττὸν, ἢ ὡς γένος εἰς εἴδη διαιρούμενον, οἷον τὸ ζῶον εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον, τότε γὰρ οὐ συναριθμεῖται τὸ γένος τοῖς εἴδεσιν. ἢ ὡς κτῆμα, ὅτε καὶ συναριθμεῖται, οἷον ὑποκείσθωσαν τρεῖς τινὲς ἔχοντες τρεῖς οἰκέτας, ἕκαστος ἕνα ἴδιον, ἐχέτωσαν δὲ καὶ ἕνα κοινὸν, οὗτος συναριθμεῖται τοῖς ἄλλοις, ὡς εἶναι τέσσαρας· οὕτως οὖν κἀνταῦθα ληπτέον. αἱ γὰρ ἀρεταὶ κτῆμα εἰσὶ τῆς ψυχῆς, ἑκάστη ἑνὶ μορίῳ ἐποχουμένη, κοινὸν δὲ κτῆμα τῆς τριμερείας τῆς ψυχῆς ἡ δικαιοσύνη· διὸ καὶ συναριθμεῖται ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς, καὶ εἰσὶ τέσσαρες. ἔδειξεν οὖν ὁ λόγος, ὅτι τιμιωτέρα ἡ δικαιοσύνη, ὡς διὰ τῆς τριμερείας τῆς ψυχῆς πεφοιτηκυῖα· μετ' αὐτὴν ἡ φρόνησις, ὡς ἐν τῷ τιμιωτέρῳ μορίῳ τῆς ψυχῆς τῷ λόγῳ ἐποχουμένη. μετ' αὐτὴν ἡ ἀνδρία, ὡς ἐν τῷ θυμοειδεῖ ἐποχουμένη· καὶ τετάρτη ἡ σωφροσύνη, ὡς ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῇ χείρονι ἐποχουμένη.

Ἔργον δὲ τῆς μὲν δικαιοσύνης τὸ τὸν κατ' ἀξίαν κόσμον ἐπάγειν τῷ κοσμουμένῳ· τῆς δὲ φρονήσεως, τὸ τὰ δέοντα ποιεῖν· τῆς ἀνδρίας, τὸ νικᾶν τὸ ἀνθιστάμενον· τῆς σωφροσύνης, τὸ μὴ εἴκειν τῷ χείρονι. εἰ γὰρ ἔστι καὶ ἀνδρίας τὸ μὴ χεῖρον εἴκειν, ἀλλ' οὖν κυρίως τὸ χεῖρον ἐπὶ τῆς ἡδονῆς λέγεται, ἐγκατακεχωσμένης τῷ σώματι. ὁ δὲ θυμὸς περιχωριστὸν ἔχει τέλος ἀντιλυπῆσαι τὸν λυπήσαντα. ὁ γὰρ λυπήσας ἐκτός. εἰ οὖν ταῦτα οὕτως ἔχει, ὁ ἔχων μίαν ἀρετὴν, καὶ τὰς λοιπὰς ἕξει, καὶ ἔσται ἑκάστη αὐτῶν δικαιοσύνη, τὸν πρέποντα κόσμον ἐπάγουσα τῷ κοσμουμένῳ· ἑκάστη φρόνησις, τὰ δέοντα ποιοῦσα· ἑκάστη ἀνδρία, νικῶσα τὸ ἀνθιστάμενον· ἑκάστη σωφροσύνη, μὴ εἴκουσα τῷ χείρονι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου.

Τρίτον ἐστὶ κεφάλαιον ζητῆσαι διατί εἶπε τὸ καὶ ταῦτα γινώσκειν. καὶ λέγομεν ὅτι εὐλόγως, ἵνα ἔχοιμεν ἀρετὰς τὰς μετὰ παιδείας καὶ πόνου περιγινομένας, καὶ μὴ τὰς φυσικὰς καὶ ἠθικάς· αἱ μὲν γὰρ φυσικαὶ ἀρεταὶ ἐκ κράσεως παραγίνονται, οἷον

[h] Leg. καί πως.

οἱ ψυχροὶ σώφρονες, ἀλλὰ δειλοί· οἱ θερμοὶ ἀνδρεῖοι, ἀλλὰ ἀκόλαστοι. αὗται μὲν οὖν φυσικαὶ ἀρεταί, αἵτινες καὶ ἀλόγοις ὑπάρχουσιν. ὁ γοῦν πελαργὸς δίκαιος, φρόνιμος ἡ ἀλώπηξ, ἀνδρεῖος ὁ λέων, σώφρων ἡ τρυγών. αἱ δὲ ἠθικαὶ ἀρεταί, ἐκ συνηθείας τινὸς παραγίνονται, διὰ τὸ ἐσχηκέναι τινὰ ἢ γονεῖς τοιούτους, ἢ διδασκάλους. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, αἱ μὲν μετὰ λόγου, αἱ δὲ χωρὶς λόγου. καὶ αἱ μὲν πάντη χωρὶς λόγου, ὡς αἱ φυσικαί. αἱ δὲ μετὰ λόγου μέν, ἀλλ' ἢ τοῦ θύραθεν, τουτέστι τοῦ διδάσκοντος, οἷαι αἱ ἠθικαί, ἢ τοῦ οἴκοθεν, οἷαι εἰσὶν αἱ μετὰ παιδείας καὶ πόνου τινὶ προσγινόμεναι. διὰ τοῦτο οὖν πρόκειται τὸ καὶ ταῦτα γινώσκειν, ἀντὶ τοῦ ἵνα ἔχωμεν ἀρετὰς οὐκ ἀλόγους, ἀλλὰ τὰς μετὰ λόγου τοῦ οἴκοθεν φημί, τὰς μετὰ πόνου τινὶ προσγινομένας. ὁ γὰρ Πλάτων τὰς φυσικὰς ἀρετὰς ἀνδραποδώδεις καλεῖ, ὡς καὶ ἀνδραπόδοις δυναμένας ὑπάρχειν· ὁ δὲ Πλωτῖνος ἀτελεῖς, διότι πρὸς τὸ μὴ ἀντιστρέφειν καὶ ἀντιπράττουσιν ἀλλήλαις. ὡς γὰρ εἴπομεν, εἴτις θερμὸς ὢν ἐπιτηδεύσει ἀνδρεῖος εἶναι, ὁ τοιοῦτος οὐ πάντως σώφρων· διὰ γὰρ τὴν θερμότητα ἀκόλαστος. καὶ εἴ τις πάλιν ψυχρὸς ὢν, ἐπιτηδεύσει σώφρων εἶναι, ὁ τοιοῦτος οὐ πάντως ἀνδρεῖος, ἀλλὰ δειλός. αἱ δὲ μετὰ πόνου καὶ παιδείας ἀρεταὶ ἀντιστρέφουσι, μὴ ἀντιπράττουσαι. ταῦτα καὶ περὶ τοῦ τετάρτου ὁρισμοῦ τῆς φιλοσοφίας εἰπεῖν ἐπέχομεν.

Πρᾶξις η.

Πέμπτος ὁρισμὸς τῆς φιλοσοφίας εἰς Ἀριστοτέλην ἀναγόμενος, ὁ λέγων αὐτὴν τέχνην τεχνῶν καὶ ἐπιστήμην ἐπιστημῶν· ἐν γὰρ τῇ μετὰ τὰ φυσικὰ πραγματείᾳ θεολογικῇ ἐπιγεγραμμένῃ, εἴρηται αὐτῷ ὁ ὁρισμὸς οὗτος. καὶ εἰκότως ἐκ τῆς ὑπεροχῆς οὗτος λέγεται, ὡς καὶ ἐν θεολογικῇ πραγματείᾳ εἰρημένος· διὸ καὶ ἀποροῦσιν ὅτι διατί τοιούτῳ ἐπαναδιπλασιασμῷ κέχρηται; καὶ λέγομεν τούτου αἰτίας πέντε.

Πρώτην ὅτι θαυμάσαντες τινὲς τὸ ὕψος τῆς φιλοσοφίας, τούτῳ ἐχρήσαντο τῷ ἐπαναδιπλασιασμῷ. ὡς εἰ καί τις θεασάμενος λευκὸν, εἴποι πολλάκις λευκὸν λευκὸν, καὶ πάντη μελανίας ἀνέμφατον· καὶ γλυκέος τίς γευσάμενος εἴποι, γλυκὺ γλυκὺ, καὶ πάντη πικρίας ἄψαυστον. οὕτως καὶ ἐπὶ τῆς φιλοσοφίας.

θαυμάσας τίς τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως εἴποι, γνῶσις γνῶσις πολλάκις, καὶ οὐδαμῶς ἄγνοια. μόνη γὰρ ἡ φιλοσοφία γνῶσις. αὕτη πρώτη αἰτία.

Δευτέρα αἰτία ὅτι ἔοικεν ἡ φιλοσοφία βασιλεῖ καὶ θεῷ. καὶ ὥσπερ ὁ βασιλεὺς καθιστᾷ ἄρχοντας δι' ὧν ὁμιλεῖ πᾶσι, καὶ πάντας ὁρᾷ μηδένα ὁρῶν μηδὲ διαλεγόμενος. οὐδὲ γὰρ ῥυπαίνεται τῷ πολλῷ τῶν ἀνθρώπων ὁμίλῳ. καὶ ὥσπερ ὁ Θεὸς κατέστησεν ἀρχαγγελικὰς δυνάμεις, δι' ὧν φρουρεῖ τὸν κόσμον, οὕτως καὶ ἡ φιλοσοφία ἐν ἀκροπόλει τινὶ οὖσα, διὰ τῶν κατὰ μέρος τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν γινώσκει τὰ κατὰ μέρος. καὶ ὥσπερ ὁ βασιλεὺς ἄρχων ἐστὶν ἀρχόντων, οὕτως ἡ φιλοσοφία τέχνη τεχνῶν λέγεται. καὶ ὥσπερ πάλιν ὁ Θεὸς λέγεται βασιλεὺς βασιλέων, οὕτως καὶ ἡ φιλοσοφία ἐπιστήμη ἐπιστημῶν.

Τρίτη αἰτία ὅτι ταῖς ἄλλαις τέχναις καὶ ἐπιστήμαις χορηγεῖ τὰς ἀρχὰς ἡ φιλοσοφία. φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν ἀποφθέγμασιν, "ὅτι ὅσοι ταῖς ἄλλαις τέχναις καὶ ἐπιστήμαις σχολάζοντες "τῆς φιλοσοφίας ἀμελοῦσιν, ἐοίκασι τοῖς μνηστῆρσι τῆς Πηνε-"λόπης, οἵτινες αὐτῇ συγγενέσθαι μὴ δυνάμενοι, ἠγάπων κἂν "ταῖς θεραπαίναις αὐτῆς συγγίνεσθαι." τῆς γὰρ γραμματικῆς λεγούσης τῶν φωνηέντων τὰ μὲν ἐστὶ φύσει μακρὰ, τὰ δὲ φύσει βραχέα, τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζει· ἐρωτωμένη διατί τὸ η καὶ τὸ ω φύσει μακρὰ, ἀγνοεῖν ὁμολογήσει, εἰς δὲ τὸν μουσικὸν φιλόσοφόν σε ἀποπέμψει. ὁμοίως τῆς ἰατρικῆς λεγούσης τέσσαρας τοὺς χυμοὺς, ἐπειδὴ καὶ δ' τὰ στοιχεῖα, ἐρωτωμένη διατί δ' καὶ οὐδὲ πλείονα οὐδὲ ἐλάττονα, ἀναπέμψει ἡμᾶς εἰς τὸν φυσικὸν φιλόσοφον. τῷ δὲ Ἀριστοτέλει δέδεικται ἐν τῷ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς διατί οὐδὲ πλείονα τῶν δ' τὰ στοιχεῖα οὐδὲ ἐλάττονα. ὁμοίως τῆς ῥητορικῆς διελομένης ἑαυτὴν εἰς τρία, εἰς τὸ συμβουλευτικὸν καὶ δικανικὸν καὶ πανηγυρικὸν, καὶ τέλος εἰπούσης εἶναι, τοῦ μὲν συμβουλευτικοῦ τὸ συμφέρον, τοῦ δὲ δικανικοῦ τὸ δίκαιον, τοῦ πανηγυρικοῦ τὸ καλόν. καὶ ἐρωτωμένης τί τὸ ὄντως συμφέρον, τί τὸ ὄντως δίκαιον, ἢ τί τὸ καλὸν, αὐτὴ τοῦτο ἀγνοεῖν ὁμολογήσει, παραπέμψει δὲ ἡμᾶς τῷ πολιτικῷ φιλοσόφῳ. οὐ μόνον δὲ ταῖς τοιαύταις τέχναις καὶ ἐπιστήμαις ἀρχὰς χορηγεῖ, ἀλλὰ καὶ ταῖς βαναύσοις τέχναις. ἡ γοῦν τεκτονικὴ βουλομένη ποιῆσαι

εὐθεῖαν, ἀποτείνει τὴν στάθμην ὅτι μάλιστα λαβοῦσα παρὰ γεωμετρίας, ὅτι εὐθεῖά ἐστιν ἧς τὰ μέσα τοῖς ἄκροις ἐπιπροσθεῖ. τότε γὰρ λέγομεν ἐπ' εὐθείας τρεῖς ἑστάναι ἀνθρώπους, εἰ ἰσχύσει ὁ μέσος τοῖς ἄκροις ἐπιπροσθῆσαι. εἰ δὲ περιφέρειαν ποιοῦσιν, ἀλλήλους ὁρῶσιν. διὰ τοῦτο γὰρ τὰ θέατρα κυκλοτερῆ, διὰ τὸ ἀλλήλους βλέπειν· καὶ αἱ διατριβαὶ κυκλοτερεῖς, ἵνα ὁρῶσιν ἀλλήλους καὶ τὸν διδάσκαλον. ἀλλὰ καὶ τῇ οἰκοδομικῇ δίδωσιν ἀρχάς. βουλομένη γὰρ γνῶναι εἰ ὀρθὸς ὁ τοῖχος, κέχρηται βαρυλλίῳ, ἰδοῦσα ὅτι τὰ βαρέα πρὸς ὀρθὰς φέρεται τῷ ὁρίζοντι, οἷον μόλυβδος, ἤ τι τοιοῦτον. εἰ δὲ πτερὸν εἴη, οὐ κατ' εὐθὺ φέρεται, ἀλλὰ περιφέρειαν ποιεῖ. ταῦτα καὶ τὸ τρίτον.

Τετάρτη αἰτία ὅτι τὰ σφάλματα διορθοῦται τῶν ἄλλων τεχνῶν. τῆς γὰρ ῥητορικῆς θέσει λεγούσης τὸ δίκαιον, κατὰ γὰρ τοὺς τεθέντας, φησὶ, νόμους, ἄλλους ὄντας παρ' ἄλλοις, παρὰ μὲν Πέρσαις τὸ ταῖς μητράσιν ἑαυτῶν συγγίνεσθαι καὶ ἀδελφαῖς καὶ θυγατρᾶσι, παρὰ δὲ Τριβαλλοῖς τὸ τοὺς πατέρας γηράσκοντας ἀποσφάττειν, ἡ φιλοσοφία ἐφίστησι λέγουσα ὅτι ὁ μὲν νόμος θέσει. ἄλλος γὰρ παρ' ἄλλοις, τὸ δὲ δίκαιον φύσει, πανταχοῦ ὂν τὸ αὐτό. ἄδικον γὰρ τὸ τὰ αἴτια συγχεῖν τοῖς αἰτιατοῖς, καὶ ποιεῖν τὸ αἴτιον αἰτιατὸν, καὶ τὸ αἰτιατὸν αἴτιον· ἢ τὰ ἄρχοντα ἀρχόμενα ποιεῖν· ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ τῆς μητρογαμίας. ἡ γὰρ πάλαι αἰτία καὶ ἄρχουσα ὡς μήτηρ, αἰτιατὴ καὶ ἀρχομένη ὡς γυνὴ γίνεται. ἄδικον δὲ παρὰ φιλοσοφίᾳ καὶ τὸ τοὺς πατέρας γηράσκοντας κατασφάττειν, ὡς λύοντας τὸν φυσικὸν δεσμὸν παρὰ γνώμην τοῦ δήσαντος. πάλιν τῆς ῥητορικῆς ἀντιδιαιρούσης τὸ δίκαιον τῷ συμφέροντι, καὶ τὴν Ἀντιλόχου περὶ τὸν ἴδιον πατέρα τὸν Νέστορα πρᾶξιν, δικαίαν μὲν οὖσαν ὡς ὑπὸ πατρὸς, οὐ συμφέρουσαν δὲ τῷ σώματι ὅτι ἐτρώθη, ἡ φιλοσοφία φησὶ καὶ δίκαιον τὸ τοιοῦτο καὶ συμφέρον. πᾶν γὰρ συμφέρον δίκαιον, καὶ πᾶν μὴ συμφέρον οὐ δίκαιον. τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς τὰ τοῦ σώματος τραύματα, ἡμᾶς τὴν ψυχὴν εἰποῦσα; οὕτω τρωθείς τις ἐν πολέμῳ ὑπὲρ φίλου ἔφη,

> αὐτόν μ' ἐξεσάωσα· τί μοι μέλει ἀσπὶς ἐκείνη;
> ἐρρέτω.

αὐτὸν μὲν τὴν ἰδίαν ψυχὴν εἰπὼν, ἀσπίδα δὲ τὸ ἴδιον σῶμα καλέ-

σας. καὶ ἄλλος διψήσας ἔφη· "ἀπέρχομαι τὸν ὄνον μου ποτίσαι," ὄνον τὸ σῶμα καλέσας· καὶ τὸ "πτῖσαι, πτῖσαι τὸν Ἀναξάρχου "θύλακον, αὐτὸν γὰρ Ἀνάξαρχον οὐ μὴ πτίξῃς ποτέ." πάλιν τῆς ῥητορικῆς λεγούσης ὅτι κρεῖσσον τὸ ἀδικεῖν ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι, ἡ φιλοσοφία τὸ ἐναντίον φησὶν, ὅτι μακρῷ χεῖρον τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι. ὁ γὰρ ἀδικῶν εἰς ἑαυτὸν βλάπτεται καὶ εἰς ψυχὴν, ὁ δὲ ἀδικούμενος, ἢ εἰς τὸ πρῶτον κτῆμα ἀδικεῖται, τουτέστιν εἰς τὸ σῶμα, ἢ εἰς τὸ δεύτερον κτῆμα, φημὶ τὰ ὑπάρχοντα. μακρῷ δὲ χεῖρον τὴν ψυχὴν κακῶς ἔχειν, ἢ τὸ σῶμα· καὶ τὰ ἐκτὸς, φησὶν, οὐδείς σε βλάψει, εἰ μὴ σὺ σαυτόν· κατὰ τὴν ψυχὴν γὰρ οὐκ ἔστιν ὑφ' ἑτέρου ἀδικηθῆναι. ὁ γὰρ Πλάτων οὐκ οἶδε τὸν ἄνθρωπον ψυχὴν καὶ σῶμα, ἀλλὰ ψυχὴν λογικὴν, ὀργάνῳ χρωμένην τῷ σώματι. τρισὶ γὰρ προσρήμασι προσαγορεύει τὸν ἄνθρωπον, ἐγὼ, τὸ ἐμὸν, τὰ τοῦ ἐμοῦ. ἐγὼ καλῶν, τὴν ψυχὴν, τὸ ἐμὸν, τὸ σῶμα, τὰ τοῦ ἐμοῦ, τὰ κτήματα. ὅτι δὲ ταῦτα γινώσκει ἡ φιλοσοφία, Πλάτων φησὶν "ὅτι βουλοίμην μὲν οὐδέτερον, μήτε ἀδικεῖν μήτε "ἀδικεῖσθαι· αἱρέσεως δὲ οὔσης, ἑλοίμην μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ "ἀδικεῖν." ἐν οἷς καὶ τοῦτο.

Πέμπτη αἰτία ὅτι ἡ φιλοσοφία κατεσκεύασεν ἑαυτῇ τὸν συλλογισμὸν, καὶ κέχρηται αὐτῷ ὀργάνῳ, αἱ δὲ ἄλλαι τέχναι κέχρηνται μὲν συλλογισμῷ, ποιῆσαι δὲ οὐ δύνανται. καὶ ἔοικεν ἡ μὲν φιλοσοφία σκυτοτόμῳ, τῷ καὶ ποιοῦντι ὑποδήματα καὶ φοροῦντι. αἱ δὲ ἄλλαι τέχναι, φοροῦντι μόνον, οὐ μὴν καὶ ποιοῦντι. ἐν οἷς καὶ ἡ πέμπτη αἰτία.

Ἀποροῦσι δέ τινες ὅτι εἰ τέχνη τεχνῶν ἡ φιλοσοφία, ἔσται καὶ αὐτή. καὶ λέγομεν ὅτι τέχνη τεχνῶν οὖσα, ὑπὲρ τέχνην ἐστὶν, ἢ καὶ ὡς τεχνοῦσα τὰς ἄλλας τέχνας, τέχνη λέγεται τεχνῶν ἢ καὶ ἄλλως οὐ τὰ ἅμα λεγόμενα καὶ ἰδίᾳ δύνανται λέγεσθαι. νεκρὸς δὲ ἄνθρωπος λέγεται μὲν, ἄνθρωπος δὲ οὔ. καὶ λιθίνη ναῦς, ναῦς δὲ οὔ. καὶ κίβδηλος χρυσὸς, χρυσὸς δὲ οὔ. ὁ γὰρ χρυσὸς ἐγγυητής ἐστιν ὧν βουλόμεθα ἔχειν. ὁ δὲ κίβδηλος τοῦτο οὐ ποιεῖ. τὸ δὲ ἔμπαλιν οὐ τὰ ἰδίᾳ λεγόμενα, καὶ ἅμα δύνανται λέγεσθαι, ὡς ἵνα εἴπω, ὁ κύων σὸς, ὁ κύων πατὴρ, ὁ κύων σὸς πατὴρ, οὐ δύναται λέγεσθαι. ἐν τούτοις ὁ πέμπτος ὁρισμὸς τῆς φιλοσοφίας.

Πρᾶξις θ.

Οὐ δεῖ περιφρονῆσαι τοῦ ϛ´ ὁρισμοῦ τῆς φιλοσοφίας ὡς περὶ μόνας φωνὰς ἠσχολημένου, τῶν ἄλλων περὶ τὸ πρᾶγμα ἐπτοημένων ἤτοι ἐσπουδακότων. ἔχει γάρ τι πλέον ἐκείνων οὗτος. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ μόνον τὸ πρᾶγμα λέγουσιν, οὗτος δὲ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ πρᾶγμα. ἕκτος τοίνυν ὁρισμὸς τῆς φιλοσοφίας, εἰς Πυθαγόραν ἀναγόμενος, ὁ λέγων αὐτὴν φιλίαν σοφίας. καὶ εὖγε ὅτι ἀρχὴ καὶ πέρας τῶν ὁρισμῶν τῆς φιλοσοφίας γέγονεν ἡμῖν ὁ Πυθαγόρας, ὁ ἀεὶ διὰ τῆς σιωπῆς πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων. ἀλλ᾽ ὦ Πυθαγόρα, οὐκ ἀντιστρέφει ὁ ὁρισμὸς οὗτος, ὅπερ ἦν ἀρετὴ ὅρου. εἴτι μὲν γὰρ φιλοσοφία, φιλία σοφίας, οὐκ εἴτι δὲ ἔφεσις σοφίας, φιλοσοφία. πᾶσα γὰρ τέχνη καὶ ἐπιστήμη ἐφίεται τοῦ οἰκείου ὑποκειμένου.

Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ οὔτε Πυθαγόρας ἐρωτώμενος ἀποκρίνεται, οὔτε οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἄλλο τί ἀποκρίνονται, ἢ ὅτι "αὐτὸς ἔφα," τὴν ἀπόφασιν τοῦ διδασκάλου ὑπὲρ ἀπόδειξιν ἡγούμενοι, φέρε ἡμεῖς εἴπωμεν ὑπὲρ Πυθαγόρου εἴπερ λέγειν ἠνέσχετο. πάλαι μέν τοι καὶ μέχρι τῶν Ὁμήρου χρόνων ἠδικεῖτο καὶ ἐρυπαίνετο τὸ τῆς φιλοσοφίας ὄνομα, φερόμενον κατὰ παντὸς τοῦ ὁτιοῦν εἰδότος, ὡς φησὶ καὶ ὁ ποιητής,

εὖ εἰδὼς σοφίης ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,

καὶ

ἐπεὶ σοφὸς ἤραρε τέκτων.

ὁ γοῦν Πυθαγόρας ὀψέ ποτε ἐπιγενόμενος συνέστειλε τὸ τῆς φιλοσοφίας ὄνομα, ἐπὶ μόνους τοὺς τὰ ἄϋλα εἰδότας, τουτέστι τοὺς φιλοσόφους· σαφῆ γὰρ καὶ φανὰ τὰ θεῖα αὐτοῖς, εἰ καὶ ἡμῖν ἀσαφῆ, διὰ τὴν ἡμῶν ἀνεπιτηδειότητα, ὡς καὶ ταῖς νυκτερίσιν ὁ ἥλιος. παρὰ Πυθαγόρου γὰρ λεγόμενος οὗτος ὁ ὁρισμὸς τέλειος, πᾶσα γὰρ φιλοσοφία, φιλία σοφίας· καὶ πᾶσα ἔφεσις σοφίας, σοφίαν ἀκουόντων ἡμῶν τὴν τῶν ἀΰλων γνῶσιν, φιλοσοφία ἐστίν.

Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ οὐ μόνης μάστιγος δεῖ τοῖς λόγοις ἀλλὰ καὶ χαλινοῦ· μάστιγος μὲν, ἵνα χαρισώμεθα τῇ μαθήσει· χαλινοῦ δὲ, ἵνα τῇ μνήμῃ χαρισώμεθα. μεμνήμεθα γὰρ τῶν δι᾽ ὀλίγων λεχθέντων, μανθάνομεν δὲ τὰ διὰ πλειόνων λεγόμενα. φέρε μετὰ

τὴν πλατικὴν διέξοδον τῶν ὁρισμῶν συνόψει αὐτοὺς περιβάλλωμεν. γνῶσις τοίνυν τῶν ὄντων ἡ φιλοσοφία, ἣ γνῶσις θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. τὰ γὰρ ὄντα ἢ θεῖα ἢ ἀνθρώπεια· ἀσυμμετρία γὰρ οὖσα καὶ ἀρετὴ, οὔτε τῶν θείων ἠμέλησε, διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ἀνθρωπείων, οὔτε τῶν ἀνθρωπείων διὰ τὴν μεγαλειότητα τῶν θείων, ἀλλ᾽ ἑκατέρου πρόνοιαν ἐποιήσατο. ἀλλὰ καὶ μελέτη θανάτου ἡ φιλοσοφία, εἴπερ οἱ αὐτόχειρες ἑαυτῶν γινόμενοι ὃν ἔθηκεν ὁ δημιουργὸς λύουσι δεσμόν. οἱ δὲ φιλόσοφοι ὃν ἔδησαν δεσμὸν, αὐτὸν καὶ λύουσιν. ἀλλὰ καὶ ὁμοίωσις θεῷ ἡ φιλοσοφία, διὰ τὸ εἰρημένον τῷ Λυκούργῳ φιλοσόφῳ ὄντι.

δίζω ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι, ἠὲ καὶ ἄνδρα.

ἀλλὰ καὶ τέχνη τεχνῶν καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν, ὡς τεχνοῦσα τὰς ἄλλας τέχνας· ἀλλὰ καὶ φιλία σοφίας, ὡς τὰ ἄϋλα γινώσκουσα.

Θαυμάσαι δέ ἐστιν καὶ τὸ πλῆθος τῶν ὁρισμῶν τῆς φιλοσοφίας, ἓξ γάρ εἰσιν, ὁ δὲ ἓξ τέλειος, ὡς ἴσος τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι. τὰ γὰρ μέρη αὐτοῦ συνερχόμενα, οὔτε πλεονάζει οὔτε ἐλλείπει. οὕτως ἥμισυ τῶν ἓξ, τρία, τρίτον τῶν ἓξ, δύο, ἕκτον, ἡ μονὰς, καὶ ἰδοὺ τέλειος. τὰ γὰρ τρία καὶ τὰ δύο καὶ τὸ ἓν συντεθέντα, ἓξ ἀποτελεῖ μόνον. τῶν γὰρ ἀριθμῶν, οἱ μέν εἰσι τέλειοι, οἱ δὲ ὑπερτελεῖς, οἱ δὲ ἐλλειπεῖς. καὶ ἔοικεν ὁ μὲν τέλειος ἀριθμὸς ἀρετῇ. ὁ δὲ ὑπερτελὴς καὶ ἐλλειπὴς, ταῖς ἀντικειμέναις τῇ ἀρετῇ κακίαις. ἡ γὰρ ἀρετὴ συμμετρία οὖσα, δύο κακίαις παρασπίζεται· οἷον δικαιοσύνη, πλεονεξίᾳ καὶ μειονεξίᾳ· ἡ φρόνησις, πανουργίᾳ καὶ ἀνοίᾳ· ἡ ἀνδρεία, δειλίᾳ καὶ θράσει· ἡ σωφροσύνη, ἀκολασίᾳ καὶ ἠλιθιότητι. οὕτως οὖν καὶ ὁ τέλειος ἀριθμὸς, ἀρετῇ ἔοικε καὶ συμμετρίᾳ, οἱ δὲ λοιποὶ, ἀμετρίαις ἤτοι κακίαις.

Τέλειοι μὲν ἀριθμοὶ εἰσὶν οἱ ἴσοι τοῖς ἑαυτῶν μέρεσι, ὡς οὕτως ὁ ἓξ, ὑπερτελεῖς δὲ, ὡς ὁ δύο καὶ δέκα. τούτου γὰρ καὶ συντεθέντων τῶν μερῶν γίνονται δεκαέξ· οὕτως· ἥμισυ τῶν δεκαδύο, ἕξ· γ τῶν ιβ δ· τέταρτον τῶν ιβ γ· ἕκτον τῶν ιβ β· καὶ τὸ δυοδέκατον ἡ μονὰς, δεκαὲξ ἀποτελοῦσιν. ἐλλειπεῖς δὲ ὡς ὁ ὀκτώ· τὰ γὰρ μέρη αὐτοῦ συντεθέντα, ἑπτὰ μόνον ποιοῦσιν οὕτως· ἥμισυ τῶν ὀκτὼ, τέσσαρα· τέταρτον τῶν ὀκτὼ, δύο, καὶ τὸ ὄγδοον ἡ μονὰς, ἑπτὰ ποιοῦσι· καὶ πολλοὶ μὲν οἱ ὑπερτελεῖς καὶ ἐλλειπεῖς·

οἱ δὲ τέλειοι τέσσαρες μόνον. ἀπὸ γὰρ μονάδος ἕως δεκάδος εἷς τέλειος ὁ ἕξ· καὶ ἀπὸ δεκάδος ἕως ἑκατοντάδος ὁ εἰκοστὸς ὄγδοος· καὶ ἀπὸ ἑκατοντάδος ἕως χιλιάδος, ὁ τετρακοσιοστὸς ἐνενηκοστὸς ἕκτος· καὶ ἀπὸ χιλιάδος ἕως μυριάδος ὁ ὀκτακισχιλιοστὸς ἑκατοστὸς εἰκοστὸς ὄγδοος. καὶ ἄλλως δὲ τέλειος ἀριθμὸς τῶν ὁρισμῶν τῆς φιλοσοφίας, διότι τέσσαρες ἦσαν αἱ ἀφορμαὶ, ἐξ ὧν ἐλαμβάνοντο οἱ ὁρισμοί. ἢ γὰρ ἐκ τοῦ ὑποκειμένου, ἢ ἐκ τοῦ τέλους, ἢ ἐκ τῆς ὑπεροχῆς, ἢ ἐκ τῆς ἐτυμολογίας. ὁ δὲ τέσσαρα ἀριθμὸς, δυνάμει δέκα. συντεθεὶς γὰρ μετὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀριθμῶν ὁ τέσσαρα, τουτέστι τὰ τρία καὶ δύο καὶ ἓν ὂν[1], τὸν δέκα ἀποτελεῖ. ὁ δὲ δέκα τέλειος, οὐχ ὡς ἴσος τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσιν, ἀλλ' ὅτι πᾶς ἀριθμὸς καμπτῆρι αὐτῷ κέχρηται, καὶ ὅτι πάντα ἀριθμὸν δέχεται, διὸ καὶ δεχὰς εἴρηται. ἔοικε δὲ τούτῳ καὶ ἡ φιλοσοφία, ὡς πάντα τὰ ὄντα γινώσκουσα.

Πρᾶξις ι.

Μετὰ τὸ γνῶναι ἡμᾶς τὴν φιλοσοφίαν ὅλην ὡς ὅλην διὰ τῶν ἓξ ὁρισμῶν, φέρε καὶ ὡς μέρη ἔχουσαν αὐτὴν διὰ τῆς διαιρέσεως πολυπραγμονήσωμεν. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τῶν ὁρισμῶν τρία τινὰ ἐζητοῦμεν, τί ἐστιν ὁρισμός· πόθεν εἴρηται· πόθεν λαμβάνεται, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τρία ζητήσωμεν, τί διαίρεσις, καὶ ἐπιδιαίρεσις, καὶ ὑποδιαίρεσις. ποῦ γὰρ οἰκειότερον ταῦτα ζητήσωμεν, ἢ τὴν φιλοσοφίαν διαιροῦντες, ἧς εὕρημα ὁρισμὸς καὶ διαίρεσις; διαίρεσις μέν ἐστιν ἡ πρώτη τομὴ τοῦ πράγματος, οἷον ὡς ἵνα διέλω τὸ ζῶον εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον. ἐπιδιαίρεσις δέ ἐστιν ἡ τοῦ αὐτοῦ πράγματος δευτέρα τομὴ, οἷον ὡς ἵνα διέλω τὸ αὐτὸ ζῶον εἰς θνητὸν καὶ ἀθάνατον. οὐδὲν δὲ διαφέρει διαίρεσις ἐπιδιαιρέσεως· ἣν γὰρ ἂν προτάξωμεν, ἐκείνη ἐστὶ διαίρεσις, καὶ ἣν ὑποτάξομεν, ἐκείνη ἐστὶν ἐπιδιαίρεσις. ὑποδιαίρεσις δέ ἐστιν ἡ ἑνὸς τῶν διαιρεθέντων τομὴ, ὡς ἵνα διέλῃ τις τὸ λογικὸν εἰς θεῖα καὶ ἀνθρώπεια, καὶ τὸ ἄλογον εἰς σαρκοφάγα, ἢ ποηφάγα. ὑποδιαίρεσις οὖν ἐστιν ἡ ἑνὸς τμήματος τῶν διαιρεθέντων τομή.

Τούτων οὕτως προληφθέντων, εἴπωμεν τὴν διαίρεσιν τῆς φιλο-

[1] ἑνὸν Cod.

σοφίας. διαιρεῖται τοίνυν ἡ φιλοσοφία εἰς τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικόν. ταῦτα δὲ διαφέρουσιν ἀλλήλων καὶ τῷ ὑποκειμένῳ καὶ τῷ τέλει. τῷ μὲν γὰρ θεωρητικῷ πάντα τὰ ὄντα ὑπόκειται εἰς γνῶσιν, τῷ δὲ πρακτικῷ οὐ πάντα ὑπόκειται εἰς κατακόσμησιν, εἰ μὴ μόναι αἱ ἀνθρώπειαι ψυχαί. οὐδὲ γὰρ ἐπαγγέλλεται ὁ φιλόσοφος κοσμεῖν ἵππου ψυχὴν ἢ βοὸς ἢ τινὸς ἄλλου, πλὴν ἀνθρώπου. οὕτως μὲν τῷ ὑποκειμένῳ διαφέρουσιν, ἀλλὰ καὶ τῷ τέλει. ὁ μὲν γὰρ θεωρητικὸς περὶ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀλήθειαν καταγίνεται, τέλος δὲ ποιεῖται μόνον τὸ ἀληθές. ὁ δὲ πρακτικὸς περὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν καταγίνεται, τέλος δὲ ποιεῖται μόνον τὸ ἀγαθόν. θέλει γὰρ γινώσκειν τὸ ἀληθὲς καὶ ψευδὲς, καὶ τὴν διαφορὰν εἰδέναι ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ, ὑπὲρ τοῦ τὰ μὲν ἑλεῖν, τὰ δὲ φυγεῖν, τουτέστιν ἵνα μήτε λέγῃ κακόν τι ὁ φιλόσοφος μήτε πράττῃ. ὥσπερ καὶ ὁ ἰατρὸς θέλει γινώσκειν τὰ δηλητήρια, οὐχ ἵνα χρήσηται αὐτοῖς, ἀλλ᾽ ἵνα διὰ τῆς γνώσεως παραιτήσηται αὐτά.

Ἀποροῦσι δέ τινες, ὅτι εἰ τοῦ θεωρητικοῦ τέλος τὸ ἀληθὲς, τοῦ δὲ πρακτικοῦ τὸ ἀγαθὸν, ταυτὸν δὲ ἀληθὲς καὶ ἀγαθὸν, ταυτὸν ἄρα τὸ θεωρητικὸν τῷ πρακτικῷ. ὧν γὰρ τὰ τέλη ταὐτὰ, καὶ αὐτὰ, ταυτά. λεκτέον οὖν ὅτι πολλὴ ἡ ἐν τούτοις διαφορά. πολλάκις γὰρ ψευδόμεθα ἐπ᾽ ἀγαθῷ, καὶ ἀληθεύομεν ἐπὶ κακῷ· οἷον ὑγιαίνων τις παρέθετο ξίφος τινὶ, ἄφνω δὲ μανεὶς, αἰτεῖ τὴν παρακαταθήκην, ἵνα ἢ ἑαυτὸν ἢ ἕτερον τινὰ σφάξῃ· ὁ δὲ ἀρνεῖται καὶ ψεύδεται μὲν, ἐπ᾽ ἀγαθῷ δὲ, ὡς εἴγε ἠλήθευσεν, ἐπὶ κακῷ ἠλήθευεν. δύναται δὲ μερικῶς καὶ ἀληθεύειν ὁ τοιοῦτος. ἄλλος γὰρ ἦν ὑγιαίνων ὁ τὸ ξίφος παραθέμενος, καὶ ἄλλος μαινόμενος. ἵνα δὲ μὴ λάθωμεν ἑαυτοὺς, κακοῦ μαγείρου δίκην, περὶ ἄρθρα τὰς διαιρέσεις ποιούμενοι, ὅπου μὴ ἔστι διφυΐα, ὥσπερ οἱ πρίζοντες τὰ ξύλα, ἡγεμόνι κέχρηνται τῇ μίλτῳ, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἡγεμόνι χρησάμενοι τῷ λόγῳ, εἰς ὅσα καὶ οἷα ὑπαγορεύει, οὕτως ποιησόμεθα τὰς διαιρέσεις. ὅπου διφυΐα ἐστὶ πέφυκε διαιρεῖσθαι, τουτέστι καθ᾽ ἑκάστην διαίρεσιν δεῖ ζητεῖν διατὶ εἰς τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα διαιρεῖται.

Διαιρεῖται τοίνυν ἡ φιλοσοφία εἰς δύο καὶ οὐχὶ εἰς τρία, ὡς οἱ τὸ λογικὸν αὐτῇ προσνέμοντες. δειχθήσεται γὰρ σὺν Θεῷ ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς, ὅτι ἡ λογικὴ οὐ μέρος τῆς φιλοσοφίας, ἀλλ᾽ ὄργανον.

διότι τὸ μὲν μέρος, συμφυὲς, τὸ δὲ ὄργανον, ἐπείσακτον. εἰς δύο δὲ διαιρεῖται ἡ φιλοσοφία, οὐχ ὥς φασιν αἱ ἐγκύκλιοι ἐξηγήσεις, ὅτι ἐπειδὴ ἡ φιλοσοφία γνῶσις θείων καὶ ἀνθρωπείων ἐστὶ, διὰ μὲν τὰ θεῖα τὸ θεωρητικὸν προεβάλλετο, θεωρητικὸν γάρ φασιν εἴρηται, ὡς τέλος ἔχον τὰ θεῖα ὁρᾷν· διὰ δὲ τὰ ἀνθρώπινα, προεβάλλετο τὸ πρακτικόν. παραλογίζονται γὰρ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας τοῦ ἀνθρώπου. ἄλλο γὰρ ἀνθρώπειον ἐν τῷ ὁρισμῷ ἐλαμβάνετο. τὸ γὰρ ἐκ τοῦ τιμιωτέρου κατὰ παντὸς φθαρτοῦ φερόμενον. ἄλλο δὲ ἀνθρώπειον ἐνταῦθα λαμβάνουσιν, τὸ ἐπὶ τοῦ κυρίως ἀνθρώπου. φέρε οὖν εἴπωμεν ἡμεῖς τούτου αἰτίας δύο. πρώτην μὲν τοιαύτην, ὅτι ἡ φιλοσοφία ὁμοία ἐστὶ θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ. καὶ ἐπειδὴ ὁ θεὸς καὶ πάντα τὰ ὄντα γινώσκει, καὶ τῶν δευτέρων πρόνοιαν ποιεῖται, εἰκότως καὶ ἡ φιλοσοφία μιμουμένη θεὸν, διὰ μὲν τὴν καθόλου γνῶσιν αὐτῆς, τὸ θεωρητικὸν προεβάλλετο, διὰ δὲ καὶ τῶν δευτέρων προνοεῖν προεβάλλετο τὸ πρακτικόν. αὕτη μὲν ἡ πρώτη αἰτία. δευτέρα δὲ ὅτι ἡ φιλοσοφία, ἰατρικὴ ψυχῶν ἐστίν. ἡ δὲ ψυχὴ διττὰς ἔχει δυνάμεις, γνωστικὰς καὶ πρακτικὰς, ἄμφω δὲ συνουσίωνται ἡμῖν, ὡς δηλοῖ τὸ ἐκ παίδων φιλομύθους ἡμᾶς εἶναι καὶ χαίρειν ἐν τῇ περιεργίᾳ, ὥς φησι Μένανδρος,

> φιλῶ σε Ὀνήσιμε, καὶ σὺ περίεργος εἶ;

καὶ πάλιν,

> οὐδὲν γὰρ γλυκύτερον ἢ πάντα εἰδέναι[1].

ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης, "Πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγον-"ται φύσει. σημεῖον δὲ ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις." ἀλλὰ καὶ τὸ πρακτικὸν συνουσίωται ἡμῖν, ὡς δηλοῖ τὸ ἐν ταῖς ἐρημίαις ἀσχάλλειν ἡμᾶς, καὶ τρίχας τίλλειν, ἢ δακτύλιον περιελίττειν, ἢ κηρὸν μαλάττειν, διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι ἡμᾶς παντελοῦς ἀργίας. διὰ τὰς γνωστικὰς οὖν εἰκότως προεβάλετο τὸ θεωρητικόν. διὰ δὲ τὰς πρακτικὰς τὸ πρακτικόν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, εἴπωμεν τὴν ὑποδιαίρεσιν τοῦ θεωρητικοῦ. καὶ ἐνῆν μὲν προτάξαι θάτερον θατέρου· καὶ τὸ θεωρητικὸν

[1] Hanc sententiam tacito auctoris nomine citavit Cicero Ep. ad Att. XV. 11. et ex eo collegit Meineke inter Frag. Anonym. Comic. t. IV. p. 610. quæ nunc Menandro nostri auctoritate restituenda erit.

τοῦ πρακτικοῦ, ὡς πάντα τὰ ὄντα γινῶσκον, τέλος δὲ ἔχον τὸ ἀληθές· καὶ τὸ πρακτικὸν τοῦ θεωρητικοῦ, ὅτι εἰ καὶ μὴ ὑπόκεινται αὐτῷ πάντα τὰ ὄντα εἰς κατακόσμησιν, ἀλλ' ἔχει τέλος τὸ ἀγαθόν, ὅπερ ὡς ἐδείχθη ἐπέκεινα ἐστὶ τοῦ ἀληθοῦς· τὸ γὰρ ἀγαθὸν πρὸς τῷ θεῷ, διὸ καὶ πρόνοια καλεῖται τὸ ἀγαθὸν ὡς πρὸ τοῦ νοῦ ὄν. νοῦ δέ ἐστι τὸ ἀληθεύειν. ἀλλ' ὡς ἐν λογικῇ πραγματείᾳ τὰ καθόλου προτακτέον. διὸ τὸ θεωρητικὸν δεῖ πρότερον ὑποδιελεῖν. διαιρεῖται τοίνυν τοῦτο εἰς τρία, εἰς φυσικόν, μαθηματικόν, θεολογικόν· καὶ εἰκότως. ὁ γὰρ φιλόσοφος πάντα τὰ ὄντα θέλει γνώσκειν. πάντα δὲ τὰ ὄντα τριττά, ἢ πάντη ἔνυλα, ὡς ὀστέα, τρίχες, ὄνυχες, περὶ ἃ καταγίνεται τὸ φυσικόν· ἢ πάντα ἄϋλα, ὡς τὰ θεῖα· ἢ πῇ μὲν ἔνυλα, πῇ δὲ ἄϋλα, ὡς τρίγωνα καὶ τετράγωνα σχήματα ἐν κηρῷ ἢ ἀβακίῳ χαραττόμενα, περὶ ἃ καταγίνεται τὸ μαθηματικόν. ταῦτα γὰρ τὴν μὲν ὑπόστασιν ἐν ἀβακίῳ φέρε εἰπεῖν ἢ κηρῷ ἔχει, δύνανται δὲ ἐπινοηθῆναι ὑπὸ τῆς φαντασίας καὶ χωρὶς τῆς ὕλης, δίκην κηροῦ ἀναματτομένου τὸ εἶδος τοῦ σφραγιστῆρος, καταλιμπάνοντος δὲ τὸν χαλκόν. διὸ καὶ ὁ Πλάτων ἐκμαγεῖον καλεῖ τὴν φαντασίαν, διὰ τὸ ἐκμάττεσθαι καὶ ἀποσυλᾶν τὰ εἴδη ἀπὸ τῆς ὕλης.

Ἀποροῦσι δέ τινες, διατί μὴ καὶ τὰ φυσικὰ λέγομεν μαθηματικά, εἴγε δυνάμεθα καὶ τὸ τῆς σαρκὸς εἶδος ἐπινοῆσαι χωρὶς τῆς ὕλης; πρὸς οὓς ἐροῦμεν ὅτι τὰ μὲν σχήματα ἐπινοῆσαι δυνάμεθα χωρὶς ὕλης, ἐπειδὴ μηδεμιᾶς κράσεως δέονται· σάρκα δὲ ἐπινοῆσαι ἄνευ κράσεως οὐ δυνάμεθα, ἐν ᾗ τὴν ὑπόστασιν ἔχει· ἡ γὰρ κρᾶσις ὕλη ἐστί· δεῖ οὖν πρῶτον τὰ πάντη ἔνυλα καὶ φυσικὰ ἀναλέγεσθαι, μετ' ἐκεῖνα τὰ μαθηματικά, κλίμαξιν ἐοικότα ἢ γεφύραις· οὐδὲ γὰρ ἀθρόον ἀπὸ τῶν πάντη ἐνύλων ἐπὶ τὰ ἄϋλα μετιέναι δεῖ. ταυτὰ γὰρ πησόμεθα τοῖς ἀπὸ ζοφώδους σπηλαίου τολμήσασιν ἀθρόον ἀντωπῆσαι ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσιν. δεῖ γὰρ τοὺς τοιούτους πρότερον ἐν οἰκίσκῳ ἔχοντι σύμμετρον φῶς προεθισθέντας, οὕτως ἀντωπῆσαι ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσιν. ὡσαύτως οὖν χρὴ καὶ ἀπὸ τῶν πάντῃ ἐνύλων ἀναλογούντων σπηλαίῳ εἰς τὰ μαθήματα ἐγγυμνασθῆναι ἀναλογοῦντα οἰκίσκῳ σύμμετρον ἔχοντι φῶς· καὶ εἶθ' οὕτως χωρεῖν ἐπὶ τὰ ἄϋλα ἀναλογοῦντα ταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτῖσιν. οὕτω γάρ φασι καὶ οἱ Πυθαγόρειοι, σχάμα, καὶ

βάμεν, ἀντὶ τοῦ καθ' ἕκαστον σχῆμα, βαθμὸν ἄνιμεν ἐπὶ θεολογίαν, κατὰ μέρος ἐν νῷ λαμβάνοντες τὰ πάντῃ ἄϋλα.

Ἀποροῦσι δέ τινες ὅτι εἰ πάντα μανθάνομεν καὶ τὰ ἄϋλα καὶ τὰ ἔνυλα καὶ τὰ μέσα, διατί μὴ πάντα καλεῖται μαθήματα, ἀλλὰ μόνα τὰ μέσα ἐσφετερίσατο τὸ κοινὸν ὄνομα; καὶ λέγομεν τούτου αἰτίας δύο, μίαν μὲν ὅτι ἔχουσι τὰ μαθήματα τὸ ἀραρὸς τῶν ἀποδείξεων· ταῦτα γὰρ μανθάνομεν ἀκριβῶς, τὰ δὲ ἄλλα εἰκάζομεν μᾶλλον ἢ μανθάνομεν. διὸ καὶ ὁ φιλόσοφος Μαρῖνος ἔφη, "εἴθε πάντα μαθήματα ἦν." δευτέραν δὲ ὅτι ταῦτα ἡδέως μανθάνομεν, πάσχοντες τὸ τῶν λωτοφάγων. γευσάμενοι γὰρ αὐτῶν, οὐ θέλομεν αὐτῶν ἀποστῆναι, ἀλλ' ἐχόμεθα αὐτῶν ὡς λωτοῦ. ᾗ φησι καὶ Πλάτων οὕτως. "ἃ γὰρ ἂν ἑκοῦσα ἡ ψυχὴ λάβῃ, "δυσέκνιπτα καὶ ἀμετάστατα φιλεῖ γίνεσθαι." ὥσπερ γὰρ τοὐναντίον φασίν.

ψυχῆς βίαιον οὐδὲν ἔμμονον μάθημα.

καὶ Ἀρχιμήδης δέ ποτε βαρβάρων ἐπιστάντων ταῖς Συρακούσαις, οὐκ ἔφυγεν, θεώρημά τι γεωμετρικὸν καταγράφων. ἀλλ' ἔφη, "τὰν κεφαλὰν καὶ μὴ τὰν γραμμὰν," τουτέστι παρὰ τὴν κεφαλὴν, καὶ μὴ παρὰ τὴν γραμμήν. ταῦτα ἔχει ἡ πρᾶξις.

Πρᾶξις ια΄.

Τοῦ θεωρητικοῦ εἰς τρία διαιρεθέντος, εἰς φυσικὸν, μαθηματικὸν, θεολογικὸν, μόνου τοῦ μαθηματικοῦ τὴν διαίρεσιν οἱ ἐξηγηταὶ νῦν παραδιδόασιν, ὡς ἂν τούτου συμμέτρως ἔχοντος πρὸς εἰσαγομένους. ἐφ' οἷς εἴπωμεν τὴν ὑποδιαίρεσιν τοῦ μαθηματικοῦ. διαιρεῖται τοίνυν εἰς δ, ἀριθμητικὴν, μουσικὴν, γεωμετρίαν, ἀστρονομίαν. καὶ εἰκότως· ἐπειδὴ ἡ μαθηματικὴ περὶ ἀριθμὸν καταγίνεται καὶ μέγεθος. τοῦ δὲ ἀριθμοῦ τὸ μὲν καθ' αὑτὸ, τὸ δὲ ἐν σχέσει. τοῦ δὲ μεγέθους τὸ μὲν ἀκίνητον, τὸ δὲ κινούμενον. καὶ περὶ μὲν τὸν καθ' αὑτὸ ἀριθμὸν καταγίνεται ἡ ἀριθμητικὴ, ζητοῦσα τὰς φύσεις τῶν ἀριθμῶν καὶ τὰ πάθη· ὡς ὅταν λέγῃ, τῶν ἀριθμῶν οἱ μὲν ἄρτιοι, οἱ δὲ περιττοί. καὶ τούτων τὰ εἴδη· οὐδεμίαν γὰρ ἔμφασιν ἑτέρου ἀριθμοῦ παρέχει. εἰ δὲ εἴπῃ διπλάσιον, τριπλάσιον, ἔμφασιν καὶ ἑτέρου παρέχει, ποῦ μὲν ἡμίσεος, ποῦ δὲ τρίτου.

Ἡ δὲ μουσικὴ περὶ τὸν ἐν σχέσει ἀριθμὸν καταγίνεται, ζητοῦσα ποῖον λόγον ἔχει ἡ ἀπήχησις τῆσδε τῆς χορδῆς πρὸς τήνδε· ἄρα διπλάσιον, πολλαπλάσιον, ἡμιόλιον; διὸ καὶ ἀποροῦσιν ὅτι εἰ ἡ μουσικὴ περὶ συμμετρία, φθόγγων καταγίνεται καὶ ἀσυμμετρίαν, πῶς περὶ τὰς σχέσεις τῶν ἀριθμῶν λέγουσιν αὐτὴν καταγίνεσθαι; καὶ λέγομεν ὅτι μή ποτε τῆς κατὰ Πυθαγόραν μουσικῆς ταῦτα εἴρηται, ὡς ἀϋλοτέρας οὔσης, ἥτις οὐ προσποιεῖται ὕλην ἢ φθόγγους, ἀλλ' αὐτὰς τὰς σχέσεις τῶν ἀριθμῶν θεωρεῖ καταμόνας. φασὶ γὰρ αὐτόν ποτε παριόντα διὰ χαλκείου, ἀκοῦσαι μέλους τινὸς καὶ ἁρμονίας, ἐκ τῶν πληγῶν τῶν σφυρῶν ἀποτελουμένου· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ἀλλάξαι τοὺς ἄκμονας. τοῦ δὲ μέλους οὐδὲν ἧττον τοῦ αὐτοῦ φυλαχθέντος, ἐπέτρεψε πάλιν αὐτοῖς τὰς σφύρας ἀλλάξαι. τοῦ δὲ μέλους ἐπὶ τούτοις φθαρέντος, ἐστάθμησε καὶ τὰς πρώτας σφύρας καὶ τὰς δευτέρας, ποῖον λόγον ἔσχον πρὸς ἀλλήλας καὶ τὰ μέλη· καὶ ὡς ἁρμονικὸν λόγον ἀπεγράψατο τοὺς λόγους, αὐτοὺς καθ' αὑτοὺς συγκρίνας χωρὶς τῆς ὕλης· ὡς εἴγε συνέβη τοιαύτην ἀναλογίαν ἀριθμῶν ἐν ὀξυβάφοις ἢ αὐλοῖς εἶναι, τὸ αὐτὸ ἂν μέλος ἀπετελεῖτο.

Ἡ δὲ γεωμετρία περὶ ἀκίνητον μέγεθος καταγίνεται καὶ περὶ τὰ σχήματα τῆς γῆς. ἡ δὲ ἀστρονομία περὶ κινούμενον μέγεθος. οὐ μόνον δὲ κινούμενον, ἀλλ' ἀεικίνητον. φαντασίας γὰρ μόνης ἐστιν ἡ δοκοῦσα αὐτῶν εἶναι στάσις. εὗρον δὲ καὶ τὴν μὲν ἀριθμητικὴν Φοίνικες, ἐμπορικώτατοι γὰρ ὄντες, ἐδεήθησαν ψήφων· τὴν δὲ μουσικὴν εὗρον οἱ Θρᾶκες, ὡς ἄγαν πολεμικοὶ ὄντες. ἡ γὰρ ψύξις ἀποκλείουσα τὸ θερμὸν ἐν τῷ βάθει, δριμύτερον αὐτὸ ποιεῖ. ὅθεν καὶ θυμώδεις εἰσὶ καὶ πολεμικοὶ τῇ βίᾳ τοῦ θερμοῦ, καὶ ὀρχηστικοὶ δὲ διὰ τὰς ἑτοίμους ἐπιβουλὰς τῶν βελῶν. ἔστι γὰρ καὶ πυρίχιος παρ' αὐτοῖς ὄρχησις, ὅτι ἔνοπλος κατὰ τὸ εἰρημένον τῷ ποιητῇ Μηριόνι,

τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα.

ἀλλὰ καὶ ἐμβατήρια μέλη ἐστὶ παρ' αὐτοῖς. τὴν δὲ γεωμετρίαν εὗρον Αἰγύπτιοι, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται διὰ τὸ ἀνιόντα τὸν Νεῖλον συγχεῖν τὰ ὁροθέσια αὐτῶν. τὴν δὲ ἀστρονομίαν εὗρον Χαλδαῖοι, ὡς καθαρὸν οἰκοῦντες ἀέρα. ἀνατολικοὶ γὰρ ὄντες τῇ θερμότητι τοῦ ἡλίου ἔχουσι λεπτυνομένην ἑτοίμως τὴν ἀτμίδα. τρί-

του γὰρ κλίματος Ἀλεξάνδρεια, Ἀφρικὴ, καὶ Περσίς. ἐφ' οἷς τούτων λεχθέντων, εἴπωμεν τὴν τάξιν αὐτῶν.

Πρότεραι τοίνυν αἱ περὶ ἀριθμῶν τῶν περὶ μέγεθος καταγινομένων εἰσίν. αὐλότερος γὰρ ὁ ἀριθμὸς τοῦ μεγέθους, ὡς δυνάμενος διάφορα εἴδη σχημάτων δέξασθαι ἀσυγχύτως. ὁ γὰρ αὐτὸς ἀριθμὸς δύναται κύκλος ἅμα καὶ τετράγωνος γενέσθαι. κύκλος δέ ἐστιν ὁ νόμῳ κύκλου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχόμενος καὶ εἰς τὸ αὐτὸ λήγων, οἷον ὁ τετράκις ἓξ εἴκοσι τέσσαρες. τετράγωνος δὲ ὁ ἑαυτὸν πολυπλασιάζων, οἷον ὁ τετράκις τέσσαρα, δεκαέξ. ἐξ ἀριθμοῦ γὰρ ἑαυτὸν πολυπλασιάσαντος ἐγένετο. κύκλος δὲ ἅμα καὶ τετράγωνος ὁ ἐξ ἀριθμοῦ ἑαυτὸν πολυπλασιάσαντος γενόμενος, καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρξάμενος καὶ εἰς τὸ αὐτὸ λήγων, οἷον ὁ ἑξάκις ἓξ, τριακονταὲξ, καὶ ὁ πεντάκις πέντε εἰκοσιπέντε· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχεται, καὶ εἰς τὸ αὐτὸ λήγει. καὶ ἐξ ἀριθμοῦ πολυπλασιάσαντος ἑαυτὸν ἐγένετο. καὶ πολὺ μὲν κύκλοι καὶ τετράγωνοι. κύκλος δὲ ἅμα καὶ τετράγωνος ὁ εἰκοσιπέντε, καὶ ὁ τριακονταὲξ, καὶ πλὴν τούτων τῶν δύο, οὐκ ἔστιν ἄλλος. ἐπὶ τῶν μεγεθῶν τοῦτο οὐκ ἔστι· τὸ γὰρ φθάσαν μέγεθος σχηματισθῆναι οὐκ ἐπιδέχεται ἕτερον σχῆμα ἀσυγχύτως ὡς ἐνυλότερον. οὕτως καὶ δεικνύουσιν οἱ φιλόσοφοι ὅτι ἡ φαντασία ἀσώματος, ὡς πλείονας τύπους δεχομένη ἀσυγχύτως· αὔλου γὰρ τοῦτο.

Προτέρα δὲ ἡ ἀριθμητικὴ τῆς μουσικῆς. ἐπειδὴ ἡ μὲν ἀριθμητικὴ περὶ τὸν καθ' αὑτὸ ἀριθμὸν καταγίνεται, ἡ δὲ μουσικὴ περὶ τὸν ἐν σχέσει, προηγεῖται τὰ καθ' αὑτὸ τῶν ἐν σχέσει. εἴγε πρῶτον γίνεταί τις ἄνθρωπος, εἶθ' οὕτως πατήρ. ἐν δὲ ταῖς περὶ μέγεθος καταγινομέναις, προτέρα ἡ γεωμετρία τῆς ἀστρονομίας· ὅτι ἡ μὲν γεωμετρία περὶ ἀκίνητον καὶ μένον ποσὸν καταγίνεται, ἡ δὲ ἀστρονομία περὶ κινούμενον. οὐ δεῖται δὲ ἡ μονὴ τῆς κινήσεως, ἀλλ' ἡ κίνησις τῆς μονῆς. διότι οὐ δυνατὸν κινεῖσθαί τι ἄνευ μονῆς. οὐδὲ βαδίζειν τίς δύναται ἐν τοῖς ψαμμώδεσι τόποις, μὴ ἔχοντος τοῦ ποδὸς ποῦ μένειν καὶ ἐπερείδεσθαι. πᾶσα γὰρ κίνησις περί τι μένον καὶ ἀκίνητον καταγίνεται. καὶ τὸ οὐράνιον φασὶ σῶμα περὶ μένον κινεῖσθαι, φημὶ δὴ τὴν γῆν, ἥτις τῇ οἰκείᾳ φύσει ἀκίνητός ἐστιν.

Ἀποροῦσι δέ τινες ὅτι εἰ πάντα τὰ μαθήματα δεῖται τῆς τῶν

μουσῶν ἐπινοίας, διατί μία μόνη λέγεται μουσική; πρὸς ὃ φαμεν ὅτι ταύτης μόνης ἔργον πάθη ψυχῆς ἰᾶσθαι καὶ σώματος· διὸ καὶ ἡ φιλοσοφία μεγίστη μουσικὴ, ὡς πάθη ψυχῆς ἰωμένη, ὅθεν καὶ ἰατρικὴ ψυχῶν λέγεται. ὅτι δὲ ἰᾶται ψυχῶν πάθη ἡ μουσικὴ, φασὶ ποτὲ τὸν Πυθαγόραν θεασάμενον παιδάριον ἑπόμενον κόρῃ αὐλούσῃ, ἐπιτρέψαι αὐτῇ στρέψαι τοὺς αὐλοὺς, καὶ τοῦ μέλους διαφθαρέντος, ἔπαυσεν αὐτὸν τοῦ ἐρᾷν. ἀλλὰ καὶ μέχρι τὴν σήμερον ἔχομεν ἐνάσματα[h] μουσικά· ἀκούσαντες γὰρ θεατρικῶν μελῶν ἐκνενευρισμένοι γινόμεθα καὶ ἔκλυτοι· πολεμικῶν δὲ τοὐναντίον. καὶ τὰ βοσκήματα τῇ τοιᾷδε σύριγγι πείθεται εἰς νομὴν ἐξιόντα. καὶ σάλπιγξ[i] ἐν πολέμῳ τοὺς ἵππους παρορμᾷ καὶ διεγείρει. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα φασὶ μέλλοντα ἐπιστρατεύειν τῇ Τροίᾳ, μὴ πρότερον ἐξορμῆσαι, πρὶν ἀοιδόν τινα καταλιπεῖν φύλακα τῆς σωφροσύνης τῆς ἰδίας γυναικὸς Κλυταιμνήστρας. ὅθεν ὁ Αἴγισθος ἐθέλων ἐθελούσῃ οὐκ ἠδυνήθη αὐτῇ συγγενέσθαι, πρὶν τὸν ἀοιδὸν διέφθειρεν ἔν τινι νήσῳ ἐρήμῃ καλουμένῃ· καὶ τότε αὐτὴν ἀνήγαγεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ὡς δηλοῖ τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη. καὶ Συνέσιος δὲ ὁ φιλόσοφος ὁ γενόμενος ὕστερον Κυρήνης ἐπίσκοπος, βαρβάρων ἐπιστάντων τῇ Κυρήνῃ, διά τινων μελῶν ἔτρεψε τούτους, καὶ φεύγοντες ἔκοπτον ἀλλήλους, μηδενὸς διώκοντος.

ΠΡΑΞΙΣ ΙΒ.

Λεκτέον τὴν διαίρεσιν τοῦ πρακτικοῦ, τοῦτο γὰρ μόνον λείπει τῇ διαιρέσει. διαιρεῖ τοίνυν τοῦτο ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τρία, εἰς ἠθικὸν, οἰκονομικὸν, πολιτικόν. ὁ γὰρ προαιρετικὸς φιλόσοφος ἀνθρωπείας ψυχὰς κοσμεῖν ἐπαγγελλόμενος, ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ ἄρχεται τοῦ κόσμου, καὶ λέγεται ἠθικός· γελοῖος γὰρ εἴη, εἰ ἄλλους ἐπαγγέλοιτο κοσμεῖν, αὐτὸς ἄκοσμος ὤν. ἢ ὀλίγους κοσμεῖ, καὶ λέγεται οἰκονομικός. ἢ πολλοὺς, καὶ λέγεται πολιτικός.

Ἐγκαλοῦσι δὲ οἱ Πλατωνικοὶ τῇ τοιαύτῃ διαιρέσει δ ἐγκλήματα. πρῶτον ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ διαιρέσει τὸ γένος ἑνὶ εἴδει ἑαυτοῦ πάντῃ ταυτόν ἐστι· οἷον τὸ ζῶον διαιρεῖται εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον, καὶ οὐ πάντῃ ταυτόν ἐστι τὸ ζῶον τῷ λογικῷ, ἐπεὶ πῶς ἑαυτὸ τῷ ἀλόγῳ παράσχοι; ἐνταῦθα δὲ ταυτὸν τὸ πρακτικὸν τῷ πολιτικῷ.

[h] ἐνέσματα (αι superscript) Cod. [i] σάλπι Cod.

καὶ ὁ πρακτικὸς γὰρ ἢ ἕνα κοσμεῖ, ἢ ὀλίγους, ἢ πολλούς· καὶ ὁ πολιτικὸς ὁμοίως ἢ ἕνα ἢ ὀλίγους ἢ πολλοὺς κοσμεῖ. δεύτερον ἔγκλημα ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ διαιρέσει τὰ εἴδη περιέχει ἄλληλα. αἱ γὰρ διαιρέσεις διακρίσεως χάριν ἐπενοήθησαν. ἐπὰν οὖν τὸ ἕτερον ὑπὸ τοῦ ἑτέρου περιέχεται, οὐκ ἔστι διαίρεσις· οἷον οὐδεὶς διαιρεῖ τὸν Σωκράτην εἰς χεῖρα καὶ δακτύλους, περιέχει γὰρ ἡ χεὶρ τοὺς δακτύλους. πάλιν οὐδεὶς διαιρεῖ τὸ ζῷον εἰς ἄνθρωπον καὶ Σωκράτην, ἀλλὰ διαιρεῖ τὸ ζῷον εἰς ἄνθρωπον καὶ βοῦν, καὶ τὸν ἄνθρωπον εἰς χεῖρας καὶ πόδας, ἃ οὐ περιέχουσιν ἄλληλα τὰ εἴδη· τὸ γὰρ ἠθικὸν περιέχεται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ, καὶ τὸ οἰκονομικὸν ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ· ἐπειδὴ καὶ τὸ ἓν ὑπὸ τῶν ὀλίγων περιέχεται, καὶ ὀλίγα ὑπὸ τῶν πολλῶν· καὶ εἴπερ πᾶσα ἡ πόλις κεκόσμηται, δῆλον ὅτι καὶ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ εἰ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ, δῆλον ὅτι καὶ ὁ καθ' ἕκαστος τῶν ἐν τῷ οἴκῳ. τρίτον ἔγκλημα ὅτι οὐκ ἀεὶ ὁ ὀλίγους κοσμῶν λέγεται οἰκονομικὸς, ὁ δὲ πολλοὺς πολιτικός· τί γὰρ ποιεῖ ἐπὶ τῶν οἴκων τῶν ἐχόντων πλείονας ἀνθρώπους τινῶν πόλεων; ἔσται γὰρ τότε τὸ οἰκονομικὸν, πολιτικόν· καὶ τὸ πολιτικὸν, οἰκονομικόν. τέταρτον ἔγκλημα ὅτι εἰ δῶμεν ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν ὠφελουμένων τὰς ἕξεις διαιρεῖσθαι, τὸ ἢ ἕνα ὠφελεῖν, ἢ ὀλίγους, ἢ πολλοὺς, λήσομεν οὕτως πᾶσαν τέχνην καὶ ἐπιστήμην διαιροῦντες. πᾶσα γὰρ τέχνη καὶ ἐπιστήμη σκοπὸν ἔχει, ἢ ἕνα ὠφελεῖν ἢ ὀλίγους ἢ πολλούς.

Ταύτην τὴν διαίρεσιν ὡς κακῶς ἔχουσαν ἀποσεισάμενοι οἱ Πλατωνικοὶ, λέγουσιν ἑτέραν διαίρεσιν. διαιροῦσι τοίνυν τὸ πρακτικὸν εἰς δύο, εἰς νομοθετικὸν, καὶ δικαστικόν. διότι ὁ πρακτικὸς φιλόσοφος, ἠθῶν ὢν ἐπανορθωτὴς, καὶ νόμους τίθησι καθ' οὓς δεῖ ζῆν τοὺς εὖ βιώσοντας, καὶ ἐπιτίμια ὁρίζει. οἷς δεῖ ὑποπίπτειν τοὺς μὴ ἐμμείναντας τοῖς προεκτεθεῖσι νόμοις. ἀλλὰ πόθεν ὅτι Ἀριστοτέλους ἡ εἰς τρία διαίρεσις; πόθεν δὲ ὅτι Πλάτωνος ἡ εἰς δύο; πόθεν δὲ ὅτι οὐ προσίεται ὁ Πλάτων τὴν εἰς τρία τοῦ Ἀριστοτέλους διαίρεσιν; Ἀριστοτέλους τοίνυν ἡ εἰς τρία διαίρεσις, διὰ τὰς γεγραμμένας αὐτῷ τοιαύτας πραγματείας. διὰ μὲν γὰρ τὸ ἠθικὸν, γεγραμμένα αὐτῷ εἰσὶ τὰ ἠθικὰ πρὸς Εὔδημον μαθητὴν, καὶ ἄλλα πρὸς Νικόμαχον τὸν πατέρα, τὰ μεγάλα Νικομάχεια, καὶ πρὸς Νικόμαχον τὸν υἱὸν, τὰ μικρὰ Νικομάχεια. διὰ δὲ τὸ οἰκονομικὸν, γέγραπται αὐτῷ ὁ Οἰκονομικὸς τὸ σύνταγμα.

ἐν ᾧ φησιν ἐκ τεσσάρων σχέσεων συγκεκροτῆσθαι τὸν οἶκον. πατρὸς πρὸς τέκνα, ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα, δεσπότου πρὸς δούλους, εἰσιόντων πρὸς ἐξιόντα· ἵνα μήτε πλείονα τὰ εἰσιόντα τῶν ἐξιόντων, φειδωλία γὰρ τοῦτο καὶ ἀνελευθερία, μήτε πλείονα τὰ ἐξιόντα τῶν εἰσιόντων, ἀσωτία γὰρ τοῦτο, ἀλλ' ἐπίσης. διὰ δὲ τὸ πολιτικὸν γέγραπται αὐτῷ ὁ Πολιτικός. γεγραμμέναι δὲ αὐτῷ εἰσὶ καὶ πολιτεῖαι διακόσιαι πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν, ἃς συνεγράψατο ἐκ τοῦ πολλὴν γῆν συμπεριελθεῖν Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ.

Ἀλλὰ καὶ Πλάτωνος ἡ εἰς δύο διαίρεσις, διὰ μὲν γὰρ τὸ νομοθετικὸν γεγραμμένοι εἰσὶν αὐτῷ νόμοι ἐν δεκαδύο διαλόγοις. διὰ δὲ τὸ δικαστικὸν γεγραμμέναι εἰσὶν αὐτῷ, τρεῖς νεκυΐαι· ἡ ἐν Γοργίᾳ, ἐκεῖ γὰρ διαλέγεται περὶ τῶν δικαστῶν, Μίνωος καὶ Ῥαδαμάνθυος καὶ Αἰακοῦ· καὶ ἡ ἐν Φαίδωνι, ἐκεῖ γὰρ λέγει περὶ τῶν δικαστικῶν τόπων, Κωκυτοῦ, Ταρτάρου, Πυριφλεγέθοντος, καὶ Ἀχέροντος· καὶ ἡ ἐν τῷ δεκάτῳ τῆς Πολιτείας, ἐκεῖ γὰρ διαλέγεται περὶ τῶν δικαζομένων ψυχῶν· εἰσάγει γὰρ ἐκεῖ ἥρωα τινὰ πολλὰ πλημμελήσαντα, καὶ δίκας διδόντα τῶν πραχθέντων αὐτῷ. ἀλλὰ πόθεν ὅτι οὐ προσίεται ὁ Πλάτων τὴν εἰς τρία διὰ τοῦ Ἀριστοτέλους διαίρεσιν; τοῦτο οὖν δείκνυμεν ἐκ διαφόρων. ἐν μὲν γὰρ τῷ Γοργίᾳ λέγει, "ἥπερ πόλει καὶ ἰδιώτῃ, αὐτοῦ πρὸς ἑαυτὸν "καὶ πρὸς ἑτέρους," ἀντὶ τοῦ μία ἕξις ἠθικὴ, οἰκονομικὴ, πολιτική. διὰ μὲν γὰρ τοῦ εἰπεῖν, "ἥπερ πόλει," τὸ πολιτικὸν ἐσήμανεν· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν, "αὐτοῦ πρὸς ἑαυτὸν," τὸ ἠθικόν· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν "καὶ πρὸς ἑτέρους," τὸ οἰκονομικόν. βούλεται οὖν δεῖξαι ὅτι ἐὰν ἡ πόλις πᾶσα κακῶς βιοῖ, τουτέστι τὸ πολιτικὸν, καὶ ὁ ἰδιώτης κακῶς βιώσει, τουτέστι τὸ ἠθικόν· καὶ διὰ τοῦτο εἴρηκε τὸ "ἥπερ πόλει "καὶ ἰδιώτῃ." τὸ δὲ "αὐτοῦ πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς ἑτέρους," δηλοῖ τοὺς ὀλίγους· ταυτὸν δὲ λέγειν τὸ οἰκονομικόν. ἐν δὲ τῷ Ἀλκιβιάδῃ φησιν, "ὅτι ὁ ἕνα πείθων, καὶ ὀλίγους καὶ πολλοὺς πείθει· καὶ τοῦ "αὐτοῦ ἕνα πείθειν καὶ πολλούς." ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη φησί τις τὸν πείθοντα πολλοὺς, καὶ ἕνα πείθειν, ἐὰν ᾖ ἰδιώτης ὁ εἷς. καὶ λέγομεν ὅτι ἐάν ἐστι τοιοῦτος οἷον οἱ πολλοὶ, τότε πείθεται. καὶ πάλιν ἐν ἄλλῳ λόγῳ φησὶν ὁ Πλάτων "ὅτι οὐδὲν διαφέρει ἡ ἐν μιᾷ πόλει "δικαιοσύνη τῆς ἐν μιᾷ ψυχῇ, εἰ μὴ ὃ διαφέρει τὰ μικρὰ γράμ-"ματα τῶν μεγάλων." καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Φέρε δὲ ἡμεῖς εἴπομεν ὑπὲρ Ἀριστοτέλους ὅτι κἂν συνεγράψατο ἠθικὰ ἢ πολιτικά, οὐ διαιρεῖ εἰς ταῦτα τὸ πρακτικόν· ἀλλ' οἶδεν ὅτι νομοθετικὸν καὶ δικαστικὸν διήκει δι' αὐτῶν, ἐπεὶ τοῖς αὐτοῖς ἀτόποις περιπεσοῦνται καὶ οἱ γραμματιασταί. ἐπειδὴ γὰρ διαλέγονται περὶ γραμμάτων, συλλαβῶν καὶ λέξεων, μὴ νομίσῃς ὅτι εἰς τρία τὸ ἐκφωνούμενον διαιροῦσιν, αὐτὸ τοῦτο τί ἐστι διαίρεσις μὴ ἐπιστάμενοι. ἐπίσταται δὲ καὶ τὴν εἰς τὸ νομοθετικὸν καὶ δικαστικὸν διαίρεσιν ὁ Ἀριστοτέλης, εἴπερ ἐστὶ καὶ ἑαυτῷ νομοθετεῖν καὶ δικάζειν· νομοθετεῖν μέν, ὡς ἡνίκα ἐπᾴδομεν ἑαυτοῖς τὰ τῷ ὄντι χρυσᾶ ἔπη Πυθαγόρου· τὸ

πάντων δὲ μάλιστα
αἰσχύνεο σαυτόν,

τοῦτο γὰρ νόμος καὶ κρηπὶς ἀσφαλὴς ἀρίστου βίου. ὁ γὰρ διὰ τὴν πρὸς ἄλλον αἰδῶ τῶν ἀνηκέστων φειδόμενος, λήσας ἐκεῖνον, ἴσως μειζόνως ταῦτα διαπράξεται. ὁ δὲ διὰ τὴν πρὸς ἑαυτὸν αἰδῶ τούτων φειδόμενος, οὐδέποτε πράξει κακόν, ἀναπόστατον αὐτὸν ἑαυτοῦ περιφέρων μάρτυρα. καὶ δικάζειν δέ ἐστιν, ὡς ἡνίκα πάλιν ἐπᾴδωμεν ἑαυτοῖς τὰ αὐτὰ χρυσᾶ ἔπη·

μηδὲ ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι,
πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων, τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν,
πῇ παρέβην, τί δ' ἔρεξα, τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη,
αἰσχρὰ μὲν ἔπρηξας, ἐπιπλήσσεο, ἐσθλὰ δέ, τέρπου.

ἀλλὰ καὶ οἴκῳ ἐστὶ νομοθετεῖν καὶ δικάζειν. νομοθέτης γὰρ καὶ δικαστὴς ὁ κύριος τῆς οἰκίας, τοὺς μὲν πειθομένους τοῖς αὐτοῦ λόγοις ἐκτρέφων, τοὺς δὲ μὴ πειθομένους ἐκβάλλων. ἀλλὰ καὶ πόλει ἐστὶ νομοθετεῖν καὶ δικάζειν. ποῦ γὰρ οἰκειότερον ταῦτα πραχθείη, ἢ ἐν πόλει;

Διαιρεῖται ἡ φιλοσοφία εἰς δύο

εἰς θεωρητικὸν καὶ πρακτικόν.

κατὰ Ἀριστοτέλην.

φυσικόν. μαθηματικόν. θεολογικόν. ἠθικόν. οἰκονομικόν. πολιτικόν.

ἀριθμητικήν. μουσικήν. γεωμετρίαν. ἀστρονομίαν. νομοθετικόν. δικαστικόν.

Προλεγόμενα τῆς εἰσαγωγῆς Πορφυρίου.

Πρᾶξις ιγ.

Ἐπειδὴ ὅλην ὡς ὅλην ἔγνωμεν τὴν φιλοσοφίαν διὰ τῶν ἐξ ὁρισμῶν, καὶ ὡς μέρη ἔχουσαν αὐτὴν διὰ τῶν διαιρέσεων, φέρε καὶ τοῦ παρόντος βιβλίου φροντίδα ποιησώμεθα, τὰ εἰωθότα ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν ὄντα, τὸν σκοπὸν, τὸ χρήσιμον, τὴν τάξιν, τὴν ἐπιγραφὴν, τὸ γνήσιον, τὴν εἰς τὰ κεφάλαια τοῦ βιβλίου διαίρεσιν, τὸν τρόπον τὸν διδασκαλικὸν, καὶ ὑπὸ ποῖον μέρος ἢ μόριον τῆς φιλοσοφίας ἀνάγεται τὸ βιβλίον, ἃ καὶ κεφάλαια εἴρηται, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἐν τοῖς ζώοις κεφαλῆς· ὥσπερ γὰρ ἐκείνη ἐν βραχεῖ τὴν δύναμιν πᾶσαν τοῦ ζώου περιέχει, οἰκητήριον οὖσα τῶν ε αἰσθήσεων, οὕτως καὶ ταῦτα ἐν βραχεῖ τὸ βούλημα παριστῶσι τῶν λεγομένων· διὸ καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι τὸ ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἴρηται, ἀντὶ τοῦ ἐν βραχεῖ πολλὰ περιλαβεῖν.

Σκοπὸν τοίνυν ἔχει ὁ Πορφύριος ἐνταῦθα πάσας τὰς κατὰ φιλοσοφίαν φωνὰς ὑπὸ πέντε ἀρχὰς καὶ κοινότητας ἀναγαγεῖν, καὶ δεῖξαι ὅτι πᾶσα φιλόσοφος φωνὴ, ἢ γένος ἐστὶν, ἢ διαφορὰ, ἢ εἶδος, ἢ ἴδιον, ἢ συμβεβηκὸς, καὶ ἕκτη παρὰ ταύτας οὐδὲ ἐπινοηθῆναι δύναται. τοῦτο δὲ καὶ ἐκ διαιρέσεως δείκνυσιν, ἣν αἰνίττεται ἐν τῷ περὶ γένους λόγῳ· ἔχει δὲ οὕτως. ἡ φωνὴ ἢ σημαντική ἐστιν ἢ ἄσημος. ἀλλ᾽ αἱ μὲν ἄσημοι χαιρέτωσαν, γραμματικοῖς αὗται μελήσουσιν, παρ᾽ οἷς οὐδὲν διαφέρει τὸ Ὅμηρος τοῦ σκινδαψὸς, σκινδαψοῦ. φιλοσόφοις δὲ, οἷς σημαινομένων καὶ μόνον ἐστὶ φροντὶς, πολλὴν διαφορὰν εἰσάγει τὸ σημαίνειν ἢ μὴ σημαίνειν. εἰ γὰρ μὴ σημαίνει, οὐδὲ διαλέγονται περὶ αὐτῶν. εἰ γὰρ ἦν τὰ πράγματα διδάξαι χωρὶς φωνῶν, οὐκ ἄν ποτε φωναῖς ἐχρήσαντο· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τοῦτο ἀδύνατον, χωρὶς γὰρ φωνῶν οὐ διδάσκεται πρᾶγμα, ἐξ ἀνάγκης διαλέγονται καὶ περὶ φωνῶν· τῶν δὲ σημαντικῶν αἱ μὲν καθόλου, αἱ δὲ μερικαὶ, ἀλλὰ καὶ αἱ μερικαὶ μετὰ τῶν ἀσήμων ἐκβαλέσθωσαν. ποιηταῖς γὰρ αὗται μελήσουσι καὶ ῥήτορσι· τοῖς μὲν διὰ τὰς ἱστορίας, τοῖς δὲ διὰ τὸν φεύγοντα καὶ τὸν διώκοντα. τῶν δὲ καθόλου αἱ μὲν οὐσιώδεις εἰσὶν, αἱ δὲ ἐπεισοδιώδεις[k]. ἐκεῖνα δὲ λέγεται οὐσιώδη ὅσα καὶ

[k] Leg. ἐπουσιώδεις.

πάροντα σώζουσι, καὶ ἀπόντα φθείρουσιν, οἷον τὸ λογικὸν τῷ ἀνθρώπῳ οὐσιωδῶς ὑπάρχει, καὶ παρὸν γὰρ σώζει αὐτὸν, καὶ ἀπὸν φθείρει. ὁμοίως καὶ ἡ θερμότης τῷ πυρὶ, καὶ ἡ ψυχρότης τῇ χιόνι. ἐπεισοδιώδη[l] δὲ λέγεται ὅσα τοὐναντίον μήτε παρόντα σώζει, μήτε ἀπόντα φθείρει. τὸ γὰρ λευκὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐπεισοδιωδῶς[m] ὑπάρχει, οὔτε γὰρ παρὸν σώζει αὐτὸν, οὔτε ἀπὸν φθείρει. τὰ μὲν οὖν οὐσιώδη ἢ ὕπαρξιν δηλοῦσιν ἢ τρόπον ὑπάρξεως. καὶ εἰ μὲν τρόπον ὑπάρξεως, ποιεῖ τὴν διαφοράν. οἷον τὸ λογικὸν, τοῦτο γὰρ τοιόνδε ποιεῖ τὸ ζῶον· εἰ δὲ ὕπαρξιν δῆλοι, ἢ εὐθέως εἰς τὰ ἄτομα διαιρεῖται, Σωκράτην φημὶ καὶ Πλάτωνα καὶ Ἀλκιβιάδην, καὶ λέγεται τὸ διαιρούμενον εἶδος· ἢ πρῶτον εἰς τὰ εἴδη διαιρεῖται, εἶτα διὰ τῶν εἰδῶν εἰς τὰ ἄτομα, καὶ λέγεται γένος τὸ διαιρούμενον.

Τὰ δὲ ἐπεισοδιώδη[n], ἢ μίᾳ μόνῃ φύσει ὑπάρχουσιν καὶ λέγονται ἴδια, ὡς τὸ γελαστικὸν τῷ ἀνθρώπῳ, τὸ χρεμετιστικὸν τῷ ἵππῳ, τὸ ὑλακτικὸν τῷ κυνί· ἢ πολλαῖς, καὶ λέγονται συμβεβηκότα, ὡς τὸ λευκὸν οὐ μόνον ἀνθρώπῳ ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ ἵππῳ καὶ βοῒ καὶ ἀψύχοις. ἢ καὶ ἄλλως. πᾶσα φωνὴ ἢ σημαντικὴ ἢ ἄσημος· καὶ εἰ μὲν σημαντικὴ, ἢ καθόλου ἢ μερική. τῆς δὲ καθόλου, τὰ μὲν οὐσιώδη, τὰ δὲ ἐπεισοδιώδη[o]. τὰ μὲν οὖν οὐσιώδη, ἢ κατὰ διαφερόντων τῷ εἴδει ἢ καὶ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται, καὶ ποιεῖ τὸ γένος· ἢ ἐν τῷ ποῖον τί ἐστι, καὶ ποιεῖ τὴν διαφοράν. ἢ κατὰ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται, καὶ ποιεῖ τὸ εἶδος· τὰ δὲ ἐπεισοδιώδη[p], ἢ ἀντιστρέφει, καὶ ποιεῖ τὸ ἴδιον, ὡς τὸ γελαστικόν. πᾶν γὰρ γελαστικὸν, ἄνθρωπος· καὶ πᾶς ἄνθρωπος, γελαστικόν. ἢ οὐκ ἀντιστρέφει, καὶ ποιεῖ τὸ συμβεβηκὸς, οἷον τὸ λευκὸν, οὐδὲ γὰρ ἀντιστρέφει, τὸ λευκὸν πρὸς τὸν ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ εἴτι λευκὸν, ἐκεῖνο καὶ ἄνθρωπος. οὐδὲ εἴτι ἄνθρωπος τοῦτο λευκόν. ὁ γὰρ Αἰθίοψ, ἄνθρωπός ἐστι καὶ οὐ λευκόν.

[l] Leg. ἐπουσιώδη. [m] Leg. ἐποισιωδῶς. [n] Leg. ἐπουσιώδη.
[o] Leg. ἐπουσιώδη. [p] Leg. ἐπουσιώδη.

Πᾶσα φωνή.

ἢ σημαντικὴ	ἢ ἄσημος
ἢ καθόλου	ἢ μερικὴ
ἢ οὐσιώδης	ἢ ἐπεισοδιώδης [q]
ἢ ὕπαρξιν δηλοῖ	ἢ τρόπον ὑπάρξεως διαφόρου
ἢ μία φύσις ὑπὸ ἴδιον	ἢ πολλαῖς συμβεβηκὸς
ἢ εὐθὺς εἰς ἄτομα διαιρεῖται εἶδος	ἢ πρῶτον εἰς τὰ εἴδη· εἶτα διὰ τῶν εἰδῶν εἰς τὰ ἄτομα γένος.
ἢ σημαντικὴ	ἢ ἄσημος
ἢ καθόλου	ἢ μερικὴ
ἢ οὐσιώδης	ἢ ἐπεισοδιώδης [r]
ἢ κατὰ διαφερόντων τῷ εἴδει	ἢ κατὰ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται καὶ ποιεῖ τὸ εἶδος
ἢ ἀντιστρέφει καὶ ποιεῖ τὸ ἴδιον	ἢ οὐκ ἀντιστρέφει καὶ ποιεῖ τὸ συμβεβηκός.
ἢ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται καὶ ποιεῖ τὸ εἶδος	ἢ ἐν τῷ ποῖον τί ἐστι καὶ ποιεῖ τὴν διαφοράν.

Γένος. Πρᾶξις ΙΔ.

Μετὰ τὸ πρῶτον κεφάλαιον εἴπομεν καὶ τὸ δεύτερον, φημὶ τὸ χρήσιμον. χρησιμεύει τοίνυν τὸ παρὸν βιβλίον, εἰς τὴν ἡμῶν αὐτῶν οὐσίαν, εἰς πᾶσαν φιλοσοφίαν, εἰς τὰς διαλεκτικὰς μεθόδους, εἰς τὰς Ἀριστοτέλους καὶ τὰς ἄλλας κατηγορίας. οὗτοι γὰρ κατὰ ζῆλον τοῦ οἰκείου διδασκάλου ὁμώνυμα συγγράμματα τούτῳ κατέ-

[q] Leg ἐπουσιώδης. [r] Leg ἐπουσιώδης.

λιπον. χρησιμεύει οὖν ἡμῖν εἰς τὴν ἡμῶν αὐτῶν οὐσίαν, ἐπειδὴ κοινωνικὸν ζῶον ὁ ἄνθρωπος· ἀμέλει καὶ ἐν ταῖς ἠρεμίαις ἀσχάλλομεν, ὡς παρὰ φύσιν ζῶντες, καὶ μὴ ἔχοντες ὅτῳ κοινωνήσομεν. κοινωνοῦμεν δὲ ἀλλήλοις διὰ φωνῶν· ὅθεν καὶ φωνὴ εἴρηται ὡς εἰς φῶς ἄγουσα τὰ τοῦ νοῦ γεννήματα· διὸ καὶ φῶς μόνος ὁ ἄνθρωπος λέγεται, ὡς πολὺ τὸ φωτιστικὸν ἔχων καὶ ἐξαγγελτικόν. οὗτος γὰρ καὶ τὰ γνωστικὰ ἑαυτοῦ πάθη ἐξαγγέλει διὰ τῆς φωνῆς τῆς ἐνάρθρου, καὶ τὰ ζωτικὰ διὰ τῆς ἀνάρθρου, οἷον βηχὸς, συρίγματος, στεναγμοῦ· τὰ δὲ ἄλογα διὰ τῶν ἀνάρθρων μόνων, τὰ ζωτικὰ ἡμῖν ἐμφαίνει. εἰ οὖν περὶ φωνῶν διαλέγεται, πῶς οὐ χρησιμεύει ἡμῖν εἰς τὴν ἡμῶν αὐτῶν οὐσίαν; ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν φιλοσοφίαν, εἴγε πᾶσαν φιλόσοφον φωνὴν, ἐνταῦθα διδασκόμεθα; ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς διαλεκτικὰς μεθόδους; τέσσαρες γὰρ αὗται, διαιρετικὴ, ὁριστικὴ, ἀποδεικτικὴ, ἀναλυτικὴ, ἐπειδὴ καὶ τέσσαρα τὰ διαλεκτικὰ προβλήματα, εἰ ἐστὶ, τί ἐστιν, ὁποῖόν τί ἐστι, καὶ διατί ἐστι. καὶ τὸ μὲν εἴ ἐστιν ἀναλογεῖ τῇ διαιρετικῇ. εἰ γάρ ἐστι, πάντως ὑπὸ τὴν διαίρεσιν πίπτει. τὸ δὲ τί ἐστι, τῇ ὁριστικῇ. πᾶσαι γὰρ αἱ ἀποδείξεις τοῦ ὁποῖον τί ἐστι. σπανίως γὰρ ἀμφιβάλλεται τὸ εἴ ἐστι, καὶ ὁρισμοῦ ἀπόδειξις οὐκ ἔστι. τὸ δὲ διατί ἐστιν, ἀναλογεῖ τῇ ἀναλυτικῇ. ἑκατέρα γὰρ αὐτῶν αἰτίας εὕρεσίς ἐστι. καὶ τοσαύτη ἐστὶν ἡ δύναμις τῆς ἀναλυτικῆς, ὡς ἰσχύειν πάσαις ἀντιτάσσεσθαι. τῇ μὲν ὁριστικῇ, ὅτι ἐκείνης τὰ πολλὰ ἓν ποιούσης, αὕτη τὸ ἓν πολλὰ ποιεῖ· τῇ δὲ διαιρετικῇ, ὅτι τῆς διαιρετικῆς τὸ ἓν πολλὰ ποιούσης, καὶ αὕτη τὸ αὐτὸ ποιεῖ· ἀλλὰ καὶ τῇ ἀποδεικτικῇ· τῆς γὰρ ἀποδεικτικῆς ἀπὸ αἰτίων καὶ πρώτων ἀρχομένης, αὕτη ἀπὸ τῶν αἰτιατῶν καὶ δευτέρων ἄρχεται· οὐδὲν γάρ ἐστιν ἀνάλυσις, εἰ μὴ ἀπόδειξις ἀντεστραμμένη, ὅθεν καὶ ἀνάλυσις, ὡς ἀνάπαλιν λύσις οὖσα τοῦ προκειμένου.

Ἴδιον δὲ τῆς μὲν διαιρετικῆς, τὸ τὸ ἓν, πολλὰ ποιεῖν. οἷον τὸ ζῶον διελεῖν εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον, θνητὸν καὶ ἀθάνατον. τῆς δὲ ὁριστικῆς τοὐναντίον, τὰ πολλὰ ἓν ποιεῖν. τουτέστι λαβεῖν τὸ ζῶον, τὸ λογικὸν, τὸ θνητὸν, καὶ ὁρίσασθαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἴδιον δὲ τῆς ἀποδεικτικῆς, τὸ δεῖξαι ἄλλο ἄλλῳ ὑπάρχον δι' ἄλλου μέσου. οἷον θέλοντες δεῖξαι ὅτι τὸ ἔμψυχον ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ, παραλαμβάνομεν μέσον τὸ ζῶον, καὶ συλλογιζόμεθα

οὕτως· ἐὰν τὸ ἔμψυχον ὑπάρχει τῷ ζώῳ, τὸ δὲ ζῶον τῷ ἀνθρώπῳ, πᾶσα ἀνάγκη καὶ τὸ ἔμψυχον ὑπάρχειν τῷ ἀνθρώπῳ. ἢ καὶ ἄλλως· ὁ ἄνθρωπος ζῶον, τὸ ζῶον οὐσία, ὁ ἄνθρωπος ἄρα οὐσία.

Ἴδιον δὲ τῆς ἀναλυτικῆς, τὸ λαβεῖν σύνθετόν τι πρᾶγμα καὶ ἀναλῦσαι εἰς τὰ ἁπλᾶ, ἐξ ὧν συνετέθη. ὥσπερ ἀναλύεται ὁ λόγος εἰς λέξεις, αἱ λέξεις εἰς συλλαβὰς, καὶ αἱ συλλαβαὶ εἰς στοιχεῖα. πρώτη τοίνυν ἐστὶν ἡ διαιρετικὴ, δευτέρα ἡ ὁριστικὴ, τρίτη ἡ ἀποδεικτικὴ, καὶ τετάρτη ἡ ἀναλυτική. δεῖται γὰρ ἡ ὁριστικὴ τῆς διαιρετικῆς. εἰ μὴ γὰρ προηγήσηται ἡ διαίρεσις, ὁ ὁρισμὸς οὐ γίνεται. πάλιν δὲ εἰ μὴ προκατασκευασθῇ ὁ ὁρισμὸς, οὐ δύναται χρῆσθαι αὐτῷ ἡ ἀπόδειξις. ἡ δέ γε ἀναλυτικὴ σκοπὸν ἔχει ὡς εἴρηται ἕν τι σύνθετον πρᾶγμα λαβεῖν, καὶ τοῦτο ἀναλῦσαι εἰς τὰ ἁπλᾶ ἐξ ὧν συνετέθη. οἷον λαμβάνει ὡς ὅλον τί σύνθετον πρᾶγμα τὸν Σωκράτην, καὶ διαιρεῖ αὐτὸν εἰς χεῖρας καὶ πόδας καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, χωροῦσα μέχρις αὐτῶν τῶν στοιχείων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων συμβάλλεται ἡμῖν εἰς τὴν διαιρετικὴν, ἐπειδὴ τρία τινὰ συγκροτεῖ τὴν διαίρεσιν, τὸ διαιρούμενον, τὸ διαιροῦν, τὰ διαιρεθέντα. οἷον τὸ διαιρούμενον, τὰ ξύλα· τὸ διαιροῦν, ὁ πρίων· τὰ διαιρεθέντα, αἱ σανίδες. οὕτως κἀνταῦθα διαιρούμενον μὲν, τὸ γένος· διαιροῦν δὲ, ἡ διαφορά· τὰ διαιρεθέντα, εἴδη· γένη δὲ, καὶ διαφορὰς, καὶ εἴδη ἐνταῦθα διδασκόμεθα, πῶς οὐκ ἂν εἴη χρήσιμον; καὶ εἰς τὴν ὁριστικὴν δὲ συμβάλλετα ιἡμῖν τὸ παρὸν βιβλίον, εἴγε ἐκ τῶν διαιρέσεων οἱ ὁρισμοί. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀποδεικτικὴν, εἴγε τῶν ἀποδείξεων ἀρχὴ οἱ ὁρισμοί. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀναλυτικὴν, εἴγε ἡ ἀναλυτικὴ, ἀπόδειξίς ἐστι τετραμμένη· οὕτως μὲν εἰς τὰς τέσσαρας διαλεκτικὰς μεθόδους· ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Ἀριστοτέλους καὶ τῶν ἄλλων κατηγορίας. αὗται γὰρ οὔτινος ἂν ὦσι γένη γενικώτατά εἰσι· γένη δὲ γενικώτατα γνῶναι οὐ δυνατὸν, αὐτὸ τοῦτο τί ἐστι γένος ἀγνοοῦντας, γένη δὲ ἐνταῦθα διδασκόμεθα, πῶς οὐκ ἂν εἴη χρήσιμον; ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τὰ γένη εἰς εἴδη διαιρεῖται διὰ μέσου τῶν διαφορῶν, διαφορὰς δὲ καὶ εἴδη ἐνταῦθα διδασκόμεθα, πῶς οὐκ ἂν εἴη χρήσιμον τὸ παρὸν βιβλίον; ἀλλ᾽ ἐπειδὴ αἱ κατηγορίαι γένη γενικώτατα οὖσαι οὐχ ὁρίζονται, ἀγαπητὸν καὶ διὰ τῶν ἰδίων αὐτὰς ὑπογράψαι, ἴδιον δὲ ἐνταῦθα

διδασκόμεθα, πῶς οὐ χρήσιμον; ἀλλ' ἐπειδὴ δέκα οὐσῶν κατηγοριῶν, μία μόνη οὐσία, αἱ δὲ λοιπαὶ συμβεβηκότα, πῶς οὐ τὸ πολὺ μέρος εἰς τὸ συμβεβηκὸς συντελεῖ; διαλέγεται γὰρ καὶ περὶ συμβεβηκότος. ταῦτα ἔχει ἡ παροῦσα θεωρία.

Πρᾶξις ιε.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν ἡμᾶς τὸν σκοπὸν καὶ τὸ χρήσιμον, ἔλθωμεν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ τῶν κεφαλαίων, καὶ εἴπωμεν τὸ τρίτον κεφάλαιον, τουτέστι τὴν τάξιν. δεῖ τὸ παρὸν βιβλίον πρὸ τῶν κατηγοριῶν ἀναλέγεσθαι, εἴ γε ἐνταῦθα τὰς φωνὰς διδασκόμεθα, ἐκεῖ δὲ τὰ γράμματα. προηγεῖται δὲ ἀεὶ ἡ γνῶσις τῶν φωνῶν τῆς γνώσεως τῶν πραγμάτων. αὕτη μὲν ἡ τάξις, ἐφ' οἷς λεγέσθω ἡ αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς. ἐπιγέγραπται τοίνυν εἰσαγωγὴ, ἐπειδὴ ἡ γνῶσις τῶν φωνῶν εἰσαγωγή ἐστι τῆς γνώσεως τῶν πραγμάτων. χρὴ δὲ ζητῆσαι τίνος χάριν φιλοσοφίαν γράφων εἰσαγωγὴν, ἀπροσδιορίστως ἐπέγραψε, μὴ δηλώσας τίνος ἐστὶν εἰσαγωγή. καὶ λέγομεν τούτου δύο αἰτίας, μίαν μὲν ὅτι πρέπει τοῖς ἐξέχουσι τῶν πραγμάτων τὸ ἀπροσδιόριστον. οὕτω γοῦν ὁ ποιητὴς ἀκούσαντες Ὁμήρου ἔννοιαν ἔχομεν ὡς προὔχοντος τῶν ἄλλων. καὶ ὁ ῥήτωρ ἀκούσαντες, Δημοσθένους ἔννοιαν λαμβάνομεν. δευτέραν δὲ ὅτι εἰσαγωγὴ οὖσα φιλοσοφίας ἡ παροῦσα πραγματεῖα, τῆς τεχνούσης τὰς ἄλλας τέχνας καὶ ἐπιστήμας, πάσης τέχνης καὶ ἐπιστήμης κοινῶς ἐστιν εἰσαγωγὴ, αὕτη μὲν ἡ αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς. ἐφ' οἷς εἴπωμεν τὸ γνήσιον. γνήσιον τοίνυν πολυειδῶς ἐστι Πορφυρίου τὸ παρὸν βιβλίον, ἐκ τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ ἐκ τῆς πρὸς ἄλλας πραγματείας ὁμοιότητος. οὐ γὰρ μόνον ἡ παροῦσα πραγματεία αὐτῷ γέγραπται πρὸς Χρυσαόριον, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι, οἷον τὸ περὶ διαστάσεως Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους. παιδεύοντος γὰρ τοῦ Πορφυρίου ἐν Ῥώμῃ τὸν Χρυσαόριον τὰ μαθηματικὰ, τὰ πρῶτα φέροντα τῆς ἐκεῖσε γερουσίας, ἀπόγονος γὰρ ἦν Συμμάχου ἐκείνου, εἰς ὃν εἴρηται

Σύμμαχε Συμμαχίδη πολυσίμμαχε, σίμμαχε Ῥώμης.

καὶ ἀποδημήσαντος αὐτοῦ Πορφυρίου ἐν Σικελίᾳ διὰ τοὺς ἐν τῇ Αἴτνῃ τοῦ πυρὸς κρατῆρας, διότι δεῖ τὸν φιλόσοφον φιλοθεάμονα εἶναι τῶν τῆς φύσεως ἔργων, σχολάσας ὁ Χρυσαόριος ἀπὸ τῶν

μαθημάτων ἐνέτυχε ταῖς Ἀριστοτέλους κατηγορίαις, καὶ μὴ δυνηθεὶς νοῆσαι αὐτὰς, ἐπιστέλλει τῷ Πορφυρίῳ, ἢ τὴν ταχίστην ἐπανελθεῖν, καὶ ἐξηγήσασθαι αὐτῷ τὰς αὐτὰς κατηγορίας, ἢ γράψαι αὐτῷ ὑπόμνημα· καὶ αἱρεῖται ὁ Πορφύριος τὸ δεύτερον, καὶ γράφει αὐτῷ τὴν παροῦσαν πραγματείαν, οἷον ὑπόμνημα οὖσαν τῶν κατηγοριῶν, ἐφ' οἷς εἴπωμεν τὴν εἰς τὰ κεφάλαια τοῦ βιβλίου διαίρεσιν. διαιρεῖται τοίνυν τὸ παρὸν βιβλίον εἰς τρία, καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τμήματι, τὴν οὐσίαν τῶν ε φωνῶν ὑπογράφει, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ κοινῶς τὰς διαφορὰς αὐτῶν λέγει καὶ τὰς κοινωνίας, καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἰδίᾳ ἑκάστην συγκρίνει ταῖς λοιπαῖς, παραδιδοὺς τοῦ γένους καὶ τῆς διαφορᾶς τὰς κοινωνίας καὶ τὰς διαφορὰς, εἶτα τοῦ γένους, καὶ τοῦ εἴδους, καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς ὁμοίως. μετὰ ταῦτα ὁ τρόπος λεγέσθω τῆς διδασκαλίας. παντὶ τοίνυν κέχρηται τρόπῳ, ὁριστικῷ μὲν, ὑπογράφων τὰς φωνὰς, διαιρετικῷ δὲ διαιρῶν αὐτὰς εἰς τὰ οἰκεῖα σημαινόμενα, ἀποδεικτικῷ, ἡνίκα ἀποδείκνυσι τὰς διαφορὰς δυνάμει οὔσας ἐν τῷ γένει, καὶ οὐκ ἐνεργείᾳ. ἀναλυτικῷ δὲ, ὅτε τὰς διαφορὰς τῶν πέντε φωνῶν λέγει. ἡ γὰρ διαφορὰ διάκρισίς ἐστι καὶ οἷον ἀνάλυσις. ἀνάγεται δὲ ὑπ' οὐδὲν μέρος τῆς φιλοσοφίας, ἀλλ' ὑπὸ τὸ ὄργανον αὐτῆς, φημὶ τὴν λογικὴν, ὡς δειχθήσεται σὺν Θεῷ ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ.

CODEX 1938.

ΑΡΧΗ ΣΥΝ ΘΕΩ ΤΩΝ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΦΩΝΩΝ ΑΠΟ ΦΩΝΗΣ ΔΑΒΙΔ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΡΟΝΕΣΤΑΤΟΥ.

ΜΕΛΛΟΝΤΕΣ σὺν Θεῷ ἄρχεσθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος, τὰ εἰωθότα ὑπὸ τῶν ἐξηγητῶν ζητῆσαι κεφάλαια, ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν ὄντα, ζητήσωμεν. κεφάλαια δὲ ταῦτα λέγονται διότι τὸ κῦρος πάντος τοῦ λόγου ἐπέχουσιν. ὥσπερ γὰρ ἡ κεφαλὴ τὸ κῦρος παντὸς τοῦ ζώου ἐπέχει, διότι ἐν αὐτῇ εἰσὶν αἱ αἰσθήσεις, ἢ διότι τὴν βασιλεύουσαν τῶν αἰσθήσεων, φημὶ δὴ τὴν ὅρασιν, αὐτὴ ἔχει, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ταῦτα τὰ λεγόμενα κεφάλαια, τὸ κῦρος παντὸς τοῦ λόγου ἐπέχουσιν. εἰσὶ δὲ ὡς εἴρηται τὰ ὀκτὼ ταῦτα κεφάλαια, οἷον ὁ σκοπὸς, τὸ χρήσιμον, τὸ γνήσιον, ἡ αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς, ἡ εἰς τὰ κεφάλαια διαίρεσις, ἡ τάξις, ὁ διδασκαλικὸς τρόπος, ἡ ὑπό τι μέρος ἀναφορά.

Οὐ περιττὸν δέ τι ποιοῦντες ταῦτα ζητοῦσιν, ἀλλὰ βουλόμενοι προθυμοτέρους τοὺς ἀναγινώσκοντας ἀπεργάσασθαι. καὶ γὰρ τὸν σκοπὸν ζητοῦσιν, ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς ἐν συντόμῳ περιέχει τὰ πάντα, τὰ ἐν τῷ λόγῳ λεγόμενα, καὶ ἕξιν τινὰ ἐν τῷ ἀναγινώσκοντι τίθησι. δηλονότι πάντα τὰ ἐν τῷ λόγῳ λεγόμενα δεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπευθύνεσθαι. ὁ γὰρ τὸν σκοπὸν ἀγνοῶν, ὀκνηρότερος ἐπὶ τὸ σύγγραμμα ἔρχεται. ὥσπερ οἱ μακρὰν ὁδὸν ἀπιόντες καὶ ἀγνοοῦντες ποῦ ἀπέρχονται. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ὁ τὸν σκοπὸν ἀγνοῶν ἔοικε τυφλῷ βαδίζοντι, καὶ πολλὰ μοχθοῦντι. καὶ γὰρ ὁ τὸν σκοπὸν ἀγνοῶν οὐκ ἐπίσταται τί ἀναγινώσκει, ἀλλὰ νομίζει πάντα τὰ ἐν τῷ λόγῳ λεγόμενα μάτην λέγεσθαι. εὐλόγως δὲ καὶ τὸ χρήσιμον

ζητοῦσιν. ἐπειδὴ ἐὰν γινώσκῃ ἕκαστος τὸ ἐκ τοῦ συγγράμματος ἀναφυόμενον χρήσιμον, προθυμοτέρως ἀναγινώσκει τὸ σύγραμμα. καὶ τὴν αἰτίαν δὲ τῆς ἐπιγραφῆς, εὐλόγως ζητοῦσιν. ἐπειδὴ εἰ καὶ θέλει ἡ ἐπιγραφὴ σύμφωνος εἶναι τῷ σκοπῷ, καὶ τὸν σκοπὸν ἐν συντόμῳ περιελεῖν, οἷον ὥσπερ ἐπιγέγραπται περὶ οὐρανοῦ σκοπὸν ἔχει διαλαβεῖν, ἀλλ᾿ οὖν πολλάκις ἀσαφὴς εὑρίσκεται ἡ παραγραφὴ, ὥσπερ Ἀριστοτέλης ἐπέγραψεν ἀναλυτικὰ, βουλόμενος περὶ συλλογισμῶν ἐπιγράψαι, ἐπειδὴ περὶ συλλογισμῶν διαλαμβάνει ἐκεῖ. ἐπειδὴ οὖν πολλάκις ἀσαφὴς εὑρίσκεται ἡ ἐπι παραγραφὴ[a] εὐλόγως ζητεῖται ἡ αἰτία τῆς παραγραφῆς[b].

Εὐλόγως δὲ καὶ τὸ γνήσιον ζητεῖται· ἐπειδὴ γινώσκοντες ὅτι γνήσιόν ἐστι τοῦ ἀνδρὸς τὸ σύγγραμμα, διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρὸς προθυμοτέρως αὐτὸ ἀναγινώσκομεν. καὶ γὰρ πολλοὶ οὐκ εἰσὶν ἱκανοὶ κρίναι, εἴτε καλῶς ἔχουσιν τὰ ἐν τῷ συγγράμματι κείμενα, εἴτε οὔ. ἀλλ᾿ ἀγαπητὸν ἡγοῦνται τὸ ἀκολουθῆσαι τῇ δόξῃ τοῦ ἀνδρός· ἢ διὰ τοῦτο ζητεῖται τὸ γνήσιον, ἐπειδὴ εἰσὶ καὶ νόθα συγγράμματα.

Γίνεται δὲ νόθον σύγγραμμα κατὰ τέσσαρας τρόπους, ἢ γὰρ δι᾿ ὁμωνυμίαν, καὶ ταύτην διττήν. ἢ γὰρ δι᾿ ὁμωνυμίαν τῶν συγγραψαμένων, ἢ δι᾿ ὁμωνυμίαν τῶν συγγραμμάτων. καὶ δι᾿ ὁμωνυμίαν τῶν συγγραψαμένων, ὡς ὅταν εὑρεθῶσι δύο τινὲς ὁμωνύμως λεγόμενοι, καὶ ποιήσει ὁ μὲν εἷς σύγγραμμα περὶ ψυχῆς, ὁ δὲ ἕτερος σύγγραμμα περὶ οὐρανοῦ, τότε γὰρ διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τῶν συγγραψαμένων, νόθεια γίνεται τῶν συγγραμμάτων· νομίζεται γὰρ τὸ τούτου ἐκείνου εἶναι, καὶ τὸ ἐκείνου τούτου. δι᾿ ὁμωνυμίαν δὲ τῶν συγγραμμάτων, καὶ ὡς ὅταν εὑρεθῶσι τινὲς διαφόρῳ ὀνόματι λεγόμενοι, καὶ ποιήσωσιν ἀμφότεροι συγγράμματα τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔχοντα, οἷον ἀμφότεροι περὶ ψυχῆς, καὶ μὴ ἐπιγράψωσι τὰ οἰκεῖα ὀνόματα, ἀλλὰ μόνου τὸ τοῦ συγγράμματος ὄνομα, τότε διὰ τὴν τῶν συγγραμμάτων ὁμωνυμίαν, νόθον γίνεται. νομίζεται γὰρ τὸ ἐκείνου τὸ ἄλλου εἶναι, καὶ τὸ ἄλλου τὸ ἐκείνου.

Κατὰ δεύτερον δὲ τρόπον γίνεται νόθον σύγγραμμα, διὰ φιλοτιμίαν ἤτοι κενοδοξίαν, ὡς ὅταν τὶς ἀφανὴς καὶ εὐτελὴς βουλό-

[a] Sic. [b] In marg. ἐπιγραφῆς.

μενος ποιῆσαι τὸ οἰκεῖον σύγγραμμα ἀναγινώσκεσθαι, ἐπιγράψῃ ὄνομα ἀρχαίου καὶ ἐνδόξου ἀνδρός. ἵνα διὰ τῆς ἀξιοπιστίας τοῦ ἀνδρὸς, δεκτὸν τὸ παρὸν αὐτοῦ φαίνηται σύγγραμμα.

Κατὰ τρίτον δὲ τρόπον γίνεται νόθον σύγγραμμα δι' αἰσχροκέρδειαν. ὡς ὅταν τίς βουλόμενος πόρον ἑαυτῷ περιποιήσασθαι, ποιήσει σύγγραμμα καὶ ἐπιγράψῃ ἀρχαίου τινὸς ὄνομα. ὅπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Πεισιστράτου φασὶ γενέσθαι. καὶ γὰρ λέγουσιν ὅτι ὁ Πεισίστρατος χύδην φερομένους τοὺς Ὁμήρου στίχους ἠβουλήθη συναγαγεῖν αὐτοὺς [c], καὶ δὴ ὥρισε μισθόν τινα τοῖς φέρουσιν αὐτῷ Ὁμηρικοὺς στίχους. καὶ λοιπὸν οἱ πολλοὶ δι' αἰσχροκέρδειαν ἐπλάττοντο στίχους, καὶ ὡς Ὁμήρου ὄντας ἀπέφερον αὐτῷ, κέρδος ἐντεῦθεν προσκτώμενοι.

Κατὰ τέταρτον δὲ τρόπον γίνεται νόθον σύγγραμμα, δι' εὔνοιαν τοῦ οἰκείου διδασκάλου. καὶ γὰρ πολλοὶ ποιοῦσι συγγράμματα, καὶ διὰ τὴν εὔνοιαν τὴν πρὸς τὸν διδάσκαλον, τὸ ὄνομα τοῦ οἰκείου ἐπιγράφουσι διδασκάλου. ὅπερ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι ἐποίησαν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ποιήσαντες τὰ χρυσᾶ ἔπη ἐπέγραψαν πρὸς τιμὴν τοῦ οἰκείου διδασκάλου τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἐπειδὴ οὖν ὡς εἴρηται πολλά εἰσι νόθα συγγράμματα, τούτου χάριν ζητεῖται ἀναγκαίως τὸ γνήσιον, ἵνα γνῶμεν εἰ ἄρα αὐτοῦ εἰσὶν ἢ ἄλλου.

Διακρίνονται δὲ τὰ γνήσια συγγράμματα τῇ τε ὕλῃ καὶ τῷ εἴδει. τῇ ὕλῃ μὲν, τῇ φράσει, ἤγουν ταῖς λέξεσι. τῷ εἴδει δὲ, τουτέστι τοῖς θεωρήμασι. καὶ γὰρ διὰ τῆς φράσεως καὶ τῶν θεωρημάτων γινωσκόμενα [d], εἰ ἄρα αὐτοῦ εἰσὶ τοῦ ποιήσαντος ἢ οὔ. εἰ γὰρ εὕρωμεν τὴν φράσιν καὶ τὰ θεωρήματα συνήθη τῷ ἀνδρὶ, γινώσκομεν ὅτι αὐτοῦ ἐστὶ τὸ σύγγραμμα.

Εὐλόγως δὲ καὶ ἡ εἰς τὰ κεφάλαια διαίρεσις ζητεῖται. ἐπειδὴ γινώσκοντες τὰ ἐν τοῖς κεφαλαίοις λεγόμενα, ἀκριβῶς τὸ ὅλον γινώσκομεν. καὶ γὰρ ὥσπερ γινώσκοντες ἐκ ποίων μερῶν συνίσταται ὁ ἄνθρωπος ἀκριβῶς, τὸ ὅλον γινώσκομεν, οὕτω καὶ τὰ ἐν τοῖς κεφαλαίοις λεγόμενα γινώσκοντες, ἀκριβῶς τὸ ὅλον γινώσκομεν. εὐλόγως δὲ καὶ ἡ τάξις ζητεῖται, ἵνα μὴ τὰ ὀφείλοντα πρῶτον ἀναγινώσκεσθαι τελευταῖα ἀναγνῶμεν· ἢ καὶ τὸ ἐναντίον, τὰ ὀφεί-

[c] Corrector αὐτός.

[d] Sic.

λοντα τελευταῖα ἀναγινώσκεσθαι πρῶτα ἀναγνῶμεν. εὐλόγως δὲ καὶ ὁ διδασκαλικὸς τρόπος ζητεῖται, ἵνα γνῶμεν ποίῳ διδασκαλικῷ τρόπῳ κέχρηται. καὶ γὰρ ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς μαθησόμεθα, πολλοὶ εἰσὶ διδασκαλικοὶ τρόποι. εὐλόγως δὲ καὶ ἡ ὑπό τι μέρος ἀναφορὰ ζητεῖται, ἵνα μὴ νομίσωμεν τὰ μὲν ὑπὸ τὸ θεωρητικὸν ἀναγόμενα, ὑπὸ τὸ πρακτικὸν ἀνάγεσθαι, τὰ δὲ ὑπὸ τὸ πρακτικὸν, ὑπὸ τὸ θεωρητικόν. ἐν οἷς σὺν Θεῷ καὶ ἡ παροῦσα πρᾶξις.

Πρᾶξις β.

Μαθόντες τὰ εἰωθότα κεφάλαια λέγεσθαι, ἔλθωμεν καὶ ζητήσωμεν αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος συγγράμματος ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν ὄντα. ἀλλὰ πρῶτον περὶ τοῦ σκοποῦ διαλάβωμεν. Ἰστέον ὅτι ὁ σκοπὸς καὶ συμπεφώνηται καὶ διαπεφώνηται· καὶ συμπεφώνηται μὲν, ἐπειδὴ πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι σκοπὸν ἔχει περὶ τῶν πέντε φωνῶν διαλαβεῖν, ἤτοι περὶ γένους, καὶ εἴδους, καὶ περὶ διαφορᾶς, περὶ ἰδίου, περὶ συμβεβηκότος. καὶ τοῦτο πιστοῦται ἐξ αὐτοῦ. καὶ γὰρ αὐτὸς λέγει ἐν τῷ προοιμίῳ ὅτι ἀναγκαῖον ἐστὶν εἰπεῖν τί γένος, καὶ τί εἶδος, καὶ τί διαφορὰ, καὶ τί ἴδιον, καὶ τί συμβεβηκός. διαπεφώνηται δὲ ἐπειδὴ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι οὐ δι' ἄλλο τι λαμβάνει περὶ τῶν πέντε φωνῶν εἰ μὴ δι' αὐτὸ, τουτέστι τὸ παραστῆσαι ἡμῖν τὸ ἐξ αὐτῶν ἀναφυόμενον χρήσιμον.

Ἕτεροι δὲ λέγουσι διὰ τὰς κατηγορίας Ἀριστοτέλους διαλαμβάνει περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς κατηγορίαις περὶ πάντων τῶν ὄντων διαλαμβάνει, εἰς δὲ τὴν τῶν ὄντων διδασκαλίαν συμβάλλονται ἡμῖν αἱ φωναί. διὰ γὰρ τῶν φωνῶν δηλοῦνται τὰ πράγματα, τούτου χάριν περὶ τῶν πέντε φωνῶν διαλαμβάνει, ἐπειδὴ αὗται συμβάλλονται ἡμῖν εἰς πᾶσαν φωνὴν ὑπὸ τὴν φιλοσοφίαν οὖσαν. ὥσπερ γὰρ οἱ γραμματικοὶ ἐπενόησαν τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου ὑφ' ἃ πᾶσα λέξις Ἑλληνικὴ ἀνάγεται, καὶ ὥσπερ οἱ ῥήτορες ἐπενόησαν τὰς δεκατρεῖς στάσεις ὑφ' ἃς πᾶν πολιτικὸν ζήτημα ἀνάγεται, καὶ ὥσπερ ὁ Ἀριστοτέλης ἐπενόησε τὰς δέκα κατηγορίας, ὑφ' ἃς πάντα τὰ ὄντα ἀνάγεται, οὕτω καὶ πᾶσα φωνὴ ὑπὸ τὴν φιλοσοφίαν οὖσα ὑπὸ τὰς πέντε φωνὰς ἀνάγεται. ἢ γὰρ γένος ἐστὶν, ἢ εἶδος, ἢ διαφορὰ, ἢ ἴδιον, ἢ συμβεβηκός.

Ὅτι γὰρ πέντε εἰσὶν αἱ φωναὶ, δείκνυται ἐκ διαιρέσεως τοιαύτης. ἡ φωνὴ διττή ἐστιν. ἢ γὰρ ἔναρθρος ἐστὶν ἢ ἄναρθρος. καὶ ἔναρθρος μὲν ἡ ἐκ διανοίας προβαλλομένη, ὥσπερ ἡ τοῦ ἀνθρώπου. ἄναρθρος δὲ ὥσπερ ἡ τῶν ἀλόγων ζώων. καὶ ὁ ἦχος ὁ ἀπὸ λίθου ἢ ξύλου γινόμενος. καὶ ἑκατέρα δὲ τούτων διττή ἐστιν. ἢ γὰρ σημαντική ἐστιν ἢ ἀσήμαντος. καὶ ἔναρθρος μὲν καὶ σημαντικὴ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἵππου. αὗται γὰρ ἔναρθροί εἰσι καθὸ εἰσὶν ἀνθρώπων φωναὶ, καὶ σημαντικαὶ καθὸ κατὰ πραγμάτων τίθενται. ἔναρθρος δὲ καὶ ἀσήμαντος, ὡς ἐπὶ τοῦ ἱπποκενταύρου, τοῦτο γὰρ ἀσήμαντόν ἐστιν, ἐπειδὴ οὐ τίθεται κατὰ πράγματος· οὔτε γάρ ἐστιν ἱπποκένταυρος. ἄναρθρος δὲ καὶ σημαντικὴ, ὡς ἐπὶ τῆς ὑλακῆς τῶν κυνῶν. αὕτη γὰρ ἄναρθρός ἐστι, καθὸ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου φωνή· καὶ σημαντικὴ καθὸ δηλοῖ παρουσίαν ἢ ξένου ἢ φίλου. ἄναρθρος δὲ καὶ ἀσήμαντος, ὡς ἡ ἐπὶ τοῦ ἤχου τοῦ λίθου ἢ ξύλου γινομένη. αὕτη γὰρ ἡ φωνὴ ἀσήμαντός ἐστιν. οὐ γὰρ τίθεται κατὰ πράγματος.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, οἱ φιλόσοφοι περὶ τῆς ἐνάρθρου φωνῆς οὐ διαλαμβάνουσιν, οὔτε δὲ περὶ τῆς ἐνάρθρου καὶ ἀσημάντου φωνῆς· οὗτοι γὰρ περὶ πράγματα καταγινόμενοι, τῶν σημαινομένων φροντίζουσι. περὶ τούτων δὲ τοῖς γραμματικοῖς μελέτω. οὗτοι γὰρ ὡς περὶ φωνὰς καταγινόμενοι, οὐ πάνυ τῶν σημαινομένων φροντίζουσι. περὶ δὲ τῆς ἐνάρθρου καὶ σημαντικῆς φωνῆς φροντίζουσιν οἱ φιλόσοφοι, καὶ περὶ ταύτης οὐ πάσης. ἰστέον γὰρ ὅτι ἡ ἔναρθρος καὶ σημαντικὴ φωνὴ διττή ἐστιν. ἢ γὰρ μερική ἐστιν ἢ καθόλου. καὶ μερικὴ ὡς ὅταν εἴπωμεν Σωκράτης, Πλάτων. ταῦτα γὰρ μερικά εἰσι. καθόλου δὲ, ὡς ὅταν εἴπωμεν ἄνθρωπος, ἵππος. ταῦτα γὰρ καθόλου εἰσι. περὶ οὖν τῆς μερικῆς οὐ διαλαμβάνουσιν, ἐπειδὴ τὰ μερικὰ ἀόριστα καὶ ἀπερίληπτά εἰσιν, ἀλλὰ περὶ τῆς καθόλου διαλαμβάνουσιν.

Αὕτη οὖν ἡ ἔναρθρος καὶ σημαντικὴ καθόλου φωνὴ, διττή ἐστιν. ἢ γὰρ οὐσιώδης ἐστιν ἢ ἐπουσιώδης. ἐπουσιῶδες δὲ λέγεται τὸ ἐπὶ τῆς οὐσίας ὄν. ἑκάτερον δὲ τούτων, διττόν ἐστιν. τὸ γὰρ ἐπουσιῶδες, ἢ μιᾷ φύσει ἁρμόζει ἢ πολλαῖς. καὶ εἰ μὲν πολλαῖς, γίνεται τὸ κοινῶς συμβεβηκὸς, ὅπερ διττόν ἐστιν. ἢ γὰρ χωριστόν ἐστιν, ἢ ἀχώριστον. καὶ χωριστὸν μὲν ὡς ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι, τοῦτο

γὰρ χωριστὸν συμβεβηκός ἐστιν. δύναται γάρ τις μὴ ἀεὶ κινεῖσθαι, ἀλλ' ἠρεμεῖν. τοῦτο δὲ πολλαῖς φύσεσιν ἁρμόζει. καὶ γὰρ παντὶ ζώῳ παρέπεται τὸ κινεῖσθαι. ἀχώριστον δὲ, ὡς τὸ λευκὸν τοῦ κύκνου, καὶ τὸ μέλαν τοῦ κόρακος. ταῦτα γὰρ ἀχώριστα συμβεβηκότα εἰσίν. οὔτε γὰρ ὁ κύκνος δύναται μὴ εἶναι λευκὸς, οὔτε ὁ κόραξ δύναται μὴ εἶναι μέλας. ταῦτα δὲ πολλαῖς φύσεσιν ἁρμόζει. οὐ μόνον γὰρ ὁ κόραξ ἐστὶ μέλας, ἀλλὰ καὶ ὁ Αἰθίοψ. καὶ πάλιν οὐ μόνον ὁ κύκνος ἐστὶ λευκὸν, ἀλλὰ καὶ ἡ χιὼν καὶ τὸ ψιμύθιον. εἰ δὲ μιᾷ φύσει ἁρμόζει, γίνεται τὸ ἴδιον ἐπουσιῶδες. ὡς ὅταν εἴπωμεν τοῦ μὲν ἀνθρώπου ἴδιον εἶναι τὸ γελαστικὸν, τοῦ δὲ ἵππου τὸ χρεμετιστικόν. ὅθεν καὶ ἴδια λέγεται παρὰ τὸ ἰδίως φύσει μιᾷ ὑπάρχειν. καὶ γὰρ μόνῳ τῷ ἀνθρώπῳ παρέπεται τὸ γελαστικὸν, καὶ μόνῳ τῷ ἵππῳ τὸ χρεμετίζειν.

Καὶ τὸ οὐσιῶδες δὲ πάλιν διττόν ἐστιν. ἢ γὰρ μιᾷ φύσει ἁρμόζει, ἢ πολλαῖς φύσεσι. καὶ εἰ μὲν πολλαῖς φύσεσιν ἁρμόζει, ἢ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται, καὶ γίνεται τὸ γένος. ἐρωτώμενοι γὰρ τί ἐστιν ἄνθρωπος, τὸ γένος ἀποκρινόμεθα λέγοντες, ζῶον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἵππος, καὶ ὁ βοῦς καὶ ὁ κύων. ἢ ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστι κατηγορεῖται, καὶ γίνεται ἡ διαφορά. ἐρωτώμενοι γὰρ ὁποῖον τί ἐστιν ἄνθρωπος, λέγομεν ὅτι λογικὸν, τὴν διαφορὰν ἀποκρινόμενοι. τοῦτο δὲ πολλαῖς φύσεσιν ὑπάρχει. οὐ μόνον γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ λογικὸς, ἀλλὰ καὶ ἄγγελος καὶ δαίμων. εἰ δὲ μιᾷ φύσει ἁρμόζει, ἢ πάλιν ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται καὶ γίνεται τὸ εἶδος. ἐρωτώμενοι γὰρ τί ἐστι Σωκράτης, καὶ λέγοντες ὅτι ἄνθρωπος, τὸ εἶδος ἀποκρινόμεθα. τοῦτο δὲ μιᾷ φύσει ἁρμόζει. μόνη γὰρ ἡ τοῦ ἀνθρώπου φωνὴ τοῖς ἀνθρώποις ἁρμόζει. ἢ ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστι κατηγορεῖται καὶ γίνεται τὸ ἴδιον οὐσιῶδες. οἷον ὡς ὅταν ἐρωτώμενοι ὁποῖον τί ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, εἴπωμεν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. τοῦτο γὰρ ἰδίων μόνῳ τῷ ἀνθρώπῳ πρόσεστιν.

Πέντε οὖν οὐσῶν τῶν φωνῶν, ὡς ἐδίδαξεν ἡ διαίρεσις, ἔστι γὰρ γένος, ειδος, διαφορὰ, ἴδιον, καὶ συμβεβηκὸς, πέντε εἰσὶ καὶ οἱ τρόποι τῶν κατηγοριῶν τῶν φωνῶν, τουτέστι πέντε τρόποι εἰσὶν οἱ κατὰ τῶν φωνῶν τούτων φερόμενοι. ἔστι γὰρ εἰπεῖν[a], ὁποῖον τί ἐστιν, ὁποῖόν ἐστι, καὶ ποῖον ἐστὶ, καὶ πῶς ἔχει. καὶ τὸ μὲν γένος καὶ τὸ εἶδος ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται. ἐρωτώμενοι γὰρ τί ἐστι

[a] Om. post v. εἰπεῖν τί ἐστι.

τὸ προϊὸν, ἢ ἄνθρωπος λέγομεν ἢ ζῶον. καὶ ἰδοὺ τὸ μὲν ζῶον γένος ἐστὶ, τὸ δὲ ἄνθρωπος εἶδος. ἡ δὲ διαφορὰ καὶ τὸ ἴδιον οὐσιῶδες ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστι κατηγοροῦνται. ἐρωτώμενοι γὰρ ὁποῖον τί ἐστι τὸ προϊὸν, ἢ λογικὸν λέγομεν, ἢ νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. καὶ ἰδοὺ τὸ μὲν λογικὸν διαφορά ἐστι, τὸ δὲ νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικὸν, ἴδιον οὐσιῶδες. καὶ τὸ ἴδιον δὲ ἐπουσιῶδες ἐν τῷ ὁποῖον ἐστὶ κατηγορεῖται. ἐρωτώμενοι γὰρ ὁποῖον ἐστὶν ἄνθρωπος, λέγομεν γελαστικὸν, καὶ ὁποῖον ἐστὶν ἵππος, λέγομεν χρεμετιστικόν. τὸ δὲ ἀχώριστον συμβεβηκὸς ἐν τῷ ὁποῖόν[b] ἐστι κατηγορεῖται. ἐρωτώμενοι γὰρ ποῖον ἐστὶ κόραξ, λέγομεν μέλας, καὶ ποῖον ἐστὶ κύκνος, λέγομεν λευκός. τὸ χωριστὸν δὲ συμβεβηκὸς ἐν τῷ πῶς ἔχει κατηγορεῖται. ἐρωτώμενοι γὰρ πῶς ἔχει Σωκράτης, λέγομεν ὅτι ὑγιαίνει ἢ κινεῖται.

Δέδεικται οὖν ὅτι πέντε εἰσὶν αἱ φωναί. ἔστι γὰρ γένος, εἶδος, διαφορὰ, ἴδιον, καὶ συμβεβηκός. καὶ πέντε τρόποι οἱ κατὰ τῶν φωνῶν τούτων φερόμενοι. ἔστι γὰρ τί ἐστιν, ὁποῖον τί ἐστιν, ὁποῖον ἐστὶ, ποῖον ἐστὶ, καὶ πῶς ἔχει. ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, ὅτι οὐκ εἰσὶ πέντε μόναι φωναὶ, ἀλλὰ καὶ ἕξ. ἔστι γὰρ γένος, εἶδος, διαφορὰ, συμβεβηκὸς, ἴδιον οὐσιῶδες, καὶ ἴδιον ἐπουσιῶδες. πρὸς οὓς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι περὶ φωνῶν ἔστιν ὁ λόγος. μία δὲ φωνὴ ἔστι τὸ ἴδιον οὐσιῶδες καὶ τὸ ἴδιον ἐπουσιῶδες. εἴτε γὰρ οὐσιῶδες ἐστὶν εἴτε ἐπουσιῶδες, ἴδιον λέγεται. ἐπεὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, πλείονες τῶν ἓξ φωνῶν εἰσίν. ἔστι γὰρ συμβεβηκὸς χωριστὸν, ἔστι δὲ καὶ ἀχώριστον, ἀλλὰ μία φωνὴ ἐστὶ καὶ τὸ ἀχώριστον. εἴτε γὰρ χωριστόν ἐστιν, εἴτε ἀχώριστον, συμβεβηκὸς λέγεται. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐσιῶδες μέν ἐστιν, ὃ παρὸν σώζει, ἀπὸν δὲ φθείρει. οὐ δύναται γὰρ ἄνθρωπος χωρὶς τοῦ λογικοῦ εἶναι. ἐπουσιῶδες δέ ἐστιν ὃ οὔτε παρὸν σώζει, οὔτε ἀπὸν φθείρει, ὡς ἐπὶ τοῦ λευκοῦ. τοῦτο γὰρ οὔτε παρὸν σώζει, οὔτε ἀπὸν φθείρει. ἐνδέχεται γὰρ τὸν ἄνθρωπον καὶ εἶναι λευκὸν καὶ μὴ εἶναι. καὶ ὅμως συνίστασθαι. τὸ γὰρ λευκὸν τοῦ κύκνου καὶ τὸ μέλαν τοῦ Αἰθίοπος ἀχώριστον ἐστὶ συμβεβηκός. οὔτε γὰρ κύκνον ἐνδέχεται μὴ εἶναι λευκὸν, οὔτε Αἰθίοπα μὴ εἶναι μέλανα. ταῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ σκοποῦ· ἐν οἷς καὶ ἡ δευτέρα πρᾶξις.

[b] Leg. ποῖον.

Πρᾶξις γ.

Μαθόντες σὺν Θεῷ τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος συγγράμματος, ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ χρήσιμον. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ χρήσιμον τοῦ παρόντος συγγράμματος τρίτον ἐστί. χρησιμεύει γὰρ τὸ παρὸν σύγγραμμα εἰς τὴν ἡμῶν αὐτῶν οὐσίαν. κοινωνικοὶ γὰρ ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐξαγγέλλομεν ἑαυτοῖς διὰ τῶς φωνῆς τὰ τοῦ νοῦ γεννήματα. ὅθεν καὶ φωνὴ λέγεται παρὰ τὸ φωτίζειν, φῶτες γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ ἄνθρωποι. καὶ εἰς τὰς κατηγορίας Ἀριστοτέλους, καὶ εἰς πᾶσαν τὴν φιλοσοφίαν, καὶ εἰς τὰς διαλεκτικὰς μεθόδους. καὶ εἰς μὲν τὰς κατηγορίας Ἀριστοτέλους χρησιμεύει, ὅτι ἐν ταῖς κατηγορίαις διδάσκει ἡμᾶς Ἀριστοτέλης περὶ τῶν δέκα γενικωτάτων γενῶν. διδάσκει δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ παρόντι συγγράμματι τί ἐστι γένος. καὶ πάλιν τὰ γένη, ὅτι τῶν εἰδῶν εἰσὶ γένη, καὶ διὰ τῶν διαφορῶν διαιροῦνται εἰς τὰ εἴδη. καὶ γὰρ τὸ ζῶον ὅπερ ἐστὶ γένος διὰ τῶν διαφορῶν, φημὶ δὲ διαιρεῖται διὰ τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ ἀλόγου εἰς τὰ εἴδη· οἷον εἰς τὸ λογικὸν ζῶον καὶ εἰς τὸ ἄλογον ζῶον. διδάσκει δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ παρόντι συγγράμματι, καὶ τί ἐστιν εἶδος καὶ τί ἐστι διαφορά. καὶ πάλιν ἐπειδὴ τὰ γενικώτατα γένη ὅρους οὐκ ἐπιδέχονται· ὁ γὰρ ὅρος ἀπὸ γένους καὶ διαφορῶν συστατικῶν σύγκειται· οἷον ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον λογικὸν θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. ἰδοὺ τὸ μὲν γένος ζῶον ἐστὶν, αἱ δὲ λοιπαὶ συστατικαὶ διαφοραί. τὰ δὲ γενικώτατα γένη οὐκ ἔχουσιν ὑπεραναβεβηκὸς γένος τὸ ὀφεῖλον τεθεῖναι ἐν τῷ ὅρῳ. τούτου χάριν οὐκ ἐπιδέχονται ὅρον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀϊδίου δηλοῦνται. διδάσκει δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ παρόντι συγγράμματι τί ἐστι συμβεβηκός.

Δέδεικται οὖν ὅτι χρησιμεύει τὸ παρὸν σύγγραμμα εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας. εἰς πᾶσαν δὲ τὴν φιλοσοφίαν χρησιμεύει οὕτως. εἰ ἄρα αἱ Ἀριστοτέλους κατηγορίαι εἰς πᾶσαν τὴν φιλοσοφίαν συμβάλλονται, εἰσαγωγαὶ γάρ εἰσι τῆς φιλοσοφίας, καὶ δι' αὐτῶν πάντα τὰ ὄντα διδασκόμεθα· συμβάλλεται δὲ ἡ παροῦσα πραγματεία εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας ὡς δέδεικται, δηλονότι διὰ μέσου τῶν κατηγοριῶν, συμβάλλεται ἡμῖν τὸ παρὸν σύγγραμμα εἰς πᾶσαν τὴν φιλοσοφίαν. συμβάλλεται

δὲ ὡς εἴρηται τὸ παρὸν σύγγραμμα καὶ εἰς τὰς διαλεκτικὰς μεθόδους. ἀλλὰ πρῶτον εἴπωμεν διατί λέγονται διαλεκτικαὶ μέθοδοι, καὶ πόσαι εἰσὶ, καὶ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ οὕτω λέγομεν πῶς συμβάλλεται τὸ παρὸν σύγγραμμα καὶ εἰς τὰς διαλεκτικὰς μεθόδους.

Ἰστέον δὲ ὅτι διαλεκτικαὶ ἐλέγοντο, ἐπειδὴ ἐν τῷ διαλέγεσθαι διεφαίνοντο. ἐν γὰρ τῷ διαλέγεσθαι καὶ διήρουν καὶ διωρίζοντο, καὶ ἀποδείξεσιν ἐκέχρηντο, καὶ τῇ ἀναλύσει. εἰσὶ δὲ τέσσαρες αἱ διαλεκτικαὶ μέθοδοι. ἔστι γὰρ διαιρετικὴ, ὁριστικὴ, ἀποδεικτικὴ, ἀναλυτική. καὶ διαιρετικοῦ μὲν ἔργον ἐστὶν τὸ λαμβάνειν τὰ γένη, καὶ διαιρεῖν αὐτὰ εἰς εἴδη. ὁριστικοῦ δὲ ἔργον ἐστὶ τὸ ὁρίζεσθαι τὰ πράγματα. ἀποδεικτικοῦ δὲ τὸ ἀποδείξεσι πιστοῦσθαι τὰ λεγόμενα. ἔστι δὲ ἡ πίστις τριττὴ, ἢ γὰρ ἐκ τῶν καθόλου τὰ μερικὰ πιστοῦνται, ἢ ἐκ τῶν μερικῶν τὰ καθόλου, ἢ ἐκ τοῦ ἴσου τὸ ἴσον. καὶ ἡνίκα μὲν ἐκ τῶν καθόλου τὰ μερικὰ κανονίζονται, λέγεται ἀπόδειξις· οἷον ὡς ὅταν βουλόμενοι δεῖξαι ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔμψυχόν ἐστιν, ἐκ τῶν καθόλου τοῦτο πιστωσόμεθα λέγοντες, ὁ ἄνθρωπος ζῶον ἐστὶ, πᾶν ζῶον ἔμψυχον ἐστὶν, ὁ ἄνθρωπος ἄρα ἔμψυχόν ἐστιν. ἡνίκα δὲ ἐκ τῶν μερικῶν τὰ καθόλου κανονίζωμεν, λέγεται ἐπαγωγή. οἷον ὡς ὅταν βουλόμενοι δεῖξαι ὅτι πᾶν ζῶον τὴν κάτω γένυν κινεῖ, ἐκ τῶν μερικῶν τοῦτο πιστωσόμεθα, λέγοντες ὅτι ὁ ἄνθρωπος τὴν κάτω γένυν κινεῖ, ὁ ἵππος τὴν κάτω γένυν κινεῖ, πᾶν ζῶον ἄρα τὴν κάτω γένυν κινεῖ. ἡνίκα δὲ ἐκ τοῦ ἴσου τὸ ἴσον κανονίζομεν, λέγεται τὸ τοιοῦτον παράδειγμα, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ Διονυσίου. βουλόμενος γάρ τις μὴ δοθῆναι τῷ Διονυσίῳ στρατὸν, εἰσέρχεται καὶ κέχρηται παραδείγματι τῷ Πεισιστράτῳ, λέγων, ὅτι μὴ δῶμεν τῷ Διονυσίῳ στρατὸν, ἵνα μὴ τυραννήσῃ ὡς ὁ Πεισίστρατος. ἰστέον δὲ ὅτι εἷς κυρίως τρόπος ἐστὶν ἀποδείξεως, ὁ ἀπὸ τῶν καθόλου τὰ μερικὰ κανονίζων * * * *

Cætera desunt.

INDEX AUCTORUM.

INDEX CODICUM IN TOTO OPERE ADHIBITORUM.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. Lin.
25, 20. Cf. Meineck. Frag. Com. t. IV. p. 391.
36, 35. *ἠλαγμὸς* leg. videtur *ἀλλαγμὸς*
42, 26. *ἡμᾶς* corr. *ὑμᾶς*
61, 15. *βασιλίδων* corr. Βασιλείδου cum Gud.
77, 7. Cf. Meineck. Frag. Com. t. IV. p. 457.
98, 22. *ἔπος* leg. fors. *αἶπος*
168, 27. *μελαγκεθὲς εἴδωλον*. an leg. *μελαγκρεθὲς* ex *μέλας* et *ῥέθος*, inserto *κ* euphon. gr.
187, 2. Cf. Hom. Epimerism. p. 440, 2.
195, 31. in *ἀρχάγγελος* fort. latet Χάραξ.
196, 10. leg. *κατὰ Πρισκιανοῦ*
403, 22. *πολὺ κύδεα* corr. *πολυκηδέα*
410, 23. *ὁμισμὸς* leg. *ὁρισμὸς*

May, 1888.

Clarendon Press, Oxford.

A SELECTION OF

BOOKS

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

HENRY FROWDE,

AT THE OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,

AMEN CORNER, LONDON.

ALSO TO BE HAD AT THE

CLARENDON PRESS DEPOSITORY, OXFORD.

[*Every book is bound in cloth, unless otherwise described.*]

LEXICONS, GRAMMARS, ORIENTAL WORKS, &c.

ANGLO-SAXON.—*An Anglo-Saxon Dictionary*, based on the MS. Collections of the late Joseph Bosworth, D.D., Professor of Anglo-Saxon, Oxford. Edited and enlarged by Prof. T. N. Toller, M.A. (To be completed in four parts.) Parts I–III. A—SAR. 4to. 15*s*. each.

ARABIC.—*A Practical Arabic Grammar.* Part I. Compiled by A. O. Green, Brigade Major, Royal Engineers, Author of 'Modern Arabic Stories' Second Edition, Enlarged and Revised. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

CHINESE.—*A Handbook of the Chinese Language.* By James Summers. 1863. 8vo. half bound, 1*l*. 8*s*.

—— *A Record of Buddhistic Kingdoms*, by the Chinese Monk FÂ-HIEN. Translated and annotated by James Legge, M.A., LL.D Crown 4to. cloth back, 10*s*. 6*d*.

ENGLISH.—*A New English Dictionary, on Historical Principles:* founded mainly on the materials collected by the Philological Society. Edited by James A. H. Murray, LL.D., with the assistance of many Scholars and men of Science. Part I. A—ANT. Part II. ANT—BATTEN. Part III. BATTER—BOZ. Imperial 4to. 12*s*. 6*d*. each.

ENGLISH.—*An Etymological Dictionary of the English Language.* By W. W. Skeat, Litt.D. *Second Edition.* 1884. 4to. 2*l*. 4*s*.

——Supplement to the First Edition of the above. 4to. 2*s*. 6*d*.

—— *A Concise Etymological Dictionary of the English Language.* By W. W. Skeat. Litt.D. *Third Edition.* 1887. Crown 8vo. 5*s*. 6*d*.

GREEK.—*A Greek-English Lexicon*, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. Seventh Edition, Revised and Augmented throughout. 1883. 4to. 1*l*. 16*s*.

—— *A Greek-English Lexicon*, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. Twenty-first Edition. 1884. Square 12mo. 7*s*. 6*d*.

—— *A copious Greek-English Vocabulary*, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. 3*s*.

—— *A Practical Introduction to Greek Accentuation*, by H. W. Chandler, M.A. Second Edition. 1881. 8vo. 10*s*. 6*d*.

HEBREW.—*The Book of Hebrew Roots*, by Abu 'l-Walid Marwân ibn Janâh, otherwise called Rabbî Yônâh. Now first edited, with an Appendix, by Ad. Neubauer. 1875. 4to. 2*l*. 7*s*. 6*d*.

—— *A Treatise on the use of the Tenses in Hebrew.* By S. R. Driver, D.D. Second Edition. 1881. Extra fcap. 8vo. 7*s*. 6*d*.

—— *Hebrew Accentuation of Psalms, Proverbs, and Job.* By William Wickes, D.D. 1881. Demy 8vo. 5*s*.

—— *A Treatise on the Accentuation of the twenty-one so-called Prose Books of the Old Testament.* By William Wickes, D.D. 1887. Demy 8vo. 10*s*. 6*d*.

ICELANDIC.—*An Icelandic-English Dictionary*, based on the MS. collections of the late Richard Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfússon, M.A. With an Introduction, and Life of Richard Cleasby, by G. Webbe Dasent, D.C.L. 1874. 4to. 3*l*. 7*s*.

—— *A List of English Words the Etymology of which is illustrated by comparison with Icelandic.* Prepared in the form of an APPENDIX to the above. By W. W. Skeat, Litt.D. 1876. stitched, 2*s*.

—— *An Icelandic Primer*, with Grammar, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

—— *An Icelandic Prose Reader*, with Notes, Grammar and Glossary, by Dr. Gudbrand Vigfússon and F. York Powell, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 10*s*. 6*d*.

LATIN.—*A Latin Dictionary*, founded on Andrews' edition of Freund's Latin Dictionary, revised, enlarged, and in great part rewritten by Charlton T. Lewis, Ph.D., and Charles Short, LL.D. 1879. 4to. 1*l*. 5*s*.

MELANESIAN.—*The Melanesian Languages.* By R. H. Codrington, D.D., of the Melanesian Mission. 8vo. 18*s.*

SANSKRIT.—*A Practical Grammar of the Sanskrit Language*, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Sir M. Monier-Williams, M.A. Fourth Edition. 8vo. 15*s.*

—— *A Sanskrit-English Dictionary*, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Sir M. Monier-Williams, M.A. 1888. 4to. 4*l.* 14*s.* 6*d.*

—— *Nalopákhyánam.* Story of Nala, an Episode of the Mahá-Bhárata: the Sanskrit text, with a copious Vocabulary, and an improved version of Dean Milman's Translation, by Sir M. Monier-Williams, M.A. Second Edition, Revised and Improved. 1879. 8vo. 15*s.*

—— *Sakuntalā.* A Sanskrit Drama, in Seven Acts. Edited by Sir M. Monier-Williams, M.A. Second Edition, 1876. 8vo. 21*s.*

SYRIAC.—*Thesaurus Syriacus:* collegerunt Quatremère, Bernstein, Lorsbach, Arnoldi, Agrell, Field, Roediger: edidit R. Payne Smith, S.T.P. Fasc. I–VI. 1868–83. sm. fol. each, 1*l.* 1*s.* Fasc. VII. 1*l.* 11*s.* 6*d.*

Vol. I, containing Fasc. I–V, sm. fol. 5*l.* 5*s.*

—— *The Book of Kalīlah and Dimnah.* Translated from Arabic into Syriac. Edited by W. Wright, LL.D. 1884. 8vo. 21*s.*

GREEK CLASSICS, &c.

Aristophanes: A Complete Concordance to the Comedies and Fragments. By Henry Dunbar, M.D. 4to. 1*l.* 1*s.*

Aristotle: The Politics, with Introductions, Notes, etc., by W. L. Newman, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford. Vols. I. and II. Medium 8vo. 28*s.* *Just Published.*

Aristotle: The Politics, translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 2 vols. 21*s.*

Catalogus Codicum Graecorum Sinaiticorum. Scripsit V. Gardthausen Lipsiensis. With six pages of Facsimiles. 8vo. *linen*, 25*s.*

Heracliti Ephesii Reliquiae. Recensuit I. Bywater, M.A. Appendicis loco additae sunt Diogenis Laertii Vita Heracliti, Particulae Hippocratei De Diaeta Libri Primi, Epistolae Heracliteae. 1877. 8vo. 6*s.*

Herculanensium Voluminum Partes II. 1824. 8vo. 10*s.*

Fragmenta Herculanensia. A Descriptive Catalogue of the Oxford copies of the Herculanean Rolls, together with the texts of several papyri, accompanied by facsimiles. Edited by Walter Scott, M.A., Fellow of Merton College, Oxford. Royal 8vo. *cloth*, 21*s*.

Homer: A Complete Concordance to the Odyssey and Hymns of Homer; to which is added a Concordance to the Parallel Passages in the Iliad, Odyssey, and Hymns. By Henry Dunbar, M.D. 1880. 4to. 1*l*. 1*s*.

—— *Scholia Graeca in Iliadem.* Edited by Professor W. Dindorf, after a new collation of the Venetian MSS. by D. B. Monro, M.A., Provost of Oriel College. 4 vols. 8vo. 2*l*. 10*s*. Vols. V and VI. *In the Press.*

—— *Scholia Graeca in Odysseam.* Edidit Guil. Dindorfius. Tomi II. 1855. 8vo. 15*s*. 6*d*.

Plato: Apology, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1878. 8vo. 8*s*. 6*d*.

—— *Philebus*, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. 7*s*. 6*d*.

—— *Sophistes and Politicus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1867. 8vo. 18*s*.

—— *Theaetetus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. Second Edition. 8vo. 10*s*. 6*d*.

—— *The Dialogues*, translated into English, with Analyses and Introductions, by B. Jowett, M.A. A new Edition in 5 volumes, medium 8vo. 1875. 3*l*. 10*s*.

—— *The Republic*, translated into English, with an Analysis and Introduction, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 12*s*. 6*d*.

Thucydides: Translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices. By B. Jowett, M.A. 2 vols. 1881. Medium 8vo. 1*l*. 12*s*.

THE HOLY SCRIPTURES, &c.

STUDIA BIBLICA.—Essays in Biblical Archæology and Criticism, and kindred subjects. By Members of the University of Oxford. 8vo. 10*s*. 6*d*.

ENGLISH.—*The Holy Bible in the earliest English Versions*, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. Royal 4to. 3*l*. 3*s*.

[Also reprinted from the above, with Introduction and Glossary by W. W. Skeat, Litt. D.

—— *The Books of Job, Psalms, Proverbs, Ecclesiastes, and the Song of Solomon:* according to the Wycliffite Version made by Nicholas de Hereford, about A.D. 1381, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

—— *The New Testament in English*, according to the Version by John Wycliffe, about A.D. 1380, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 6*s*.]

ENGLISH.—*The Holy Bible:* an exact reprint, page for page, of the Authorised Version published in the year 1611. Demy 4to. half bound, 1*l*. 1*s*.

—— *The Psalter, or Psalms of David, and certain Canticles,* with a Translation and Exposition in English, by Richard Rolle of Hampole. Edited by H. R. Bramley, M.A., Fellow of S. M. Magdalen College, Oxford. With an Introduction and Glossary. Demy 8vo. 1*l*. 1*s*.

—— *Lectures on the Book of Job.* Delivered in Westminster Abbey by the Very Rev. George Granville Bradley, D.D., Dean of Westminster. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

—— *Lectures on Ecclesiastes.* By the same Author. Crown 8vo. 4*s*. 6*d*.

GOTHIC.—*The Gospel of St. Mark in Gothic*, according to the translation made by Wulfila in the Fourth Century. Edited with a Grammatical Introduction and Glossarial Index by W. W. Skeat, Litt. D. Extra fcap. 8vo. 4*s*.

GREEK.—*Vetus Testamentum* ex Versione Septuaginta Interpretum secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. Editio Altera. 18mo. 18*s*. The volumes may be had separately, price 6*s*. each.

—— *Origenis Hexaplorum* quae supersunt; sive, Veterum Interpretum Graecorum in totum Vetus Testamentum Fragmenta. Edidit Fridericus Field, A.M. 2 vols. 1875. 4to. 5*l*. 5*s*.

—— *The Book of Wisdom:* the Greek Text, the Latin Vulgate, and the Authorised English Version; with an Introduction, Critical Apparatus, and a Commentary. By William J. Deane, M.A. Small 4to. 12*s*. 6*d*.

—— *Novum Testamentum Graece.* Antiquissimorum Codicum Textus in ordine parallelo dispositi. Accedit collatio Codicis Sinaitici. Edidit E. H. Hansell, S.T.B. Tomi III. 1864. 8vo. 24*s*.

—— *Novum Testamentum Graece.* Accedunt parallela S. Scripturae loca, etc. Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R. 18mo. 3*s*.

On writing paper, with wide margin, 10*s*.

GREEK.—*Novum Testamentum Graece* juxta Exemplar Millianum. 18mo. 2*s.* 6*d.* On writing paper, with wide margin, 9*s.*

—— *Evangelia Sacra Graece.* Fcap. 8vo. limp, 1*s.* 6*d.*

—— *The Greek Testament*, with the Readings adopted by the Revisers of the Authorised Version:—

(1) Pica type, with Marginal References. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*
(2) Long Primer type. Fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*
(3) The same, on writing paper, with wide margin, 15*s.*

—— *The Parallel New Testament*, Greek and English; being the Authorised Version, 1611; the Revised Version, 1881; and the Greek Text followed in the Revised Version. 8vo. 12*s.* 6*d.*

The Revised Version is the joint property of the Universities of Oxford and Cambridge.

—— *Canon Muratorianus:* the earliest Catalogue of the Books of the New Testament. Edited with Notes and a Facsimile of the MS. in the Ambrosian Library at Milan, by S. P. Tregelles, LL.D. 1867. 4to. 10*s.* 6*d.*

—— *Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament.* By C. E. Hammond, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

HEBREW, etc.—*Notes on the Hebrew Text of the Book of Genesis.* With Two Appendices. By G. J. Spurrell, M.A. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *The Psalms in Hebrew without points.* 1879. Crown 8vo. Price reduced to 2*s.*, in stiff cover.

—— *A Commentary on the Book of Proverbs.* Attributed to Abraham Ibn Ezra. Edited from a MS. in the Bodleian Library by S. R. Driver, M.A. Crown 8vo. paper covers, 3*s.* 6*d.*

—— *The Book of Tobit.* A Chaldee Text, from a unique MS. in the Bodleian Library; with other Rabbinical Texts, English Translations, and the Itala. Edited by Ad. Neubauer, M.A. 1878. Crown 8vo. 6*s.*

—— *Horae Hebraicae et Talmudicae*, a J. Lightfoot. A new Edition, by R. Gandell, M.A. 4 vols. 1859. 8vo. 1*l.* 1*s.*

LATIN.—*Libri Psalmorum* Versio antiqua Latina, cum Paraphrasi Anglo-Saxonica. Edidit B. Thorpe, F.A.S. 1835. 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *Old-Latin Biblical Texts: No. I.* The Gospel according to St. Matthew from the St. Germain MS. (g_1). Edited with Introduction and Appendices by John Wordsworth, D.D. Small 4to., stiff covers, 6*s.*

—— *Old-Latin Biblical Texts: No. II.* Portions of the Gospels according to St. Mark and St. Matthew, from the Bobbio MS. (k), &c. Edited by John Wordsworth, D.D., W. Sanday, M.A., D.D., and H. J. White, M.A. Small 4to., stiff covers, 21*s.*

LATIN.—*Old-Latin Biblical Texts: No. III.* The Four Gospels, from the Munich MS. (q), now numbered Lat. 6224 in the Royal Library at Munich. With a Fragment from St. John in the Hof-Bibliothek at Vienna (Cod. Lat. 502). Edited, with the aid of Tischendorf's transcript (under the direction of the Bishop of Salisbury), by H. J. White, M.A. Small 4to. stiff covers, 12*s.* 6*d.*

OLD-FRENCH.—*Libri Psalmorum* Versio antiqua Gallica e Cod. MS. in Bibl. Bodleiana adservato, una cum Versione Metrica aliisque Monumentis pervetustis. Nunc primum descripsit et edidit Franciscus Michel, Phil. Doc. 1860. 8vo. 10*s.* 6*d.*

FATHERS OF THE CHURCH, &c.

St. Athanasius: Historical Writings, according to the Benedictine Text. With an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *Orations against the Arians.* With an Account of his Life by William Bright, D.D. 1873. Crown 8vo. 9*s.*

St. Augustine: Select Anti-Pelagian Treatises, and the Acts of the Second Council of Orange. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. 9*s.*

Canons of the First Four General Councils of Nicaea, Constantinople, Ephesus, and Chalcedon. 1877. Crown 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— *Notes on the Canons of the First Four General Councils.* By William Bright, D.D. 1882. Crown 8vo. 5*s.* 6*d.*

Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini in XII Prophetas. Edidit P. E. Pusey, A.M. Tomi II. 1868. 8vo. cloth, 2*l.* 2*s.*

—— *in D. Joannis Evangelium.* Accedunt Fragmenta varia necnon Tractatus ad Tiberium Diaconum duo. Edidit post Aubertum P. E. Pusey, A.M. Tomi III. 1872. 8vo. 2*l.* 5*s.*

—— *Commentarii in Lucae Evangelium* quae supersunt Syriace. E MSS. apud Mus. Britan. edidit R. Payne Smith, A.M. 1858. 4to. 1*l.* 2*s.*

—— Translated by R. Payne Smith, M.A. 2 vols. 1859. 8vo. 14*s.*

Ephraemi Syri, Rabulae Episcopi Edesseni, Balaei, aliorumque Opera Selecta. E Codd. Syriacis MSS. in Museo Britannico et Bibliotheca Bodleiana asservatis primus edidit J. J. Overbeck. 1865. 8vo. 1*l.* 1*s.*

Eusebius' Ecclesiastical History, according to the text of Burton, with an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 8*s*. 6*d*.

Irenaeus: The Third Book of St. Irenaeus, Bishop of Lyons, against Heresies. With short Notes and a Glossary by H. Deane, B.D. 1874. Crown 8vo. 5*s*. 6*d*.

Patrum Apostolicorum, S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt. Edidit Guil. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. Fourth Edition, 1863. 8vo. 1*l*. 1*s*.

Socrates' Ecclesiastical History, according to the Text of Hussey, with an Introduction by William Bright, D.D. 1878. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

ECCLESIASTICAL HISTORY, BIOGRAPHY, &c.

Ancient Liturgy of the Church of England, according to the uses of Sarum, York, Hereford, and Bangor, and the Roman Liturgy arranged in parallel columns, with preface and notes. By William Maskell, M.A. Third Edition. 1882. 8vo. 15*s*.

Baedae Historia Ecclesiastica. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1881. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

Bright (W.). Chapters of Early English Church History. 1878. 8vo. 12*s*.

Burnet's History of the Reformation of the Church of England. A new Edition. Carefully revised, and the Records collated with the originals, by N. Pocock, M.A. 7 vols. 1865. 8vo. *Price reduced to* 1*l*. 10*s*.

Councils and Ecclesiastical Documents relating to Great Britain and Ireland. Edited, after Spelman and Wilkins, by A. W. Haddan, B.D., and W. Stubbs, M.A. Vols. I. and III. 1869–71. Medium 8vo. each 1*l*. 1*s*.

Vol. II. Part I. 1873. Medium 8vo. 10*s*. 6*d*.

Vol. II. Part II. 1878. Church of Ireland; Memorials of St. Patrick. Stiff covers, 3*s*. 6*d*.

Hamilton (John, Archbishop of St. Andrews). The Catechism of. Edited, with Introduction and Glossary, by Thomas Graves Law. With a Preface by the Right Hon. W. E. Gladstone. 8vo. 12*s*. 6*d*.

Hammond (C. E.). Liturgies, Eastern and Western. Edited, with Introduction, Notes, and Liturgical Glossary. 1878. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

An Appendix to the above. 1879. Crown 8vo. paper covers, 1*s*. 6*d*.

John, Bishop of Ephesus. The Third Part of his Ecclesiastical History. [In Syriac.] Now first edited by William Cureton, M.A. 1853. 4to. 1*l.* 12*s.*

—— Translated by R. Payne Smith, M.A. 1860. 8vo. 10*s.*

Leofric Missal, The, as used in the Cathedral of Exeter during the Episcopate of its first Bishop, A.D. 1050–1072; together with some Account of the Red Book of Derby, the Missal of Robert of Jumièges, and a few other early MS. Service Books of the English Church. Edited, with Introduction and Notes, by F. E. Warren, B.D. 4to. half morocco, 35*s.*

Monumenta Ritualia Ecclesiae Anglicanae. The occasional Offices of the Church of England according to the old use of Salisbury, the Prymer in English, and other prayers and forms, with dissertations and notes. By William Maskell, M.A. Second Edition. 1882. 3 vols. 8vo. 2*l.* 10*s.*

Records of the Reformation. The Divorce, 1527–1533. Mostly now for the first time printed from MSS. in the British Museum and other libraries. Collected and arranged by N. Pocock, M.A. 1870. 2 vols. 8vo. 1*l.* 16*s.*

Shirley (W. W.). Some Account of the Church in the Apostolic Age. Second Edition, 1874. Fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Stubbs (W.). Registrum Sacrum Anglicanum. An attempt to exhibit the course of Episcopal Succession in England. 1858. Small 4to. 8*s.* 6*d.*

Warren (F. E.). Liturgy and Ritual of the Celtic Church. 1881. 8vo. 14*s.*

ENGLISH THEOLOGY.

Bampton Lectures, 1886. *The Christian Platonists of Alexandria.* By Charles Bigg, D.D. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Butler's Works, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1874. 8vo. 11*s.*

Also separately,

Sermons, 5*s.* 6*d.* *Analogy of Religion,* 5*s.* 6*d.*

Greswell's Harmonia Evangelica. Fifth Edition. 8vo. 9*s.* 6*d.*

Heurtley's Harmonia Symbolica: Creeds of the Western Church. 1858. 8vo. 6*s.* 6*d.*

Homilies appointed to be read in Churches. Edited by J. Griffiths, M.A. 1859. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Hooker's Works, with his life by Walton, arranged by John Keble, M.A. Seventh Edition. *Revised by R. W. Church, M.A., D.C.L., Dean of St. Paul's, and F. Paget, D.D.* 3 vols. medium 8vo. 36*s.*

Hooker's Works, the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1875. 8vo. 11*s*.

Jewel's Works. Edited by R. W. Jelf, D.D. 8 vols. 1848. 8vo. 1*l*. 10*s*.

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by E. Burton, D.D. Sixth Edition, 1877. 8vo. 10*s*. 6*d*.

Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the late Bishop of London. Crown 8vo. 6*s*. 6*d*.

—— *Works*, with Life, by Bp. Van Mildert. A new Edition, with copious Indexes. 6 vols. 1856. 8vo. 2*l*. 11*s*.

Wheatly's Illustration of the Book of Common Prayer. A new Edition, 1846. 8vo. 5*s*.

Wyclif. A Catalogue of the Original Works of John Wyclif, by W. W. Shirley, D.D. 1865. 8vo. 3*s*. 6*d*.

—— *Select English Works.* By T. Arnold, M.A. 3 vols. 1869–1871. 8vo. 1*l*. 1*s*.

—— *Trialogus.* With the Supplement now first edited. By Gotthard Lechler. 1869. 8vo. 7*s*.

HISTORICAL AND DOCUMENTARY WORKS.

British Barrows, a Record of the Examination of Sepulchral Mounds in various parts of England. By William Greenwell, M.A., F.S.A. Together with Description of Figures of Skulls, General Remarks on Prehistoric Crania, and an Appendix by George Rolleston, M.D., F.R.S. 1877. Medium 8vo. 25*s*.

Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in England. 7 vols. 1839. 18mo. 1*l*. 1*s*.

Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in England. Also his Life, written by himself, in which is included a Continuation of his History of the Grand Rebellion. With copious Indexes. In one volume, royal 8vo. 1842. 1*l*. 2*s*.

Clinton's Epitome of the Fasti Hellenici. 1851. 8vo. 6*s*. 6*d*.

—— *Epitome of the Fasti Romani.* 1854. 8vo. 7*s*.

Corpvs Poeticvm Boreale. The Poetry of the Old Northern Tongue, from the Earliest Times to the Thirteenth Century. Edited, classified, and translated, with Introduction, Excursus, and Notes, by Gudbrand Vigfússon, M.A., and F. York Powell, M.A. 2 vols. 1883. 8vo. 42*s*.

Freeman (E. A.). History of the Norman Conquest of England; its Causes and Results. In Six Volumes. 8vo. 5*l.* 9*s.* 6*d.*

—— *The Reign of William Rufus and the Accession of* Henry the First. 2 vols. 8vo. 1*l.* 16*s.*

Gascoigne's Theological Dictionary ("Liber Veritatum"): Selected Passages, illustrating the condition of Church and State, 1403–1458. With an Introduction by James E. Thorold Rogers, M.A. Small 4to. 10*s.* 6*d.*

Johnson (Samuel, LL.D.). Boswell's Life of; including Boswell's Journal of a Tour to the Hebrides, and Johnson's Diary of a Journey into North Wales. Edited by G. Birkbeck Hill, D.C.L. In six volumes, medium 8vo. With Portraits and Facsimiles of Handwriting. Half bound, 3*l.* 3*s.* (See p. 21.)

Magna Carta, a careful Reprint. Edited by W. Stubbs, D.D. 1879. 4to. stitched, 1*s.*

Passio et Miracula Beati Olaui. Edited from a Twelfth-Century MS. in the Library of Corpus Christi College, Oxford, with an Introduction and Notes, by Frederick Metcalfe, M.A. Small 4to. stiff covers, 6*s.*

Protests of the Lords, including those which have been expunged, from 1624 to 1874; with Historical Introductions. Edited by James E. Thorold Rogers, M.A. 1875. 3 vols. 8vo. 2*l.* 2*s.*

Rogers (J. E. T.). History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259–1793.

Vols. I and II (1259–1400). 1866. 8vo. 2*l.* 2*s.*

Vols. III and IV (1401–1582). 1882. 8vo. 2*l.* 10*s.*

Vols. V and VI (1583–1702). 8vo. 2*l.* 10*s.* *Just Published.*

—— *The First Nine Years of the Bank of England.* 8vo. 8*s.* 6*d.*

Saxon Chronicles (Two of the) parallel, with Supplementary Extracts from the Others. Edited, with Introduction, Notes, and a Glossarial Index, by J. Earle, M.A. 1865. 8vo. 16*s.*

Stubbs (W., D.D.). Seventeen Lectures on the Study of Medieval and Modern History, &c., delivered at Oxford 1867–1884. Crown 8vo. 8*s.* 6*d.*

Sturlunga Saga, including the Islendinga Saga of Lawman Sturla Thordsson and other works. Edited by Dr. Gudbrand Vigfússon. In 2 vols. 1878. 8vo. 2*l.* 2*s.*

York Plays. The Plays performed by the Crafts or Mysteries of York on the day of Corpus Christi in the 14th, 15th, and 16th centuries. Now first printed from the unique MS. in the Library of Lord Ashburnham. Edited with Introduction and Glossary by Lucy Toulmin Smith. 8vo. 21*s.*

Manuscript Materials relating to the History of Oxford. Arranged by F. Madan, M.A. 8vo. 7*s*. 6*d*.

Statutes made for the University of Oxford, and for the Colleges and Halls therein, by the University of Oxford Commissioners. 1882. 8vo. 12*s*. 6*d*.

Statuta Universitatis Oxoniensis. 1887. 8vo. 5*s*.

The Oxford University Calendar for the year 1888. Crown 8vo. 4*s*. 6*d*.

The present Edition includes all Class Lists and other University distinctions for the eight years ending with 1887.

Also, supplementary to the above, price 5s. (pp. 606),

The Honours Register of the University of Oxford. A complete Record of University Honours, Officers, Distinctions, and Class Lists; of the Heads of Colleges, &c., &c., from the Thirteenth Century to 1883.

The Examination Statutes for the Degrees of B.A., B. Mus., B.C.L., and B.M. Revised to the end of Michaelmas Term, 1887. 8vo. sewed, 1*s*.

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. Ninth Edition. Crown 8vo. 2*s*. 6*d*.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

Acland (*H. W., M.D., F.R.S.*). *Synopsis of the Pathological Series in the Oxford Museum.* 1867. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Burdon-Sanderson (*J., M.D., F.R.SS. L. and E.*). *Translations of Foreign Biological Memoirs.* I. Memoirs on the Physiology of Nerve, of Muscle, and of the Electrical Organ. Medium 8vo. 21*s*.

De Bary (*Dr. A.*). *Comparative Anatomy of the Vegetative Organs of the Phanerogams and Ferns.* Translated and Annotated by F. O. Bower, M.A., F.L.S., and D. H. Scott, M.A., Ph.D., F.L.S. With 241 woodcuts and an Index. Royal 8vo., half morocco, 1*l*. 2*s*. 6*d*.

Goebel (*Dr. K.*). *Outlines of Classification and Special Morphology of Plants.* A New Edition of Sachs' Text-Book of Botany, Book II. English Translation by H. E. F. Garnsey, M.A. Revised by I. Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S. With 407 Woodcuts. Royal 8vo. half morocco, 21*s*.

Sachs (*Julius von*). *Lectures on the Physiology of Plants.* Translated by H. Marshall Ward, M.A. With 445 Woodcuts. Royal 8vo. half morocco, 1*l*. 11*s*. 6*d*.

De Bary (Dr. A.). Comparative Morphology and Biology of the Fungi, Mycetozoa and Bacteria. Authorised English Translation by Henry E. F. Garnsey, M.A. Revised by Isaac Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S. With 198 Woodcuts. Royal 8vo., half morocco, 1*l.* 2*s.* 6*d.*

—— *Lectures on Bacteria.* Second improved edition. Authorised translation by H. E. F. Garnsey, M.A. Revised by Isaac Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S. With 20 Woodcuts. Crown 8vo. 6*s.*

Annals of Botany. Edited by Isaac Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S., Sydney H. Vines, D.Sc., F.R.S., and William Gilson Farlow, M.D., Professor of Cryptogamic Botany in Harvard University, Cambridge, Mass., U.S.A., and other Botanists. Royal 8vo. Vol. I. Now ready.

Vol. I. No. 1, 8*s.* 6*d.* No. 2, 7*s.* 6*d.* Nos. 3 and 4, 18*s.*

Müller (J.). On certain Variations in the Vocal Organs of the Passeres that have hitherto escaped notice. Translated by F. J. Bell, B.A., and edited, with an Appendix, by A. H. Garrod, M.A., F.R.S. With Plates 1878. 4to. paper covers, 7*s.* 6*d.*

Price (Bartholomew, M.A., F.R.S.). Treatise on Infinitesimal Calculus.

Vol. I. Differential Calculus. Second Edition. 8vo. 14*s.* 6*d.*

Vol. II. Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations. Second Edition, 1865. 8vo. 18*s.*

Vol. III. Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle. Second Edition, 1868. 8vo. 16*s.*

Vol. IV. Dynamics of Material Systems; together with a chapter on Theoretical Dynamics, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. 16*s.*

Pritchard (C., D.D., F.R.S.). Uranometria Nova Oxoniensis. A Photometric determination of the magnitudes of all Stars visible to the naked eye, from the Pole to ten degrees south of the Equator. 1885. Royal 8vo. 8*s.* 6*d.*

—— *Astronomical Observations* made at the University Observatory, Oxford, under the direction of C. Pritchard, D.D. No. 1. 1878. Royal 8vo. paper covers, 3*s.* 6*d.*

Rigaud's Correspondence of Scientific Men of the 17th Century, with Table of Contents by A. de Morgan, and Index by the Rev. J. Rigaud, M.A. 2 vols. 1841–1862. 8vo. 18*s.* 6*d.*

Rolleston (George, M.D., F.R.S.). Forms of Animal Life. A Manual of Comparative Anatomy, with descriptions of selected types. Second Edition. Revised and enlarged by W. Hatchett Jackson, M.A. Medium, 8vo. cloth extra, 1*l.* 16*s.*

—— *Scientific Papers and Addresses.* Arranged and Edited by William Turner, M.B., F.R.S. With a Biographical Sketch by Edward Tylor, F.R.S. With Portrait, Plates, and Woodcuts. 2 vols. 8vo. 1*l.* 4*s.*

Westwood (J. O., M.A., F.R.S.). Thesaurus Entomologicus Hopeianus, or a Description of the rarest Insects in the Collection given to the University by the Rev. William Hope. With 40 Plates. 1874. Small folio, half morocco, 7*l*. 10*s*.

The Sacred Books of the East.

TRANSLATED BY VARIOUS ORIENTAL SCHOLARS, AND EDITED BY F. MAX MÜLLER.

[Demy 8vo. cloth.]

Vol. I. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part I. The *Kh*ândogya-upanishad, The Talavakâra-upanishad, The Aitareya-âra*n*yaka, The Kaushîtaki-brâhma*n*a-upanishad, and The Vâgasaneyi-sa*m*hitâ-upanishad. 10*s*. 6*d*.

Vol. II. The Sacred Laws of the Âryas, as taught in the Schools of Âpastamba, Gautama, Vâsish*th*a, and Baudhâyana. Translated by Prof. Georg Bühler. Part I. Âpastamba and Gautama. 10*s*. 6*d*.

Vol. III. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part I. The Shû King, The Religious portions of the Shih King, and The Hsiâo King. 12*s*. 6*d*.

Vol. IV. The Zend-Avesta. Translated by James Darmesteter. Part I. The Vendîdâd. 10*s*. 6*d*.

Vol. V. The Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part I. The Bundahi*s*, Bahman Ya*s*t, and Shâyast lâ-shâyast. 12*s*. 6*d*.

Vols. VI and IX. The Qur'ân. Parts I and II. Translated by E. H. Palmer. 21*s*.

Vol. VII. The Institutes of Vish*n*u. Translated by Julius Jolly. 10*s*. 6*d*.

Vol. VIII. The Bhagavadgîtâ, with The Sanatsugâtîya, and The Anugîtâ. Translated by Kâshinâth Trimbak Telang. 10*s*. 6*d*.

Vol. X. The Dhammapada, translated from Pâli by F. Max Müller; and The Sutta-Nipâta, translated from Pâli by V. Fausböll; being Canonical Books of the Buddhists. 10*s*. 6*d*.

Vol. XI. Buddhist Suttas. Translated from Pâli by T. W. Rhys Davids. 1. The Mahâparinibbâna Suttanta; 2. The Dhamma-*k*akka-ppavattana Sutta; 3. The Tevi*gg*a Suttanta; 4. The Akaṅkheyya Sutta; 5. The *K*etokhila Sutta; 6. The Mahâ-sudassana Suttanta; 7. The Sabbâsava Sutta. 10*s*. 6*d*.

Vol. XII. The *S*atapatha-Brâhma*n*a, according to the Text of the Mâdhyandina School. Translated by Julius Eggeling. Part I. Books I and II. 12*s*. 6*d*.

Vol. XIII. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part I. The Pâtimokkha. The Mahâvagga, I–IV. 10*s*. 6*d*.

Vol. XIV. The Sacred Laws of the Âryas, as taught in the Schools of Âpastamba, Gautama, Vâsish*th*a and Baudhâyana. Translated by Georg Bühler. Part II. Vâsish*th*a and Baudhâyana. 10*s*. 6*d*.

Vol. XV. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part II. The Ka*th*a-upanishad, The Mu*nd*aka-upanishad, The Taittirîyaka-upanishad, The B*ri*hadâra*n*yaka-upanishad, The *S*vetâ*s*vatara-upanishad, The Pra*s*ña-upanishad, and The Maitrâya*n*a-Brâhma*n*a-upanishad. 10*s*. 6*d*.

Vol. XVI. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part II. The Yî King. 10*s*. 6*d*.

Vol. XVII. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part II. The Mahâvagga, V–X. The *K*ullavagga, I–III. 10*s*. 6*d*.

Vol. XVIII. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part II. The Dâ*d*istân-î Dînîk and The Epistles of Mânû*s*kîhar. 12*s*. 6*d*.

Vol. XIX. The Fo-sho-hing-tsan-king. A Life of Buddha by A*s*vaghosha Bodhisattva, translated from Sanskrit into Chinese by Dharmaraksha, A.D. 420, and from Chinese into English by Samuel Beal. 10*s*. 6*d*.

Vol. XX. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part III. The *K*ullavagga, IV–XII. 10*s*. 6*d*.

Vol. XXI. The Saddharma-pu*nd*arîka; or, the Lotus of the True Law. Translated by H. Kern. 12*s*. 6*d*.

Vol. XXII. *G*aina-Sûtras. Translated from Prâkrit by Hermann Jacobi. Part I. The Â*k*ârâṅga-Sûtra. The Kalpa-Sûtra. 10*s*. 6*d*.

Vol. XXIII. The Zend-Avesta. Translated by James Darmesteter. Part II. The Sîrôzahs, Yasts, and Nyâyis. 10*s.* 6*d.*

Vol. XXIV. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part III. Dînâ-î Maînôg-î Khirad, *S*ikand-gûmânîk, and Sad-Dar. 10*s.* 6*d.*

Second Series.

Vol. XXV. Manu. Translated by Georg Bühler. 21*s.*

Vol. XXVI. The *S*atapatha-Brâhma*n*a. Translated by Julius Eggeling. Part II. 12*s.* 6*d.*

Vols. XXVII and XXVIII. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Parts III and IV. The Lî *K*î, or Collection of Treatises on the Rules of Propriety, or Ceremonial Usages. 25*s.*

Vols. XXIX and XXX. The G*ri*hya-Sûtras, Rules of Vedic Domestic Ceremonies. Translated by Hermann Oldenberg.

Part I (Vol. XXIX), 12*s.* 6*d.* *Just Published.*
Part II (Vol. XXX). *In the Press.*

Vol. XXXI. The Zend-Avesta. Part III. The Yasna, Visparad, Âfrînagân, and Gâhs. Translated by L. H. Mills. 12*s.* 6*d.*

The following Volumes are in the Press:—

Vol. XXXII. Vedic Hymns Translated by F. Max Müller. Part I.

Vol. XXXIII. Nârada, and some Minor Law-books. Translated by Julius Jolly. [*Preparing.*]

Vol. XXXIV. The Vedânta-Sûtras, with *S*ankara's Commentary. Translated by G. Thibaut. [*Preparing.*]

*** *The Second Series will consist of Twenty-Four Volumes.*

Clarendon Press Series.

I. ENGLISH, &c.

An Elementary English Grammar and Exercise Book. By O. W. Tancock, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s*. 6*d*.

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. Tancock, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

Typical Selections from the best English Writers, with Introductory Notices. Second Edition. In 2 vols. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*. each.
Vol. I. Latimer to Berkeley. Vol. II. Pope to Macaulay.

Shairp (J. C., LL.D.). Aspects of Poetry; being Lectures delivered at Oxford. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

A Book for the Beginner in Anglo-Saxon. By John Earle, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

An Anglo-Saxon Reader. In Prose and Verse. With Grammatical Introduction, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Fourth Edition, Revised and Enlarged. Extra fcap. 8vo. 8*s*. 6*d*.

A Second Anglo-Saxon Reader. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

An Anglo-Saxon Primer, with Grammar, Notes, and Glossary. By the same Author. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Old English Reading Primers; edited by Henry Sweet, M.A.

I. Selected Homilies of Ælfric. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 1*s*. 6*d*.

II. Extracts from Alfred's Orosius. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 1*s*. 6*d*.

First Middle English Primer, with Grammar and Glossary. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

Second Middle English Primer. Extracts from Chaucer, with Grammar and Glossary. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

A Concise Dictionary of Middle English, from A.D. 1150 to 1580. By A. L. Mayhew, M.A., and W. W. Skeat, Litt.D. Crown 8vo. half roan, 7*s*. 6*d*.

A Handbook of Phonetics, including a Popular Exposition of the Principles of Spelling Reform. By H. Sweet, M.A. Ext. fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Elementarbuch des Gesprochenen Englisch. Grammatik, Texte und Glossar. Von Henry Sweet. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo., stiff covers, 2*s.* 6*d.*

History of English Sounds from the earliest Period. With full Word-Lists. By Henry Sweet, M.A. Demy 8vo. 14*s.*

Principles of English Etymology. First Series. *The Native Element.* By W. W. Skeat, Litt.D. Crown 8vo. 9*s.*

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

An Icelandic Primer, with Grammar, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

An Icelandic Prose Reader, with Notes, Grammar, and Glossary. By G. Vigfússon, M.A., and F. York Powell, M.A. Ext. fcap. 8vo. 10*s.* 6*d.*

The Ormulum; with the Notes and Glossary of Dr. R. M. White. Edited by R. Holt, M.A. 1878. 2 vols. Extra fcap. 8vo. 21*s.*

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index.

Part I. By R. Morris, LL.D. From Old English Homilies to King Horn (A.D. 1150 to A.D. 1300). Second Edition. Extra fcap. 8vo. 9*s.*

Part II. By R. Morris, LL.D., and W. W. Skeat, Litt.D. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). Third Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, Litt.D. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d*

The Vision of William concerning Piers the Plowman, in three Parallel Texts; together with *Richard the Redeless.* By William Langland (about 1362–1399 A.D.). Edited from numerous Manuscripts, with Preface, Notes, and a Glossary, by W. W. Skeat, Litt.D. 2 vols. 8vo. 31*s.* 6*d.*

The Vision of William concerning Piers the Plowman, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, Litt.D. Fourth Edition Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Chaucer. I. *The Prologue to the Canterbury Tales;* the Knightes Tale; The Nonne Prestes Tale. Edited by R. Morris, LL.D. Sixty-sixth thousand. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— II. *The Prioresses Tale; Sir Thopas; The Monkes Tale; The Clerkes Tale; The Squieres Tale*, &c. Edited by W. W. Skeat, Litt.D. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Chaucer. III. *The Tale of the Man of Lawe;* The Pardoneres Tale; The Second Nonnes Tale; The Chanouns Yemannes Tale. By the same Editor. *New Edition, Revised.* Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Gamelyn, The Tale of. Edited with Notes, Glossary, &c., by W. W. Skeat, Litt.D. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 1*s.* 6*d.*

Minot (Laurence). Poems. Edited, with Introduction and Notes, by Joseph Hall, M.A., Head Master of the Hulme Grammar School, Manchester. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Spenser's Faery Queene. Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction and Notes by G. W. Kitchin, D.D., and Glossary by A. L. Mayhew, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.* each.

Hooker. Ecclesiastical Polity, Book I. Edited by R. W. Church, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

OLD ENGLISH DRAMA.

The Pilgrimage to Parnassus with *The Two Parts of the Return from Parnassus.* Three Comedies performed in St. John's College, Cambridge, A.D. MDXCVII–MDCI. Edited from MSS. by the Rev. W. D. Macray, M.A., F.S.A. Medium 8vo. Bevelled Boards, Gilt top, 8*s.* 6*d.*

Marlowe and Greene. Marlowe's Tragical History of Dr. Faustus, and *Greene's Honourable History of Friar Bacon and Friar Bungay.* Edited by A. W. Ward, M.A. *New and Enlarged Edition.* Extra fcap. 8vo. 6*s.* 6*d.*

Marlowe. Edward II. With Introduction, Notes, &c. By O. W. Tancock, M.A. Extra fcap. 8vo. Paper covers, 2*s.* Cloth 3*s.*

SHAKESPEARE.

Shakespeare. Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. stiff covers.

The Merchant of Venice. 1*s.*	Macbeth. 1*s.* 6*d.*
Richard the Second. 1*s.* 6*d.*	Hamlet. 2*s.*

Edited by W. Aldis Wright, M.A.

The Tempest. 1*s.* 6*d.*	Midsummer Night's Dream. 1*s.* 6*d.*
As You Like It. 1*s.* 6*d.*	Coriolanus. 2*s.* 6*d.*
Julius Cæsar. 2*s.*	Henry the Fifth. 2*s.*
Richard the Third. 2*s.* 6*d.*	Twelfth Night. 1*s.* 6*d.*
King Lear. 1*s.* 6*d.*	King John. 1*s.* 6*d.*

Shakespeare as a Dramatic Artist; a popular Illustration of the Principles of Scientific Criticism. By R. G. Moulton, M.A. Crown 8vo. 5*s.*

Bacon. I. *Advancement of Learning.* Edited by W. Aldis Wright, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

—— II. *The Essays.* With Introduction and Notes. By S. H. Reynolds, M.A., late Fellow of Brasenose College. *In Preparation.*

Milton. I. *Areopagitica.* With Introduction and Notes. By John W. Hales, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

—— II. *Poems.* Edited by R. C. Browne, M.A. 2 vols. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 6*s.* 6*d.* Sold separately, Vol. I. 4*s.*; Vol. II. 3*s.*

In paper covers:—

Lycidas, 3*d.* L'Allegro, 3*d.* Il Penseroso, 4*d.* Comus, 6*d.*

—— III. *Paradise Lost.* Book I. Edited by H. C. Beeching. Extra fcap. 8vo. stiff cover, 1*s.* 6*d.*; in white Parchment, 3*s.* 6*d.*

—— IV. *Samson Agonistes.* Edited with Introduction and Notes by John Churton Collins. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1*s.*

Bunyan. I. *The Pilgrim's Progress, Grace Abounding, Relation of the Imprisonment of Mr. John Bunyan.* Edited, with Biographical Introduction and Notes, by E. Venables, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 5*s.* In ornamental Parchment, 6*s.*

—— II. *Holy War, &c.* Edited by E. Venables, M.A. In the Press.

Clarendon. History of the Rebellion. Book VI. Edited by T. Arnold, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Dryden. Select Poems. Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astræa Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Locke's Conduct of the Understanding. Edited, with Introduction, Notes, &c., by T. Fowler, D.D. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Addison. Selections from Papers in the Spectator. With Notes. By T. Arnold, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.* In ornamental Parchment, 6*s.*

Steele. Selections from the Tatler, Spectator, and Guardian. Edited by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.* In white Parchment, 7*s.* 6*d.*

Pope. With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D.

—— I. *Essay on Man.* Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

—— II. *Satires and Epistles.* Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Parnell. The Hermit. Paper covers, 2*d.*

Gray. Selected Poems. Edited by Edmund Gosse. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 1*s.* 6*d.* In white Parchment, 3*s.*

—— *Elegy and Ode on Eton College.* Paper covers, 2*d.*

Goldsmith. Selected Poems. Edited, with Introduction and Notes, by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.* In white Parchment, 4*s.* 6*d.*

—— *The Deserted Village.* Paper covers, 2*d.*

Johnson. I. *Rasselas; Lives of Dryden and Pope.* Edited by Alfred Milnes, M.A. (London). Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*, or *Lives of Dryden and Pope* only, stiff covers, 2*s.* 6*d.*

—— II. *Rasselas.* Edited, with Introduction and Notes, by G. Birkbeck Hill, D.C.L. Extra fcap. 8vo. Bevelled boards, 3*s.* 6*d.* In white Parchment, 4*s.* 6*d.*

—— III. *Vanity of Human Wishes.* With Notes, by E. J. Payne, M.A. Paper covers, 4*d.*

—— IV. *Life of Milton.* By C. H. Firth, M.A. *In the Press.*

—— V. *Wit and Wisdom of Samuel Johnson.* Edited by G. Birkbeck Hill, D.C.L. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

—— VI. *Boswell's Life of Johnson. With the Journal of a Tour to the Hebrides.* Edited, with copious Notes, Appendices, and Index, by G. Birkbeck Hill, D.C.L., Pembroke College. With Portraits and Facsimiles. 6 vols. Medium 8vo. *Half bound,* 3*l.* 3*s.*

Cowper. Edited, with Life, Introductions, and Notes, by H. T. Griffith, B.A.

—— I. *The Didactic Poems of* 1782, with Selections from the Minor Pieces, A.D. 1779–1783. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

—— II. *The Task, with Tirocinium*, and Selections from the Minor Poems, A.D. 1784–1799. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Burke. Select Works. Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A.

—— I. *Thoughts on the Present Discontents; the two Speeches on America.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

—— II. *Reflections on the French Revolution.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

—— III. *Four Letters on the Proposals for Peace with the* Regicide Directory of France. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

Keats. Hyperion, Book I. With Notes by W. T. Arnold, B.A. Paper covers, 4*d.*

Byron. Childe Harold. Edited, with Introduction and Notes, by H. F. Tozer, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.* In white Parchment, 5*s.*

Scott. Lay of the Last Minstrel. Edited with Preface and Notes by W. Minto, M.A. With Map. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 2*s.* Ornamental Parchment, 3*s.* 6*d.*

—— *Lay of the Last Minstrel.* Introduction and Canto I with Preface and Notes, by the same Editor. 6*d.*

II. LATIN.

Rudimenta Latina. Comprising Accidence, and Exercises of a very Elementary Character, for the use of Beginners. By John Barrow Allen, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

An Elementary Latin Grammar. By the same Author. Fifty-Seventh Thousand. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

A First Latin Exercise Book. By the same Author. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

A Second Latin Exercise Book. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

A Key to First and Second Latin Exercise Books, in one volume, price 5*s.* Supplied to *Teachers only* on application to the Secretary of the Clarendon Press.

Reddenda Minora, or Easy Passages, Latin and Greek, for Unseen Translation. For the use of Lower Forms. Composed and selected by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

Anglice Reddenda, or Extracts, Latin and Greek, for Unseen Translation. By C. S. Jerram, M.A. Third Edition, Revised and Enlarged. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Anglice Reddenda. Second Series. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Passages for Translation into Latin. For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A. Seventh Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Exercises in Latin Prose Composition; with Introduction, Notes, and Passages of Graduated Difficulty for Translation into Latin. By G. G. Ramsay, M.A., LL.D. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Hints and Helps for Latin Elegiacs. By H. Lee-Warner, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

First Latin Reader. By T. J. Nunns, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Caesar. The Commentaries (for Schools). With Notes and Maps. By Charles E. Moberly, M.A.

Part I. *The Gallic War.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.
Part II. *The Civil War.* Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.
The Civil War. Book I. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

Cicero. Speeches against Catilina. By E. A. Upcott, M.A., Assistant Master in Wellington College. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Cicero. Selection of interesting and descriptive passages. With Notes. By Henry Walford, M.A. In three Parts. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Each Part separately, limp, 1*s*. 6*d*.

Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History. Third Edition
Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature. Third Edition.
Part III. Rome's Rule of her Provinces. Third Edition.

Cicero. De Senectute. Edited, with Introduction and Notes, by L. Huxley, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

Cicero. Selected Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Cicero. Select Orations (for Schools). In Verrem I. De Imperio Gn. Pompeii. Pro Archia. Philippica IX. With Introduction and Notes by J. R. King, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Cicero. In Q. Caecilium Divinatio, and *In C. Verrem Actio Prima.* With Introduction and Notes, by J. R. King, M.A. Extra fcap. 8vo. limp, 1*s*. 6*d*.

Cicero. Speeches against Catilina. With Introduction and Notes, by E. A. Upcott, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Cornelius Nepos. With English Notes. By Oscar Browning, M.A. Third Edition. Revised by W. R. Inge, M.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Horace. Selected Odes. With Notes for the use of a Fifth Form. By E. C. Wickham, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*.

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By H. Lee-Warner, M.A. Extra fcap. 8vo. In Parts, limp, each 1*s*. 6*d*.

Part I. The Caudine Disaster. Part II. Hannibal's Campaign in Italy. Part III. The Macedonian War.

Livy. Books V–VII. With Introduction and Notes. By A. R. Cluer, B.A. Second Edition. Revised by P. E. Matheson, M.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 5*s*.

Livy. Books XXI, XXII, and XXIII. With Introduction and Notes. By M. T. Tatham, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Ovid. Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s.* 6*d.*

Ovid. Tristia. Book I. The Text revised, with an Introduction and Notes. By S. G. Owen, B.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Plautus. Captivi. Edited by W. M. Lindsay, M.A. Extra fcap. 8vo. (In one or two Parts.) 2*s.* 6*d.*

Plautus. The Trinummus. With Notes and Introductions. (Intended for the Higher Forms of Public Schools.) By C. E. Freeman, M.A., and A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Pliny. Selected Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Sallust. With Introduction and Notes. By W. W. Capes, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Tacitus. The Annals. Books I–IV. Edited, with Introduction and Notes (for the use of Schools and Junior Students), by H. Furneaux, M.A. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

Tacitus. The Annals. Book I. With Introduction and Notes, by the same Editor. Extra fcap. 8vo. limp, 2*s.*

Terence. Andria. With Notes and Introductions. By C. E. Freeman, M.A., and A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

—— *Adelphi.* With Notes and Introductions. (Intended for the Higher Forms of Public Schools.) By A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

—— *Phormio.* With Notes and Introductions. By A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Tibullus and Propertius. Selections. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Extra fcap. 8vo. (In one or two vols.) 6*s.*

Virgil. With Introduction and Notes. By T. L. Papillon, M.A. Two vols. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.* The Text separately, 4*s.* 6*d.*

Virgil. Bucolics. Edited by C. S. Jerram, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Virgil. Aeneid I. With Introduction and Notes, by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. limp, 1*s.* 6*d.*

Virgil. Aeneid IX. Edited, with Introduction and Notes, by A. E. Haigh, M.A., late Fellow of Hertford College, Oxford. Extra fcap. 8vo. limp, 1*s.* 6*d.* In two Parts, 2*s.*

Avianus, The Fables of. Edited, with Prolegomena, Critical Apparatus, Commentary, etc. By Robinson Ellis, M.A., LL.D. Demy 8vo. 8*s.* 6*d.*

Catulli Veronensis Liber. Iterum recognovit, apparatum criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1878. Demy 8vo. 16*s.*

—— *A Commentary on Catullus.* By Robinson Ellis, M.A. 1876. Demy 8vo. 16*s.*

Catulli Veronensis Carmina Selecta, secundum recognitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Cicero de Oratore. With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, M.A.

Book I. Second Edition. 1888. 8vo. 7*s.* 6*d.* Book II. 1881. 8vo. 5*s.*

—— *Philippic Orations.* With Notes. By J. R. King, M.A. Second Edition. 1879. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Cicero. Select Letters. With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A. Third Edition. Demy 8vo. 18s.

—— *Select Letters.* Text. By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.*

—— *pro Cluentio.* With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. 2nd Ed. Ext. fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Horace. With a Commentary. Volume I. The Odes, Carmen Seculare, and Epodes. By Edward C. Wickham, M.A. Second Edition. 1877. Demy 8vo. 12*s.*

—— A reprint of the above, in a size suitable for the use of Schools. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 6*s.*

Livy, Book I. With Introduction, Historical Examination, and Notes. By J. R. Seeley, M.A. Second Edition. 1881. 8vo. 6*s.*

Ovid. P. Ovidii Nasonis Ibis. Ex Novis Codicibus edidit, Scholia Vetera Commentarium cum Prolegomenis Appendice Indice addidit, R. Ellis, A.M. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Persius. The Satires. With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A. Edited by Henry Nettleship, M.A. Second Edition. 1874. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Juvenal. XIII Satires. Edited, with Introduction and Notes, by C. H. Pearson, M.A., and Herbert A. Strong, M.A., LL.D., Professor of Latin in Liverpool University College, Victoria University. In two Parts. Crown 8vo. Complete, 6*s.*

Also separately, Part I. Introduction, Text, etc., 3*s.* Part II. Notes, 3*s.* 6*d.*

Tacitus. The Annals. Books I–VI. Edited, with Introduction and Notes, by H. Furneaux, M.A. 8vo. 18*s.*

King (J. E., M.A.) and C. Cookson, M.A. The Principles of Sound and Inflexion, as illustrated in the Greek and Latin Languages. 1888. 8vo. 18*s.*

Nettleship (H., M.A.). Lectures and Essays on Subjects connected with Latin Scholarship and Literature. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

—— *The Roman Satura.* 8vo. sewed, 1*s.*

—— *Ancient Lives of Vergil.* 8vo. sewed, 2*s.*

Papillon (T. L., M.A.). A Manual of Comparative Philology. Third Edition, Revised and Corrected. 1882. Crown 8vo. 6*s.*

Pinder (North, M.A.). Selections from the less known Latin Poets. 1869. 8vo. 15*s.*

Sellar (W. Y., M.A.). Roman Poets of the Augustan Age. VIRGIL. New Edition. 1883. Crown 8vo. 9*s.*

—— *Roman Poets of the Republic.* New Edition, Revised and Enlarged. 1881. 8vo. 14*s.*

Wordsworth (J., M.A.). Fragments and Specimens of Early Latin. With Introductions and Notes. 1874. 8vo. 18*s.*

III. GREEK.

A Greek Primer, for the use of beginners in that Language. By Charles Wordsworth, D.C.L. Seventh Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

A Greek Testament Primer. An Easy Grammar and Reading Book for the use of Students beginning Greek. By the Rev. E. Miller, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Easy Greek Reader. By Evelyn Abbott, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Graecae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. Nineteenth Edition, 1882. 12mo. 4*s.*

A Greek-English Lexicon, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. Twenty-first Edition. 1886. Square 12mo. 7*s.* 6*d.*

Greek Verbs, Irregular and Defective. By W. Veitch. Fourth Edition. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

The Elements of Greek Accentuation (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

A SERIES OF GRADUATED GREEK READERS:—

First Greek Reader. By W. G. Rushbrooke, M.L. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Second Greek Reader. By A. M. Bell, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Fourth Greek Reader; being Specimens of Greek Dialects. With Introductions, etc. By W. W. Merry, D.D. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Fifth Greek Reader. Selections from Greek Epic and Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry: being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. 8*s*. 6*d*.

A Golden Treasury of Greek Prose, being a Collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., and J. E. L. Shadwell, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Aeschylus. Prometheus Bound (for Schools). With Introduction and Notes, by A. O. Prickard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

—— *Agamemnon.* With Introduction and Notes, by Arthur Sidgwick, M.A. Third Edition. In one or two parts. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— *Choephoroi.* With Introduction and Notes by the same Editor. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— *Eumenides.* With Introduction and Notes, by the same Editor. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Aristophanes. In Single Plays. Edited, with English Notes, Introductions, &c., by W. W. Merry, D.D. Extra fcap. 8vo.

I. The Clouds, Second Edition, 2*s*.

II. The Acharnians, Third Edition. In one or two parts, 3*s*.

III. The Frogs, Second Edition. In one or two parts, 3*s*.

IV. The Knights. In one or two parts, 3*s*.

Cebes. Tabula. With Introduction and Notes. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Demosthenes. Orations against Philip. With Introduction and Notes, by Evelyn Abbott, M.A., and P. E. Matheson, M.A. Vol. I. Philippic I. Olynthiacs I–III. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Euripides. Alcestis (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

—— *Helena.* Edited, with Introduction, Notes, etc., for Upper and Middle Forms. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— *Iphigenia in Tauris.* Edited, with Introduction, Notes, etc., for Upper and Middle Forms. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 3*s*.

—— *Medea.* By C. B. Heberden, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

Herodotus, Book IX. Edited, with Notes, by Evelyn Abbott, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Herodotus, *Selections from*. Edited, with Introduction, Notes, and a Map, by W. W. Merry, D.D. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Homer. Odyssey, Books I–XII (for Schools). By W. W. Merry, D.D. Fortieth Thousand. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 5*s.*

Books I, and II, *separately*, each 1*s.* 6*d.*

—— *Odyssey*, Books XIII–XXIV (for Schools). By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

—— *Iliad*, Book I (for Schools). By D. B. Monro, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

—— *Iliad*. Books I–XII (for Schools). With an Introduction, a brief Homeric Grammar, and Notes. By D. B. Monro, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 6*s.*

—— *Iliad*, Books VI and XXI. With Introduction and Notes. By Herbert Hailstone, M.A. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.* each.

Lucian. Vera Historia (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

Lysias. Epitaphios. Edited, with Introduction and Notes, by F. J. Snell, B.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Plato. Meno. With Introduction and Notes. By St. George Stock, M.A., Pembroke College. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Plato. The Apology. With Introduction and Notes. By St. George Stock, M.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Sophocles. For the use of Schools. Edited with Introductions and English Notes. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. *New and Revised Edition*. 2 Vols. Extra fcap. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Sold separately, Vol. I, Text, 4*s.* 6*d.*; Vol. II, Explanatory Notes, 6*s.*

Sophocles. In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. limp.

Oedipus Tyrannus, Philoctetes. New and Revised Edition, 2*s.* each.
Oedipus Coloneus, Antigone, 1*s.* 9*d.* each.
Ajax, Electra, Trachiniae, 2*s.* each.

—— *Oedipus Rex*: Dindorf's Text, with Notes by the present Bishop of St. David's. Extra fcap. 8vo. limp, 1*s.* 6*d.*

Theocritus (for Schools). With Notes. By H. Kynaston, D.D. (late Snow). Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Xenophon. Easy Selections (for Junior Classes). With a Vocabulary, Notes, and Map. By J. S. Phillpotts, B.C.L., and C. S. Jerram, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

Xenophon. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

—— *Anabasis*, Book I. Edited for the use of Junior Classes and Private Students. With Introduction, Notes, etc. By J. Marshall, M.A., Rector of the Royal High School, Edinburgh. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

—— *Anabasis*, Book II. With Notes and Map. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

Cyropaedia, Book I. With Introduction and Notes by C. Bigg, D.D. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

—— *Cyropaedia*, Books IV and V. With Introduction and Notes by C. Bigg, D.D. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Aristotle's Politics. With an Introduction, Essays, and Notes. By W. L. Newman, M.A., Fellow of Balliol College. Vols. I and II. Medium 8vo. 28*s*.

Aristotelian Studies. I. On the Structure of the Seventh Book of the Nicomachean Ethics. By J. C. Wilson, M.A. 8vo. stiff, 5*s*.

Aristotelis Ethica Nicomachea, ex recensione Immanuelis Bekkeri. Crown 8vo. 5*s*.

Demosthenes and Aeschines. The Orations of Demosthenes and Æschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. 1872. 8vo. 12*s*.

Head (*Barclay V.*). *Historia Numorum: A Manual of Greek Numismatics*. Royal 8vo. half-bound. 2*l*. 2*s*.

Hicks (*E. L., M.A.*). *A Manual of Greek Historical Inscriptions*. Demy 8vo. 10*s*. 6*d*.

Homer. *Odyssey*, Books I–XII. Edited with English Notes, Appendices, etc. By W. W. Merry, D.D., and the late James Riddell, M.A. 1886. Second Edition. Demy 8vo. 16*s*.

Homer. *A Grammar of the Homeric Dialect*. By D. B. Monro, M.A. Demy 8vo. 10*s*. 6*d*.

Polybius. Selections from Polybius. Edited by J. L. Strachan-Davidson, M.A., Fellow and Tutor of Balliol College. With three Maps. Medium 8vo. buckram, 21*s*. *Just Published*.

Sophocles. The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions, by Lewis Campbell, M.A. 2 vols.

Vol. I. Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone. 8vo. 16*s*.

Vol. II. Ajax. Electra. Trachiniae. Philoctetes. Fragments. 8vo. 16*s*.

IV. FRENCH AND ITALIAN.

Brachet's Etymological Dictionary of the French Language. Translated by G. W. Kitchin, D.D. Third Edition. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

— *Historical Grammar of the French Language.* Translated by G. W. Kitchin. D.D. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Works by GEORGE SAINTSBURY, M.A.

Primer of French Literature. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Short History of French Literature. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

Specimens of French Literature, from Villon to Hugo. Crown 8vo. 9*s.*

MASTERPIECES OF THE FRENCH DRAMA.

Corneille's Horace. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Molière's Les Précieuses Ridicules. Edited, with Introduction and Notes, by Andrew Lang, M.A. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

Racine's Esther. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Beaumarchais' Le Barbier de Séville. Edited, with Introduction and Notes, by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Voltaire's Mérope. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury. Extra fcap. 8vo. cloth, 2*s.*

Musset's On ne badine pas avec l'Amour, and *Fantasio.* Edited, with Prolegomena, Notes, etc., by Walter Herries Pollock. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

The above six Plays may be had in ornamental case, and bound in Imitation Parchment, price 12*s.* 6*d.*

Perrault's Popular Tales. Edited from the Original Editions, with Introduction, etc., by Andrew Lang, M.A. Small 4to. Hand-made paper, vellum back, gilt top, 15*s.*

Sainte-Beuve. Selections from the Causeries du Lundi. Edited by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Quinet's Lettres à sa Mère. Selected and edited by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Gautier, Théophile. Scenes of Travel. Selected and Edited by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

L'Éloquence de la Chaire et de la Tribune Françaises. Edited by Paul Blouët, B.A. Vol. I. Sacred Oratory. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Edited by **GUSTAVE MASSON, B.A.**

Corneille's Cinna. With Notes, Glossary, etc. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*. Stiff covers, 1*s*. 6*d*.

Louis XIV and his Contemporaries; as described in Extracts from the best Memoirs of the Seventeenth Century. With English Notes, Genealogical Tables, &c. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Maistre, Xavier de. Voyage autour de ma Chambre. Ourika, by *Madame de Duras;* Le Vieux Tailleur, by *MM. Erckmann–Chatrian;* La Veillée de Vincennes, by *Alfred de Vigny;* Les Jumeaux de l'Hôtel Corneille, by *Edmond About;* Mésaventures d'un Écolier, by *Rodolphe Töpffer.* Third Edition, Revised and Corrected. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

—— *Voyage autour de ma Chambre.* Limp, 1*s*. 6*d*.

Molière's Les Fourberies de Scapin, and *Racine's Athalie.* With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Molière's Les Fourberies de Scapin. With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1*s*. 6*d*.

Molière's Les Femmes Savantes. With Notes, Glossary, etc. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*. Stiff covers, 1*s*. 6*d*.

Racine's Andromaque, and *Corneille's Le Menteur.* With Louis Racine's Life of his Father. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Regnard's Le Joueur, and *Brueys and Palaprat's Le Grondeur.* Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Sévigné, Madame de, and her chief Contemporaries, Selections from the Correspondence of. Intended more especially for Girls' Schools. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Dante. Selections from the Inferno. With Introduction and Notes. By H. B. Cotterill, B.A. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Tasso. La Gerusalemme Liberata. Cantos i, ii. With Introduction and Notes. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

V. GERMAN.

Scherer (W.). A History of German Literature. Translated from the Third German Edition by Mrs. F. Conybeare. Edited by F. Max Müller. 2 vols. 8vo. 21*s*.

Max Müller. The German Classics, from the Fourth to the Nineteenth Century. With Biographical Notices, Translations into Modern German, and Notes. By F. Max Müller, M.A. A New Edition, Revised, Enlarged, and Adapted to Wilhelm Scherer's 'History of German Literature,' by F. Lichtenstein. 2 vols. crown 8vo. 21*s*.

GERMAN COURSE. **By HERMANN LANGE.**

The Germans at Home; a Practical Introduction to German Conversation, with an Appendix containing the Essentials of German Grammar. Third Edition. 8vo. 2*s.* 6*d.*

The German Manual; a German Grammar. Reading Book, and a Handbook of German Conversation. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Grammar of the German Language. 8vo. 3*s.* 6*d.*

German Composition; A Theoretical and Practical Guide to the Art of Translating English Prose into German. Ed. 2. 8vo. 4*s.* 6*d.*

German Spelling; A Synopsis of the Changes which it has undergone through the Government Regulations of 1880. Paper covers, 6*d.*

Lessing's Laokoon. With Introduction, English Notes, etc. By A. Hamann, Phil. Doc., M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Schiller's Wilhelm Tell. Translated into English Verse by E. Massie, M.A. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

GERMAN CLASSICS.

With Biographical, Historical, and Critical Introductions, Arguments (to the Dramas), and Complete Commentaries.

Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. Professor in King's College, London.

Lessing:

(*a*) *Nathan der Weise.* A Dramatic Poem. 4*s.* 6*d.*
(*b*) *Minna von Barnhelm.* A Comedy. 3*s.* 6*d.*

Goethe:

(*a*) *Egmont.* A Tragedy. 3*s.*
(*b*) *Iphigenie auf Tauris.* A Drama. 3*s.*

Schiller:

(*a*) *Wilhelm Tell.* A Drama. Large Edition. With a Map. 3*s.* 6*d.*
(*b*) *Wilhelm Tell.* School Edition. With a Map. 2*s.*
(*c*) *Historische Skizzen.* With a Map. 2*s.* 6*d.*

Heine:

(*a*) *Prosa:* being Selections from his Prose Writings. 4*s.* 6*d.*
(*b*) *Harzreise.* Cloth, 2*s.* 6*d.*; paper covers, 1*s.* 6*d.*

Modern German Reader. A Graduated Collection of Extracts from Modern German Authors:—

Part I. Prose Extracts. With English Notes, a Grammatical Appendix, and a Complete Vocabulary. Fourth Edition. 2*s.* 6*d.*

Part II. Extracts in Prose and Poetry. With English Notes and an Index. Second Edition. 2*s.* 6*d.*

Becker (the Historian):

Friedrich der Grosse. Edited, with Notes, an Historical Introduction, and a Map. 3*s*. 6*d*. *Just Published.*

Niebuhr:

Griechische Heroen-Geschichten (Tales of Greek Heroes). Edited, with English Notes and a Vocabulary, by Emma S. Buchheim. Second, Revised Edition. *cloth,* 2*s*.

A Middle High German Primer. With Grammar, Notes, and Glossary. By Joseph Wright, Ph.D. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

VI. MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

By LEWIS HENSLEY, M.A.

Figures made Easy: a first Arithmetic Book. Crown 8vo. 6*d*.

Answers to the Examples in Figures made Easy, together with two thousand additional Examples, with Answers. Crown 8vo. 1*s*.

The Scholar's Arithmetic. Crown 8vo. 2*s*. 6*d*.

Answers to the Examples in the Scholar's Arithmetic. 1*s*. 6*d*.

The Scholar's Algebra. Crown 8vo. 2*s*. 6*d*.

Aldis (*W. S., M.A.*). *A Text-Book of Algebra: with Answers to the Examples.* Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

Baynes (*R. E., M.A.*). *Lessons on Thermodynamics.* 1878. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

Chambers (*G. F., F.R.A.S.*). *A Handbook of Descriptive Astronomy.* Third Edition. 1877. Demy 8vo. 28*s*.

Clarke (*Col. A. R., C.B., R.E.*). *Geodesy.* 1880. 8vo. 12*s*. 6*d*.

Cremona (*Luigi*). *Elements of Projective Geometry.* Translated by C. Leudesdorf, M.A. 8vo. 12*s*. 6*d*.

Donkin. Acoustics. Second Edition. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

Euclid Revised. Containing the Essentials of the Elements of Plane Geometry as given by Euclid in his first Six Books. Edited by R. C. J. Nixon, M.A. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

Sold separately as follows,

Book I. 1*s*.	Books I, II. 1*s*. 6*d*.
Books I–IV. 3*s*. 6*d*.	Books V, VI. 3*s*.

Euclid.—Geometry in Space. Containing parts of Euclid's Eleventh and Twelfth Books. By the same Editor. Crown 8vo. 3*s*. 6*d*.

Galton (Douglas, C.B., F.R.S.). The Construction of Healthy Dwellings. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Hamilton (Sir R. G. C.), and J. Ball. Book-keeping. New and enlarged Edition. Extra fcap. 8vo. limp cloth, 2*s.*

Ruled Exercise books adapted to the above may be had, price 2*s.*

Harcourt (A. G. Vernon, M.A.). and *H. G. Madan, M.A. Exercises in Practical Chemistry.* Vol. I. Elementary Exercises. Fourth Edition. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

Maclaren (Archibald). A System of Physical Education: Theoretical and Practical. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Madan (H. G., M.A.). Tables of Qualitative Analysis. Large 4to. paper, 4*s.* 6*d.*

Maxwell (J. Clerk, M.A., F.R.S.). A Treatise on Electricity and Magnetism. Second Edition. 2 vols. Demy 8vo. 1*l.* 11*s.* 6*d.*

—— *An Elementary Treatise on Electricity.* Edited by William Garnett, M.A. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

Minchin (G. M., M.A.). A Treatise on Statics with Applications to Physics. Third Edition, Corrected and Enlarged. Vol. I. *Equilibrium of Coplanar Forces.* 8vo. 9*s.* Vol. II. *Statics.* 8vo. 16*s.*

—— *Uniplanar Kinematics of Solids and Fluids.* Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Phillips (John, M.A., F.R.S.). Geology of Oxford and the Valley of the Thames. 1871. 8vo. 21*s.*

—— *Vesuvius.* 1869. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

Prestwich (Joseph, M.A., F.R.S.). Geology, Chemical, Physical, and Stratigraphical. In two Volumes.

Vol. I. Chemical and Physical. Royal 8vo. 25*s.*
Vol. II. Stratigraphical and Physical. With a new Geographical Map of Europe. Royal 8vo. 36*s.* *Just published.*

Rolleston (George, M.D., F.R.S.). Forms of Animal Life. A Manual of Comparative Anatomy, with descriptions of selected types. Second Edition. Revised and enlarged by W. Hatchett Jackson, M.A. Medium, 8vo. cloth extra, 1*l.* 16*s.*

Smyth. A Cycle of Celestial Objects. Observed, Reduced, and Discussed by Admiral W. H. Smyth, R.N. Revised, condensed, and greatly enlarged by G. F. Chambers, F.R.A.S. 1881. 8vo. 12*s.*

Stewart (Balfour, LL.D., F.R.S.). An Elementary Treatise on Heat, with numerous Woodcuts and Diagrams. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Vernon-Harcourt (*L. F., M.A.*). *A Treatise on Rivers and Canals,* relating to the Control and Improvement of Rivers, and the Design, Construction, and Development of Canals. 2 vols. (Vol. I, Text. Vol. II, Plates.) 8vo. 21*s.*

—— *Harbours and Docks;* their Physical Features, History, Construction, Equipment, and Maintenance; with Statistics as to their Commercial Development. 2 vols. 8vo. 25*s.*

Walker (*James, M.A.*). *The Theory of a Physical Balance.* 8vo. stiff cover, 3*s.* 6*d.*

Watson (*H. W., M.A.*). *A Treatise on the Kinetic Theory of Gases.* 1876. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Watson (*H. W., D. Sc., F.R.S.*), *and S. H. Burbury, M.A.*

I. *A Treatise on the Application of Generalised Coordinates to the Kinetics of a Material System.* 1879. 8vo. 6*s.*

II. *The Mathematical Theory of Electricity and Magnetism.* Vol. I. Electrostatics. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Williamson (*A. W., Phil. Doc., F.R.S.*). *Chemistry for Students.* A new Edition, with Solutions. 1873. Extra fcap. 8vo. 8*s.* 6*d.*

VII. HISTORY.

Bluntschli (*J. K.*). *The Theory of the State.* By J. K. Bluntschli, late Professor of Political Sciences in the University of Heidelberg. Authorised English Translation from the Sixth German Edition. Demy 8vo. half bound, 12*s.* 6*d.*

Finlay (*George, LL.D.*). *A History of Greece* from its Conquest by the Romans to the present time, B.C. 146 to A.D. 1864. A new Edition, revised throughout, and in part re-written, with considerable additions, by the Author, and edited by H. F. Tozer, M.A. 7 vols. 8vo. 3*l.* 10*s.*

Fortescue (*Sir John, Kt.*). *The Governance of England:* otherwise called The Difference between an Absolute and a Limited Monarchy. A Revised Text. Edited, with Introduction, Notes, and Appendices, by Charles Plummer, M.A. 8vo. half bound, 12*s.* 6*d.*

Freeman (*E.A., D.C.L.*). *A Short History of the Norman Conquest of England.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

George (*H. B., M.A.*). *Genealogical Tables illustrative of Modern History.* Third Edition, Revised and Enlarged. Small 4to. 12*s.*

Hodgkin (*T.*). *Italy and her Invaders.* Illustrated with Plates and Maps. Vols. I—IV, A.D. 376–553. 8vo. 3*l.* 8*s.*

Hughes (Alfred). Geography for Schools. With Diagrams. Part I. Practical Geography. Crown 8vo. 2*s.* 6*d.* *Just Published.*

Part II. General Geography. *In preparation.*

Kitchin (G. W., D.D.). A History of France. With numerous Maps, Plans, and Tables. In Three Volumes. *Second Edition.* Crown 8vo. each 10*s.* 6*d.*

Vol. I. Down to the Year 1453.

Vol. II. From 1453–1624. Vol. III. From 1624–1793.

Lucas (C. P.). Introduction to a Historical Geography of the British Colonies. With Eight Maps. Crown 8vo. 4*s.* 6*d.*

Payne (E. J., M.A.). A History of the United States of America. In the Press.

Ranke (L. von). A History of England. principally in the Seventeenth Century. Translated by Resident Members of the University of Oxford, under the superintendence of G. W. Kitchin, D.D., and C. W. Boase, M.A. 1875. 6 vols. 8vo. 3*l.* 3*s.*

Rawlinson (George, M.A.). A Manual of Ancient History. Second Edition. Demy 8vo. 14*s.*

Ricardo. Letters of David Ricardo to Thomas Robert Malthus (1810–1823). Edited by James Bonar, M.A. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Rogers (J. E. Thorold, M.A.). The First Nine Years of the Bank of England. 8vo. 8*s.* 6*d.*

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History, from the Earliest Times to the Reign of Edward I. Arranged and edited by W. Stubbs, D.D. Fifth Edition. 1883. Crown 8vo. 8*s.* 6*d.*

Stubbs (W., D.D.). The Constitutional History of England, in its Origin and Development. Library Edition. 3 vols. demy 8vo. 2*l.* 8*s.*

Also in 3 vols. crown 8vo. price 12*s.* each.

—— *Seventeen Lectures on the Study of Medieval and Modern History,* &c., delivered at Oxford 1867–1884. Crown 8vo. 8*s.* 6*d.*

Wellesley. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers of the Marquess Wellesley, K.G., during his Government of India. Edited by S. J. Owen, M.A. 1877. 8vo. 1*l.* 4*s.*

Wellington. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers relating to India of Field-Marshal the Duke of Wellington, K.G. Edited by S. J. Owen, M.A. 1880. 8vo. 24*s.*

A History of British India. By S. J. Owen, M.A., Reader in Indian History in the University of Oxford. In preparation.

VIII. LAW.

Alberici Gentilis, I.C.D., I.C., De Iure Belli Libri Tres. Edidit T. E. Holland, I.C.D. 1877. Small 4to. half morocco, 21*s*.

Anson (*Sir William R., Bart., D.C.L.*). *Principles of the English Law of Contract, and of Agency in its Relation to Contract.* Fifth Edition. Demy 8vo. 10*s*. 6*d*.

—— *Law and Custom of the Constitution.* Part I. Parliament. Demy 8vo. 10*s*. 6*d*.

Bentham (*Jeremy*). *An Introduction to the Principles of Morals and Legislation.* Crown 8vo. 6*s*. 6*d*.

Digby (*Kenelm E., M.A.*). *An Introduction to the History of the Law of Real Property.* Third Edition. Demy 8vo. 10*s*. 6*d*.

Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quattuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary by Edward Poste, M.A. Second Edition. 1875. 8vo. 18*s*.

Hall (*W. E., M.A.*). *International Law.* Second Ed. 8vo. 21*s*.

Holland (*T. E., D.C.L.*). *The Elements of Jurisprudence.* Fourth Edition. Demy 8vo. 10*s*. 6*d*.

—— *The European Concert in the Eastern Question*, a Collection of Treaties and other Public Acts. Edited, with Introductions and Notes, by Thomas Erskine Holland, D.C.L. 8vo. 12*s*. 6*d*.

Imperatoris Iustiniani Institutionum Libri Quattuor; with Introductions, Commentary, Excursus and Translation. By J. B. Moyle, B.C.L., M.A. 2 vols. Demy 8vo. 21*s*.

Justinian, *The Institutes of*, edited as a recension of the Institutes of Gaius, by Thomas Erskine Holland, D.C.L. Second Edition, 1881. Extra fcap. 8vo. 5*s*.

Justinian, *Select Titles from the Digest of.* By T. E. Holland, D.C.L., and C. L. Shadwell, B.C.L. 8vo. 14*s*.

Also sold in Parts, in paper covers, as follows:—

Part I. Introductory Titles. 2*s*. 6*d*. Part II. Family Law. 1*s*.
Part III. Property Law. 2*s*. 6*d*. Part IV. Law of Obligations (No. 1). 3*s*. 6*d*.
Part IV. Law of Obligations (No. 2). 4*s*. 6*d*.

Lex Aquilia. The Roman Law of Damage to Property: being a Commentary on the Title of the Digest 'Ad Legem Aquiliam' (ix. 2). With an Introduction to the Study of the Corpus Iuris Civilis. By Erwin Grueber, Dr. Jur., M.A. Demy 8vo. 10*s*. 6*d*.

Markby (*W., D.C.L.*). *Elements of Law* considered with reference to Principles of General Jurisprudence. Third Edition. Demy 8vo. 12*s*. 6*d*.

Stokes (*Whitley, D.C.L.*). The Anglo-Indian Codes.
Vol. I. *Substantive Law*. 8vo. 30*s*.
Vol. II. *Adjective Law*. In the Press.

Twiss (*Sir Travers, D.C.L.*). The Law of Nations considered as Independent Political Communities.

Part I. On the Rights and Duties of Nations in time of Peace. A new Edition, Revised and Enlarged. 1884. Demy 8vo. 15*s*.

Part II. On the Rights and Duties of Nations in Time of War. Second Edition, Revised. 1875. Demy 8vo. 21*s*.

IX. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY, &c.

Bacon's Novum Organum. Edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, D.D. 1855. 8vo. 9*s*. 6*d*.

—— Translated by G. W. Kitchin, D.D. 1855. 8vo. 9*s*. 6*d*.

Berkeley. *The Works of George Berkeley, D.D.*, formerly Bishop of Cloyne; including many of his writings hitherto unpublished. With Prefaces, Annotations, and an Account of his Life and Philosophy, by Alexander Campbell Fraser, M.A. 4 vols. 1871. 8vo. 2*l*. 18*s*.
The Life, Letters, &c. 1 vol. 16*s*.

Berkeley. *Selections from*. With an Introduction and Notes. For the use of Students in the Universities. By Alexander Campbell Fraser, LL.D. Third Edition. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

Fowler (*T., D.D.*). *The Elements of Deductive Logic*, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. Ninth Edition, with a Collection of Examples. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

—— *The Elements of Inductive Logic*, designed mainly for the use of Students in the Universities. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 6*s*.

—— *and Wilson* (*J. M., B.D.*). *The Principles of Morals* (Introductory Chapters). 8vo. *boards*, 3*s*. 6*d*.

—— *The Principles of Morals*. Part II. (Being the Body of the Work.) 8vo. 10*s*. 6*d*.

Edited by T. FOWLER, D.D.

Bacon. *Novum Organum*. With Introduction, Notes, &c. 1878. 8vo. 14*s*.

Locke's Conduct of the Understanding. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

Danson (J. T.). The Wealth of Households. Crown 8vo. 5*s.*

Green (T. H., M.A.). Prolegomena to Ethics. Edited by A. C. Bradley, M.A. Demy 8vo. 12*s.* 6*d.*

Hegel. The Logic of Hegel; translated from the Encyclopaedia of the Philosophical Sciences. With Prolegomena by William Wallace, M.A. 1874. 8vo. 14*s.*

Lotze's Logic, in Three Books; of Thought, of Investigation, and of Knowledge. English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A., Fellow of University College, Oxford. 8vo. *cloth*, 12*s.* 6*d.*

—— *Metaphysic,* in Three Books; Ontology, Cosmology, and Psychology. English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A. Second Edition. 2 vols. Crown 8vo. 12*s.*

Martineau (James. D.D.). Types of Ethical Theory. Second Edition. 2 vols. Crown 8vo. 15*s.*

—— *A Study of Religion: its Sources and Contents.* 2 vols. 8vo. 24*s.*

Rogers (J. E. Thorold, M.A.). A Manual of Political Economy, for the use of Schools. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Smith's Wealth of Nations. A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. 1880. 21*s.*

X. FINE ART.

Butler (A. J., M.A., F.S.A.) The Ancient Coptic Churches of Egypt. 2 vols. 8vo. 30*s.*

Head (Barclay V.). Historia Numorum. A Manual of Greek Numismatics. Royal 8vo. *half morocco*, 42*s.*

Hullah (John). The Cultivation of the Speaking Voice. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Jackson (T. G., M.A.). Dalmatia, the Quarnero and Istria; with Cettigne in Montenegro and the Island of Grado. By T. G. Jackson, M.A., Author of 'Modern Gothic Architecture.' In 3 vols. 8vo. With many Plates and Illustrations. *Half bound*, 42*s.*

Ouseley (*Sir F. A. Gore, Bart.*). *A Treatise on Harmony.* Third Edition. 4to. 10*s.*

—— *A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue*, based upon that of Cherubini. Second Edition. 4to. 16*s.*

—— *A Treatise on Musical Form and General Composition.* Second Edition. 4to. 10*s.*

Robinson (*J. C., F.S.A.*). *A Critical Account of the Drawings by Michel Angelo and Raffaello in the University Galleries, Oxford.* 1870. Crown 8vo. 4*s.*

Troutbeck (*J., M.A.*) *and R. F. Dale, M.A.* *A Music Primer* (for Schools). Second Edition. Crown 8vo. 1*s.* 6*d.*

Tyrwhitt (*R. St. J., M.A.*). *A Handbook of Pictorial Art.* With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. Macdonald. Second Edition. 1875. 8vo. half morocco, 18*s.*

Upcott (*L. E., M.A.*). *An Introduction to Greek Sculpture.* Crown 8vo. 4*s.* 6*d.*

Vaux (*W. S. W., M.A.*). *Catalogue of the Castellani Collection of Antiquities in the University Galleries, Oxford.* Crown 8vo. 1*s.*

The Oxford Bible for Teachers, containing Supplementary HELPS TO THE STUDY OF THE BIBLE, including Summaries of the several Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and the characteristics of Bible Lands; with a complete Index of Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. Prices in various sizes and bindings from 3*s.* to 2*l.* 5*s.*

Helps to the Study of the Bible, taken from the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, comprising Summaries of the several Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and the Characteristics of Bible Lands; with a complete Index of Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. Crown 8vo. *cloth*, 3*s.* 6*d.*; 16mo. *cloth*, 1*s.*

LONDON: HENRY FROWDE,
OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER,

OXFORD: CLARENDON PRESS DEPOSITORY,
116 HIGH STREET.

☞ *The* DELEGATES OF THE PRESS *invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for hints, &c. addressed to the* SECRETARY TO THE DELEGATES, *Clarendon Press, Oxford.*